陰律無情

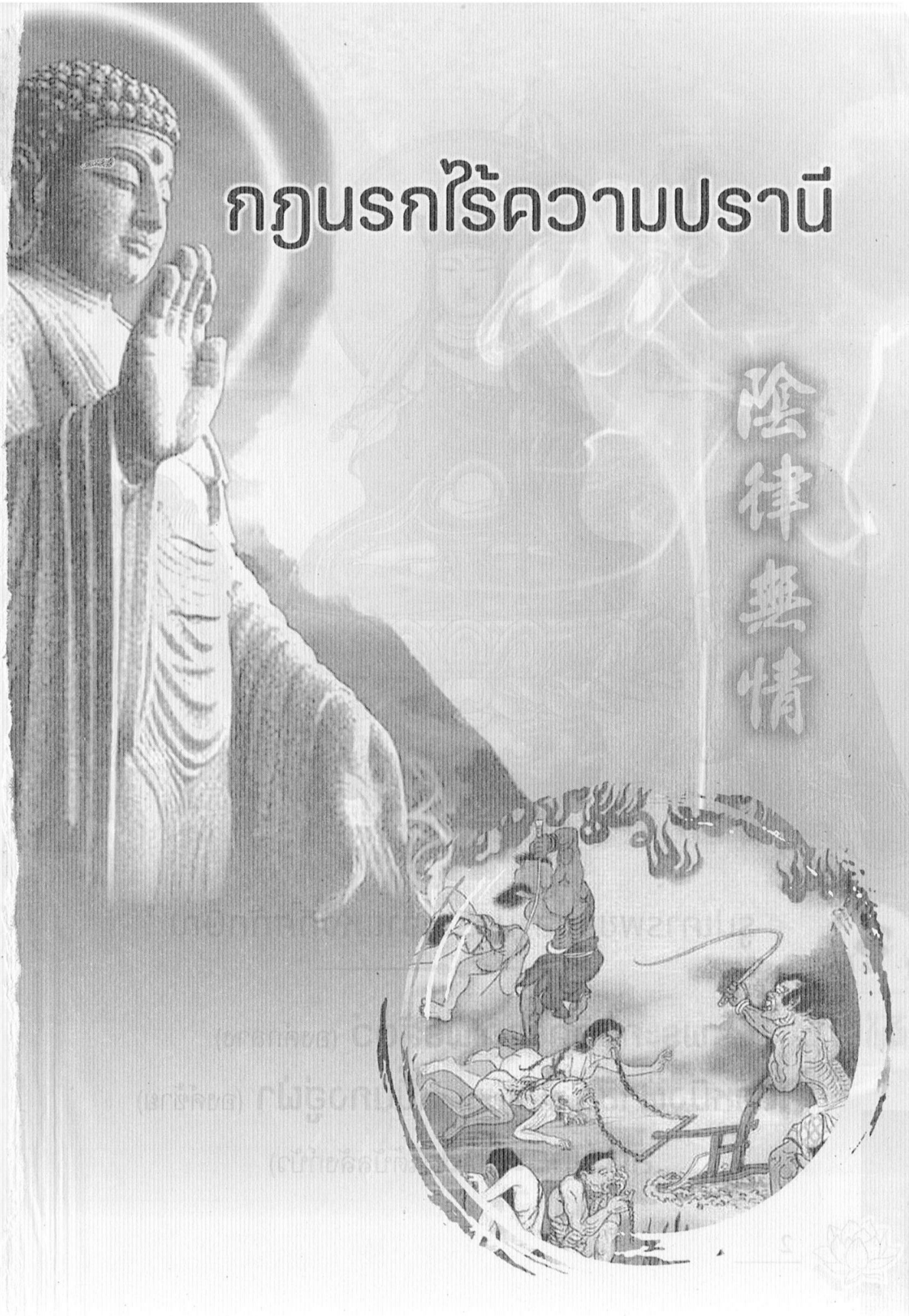
กฎนรก ไร้ความปรานี

ในเมื่อจิตธรรมญาณเดิมของมนุษย์
ถูกแปดเปื้อนมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างไม่หยุดยั้ง
นับวันก็ยิ่งตกต่ำถลำลึก
มูลเหตุนั้นมาจากกามตัณหาในอสงไขยกัป
ที่ไม่อาจประมาณได้ในอดีต
จนกลายเป็นนิสัยที่ไม่ดีของมนุษย์
ทำให้ต้องตกอยู่ในวัฏสงสาร
และ 6 ภูมิวิถีแห่งการเวียนว่ายตายเกิด

นรกก็เหมือนกับคุกตะราง
ที่เอาไว้ขังเวไนยที่ทำผิด รอจนกระทั่งเวไนยเกิดจิตสำนึกขอขมากรรม
แก้ไขความผิดบาป กลับเนื้อกลับตัวเป็นคนใหม่ จึงได้กลับคืนสู่สวรรค์

陰律無情
กฎนรก ไร้ความปรานี

กฎนรกไร้ความปรานี





รูปเคารพของสามอริยเจ้าแห่งทิศทักษิณ

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ (องค์กลาง)

เต้าหมิงฝ่าซือ (องค์ขวา) **หมิ่นกงฮู่ฝ่า** (องค์ซ้าย)

สัตว์เทวะตี้ทิง (ใต้บัลลังก์บัว)

อุบาสิกาซังกวนอวี้ฮว่าเขียนหนังสือเล่มนี้จากประสบการณ์ที่ได้พบเห็นด้วยตาตัวเองจริง ๆและได้เชิญจิตรกรให้วาดออกมาด้วยความเคารพ จากนั้นให้พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ชี้แนะแก้ไขจนสำเร็จลุล่วงอย่างถูกต้อง เป็นสิ่งที่ล้ำค่าและหาได้ยากยิ่งจนไม่คาดคิดว่าจะได้มา

หากผู้อ่านและผู้ร่วมบำเพ็ญมองด้วยความเคารพมีจริยะกราบไหว้และสวดท่องจะสามารถสลายเภทภัยและเพิ่มบุญวาสนาครอบครัวจะร่มเย็นเป็นสุข ได้ร่วมเกิดในแดนวิสุทธิภูมิและได้สำเร็จพุทธมรรคในชาติต่อไป

1. หนังสือธรรมะเล่มนี้แปลและเรียบเรียงจากหนังสือธรรมะภาษาจีน 陰律無情 อินลวี่อู๋ฉิง ผู้แปลมีความรู้ ความสามารถจำกัดยังแปลได้ไม่ดีและได้ตัดเนื้อหาบางส่วนทิ้งไปบ้างเพราะเกินความสามารถที่จะแปลออกมาได้ ซึ่งเนื้อหาส่วนที่ตัดทิ้งไปนั้นส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาช่วงก่อนที่อาอวี้จะออกเดินทางไปเที่ยวนรกในแต่ละครั้ง อาอวี้มักจะยกเอาเนื้อความในพระสูตรมาลง ภาษาในพระสูตรนั้นเข้าใจค่อนข้างยากสำหรับผู้ที่ไม่ได้ศึกษามาทาง

ด้านพระสูตร ผู้แปลจึงตัดบทความในส่วนนั้นทิ้งไป หากมีส่วนใดส่วนหนึ่งในเนื้อหาที่แปลผิดพลาดไม่ถูกต้อง ไม่สมบูรณ์หรือขาดตกบกพร่องขอให้สวรรค์เบื้องบนและนรกเบื้องล่างรวมทั้งพระพุทธะโพธิสัตว์ทั้งหลายโปรดเมตตาประทานอภัย และขอให้ท่านผู้อ่านทุกๆท่านโปรดยกโทษให้อภัยด้วย หวังว่าต่อไปในอนาคตจะมีผู้ที่มีความรู้ความสามารถหยิบหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาแปลใหม่อีกครั้งให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะหากคนที่มีความรู้ความสามารถคนหนึ่งสามารถบังเกิดกุศลจิต ผู้คนอีกนับร้อยนับพันก็จะพลอยโชคดีมีวาสนาในส่วนนี้ไปด้วย

2. หนังสือเล่มนี้ไม่มีลิขสิทธิ์ใดๆทั้งสิ้น ผู้แปลไม่มีทุนทรัพย์ที่จะพิมพ์หนังสือเล่มนี้แจกเอง ได้แต่หวังว่าจะมีคนเอาหนังสือนี้ไปเผยแพร่ต่อ หรือหากสำนักพิมพ์ไหนจะเอาไปพิมพ์จำหน่ายในราคาถูกเพื่อให้ผู้อื่นซื้อไปแจกเป็นธรรมทาน ผู้แปลก็ยินดีเป็นอย่างยิ่ง หวังว่าผู้อ่านทุกท่านจะช่วยกันส่งเสริมเผยแพร่และบอกต่อๆ กันไปจะเป็นพระคุณอย่างสูง

3. หากมีบุญกุศลใดๆ ที่เกิดขึ้นจากการแปลหนังสือเล่มนี้ข้าพเจ้าขออุทิศบุญนั้นให้แก่หมู่สัตว์ทั้งหลายทั่วหล้านี้ ขอให้หมู่สัตว์ทั้งหลายสามารถเป็นผู้ที่ก้าวล่วงพ้นและตัดขาดจากเรื่องของกามตัณหาลามกทั้งปวง

คำนำ

“กฎนรกไร้ความปรานี” เล่มนี้ซั่งกวนอวี้ฮว่าได้ทุ่มเทกายใจและสมาธิจิตเขียนออกมา เป็นงานเขียนที่สำคัญชิ้นหนึ่งของยมโลกที่ทั้งสามภพต่างก็ร่วมมือกัน ทั้งสวรรค์ นรก รวมทั้งผี เทพต่างๆ ต่างก็ฝากความหวังไว้อย่างมากมายกับหนังสือเล่มนี้ หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะสามารถช่วยโน้มนำสภาพสังคมและจิตใจของคนให้เที่ยงตรง

ปัจจุบันนี้ใจคนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เลวร้าย ศีลธรรมจรรยานับวันก็ยิ่งเสื่อมถอยลง ดังนั้นจึงได้นำสภาพความเป็นจริงของนรกออกมาป่าวประกาศเพื่อกอบกู้คนที่มีรากบุญกลับคืนมา

ครั้งนี้ได้รับความอนุเคราะห์เป็นพิเศษจากยมโลก เพราะพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ประสงค์ให้ป่าวประกาศสิ่งที่ได้ยินและได้เห็นทั้งหมดออกมาให้ชาวโลกได้รับรู้เป็นกรณีพิเศษ และในปีนี้หนังสือกฎนรกไร้ความปรานีได้เขียนเสร็จแล้ว หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยสลายภัยพิบัติให้ลดน้อยลง

เหวินซูหมอเจี๋ย ปีเยิ่นเฉิน 2012

อารัมภบท

อาหมีถัวฝอ! สวัสดีทุกๆ ท่าน...

ขอให้โลกนี้สงบสุขเกิดสันติภาพศึกสงครามยุติลง...

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งปวงในอากาศธรรมธาตุเบิกบานมีความสุข สงบร่มเย็น...

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งปวงในธรรมธาตุหลุดพ้นเกิดตาย ออกจากสามภพ พ้นจากกองทุกข์ได้รับความสุข...

ขอให้สรรพสัตว์ทั้งปวงในธรรมธาตุได้สดับฟังพระสัทธรรม ประคองรักษาศีลวินัยให้บริสุทธิ์...

ขอให้โลกของพวกเราสามารถฟื้นฟูสนามแม่เหล็กกลับคืนสู่ความสมดุลได้ในเร็ววัน...

ขอให้เวไนยทั้งหลายที่มีบุญสัมพันธ์ได้พบเจอหนังสือเล่มนี้และสามารถกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนใหม่ นำหนังสือนี้ไปเผยแพร่บอกต่อคนใกล้ชิด รู้จักรักและทะนุถนอมกายสังขารอันล้ำค่าของมนุษย์ที่ได้มาโดยยากนี้ ประคองรักษาศีล5 ให้สะอาดบริสุทธิ์ บำเพ็ญปฏิบัติธรรมให้ดีๆ ยกระดับพุทธจิตของตัวเอง สามารถหลุดพ้นเกิดตายได้ในเร็ววันให้พุทธจิตของพวกเราก้าวเข้าสู่แสงสว่าง ถ้า

หากพุทธจิตของทุกคนเกิดความสว่างไสวก็จะนำมาซึ่งความสมดุลของธรรมชาติและจักรวาล พวกเราก็จะไม่ต้องมีกรรมร่วมขนาดใหญ่และภัยธรรมชาติที่มากมาย ดังนั้น จึงสามารถพูดได้ว่าจักรวาลทั้งหมดมีความเชื่อมโยงกับตัวเรา เราต้องปฏิบัติตัวเองให้ดีก่อน เพราะตัวเราเองก็คือจักรวาลน้อยที่เชื่อมโยงถึงจักรวาลใหญ่ จากหนึ่งเกิดสอง จากสองเกิดสรรพสิ่ง ทุกสรรพสิ่งกลับคืนสู่ความเป็นหนึ่ง ทุกคนไม่แบ่งเขาแบ่งเรา ทุกสิ่งล้วนมีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น **อย่าสำคัญผิดคิดว่าทำเรื่องที่ปิด ๆบัง ๆซ่อนเร้น แล้วจะไม่มีใครรู้ ความคิดดีเลวเพียงชั่วขณะความคิด ก็สื่อตรงถึงยมโลกถูกบันทึกไว้ในบัญชีบุญบาป**

พระพุทธะโพธิสัตว์เมตตาเห็นว่าสภาพสังคมในปัจจุบันนี้กำลังตกต่ำ เพราะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้า ใจคนก็เริ่มเปลี่ยนไปในทางที่เลวร้าย ไม่เชื่อในกฎแห่งกรรม คิดว่านี่เป็นความคิดที่ล้าหลังไม่สอดคล้องกับสมัยนิยม แม้แต่จิตใจของเด็ก ๆ ก็ไม่บริสุทธิ์เหมือนสมัยก่อนแล้ว แล้วนับประสาอะไรกับผู้ใหญ่ หารู้ไม่ว่าได้สูญเสียประเพณีโบราณอันดีงามในอดีตที่ปราชญ์ ขงจื่อ เมิ่งจื่อ ถ่ายทอดสืบต่อกันมา

ความคิดและจิตใจของคนในยุคนี้ยอมรับและเปิดกว้างมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น อยู่ในตลาดขายเสื้อผ้าจะเห็นว่ามีทั้งเสื้อในสายเดี่ยวเกาะอก ทุกวันนี้ทุก ๆคนต่างก็เห็นเป็นเรื่องปกติธรรมดา แต่ในสมัยโบราณถ้าผู้หญิงจะสวมใส่แบบนี้ย่อมเป็นเรื่องที่ทำไม่ได้อย่างเด็ดขาด ปัจจุบันจะเห็นร้านเฉพาะสำหรับผู้ใหญ่ได้ทั่วทุกที่ แม้แต่ตาม

แผงหนังสือก็จะพบเห็นนิตยสาร วารสารที่หน้าปกรวมทั้งเนื้อหาภายในเป็นรูปนายแบบนางแบบที่สวมใส่เสื้อผ้าน้อยชิ้นเผยให้เห็นสัดส่วนต่าง ๆของร่างกาย เด็ก ๆ ไปโรงเรียนต้องพบเห็นทุกวันหากไม่คิดอยากจะไปเรียนรู้สิ่งที่ไม่ดีเหล่านี้ก็เป็นเรื่องที่ยาก พระพุทธะโพธิสัตว์รู้สึกว่าโลกมนุษย์ขาดการอบรมสั่งสอนทางด้านจิตวิญญาณอย่างหนัก เป็นกังวลกลัวว่าจิตญาณของเวไนยจะตกต่ำ ภัยพิบัติก็จะมาเยือนติดต่อกันอย่างต่อเนื่องไม่ขาดสาย ถึงแม้ในโลกนี้จะมีคนที่มีกุศลจิตพิมพ์บทความหรือข่าวสารที่ช่วยกอบกู้สภาพสังคมที่เลวร้ายในปัจจุบันออกมาแจกจ่ายบ้าง แต่เวไนยก็ยังไม่ยอมละความชั่วแล้วหันมาทำความดี เมื่อสิ้นอายุขัยก็จะต้องตกนรกรับการลงโทษที่โหดเหี้ยมทารุณต่าง ๆ อย่างถึงที่สุดไม่มีวันได้หลุดออกมาแม้แต่วันเดียว

เง็กเซียนฮ่องเต้เมตตา เห็นนรกเต็มจนล้นทะลักแล้ว และยังต้องสร้างนรกขุมใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมาอีกอย่างต่อเนื่อง ที่ยิ่งไปกว่านั้นคือในนรกแห่งกามามีเด็ก ๆอายุน้อยจำนวนมากที่ได้รับการลงโทษอันทุกข์ทรมานอยู่ในนั้น ทั้งหมดล้วนมาจากการที่พวกเขาขาดการอบรมสั่งสอนทางด้านความคิดในเรื่องเหตุต้นผลกรรม

ดังนั้น เง็กเซียนฮ่องเต้จึงขอคำชี้แนะเป็นพิเศษจากพระพุทธะให้พระพุทธะจัดหาศิษย์สาวกในพระรัตนตรัยที่ยังมีชีวิตอยู่บนโลกมนุษย์คนหนึ่งซึ่งมีความเหมาะสม พร้อมที่จะแบกรับหน้าที่นี้ และต้องเป็นคนที่รักษาศีลวินัยได้อย่างสะอาดบริสุทธิ์ มีสภาวะที่รู้ตื่นมีสติเข้าใจอะไรได้กระจ่างชัดเจน ลงไปเยี่ยมชมนรกแล้วกลับมายังโลกมนุษย์ เขียนออกมาเป็นหนังสือที่บันทึกถึงสภาพเหตุการณ์ใน

นรกอย่างละเอียดให้เวไนยบนโลกมนุษย์ได้รับรู้ โดยใช้ชื่อหนังสือว่า **"กฎนรกไร้ความปรานี"**

หนังสือนี้ถูกเขียนขึ้นหลังจากที่ได้ไปเข้าชมนรกในแต่ละครั้ง ด้วยภาษาพื้นๆที่เข้าใจง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุกครั้งที่เขียนเสร็จ จะต้องผ่านการแก้ไขให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่ได้ดูมา จึงสามารถตีพิมพ์ออกมาได้ บางครั้งเพื่อเขียนบทความเพียงแผ่นเดียว อาอวี้จะต้องเดินทางไปๆ มาๆ ในนรกหลายครั้งเพื่อตรวจสอบเนื้อหาว่าเป็นความจริง ดังนั้น หนังสือธรรมะเล่มนี้จึงไม่เหมือนกับในสมัยก่อน ซึ่งในสมัยก่อนหนังสือธรรมะประเภทนี้มักจะนิยมเขียนออกมาด้วยการประทับทรงประคองไม้เขียนบนกระบะทราย หรือไม่ก็เขียนขึ้นจากการประทับทรงแบบเต็มร่าง รวมถึงการพูดถึงสิ่งลี้ลับปาฏิหาริย์ที่ได้พบเจอในความฝันแล้วเขียนขึ้นมา

เง็กเซียนฮ่องเต้หวังว่าครั้งนี้เป็นครั้งแรก ให้ข้าพเจ้าซัง กวนอวี้ฮว๋า นำสภาพเหตุการณ์ในนรกออกมาป่าวประกาศให้คนรู้ไปทั่วโลก สามารถทำให้คนบนโลกเกิดความตื่นตัวบำเพ็ญจิตหล่อเลี้ยงธรรมญาณ จากนี้ไปไม่ทำผิดบาปอีก ก็จะทำให้โอกาสที่จะต้องตกนรกลดน้อยลง **ถ้าหากสามารถกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนใหม่และนำสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในนรกเหล่านี้ไปบอกต่อๆ กัน ทำให้คนจำนวนมากเกิดความตื่นตัวแก้ไขความชั่วหันมาทำความดีสร้างบุญสร้างกุศล บางทีอาจจะสามารถได้รับการยกเว้นผ่อนผันผลกรรมในนรกที่เคยทำไว้ในอดีต ได้ไปเกิดในแดนสุขาวดี** หรือหากเป็นผู้หญิงก็สามารถได้เกิดใหม่เป็นผู้ชาย ซึ่งผล

สรุปที่แน่นอนจะต้องให้พระพุทธะโพธิสัตว์รวมทั้งเหตุต้นผลกรรมของแต่ละคนมาเป็นผู้ตัดสิน

ชีวิตของแต่ละคนจะต้องก้าวขึ้นสู่บันไดแห่งแสงสว่าง ต้องหลงเหลือก้าวย่างที่มั่นคงไว้ให้เวไนยที่มีจิตสำนึกขอขมากรรมอย่างจริงใจได้ก้าวย่างต่อไป ให้เวไนยได้รู้ว่าปลูกเหตุดีย่อมได้รับผลดี ปลูกเหตุที่ไม่ดีก็ต้องได้รับผลที่ไม่ดีตอบสนอง เหตุต้นผลกรรมดุจดั่งเงาตามตัว ไม่ใช่ไม่ตอบสนอง เพียงแต่เวลายังมาไม่ถึง

เมื่อไม่นานมานี้พระพุทธะได้ชี้แนะอาอวี้ ให้อาอวี้ไปเข้าชมนรกแล้วกลับมาเขียนหนังสือเพื่อให้ทุกท่านได้เข้าใจในเหตุต้นผลกรรมจะได้ประคองรักษาศีลวินัยให้สะอาดบริสุทธิ์ **ใครที่ยังไม่ได้รักษาศีลจะได้รักษาศีลให้ดี ๆ สำหรับใครที่รักษาศีลอยู่แล้วก็ยิ่งต้องเพิ่มความก้าวหน้าขึ้นอีกขั้น หมั่นยกระดับจิตของตนเองอย่างต่อเนื่องและหมั่นทำเรื่องที่เป็นประโยชน์แก่เวไนย**

อาอวี้คือศิษย์สาวกของพระพุทธะ ถือศีล5และยึดพระรัตนตรัยเป็นสรณะ รู้สึกว่าช่างโชคดีและเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่พระพุทธะเมตตาให้อาอวี้ได้ลองทำงานในส่วนนี้ ในกษิติครรภ์โพธิสัตว์มูลปณิธานสูตรกล่าวว่า **“หากไม่ใช่ด้วยฤทธานุภาพก็จะต้องเป็นแรงกรรม”** แท้ที่จริงแล้วถ้าหากไม่มีพุทธานุภาพคอยปกปักคุ้มครอง ลำพังเพียงแค่วาสนา คุณธรรมและสติปัญญาของตัวอาอวี้เองนั้น ยังไม่เพียงพอที่จะแบกรับภาระหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์นี้ได้ แต่อาอวี้จะทะนุถนอมโอกาสนี้ไว้ให้ดีและพยายามอย่างสุดความสามารถไปทำภาระหน้าที่นี้ให้สำเร็จลุล่วงตามพระประสงค์ของพระพุทธะที่เมตตาจัดวางมอบหมาย

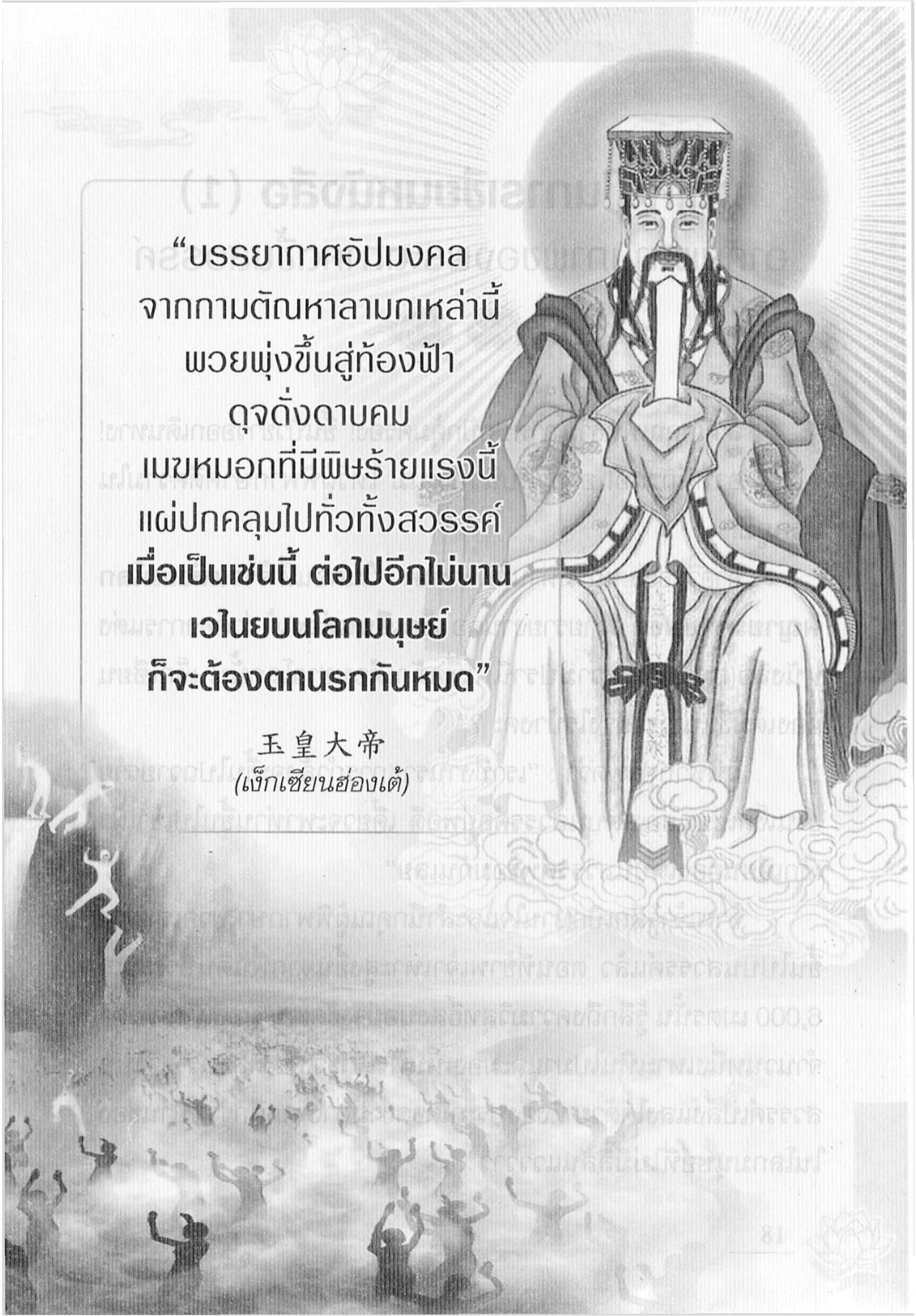
ภาระหน้าที่นี้ให้

มีคำพูดประโยคหนึ่งกล่าวว่า **“ปกป้องธรรมคือพุทธะ เผยแพร่ธรรมะออกไปให้ยิ่งใหญ่คือโพธิสัตว์”** ความจริงแล้วบุญกุศลทั้งปวงที่มีล้วนมาจากพระพุทธะ พระพุทธะอยู่เบื้องหลังคอยจัดการวางแผนต่าง ๆ มากมาย อีกทั้งคอยสนับสนุน เพียงแต่ว่าพวกเราทุกคนไม่รู้และไม่สามารถสัมผัสได้เท่านั้นเอง ดังนั้น ทุกคนต้องพยายามรักษาศีลตอบแทนพระคุณของพระพุทธะและพระคุณของอาจารย์

ศิษย์ผู้ละอายใจ ซั่งกวนอวี้ฮว่าจรดปากกาด้วยความเคารพ



สารบัญ



"บรรยากาศอัปมงคล
จากกามตัณหาลามกเหล่านี้
พวยพุ่งขึ้นสู่ท้องฟ้า
ดุจดั่งดาบคม
เมฆหมอกที่มีพิษร้ายแรงนี้
แผ่ปกคลุมไปทั่วทั้งสวรรค์
เมื่อเป็นเช่นนี้ ต่อไปอีกไม่นาน
เวไนยบนโลกมนุษย์
ก็จะต้องตกนรกกันหมด"

玉皇大帝
(เง็กเซียนฮ่องเต้)

มูลเหตุในการเขียนหนังสือ (1)

อาศัยพลานุภาพของพระตถาคตขึ้นสวรรค์

สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง! ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง!

อาหมีถัวฝอ! อาอวี้สิบนิ้วประนม ไหว้ผู้พิพากษาคดีความในนรกภูมิ!

อาอวี้ขอเรียนถามท่านผู้พิพากษา : "ในตอนที่ **จ้าวแห่งยมโลกพญายมราชฟงตู** ถวายรายงานต่อ **เง็กเซียนฮ่องเต้** ว่าต้องการแต่งหนังสือ(กฎนรกไร้ความปรานี) เพื่อตักเตือนชาวโลกนั้น เง็กเซียนฮ่องเต้มีชี้แนะว่าอย่างไรบ้างคะ ?"

ผู้พิพากษาพูดว่า : "เรามีงานราชการกำลังจะขึ้นไปถวายรายงานเง็กเซียนฮ่องเต้บนสวรรค์อยู่พอดี เดี๋ยวจะพาท่านขึ้นไปเข้าเฝ้าเง็กเซียนฮ่องเต้บนสวรรค์พร้อมกันเลย"

ข้าพเจ้ารู้สึกเบิกบานใจและสำนึกคุณผู้พิพากษา พวกเราเหาะขึ้นไปบนสวรรค์แล้ว ตอนที่ข้าพเจ้าเหาะสูงขึ้นจากพื้นดินประมาณ 6,000 เมตรนั้น รู้สึกถึงความวิสุทธิ์สงบอย่างชัดเจน มองเห็นเทวดาจำนวนหนึ่งเหาะเหินไปมาและมองเห็นพระราชวัง ปราสาทราชวังบนสวรรค์เปล่งแสงได้ด้วย ทั้งยังประณีตงดงามต่างจากตึกรามบ้านช่องในโลกมนุษย์ที่ไม่มีสีสันแวววาว

ตอนนี้มาถึงหน้าประตูทางเข้ามหาราชวังแล้ว บนหน้าประตูทางเข้ามีตัวอักษรใหญ่ๆ 3 ตัว เขียนว่า **"ท้าวสักกะ"**「帝釋天 ตี้ซื่อเทียน」และมีขุนพลสวรรค์ 2 นาย ถืออาวุธไว้ในมือ รูปร่างสูงใหญ่ลักษณะน่าเกรงขาม ดูเหมือนพวกเขาจะรู้จักพวกเรา 2 คน พวกเขายิ้มให้แล้วต้อนรับพวกเราอย่างมีมารยาท ผู้พิพากษาแจ้งให้พวกเขาทราบว่าพวกเราต้องการเข้าเฝ้าเง็กเซียนฮ่องเต้ ขุนพลสวรรค์ทั้ง 2 บอกว่าเมื่อครู่นี้เง็กเซียนฮ่องเต้ทรงกำชับไว้ว่าถ้าหากพวกเรามาถึงแล้ว ไม่จำเป็นต้องแจ้งให้ทราบ สามารถเข้าไปด้านในได้ทันที เมื่อขุนพลสวรรค์ทั้ง 2 นายพูดจบก็ไปยืนที่ 2 ฟากข้างของประตู แล้วประตูก็ขยับเปิดเอง จากนั้นพวกเราก็เดินเข้าไปข้างใน

พระราชวังแห่งนี้ไม่เพียงแต่ใหญ่โตเท่านั้น ยังมีความอลังการสง่างามเป็นอย่างยิ่ง เปล่งแสงเป็นประกาย เหล่านางฟ้าทุกนางก็ล้วนหน้าตางดงามมีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวที่ไม่ธรรมดา หญิงสาวที่สวยที่สุดในโลกมนุษย์เมื่อมาถึงที่นี่ก็จะดูมัวหมองหมดราศีลงไปในทันที ร่างของเทวดาก็คือร่างที่ผุดขึ้นเป็นตัวเป็นตนและโตเต็มที่ในทันทีแบบโอปปาติกะเช่นเดียวกันกับเวไนยในนรก แต่ความรู้สึกนั้นแตกต่างกัน เหล่าเทวดามีความอิสระเสรีดูเพลิดเพลินมีความสุขบนสวรรค์ไม่มีความทุกข์ทรมานใดๆ เสื้อผ้าอาภรณ์ที่สวมใส่ก็เบาหวิวและมองไม่เห็นร่องรอยของการเย็บ เสื้อผ้าอาภรณ์บนสวรรค์ไร้ตะเข็บรอยต่อจริงๆ ตอนที่ข้าพเจ้าขึ้นมาบนสวรรค์รู้สึกว่าความจริงแล้วโลกมนุษย์ช่างสกปรกเหลือเกิน ส่วนตอนที่ข้าพเจ้าลงไปใน

นรกก็รู้สึกว่าความจริงนั้นโลกมนุษย์ช่างดีเหลือเกิน ด้วยเหตุนี้มนุษย์จะต้องยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น ยิ่งสูงขึ้นก็ยิ่งวิสุทธิ์สงบ ยิ่งตกต่ำก็ยิ่งทุกข์ทรมาน

มีนางฟ้านางหนึ่งเข้ามานำทางให้พวกเรา ตอนนี้เบื้องหน้าปรากฏมหาราชวังสีทองเหลืองอร่ามให้เห็น พระราชวังใหญ่โตมโหฬารจริงๆ เมื่อพวกเราเข้าไปด้านในแล้ว นางฟ้าได้กราบทูลเง็กเซียนฮ่องเต้ว่า ผู้พิพากษาคดีความในนรกภูมิพร้อมด้วยหญิงสามัญชนจากโลกมนุษย์ **ซั่งกวนอวี้ฮว๋า** มาขอเข้าเฝ้า

ที่นั่งอยู่ด้านบนสุดกลางพระราชวังก็คือเง็กเซียนฮ่องเต้ เง็กเซียนฮ่องเต้ดูสง่างามและมีเมตตา พระเศียรสวมมหามงกุฎจักรพรรดิแบบจีนสมัยโบราณเป็นมงกุฎสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีแผงม่านลูกปัดห้อยระย้าประดับลงมาทั้งด้านหน้าและด้านหลัง พระพักตร์ของเง็กเซียนฮ่องเต้มองแล้วทำให้เกิดจิตที่เคารพเลื่อมใส ฉลองพระองค์ของเง็กเซียนฮ่องเต้มีสีสันจางๆ แผ่กระจายออกมาอย่างนุ่มนวลถึงเจ็ดสี ถึงแม้ว่าจะมีถึงเจ็ดสี แต่ว่าไม่ได้ทำให้แสบตาแม้แต่นิดเดียว ทั้งยังรู้สึกมีลำดับขั้นที่เป็นมิติอย่างมาก มองแล้วรู้สึกสบายใจยิ่งนัก แสงอันโชติช่วงชัชวาลที่ออกมาจากดวงจิตอันสว่างไสวของเง็กเซียนฮ่องเต้ปกแผ่ครอบคลุมไปทั่วทั้งสวรรค์

ผู้พิพากษาถวายบังคมเง็กเซียนฮ่องเต้ ข้าพเจ้าก็คุกเข่าลงแล้วถวายบังคมด้วยเช่นกัน เวลานี้เง็กเซียนฮ่องเต้ทรงตรัสด้วยน้ำเสียงที่เมตตาว่า : “ซั่งกวนอวี้ฮว๋า เธอลุกขึ้นเถอะ เธออยากจะถามเรา

เรื่องการแต่งหนังสือ(กฎนรกไร้ความปรานี) **ใช่หรือไม่ ?"**

ฉลองพระองค์ของเง็กเซียนฮ่องเต้เปลี่ยนสีไปแล้ว ! เมื่อครู่นี้ยังเป็นเจ็ดสีอยู่เลยแต่ตอนนี้เปลี่ยนเป็นสีขาว สีเมล็ดข้าว สีเขียวอ่อน สีทอง เสื้อผ้าอาภรณ์ของสวรรค์ไร้ตะเข็บรอยต่อ ประหยัดเวลาตัดเย็บ แถมยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามใจ ช่างเป็นสิ่งมหัศจรรย์ที่คาดคิดไม่ถึงเลยจริงๆ

ข้าพเจ้าตอบว่า : **"ใช่ เพคะฝ่าบาท ! หม่อมฉันอยากทูลถามพระองค์ถึงมูลเหตุในการแต่งหนังสือ** (กฎนรกไร้ความปรานี) **เพคะ"**

เง็กเซียนฮ่องเต้ทรงทอดถอนพระทัยด้วยความหดหู่แล้วทรงตรัสว่า : "เวไนยบนโลกมนุษย์รวมทั้งเวไนยทั้งหลายในทุคติภูมิทั้งสามไม่นับรวมเวไนยจำนวนหนึ่งซึ่งเป็นส่วนน้อยนิดที่มีบุญสัมพันธ์กับพระพุทธะโพธิสัตว์จากพุทธภูมิอื่น ซึ่งพระพุทธะโพธิสัตว์เหล่านั้นก็มีปณิธานลงมายังโลกมนุษย์เพื่อฉุดช่วยเวไนยผู้มีบุญสัมพันธ์กับตนเองที่อยู่ภายนอกเขตพุทธภูมิของตน นอกจากนั้นเวไนยที่เหลืออยู่ทั้งหมดล้วนเป็นเวไนยที่อยู่ภายใต้การปกครองของสวรรค์ ต่างก็เป็นขุนนางและชาวประชาของเราทั้งสิ้น ภายหลัง **หลังจากที่พวกเขาได้ลงไปเกิดยังโลกมนุษย์ด้วยตัวเอง ก็คล้อยตามไปตามกระแสของคนบนโลก เจอสิ่งที่ไม่ดีต่างๆทำให้จิตใจแปดเปื้อนจนเกิดเป็นนิสัยความเคยชินที่ไม่ดี ยิ่งนับวันก็ยิ่งทำให้เกิดระยะห่างระหว่างพวกเขากับสวรรค์มากยิ่งขึ้น** คนที่จะสามารถกลับคืนสู่สวรรค์บ้านเกิดได้ก็ยิ่งลดน้อยลง ความคิดที่ไม่ดีของเวไนยบนโลก

มนุษย์ที่ส่งออกไปภายนอกทุกวันนั้น ทำลายสภาวะแวดล้อมและที่อยู่อาศัยบนสวรรค์อย่างรุนแรง ทำให้มหาราชวังของเรามืดสลัวหมดราศีลง **ในช่วงระยะเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมานี้ จิตใจคนเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน ดูถูกดูแคลนและไม่เชื่อในกฎแห่งกรรม มองเห็นเรื่องกามตัณหาลามกเป็นพฤติกรรมที่น่ายกย่อง ทำให้เกิดบรรยากาศที่เป็นอัปมงคลอย่างยิ่ง** บรรยากาศอัปมงคลจากกามตัณหาลามกเหล่านี้พวยพุ่งขึ้นสู่ท้องฟ้าดุจดั่งดาบคม เมฆหมอกที่มีพิษร้ายแรงนี้แผ่ปกคลุมไปทั่วทั้งสวรรค์ เมื่อเป็นเช่นนี้ ต่อไปอีกไม่นานเวไนยบนโลกมนุษย์ก็จะต้องตกนรกกันหมด

ตอนที่เรากำลังครุ่นคิดอยู่ว่าจะแก้ไขกับปัญหามหันตภัยของโลกนี้อย่างไรดีนั้น จ้าวแห่งยมโลกพญายมราชฟงตู ก็ได้ส่งหนังสือราชการสารด่วนยมโลกถวายรายงานขอคำชี้แนะจากเรา อธิบายว่านรกเต็มจนล้นทะลักแล้ว เจ้าหน้าที่ๆทำงานก็ขาดแคลนอย่างมาก ดังนั้น จึงกำหนดให้แพร่งพรายความลับสวรรค์ครั้งใหญ่ ต้องการหาชาวโลกที่มีความเหมาะสม มาเข้าเยี่ยมชมนรกแล้วกลับไปเขียนหนังสือชื่อว่า「陰律無情อินลวี่อู๋ฉิง」(กฎนรกไร้ความปรานี) เผยแพร่สู่โลกมนุษย์ อาศัยหนังสือนี้มากอบกู้สภาพสังคมให้สำเร็จลุล่วง ชำระจิตใจคนให้สะอาดบริสุทธิ์ หลังจากนั้นเราก็เชิญพระพุทธะซึ่งเป็นผู้ที่เพียบพร้อมด้วยบุญและปัญญาอันสมบูรณ์มาเพื่อสอบถามถึงผู้บำเพ็ญในโลกมนุษย์ที่มีความเหมาะสม พร้อมที่จะแบกรับภาระนี้ แน่นอนว่าคนๆนั้นจะต้องเป็นคนที่มีสภาวะรู้ตื่น มีสติ เข้าใจอะไรๆได้

กระจ่าง ลงไปเยี่ยมชมนรกแล้วนำสภาพความเป็นจริงที่ได้พบเห็นกลับมาเขียนเป็นหนังสือบนโลกมนุษย์ ดังนั้น เธอจะต้องแบกรับภาระหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ในส่วนนี้ให้ดี จะได้ไม่ผิดต่อเราที่มอบหมายภารกิจนี้ให้

ภูมิลำเนาเดิมของเวไนยทั้งหลายล้วนมีต้นกำเนิดอยู่ในสวรรค์ ตอนนี้พวกเธอได้แยกภูมิลำเนาไปเกิดยังโลกมนุษย์ การตกนรกก็เป็นการแยกภูมิลำเนาไปอยู่ในนรก **นรกก็เหมือนกับคุกตะรางที่เอาไว้ขังเวไนยที่ทำผิด รอจนกระทั่งเวไนยเกิดจิตสำนึกขอขมากรรม แก้ไขความผิดบาป กลับเนื้อกลับตัวเป็นคนใหม่ จึงได้กลับคืนสู่สวรรค์**

《 กฎนรกไร้ความปรานี 》

นรก คือ ยมโลกนรก

กฎ คือ กฎของพุทธะ กฎของฟ้า กฎของดิน กฎของมนุษย์ หากเวไนยบนโลกมนุษย์ละเมิดศีลวินัย ฝ่าฝืนกฎหมายก็จะต้องตกสู่ยมโลกนรก ได้รับผลกรรมตอบสนองที่ไร้ความเมตตาปรานีอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้ยามที่มีชีวิตอยู่ คนที่ทำความดีก็จะไม่ตกนรก คนที่สร้างบาปกรรม กฎนรกก็จะไร้ความปรานีต่อพวกเขา **หากต้องการหลีกเลี่ยงผลกรรมตอบสนองที่ไร้ความปรานีของกฎนรก ทุกคนจะต้องทำความดี บำเพ็ญธรรม ชำระจิตใจให้สะอาด ก็จะสามารถยกระดับให้สูงขึ้นไปถึงสวรรค์ได้อย่างแน่นอน**

เราได้แต่งตั้งเทวดาให้ไปคอยปกปักคุ้มครองเธอในการเขียนหนังสือเล่มนี้แล้ว หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะออกมาเผยแพร่บนโลกมนุษย์ให้ไวที่สุดเท่าที่จะไวได้ เพื่อชำระล้างจิตใจของผู้คนให้สะอาดบริสุทธิ์ ให้เวไนยล้วนสามารถกลับคืนสวรรค์บ้านเดิมได้ตามกำหนดเวลา

หากชาวโลกได้อ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว สามารถกลับตัวเป็นคนใหม่อีกทั้งพิมพ์หนังสือนี้เผยแพร่ ทุกสิ่งที่เขาปรารถนาจะวอนขอ หากเป็นสิ่งที่ดี เราจะส่งเทวดาที่มีบุญสัมพันธ์กับเขาไปช่วยทำให้ความปรารถนาของเขาสมบูรณ์ หวังว่าเวไนยจะไปสัมผัสรู้และเข้าใจถึงเจตนาลึกๆของเรา ซั่งกวนอวี้ฮว่า ! ผลไม้นี่เธอกินหรือยัง !”

ข้าพเจ้ารู้สึกเบิกบานใจ มือทั้งคู่รับผลไม้ไว้แต่ยังไม่ได้กิน ภายในใจกำลังคิดว่าควรถวายอะไรเป็นของขวัญให้เง็กเซียนฮ่องเต้ดี

ได้ยินเง็กเซียนฮ่องเต้ถามว่า : “ทำไมเธอไม่กิน?”

ข้าพเจ้าตอบด้วยจิตที่สำนึกคุณว่า : “พระมหากรุณาธิคุณของฝ่าบาท หม่อมฉันจะขอนำกลับไปให้คุณพ่อที่อยู่บนโลกมนุษย์เพคะ”

เง็กเซียนฮ่องเต้ทรงตรัสว่า : **“จิตที่กตัญญูของเธอนี้ช่างน่ายกย่องสรรเสริญ แต่บุญวาสนาของพ่อเธอในตอนนี้ ยังไม่เพียงพอที่จะสามารถกินผลไม้นี้ได้ ผลไม้เซียนนี่เธอยังจะกินอยู่รึเปล่า? ต่อไปภายหน้าเมื่อ (กฎนรกไร้ความปรานี) เขียนเสร็จและออกเผยแพร่สู่โลกมนุษย์ ก็พูดได้ว่านี่คือของขวัญที่ดีที่สุดสำหรับเราแล้ว”**

ข้าพเจ้ากินผลไม้เซียนนี้แล้ว ผลไม้เซียนนี้นอกจากจะดูสดใหม่ยังหวานสดชื่นในปาก ทำให้ร่างกายสะอาดและเบาสบาย อยู่บนโลกมนุษย์ไม่เคยได้กินผลไม้ที่งดงาม หวาน และสดสะอาดเช่นนี้มาก่อนเลยจริง ๆ ร่างกายของอาอวี้เปี่ยมไปด้วยพลังในทันที กลับไปแล้วจะต้องเอาสิ่งที่ได้พบได้เห็น ได้ยินได้ฟัง ไปเขียนออกมาอย่างจริงจัง ขอสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ ที่เง็กเซียนฮ่องเต้คอยดูแลเอาใจใส่ให้ความเป็นห่วงเป็นใย

"อาหมีถัวฝอ ! หม่อมฉันซั่งกวนอวี้ฮว่า ขอบพระทัยฝ่าบาท หม่อมฉันขอทูลลา"

หลังจากที่ผู้พิพากษาให้ข้าพเจ้ายืดเวลาของเขาไปใช้ซะนาน ในที่สุดผู้พิพากษาก็สามารถเริ่มถวายรายงานของเขาได้ซะที

ขอสำนึกคุณผู้พิพากษา อาอวี้พนมมือลา !

สวรรค์วิสุทธิ์สงบเช่นนี้ ถ้าหากไม่ใช่ว่าจะต้องรีบกลับไปเขียนหนังสือแล้วล่ะก็ ใจจริงก็อยากจะนั่งบำเพ็ญฌานสมาธิอยู่ที่นี่ แต่เวลาก็เร่งกระชั้น คงต้องขึ้นบัวขาวกลับไปก่อน

มูลเหตุในการเขียนหนังสือ (2)

เข้าพบพญายมราชฟงตู ผู้บัญชาการสูงสุดในยมโลก

สำนึกคุณ พุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ! ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง...

อาหมีถัวฝอ อาอวี้พนมมือสวัสดีผู้พิพากษาคดีความในนรกภูมิ

"ขอเรียนถามผู้พิพากษา อาอวี้อยากทราบว่าการเขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) ในช่วงแรกสุดควรจะเริ่มต้นอย่างไรดีคะ ?"

ผู้พิพากษา : " ช่วงก่อนหน้านี้นรกของพวกเราได้เรียกประชุมเร่งด่วนไปแล้วครั้งหนึ่ง พญายมรวมทั้งข้าราชการในนรกทั้ง 12 ขุมต่างก็ได้รับ ***หนังสือราชการสารด่วนยมโลก*** ที่ท่านพญายมราชฟงตูส่งมา ผู้บัญชาการสูงสุดในนรกของพวกเราคือพญายมราชฟงตู พญายมราชที่เป็นผู้บัญชาการสูงสุดมีเพียงท่านเดียวเท่านั้น ผู้ที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของพญายมราชยังมีพญายมจากนรกอีก 12 ขุม ในสมัยก่อน นรกมีเพียง 10 ขุม มีพญายมเพียง 10 ท่าน ปัจจุบันได้มีการสร้างนรกขุมใหม่ๆ เพิ่มขึ้นมา ที่นรกขุมใหม่มีพญายมเพิ่มขึ้นอีก 2 ท่าน นรก 12 ขุมมีพญายมทั้งหมด 12 ท่าน แบ่งออกเป็นผู้บัญชาการ 12 ขุม มีนรกน้อยใหญ่ต่างๆอยู่ภายใต้บังคับบัญชา และ

พญายมทั้ง 12 ขุมนี้ต่างก็รับคำสั่งจากพญายมราชฟงตู

สาระสำคัญภายใน*หนังสือราชการสารด่วนยมโลก* คือ จ้าวแห่งยมโลกพญายมราชฟงตูเห็นว่านรกเต็มจนล้นทะลักแล้ว ขณะนี้ต้องสร้างนรกขุมใหม่ๆเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งข้าราชการและเจ้าหน้าที่รวมทั้งพนักงานที่ทำงานในนรกตอนนี้ก็กำลังขาดแคลนอย่างหนัก ยิ่งไปกว่านั้น ไม่อาจทนได้ที่จะต้องเห็นเวไนยบนโลกมนุษย์ตกนรกครั้งแล้วครั้งเล่า จึงกราบทูลเง็กเซียนฮ่องเต้ให้จัดส่งมนุษย์โลกที่ถือศีลสะอาดบริสุทธิ์ 1 คน มาเข้าชมการลงโทษในนรก แล้วกลับไปเขียนหนังสือชื่อว่า **"กฎนรกไร้ความปรานี"** อาศัยหนังสือเล่มนี้มากล่อมเกลาชำระล้างจิตใจคนให้สะอาดบริสุทธิ์ กอบกู้จิตวิญญาณของเวไนยที่กำลังหลงทางให้รู้จักทำความดีสะสมบุญ ทำให้สามารถได้รับความสงบสุขตลอดอายุขัย เมื่อสิ้นอายุขัยแล้วก็จะได้ไปเกิดในแดนสุขาวดีไม่ต้องตกนรก

มนุษย์ที่รับภาระหน้าที่นี้ก็คือท่าน **"ซั่งกวนอวี้ฮว๋า"** ยมโลกได้มอบคทาอาญาสิทธิ์ให้ท่านไว้ติดตัวในระหว่างที่เขียนหนังสือ เพื่อให้ท่านสามารถเข้าออกนรกได้ตามใจปรารถนา อีกทั้งได้จัดผู้พิพากษาคดีความในนรกภูมิไว้เป็นกรณีพิเศษ 1 ท่านเพื่อมาคอยนำพาท่าน "ซั่งกวนอวี้ฮว๋า" หรือก็คือ **"อาอวี้"** เข้าชมนรกอย่างใกล้ชิด และคอยตอบปัญหาข้อสงสัยของท่าน ถ้าหากว่าผู้พิพากษามีงานยุ่งมากไม่สามารถปลีกตัวได้ ข้าราชการทั้งหลายในนรกก็จะให้ความกรุณาช่วยเหลือท่าน เพราะว่านรกนั้นกว้างใหญ่ไพศาล การจะเข้าชมให้หมดทุกส่วนจะต้องใช้เวลาที่ยาวนานมาก แต่หนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี)

นี้จะต้องเผยแพร่ในโลกมนุษย์ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ ด้วยเหตุนี้จึงให้ท่านไปเข้าชมเฉพาะกรณีที่มีความเหมาะสมและสามารถที่จะใช้เป็นตัวแทนในการหยิบยกขึ้นมาเป็นข้อเปรียบเทียบให้ทุกคนได้เห็นและเข้าใจอย่างชัดเจน ในหนังสือราชการสารด่วนยมโลกยังได้กล่าวถึงบุคคลที่มีสภาวะตื่นแจ้ง มีสติสามารถเข้าใจอะไรๆได้กระจ่างและมีความสามารถในการใช้ฌานสมาธิถอดจิตมาเข้าชมนรก ซึ่งทั้งหมดนี้ก็คือสิ่งที่มีอยู่ในตัวท่าน "**อาอวี้**"

หวังว่าเมื่อหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) **นี้ ตีพิมพ์ออกมาเผยแพร่แล้ว จะทำให้เวไนยจำนวนมากที่ต้องตกนรกในแต่ละวันสามารถลดจำนวนลง แล้วปริมาณงานที่มากเกินพิกัดในแต่ละวันของพวกเราในขณะนี้ก็จะลดลงไปด้วย** ตอนนี้ข้าราชการรวมทั้งเจ้าหน้าที่และพนักงานที่ทำงานในนรกภูมิของพวกเราต่างต้องทำงานกันอย่างหนักมาก แต่ขอเพียงท่านมาปฏิบัติภารกิจ พวกเราก็จะเจียดเวลามาต้อนรับท่าน นำข้อมูลทั้งหมดที่ท่านต้องการมาแจ้งให้ท่านทราบ สำหรับมูลเหตุในการเขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) คือคำบัญชาของพญายมราชฟงตู ถ้าหากท่านต้องการรู้รายละเอียดที่มากกว่านี้ เราจะพาท่านไปเข้าพบท่านพญายมราช ท่านพญายมราชจะอธิบายข้อสงสัยนี้ให้ท่านฟัง"

"ดีจังค่ะ ! อาอวี้สำนึกคุณผู้พิพากษาเป็นอย่างยิ่ง"

พวกเราเริ่มเดินไปข้างหน้า นรกช่างกว้างใหญ่จริงๆ แต่ละครั้งที่เข้ามา เส้นทางก็จะแตกต่างกันไป ถึงแม้จะบอกว่ามานรก แต่ก็มาด้วยอาศัยแรงปณิธานที่จะฉุดช่วยเวไนย ขอเพียงให้สรรพสัตว์

ทั้งหลายไม่ต้องตกสู่นรกภูมิ

ตอนนี้ทิศทางที่พวกเราเดินไปไม่มีเสียงร้องอันเจ็บปวดทุกข์ทรมาน และก็ไม่มีความรู้สึกที่น่าหวาดกลัว เบื้องหน้ามีสะพานเล็กๆ มีน้ำไหล มีป่าขนาดย่อมๆ ทำให้รู้สึกดีจริงๆ ผู้พิพากษาบอกว่าที่นี่คือสถานที่ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของพญายม ตอนนี้พวกเรากำลังจะไปพบพญายมราชที่ห้องประชุมปรึกษาหารืองานราชการ ความจริงแล้วที่อยู่อาศัยของข้าราชการในนรกภูมิก็ไม่เลวเหมือนกันนะ ก็เหมือนกับข้าราชการในโลกมนุษย์ที่รัฐมีสวัสดิการให้

เดินต่อไปข้างหน้ามีตึกอาคารใหญ่อยู่ ภายในอาคารมีการตกแต่งและติดตั้งประตูหน้าต่างที่งดงามและสุภาพแบบสมัยโบราณ ด้านบนสุดของห้องโถงใหญ่มีป้ายแนวขวางเขียนอักษร 4 ตัวคือ **"เที่ยงตรง เปิดเผย"** 「正大光明 เจิ้งต้ากวงหมิง」 พญายมราชก็นั่งอยู่ที่ใต้ป้ายนี้ บนกำแพงทั้งสองข้างแขวนภาพคนสมัยโบราณที่ทำความดี ทั้งสองฟากข้างมีข้าราชการจากทำเนียบนรกส่วนหนึ่งนั่งอยู่ พญายมราชฟงตูกับเหล่าข้าราชการกำลังศึกษาปัญหาเรื่องการก่อสร้างนรกเพิ่มเติม ซึ่งกำลังยุ่งเป็นอย่างมาก

ตอนนี้ข้าพเจ้าคุกเข่าลงทันทีพร้อมทั้งพูดว่า : **"หญิงสามัญชนจากโลกมนุษย์ซังกวนอวี่ฮว๋า กราบคารวะพญายมราชฟงตู !** สำนึกคุณพญายมราชที่ให้เขียนหนังสือ(กฎนรกไร้ความปรานี) ทำให้หญิงสามัญชนคนนี้สามารถได้เปิดหูเปิดตาได้พบเห็นอะไรมากยิ่งขึ้น ทั้งยังมีโอกาสได้สลายบาปกรรม เพิ่มพูนบุญกุศล หญิงสามัญชนคนนี้อยากเรียนถามท่านพญายมราชฟงตูว่า มีเหตุปัจจัยเช่นไรจึง

ต้องเขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) เล่มนี้ ?”

พญายมราชฟงตูตอบกลับมาว่า : “โลกมนุษย์ในสมัยโบราณแรกเริ่มนั้นจิตธรรมญาณของทุกคนล้วนดีงาม ทุกคนต่างรักษาศีล 5 และกุศลกรรมบถ 10 ในเวลานั้นฟ้าดิน อินและหยางมีความสมดุลกัน แสงสีรุ้งทอประกาย ธัญพืชอุดมสมบูรณ์ โลกมนุษย์ปรากฏบรรยากาศที่เป็นมงคล ไม่มีทั้งภัยธรรมชาติและภัยจากน้ำมือของมนุษย์ ทุกคนอยู่กันอย่างผาสุกตลอดจนสิ้นอายุขัย เมื่อสิ้นอายุขัยก็ได้กลับคืนสู่สวรรค์

แต่จะให้ทำอย่างไรได้ ในเมื่อจิตธรรมญาณเดิมของมนุษย์ถูกแปดเปื้อนมากขึ้นเรื่อยๆอย่างไม่หยุดยั้ง นับวันก็ยิ่งตกต่ำถลำลึก **มูลเหตุนั้น มาจากกามตัณหาในอสงไขยกัปที่ไม่อาจประมาณได้ในอดีต จนกลายเป็นนิสัยที่ไม่ดีของมนุษย์ ทำให้ต้องตกอยู่ในวัฏสงสารและ 6 ภูมิวิถีแห่งการเวียนว่าย**

เหตุที่มนุษย์ไม่ยอมหยุดพฤติกรรมที่ต่ำทราม ทุศีล สร้างอกุศลกรรมบถ 10 จนถึงช่วงยุคโบราณตอนกลาง ฟ้าเบื้องบนจึงเริ่มสร้างนรกขึ้นมาเพื่อใช้สำหรับลงโทษสั่งสอนมนุษย์ที่ฝ่าฝืนทำผิดศีลวินัยให้พวกเขาได้ย้อนสำรวจตนอยู่ในนรก

ในตอนนั้นนรกมีขนาดเล็กมากและมนุษย์ที่ตกนรกก็มีไม่เยอะ แต่เมื่อวันเวลาผ่านไป ความแปดเปื้อนสกปรกโสมมก็เพิ่มมากยิ่งขึ้นตามกาลเวลา จิตธรรมญาณเดิมที่ดีงามของมนุษย์ในสมัยโบราณแรกเริ่ม ก็ค่อยๆสูญสิ้นไปจนเกือบหมด

ปัจจุบันจิตใจของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เลวร้ายอย่างมาก บรรยากาศของความคิดอันชั่วร้ายได้พวยพุ่งขึ้นสู่สวรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรยากาศอัปมงคลของกามตัณหาลามกนั้น ยิ่งทำลายกฎความสมดุลของธรรมชาติอย่างร้ายแรง ทำให้บรรยากาศของฟ้าดินขุ่นมัวไม่ใสสะอาด จนในที่สุดก็ไม่สามารถแยกออกได้อย่างชัดเจนถึงความแตกต่างระหว่างฟ้ากับดิน สูญเสียความสมดุลของอิน-หยางในอดีต ทำให้เกิดภัยธรรมชาติในโลกมนุษย์ครั้งแล้วครั้งเล่า สิ่งเหล่านี้คือสัญญาณเตือนภัยอย่างหนึ่ง ในภายภาคหน้ายังจะมีภัยธรรมชาติที่ทยอยเกิดขึ้นตามกันมาอย่างต่อเนื่องไม่ขาดสาย โดยที่มนุษยชาติไม่สามารถที่จะใช้วิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยีใดๆ มาสกัดกั้นภัยธรรมชาติที่กำลังเยื้องกรายเข้ามาได้เลย

สิ่งที่จะสามารถช่วยเวไนยให้พ้นจากภัยธรรมชาติได้นั้นไม่ใช่วิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยีชั้นสูง แต่เป็น**การประคองรักษาศีล 5 อย่างจริงใจ บำเพ็ญปฏิบัติในกุศลกรรมบถ 10 มีความจริงใจที่จะสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปในอดีต บำเพ็ญธรรมอย่างสะอาดบริสุทธิ์** หากปฏิบัติได้เช่นนี้ต่อไปเรื่อยๆ นี่ก็คือวิธีการที่จะทำให้จักรวาลและธรรมชาติกลับคืนสู่ความสมดุลได้ด้วยตัวของมันเอง โลกมนุษย์จะต้องพบเจอกับมหันตภัยทั้งจากธรรมชาติและจากน้ำมือของมนุษย์ มนุษย์ที่ทำชั่วทั้งหมดจะต้องตกนรกอย่างแน่นอน

ตอนนี้นรกเต็มจนล้นทะลักแล้ว งานของพวกเราในนรกนี้ก็มีมากมายจนเกินพิกัด ตัวเรานั้นไม่อาจทนดูโลกมนุษย์เดินเข้าไปสู่ความหายนะได้ เพราะจริยธรรมของมนุษย์ตกต่ำเสื่อมทราม ด้วยเหตุ

นี้จึงได้แพร่งพรายความลับสวรรค์ครั้งใหญ่ กราบทูลเง็กเซียนฮ่องเต้ให้ส่งมนุษย์โลกที่ถือศีลสะอาดบริสุทธิ์ มีความตื่นแจ้ง มีสติสามารถเข้าใจอะไรๆได้กระจ่าง มาเข้าชมการลงทัณฑ์ในนรกขุมต่างๆ แล้วกลับไปเขียนหนังสือเพื่อตักเตือนกล่อมเกลาชาวโลกให้ละทิ้งความชั่วหันมาทำความดี ฟื้นฟูจิตธรรมญาณเดิมอันสว่างไสวของฟ้าปางก่อนให้กลับคืนมาในเร็ววัน

หากชาวโลกได้อ่านหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) แล้วสามารถกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนใหม่ ทั้งยังบอกต่อหรือพิมพ์หนังสือนี้แจก เพื่อเป็นการเผยแพร่ออกไปให้กว้างขวาง และความคิดของตัวเขาเองก็เป็นความคิดที่สะอาดบริสุทธิ์ปรารถนาวอนขอในสิ่งที่ดี ทุกความปรารถนาของเขาก็จะสมหวัง และยมโลกจะจดบันทึกเป็น 1 มหากุศลลงในบัญชีเกิดตายของพวกเขาแต่ละคน สามารถได้รับการงดเว้นโทษในนรกจากผลกรรมชั่วในอดีตที่เคยทำไว้ เมื่อสิ้นอายุขัยผู้ที่ดำเนินปฏิบัติตามมหากุศลนี้ก็จะได้ขึ้นสู่สวรรค์

หากใครใส่ร้ายป้ายสีหรือขัดขวางการเผยแพร่หนังสือธรรมะ (กฎนรกไร้ความปรานี) ก็จะถูกยมโลกจดบันทึกเป็น **1 มหาอกุศล** ลงในบัญชีเกิดตายของพวกเขาแต่ละคน เมื่อสิ้นอายุขัยก็จะต้องไปรับการลงโทษในนรกร้องตะโกน นรกดึงลิ้น นรกควักตา และนรกขุมอื่นๆ ถึงแม้ยังไม่สิ้นอายุขัยก็จะได้รับความทุกข์ทรมานจากโรคภัยไข้เจ็บจนตายในที่สุด ซึ่งผลกรรมที่เป็นรูปธรรมนั้นจะต้องพิจารณาตัดสินจากรายละเอียดของการใส่ร้ายป้ายสีหรือขัดขวางการเผยแพร่

หนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) แล้วจึงตัดสินว่าจะลงโทษอย่างไร ถ้าหากว่ามีเวไนยเป็นจำนวนมากหลงเชื่อคำใส่ร้ายป้ายสีนั้น **ผู้ที่ใส่ร้ายป้ายสีนอกจากจะถูกตัดสินให้รับโทษต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นแล้วยังต้องตกนรกอเวจี ยากยิ่งนักที่จะได้ไปผุดไปเกิด**

เอาล่ะ! ตอนนี้พวกเรากำลังยุ่งมาก วันนี้เธอก็กลับไปเขียนเหตุปัจจัยในการเขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) ที่เราได้พูดไว้ข้างต้นลงไปในหนังสือก่อน หวังว่าชาวโลกจะให้กำลังใจซึ่งกันและกัน กลับเนื้อกลับตัวบอกต่อซึ่งกันและกัน บำเพ็ญกายหล่อเลี้ยงจิตธรรมญาณให้ดีๆ ทำความดีสะสมบุญกุศล”

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้กราบขอบคุณพญายมราชฟงตู !

ขอขอบคุณผู้พิพากษาและข้าราชการทุกๆท่าน !

ขึ้นบัวขาวเดินทางกลับ...

ฟังการไต่สวนคดีในนรกขุมที่ 7



สำนึกคุณพระพุทธะโพธิสัตว์ทั้งหลายที่เมตตาประทานพรให้ครั้งนี้ข้าพเจ้าได้ไปเปิดหูเปิดตาในนรก ทำให้ยิ่งเพิ่มความศรัทธาให้กับตัวเอง ทำให้ตัวเองรักษาศีลวินัยได้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น จะว่าไปแล้วอันที่จริงตัวของข้าพเจ้าเองก็มีสัมผัสพิเศษต่อเรื่องประเภทนี้มาตั้งแต่เด็กๆ เรื่องราวบางอย่างที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต ได้ปรากฏออกมาให้เห็นก่อนในความฝัน รู้สึกเหมือนความฝัน แต่ที่จริงแล้วไม่ใช่ความฝัน ข้าพเจ้าสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนว่าตอนนั้นวิญญาณของตัวเองได้ออกมาจากร่างแล้ว ยิ่งไปกว่านั้น ข้าพเจ้ามองเห็นร่างของตัวเองนอนอยู่บนเตียง เรื่องราวต่างๆที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นในขณะที่วิญญาณออกจากร่างไปนั้น ข้าพเจ้าจะสามารถจดจำได้อย่างชัดเจน เรื่องราวประเภทนี้ล้วนเป็นเรื่องที่จะเกิดขึ้นจริงในภายหลัง ซึ่งเป็นการบอกเหตุเตือนล่วงหน้าให้ข้าพเจ้าสามารถจัดการแก้ไขปัญหาให้เรียบร้อยก่อนที่ปัญหาต่างๆ เหล่านั้นจะเกิดขึ้น

เรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีตเหล่านั้น ถ้าหากไม่ใช่เรื่องส่วนตัวก็เป็นเรื่องของคนในครอบครัวซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับคนอื่นๆ แต่ในครั้งนี้พิเศษกว่าครั้งที่ผ่านๆมาในอดีต เพราะครั้งนี้ไม่ใช่ปัญหาส่วนตัวหรือเรื่องในครอบครัวของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะต้องแบ่งปันเรื่องนี้ร่วมกับ

ทุกๆ ท่าน เพื่อให้ทุกๆ ท่านได้รู้และเข้าใจถึงความสำคัญของความนึกคิด ทุกวันนี้มีเรื่องราวต่างๆมากมายในชีวิตประจำวันที่ทุกคนทำผิดไปโดยที่ตัวเองก็ไม่รู้ว่าสิ่งที่ได้ทำลงไปนั้นเป็นความผิดบาป ก็เหมือนกับสามี-ภรรยา ที่ถูกต้องตามกฎหมายคู่หนึ่ง ซึ่งทั้ง 2 ฝ่ายต่างก็ไม่ได้ร่านสวาทออกไปมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นๆ แต่กลับกลายเป็นว่าพวกเขาได้ประพฤติผิดในกามโดยไม่รู้ตัวไปซะแล้ว นี่เป็นเพราะอะไรกันนะ? **ก็เป็นเพราะว่าการร่วมเพศของพวกเขาไม่ถูกเวลา ไม่ถูกสถานที่ และไม่ถูกอวัยวะ**

เมื่อวานตอนกลางคืน ข้าพเจ้ารู้สึกเหมือนกับว่าได้ฝันไป ว่าตัวเองได้ไปเยือนนรกมา เมื่อมาถึงนรก ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงบรรยากาศอึมครึมที่หนักหน่วงรุนแรง ชาย-หญิงทั้งหลายในนี้ต่างร้องตะโกนออกมาด้วยความทุกข์ทรมาน เป็นเสียงกรีดร้องที่น่าเวทนา ไม่มีรอยยิ้มบนใบหน้าของพวกเขา ไม่มีความอิสระเสรี ร่างกายของพวกเขาถูกพันธนาการด้วยโซ่ตรวน นายนิรยบาลทั้งฉุดลาก ทั้งทุบตี ทั้งใช้หอกง้ามแทง ฯลฯ นายนิรยบาลและผู้พิพากษาคดีความในนรกต่างมีท่าทีที่จริงจังน่าเกรงกลัว ไม่มีสีหน้าที่ยิ้มแย้มและดูดุร้ายมาก มีข้าราชการในนรกเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ดูแล้วไม่ค่อยดุร้ายเท่าไหร่ นายนิรยบาลล้วนมีลักษณะท่าทีที่โหดเหี้ยมน่ากลัว ในนรกไม่มีแสงตะวันเหมือนบนโลกมนุษย์ บรรยากาศในนี้มืดๆทึมๆออกแดงๆ ทำให้รู้สึกอึดอัดไม่สบายอย่างบอกไม่ถูก

ตอนนี้ข้าพเจ้าอยู่ในนรกขุมที่ 7 ทำเนียบนรกกำลังไต่สวนคดีความของ**วิญญาณชายคนหนึ่งที่ประพฤติผิดในกาม**อยู่พอดี

ข้าพเจ้าจึงได้รับอนุญาตจากผู้พิพากษาให้เข้าร่วมฟังในฐานะผู้สังเกตการณ์ ผู้รับผิดชอบหน้าที่พิพากษาคดีนี้นั่งอยู่ตรงกลางห้องโถงใหญ่มีนามว่า **"ไท่ซันหวัง"** ท่านคือพญายมผู้มีหน้าที่ควบคุมบริหารนรกขุมนี้ ถ้าหากอ้างอิงตามข้อมูลเก่า นรกขุมที่ 7 นี้แบ่งเป็น 16 ขุมย่อย ทุกขุมอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของไท่ซันหวัง ผู้บัญชาการสูงสุดในนรกคือ **"พญายมราชฟงตู"** พญายมราชฟงตูมีหน้าที่ควบคุมบริหารนรกทั้งหมด ครอบคลุมทั้ง 10 ขุม ทุกขุมมีพญายมขุมละ 1 ท่าน พญายมแต่ละขุมจะรับผิดชอบควบคุมบริหารนรก 16 ขุมย่อย ข้างๆ ไท่ซันหวังมีข้าราชการอยู่ 2 ท่าน หนึ่งในนั้นคือผู้พิพากษา และยังมีนายนิรยบาลผู้ปฏิบัติหน้าที่ ในมือของนายนิรยบาลถือมีดใหญ่และโซ่เหล็กไว้ พวกเขากำลังร่วมฟังการไต่สวนพิจารณาคดีด้วยท่าทีที่ขึงขังน่าเกรงขาม บรรยากาศช่างน่าขนลุกขนพอง รู้สึกได้ถึงความเย็นเยือก

ลักษณะท่าทางของพญายมไท่ซันหวังที่ข้าพเจ้าพบเห็นในเวลานี้ ท่านดูดุร้ายมาก กำลังสอบสวนวิญญาณชายคนหนึ่งที่ประพฤติผิดในกามเมื่อครั้งสมัยที่เขายังมีชีวิตอยู่ วิญญาณชายคนนั้นกำลังเถียงข้างๆ คูๆ พญายมไท่ซันหวังใช้มือวาดไปบนพื้นที่ว่างกลางอากาศ 1 ครั้ง กระจกส่องกรรมก็ปรากฏขึ้นทันที กระจกส่องกรรมฉายภาพของวิญญาณชายคนนั้นในสมัยที่เขายังเป็นวัยรุ่น **กำลังร่วมเพศแบบไม่ถูกเวลา ไม่ถูกสถานที่ และไม่ถูกอวัยวะกับภรรยาของเขาเองรวมทั้งหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของเขาด้วย** และยังมีความผิดบาปอื่นๆในศีลข้อกาเมสุมิจฉาจารที่เขาได้ล่วงละเมิด เช่น

ดูหนังสือลามก ดูซีดีลามก ฯลฯ วิญญาณชายคนนั้นตกใจกลัวจนตัวสั่นเทิ้มไปหมด คุกเข่าลงกับพื้นแล้วร้องขอความเมตตา แต่ก็สายเกินไปเสียแล้ว พญายมไท่ซันหวังได้สั่งให้นายนิรยบาลควบคุมตัวของเขาไปรับโทษที่นรกโอบเสาทองแดงแล้ว

นายนิรยบาลถือมีดใหญ่ใช้โซ่เหล็กลากดึงวิญญาณชายคนนั้นออกไปรับการลงโทษ ข้าพเจ้าก็เดินตามไปดูด้วยว่าสภาพเหตุการณ์นั้นเป็นอย่างไร แต่ดูเหมือนว่าไม่ดูซะยังจะดีกว่า โอ้ ! ช่างน่ากลัวเหลือเกิน ! วิญญาณนักโทษทั้งหมดในนรกขุมนี้กำลังส่งเสียงกรีดร้องอย่างทุกข์ทรมาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงกรีดร้องที่น่าเวทนาของพวกเขามีลักษณะที่ทอดยาวติดต่อกันอย่างต่อเนื่องโดยไม่ได้หยุดพักเลย

วิญญาณชายที่ข้าพเจ้าเดินตามมาเมื่อครู่นี้เดินตรงเข้าไปที่เสาทองแดงอย่างเบิกบานใจ เมื่อเขาโอบเสาทองแดง ทันใดนั้นก็ส่งเสียงร้องออกมาอย่างเจ็บปวดทรมาน ข้าพเจ้าจึงถามผู้พิพากษาว่าเพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนี้ ?

ผู้พิพากษาบอกว่า เมื่อครู่นี้วิญญาณชายคนนั้นมองเห็นเสาทองแดงที่ลุกเป็นไฟกลายเป็นหญิงงาม ดังนั้นเขาจึงเกิดความเบิกบานใจ แต่ความจริงแล้ว มันก็คือเสาทองแดง เมื่อเขาเข้าไปโอบกอดจึงถูกไฟเผาไหม้ไปทั้งตัว จนต้องร้องออกมาอย่างเจ็บปวดทรมาน

ข้าพเจ้าถามผู้พิพากษาต่อไปอีกว่า อย่างไรที่เรียกว่า **ไม่ถูกเวลา ไม่ถูกสถานที่ ไม่ถูกอวัยวะ ?** เดิมทีแล้ว ถึงแม้ว่าจะเป็นสามีภรรยากันอย่างถูกต้องอย่างเป็นทางการ แต่ก็ยังต้องรักษาศีลวินัย

เหล่านี้ มิฉะนั้นก็ถือว่าประพฤติผิดในกาม

ไม่ถูกเวลา ก็คือ ในวันประสูติของพระพุทธะโพธิสัตว์ หรือวันอุโบสถศีลทั้ง 6 วันของแต่ละเดือน (คือวันแรม 8 ค่ำ, 14 ค่ำ, 15 ค่ำ และวันขึ้น 8 ค่ำ, 14 ค่ำ, 15 ค่ำ ตามจันทรคติ) รวมถึงเดือนอุโบสถศีลยาว ตลอดทั้ง 3 เดือน ของทุกปี (คือเดือน 1 เดือน 5 และเดือน 9 ตามจันทรคติ) **ควรรักษาศีล จะทำเรื่องบนเตียงหรือร่วมเพศกันไม่ได้ ในวันเหล่านี้ อาทิเช่น 1, 10, 15 ของทุกเดือน** (ตามจันทรคติ) เป็นต้น ท้าวจตุโลกบาลจะตระเวนสังเกตการณ์บนโลกมนุษย์คอยจดบันทึกความดีความชั่ว แล้วกลับไปรายงานเง็กเซียนฮ่องเต้ (ท้าวสักกะ) บนสวรรค์ (นอกจากนี้ วันเกิดของพ่อแม่ วันครบรอบวันตายของพ่อแม่ ช่วงระหว่างกำลังไว้ทุกข์ให้พ่อแม่ ฯลฯ ก็ห้ามทำเรื่องบนเตียงเช่นกัน ดีที่สุดควรไว้ทุกข์ให้พ่อแม่อย่างน้อย 3 ปี ทำไมต้อง 3 ปี ? เพราะกว่าลูกน้อยคนหนึ่งจะยอมพ้นจากอ้อมอกของพ่อแม่ได้ พ่อแม่ต้องใช้เวลาเลี้ยงดูฟูมฟักนานถึง 3 ปี)

ไม่ถูกสถานที่ ก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสามี-ภรรยาควรจะแค่พอเหมาะพอควร นอกจากบนเตียงของสามี-ภรรยาแล้ว ไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์ในสถานที่อื่นๆได้ อาทิเช่น ห้องรับแขก ห้องครัว ห้องน้ำ เอ้าดอร์ (นอกสถานที่, นอกบ้าน, กลางที่โล่งแจ้ง) เบื้องหน้าองค์พระพุทธรูป ฯลฯ

ไม่ถูกอวัยวะ ก็คือ นอกจากอวัยวะสืบพันธุ์ของชายหญิงแล้ว สามี-ภรรยาห้ามนำส่วนอื่นๆของร่างกายมาใช้ร่วมเพศเด็ดขาด (อาทิเช่น ห้ามใช้ปากกับอวัยวะเพศ ห้ามร่วมเพศกันทางทวารหนัก

และอื่นๆ อีกเป็นต้น) มิฉะนั้นจะต้องตกนรกรับความทุกข์ทรมาน เมื่อรับความทุกข์ทรมานในนรกจนหมดสิ้นแล้ว ยังต้องตกสู่เดรัจฉานภูมิ ไปเกิดเป็นหมู หมา เป็ดแมนดาริน งู และเกิดในร่างของสัตว์ชนิดอื่นๆ อีกเป็นต้น

ปัจจุบันนี้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้า **บนอินเตอร์เน็ตมีเว็บไซต์ลามกมากมาย สิ่งลามกเหล่านั้นห้ามดูเด็ดขาด ถ้าดูก็ถือว่าผิดศีล จะต้องถูกบั่นทอนบุญวาสนา ถูกลดอายุขัย** แม้แต่ตำแหน่งหน้าที่การงานหรือผลตอบแทนต่างๆ ที่สมควรจะได้รับก็จะถูกตัดทอนให้เหลือน้อยลงหรืออาจจะไม่ได้รับอะไรเลย ถึงแม้จะดูเพียงอย่างเดียว ไม่ได้นำไปสู่การดำเนินปฏิบัติ เพียงแค่เกิดความคิดเท่านั้น เทพสหเทวา「俱生神เทพจวี้เซิงเสิน」ก็จะจดบันทึกลงสมุดทันที ทุกคนต่างก็มีเทพสหเทวาคนละ 2 องค์ องค์หนึ่งคอยจดบันทึกกรรมชั่ว ส่วนอีกองค์หนึ่งคอยจดบันทึกกรรมดี

ผู้พิพากษาบอกว่า : **"เกิดเป็นคนต้องสงวนน้ำกาม หากหมกมุ่นกับเรื่องบนเตียงมากเกินไปจะเป็นการทำลายสุขภาพ** เวลาที่ชายหญิงร่วมเพศกัน บรรยากาศที่ไม่เป็นมงคลก็จะยิ่งกระจายออกมา ทำลายสัจพลังท่ามกลางฟ้าดิน ถ้าหากเป็นสามี-ภรรยากันอย่างถูกต้องอย่างเป็นทางการ แล้วประพฤติผิดในกามตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น **คือร่วมเพศกันแบบไม่ถูกเวลา ไม่ถูกสถานที่ และไม่ถูกอวัยวะ ขอให้รีบสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปให้เร็วที่สุด** รีบกลับเนื้อกลับตัว อีกทั้งนำข่าวสารนี้ไปเผยแพร่บอกต่อให้ผู้คนทั้งหลายในโลกนี้ได้รับทราบ ไม่เพียงแค่ตัวเองดีเท่านั้น ยัง

ต้องปรารถนาให้ผู้อื่นดีด้วย ให้ทุกคนสามารถประคองรักษาตัวเองให้สะอาดบริสุทธิ์ไม่ไหลไปตามกระแสอันโสมม ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของจริยธรรมและ**หลักคุณสัมพันธ์**[1] เช่นนี้แล้ว ก็จะทำให้สัจพลังท่ามกลางฟ้าดินสามารถกลับคืนสู่ความสมดุล

ถ้าหากเคยถูกสามีหรือภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมายบีบบังคับให้ร่วมเพศแบบไม่ถูกเวลา ไม่ถูกสถานที่ และไม่ถูกอวัยวะ แต่ในขณะที่ร่วมเพศนั้นภายในใจไม่ได้รู้สึกมีความสุขเลยแม้แต่น้อย ทั้งยังสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป กลับเนื้อกลับตัวเป็นคนใหม่ได้ทันเวลา และในขณะเดียวกันก็ตั้งปณิธานว่านับจากนี้เป็นต้นไปจะต้องไปตักเตือนกล่อมเกลาคนอื่นๆ เช่นนี้ก็จะอนุญาตให้ได้รับการยกเว้น ไม่ต้องรับความทุกข์ทรมานในนรก

แต่ถ้าหากมีเจตนาที่จะละเมิดฝ่าฝืนข้อห้ามนี้เพื่อแสวงหาความสุขในรสกาม ก็จะต้องไปรับการลงโทษในนรกโอบเสาทองแดง เมื่อรับโทษหมดแล้ว ยังต้องไปเกิดในเดรัจฉานภูมิ จากนั้นจึงได้มาเกิดใหม่เป็นหญิงคาวโลกีย์ ”

ด้านล่างนี้คือการวินิจฉัยตัดสินโทษผู้ประพฤติผิดในกาม

อันดับแรก คือ **ชายหญิงที่ยังไม่ได้แต่งงาน** หากเป็นโสดยังไม่ได้แต่งงาน ชายหญิงจะต้องประคองรักษาร่างกายนี้ให้บริสุทธิ์ไร้ราคี (ผู้ชายเป็นหนุ่มพรหมจรรย์ ส่วนผู้หญิงก็เป็นสาวพรหมจรรย์ที่ไม่เคยเสียตัว ไม่เคยผ่านการร่วมเพศมาก่อน) **หากดูหนังสือลามกหรือเว็บไซต์ลามกก็ถือว่าได้ประพฤติผิดในกามแล้ว จะต้องถูกบั่นทอนบุญวาสนา ถูกลดอายุขัย รวมถึงตำแหน่งหน้าที่การงาน**

หรือผลตอบแทนต่าง ๆ ที่สมควรได้รับก็จะถูกตัดทอนให้เหลือน้อยลงหรืออาจจะไม่ได้รับอะไรเลย **หากดูแค่ครั้งเดียว ถูกลดอายุขัย 1 เดือน ถ้าดูอย่างต่อเนื่องต้องถูกลดอายุขัยตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป** ถ้าหากแค่ดูอย่างเดียว ไม่ได้นำไปสู่การดำเนินปฏิบัติ อีกทั้งยังสามารถสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปได้ทันเวลาก็สามารถลดบาปกรรมให้เบาลงได้

ถ้าหากยังไม่ได้แต่งงานก็มีเพศสัมพันธ์กันก่อนกับคนรักของตนเพียงแค่คนเดียว ถึงแม้ว่าต่อมาภายหลังทั้งคู่จะได้แต่งงานกันก็ตาม แต่ทั้งคู่ก็จะต้องถูกตัดทอนบุญวาสนาเพราะไม่ปฏิบัติตามจารีตประเพณีอันดีงาม

ถ้าหากยังไม่ได้แต่งงานก็มีพฤติกรรมมั่วกาม สำส่อน มีเพศสัมพันธ์แบบฉาบฉวย เปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อยๆไม่ซ้ำ อย่างเช่น วันนี้นอนกับ 1. พรุ่งนี้นอนกับ 2. วันมะรืนก็นอนกับ 3. เช่นนี้ ซึ่งในปัจจุบันนี้เป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย ผู้ชายยิ่งได้มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงยิ่งมาก ยิ่งเยอะ ก็จะยิ่งมีเกียรติ ยิ่งมีหน้ามีตา ส่วนผู้หญิงก็นอนกับใครก็ได้แบบส่งเดช เปลี่ยนคู่นอนไปเรื่อยๆ เป็นต้น **พฤติกรรมอย่างนี้เมื่อสิ้นอายุขัยก็ยิ่งจะต้องตกนรกโอบเสาทองแดงเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ต่อจากนั้นยังต้องไปเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในเดรัจฉานภูมิ** แล้วจึงได้ไปเกิดใหม่เป็นมนุษย์รับผลกรรมต่างๆที่เคยทำไว้

ถ้าหากแต่งงานแล้ว แต่ยังนอกใจคู่ครองไปมีชู้ มีกิ๊ก ก็ต้องดูว่ามีลักษณะของการใช้ความรุนแรงทำร้าย ทำอันตรายแก่กัน

หรือไม่ และระยะเวลาที่สร้างบาปกรรมนั้น มีระยะเวลาที่ยาวนานเท่าไหร่ รวมทั้งความหนักเบาของการทำอันตรายแก่กันมีความหนักหรือเบาแค่ไหน อย่างน้อยที่สุดต้องโอบเสาทองแดงหนึ่งหมื่นปี

ถ้าหากข่มขืนกระทำชำเรา วางแผนคิดกลอุบายให้ฝ่ายหญิงสูญเสียเกียรติศักดิ์ศรีและพรหมจารี หรือฝ่ายหญิงอาจจะเป็นผู้ที่มักมากในกามคุณ เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องตกนรกโอบเสาทองแดงสองหมื่นปี หลังจากนั้นต้องไปรับโทษต่อในนรกร้องตะโกนอีกหนึ่งหมื่นปี แล้วจึงได้ไปเกิดใหม่ในโลกมนุษย์ รับผลกรรมที่ตัวเองเคยทำไว้

ยิ่งไปกว่านั้น **ถ้าหากประพฤติผิดในกาม แล้วยังทำบาปเพิ่มขึ้นอีก ด้วยการวางยาพิษทำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย** จะต้องตกนรกโอบเสาทองแดงสี่หมื่นปี จึงได้ไปเกิดใหม่ในโลกมนุษย์ รับผลกรรมที่ตัวเองเคยทำไว้

อาหมีถัวฝอ ! หากข้าพเจ้าเขียนออกมาได้ไม่สมบูรณ์ นั่นคือความผิดพลาดของตัวข้าพเจ้าเอง ไม่เกี่ยวข้องกับการอบรมสอนสั่งของท่านผู้พิพากษาแต่ประการใด ขอสำนึกคุณพระพุทธะโพธิสัตว์ที่ประทานพรให้ข้าพเจ้าได้ไปเข้าชมนรก และสามารถเขียนหนังสือเล่มนี้ออกมาร่วมแบ่งปันกับทุก ๆท่าน

หากมีบุญกุศล ขออุทิศกุศลผลบุญนี้ให้กับสรรพสัตว์ทั้งปวงในอากาศธรรมธาตุ ให้พวกเขาได้ห่างไกลจากกามตัณหาราคะและความกำหนัดทั้งปวง ประคองรักษาศีลวินัยให้สะอาดบริสุทธิ์ และประจักษ์ในอนุตตรสัมมาสัมโพธิถ้วนหน้ากัน.

ตายแล้วจึงสำนึกขอขมากรรม จะแก้ไขความผิดบาปก็สายไปเสียแล้ว



ขอสำนึกคุณพระพุทธะโพธิสัตว์ที่ประทานพรให้ข้าพเจ้าได้มาเปิดหูเปิดตาในนรกอย่างใกล้ชิดอีกครั้ง ข้าพเจ้ารู้สึกว่านรกเป็นสนามแม่เหล็กที่มีพลังด้านลบ เต็มไปด้วยความมืดมนสิ้นหวังและทุกข์ทรมานยาวนานชั่วนิรันดร์ ขอให้ทุกคนอย่าได้สร้างเหตุแห่งกรรมที่จะทำให้ตัวเองต้องตกนรกเลย มันทุกข์ทรมานจนไม่สามารถจะพูดออกมาได้จริงๆ

ในครั้งนี้ ทันทีที่ข้าพเจ้ามาถึงนรกขุมที่ 7 ก็เป็นช่วงเวลาที่กำลังพิจารณาและตัดสินคดีของวิญญาณชายคนหนึ่งอยู่พอดี วิญญาณชายคนนี้ดูสุภาพเรียบร้อยและดูเป็นผู้ดี ไม่รู้ว่าเขาได้ทำผิดบาปอะไรถึงได้ถูกผู้พิพากษาตัดสินให้รับโทษในนรกอมอัณฑะทองแดง 500 ปี แต่เมื่อดูอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ที่แท้ตอนที่เขามีชีวิตอยู่ เขามีเมียหลวง 1 คน กับคนรักอีก 2 คน และเขายังชอบร่วมเพศแบบไม่ถูกเวลา ไม่ถูกสถานที่ และไม่ถูกอวัยวะ ซึ่งเมียหลวงกับคนรักอีก 2 คนของเขาก็ยอมสนองตัณหาราคะให้กับเขาด้วย ตลอดชีวิตของเขาก็มีผู้หญิงเพียง 3 คนนี้เท่านั้น.

ตอนนี้ข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นวิญญาณชายคนนั้นกำลังแก้ต่าง หาเหตุผลมาปกป้องตัวเอง ว่าทำไมถึงได้รับการยกเว้นโทษ ไม่

ต้องรับโทษในนรกโอบเสาทองแดง 500 ปี แล้วทำไมถึงไม่ได้รับการยกเว้นโทษ ยังคงต้องรับโทษในนรกอมอัณฑะทองแดงอีก 500 ปี เวลานี้ผู้พิพากษาก็พูดขึ้นว่า "เดี๋ยวดูภาพยนตร์" **ที่แท้ในสมัยที่วิญญาณชายยังมีชีวิตอยู่ เขาได้ขอร้องให้เมียหลวงร่วมเพศกับเขาแบบไม่ถูกอวัยวะ แต่เมียหลวงของเขาได้ตอบปฏิเสธอีกทั้งยังพูดเตือนว่า "อย่าทำแบบนี้ เพราะมันไม่สอดคล้องกับหลักจริยะ"** เมียหลวงของเขาเพียงแค่ร่วมเพศกับเขาแบบไม่ถูกเวลา และไม่ถูกสถานที่เท่านั้น ที่ยิ่งไปกว่านั้นคือเมียหลวงของเขามีตัณหาราคะความกำหนัดที่ไม่มาก ดังนั้น บาปของเมียหลวงจึงเบาบางมากเพียงแค่ถูกตัดทอนบุญวาสนาเท่านั้น และเนื่องจากว่าเมียหลวงของเขาได้ตอบปฏิเสธอีกทั้งยังพูดเตือนว่าอย่าร่วมเพศแบบไม่ถูกอวัยวะ ดังนั้นจึงกลับกลายเป็นการสะสมบุญวาสนาเอาไว้ส่วนหนึ่ง

ถึงแม้ว่าวิญญาณชายคนนั้นจะไม่ได้บีบบังคับให้เมียหลวงของเขาร่วมเพศแบบไม่ถูกอวัยวะ แต่เมื่อเขาอยู่นอกบ้าน เขายังมีผู้หญิงอื่นอีก 2 คน และมีการร่วมเพศที่เป็นการประพฤติผิดในกามทั้ง 3 ข้อนี้ ผู้พิพากษาพูดขึ้นว่า **"ความคิดของเธอมีจิตที่สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป อีกทั้งยังเป็นลูกที่มีความกตัญญูกตเวทีต่อพ่อแม่ ต่อส่วนรวมและประเทศชาติก็มีความจงรักภักดีอย่างถึงที่สุด และยังเป็นคนที่ปฏิบัติตามกฎหมาย เพียงแต่ประพฤติผิดในกาม 3 ข้อนี้ ดังนั้น จึงได้รับการยกเว้นโทษในนรกโอบเสาทองแดง 500 ปี"**

เวลานี้วิญญาณชายคนนั้นก็ไม่มีคำพูดใดๆมาแก้ต่างให้ตัวเองอีกต่อไปแล้ว เขาถูกนายนิรยบาลนำตัวไปที่นรกอมอัณฑะทองแดง นายนิรยบาลผลักเขาเข้าไปข้างใน เขามองเห็นคนรักของตัวเองมาปรากฏตัวอยู่ในนรกขุมนี้จึงรีบเข้าไปดู ที่จริงแล้วนั่นไม่ใช่คนรักของเขา แต่นั่นคือนกใหญ่ตัวหนึ่ง **เจ้านกใหญ่ใช้ปากของมันครอบลงไปที่องคชาตของเขาได้อย่างพอเหมาะพอดี เมื่อครอบลงไปแล้วเจ้านกใหญ่ก็ลากดึงองคชาตของเขาไปข้างหน้าจนขาด** วิญญาณชายคนนั้นแผดเสียงกรีดร้องอย่างดังด้วยความเจ็บปวดทรมานอย่างที่สุด เนื่องจากโหดเหี้ยมเกินไป เมื่อดูถึงตรงนี้ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถทนดูต่อไปได้อีกแล้ว

หลังจากที่ข้าพเจ้าเดินออกมา ก็ขอคำแนะนำจากผู้พิพากษาเกี่ยวกับเรื่องการลงโทษผู้ที่ประพฤติผิดในกาม

ตามที่ผู้พิพากษาได้บอกให้ข้าพเจ้าทราบ อันดับแรกจะต้องมีสติสัมปชัญญะ ทุกๆเวลาต้องคอยระมัดระวังตัวเอง รู้จักประคองรักษาตนเองให้สะอาดบริสุทธิ์ไม่ไหลไปตามกระแสอันโสมม อีกทั้งคอยตักเตือนผู้อื่น

หากมีความคิดที่จะล่วงประเวณีหรือประพฤติผิดในกามเพียงแค่คิด แต่ไม่ได้ออกไปดำเนินปฏิบัติ ก็ต้องถูกลดบุญวาสนาลง 1 สัปดาห์

หากดูนิตยสารลามก เพียงแค่ดูอย่างเดียวแต่ไม่ได้นำไปสู่การปฏิบัติ ไม่ได้มีการประพฤติผิดในกามข้ออื่นๆตามมาหลังจากที่ได้ดูแล้ว ก็ต้องถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลง 1 สัปดาห์

แต่ถ้าหากการดูนิตยสารลามกนั้น นำไปสู่การปฏิบัติ มีการประพฤติผิดในกามข้ออื่นๆตามมาหลังจากที่ได้ดูแล้ว ในครั้งแรกจะถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลง 1 เดือน หากดูครั้งที่ 2 และนำไปสู่การปฏิบัติอีกเป็นครั้งที่ 2 จะต้องถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลง 2 เดือน คาดคะเนตามหลักการและเหตุผลเช่นนี้

ชายหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานทั้งหมด จะต้องถูกลดบุญวาสนาและอายุขัย ซึ่งผลกรรมที่แต่ละคนได้รับนั้นจะไม่เหมือนกัน แล้วแต่กรณีและเหตุปัจจัยของแต่ละคน แบ่งหยาบๆตามสภาพเนื้อหากว้างๆ สามารถสรุปออกมาได้ 3 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ตลอดชีวิตมีคู่ครองแค่คนเดียว และอีกฝ่ายมีตัณหาราคะน้อย ต่อมาภายหลังทั้งคู่ได้แต่งงานกัน ประเภทนี้ถ้าหากไม่ได้ละเมิดฝ่าฝืนข้อห้ามที่ว่า คือ **ไม่ถูกเวลา ไม่ถูกสถานที่ ไม่ถูกอวัยวะ** พวกเขาก็เพียงแค่ถูกลดบุญวาสนาลง ให้รีบสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปให้เร็วที่สุดก็จะสามารถสลายกรรมได้

ประเภทที่ 2 มีคู่ครองแค่คนเดียว แต่ว่าทั้งก่อนแต่งงานและหลังแต่งงาน ได้ละเมิดฝ่าฝืนข้อห้าม คือ **ไม่ถูกเวลา ไม่ถูกสถานที่ ไม่ถูกอวัยวะ** ยิ่งไปกว่านั้นยังมีตัณหาราคะความกำหนัดสูง ทั้งก่อนแต่งงานและหลังแต่งงาน จะต้องถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลง เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องตกนรกโอบเสาทองแดง 500 ปี นรกอมอัณฑะทองแดงอีก 500 ปี หากตอนมีชีวิตอยู่ได้สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปที่ทำไว้อย่างจริงใจจริงๆ ไม่กลับไปทำผิดซ้ำอีก และพลังในการสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปนั้นก็มีพลังมากกว่า

แรงกรรมที่ทำลงไป อีกทั้งยังเพิ่มพลังมากยิ่งขึ้นอีกในการชักชวนตักเตือนผู้อื่นให้ผู้อื่นไม่ประพฤติผิดในกาม นำบุญกุศลเหล่านี้มาชดใช้ความผิดบาป บางทีก็อาจจะสามารถพ้นจากผลกรรมในนรกได้

ประเภทที่ 3 ทั้งก่อนแต่งงานและหลังแต่งงานก็ละเมิดฝ่าฝืนข้อห้ามกาเมสุมิจฉาจาร มั่วกาม สำส่อน มีเพศสัมพันธ์แบบฉาบฉวย มีตัณหาราคะความหิวกระหายในกามรุนแรงมากเป็นพิเศษตลอดทั้งวันใช้ชีวิตอย่างลุ่มหลงมัวเมากับสิ่งเหล่านี้ **ในชาตินี้จะต้องถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลง เมื่อสิ้นอายุขัยก็จะต้องตกนรก รับโทษในนรกโอบเสาทองแดง นรกนอนเตียงเหล็ก นรกอมอัณฑะทองแดงและนรกขุมอื่นๆ** จะต้องรับโทษในนรกแต่ละขุมอย่างน้อยที่สุดขุมละหนึ่งหมื่นปี ซึ่งการตัดสินโทษออกมาอย่างเป็นรูปธรรมนั้นขึ้นอยู่กับแต่ละคนแต่ละกรณี เมื่อรับโทษในนรกจนหมดสิ้นแล้วก็จะต้องไปเกิดในเดรัจฉานภูมิ บ้างไปเกิดเป็นเป็ดแมนดาริน บ้างไปเกิดเป็นหมา เป็นงู เป็นต้น

วิญญาณบาปที่มีมากที่สุดในนรกขณะนี้ ก็คือวิญญาณบาปประเภทที่ 3 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตอนนี้นรกได้ขยายใหญ่ขึ้นกว่าสมัยก่อนอย่างมากมาย **ในปัจจุบันนี้คนบนโลกมนุษย์จำนวนมากล้วนเป็นพวกประเภทที่ 3 ต่อไปในภายภาคหน้าพวกเขาเหล่านั้นก็จะต้องมารับโทษในนรกกันทุกคน**

ผู้พิพากษายังบอกต่อไปอีกว่า เวลาที่ผู้หญิงมีประจำเดือนสามี-ภรรยา ห้ามมีเพศสัมพันธ์กันโดยเด็ดขาด ขณะที่ผู้หญิงกำลังตั้งครรภ์รวมไปถึงช่วงเวลาที่ยังให้นมลูกอยู่ ก็จะมีเพศสัมพันธ์กันไม่

ได้ มิฉะนั้นจะต้องถูกลดบุญวาสนา และที่ยิ่งแย่ไปกว่านั้น **การมีเพศสัมพันธ์ในช่วงที่มีประจำเดือน เท่ากับเป็นการกวักมือเชื้อเชิญภูติ ผี ปีศาจทุกชนิดทุกประเภทที่ดูดกินเลือดและน้ำกามเป็นอาหาร ให้มาดูดกินเลือด** ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ก็จะมีผีที่ดูดกินน้ำกามมาดูดกินน้ำกาม (ดูดกินพลังธาตุ) ซึ่งต่อมาภายหลังจะทำให้ร่างกายเกิดโรคภัยไข้เจ็บ และยังทำให้ชะตาชีวิตไม่ดี เกิดเคราะห์ภัยขึ้นมากมาย

ผู้พิพากษายังบอกให้รู้อีกว่า **ในฤดูร้อนถ้าหากผู้หญิงสวมใส่เสื้อผ้าที่โป๊เปลือย เผยให้เห็นเนื้อหนังมากเกินไป ก็จะต้องถูกลดบุญวาสนาลง 1 สัปดาห์ เพราะว่าไปกระตุ้นให้เพศตรงข้ามเกิดความคิดในเรื่องกามตัณหาลามกมากขึ้น** หลังจากที่ได้ฟังผู้พิพากษาพูดแล้วก็รู้สึกว่าการบังเกิดความคิดเป็นสิ่งที่สำคัญมากจริงๆ ที่จริงแล้วท่ามกลางโลกที่ตาเนื้อของมนุษย์มองไม่เห็นนั้น ยังมีผีและเทพที่รับผิดชอบหน้าที่คอยตรวจตราและจดบันทึกพฤติกรรมต่างๆของพวกเราอยู่

สำนึกคุณผู้พิพากษาเป็นอย่างยิ่งที่ได้ให้ข้อมูลสำคัญ เปิดเผยความลับสวรรค์ กราบลาตรงนี้ เพียงหวังว่าทุกคนทั่วหล้าจะบำเพ็ญพรหมจรรย์ได้สะอาดบริสุทธิ์ ไม่ต้องรับความทุกข์ในนรก.

สำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง
รับโทษในมหานรกอย่างโหดเหี้ยมน่าเวทนา

ผู้พิพากษาแพร่งพรายความลับสวรรค์จนหมดสิ้น



เมื่อวานนี้ ข้าพเจ้าได้รับพลังแห่งพุทธานุภาพให้ได้ไปเยือนนรกอีกครั้งหนึ่ง พระพุทธะโพธิสัตว์ฉุดช่วยเวไนยเหมือนกับคลื่นทะเลที่ไม่ออกห่างจากมหาสมุทร ไม่มีเวลาหยุดพัก ครั้งแล้วครั้งเล่าเกิดความคิดอย่างต่อเนื่องที่จะฉุดช่วยเวไนยทั้งหลาย เหมือนกับคลื่นลูกแล้วลูกเล่าที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องไม่ขาดสาย ปรารถนาให้สรรพสัตว์ทั่วหล้าใต้ฟ้านี้สามารถเข้าใจและซาบซึ้งในพุทธธรรม ปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบไม่ออกนอกลู่นอกทาง รักษาศีล 5 ถนอมรักษาร่างกายของมนุษย์ที่ได้มาโดยยากลำบากนี้ให้สะอาดบริสุทธิ์ ไม่ไหลไปตามกระแสอันโสมม ข้าพเจ้าหวังเพียงให้ตนเองก็สามารถเลียนแบบจิตอันเปี่ยมด้วยมหาเมตตามหากรุณาของพระพุทธะโพธิสัตว์ที่บริการรับใช้เวไนยอย่างกว้างขวางโดยไม่หยุดพักผ่อน

ขอคุกเข่ากราบสำนึกคุณพลังแห่งพุทธานุภาพและพรของพระพุทธะ ด้วยการสวดพุทธนามเพียงครั้งเดียวก็ทำให้ข้าพเจ้าสามารถมาถึงนรกภูมิที่แสนทุกข์ทรมานนี้ หากไม่ได้พลังแห่งพุทธานุภาพแผ่รัศมีล้อมรอบปกป้องคุ้มครองกายของข้าพเจ้าอยู่ แน่นอนว่าข้าพเจ้าจะต้องเหนื่อยและอ่อนเพลียเป็นอย่างยิ่ง พลังสนามแม่เหล็กของนรกเป็นพลังด้านลบที่มีพลังมหาศาลราวกับว่าสามารถจะโค่น

ล้มภูเขาและคว่ำทะเลได้โดยที่พลังของมันไม่มีวันหมดไปอย่างนั้นแหละ หากว่าโลกมนุษย์มีฝนตกติดต่อกัน 7 วันไม่หยุด ท้องฟ้ามืดครึ้ม แถมยังมีไข้หวัด เชื่อว่าจะต้องมีหลายคนบ่นว่าทุกข์จริงๆ ทุกๆวันท้องฟ้ามืดครึ้มมีฝนตก ร่างกายก็เจ็บป่วย หัวก็หนัก เท้าก็ไม่มีแรง แถมยังต้องไปทำงานอีก แต่ความจริงแล้ว **ความทุกข์ในโลกมนุษย์ยังน้อยกว่าความทุกข์ในนรกเป็นร้อยเท่าพันเท่า ความทุกข์ในนรกนั้นยาวนานต่อเนื่องไม่มีขาดตอนเลย**

ตอนนี้ข้าพเจ้าได้ยินเสียงกรีดร้องโหยหวนด้วยความทุกข์ทรมานแล้ว เราลองตามเสียงร้องนั้นไปดูๆกันซักหน่อยเถอะ! โอ้ ! วิญญาณชายมากมายเปลือยกายล่อนจ้อน พวกเขากำลังถูกเปลวไฟสีแดงอันอ่อนนุ่มที่ดูเหมือนกับงูไฟ 2 หัวพันรัดตัวของพวกเขาอยู่ แต่วิญญาณชายเหล่านั้นกลับมองเห็นงูไฟ 2 หัวเป็นสาวสวยมากอดรัดและเล้าโลมลูบไล้อย่างอ่อนโยน เมื่องูไฟ 2 หัวเจออวัยวะองคชาตของวิญญาณชายเหล่านั้น มันก็กัดองคชาตของวิญญาณชายจนขาดทันที วิญญาณชายร้องตะโกนอย่างบ้าคลั่งด้วยความเจ็บปวดทรมานและเป็นลมหมดสติไป จากนั้นงูไฟ 2 หัวก็พ่นลมออกมา 1 ครั้ง วิญญาณชายเหล่านั้นก็ฟื้นขึ้นมาและกลับคืนสู่สภาพเดิมทันที องคชาตที่ถูกกัดจนขาดไปก็ได้กลับคืนมาอย่างครบถ้วนไม่มีบุบสลาย แล้วงูไฟ 2 หัวก็เริ่มเปิดฉากการลงโทษวิญญาณชายเหล่านั้นใหม่อีกครั้ง ไม่อยากดูต่อแล้วจริงๆ รู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง

ที่นี่มีวิญญาณชายประเภทนี้อยู่มากมาย พวกเขาต่างได้รับความทุกข์ทรมานอันแสนสาหัสนี้ ข้าพเจ้าออกจากนรกขุมนี้แล้วขอ

คำชี้แนะจากผู้พิพากษาว่า เพราะเหตุใดพวกเขาจึงต้องรับผลกรรมเช่นนี้ ?

ผู้พิพากษาบอกว่านี่คือ **หนึ่งในผลกรรมตอบสนองของนรกสำหรับคนที่ชอบใช้มือสำเร็จความใคร่ให้ตัวเอง** พวกเขาจะต้องรับการลงโทษจากงูไฟ 2 หัว โดยคิดคำนวณตามเวลาในนรกเป็นระยะเวลาหนึ่งหมื่นปี เป็นหนึ่งในผลกรรมตอบสนองของคนปุถุชนทั่วๆไปที่ชอบใช้มือสำเร็จความใคร่ให้ตัวเองแบบธรรมดาๆ

ยังมีพวกที่ชอบสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองอีกประเภทหนึ่งที่จะต้องรับผลกรรมในนรกนานถึงสองหมื่นปีก็คือ **พวกที่ชอบแสวงหาสิ่งของมากระตุ้นรสสัมผัสทางอวัยวะ เช่น ใช้น้ำแข็ง ใช้น้ำอุ่น ใช้พริก ใช้ยาหล่อลื่น** และอื่นๆเป็นต้น หรือบางคนอาจจะนำเอาสิ่งของและวิธีที่ตัวเองชอบใช้ในการสำเร็จความใคร่ให้ตัวเองออกมาสอน มาเผยแพร่ให้คนอื่นๆ รู้จักวิธีการและทำตามแบบอย่างวิธีเหล่านั้น คนพวกนี้เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องตกนรกน้ำแข็ง-ไฟห้าซ้ำ

ข้าพเจ้าขอเรียนถามผู้พิพากษาว่า เพราะเหตุใดการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองจึงถูกตัดสินลงโทษรุนแรงขนาดนั้น เพียงแค่ละเมิดความผิดแบบเบาๆเท่านั้นเอง ทำไมถึงลงโทษตั้งหนึ่งหมื่นปี ?

ผู้พิพากษาบอกว่า **เป็นเพราะการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองนั้นเป็นการทำร้ายร่างกายของตัวเองและทำลายศีลธรรมจรรยา การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองยังทำให้สูญเสียสามสิ่งวิเศษในกายมนุษย์ คือ กายธาตุ พลังธาตุ และวิญญาณธาตุ ก็เหมือนกับการฆ่าตัวเอง ซึ่งก็เท่ากับไม่กตัญญูต่อพ่อแม่เป็นอย่างยิ่ง**

ถึงแม้ไม่ได้ทำร้ายใคร แต่การฆ่าตัวเองก็คือการฆ่าชีวิตหนึ่งชีวิต ดังนั้น จึงตัดสินโทษอย่างหนัก โดยปกติทั่วไปคนที่ชอบสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองมักจะชอบสำเร็จความใคร่ให้ตัวเองเป็นประจำถี่ๆและบ่อยๆ **เมื่อสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง 1 ครั้ง จะถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลงครึ่งเดือน ทำครั้งที่ 2 ลดบุญวาสนาและอายุขัยลง 1 เดือน** เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องรับผลกรรมในนรก หากตอนมีชีวิตอยู่ได้สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปอย่างจริงใจ ไม่กลับไปทำความผิดซ้ำ ทำความดีสะสมบุญกุศลชดใช้ความผิดบาป เมื่อสิ้นอายุขัยบางทีก็อาจจะไม่ต้องไปรับความทุกข์ทรมานในนรก ซึ่งจะตัดสินโดยดูจากการประพฤติปฏิบัติของแต่ละคนแต่ละกรณี

ผู้พิพากษาถามข้าพเจ้าว่า ต้องการไปเข้าชมนรกน้ำแข็ง-ไฟห้าซ้ำ ใช่หรือไม่? ข้าพเจ้าคิดว่าก็ดีนะ ไปดูๆ กันเถอะ !

ที่นี่ยังโหดเหี้ยมยิ่งกว่านรกงูไฟ 2 หัวมากนัก แถมยังมีเครื่องมือทรมานนักโทษเยอะมาก เครื่องมือทรมานนักโทษมีลักษณะเป็นเบ้าพิมพ์ทรงกรวยที่แหลมคมมีความโปร่งแสงคล้ายๆกับจะมีสีขาวอยู่บ้างและดูเหมือนว่าไม่มีอะไรที่จะแช่แข็งได้แข็งและแหลมคมได้เท่ากับเจ้าเบ้าพิมพ์นี้อีกแล้ว **เมื่อองคชาตของวิญญาณชายแข็งตัวก็จะถูกเบ้าพิมพ์น้ำแข็งแช่แข็งจนแข็งและแตกละเอียด รับโทษซ้ำไปซ้ำมาเช่นนี้จนครบตามจำนวน**

เมื่อรับการลงโทษจากน้ำแข็งจนครบแล้ว ก็รับการลงโทษจากภูเขาไฟทับยอดอย่างต่อเนื่องโดยทันทีไม่มีหยุด ภูเขาไฟทับยอดนี้คือการลงโทษผู้ที่ชอบใช้น้ำอุ่น ใช้พริกมาช่วยในการสำเร็จความใคร่

ด้วยตัวเอง เครื่องมือทรมานนักโทษรูปร่างลักษณะเหมือนภูเขาไฟสีแดงลูกเล็กๆเข้ามาหาวิญญาณชาย ซึ่งดูเหมือนกับว่ามันกำลังวัดขนาดและปรับขนาดให้พอดีกับส่วนหัวสีแดงขององคชาตแล้วจึงกดทับลงไปทำให้องคชาตถูกไฟลุกไหม้แผดเผา ทั้งเสียงกรีดร้อง เสียงโหยหวน เสียงเจ็บปวดทุกข์ทรมาน และเสียงทิ้งตัวสลบจากการเป็นลมล้มพับเต็มไปหมดทั่วทั้งบริเวณ หลังจากนั้นพวกเขาก็จะฟื้นขึ้นมาใหม่ด้วยแรงกรรมและรับโทษซ้ำจนกว่าจะครบตามจำนวน ต้องรับโทษวนเวียนอยู่เช่นนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ช่างเจ็บปวดทุกข์ทรมานเหลือเกิน น่าสงสารจริงๆ

การเข้าชมนรกในค่ำคืนนี้ทำให้รู้สึกคลื่นไส้อาเจียน ผู้พิพากษาบอกว่านรกขุมนี้เป็นนรกที่สร้างขึ้นมาใหม่ แต่ยังไม่พอใช้ยังต้องสร้างเพิ่มขึ้นอีกเพราะว่าบนโลกมนุษย์มีเวไนยประเภทนี้เยอะมาก เมื่อสิ้นอายุขัยพวกเขาจะต้องมารับโทษในนรกขุมนี้

นรกขุมอื่นๆที่กำลังสร้างเพิ่มอยู่นั้น ข้าพเจ้าเห็นมีอยู่จำนวนหนึ่งที่สร้างขึ้นเป็นร้านเสริมสวยโดยเฉพาะ **เพื่อคุณผู้หญิงที่ทำศัลยกรรมยกกระชับช่วงล่าง** (ยกกระชับตกแต่งของสงวน) **เสริมหน้าอก** เป็นต้น และยังมีนรกเสริมสวยอีกเพียบ บนโลกมนุษย์มีบริษัทเสริมความงามและศูนย์การแพทย์มากมายที่ไม่ถูกทำนองคลองธรรม มุ่งทำให้ผู้หญิงหมกมุ่นลุ่มหลงอยู่ในกามตัณหาราคะละเมิดฝ่าฝืนข้อห้ามประพฤติผิดในกาม ตอนมีชีวิตอยู่จะต้องถูกลดบุญวาสนาและตัดทอนอายุขัย เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องรับโทษในนรกหนึ่งหมื่นปี

ผู้พิพากษารู้ว่าข้าพเจ้ามีปัญหาสงสัย ที่จริงแล้วพวกเรากำลังสื่อสารกันโดยใช้จิตสื่อจิต

ในใจของข้าพเจ้าคิดอยากจะถามว่า เพราะเหตุใดการร่วมเพศแบบไม่ถูกสถานที่จึงเป็นการละเมิดศีล แต่ยังไม่ทันได้ถาม ผู้พิพากษาก็ให้ดูภาพยนตร์ซะแล้ว

ที่แท้ เอ้าดอร์ (นอกสถานที่, ที่โล่งแจ้ง) **ในห้องน้ำ หรือค่ำคืนที่เกิดฟ้าร้องฟ้าแลบ จะมีภูตผีปีศาจมากมายหลายประเภท บ้างเป็นเปรต มาร ปีศาจที่มาดูดกินน้ำกาม** (ดูดกินพลังธาตุ) บ้างก็มาเกาะร่าง มาอาศัยร่างครอบงำจิตใจ บ้างมาเข้าสิง หากอยู่ในสถานที่เหล่านั้นแล้วร่วมเพศกัน ย่อมไม่เป็นผลดีกับร่างกายของตนเองและยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นการทำลายสัจพลังอันเที่ยงตรงของสนามแม่เหล็กในธรรมชาติ เรียกว่าทำเรื่องแบบนี้แล้วจะมีแต่เรื่องที่ไม่ดี เรื่องที่ดีมีประโยชน์แม้แต่เรื่องเดียวก็ไม่มี ดังนั้น เวไนยที่ละเมิดฝ่าฝืนจะต้องไปรับความทุกข์ตอบสนองด้วยตัวเอง

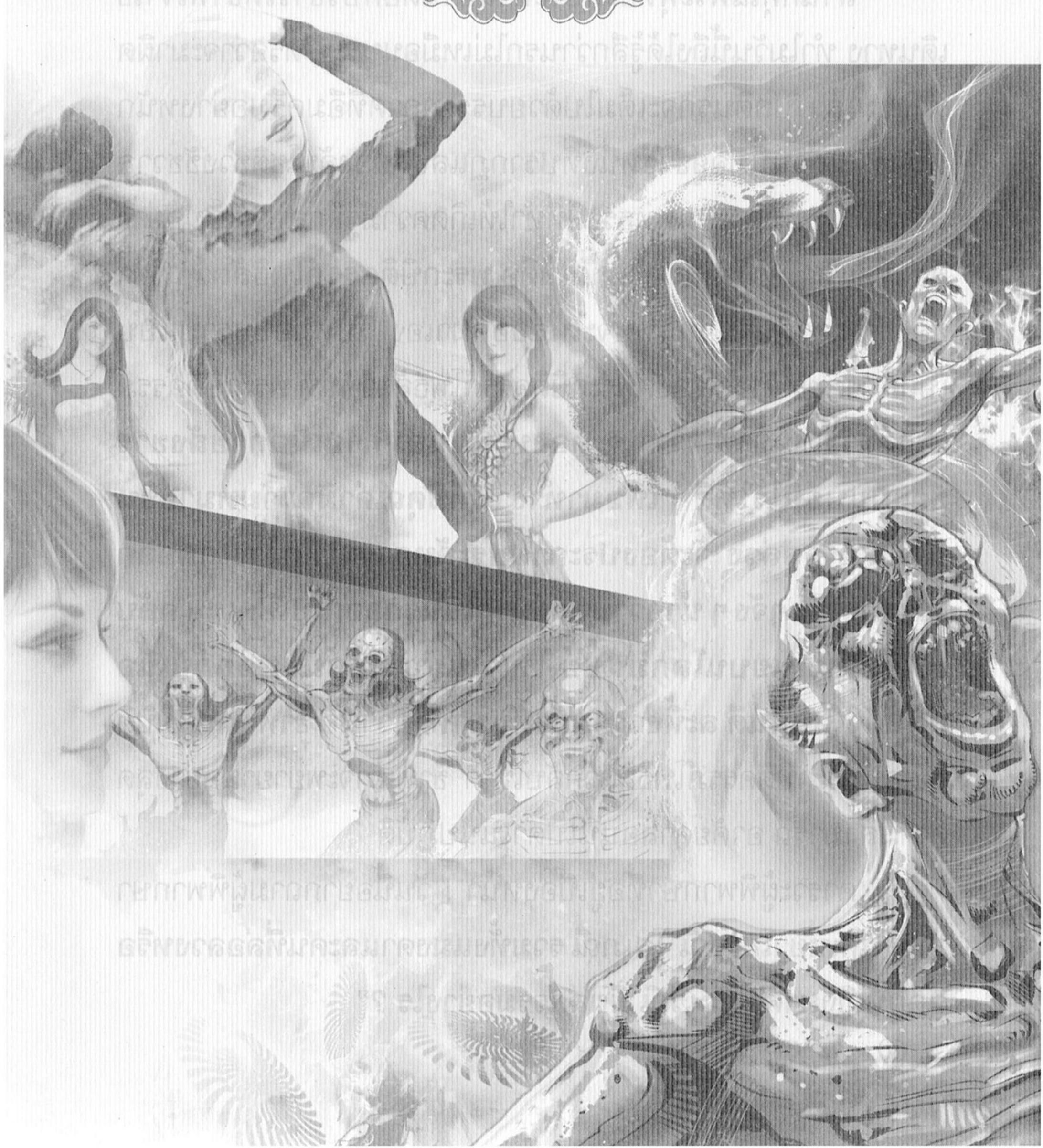
ก่อนที่ข้าพเจ้าจะกลับ ผู้พิพากษากำชับกับข้าพเจ้าว่า : “ครั้งนี้ท่านอาศัยพุทธานุภาพมาถึงที่นี่ ก็เพราะได้รับอนุญาตจากเง็กเซียนฮ่องเต้และพญายมราช **ทั้งยังมีคำสั่งให้เราอธิบายสภาพอันแท้จริงในนรก เรียกว่าแพร่งพรายความลับสวรรค์จนหมด ซึ่งหาได้ยากยิ่ง หวังว่าท่านกลับไปบนโลกมนุษย์จะถ่ายทอดคำพูดเหล่านี้ตักเตือนชาวโลก อย่าได้ประพฤติผิดในกาม อย่าทำลายศีลธรรมจรรยา อย่าบกพร่องต่อคุณสัมพันธ์** นรกนั้นตัวเองเป็นคนสร้างขึ้นมาเอง ปริมาณงานในนรกและภัยพิบัติทั้งจากธรรมชาติและ

จากน้ำมือมนุษย์ก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ท่านดูหน้าตาของเราช่างน่าหวาดกลัวขนาดนี้ หวังว่าชาวโลกเมื่อตายแล้วจะไม่ต้องมาเจอหน้ากับเรา ก็นับว่าโชคดีเป็นอย่างยิ่ง”

ความชั่วทั้งปวงกามตัณหามาเป็นอันดับหนึ่ง!

กราบลาผู้พิพากษา สำนึกคุณผู้พิพากษาอบรมสั่งสอน โอกาสหน้าพบกันใหม่.

นักเที่ยวโสเภณี
รับผลกรรมในมหานรกหนึ่งแสนปี



สำนึกคุณพระพุทธะที่ประทานยานดอกบัวขาวให้ข้าพเจ้าใช้เดินทาง ทำไมวันนี้ถึงได้รู้สึกว่านรกไม่เหมือนนรก หรือว่าจะมาผิดทางซะแล้ว ปกตินรกจะเต็มไปด้วยบรรยากาศที่อึมครึมอย่างหนักหน่วง แต่วันนี้มีอยู่ช่วงหนึ่งที่ปรากฏแสงสีทองอันโชติช่วงชัชวาลสว่างไสวไปหมด เป็นพุทธรังสีที่ทำให้เกิดความรู้สึกสบายเป็นอย่างยิ่ง เมื่อแหงนหน้าขึ้นมองดู ที่แท้คือ **พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์** น้ำตาของข้าพเจ้าก็ปริ่มจนแทบจะไหลออกมาเอง รีบหมอบกราบแบบเบญจางคประดิษฐ์ต่อองค์พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ทันที พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ชี้แนะข้าพเจ้าว่า **จะต้องทะนุถนอมกายเนื้อกายสังขารของมนุษย์นี้ไว้ให้ดี ๆ เพื่อมาทำงานที่มีคุณค่ามีความหมายชิ้นนี้ให้สำเร็จลุล่วง จะต้องประกาศพระสัทธรรมให้กว้างไกลออกไปอย่างจริง ๆจัง ๆ นำความทุกข์ยากในนรกออกไปเปิดเผย กลับไปเตือนเวไนยบนโลกมนุษย์ ให้เวไนยบนโลกมนุษย์กลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดี ละทิ้งความชั่วหันมาทำความดี** ข้าพเจ้าปลื้มปีติใจตอบพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์กลับไปว่า ข้าพเจ้าจะพยายามอย่างสุดความสามารถ อาศัยคำสอนนี้ไปดำเนินปฏิบัติ

คารวะผู้พิพากษาที่อยู่เบื้องหน้า ! วันนี้อยากถามผู้พิพากษาว่า : **“นักเที่ยวโสเภณี โสเภณี รวมทั้งแมงดาและคนที่ล่อลวงหรือฉุดผู้หญิงมาค้าประเวณี มีผลกรรมอย่างไร ?”**

ผู้พิพากษาบอกข้าพเจ้าว่า นักเที่ยวโสเภณีแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

ประเภทที่ 1 คือ มีความต้องการทางกายภาพที่ตนเองไม่สามารถควบคุมได้ และเมียหลวงก็ไม่สามารถสนองความต้องการให้ได้ จึงต้องไปหาโสเภณีที่เป็นขาประจำอยู่เสมอๆ **แต่ละครั้งที่ละเมิดความผิดบาปนี้ จะต้องถูกลดบุญวาสนาและบั่นทอนอายุขัยลง 1 เดือน** เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องไปรับโทษในนรกกามาตามความผิดบาปที่ได้ละเมิดไว้ ระยะเวลาในการรับโทษจะพิจารณาดูจากพฤติกรรมที่ปฏิบัติออกมาของแต่ละคน แต่ละกรณี มาใช้ประกอบในการตัดสิน โดยทั่วไปวิญญาณบาปส่วนใหญ่จะรับโทษเป็นเวลา 800 ปี

ประเภทที่ 2 คือ มีไฟแห่งตัณหาราคะที่คุโชน หมกมุ่นในกามตัณหาอยู่กับโสเภณีเป็นเวลายาวนาน ฟุ่มเฟือยไม่ทะนุถนอมร่างกาย ใช้ชีวิตอย่างสำมะเลเทเมา เอาร่างกายมาใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความสุขในกาม **แต่ละครั้งที่ละเมิดความผิดบาปนี้จะต้องถูกลดบุญวาสนาและบั่นทอนอายุขัยลง 1 เดือนครึ่ง เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องไปรับโทษในนรกกามาตามความผิดบาปที่ได้ละเมิดไว้หนึ่งแสนปี** เมื่อรับโทษในนรกจนหมดแล้วยังต้องไปเกิดในเดรัจฉานภูมิเป็นสัตว์ชั้นต่ำ 1,000 ปี ภายหลังถึงแม้จะได้กลับมาเกิดเป็นคนอีก ก็เป็นคนสมองทื่อปัญญาทึบ

สำหรับ "ผลกรรมของโสเภณี" แบ่งเป็น 3 ประเภท

ประเภทที่ 1 คือ ถูกคนอื่นควบคุม บังคับขู่เข็ญให้ขายตัว

โดยที่ตัวเองไม่สามารถขัดขืนหรือหนีเอาตัวรอดได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุกครั้งที่ร่วมเพศไม่ได้รู้สึกมีความสุขเลยแม้แต่น้อย ถึงแม้ต่อมาภายหลังจะได้รับการช่วยเหลือให้รอดพ้นออกมาได้ แต่ก็จะต้องสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป ต่อไปจะต้องไม่ทำผิดซ้ำอีกอย่างเด็ดขาด ก็อาจจะได้รับการยกเว้นโทษในนรก

ประเภทที่ 2 คือ เพื่อเงินทองจึงมาใช้ชีวิตเป็นโสเภณี แต่ละครั้งที่ละเมิดความผิดบาป จะต้องถูกลดบุญวาสนาและตัดทอนอายุขัยลง 1 เดือน เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องไปรับโทษในนรกกามาตามความผิดบาปที่ได้ละเมิดไว้แปดหมื่นปี เมื่อรับโทษในนรกจนหมดแล้วจึงได้ไปเกิดในเดรัจฉานภูมิ 800 ปี ภายหลังถึงแม้ว่าจะได้กลับมาเกิดเป็นคนอีก ก็เป็นคนต่ำต้อย

ประเภทที่ 3 โสเภณีในประเภทที่ 3 นี้ จะเหมือนกับนักเที่ยวโสเภณีประเภทที่ 2 ที่บอกว่าเหมือนกันก็คือ **มีไฟแห่งตัณหาราคะที่คุโชน ฟุ่มเฟือยไม่ทะนุถนอมร่างกาย ใช้ชีวิตอย่างสำมะเลเทเมา เอาร่างกายมาใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาวามสุขในกาม** แต่ละครั้งที่ละเมิดความผิดบาปนี้ จะต้องถูกลดบุญวาสนาและบั่นทอนอายุขัยลง 2 เดือน เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องไปรับโทษในนรกกามาตามความผิดบาปที่ได้ละเมิดไว้ หนึ่งแสนห้าหมื่นปี เมื่อรับโทษในนรกจนหมดแล้วจึงได้ไปเกิดในเดรัจฉานภูมิเป็นสัตว์ชั้นต่ำ 2,000 ปี ภายหลังถึงแม้จะได้กลับมาเกิดเป็นคนอีก ก็เกิดเป็นคนต่ำต้อย

อาชีพแมงดาและคนที่ล่อลวงหรือฉุดผู้หญิงไปค้าประเวณี แบ่งเป็น 2 ประเภท

ประเภทที่ 1 เพื่อเงินทองจึงมาทำอาชีพนี้ชั่วคราวเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่ละครั้งที่ละเมิดความผิดบาปนี้ จะต้องถูกลดบุญวาสนาและบั่นทอนอายุขัยลง 1 เดือนครึ่ง เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องรับโทษในนรกเกลือกกลิ้งประเวณีหนึ่งแสนปี แต่ถ้าหากตอนมีชีวิตอยู่สามารถเกิดจิตสำนึกและตีตัวออกห่างไม่กลับไปทำความผิดเดิมนี้ซ้ำอีกอย่างเด็ดขาด อีกทั้งยังสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปอย่างจริงจัง ทำความดีชดใช้ความผิด บางทีก็อาจจะลดโทษในนรกให้เบาลงได้ส่วนหนึ่ง

ประเภทที่ 2 มีเจตนาอันไม่สุจริต ควบคุมโสเภณีไว้ในกำมือ และตัวเองก็คุโชนไปด้วยไฟแห่งตัณหาราคะความกำหนัดที่โหมไหม้อย่างรุนแรง เห็นแก่ตัวเห็นแก่ได้ มุ่งวางแผนคิดกลอุบายใส่ร้ายป้ายสีคนอื่น เป็นต้น ตอนมีชีวิตอยู่จะต้องถูกลดบุญวาสนาและบั่นทอนอายุขัยลง **เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องรับโทษในนรกเกลือกกลิ้งประเวณีเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน จนกว่าโสเภณีทั้งหลายที่ถูกบังคับขู่เข็ญและถูกคุกคามให้ได้รับอันตรายเหล่านั้นจะได้ไปเกิดใหม่เป็นมนุษย์** คนประเภทนี้จึงสามารถมีโอกาสได้พ้นออกไปจากนรกและได้ไปเกิดในเดรัจฉานภูมิ เมื่อรับโทษในเดรัจฉานภูมิจนหมดแล้ว จึงได้ไปเกิดเป็นคนต่ำต้อย

"ผู้พิพากษาคะ คนที่มีอาชีพแมงดาและคนที่ล่อลวงหรือฉุดผู้หญิงไปค้าประเวณีเหล่านี้มีกรรมที่หนักมาก หลังจากที่ได้ฟังท่านอธิบายแล้ว ในใจของข้าพเจ้ารู้สึกว่าช่างทุกข์ยากลำบากเหลือเกินน่าเห็นใจคนที่ก่อกรรมประเภทนี้ "

ผู้พิพากษาบอกว่า : “ ผู้ที่ก่อกรรมประเภทนี้เป็นการทำลายสังคมและวัฒนธรรมอย่างรุนแรง ทำลายศีลธรรมจรรยา ทำลายระเบียบแบบแผนของจริยธรรม ทำลายคุณสัมพันธ์ ส่งผลกระทบต่อจิตเดิมแท้อันดีงามของมนุษย์อย่างร้ายแรง ดังนั้น พญายมจึงต้องลงโทษคนที่ละเมิดความผิดบาปประเภทนี้อย่างหนัก แต่ตามที่เรารู้มาพระพุทธะโพธิสัตว์ทรงเมตตาต่อเวไนยประเภทนี้ ด้วยการนิรมาณกายเป็นมนุษย์ไปที่นั่น เพื่อฉุดช่วยคนที่มีรากบุญให้กลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดี ”

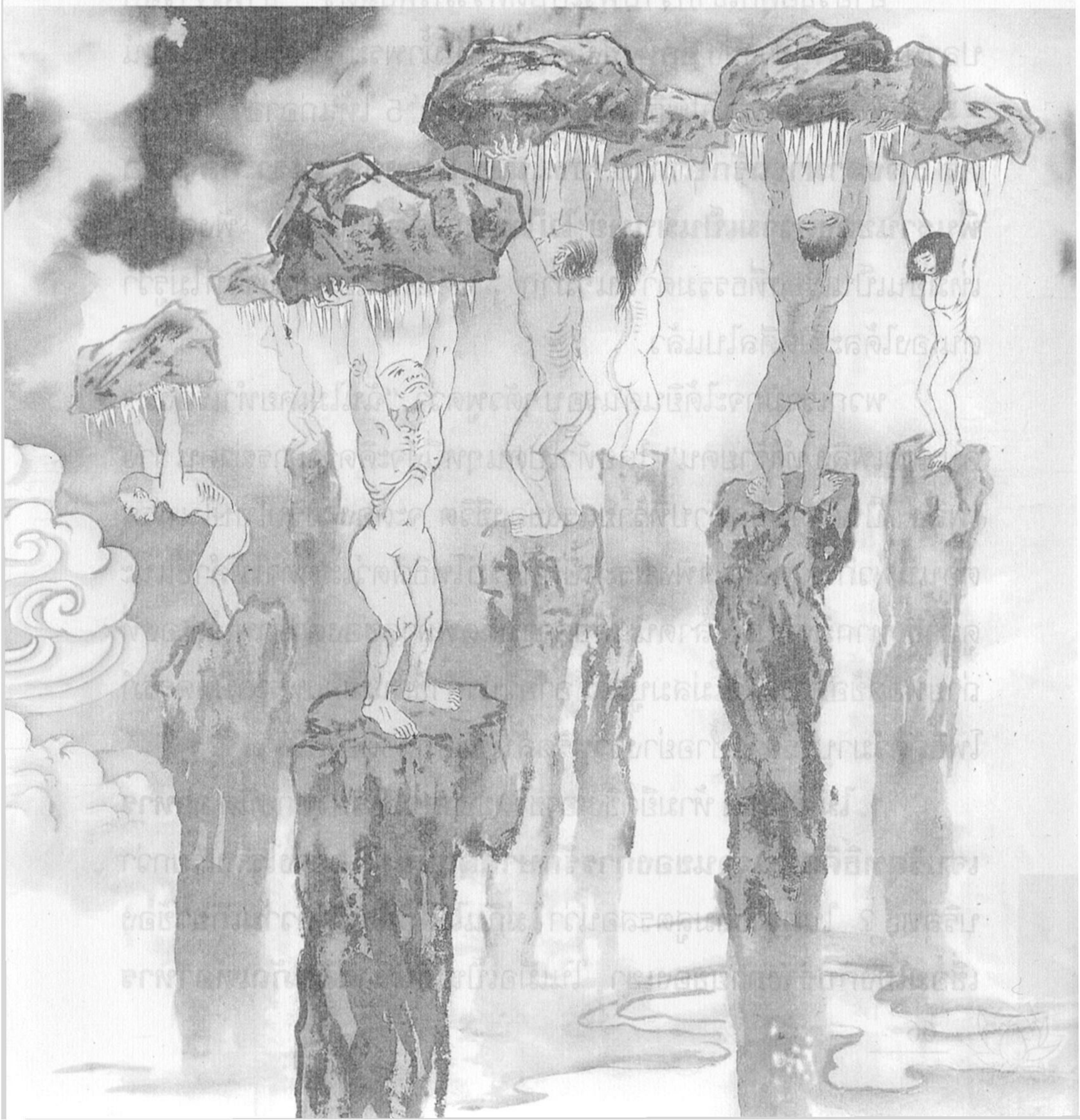
วันนี้ได้มาถึงที่นี่ สำนึกคุณผู้พิพากษา ! อาหมีถัวฝอ ! นั่งดอกบัวขาวกลับบ้าน

ครั้งนี้รู้สึกปลาบปลื้มใจเป็นอย่างยิ่ง ในขณะที่อยู่ท่ามกลางนรกไม่คิดไม่ฝันเลยว่าจะได้พบกับพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ ทั่วทั้งกายของพระโพธิสัตว์ล้อมรอบด้วยรัศมีสีทอง และยังประทานพรให้แก่ข้าพเจ้า แรงปณิธานของพระโพธิสัตว์ช่างกว้างใหญ่และเป็นสิ่งที่คาดคิดไม่ถึงเลยจริงๆ

กลับมาถึงโลกมนุษย์ ข้าพเจ้ารู้สึกอ่อนเพลียมาก เป็นเพราะแต่ละครั้งที่ไปนรกจะต้องสิ้นเปลืองพลังไปไม่ใช่น้อย กลับมาแล้วจะต้องรีบสวดมนต์เพิ่มเติมทันที หวังว่าท่านผู้อ่านทุกๆท่านจะไม่มองว่านี่เป็นนวนิยาย จะได้ไม่ผิดต่อความตั้งใจอันดีของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ อาอวี๋ขอขอบคุณทุกๆ ท่านอีกครั้ง

นำโม ต้าเอวี๋ยนตี้จั้งหวังผูซ่าหมอเฮอซ่า.

บทลงทัณฑ์สำหรับผู้มีเพศสัมพันธ์ในหมู่เครือญาติ



อาอวี้ขอคุกเข่ากราบพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ ข้าพเจ้ารู้สึกปลาบปลื้มใจอย่างยิ่ง อีกทั้งยังได้ชุ่มชื่นในน้ำพระธรรมที่มีประโยชน์

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ชี้แนะเรื่องศีล 5 ให้แก่อาอวี้ **รักษาศีล 5 จึงสามารถรักษากายของมนุษย์ให้คงอยู่ เพราะศีล 5 คือพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ ไม่ให้มนุษย์ต้องตกต่ำ** ฟังดูแล้วเหมือนเป็นเรื่องที่ธรรมดาพื้นๆมาก แต่มีเวไนยมากมายที่ไม่รู้ว่าตนเองได้ละเมิดศีลไปแล้ว

พวกเรามักจะได้ยินคนรอบๆตัวพูดว่า "ฉันไม่เคยทำเรื่องฆ่าคน วางเพลิง ทำร้ายคน" โดยทั่วไปคนๆหนึ่งจะคิดว่าการฆ่าคน วางเพลิง เป็นความผิดบาปที่ร้ายแรงของชีวิต จะต้องไปรับโทษในนรก ตอนนี้พวกเราลองมาฟังพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์เมตตาให้คำชี้แนะดูบ้าง หากมีข้อผิดพลาดนั่นคือความผิดพลาดของตัวข้าพเจ้าเองที่ถ่ายทอดข้อความได้ไม่สมบูรณ์ อาอวี้นำคำชี้แนะของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มาบรรยายซ้ำอย่างรวบรัดสั้นๆย่อๆดังต่อไปนี้

1. ไม่ฆ่าชีวิต ห้ามยึดชิงเอาชีวิตของสรรพสัตว์ทุกชนิด **อาหารเจบริสุทธิ์คือพื้นฐานของการรักษาศีลข้อนี้** อย่างไรจึงเรียกว่าบริสุทธิ์ ? ในศุรางคมสูตรสอนว่า **ไม่กินไม่ใช้สิ่งที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับร่างกายของเขา** ในเมื่อเป็นเช่นนี้ **ผลิตภัณฑ์อาหาร**

ต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับสัตว์จึงกินไม่ได้ เช่น ไข่ น้ำผึ้ง เนย และอื่นๆเป็นต้น สิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับสัตว์ล้วนต้องระวัง นอกจากนี้ยังมี **เครื่องสำอาง** อีกมากมายที่มีส่วนผสมของสัตว์ นั่นก็ใช้ไม่ได้เช่นกัน ในยามที่พวกเราเจ็บป่วยต้องกินยาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง มี **ยาจีน** มากมายหลายขนานที่ใช้สัตว์เป็นส่วนประกอบ นั่นก็กินไม่ได้เหมือนกัน

2.ไม่ลักทรัพย์ การยึดเอาสิ่งของมาครอบครองไว้เป็นของตนโดยไม่ผ่านความเห็นชอบจากผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ก็คือขโมย มีคนจำนวนมากอยู่ในที่ทำงานต่างก็นำเครื่องเขียนจำนวนหนึ่งของที่ทำงานไปใช้ส่วนตัวหรือแม้แต่หยิบกลับไปใช้ที่บ้าน นอกจากนี้บางครั้งอยู่ในที่ทำงานก็ใช้โทรศัพท์ของที่ทำงานพูดคุยธุระส่วนตัว ใช้ไฟฟ้าของที่ทำงานชาร์จแบตให้กับมือถือของตนเอง ใช้เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องแฟกซ์ ตู้เก็บเอกสารของที่ทำงานเพื่อทำธุระส่วนตัวของตนเองเป็นต้น **ถ้าหากไม่ได้รับความเห็นชอบจากผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ในที่ทำงาน ของเหล่านี้ก็ถือว่าเป็นของลักขโมยทั้งสิ้น**

3. ไม่ประพฤติผิดในกาม การที่สามี-ภรรยาร่วมเพศกันแบบ**ไม่ถูกเวลา ไม่ถูกสถานที่ และไม่ถูกอวัยวะ** ถือว่าเป็นการประพฤติผิดในกาม นอกจากนี้การดูซีดีลามก การนำเครื่องมือหรืออุปกรณ์มาช่วยในการเสพสังวาส การใช้เซ็กส์ทอย ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นการประพฤติผิดในกามทั้งสิ้น

4.ไม่พูดปด พูดความจริง ไม่พูดโกหกหลอกลวงคนอื่น มีก็บอกว่ามี ถ้าหากไม่มีก็อย่าบอกว่ามี **ยิ่งใช้ความพยายามในการโกหก**

มาก ก็ยิ่งละเมิดความผิดบาปในศีลข้อนี้มาก พยายามอย่าพูดคำโกหกเพื่อความสะดวกของตัวเอง เพราะเมื่อพูดโกหกบ่อยๆก็จะเป็นการบ่มเพาะจิตสำนึกที่ไม่ดี และกลายเป็นนิสัยความเคยชินที่ไม่ดี

5.ไม่ดื่มสุราเมรัย งดสุรารวมทั้งสิ่งเสพติด ผลิตภัณฑ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับเหล้าก็กินไม่ได้ เช่น เต้าหู้ยี้ เพราะเต้าหู้ยี้ส่วนใหญ่มักจะใส่เหล้าลงไปจึงกินไม่ได้ ถึงแม้คนขายจะบอกว่าใส่นิดเดียวเอง แต่นิดเดียวก็คือเหล้า นอกจากยาที่ใช้ช่วยชีวิตจึงสามารถใช้ได้เพื่อความสะดวก ยังมีเครื่องสำอางอีกมากมายที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ ดีที่สุดควรหลีกเลี่ยงอย่าไปใช้

หลังจากน้อมรับฟังคำชี้แนะของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์แล้ว อาอวี้ก็มุ่งหน้าไปพบกับท่านผู้พิพากษาต่อ

ผู้พิพากษาคะ อาหมีถัวฝอ !

วันนี้อยากขอคำแนะนำจากผู้พิพากษาเกี่ยวกับผลกรรมที่จะได้รับ จากการมีเพศสัมพันธ์ในหมู่เครือญาติหน่อยค่ะ !

ผู้พิพากษาบอกว่า **การมีเพศสัมพันธ์ในหมู่เครือญาติเป็นการทำลายศีลธรรมจรรยา ก่อให้เกิดความวุ่นวายในวัฒนธรรมและสังคม เป็นพฤติกรรมที่ทำลายคุณสัมพันธ์และสัจพลังของฟ้าดิน นรกจะลงโทษคนประเภทนี้อย่างหนัก** คนที่ละเมิดความผิดบาปนี้ แต่ละครั้งที่ทำผิดบาปจะถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลง 2 เดือนครึ่ง เมื่อสิ้นอายุขัยลงจะต้องตกสู่นรกกามา รับทุกข์ในนรกกงล้อหมุน 500 ปี นรกโอบเสาทองแดง 500 ปี นรกเตียงเหล็ก 500

ปี นรกเกลือกกลิ้งประเวณี 500 ปี นรกป่าดาบ 500 ปี นี่เป็นเพียงการตัดสินลงโทษโดยทั่วไป แต่ข้อสรุปที่แน่นอนเป็นรูปธรรมต้องดูจากเหตุการณ์ตามความเป็นจริงมาใช้ในการพิพากษาตัดสิน

ชั่วพริบตาเดียวก็ขึ้นดอกบัวขาวมาถึงนรกกงล้อหมุนแล้ว ที่นี่วิญญาณชายมากกว่าวิญญาณหญิง

วิญญาณบาปในนรกขุมนี้ก็คือ **ผู้ที่มีเพศสัมพันธ์กับเครือญาติ** ที่เป็นเครือญาติในรุ่นเดียวกันกับตนเอง เครือญาติในรุ่นเดียวกันกับตัวเองได้แก่ **พี่ชาย น้องชาย พี่สาว น้องสาว พี่เขย น้องเขย พี่สะใภ้ น้องสะใภ้** ในกรณีที่แต่งงานแล้วอาจจะครอบคลุมไปถึงเครือญาติในรุ่นเดียวกันในฝั่งครอบครัวของคู่สมรสด้วย ได้แก่ **พี่ชาย น้องชาย พี่สาว น้องสาวของคู่สมรส และพี่เขย น้องเขย พี่สะใภ้ น้องสะใภ้ของคู่สมรส**

ที่นรกฝ้าเพดานน้ำแข็งกงล้อหมุน มีกงล้อหมุนขนาดใหญ่ ทั้ง 4 ด้านของนรกขุมนี้เป็นกำแพงน้ำแข็งที่หนาวเย็น ด้านบนเป็นฝ้าเพดานน้ำแข็งที่มีลักษณะคล้ายแผ่นกระจกบานหนึ่ง ขอเรียกว่ากระจกน้ำแข็งก็แล้วกัน น้ำแข็งของฝ้าเพดานกระจกน้ำแข็งนี้ มีความแตกต่างจากน้ำแข็งของกำแพงน้ำแข็งทั้ง 4 ด้าน ฝ้าเพดานกระจกน้ำแข็งมีลักษณะที่โปร่งแสงและส่องสว่าง อีกทั้งยังสามารถปล่อยน้ำแข็งที่โปร่งแสงออกมาทำอันตรายร่างกายของวิญญาณบาปที่กำลังรับโทษอยู่ในกงล้อหมุนและยังสามารถฉายส่องให้เห็นสภาพเหตุการณ์ของวิญญาณบาปที่กำลังถูกลงโทษอยู่ภายในกงล้อหมุนนั้น

เวลานี้เห็นวิญญาณชายคนหนึ่งทั้งตัวเปลือยเปล่าล่อนจ้อน เดินไปที่กงล้อขนาดใหญ่นั้น จากนั้นกงล้อขนาดใหญ่ก็ดูดตัวเขาเข้าไปแล้วขังเขาให้หมุนอยู่ในกงล้อนั้น ฝ้ากระจกน้ำแข็งก็ปล่อยน้ำแข็งออกมาใส่ร่างของวิญญาณบาป **น้ำแข็งแต่ละชิ้นทำให้วิญญาณบาปบาดเจ็บเลือดไหล แขนขาด ขาขาด เจ็บปวดทรมานเป็นอย่างยิ่ง วิญญาณบาปพยายามอย่างสุดชีวิตที่จะหนีออกมาจากกงล้อ แต่นั่นยิ่งเท่ากับเป็นการทำให้ร่างกายของเขาได้รับบาดเจ็บมากยิ่งขึ้น** มันไม่ใช่เรื่องง่ายๆเลยที่จะสามารถหนีรอดออกมาจากกงล้อได้ ส่วนนายนิรยบาลที่อยู่ด้านนอกก็หยิบหอกง่ามพุ่งโยนเข้าไปข้างใน เป็นสภาพที่น่าเวทนาเป็นอย่างยิ่ง อาหมีถัวฝอ !

เวลานี้ผู้พิพากษาเรียกข้าพเจ้าให้ไปดูนรกป่าดาบบุปผชาติที่อยู่ข้างๆ วิญญาณบาปในนรกขุมนี้คือ **วิญญาณบาปที่มีเพศสัมพันธ์กับเครือญาติสายตรงของตัวเอง** (เครือญาติสายตรงของตัวเองได้แก่ ปู่ ย่า ตา ยาย ของตัวเอง พ่อแม่ของตัวเอง ลูกชายลูกสาวของตัวเอง หลานชายหลานสาวของตัวเอง ในกรณีที่แต่งงานแล้วอาจจะครอบคลุมไปถึงเครือญาติสายตรงในฝั่งครอบครัวของคู่สมรสด้วย) บ้างถูกบังคับข่มขู่ บ้างสมัครใจ ถ้าหากว่าถูกบังคับข่มขู่ ถูกคุกคาม โดยที่จิตใจไม่ได้รู้สึกมีความสุขในขณะที่ร่วมเพศเลยแม้แต่น้อย **อาศัยการสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป ก็จะไม่ต้องรับการลงโทษ** แต่ถ้าจิตใจรู้สึกมีความสุขในการร่วมเพศนั้น ก็จะต้องรับการลงโทษ ภายในนรกขุมนี้ดูเหมือนว่าจะมีดอกไม้ที่สวยสดงดงามอยู่มากมายสุดคณานับ ดอกไม้เหล่านี้มีกลไกต่างๆ มากมาย สามารถ

เปลี่ยนสีสันได้ ดูราวกับว่าดอกไม้กำลังดึงดูดให้คนมาสนใจ

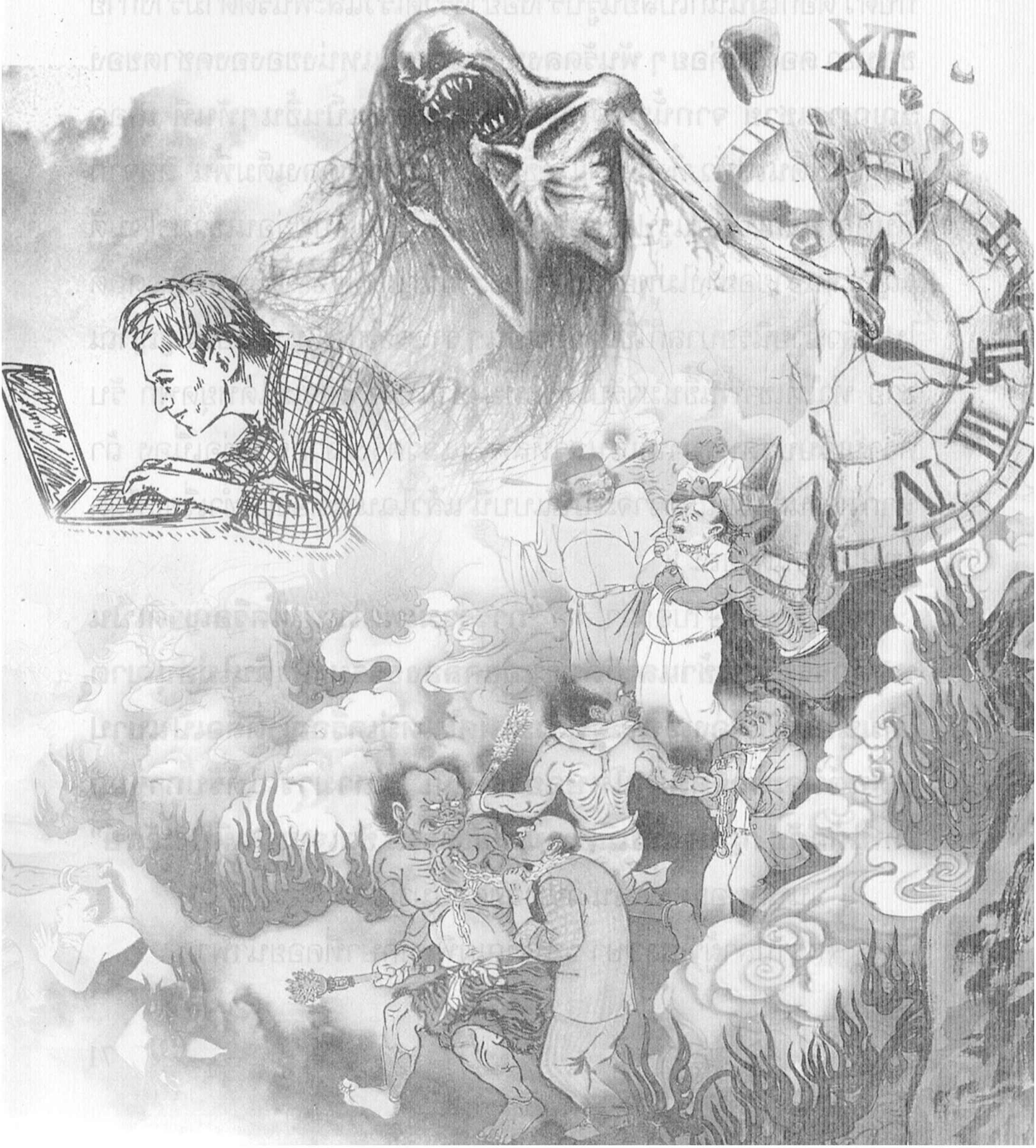
เวลานี้ มีวิญญาณชายที่ร่างกายเปลือยเปล่าเต็มไปด้วยความหื่นกระหาย กระสันอยากในกาม อยากจะไปเด็ดดอกไม้นั้นมาเก็บไว้กับตัว ดอกไม้นั้นก็เปลี่ยนรูปร่างอย่างรวดเร็วและพันรัดตามร่างกายของเขา **ดอกไม้ค่อย ๆ พันรัดลงมาจนถึงตำแหน่งของอวัยวะเพศของวิญญาณชาย จากนั้นก็จัดการหั่นอวัยวะเพศเป็นชิ้น ๆ ทันที** เลือดสาดกระเด็นไปทั่ว ทั้งเลือดและชิ้นเนื้อหยาดหยดลงเต็มพื้น ต่อจากนั้นดอกไม้ก็เปลี่ยนรูปร่างเป็นแผ่นดอกไม้แข็งบินว่อนเข้ามาโจมตีวิญญาณชายอย่างไม่หยุดยั้ง จนกระทั่งวิญญาณชายเป็นลมหมดสติไป แล้วนายนิรยบาลก็ใช้น้ำแข็งเย็น ๆ ราดลงไปบนหน้าของวิญญาณชาย ทำให้เขาฟื้นขึ้นมารับโทษใหม่ ซ้ำแล้วซ้ำเล่าไม่ได้หยุดพัก รับความเจ็บปวดทรมานแสนสาหัสครั้งแล้วครั้งเล่าอย่างต่อเนื่อง ถ้าหากรู้ก่อนตั้งแต่แรกว่าจะเป็นแบบนี้ แล้วไฉนจะต้องไปทำเรื่องที่ผิดบาปเหล่านี้ด้วยล่ะ !

ผู้พิพากษาบอกว่า : **"การร่วมเพศในหมู่เครือญาติเป็นพฤติกรรมที่ชั่วช้าและผิดทำนองคลองธรรม ฟ้าดินไม่อนุญาตให้มนุษย์ทำเรื่องเช่นนี้ ผู้ที่ร่วมเพศในหมู่เครือญาติถือเป็นบาปมหันต์ที่จะต้องตัดสินโทษอย่างหนัก ไม่สามารถได้รับการยกโทษให้อภัย กฎนรกนั้นมีความเที่ยงธรรม ชัดเจนเป็นที่ประจักษ์"**

วันนี้ก็พอแค่นี้ก่อน วันหลังค่อยมาใหม่

กราบลาผู้พิพากษา ขอบคุณผู้พิพากษาที่คอยนำพา.

หมกมุ่นกับสิ่งลามก
บุญวาสนา อายุขัย ถูกบั่นทอนจนหมด



ขอสำนึกคุณพระพุทธะโพธิสัตว์ทั้งหลาย ! ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง...

อาอวี้คารวะผู้พิพากษาค่ะ อาหมีถัวฝอ !

วันนี้ผู้พิพากษาพาข้าพเจ้าไปชมนรกแสงกระทบตา นรกขุมนี้เป็น 1 ในนรกกามา

วิญญาณบาปในนรกขุมนี้ ตอนสมัยที่มีชีวิตอยู่ชอบดูหนังสือลามกและเว็บไซต์ลามก เมื่อสิ้นอายุขัยลงจึงมารับโทษในนรกขุมนี้ วิญญาณบาปที่รับโทษเบาที่สุดในนรกขุมนี้คือรับโทษ 50 ปี ถ้าหากเป็นคนอายุน้อยแต่หมกมุ่นในกามมากยิ่งตัดสินให้รับโทษหนัก

คนจำนวนมากหลังจากที่ได้ดูเว็บไซต์ลามกแล้วก็จะไปทำเรื่องที่เป็นการประพฤติผิดในกามข้ออื่นๆเพิ่มเติมตามมาอีกอย่างต่อเนื่อง เช่น เมื่อดูเว็บไซต์ลามกแล้ว บางคนอาจจะไปสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองต่อ หรือบางคนอาจจะไปร่วมเพศแบบไม่ถูกเวลา ไม่ถูกสถานที่ และไม่ถูกอวัยวะต่อ เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้นบางคนก็ประพฤติผิดในกามโดยหาเครื่องมือหรืออุปกรณ์มาช่วยในการสำเร็จความใคร่ให้ตัวเอง **การดูสิ่งลามกเหล่านี้เป็นการทำลายจิตเดิมแท้อันดีงามของ**

มนุษย์อย่างร้ายแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการทำลายจิตธรรมญาณอันสะอาดบริสุทธิ์ในกายของเด็กน้อยที่เปี่ยมด้วยพลังหยาง ผู้ใหญ่ทั้งหลายไม่สมควรดูสิ่งลามกเหล่านี้ ยิ่งเป็นเด็กที่ยังไม่โตเป็นผู้ใหญ่ยิ่งไม่สมควรดูเป็นอย่างยิ่ง

ปัจจุบันนี้ ในโลกมนุษย์มีเด็กวัยรุ่นเยาวชนมากมายที่วันๆนั่งอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ดูเว็บไซต์ลามกเหล่านี้ **ใครก็ตามที่หมกมุ่นอยู่ในกามตัณหาราคะย่อมส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตแข็งแรงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจของพวกเขาโดยตรงในทุก ๆด้าน** การดำรงชีวิตของคนเราในแต่ละวันต้องอาศัยความคิดมาเป็นตัวขับเคลื่อน ความคิดผลักดันให้เกิดการกระทำ การกระทำก่อให้เกิดกรรมดีและกรรมชั่ว กรรมดีและกรรมชั่วเป็นตัวกำหนดชะตาชีวิต ชะตาชีวิตมีเหตุมาจากแรงกรรม เมื่อมีแรงกรรมเกิดขึ้นจึงต้องมารับผลกรรมตอบสนองไม่ว่าผลกรรมนั้นจะดีหรือร้ายก็ตาม

เมื่อดูเว็บไซต์ลามกเป็นประจำบ่อย ๆความคิดของคนก็จะมืดบอด บริหารจัดการเรื่องราวต่าง ๆได้ไม่ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านลบที่ส่งผลกระทบต่อเด็ก ๆยุวชนและวัยรุ่นทั้งหลายยิ่งกว้างมาก และทำให้สูญเสียโอกาสอันดีงามที่อุตส่าห์ได้มาเกิดในกายสังขารของมนุษย์ซึ่งเป็นกายที่เหมาะสมจะใช้ในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมมากที่สุด

มีคำกล่าวว่า “คำว่า 「色」 **“กาม”บนหัวมีมีดปักอยู่หนึ่งเล่ม** ตั้งแต่อดีตโบราณมาจนถึงปัจจุบัน นายพลและเหล่าทหารหาญที่มีชื่อเสียงมากมายตั้งเท่าไหร่ที่ไม่สามารถผ่านด่านกามนี้ไปได้”



ผู้พิพากษาบอกว่า :

"อันดับแรกคือ **ดูหนังสือลามกหรือเว็บไซต์ลามก ทุกครั้งที่ดูจะถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลง**

อันดับต่อมาคือ **หลังจากที่ดูหนังสือลามกหรือเว็บไซต์ลามกแล้ว การดูนั้นนำไปสู่การประพฤติผิดในกามด้านอื่น ๆ ต่อ ซึ่งก็จะต้องถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลงอีกเช่นกัน นี่ก็เท่ากับว่าเป็นการฆ่าตัวเองให้ตายอย่างช้า ๆ**"

"ปัจจุบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้า เด็ก ๆ ต่างก็ใช้คอมพิวเตอร์เป็น มีเด็ก ๆ จำนวนมากที่ดูเว็บไซต์ลามก โดยที่พ่อแม่ผู้ปกครองบางคนไม่รู้ เพราะพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็ก ๆ เองก็ใช้คอมพิวเตอร์ไม่เป็น เลยปล่อยให้เด็ก ๆ ศึกษาเรียนรู้คอมพิวเตอร์ด้วยตัวเองโดยที่ไม่เคยเข้าไปยุ่งเกี่ยว ทุก ๆ วันก็มัวแต่ทำงานยุ่งเหลือเกินแต่ไหนแต่ไรมาไม่เคยมีเวลาว่างมาคอยดูแลเอาใจใส่เรื่องของเด็ก ๆ หรือบางทีก็เป็นเพราะเศรษฐกิจการเงินดีมาก จึงจ้างคนมาเป็นพี่เลี้ยงคอยดูแลเด็ก ๆ แทน พี่เลี้ยงก็อาจจะไม่ได้ดูแลให้ดีเท่าที่ควร

ดังนั้น **เรื่องเหล่านี้พ่อแม่ผู้ปกครองก็จะต้องถูกบั่นทอนบุญวาสนาลงด้วย ไม่สามารถที่จะปฏิเสธความรับผิดชอบใดๆ ได้ ได้แต่เลี้ยงแต่ไม่อบรมสั่งสอนก็เป็นความผิดของพ่อแม่ผู้ปกครอง** พ่อแม่ผู้ปกครองควรจะเอาใจใส่และอบรมสั่งสอนเด็กๆ ให้เติบโตแข็งแรงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจด้วยตัวเอง สำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองบางคนรู้ทั้งรู้ ว่าเด็กๆในปกครองของตัวเองดูสื่อลามกแต่กลับไม่ห้ามปราม บางครั้งยังเอาเรื่องเพศมาสอน อีกทั้งยังส่งเสริมให้ท้ายให้เด็กๆดูสื่อลามกเหล่านี้ บางคนยังพูดอีกว่ายุคสมัยมันเปลี่ยนไปแล้ว ตอนนี้เป็นยุคสมัยที่เปิดกว้าง แม้แต่ในโรงเรียนก็มีการสอนหลักสูตรเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาให้เด็กๆได้เรียน นี่คือความผิดพลาดอย่างรุนแรงที่ได้พบเห็น

ความหวังของยมโลกหวังว่า ในครั้งนี้ท่านมาเยี่ยมชมนรกเพื่อเขียนหนังสือ **เมื่อกลับไปยังโลกมนุษย์จะสามารถช่วยตักเตือนเวไนยทั้งหลายให้กลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดี รู้จักหวงแหนทะนุถนอมช่วงเวลาไม่กี่สิบปีที่มีชีวิตอยู่บนโลกมนุษย์ ทำเรื่องที่มีประโยชน์ต่อกระแสสังคมและจิตใจของผู้คนให้มาก อย่าทำเรื่องที่ไม่ดีเรื่องที่เป็นภัยต่อตนเองและผู้อื่น มิฉะนั้นเมื่อสิ้นลมหายใจแล้ว ตายไปก็ต้องมาพบกับเราที่นี่ !"**

ตอนนี้ได้ยินเสียงกรีดร้องที่น่าเวทนาแล้ว ที่แท้ก็คือเสียงของวิญญาณบาปที่ได้รับการลงโทษอย่างโหดร้ายทารุณใน **นรกแสงกระทบตา** นรกขุมนี้ติดตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ไว้มากมายหลายเครื่อง วิญญาณบาปหนึ่งคนต่อคอมพิวเตอร์หนึ่งเครื่อง ใน

เครื่องคอมพิวเตอร์มีอะไรให้ดูด้วย วิญญาณบาปแต่ละคนต่างจ้องมองที่เครื่องคอมพิวเตอร์ของตัวเอง แต่ไม่มองซะยังจะดีกว่า เพราะเมื่อพวกเขามองแล้วต่างก็ร้องออกมาอย่างน่าเวทนาด้วยเสียงอันดังลั่น

มีวิญญาณเด็กวัยรุ่นชายคนหนึ่งอายุยังน้อยมาก ลักษณะเหมือนอายุประมาณซัก 20 กว่าๆ **ที่เครื่องคอมพิวเตอร์ของเขาปล่อยแสงไฟสีแดงออกมาเป็นตะขอเกี่ยวที่ดวงตาทั้งสองข้างแล้วควักเกี่ยวเอาลูกตาดึงออกมาข้างนอก** เลือดสดๆเต็มไปทั่วพื้น วิญญาณเด็กวัยรุ่นคนนั้นเจ็บปวดทุกข์ทรมานและเศร้าเสียใจเป็นอย่างยิ่ง นี่คือ **ผลกรรมตอบสนองของผู้ที่เข้าเว็บไซต์ดูหนังลามก ภาพลามก รวมทั้งอ่านนวนิยายลามก ประสบการณ์เสียว** และอื่นๆ เป็นต้น

ผู้พิพากษาพูดว่า : "วัยรุ่นคนนี้เริ่มดูเว็บไซต์ลามกมาตั้งแต่เด็กๆแล้ว และที่ยิ่งไปกว่านั้นเขายังใช้มือสำเร็จความใคร่ให้ตัวเองด้วย เป็นเพราะเขามักจะละเมิดความผิดบาปเช่นนี้อยู่บ่อยครั้งเป็นประจำ ดังนั้น **บุญวาสนาตลอดชั่วชีวิตของเขาจึงถูกบั่นทอนลงจนหมดสิ้นไปอย่างรวดเร็วและตกสู่นรกขุมนี้** พ่อแม่ของเขาที่อยู่บนโลกมนุษย์โศกเศร้าเสียใจที่ต้องสูญเสียลูกชายไป จนถึงตอนนี้ก็ยังร่ำไห้คร่ำครวญอยู่เลย"

ด้านข้างยังมีวิญญาณบาปอีกคนหนึ่งกำลังนั่งดูหนังสือลามกอยู่บนโต๊ะ วิญญาณบาปคนนี้ก็ได้รับโทษตะขอเกี่ยวตาเหมือนกับวิญญาณเด็กวัยรุ่นเมื่อครู่นี้ การลงโทษนั้นรุนแรงเหมือนกัน แต่

อัตราความเร็วในการรับโทษช้ากว่า ข้าพเจ้าจึงขอคำชี้แนะจากผู้พิพากษาว่าเพราะเหตุใดอัตราความเร็วในการรับโทษจึงไม่เท่ากัน ?

ผู้พิพากษาบอกว่า : **"เป็นเพราะว่าการใช้คอมพิวเตอร์ดูเว็บไซต์ลามกใช้เวลาเพียงนิดเดียวก็สามารถดูสิ่งลามกต่างๆได้เป็นจำนวนมาก และคนที่ดูเว็บไซต์ลามกก็ใช้เวลาในการดูสิ่งลามกต่างๆเป็นเวลานาน แต่สำหรับการดูหนังสือลามก การอ่านนวนิยายลามก ฯลฯ มีขีดจำกัดในการดูทำให้ดูได้เพียงไม่กี่เล่มเท่านั้น** ถ้าหากว่าดูไม่มากและต่อมาภายหลังสามารถเกิดจิตสำนึก สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป ต่อจากนี้ไปจะไม่ทำผิดซ้ำอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทางกลับกันกลับยิ่งทุ่มเทความจริงใจโฆษณาป่าวประกาศหนังสือธรรมะเล่มนี้เพื่อแนะนำตักเตือนผู้คนว่าอย่าได้ดูเว็บไซต์ลามกซีดีลามก รวมทั้งหนังสือลามกเหล่านั้นอีก และยิ่งไปกว่านั้นตัวเองยังใช้เงินส่วนตัวของตัวเองพยายามอย่างสุดความสามารถในการซื้อหนังสือลามก รวมทั้งซีดีลามกอื่นๆมาเผาทำลาย ที่เรียกว่า **ทำความดีชดใช้ความผิด เช่นนี้ก็สามารถได้รับการยกเว้นไม่ต้องถูกลงโทษในนรก**"

ผู้พิพากษาพูดอย่างเข้มงวดว่า : "วิญญาณบาปที่รับโทษอยู่ในนรกแสงกระทบตา โดยทั่วไปแล้วยังต้องไปรับโทษในนรกกามาขุมอื่นๆ อีก ไม่ว่าจะเป็นการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง หรือร่วมเพศแบบไม่ถูกเวลา ไม่ถูกสถานที่ ไม่ถูกอวัยวะ และการละเมิดความผิดบาปอื่นๆในกามเหล่านี้ จะต้องถูกส่งตัวไปรับการลงโทษในนรกอมอัณฑะทองแดง นรกโอบเสาทองแดง นรกเกลือกกลิ้งประเวณี และ

รับการลงโทษอื่นๆ อีกมากมายหลากหลายรูปแบบในนรกไม่ถูกอวัยวะ''

วันนี้ได้เวลาพอสมควรแล้ว กราบลาผู้พิพากษา อาอวี้ขอคารวะขอสำนึกคุณผู้พิพากษา ขึ้นดอกบัวขาวกลับ !

เว็บไซต์ลามกและซีดีลามก ทำร้ายคนไม่ใช่น้อยเลยจริงๆ ภายในนรกแต่ละขุมนั้นเต็มไปด้วยกลิ่นคาวเลือด ทำให้อาอวี้ยากที่จะทนได้ นรกแต่ละขุมทำไมถึงมีวิญญาณบาปมากมายอะไรขนาดนั้น ทั้งถูกนายนิรยบาลตัดหัว ตัดมือ ตัดเท้า ถูกแล่เนื้อ ร้องตะโกนจนเสียงแหบแห้ง ภาพฉากกลิ่นคาวเลือดที่น่าหวาดผวา หลังจากกลับถึงบ้าน อาอวี้จะต้องปรับจิตปรับใจใหม่อีกครั้งจึงจะสามารถฟื้นฟูจิตใจกลับคืนสู่สภาพเดิมได้.

บทลงโทษที่น่าเวทนาเป็นอย่างยิ่ง จากการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง

นรกแสงกระทบตาอัณฑะเหล็ก



ขอสำนึกคุณพระพุทธะโพธิสัตว์ทั้งหลาย ! ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง...

อาอวี้คารวะผู้พิพากษา อาหมีถัวฝอ !

วันนี้ผู้พิพากษาพาข้าพเจ้าไปเยี่ยมชม **นรกแสงกระทบตาอัณฑะเหล็ก** อีก 1 ในนรกกามา

นรกแสงกระทบตาอัณฑะเหล็ก คือ **นรกสำหรับคนที่หมกมุ่นอยู่ในสิ่งลามก ชอบดูภาพลามก ชอบดูนิตยสารลามก ชอบอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ดูเว็บไซต์ลามกต่างๆ และในขณะที่ดูสิ่งลามกเหล่านั้นก็ใช้มือสำเร็จความใคร่ให้ตัวเองไปด้วยในเวลาเดียวกัน** เมื่อสิ้นอายุขัยแล้วจะต้องมารับการลงโทษในนรกขุมนี้เป็นเวลา 800 ปี หลังจากนั้นจะดูว่าวิญญาณบาปเหล่านั้นมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร แล้วจึงตัดสินว่าจะให้รับการลงโทษอยู่ในนรกขุมนี้ต่อไปหรือไม่

ก่อนหน้านี้เคยบอกไปแล้วว่า แต่ละครั้งที่ดูหนังสือลามกหรือเว็บไซต์ลามกก็ถือว่าได้ประพฤติผิดในกามแล้ว และจะต้องถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลง 1 เดือน ยกเว้นครั้งแรกเพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลดบุญวาสนาและอายุขัยลงครึ่งเดือน หลังจากนั้นในครั้งต่อๆไปจะ

ถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลงครั้งละ 1 เดือน **ถ้าหากดูเป็นประจำบ่อย ๆและยังสำเร็จความใคร่ให้ตัวเองเพิ่มขึ้นอีก บุญวาสนาตลอดชั่วชีวิตก็จะถูกบั่นทอนลงจนหมดไปอย่างรวดเร็ว**

นรกขุมนี้อยู่ข้าง ๆนรกแสงกระทบตา เมื่อเทียบกันแล้วยังทุกข์ทรมานกว่านรกแสงกระทบตาเป็นพันเท่าหมื่นเท่า วิญญาณบาปเกือบทั้งหมดในนรกขุมนี้ล้วนเป็นวัยรุ่นเยาวชน โถ ! ช่างน่าเวทนาจริง ๆ แต่ละคนอายุยังน้อย ๆกันทั้งนั้น จำได้ว่าตอนที่ข้าพเจ้าอายุขนาดพวกเขา ตอนนั้นข้าพเจ้ายังเรียนหนังสืออยู่ในโรงเรียนยังเป็นเด็กโง่ ๆ ที่อะไร ๆ ก็ไม่รู้ ทำไมพวกเขาไม่ไปเรียนหนังสือ แต่กลับวิ่งมารับโทษอยู่ในนรกนี่ เห็นแล้วน่าใจหาย ! **พวกเด็กผู้ชายทั้งหลายจะต้องประคองรักษาตัวเองให้สะอาดบริสุทธิ์ อย่าได้ไหลไปตามกระแสอันโสมม นรกทุกข์ทรมานเหลือเกิน ทุกข์ทรมานเหลือเกิน จะต้องหลีกห่างออกมา อยู่บนโลกมนุษย์จะต้องรักทะนุถนอมช่วงชีวิตที่สวยสดงดงามนี้ไว้ ตั้งใจศึกษาหาความรู้ ตั้งใจบำเพ็ญปฏิบัติธรรม**

ในนี้มีวิญญาณของเด็กมัธยมชายอยู่คนหนึ่ง ดู ๆแล้วรู้สึกคุ้นหน้าคุ้นตา เหมือนเคยพบเห็นที่ไหนนะ? อ๋อ ! นึกออกแล้ว ! เมื่อประมาณครึ่งปีก่อนเคยเห็นรูปถ่ายของเขาในหอประกอบพิธีฌาปนกิจ ในตอนนั้นข้าพเจ้าจัดพิธีศพให้ญาติ ศาลาตั้งศพของเขาก็อยู่ข้าง ๆศาลาตั้งศพของญาติข้าพเจ้า ที่ศาลาตั้งศพของญาติข้าพเจ้ามีคนอยู่กันเป็นจำนวนมาก อีกทั้งเด็ก ๆ ก็เยอะ เลยทำให้รู้สึกอบอุ่นมีชีวิตชีวา แต่ที่ศาลาตั้งศพของเขากลับรู้สึกเงียบเหงา มีเพียงพ่อ

แม่ของเขากับญาติๆอีก 2-3 คนเท่านั้น ในเวลานั้นบรรดาญาติๆ ของข้าพเจ้าที่อยู่ที่นั่นต่างก็แสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์กันว่า เด็กคนนี้อายุยังน้อย ไม่รู้ว่าเกิดเรื่องอะไรขึ้น เหตุใดจึงอายุสั้นนัก น่าสงสารพ่อแม่ของเขา แม่ของเขาเจ็บปวดรวดร้าวจนแทบขาดใจ แม้แต่ตัวข้าพเจ้าเองเพียงแค่ได้เห็นรูปถ่ายของเขาที่ตั้งอยู่ในงานศพก็สวดอาหมีถัวฝออุทิศให้เขาไปหลายคำ มาวันนี้คิดไม่ถึงเลยว่าจะได้พบกับเขาในนรก ช่างเป็นเรื่องที่เกินความคาดหมายจริงๆ ชีวิตคนนั้นอนิจจังเหลือเกิน

ผู้พิพากษาบอกว่า : "พ่อแม่ของเขามีเขาเป็นลูกโทนเพียงคนเดียว **ตอนที่เขายังมีชีวิตอยู่ หมกมุ่นอยู่ในเรื่องกามตัณหาลามก ดูเว็บไซต์ลามก นิตยสารลามก อีกทั้งยังเลียนแบบทำตามในสิ่งที่ไม่ดี อย่างเช่นการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง และยังประดิษฐ์เครื่องมือขึ้นมาใช้ในการสำเร็จความใคร่ให้ตัวเองอีกด้วย** อายุแค่ 6 ขวบก็เริ่มใช้มือสำเร็จความใคร่ให้ตัวเอง พออายุ 10 ขวบ ก็เริ่มมีภาวะไตบกพร่อง แม่ของเขาพาเขาไปทั่วทุกๆที่เพื่อเสาะหาหมอที่เก่งและมีชื่อเสียงมาทำการรักษา กินยารักษามากมายหลายขนาน เวลาเดินก็ต้องใช้ไม้เท้าเดินเหมือนคนแก่ นี่เป็นเพราะตัวเขาเองไม่รู้จักรักและทะนุถนอมชีวิตของตัวเอง ไม่รู้จักรักทะนุถนอมสุขภาพร่างกายของตัวเอง คิดไม่ถึงเลยว่าในระหว่างที่ยังกินยารักษาอยู่นั้น เขายังคงสำเร็จความใคร่ให้ตัวเองอยู่เรื่อยๆไม่หยุด ดังนั้น พอถึงอายุ 12 ขวบ บุญวาสนาและอายุขัยตลอดชั่วชีวิตของเขาก็ถูกบั่นทอนลงจนหมดสิ้น ต้องถูกส่งตัวมารับการลงโทษในนรกแสงกระทบตาอัณฑะ

เหล็ก 800 ปี”

สิ่งที่ข้าพเจ้ามองเห็นในขณะนี้คือ ที่ข้างๆตัวของเด็กวัยรุ่นคนนั้นมีเครื่องคอมพิวเตอร์อยู่ 1 เครื่อง และบนตัวของเด็กวัยรุ่นก็กำลังถูกงูไฟเลื้อยรัดพันรอบตัวเหมือนกับกำลังคลึงเคล้าเล้าโลม เครื่องคอมพิวเตอร์ปล่อยแสงสีแดงออกมาเป็นตะขอเกี่ยวควักที่ลูกตาทั้ง 2 ข้างของเขา เลือดสาดกระเด็นเซ็นซ่าน ส่วนงูไฟที่พันรัดรอบตัวของเขาก็กัดองคชาตของเขาจนขาด เลือดไหลนองเต็มพื้นดิน และโดยที่เด็กวัยรุ่นคนนั้นยังไม่ทันที่จะมีปฏิกิริยาใดๆตอบสนอง หมาป่าที่ดุร้าย 2 ตัวก็เข้ามาฉีกกัดมือทั้ง 2 ข้างของเขาจนขาด ช่างโหดเหี้ยมจริงๆ นี่เป็นการลงโทษที่โหดร้ายทารุณโดยแท้ เจ็บปวดทรมานจนยากเกินที่จะทนได้

ข้าพเจ้าถามผู้พิพากษาว่า : “เพราะเหตุใดจึงต้องรับการลงโทษหลายๆอย่างพร้อมกันในเวลาเดียวกัน ? แล้วทำไมถึงไม่รอให้ดวงตาของเขาฟื้นฟูกลับมาเป็นปกติเสียก่อน แล้วจึงค่อยรับการลงโทษจากงูไฟและหมาป่า ?”

ผู้พิพากษาบอกว่า : “แยกการลงโทษออกจากกันไม่ได้อย่างเด็ดขาด เพราะว่าสมัยเมื่อตอนที่เขายังมีชีวิตอยู่ เขาอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ ด้านหนึ่งดูสื่อลามกในคอมพิวเตอร์ ส่วนอีกด้านหนึ่งก็ใช้มือสำเร็จความใคร่ให้ตัวเองไปด้วยพร้อมๆกันในทันที ต่อมาภายหลังยังละเมิดความผิดบาปเพิ่มขึ้นอีกด้วยการประดิษฐ์เครื่องมือมาใช้ในการสำเร็จความใคร่ให้ตัวเอง ดังนั้น จึงทำให้เขายิ่งตกนรกไวขึ้น หลังจากที่เขารับการลงโทษในนรกขุมนี้จนครบกำหนดวาระแล้ว เขา

ยังต้องไปรับการลงโทษในนรกร้องตะโกนต่ออีก **เนื่องจากเขาละเมิดความผิดบาปด้วยการสำเร็จความใคร่ให้ตัวเองตั้งแต่ตอนยังเป็นเด็กก่อนถึงวัยอันควร บั่นทอนบุญวาสนาที่ตัวเองมีอยู่ ทำให้พ่อแม่โศกเศร้าเสียใจเป็นอย่างยิ่ง** คนผมขาวต้องไปส่งคนผมดำ นี่ก็คือไม่มีความกตัญญู ดังนั้น จึงต้องรับโทษเช่นนี้

ปัจจุบันคนบนโลกมนุษย์อายุยังน้อยๆก็ไร้คุณธรรมจริยธรรมกันแล้ว อกตัญญูเถียงพ่อเถียงแม่ ด่าว่าพ่อแม่อย่างเหยียดหยาม ที่แย่ยิ่งกว่านั้นบางคนยังกล้าลงไม้ลงมือกับพ่อกับแม่ทั้งต่อยทั้งถีบ บางคนพฤติกรรมยังเลวทรามยิ่งกว่าสัตว์เดรัจฉานชั้นต่ำซะอีก **อยู่ท่ามกลางฟ้าดินนี้ คนที่เนรคุณอกตัญญูเมื่อตายแล้วก็จะต้องมารับโทษในนรกเพื่อชำระล้างดวงวิญญาณให้สะอาดบริสุทธิ์เหมือนกับจิตวิญญาณแรกเริ่ม จนกระทั่งสามารถใช้ความจริงใจที่มีอยู่ทั้งหมดมาสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปของตน**”

“วันนี้ก็พอเพียงเท่านี้ก่อน เรายังมีงานอื่นที่สำคัญอีก ท่านค่อยมาใหม่วันหลัง”

อาอวี้กราบลาผู้พิพากษา ขอขอบคุณผู้พิพากษา.

อายุขัยบนโลกยังไม่หมด จับวิญญาณคนเป็นมาลงโทษก่อน



ขอสำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ! ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง... อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สวัสดีผู้พิพากษาค่ะ !

วันนี้ผู้พิพากษาพาข้าพเจ้าไปชมนรกกระบองเหล็ก อีก 1 ในนรกกามา

นรกกระบองเหล็กเป็นอย่างไร? เนื่องจากเวไนยที่ละเมิดความผิดบาปในกามตัณหาเหล่านั้นยังไม่หมดสิ้นอายุขัย **เวไนยเหล่านั้นยังคงมีชีวิตอยู่บนโลกมนุษย์และยังคงประพฤติผิดในกามอย่างต่อเนื่อง วิญญาณของพวกเขาส่วนหนึ่งจะถูกนายนิรยบาลจับมาลงโทษในนรกทั้งเป็น โดยที่พวกเขายังคงมีชีวิตอยู่** มนุษย์มีสามอมตะวิญญาณและเจ็ดมรรตยวิญญาณ[1] (1 ดูคำอธิบายท้ายเล่ม) นายนิรยบาลจะจับสามอมตะวิญญาณของคนบาปมาลงโทษ เวไนยบนโลกมนุษย์ที่ถูกจับวิญญาณเป็นๆมาลงโทษจะ**รู้สึกเวียนหัว ปวดหัว หน้ามืด วิงเวียน** ระหว่างที่มีอาการเหล่านี้บางคนอาจจะรู้สึกว่าเหมือนถูกฟาดถูกตี แต่พวกเขาส่วนใหญ่ต่างคิดว่าตัวเองกำลังฝันร้าย บางคนที่อาการหนักก็จะเป็นไข้ตัวร้อนต้องการพักผ่อน **หลังจากที่วิญญาณรับโทษเสร็จและกลับเข้าร่างแล้ว บางคนอาจจะรู้สึกเจ็บปวดไปทั่วทั้งตัว รู้สึกเหมือนเจ็บเข้าไป**

ถึงกระดูก

นรกกระบองเหล็กขุมนี้กว้างใหญ่มากจริงๆ สามารถพูดได้เลยว่า ช่างกว้างใหญ่ไพศาลไกลแบบสุดลูกหูลูกตา เหมือนกับมหาสมุทรบนโลกมนุษย์ที่มองไม่เห็นขอบฝั่งว่าจะสิ้นสุดที่ตรงไหน นรกขุมนี้เป็นนรกขุมที่ใหญ่มากที่สุดเท่าที่ข้าพเจ้าเคยเข้าชมมา ในนรกกระบองเหล็กขุมนี้มี **"วิญญาณคนเป็น"** มากมายจากหลายประเทศ เช่น ประเทศจีน ประเทศไทย ประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา ประเทศฝรั่งเศส ประเทศญี่ปุ่น ยังมีอินเดีย แอฟริกา ปากีสถาน เป็นต้น มากมายหลากหลายเชื้อชาติ และสิ่งที่โชคร้ายมากๆ เหมือนกันของทุกประเทศก็คือ **มีเด็กวัยรุ่นเยาวชนและเด็กๆยุวชนมากมายอย่างสุดคณานับกำลังรับการลงโทษอยู่ในนรกขุมนี้**

ข้าพเจ้าขอเรียนถามผู้พิพากษา : "นรกกระบองเหล็กทำไมถึงมีวิญญาณคนเป็นเยอะแยะมากมายขนาดนี้ ? นรกขุมนี้กว้างใหญ่มากจริงๆ กว้างใหญ่ซะจนน่ากลัวเป็นอย่างยิ่ง"

ผู้พิพากษาพูดว่า : **"เพราะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้า บนโลกมนุษย์ได้ประดิษฐ์คิดค้นคอมพิวเตอร์ขึ้นมา เว็บไซต์ลามกต่างๆก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างน่าตกตะลึง เว็บไซต์ลามกต่างๆเหล่านี้เป็นพิษภัยต่อเด็กวัยรุ่นเยาวชนและเด็กๆยุวชน ทำให้เด็กๆเหล่านี้ต้องแปดเปื้อน** พวกเขาต่างก็ฝ่าฝืนข้อห้าม ประพฤติผิดในกาม เป็นเหตุให้ต้องตกสู่นรก ตัวเลขของเวไนยที่ก่อกรรมทำชั่วเหล่านี้กำลังเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างรวดเร็ว ดังนั้นพระพุทธะจึงส่งท่านมาเยี่ยมชมสภาพความเป็น

จริงในนรกเป็นกรณีพิเศษ ให้ท่านกลับไปเตือนเวไนยบนโลกมนุษย์ให้ปฏิบัติตามหลัก**คุณธรรมสามัญ 5 และคุณธรรม 8**[1] (1 ดูคำอธิบายท้ายเล่ม) โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยรุ่นคนหนุ่มสาว อย่าคิดว่าทั้งหมดนี้เป็นเรื่องที่เก่าแก่ล้าสมัย จะต้องรู้จักประคองรักษาตัวเองให้สะอาดบริสุทธิ์ ไม่ไหลไปตามกระแสอันโสมม กลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดี ทำความดีละทิ้งความชั่ว มิฉะนั้นในอนาคตข้างหน้าก็ยากที่จะหนีพ้นจากการลงโทษที่โหดเหี้ยมทารุณของนรก ถึงตอนนั้นสำนึกผิดก็สายไปซะแล้ว”

เวลานี้ ข้าพเจ้ามองเห็นวิญญาณคนเป็นทั้งหลายในนรกกระบองเหล็ก กำลังถูกนายนิรยบาลใช้กระบองเหล็กฟาดลงไปอย่างแรง **นายนิรยบาลในนรกขุมนี้จะใช้กระบองเหล็กฟาดลงไปที่วิญญาณคนเป็นอยู่ตลอด** วิญญาณคนเป็นเหล่านั้นต่างก็เจ็บปวด ร้อง โอ้ยโอ้ย กันดังสนั่น เสียงดังสั่นสะเทือนเลื่อนลั่น เสียงทางนี้ดังขึ้น เสียงทางนั้นเบาลง ดังขึ้นและเบาลงต่อเนื่องกันเป็นระลอกคลื่น ที่ลงโทษเช่นนี้ก็เพราะต้องการให้คนบาปรู้จักย้อนสำรวจความผิดบาปของตัวเอง แต่กลับมีคนบาปเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่จะรู้สำนึกได้สติและแก้ไขความผิดบาปในอดีตอย่างถึงที่สุด **คนบาปส่วนใหญ่หลังจากที่วิญญาณคนเป็นของพวกเขาได้รับการลงโทษเสร็จและได้กลับคืนร่างบนโลกมนุษย์แล้ว พวกเขาก็ยังคงละเมิดฝ่าฝืนข้อห้าม ทำผิดบาปซ้ำแล้วซ้ำเล่าอย่างต่อเนื่อง**

อาอวี้อยากถามผู้พิพากษาว่า จะทำอย่างไรจึงจะสามารถทำให้เวไนยบนโลกมนุษย์เชื่อว่า การเขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี)

เล่มนี้ คือสภาพเหตุการณ์จริงในปัจจุบันของนรกจริงๆ ? เพราะว่าบางคนอาจจะรู้สึกว่าสิ่งที่อาอวี้พูดนั้น พูดออกมาจากจินตนาการเพ้อฝันของตัวเอง หรือเสกสรรปั้นเรื่องขึ้นมาตามจินตนาการเหมือนกับอ่านนวนิยาย มันยากมากที่จะทำให้คนเชื่อ

ผู้พิพากษาพูดว่า : "**ทุกสิ่งทุกอย่างที่ตามองไม่เห็นต่างก็มีเหตุและผล ไม่ใช่ว่ามองไม่เห็นสิ่งใดแล้วสิ่งนั้นก็จะกลายเป็นของปลอมที่ไม่มีอยู่จริง พวกเราทุกคนต่างก็ไม่สามารถมองเห็นแม่**ของเราตอนที่คลอดพวกเราออกมา แต่นี่เป็นเรื่องจริงที่ประจักษ์ชัดแจ้ง แม้จะมองไม่เห็นเป็นรูปลักษณ์ แต่ก็ไม่ใช่ว่าสิ่งๆนั้นจะไม่มีตัวแทน หรือไม่มีการดำรงอยู่ **เหนือหัวเราขึ้นไป 3 ฟุตก็ยังมีเทพเทวาสถิตอยู่ ในมหาสหโลกธาตุแห่งนี้มีสรรพสิ่งมากมายที่ตาเนื้อของมนุษย์มองไม่เห็น แต่พวกเขากลับมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับชีวิตของพวกเราอย่างแนบแน่น เพียงแต่พวกเราไม่ได้สังเกตเห็นถึงการดำรงอยู่ของพวกเขาเหล่านั้น** ไม่ได้สังเกตเห็นถึงการดำรงอยู่ของพระพุทธะโพธิสัตว์ รวมทั้ง ผีสางเทวดาทั้งหลายเหล่านั้นเท่านั้นเอง แต่ละคนมีเหตุปัจจัยบุญวาสนาที่ไม่เหมือนกันประสบการณ์ต่างๆ ความรู้สึกต่างๆที่มีก็ไม่เหมือนกัน เหตุต้นผลกรรมทั้งดีและชั่วดุจเงาตามตัว ไม่ใช่ไม่ตอบสนองแต่เพราะเวลายังมาไม่ถึง ตาข่ายแห่งฟ้าแผ่ขยายครอบคลุมไปทั่วทุกๆที่ ถึงแม้ว่ารูจะห่างแต่ก็ไม่รั่ว ความผิดบาปแม้เพียงเล็กน้อยก็ไม่อาจเล็ดลอดตาข่ายแห่งฟ้านี้ออกไปได้ ครั้งนี้ท่านมาเยี่ยมชมสภาพเหตุการณ์จริงในนรกขุมต่างๆ ก็เพราะได้ผ่านการคัดเลือกจากพระพุทธะ ท่านคือศิษย์

สาวกของพระพุทธะที่มีความเพียบพร้อม สามารถแบกรับภารกิจอันหนักอึ้งนี้ได้ ท่านจะต้องพยายามอย่างเต็มที่ ทำภารกิจชิ้นนี้ให้สำเร็จลุล่วงเพื่อยังประโยชน์ให้แก่มหาชนทั้งหลาย"

ขอบคุณผู้พิพากษาที่ให้กำลังใจ อาอวี้จะต้องทุ่มเทกำลังความสามารถที่มีอยู่ทั้งหมดไปทำภารกิจอันศักดิ์สิทธิ์นี้ให้สำเร็จลุล่วงให้จงได้

เวลานี้ ข้าพเจ้าได้เห็นข้าราชการจากทำเนียบนรกหลายท่านกำลังเดินมาที่นรกกระบองเหล็ก

อ่อ ! ที่แท้เป็นเพราะท่านพญายมมาที่นี่ อาอวี้คารวะท่านพญายม !

เป็นเพราะทำเนียบนรกต้องการจะขยายต่อเติมสร้างนรกกระบองเหล็กเพิ่ม พญายมจึงมาสำรวจสถานที่จริง วัยรุ่นเยาวชนที่ประพฤติผิดในกามถือเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมที่ท่านพญายมกำลังให้ความสนใจและเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด **ตอนนี้รู้สึกว่าปัญหานี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่ปัญหาของโลกมนุษย์เท่านั้น แม้แต่ในนรกก็ยังได้รับผลกระทบตามไปด้วย ทำให้ต้องสร้างนรกเพิ่มขึ้น** ข้าพเจ้าพูดขึ้นด้วยความประหลาดใจว่า : "ตอนนี้นรกขุมนี้ก็กว้างใหญ่ไพศาลจนสุดลูกหูลูกตาแบบมองไม่เห็นขอบฝั่งว่าสิ้นสุดลงตรงไหนแล้วนะ ยังต้องสร้างเพิ่มอีกหรือคะ ?"

พญายมพูดว่า : "**เพราะว่าบนโลกมนุษย์มีเด็กวัยรุ่นเยาวชนหน้าใหม่ๆ ที่พากันละเมิดศีลกาเมสุมิจฉาจารเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งดูเว็บไซต์ลามก ซีดีลามก นิตยสารลามก สำเร็จความใคร่**

ให้ตัวเอง เป็นต้น แต่ทว่าอายุขัยบนโลกมนุษย์ของพวกเขายังไม่หมดลง และปัญหานี้ก็กลับกลายเป็นสิ่งที่ทำลายคุณธรรม ทำร้ายร่างกาย ด้วยเหตุนี้จึงต้องลงโทษอย่างรุนแรง **บนโลกมนุษย์ไม่มีกฎหมายที่จะมาลงโทษปัญหาที่ร้ายแรงเหล่านี้ มีเพียงเราสร้างนรกเพิ่มขึ้น แล้วจับกุมวิญญาณคนเป็นๆของคนบาปที่ยังมีชีวิตอยู่เหล่านั้นมารับการลงโทษ**

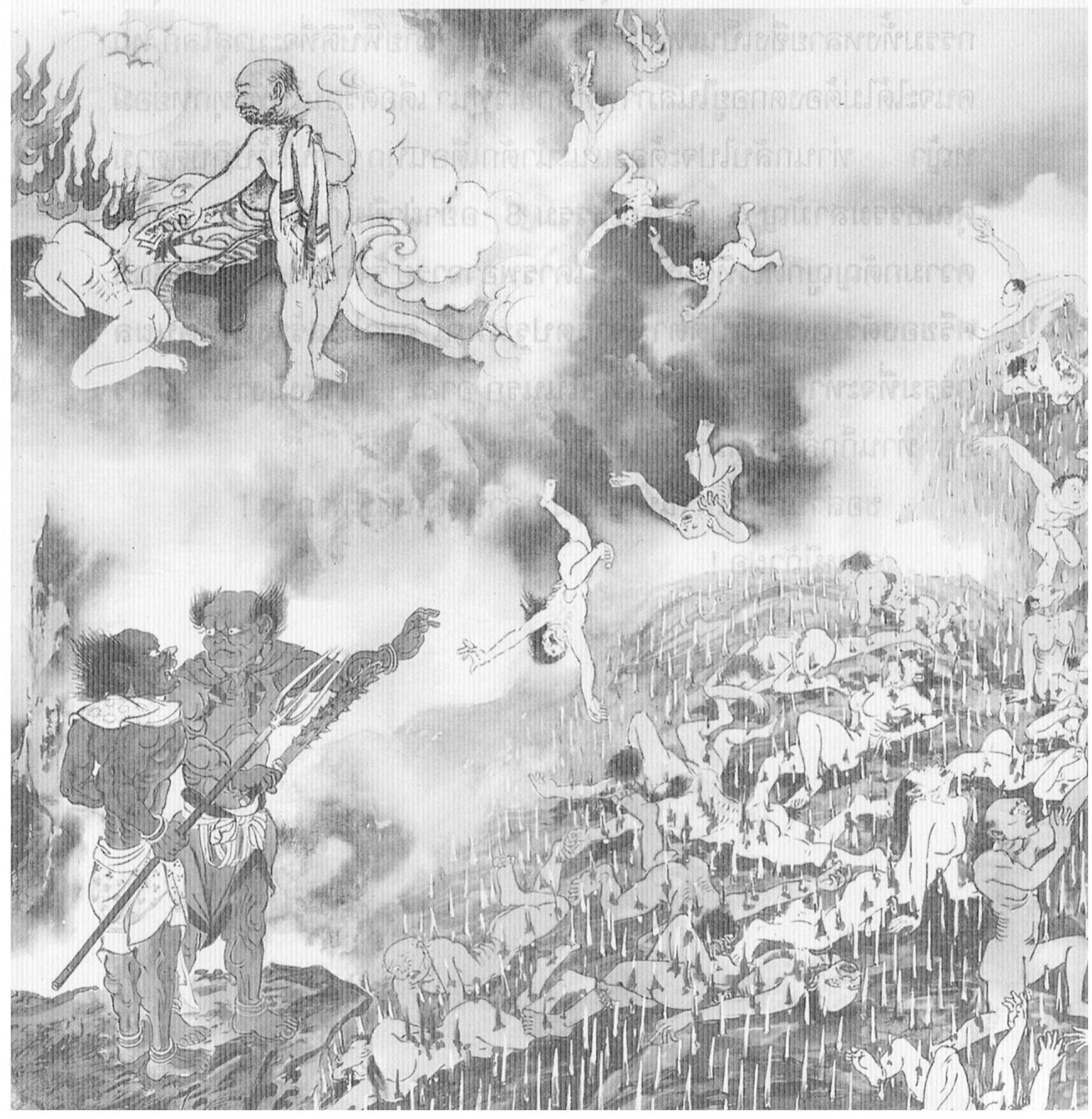
ตลอดไม่กี่ปีที่ผ่านมา หลังจากที่นรกขุมนี้ได้สร้างเสร็จ ปริมาณงานของพวกเราก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆโดยตลอด ตอนนี้พูดได้เลยว่านรกกระบองเหล็กขุมนี้ยังคงเล็กมากเกินไปอยู่ดี ทำอย่างไรจึงจะสามารถรองรับวิญญาณคนเป็นของคนบาปจำนวนมากมายมหาศาลที่หลั่งไหลพรั่งพรูกันเข้ามาจนล้นทะลักในแต่ละวันได้ เราจะบอกอะไรให้ท่านรู้ **คนที่เคารพปฏิบัติตามกฎหมาย รักษาศีล ปฏิบัติตามพระธรรมวินัย และสร้างมหากุศล คนเหล่านี้นรกไม่สามารถจับพวกเขาได้ มีเพียงคนที่ทำความผิดเท่านั้น ไม่ว่าจะละเมิดศีลหรือทำเรื่องที่ผิดกฎหมาย ก็ไม่สามารถหนีพ้นสมุดบันทึกเกิดตายบัญชีบุญบาปของเราไปได้อย่างแน่นอน** กฎหมายบนโลกมนุษย์อาจจะสามารถหลบหลีกได้โดยง่าย แต่กฎหมายในนรกไม่มีทางหนีพ้นได้ เมื่อสร้างเหตุเช่นนี้ ก็ต้องรับผลเช่นนี้ ไม่ว่าจะหนีไปจนสุดหล้าฟ้าเขียว ยมทูตจากยมโลกก็สามารถที่จะหาตัวพวกเขาพบได้อย่างแน่นอน นอกจากว่าพวกเขาจะไม่ละเมิดศีล ไม่ทำความผิดบาป

อาอวี้ ! ท่านต้องทำงานนี้ให้สำเร็จ แล้วเอาคำพูดนี้ถ่ายทอดออกไป **ครั้งนี้เป็นการเปิดเผยเสี้ยวหนึ่งของกฎนรก และเป็นการเปิดเผยความลับสวรรค์ให้คนบนโลกได้รับรู้ถึงสถานการณ์จริงในนรก** จุดประสงค์ก็เพื่อมุ่งหวังให้เวไนยที่กำลังลุ่มหลงสามารถรู้จักกลับตัว ทำความดีสะสมบุญ อาศัยสิ่งนี้มาขจัดกรรมชั่วและอกุศลกรรมทั้งหลายซึ่งเป็นเหตุให้เกิดหายนะและภัยพิบัติที่จะมาสู่โลก ทุกคนจะได้ไม่ต้องตกอยู่ในสภาพที่ทุกขเวทนา เดือดร้อนไปทั่วทุกหย่อมหญ้า ท่านกลับไปจะต้องแนะนำตักเตือนทุกๆ คนให้ปฏิบัติตาม **คุณธรรมสามัญ 5 และคุณธรรม 8 อย่าฝ่าฝืนกฎหมาย ต้องมีความกตัญญูกตเวทีต่อพ่อแม่ เคารพอาจารย์ รู้จักรักษาเกียรติศักดิ์ศรีของตัวเอง ปฏิบัติตามจารีตประเพณี อย่าได้สร้างเหตุต้นผลกรรมที่จะทำให้ต้องมารับโทษในนรก** อาล่ะ ! เรายังมีงานราชการอยู่ ท่านก็กลับโลกมนุษย์ไปก่อนเถอะ”

ขอสำนึกคุณท่านพญายม ! สำนึกคุณผู้พิพากษา !

อาหมีถัวฝอ !.

พญายมขัดขวางการผิดศีลธรรม จะนำมาซึ่งภัยพิบัติร้ายแรงสู่โลกมนุษย์



สำนึกคุณพระพุทธะทั้งหลายเมตตาประทานพร! วันนี้เกือบจะเขียนหนังสือไม่เสร็จซะแล้ว เมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมานี้มีอุปสรรคมากมายมาขัดขวางการไปเยือนนรกของข้าพเจ้า เป็นเรื่องจริงที่มีปัญหาต่างๆเกิดขึ้นมาเป็นระลอกๆ ปัญหาเก่ายังแก้ไม่ตก ปัญหาใหม่ก็เกิดแทรกขึ้นมา ตอนแรกก็คอมพิวเตอร์มีปัญหา พิมพ์ตัวหนังสือไม่ออก ต่อมาก็มีพวกอมนุษย์ฉกฉวยโอกาสช่วงเวลาที่ข้าพเจ้านอนหลับมาสร้างสถานการณ์คอยก่อกวน ทำให้ข้าพเจ้าต้องสิ้นเปลืองพลัง ตอนนี้ข้าพเจ้าเริ่มรู้สึกปวดหัวตัวร้อน อ่อนเพลีย เหมือนจะเป็นไข้ และแล้วในที่สุดสภาพอาการของไข้หวัดก็ปรากฏออกมา ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าเป็นไข้หวัด ถ้าหากใช้ความวิริยะพากเพียรในการสวดมนต์ อย่างน้อยที่สุดก็ต้องใช้เวลาถึง 7 วัน อาการถึงจะดีขึ้น

เมื่อครู่นี้ข้าพเจ้าใช้พลังจากจิตใต้สำนึกของตัวเองบอกกับตัวเองว่า วันนี้จะต้องไม่ล้มป่วย วันนี้จะต้องไปนรก จะต้องเขียนหนังสือ เชื่อมั่นว่าตัวเองจะต้องทำได้ และแล้วข้าพเจ้าก็นั่งลงเริ่มต้นสวดมนต์มยุรี (孔雀咒 ข่งเชวี่ยโจ้ว) ผ่านไปประมาณ 30 นาที ไข้ลด ไม่มีน้ำมูกไหล ไม่เจ็บคอ และหายปวดหัว อาการเริ่มดีขึ้น ขอสำนึกในพระคุณอันไร้ขอบเขตของพระมหามยุรี (孔雀明王 ข่งเชวี่ยหมิง

หวัง) และพระพุทธะทั้งสิบทิศที่เมตตาประทานพร อาอวี้จะต้องทุ่มเทจนสุดพลังความสามารถทำงานอันศักดิ์สิทธิ์ชิ้นนี้ให้สำเร็จลุล่วงให้จงได้ เพื่อตอบแทนพระคุณของพระพุทธะ มิฉะนั้นแล้ว ก็จะรู้สึกละอายใจต่อพระพุทธะทั้งหลายที่คอยปกปักคุ้มครอง

ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง.. ผู้พิพากษาคะ ! อาหมีถัวฝอ !

วันนี้ผู้พิพากษาพาข้าพเจ้าไปชมนรกบุปผากระบี่วิญญาณ

ขอถามผู้พิพากษา : "อะไรคือนรกบุปผากระบี่วิญญาณคะ ?" ผู้พิพากษาตอบกลับมาอย่างจริงจังว่า : **"นรกขุมนี้คือนรกคนเป็นของคนบาปที่ยังไม่หมดสิ้นอายุขัยบนโลกมนุษย์ คนบาปเหล่านั้นยังมีชีวิตอยู่บนโลกมนุษย์ หมกมุ่นอยู่ในกามตัณหาราคะสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง"**

ผู้ชาย สำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองทุกวันหรือบ่อยๆ มีเจตนาจงใจที่จะเปลี่ยนผู้หญิงเปลี่ยนคู่นอนไม่ซ้ำหน้า แล้วยังกระหยิ่มยิ้มย่อง ภาคภูมิใจกับตัวเอง

ผู้หญิง สำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองทุกวันหรือบ่อยๆ มีเจตนาจงใจที่จะเปลี่ยนผู้ชายเปลี่ยนคู่นอนไม่ซ้ำหน้า แล้วยังหลงผิดคิดว่าตัวเองยอดเยี่ยมมากๆ

คนบาปประเภทนี้ละเมิดศีลกาเมสุมิจฉาจาร หมกมุ่นในกามตัณหาราคะ ซึ่งเป็นการทำลายสัจพลังของอิน-หยาง (ทวิภาวะ) อันสมดุลท่ามกลางฟ้าดินอย่างรุนแรง เพราะว่าทุกครั้งที่พวกเขาดำเนินกิจกรรมทางเพศ ความคิดของพวกเขาจะทำให้บรรยากาศอัปมงคลของกามตัณหาราคะแพร่กระจายออกมาจำนวน

มาก บรรยากาศอัปมงคลเหล่านี้จะดึงดูด ภูตผี ปีศาจ เปรต มาร ฯลฯ ทั้งหลายเข้ามาทำร้าย ทำอันตรายคนที่กำลังทำกิจกรรมทางเพศ โดยที่พวกเขาเองก็ไม่รู้สึกตัวว่ากำลังถูกทำร้าย และ**เมื่อบรรยากาศอัปมงคลเหล่านี้เพิ่มมากขึ้นๆเรื่อยๆ ก็จะก่อตัวจนมีพลังที่มากมายมหาศาล สามารถหักล้างความสมดุลท่ามกลางฟ้าดิน โลกมนุษย์ก็จะเกิดภัยพิบัติต่างๆตามมามากมายนับไม่ถ้วน**

มนุษยชาติได้ทำลายกฎของธรรมชาติในจักรวาลอย่างรุนแรง เพราะบนโลกมนุษย์ไม่มีการลงโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องประเภทนี้ มีกฎหมายของประเทศในแถบตะวันตกบางประเทศที่ยิ่งเห็นด้วยและสนับสนุนให้การอยู่ด้วยกันโดยไม่ได้แต่งงานเป็นเรื่องที่ถูกต้องตามกฎหมาย และอื่นๆเป็นต้น **คนที่บัญญัติกฎหมายเหล่านั้นขึ้นมา จะต้องรับผลกรรมในนรกเป็นระยะเวลาที่ยาวนานอย่างไร้ขอบเขตจำกัด จนกว่าคนรุ่นหลังจะล้มเลิกหรือเพิกถอนกฎหมายเหล่านั้นบนโลกมนุษย์ทั้งหมด คนที่บัญญัติกฎหมายจึงจะสามารถหลุดพ้นจากผลกรรมในนรกได้** ดั่งคำพูดที่ว่า "โพธิสัตว์กลัวเหตุ ปุถุชนกลัวผล" เรื่องทุกเรื่องที่พวกเราทำในแต่ละวันจำเป็นจะต้องสอดคล้องกับหลักของเหตุต้นผลกรรม จะต้องมีความระมัดระวัง เพราะถ้าหากประมาทเลินเล่อเพียงนิดเดียวก็จะทำให้เกิดผลกรรมตอบสนองในภายหลัง

ที่แดนยมโลก พญายมราชของเรา เห็นโลกมนุษย์ปล่อยบรรยากาศอัปมงคลที่แบกรับไว้จนเกินพิกัดออกมาโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนบาปจำนวนมากที่ทำชั่วเหล่านั้นคือเด็กวัยรุ่นเยาวชนที่ยังไม่โต

เป็นผู้ใหญ่ ดังนั้น **พญายมราชของเราจึงสร้างนรกขุมใหม่ๆเพิ่มขึ้น ยิ่งมากขึ้นและใหญ่ขึ้น เพื่อใช้ลงโทษคนบาปที่ยังไม่หมดสิ้นอายุขัยบนโลกมนุษย์ ด้วยการจับวิญญาณเป็นๆของพวกเขามาลงโทษในนรกเพียงแค่ช่วงเวลาสั้นๆ โดยหวังว่าจะสามารถอาศัยการจับวิญญาณคนเป็นของคนบาปมาลงโทษในนรกนี้เพื่อทำให้พวกเขารู้สำนึกเกิดความตื่นตัว และยังเป็นการช่วยสลายบาปกรรมให้กับพวกเขาด้วย** เพราะการจับวิญญาณของคนเป็นๆมาลงโทษในแต่ละครั้ง สามารถทำให้ช่วงเวลาที่พวกเขาจะต้องรับการลงโทษในนรกจริงๆหลังจากที่พวกเขาหมดสิ้นอายุขัยลงแล้ว ลดน้อยลงไปได้ส่วนหนึ่ง”

ขอบคุณผู้พิพากษาที่อธิบายให้อาอวี้ฟังโดยละเอียด ได้เก็บเกี่ยวความรู้มามากมาย ต้องขอบคุณท่านผู้พิพากษาจริงๆ

เมื่อข้าพเจ้ามาถึงนรกบุปผากระบี่วิญญาณ พบว่านรกขุมนี้มีพื้นที่ๆ กว้างใหญ่มากเป็นพิเศษ ที่แท้ภายในนี้มีเด็กๆยุวชนอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศในแถบตะวันตกที่มารับการลงโทษพร้อมๆกัน ช่างเยอะแยะมากมายจริงๆ อย่างเช่น ประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส ประเทศจีนเองก็ไม่น้อยหน้า สรุปแล้วมีเกือบจะทั้งหมดทุกเชื้อชาติและเกือบทุกสัญชาติให้เห็น

เวลานี้ ข้าพเจ้าเห็นวิญญาณเด็กๆยุวชนชายจำนวนมากถูกนายนิรยบาลลากตัวออกไป **ที่องคชาตของพวกเขากำลังถูกกระทำด้วยเครื่องมือทรมานนักโทษที่ดูคล้ายดอกไม้เหล็ก ดอกไม้เหล็กเหล่านั้นกระทำที่องคชาตของพวกเขาจนพวกเขาร้องลั่น**

ด้วยความเจ็บปวดทรมาน เลือดสดๆ ไหลทะลักพรั่งพรูออกมา มองแล้วทำให้อกสั่นขวัญหายเป็นอย่างยิ่ง

ส่วนผู้หญิงก็ถูกดอกไม้เหล็กที่ดูเหมือนจะลุกไหม้จนเรืองแสงออกมาเป็นสีแดงฉานแทงเข้าไปที่โยนีของพวกเขา พวกเขาเจ็บปวดทรมานจนต้องลงไปนอนดิ้นทุรนทุรายกับพื้น ร้องไห้ครวญครางเสียงดังลั่น วิญญาณคนเป็นของคนบาปที่ถูกจับมาลงโทษในนรกขุมนี้มีเยอะมากจริงๆ เสียงร้องไห้นั้นดังสนั่นสั่นสะเทือนเลยทีเดียว ข้าพเจ้าได้ยินแล้วรู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง ยิ่งได้มองด้วยแล้วก็ยิ่งอยากจะถอยหนีออกไปอย่างรวดเร็วในทันทีเลยทีเดียว ในใจของข้าพเจ้านั้นรับไม่ได้เลยจริงๆ ถ้าหากไม่ใช่เพื่อการตักเตือนชาวโลกแล้วละก็ ข้าพเจ้าก็ไม่คิดที่จะมาที่นี่อย่างเด็ดขาด

เมื่อวิญญาณของคนเป็นๆได้รับการลงโทษเหล่านี้ คนบาปที่อยู่บนโลกมนุษย์จะรู้สึกเหมือนเป็นไข้ตัวร้อน นอนเลอะเลือนไม่ได้สติอยู่บนเตียง เพราะว่าสามอมตะวิญญาณในกายของพวกเขาถูกจับไปลงโทษในนรก ดังนั้น คนประเภทนี้จึงไม่สามารถใช้ชีวิตอย่างคนปกติ มีบางคนคิดว่าตัวเองกำลังฝันร้าย แต่เมื่อเทียบกับฝันร้ายแล้ว ยังลำบากกว่า โหดกว่า ทรมานกว่า ร่างกายของคนบาปส่วนใหญ่สามารถได้รับผลกระทบจากความเจ็บปวดทรมานนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่บริเวณอวัยวะเพศจะเจ็บปวดอย่างรุนแรง เวลาร่วมเพศก็จะรู้สึกเจ็บปวดจนยากจะทนได้ **แต่มีคนบาปเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่จะรู้สำนึก เกิดความตื่นตัวและแก้ไขความชั่วเปลี่ยนแปลงตัวเองเป็นคนใหม่** ผู้พิพากษาบอกว่า พญายมให้ความสำคัญมากกับ

ปัญหาใหญ่ของสังคมประเภทนี้ ที่ต้องลงโทษพวกเขาก็เพื่อที่จะยับยั้งขัดขวางกระแสนิยมที่เลวร้ายและผิดต่อศีลธรรมที่กำลังแผ่ขยายอย่างต่อเนื่องและจะนำมาซึ่งภัยพิบัติร้ายแรงสู่โลกมนุษย์

อาอวี้อยากถามผู้พิพากษาอีกว่า : "เพราะเหตุใดการลงโทษในนรกกามาถึงได้ทันสมัยขนาดนี้ มีทั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ ทั้งกระจกน้ำแข็งปล่อยแสงและยังมีเครื่องมือทรมานนักโทษแบบอื่นๆอีก ?"

ผู้พิพากษาบอกว่า : "**นรกก็คือเงาที่กลับหัวของโลกมนุษย์ ขอเพียงเวไนยบนโลกมนุษย์ผลิตสิ่งของที่ทันสมัยออกมาใช้ละเมิดศีล นรกก็จะสร้างเครื่องมือทรมานนักโทษแบบเดียวกันขึ้นมาใช้ลงโทษเวไนยประเภทนี้ทันที** ปัจจุบันการศัลยกรรมเสริมความงามบนโลกมนุษย์มีความเจริญก้าวหน้าไปอย่างมาก ขอเพียงใช้เงินจำนวนหนึ่งก็สามารถยกเครื่องเปลี่ยนแปลงรูปร่างหน้าตาได้ทันทีโดยที่ไม่มีใครรู้ อยู่บนโลกมนุษย์อาจจะมีคนใช้วิธีทำศัลยกรรมเพื่อปลอมตัวหลอกลวงคนอื่นๆแล้วหนีเอาตัวรอดจากความผิดและกฎหมายได้ **แต่ถ้าพูดในแง่ของกฎนรกแล้วล่ะก็ ไม่ต้องพูดถึงการเปลี่ยนรูปโฉมหน้าตา ต่อให้คนๆนั้นไปเกิดใหม่หลายภพชาติเปลี่ยนรูปเปลี่ยนร่างเป็นตัวอะไรก็ตาม พญายมราชของเราก็สามารถหาตัวเขาเจอและควบคุมตัวกลับมาสำเร็จโทษได้ในทันที**

อาอวี้ ! ท่านกลับไปแล้วต้องเตือนเวไนยบนโลกมนุษย์ให้ดีจะต้องเคารพปฏิบัติตามกฎหมาย ปฏิบัติตามคุณธรรมสามัญ 5 ประการ ห้ามบอกว่านี่เป็นคำพูดที่พูดซ้ำๆ ซากๆ พูดซ้ำๆ แต่เรื่องเดิมๆ จะต้องรู้ว่านี่คือกฎเกณฑ์ที่จะทำให้ความสมดุลในธรรมชาติ

กลับคืนมา **ใครที่ไม่ปฏิบัติตาม คนนั้นก็จะต้องถูกธรรมชาติเก็บกวาดทำลายทิ้ง ทั้งยังต้องถูกลงโทษจากเหตุต้นผลกรรมตอบสนอง"**

เอาล่ะ! วันนี้ก็พอแค่นี้ ขอเชิญท่านกลับไปก่อน ครั้งหน้าค่อยมาใหม่

อาอวี้คุกเข่ากราบลาผู้พิพากษา!

ปาร์ตี้เซ็กส์หมู่ สมสู่ผิดมนุษย์
นรกล้อเฟืองงูและหมาป่า



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ต้องบอกว่าสำนึกคุณมากๆจริงๆ

สำนึกคุณพระพุทธองค์ที่หลงเหลือมหาธรรมและพระสูตรคัมภีร์ตกทอดมาถึงคนรุ่นหลัง

อาอวี้ชอบศึกษาคัมภีร์พระพุทธศาสนามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาอวี้ชอบพระสูตรแบบดั้งเดิมมากเป็นพิเศษ เพราะเหมือนกับว่าตัวเองได้เข้าไปอยู่ร่วมในการชุมนุมธรรมที่เขาคิชกูฏ ประเทศอินเดีย เมื่อ 2,500 ปีก่อน ได้สดับฟังพระธรรมเทศนาอันประเสริฐเลิศล้ำจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างใกล้ชิด ความรู้สึกเช่นนี้เป็นความรู้สึกที่ไม่สามารถพรรณนาออกมาได้ด้วยถ้อยคำหรือสำนวนสั้นๆง่ายๆ ดีที่สุดอยากให้ทุกคนตั้งใจศึกษาพระสูตรดั้งเดิมบ่อยๆ เพราะในพระสูตรมีหลักธรรมของชีวิตที่แยบยลล้ำลึกมากมายซ่อนอยู่ เราสามารถหาคำตอบต่างๆได้จากในนั้น

พระพุทธะที่อยู่ในพระสูตรคัมภีร์สอนพวกเราว่า การปฏิบัติตัวเป็นคนดีต้องทำอย่างไร ? **การรักษาศีลคือบันไดนำไปสู่โพธิ บำเพ็ญดำเนินปฏิบัติในบารมี 6 มีความวิริยะพากเพียรบำเพ็ญปฏิบัติแม้จุดเล็กจุดน้อยทุกรายละเอียดจนกระทั่งได้ประจักษ์ใน**

อนุตตรสัมมาสัมโพธิ ทั้งหมดนี้ในพระสูตรได้กล่าวไว้ชัดเจนเป็นอย่างยิ่ง ตอนที่เริ่มต้นศึกษาพระสูตรคัมภีร์แรกๆอาจจะมีบางท่านไม่เข้าใจความหมายในพระสูตร แต่ไม่เป็นไร ขอเพียงแค่มีความมุ่งมั่นทุกวันยืนหยัดตั้งใจศึกษา แน่นอนว่าจะค่อยๆเข้าใจได้เอง ที่สำคัญที่สุดคือทุกๆวันจะต้องมีความมุ่งมั่น

ตอนที่อาอวี้เริ่มต้นศึกษาพระสูตรนั้น ทุกครั้งเวลาอ่านพระสูตรรู้สึกว่าพระสูตรช่างประเสริฐเลิศล้ำเป็นอย่างยิ่ง แต่ทว่าพออ่านเสร็จก็ลืมจนหมดเกลี้ยง ในหัวสมองรู้อยู่อย่างเดียวว่าประเสริฐจริงๆ แต่สำหรับเนื้อหาภายในพูดถึงอะไรนั้นก็พูดไม่ออกบอกไม่ถูก สงสัยกรรมจะหนัก แต่เป็นเพราะว่าข้าพเจ้าชอบอ่านพระสูตร ถึงแม้ว่าอ่านแล้วจะลืม แต่ก็ยังคงชอบอ่านอยู่ทุกๆวัน ผ่านไปเช่นนี้ไม่กี่ปีก็รู้สึกว่าตัวเองเริ่มจำได้บ้างเป็นบางส่วน บางครั้งอาจจะอยู่ในช่วงเวลาที่ต่างกัน สถานที่ๆต่างกันก็สามารถทำให้สัมผัสรู้และเข้าใจหลักธรรมในส่วนที่ยังไม่เข้าใจในตอนแรกได้เองโดยอัตโนมัติ ดังนั้น ความมุ่งมั่นมีความสำคัญมาก

หวังว่าทุกคนจะอาศัยช่วงเวลาที่สุขภาพร่างกายของตัวเองยังแข็งแรง มาตั้งใจศึกษาพระสูตรคัมภีร์ ชีวิตคนอนิจจัง หายใจเข้าไม่หายใจออกซะแล้วหนึ่งชาติก็หมดไป **มีเพียงการรักษาศีลบำเพ็ญปฏิบัติอย่างจริงจัง จึงสามารถตอบแทนบุญคุณของพระพุทธองค์ที่พร่ำสอน และมีเพียงการรักษาศีล บำเพ็ญปฏิบัติอย่างจริงจังจึงจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นศิษย์สาวกของตถาคตอย่างแท้จริง** ทุกคนมาร่วมกันทุ่มเทความวิริยะพากเพียรรักษาศีลกันเถอะ !

ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง อาหมีถัวฝอ! อาอวี้สิบนิ้วประนม สวัสดีผู้พิพากษาค่ะ !

วันนี้ผู้พิพากษาพาข้าพเจ้าไปเข้าชม **นรกล้อเฟืองงูและหมาป่า** พร้อมกันในขุมเดียว เวไนยที่มารับโทษอยู่ในนรกขุมนี้คือ **ผู้ที่ชอบเล่นเซ็กส์หมู่ เช่น ผู้ชายร่วมเพศกับผู้หญิง 2 คนในเวลาเดียวกัน หรือผู้หญิงร่วมเพศกับผู้ชาย 2 คนในเวลาเดียวกัน** เป็นต้น ถึงแล้ว ได้ยินเสียงร้องที่น่ากลัว

มองเห็นชายคนหนึ่งเปลือยกายล่อนจ้อน คล้ายกับเขากำลังถูกมัดอยู่บนกงล้อที่สามารถหมุนได้ ทั้งสองข้างของกงล้อนี้คืองูตัวอ่อนนิ่ม 2 ตัวที่แทบจะเกาะหนึบอยู่บนตัวของเขา งูตัวหนึ่งสีแดง ส่วนงูอีกตัวหนึ่งสีเขียวเข้ม **งูตัวหนึ่งพันรัดแน่นที่ตัวเขาไม่ยอมปล่อย หัวของงูก็กัดที่บริเวณส่วนหัว ใบหน้า หูของเขาจนฉีกขาดออกมาเป็นชิ้นๆ บนพื้นเต็มไปด้วยเลือดสดๆ ส่วนงูอีกตัวหนึ่งก็กัดที่บริเวณช่วงล่างของลำตัวเขา** ชายคนนี้ร้องไห้ครวญคราง ลักษณะท่าทางของเขาดูเหมือนจะเจ็บปวดทรมานเป็นอย่างยิ่ง

มองไปที่ด้านข้างบ้าง ด้านข้างคือผู้หญิงคนหนึ่งที่เปลือยกายล่อนจ้อนและถูกมัดไว้อยู่บนกงล้อที่สามารถหมุนได้เช่นกัน ทั้งสองข้างของกงล้อคือ หมาป่าเหล็กที่ดุร้ายมากแบบสุดๆ 2 ตัว กำลังฉีกกัดร่างของเขาอย่างต่อเนื่อง **หมาป่าตัวหนึ่งฉีกกัดที่บริเวณหน้าอกของผู้หญิงคนนี้ ส่วนหมาป่าอีกตัวหนึ่งก็ฉีกกัดที่ช่วงล่างของลำตัวเขา** ผู้หญิงคนนี้ร้องตะโกนขอความช่วยเหลือแต่ก็ไม่มีใครสนใจ เป็นภาพที่เต็มไปด้วยกลิ่นคาวเลือดจริงๆ ชายหญิงทั้ง 2 คนนี้อายุยัง

ไม่มาก เพิ่งจะอายุประมาณ 30 กว่าๆเท่านั้นเองก็ต้องมารับผลกรรมอยู่ในนรกนี้แล้ว ช่างเป็นเรื่องน่าเศร้าสลดเหลือเกิน

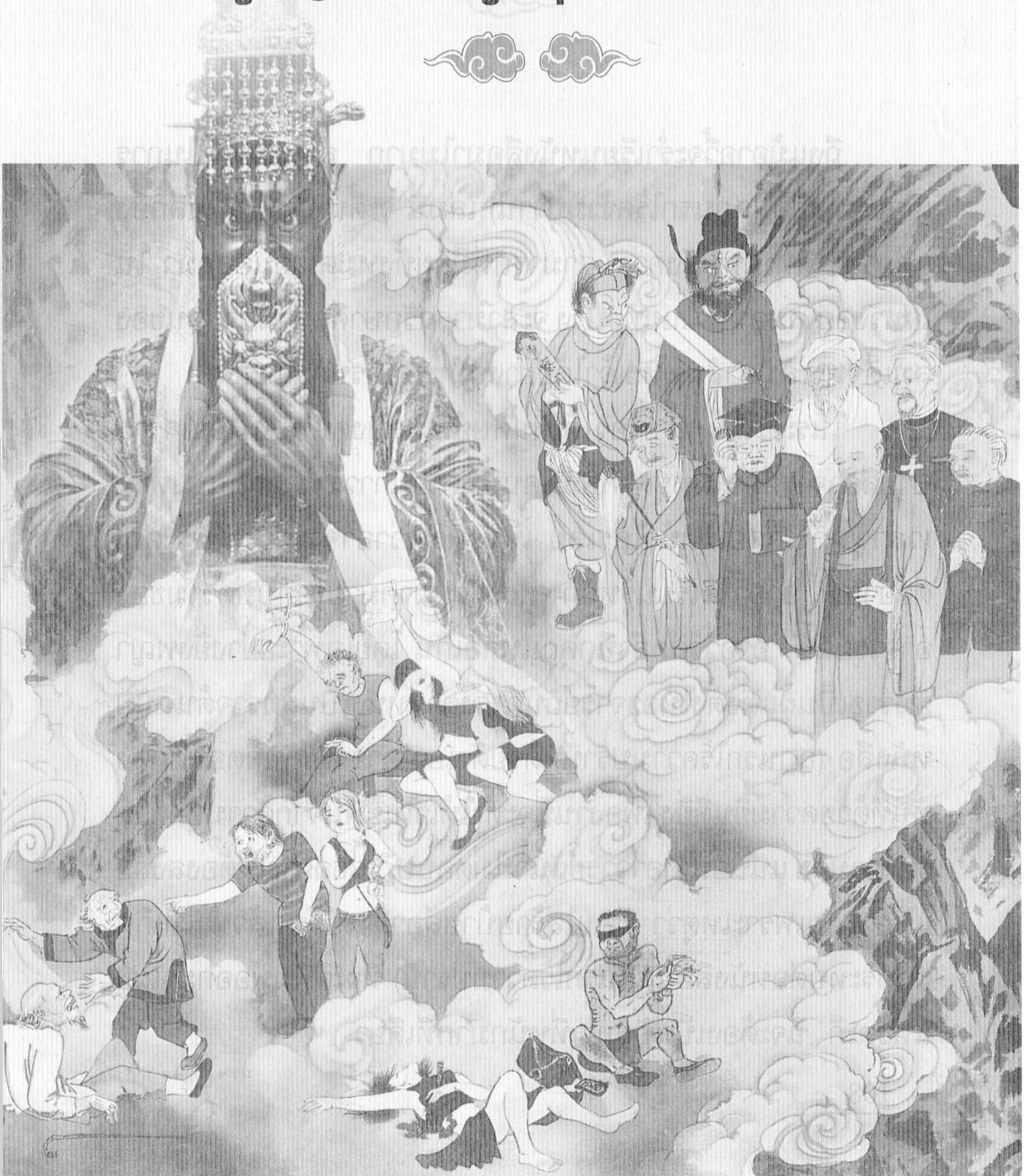
ผู้พิพากษาพูดด้วยสีหน้าที่น่าเกรงขามว่า : **“เวไนยประเภทนี้ไม่เพียงทำลายดวงจิตธรรมญาณของตัวเองเท่านั้น ยังทำลายสังคมและวัฒนธรรมในสังคมอย่างร้ายกาจ ด้วยเหตุนี้นรกจะต้องลงโทษอย่างหนัก พวกเขาจะต้องรับการลงโทษนี้เป็นเวลา 500 ปี** หลังจากนั้นจึงเนรเทศให้ไปรับการพิจารณาและตัดสินโทษในนรกขุมอื่นๆต่อไป ปัจจุบันเวไนยประเภทนี้ยิ่งมีแต่จะเพิ่มทวีมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อระยะใกล้ๆที่ผ่านมานี้ได้ทำการขยายนรกขุมนี้ให้มีขนาดใหญ่ขึ้นอีก ต่อไปท่านจะต้องมาเข้าชมบ่อยๆนอกจากนรกกามาขุมนี้แล้ว ยังจะต้องเข้าชมและจดบันทึกสภาพเหตุการณ์จริงในนรกขุมอื่นๆอีก

ดังนั้น จะต้องรีบพิมพ์หนังสือธรรมะนี้ออกมาให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ เพื่อที่จะสามารถยังประโยชน์ให้กับเวไนยทั้งหลายบนโลกมนุษย์ ทำให้พวกเขาเหล่านั้นสามารถสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปและหยุดทำความชั่วหันมาทำความดีสะสมบุญกุศลให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้โอกาสที่พวกเขาจะต้องตกนรกนั้นลดน้อยลง ทั้งยังเป็นการช่วยลดภัยพิบัติให้กับโลกด้วย”

รับทราบค่ะ ! อาอวี้ขอปฏิบัติตามคำสั่ง อาอวี้จะทุ่มเทจนสุดพลังและความสามารถที่มีทั้งหมดอย่างแน่นอน

ขึ้นดอกบัวขาวกลับ !.

ได้พบพญายมราชฟงตู
ผู้บัญชาการสูงสุดแห่งยมโลก



ถึงแม้อาอวี้จะร่ำเรียนหนังสือมาไม่มาก สำนวนที่ใช้ในการเขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) เล่มนี้ จะตื้นๆ ง่ายๆ ไม่ลึกซึ้ง แต่อาอวี้ได้ทุ่มเทพลังความสามารถที่มีอยู่ทั้งหมดเขียนออกมา ในใจหวังอยู่เสมอว่าเวไนยทั้งปวง จะสามารถรักษาศีลตามคำสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วนจริงๆ

ในระยะใกล้ๆนี้ อาอวี้ได้เห็นศิษย์พี่ผู้หญิงคนหนึ่ง คอยใส่ร้ายป้ายสีอาจารย์ถันไม่หยุด ศิษย์พี่คนนี้มีความก้าวร้าว ยกตนข่มท่าน เวลาพูดก็ไม่เคยไว้หน้าใครเลย เป็นเพราะว่าอาจารย์ถันมีพระคุณต่ออาอวี้ อาอวี้ได้เรียนรู้หลักพุทธธรรมมากมายจากบทความของอาจารย์ถัน อาอวี้รู้สึกสำนึกคุณเหลือเกิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพญายมราชเป็นผู้แต่งตั้งให้อาจารย์ถันดำรงตำแหน่งเป็นผู้ตรวจต้นฉบับหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) ด้วยตัวเอง อาจารย์ถันก็ตอบตกลงทันทีด้วยความยินดียิ่ง เพื่องานที่จะทำให้เวไนยพ้นจากความทุกข์ได้รับความสุข แน่นอนว่าอาจารย์ถันจะไม่ตอบปฏิเสธอย่างไม่ต้องสงสัย แต่ถ้าหากเพราะเหตุว่า มีคนใส่ร้ายป้ายสีอาจารย์ถันแล้วทำให้เกิดผลกระทบต่อหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) ที่จะตีพิมพ์ออกมาเผยแพร่ละก็ นี่จะต้องเป็นปัญหาที่หนักมากทีเดียว

ดังนั้นอาอวี้จะใช้พลังความสามารถที่มีอยู่ทั้งหมดในตอนนี้ออกมาประคับประคองสนับสนุนอาจารย์ถัน ด้วยการไปเยือนเมืองนรกเพื่อขอคำแนะนำจากผู้พิพากษามาพิสูจน์ยืนยันเรื่องทั้งหมดนี้ด้วยตัวเอง

สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ! ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง อาอวี้สวัสดีผู้พิพากษาค่ะ !

วันนี้อยากถามผู้พิพากษาว่า : "สิ่งที่อาจารย์ถันพูดนั้น เป็นสัมมาธรรมใช่หรือไม่ ?"

ผู้พิพากษาตอบกลับมาว่า : "สิ่งที่อาจารย์ถันพูด คือสัมมาธรรม ไม่ต้องระแวงสงสัย มิเช่นนั้นแล้ว พญายมราชจะแต่งตั้งให้เขาเป็นผู้ตรวจต้นฉบับได้อย่างไรกัน อาอวี้ ! ท่านถามเช่นนี้ เท่ากับมองข้ามสติปัญญาของท่านพญายมราชนะ"

"เอ่อ ! ขอโทษค่ะ ! อาอวี้ไม่ควรถามเช่นนี้ ผู้พิพากษาโปรดให้อภัยด้วย"

ผู้พิพากษาพูดว่า :"ในตอนนั้นพระพุทธองค์ทรงประทับอยู่ที่ใต้ต้นพระศรีมหาโพธิ์ กำลังจะตรัสรู้สำเร็จเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พญามารได้มาสร้างสถานการณ์ก่อกวนพระพุทธองค์ พระพุทธองค์ทรงใช้พลังแห่งฌานสมาธิรวมทั้งบุญญานุภาพ และอภิญญาที่เปี่ยมด้วยความเมตตา ขับไล่ขุนพลและกองทัพมารกลับไป ในตอนนั้นพญามารจำใจต้องถอยทัพกลับ แต่ตอนที่กำลังถอยทัพกลับ พญามารได้ตั้งปณิธานว่า **"ตอนนี้ไม่สามารถทำลายพลังสมาธิของท่านได้ รอจนถึงภายภาคหน้า เมื่อถึงยุคท้ายปลายพระสัทธรรมเมื่อไหร่**

เราจะส่งลูกหลานมารของเรามาสวมจีวรของท่าน เพื่อทำลายพระธรรมคำสอนของท่าน”

หลังจากนั้นพญามารก็จากไปอย่างโกรธแค้น ในตอนนั้นพระพุทธองค์ได้หลั่งน้ำตาของความเมตตาสงสารออกมา แท้ที่จริงแล้วพระพุทธองค์ไม่ได้กังวลเรื่องที่มารจะมาทำลายพระธรรมคำสอน แต่กลับเวทนาสงสารลูกหลานมารทั้งหลาย **เพราะเหตุจากการทำลายพุทธธรรม ใส่ร้ายป้ายสีพระธรรมคำสอน จะทำให้พวกเขาต้องตกนรกรับผลกรรมตอบสนองที่ยาวนานอย่างไม่มีขอบเขต ไม่มีประมาณ**

ก่อนที่พระพุทธองค์จะดับขันธ์ปรินิพพานก็ตรัสสอนศิษย์สาวกทั้งหลายว่า **ศิษย์สาวกทั้งหลายในยุคหลังจะต้องอาศัยศีล อาศัยพระธรรมวินัยเป็นครู ยึดธรรมเป็นสรณะ อย่ายึดที่ตัวบุคคลเป็นสรณะ ที่สำคัญที่สุดต้องดูว่าธรรมะที่เขาพูดมีความสอดคล้องกับพระสูตรคัมภีร์หรือไม่** ในศุรางคมสูตรกล่าวว่า “หากเหมือนอย่างที่เราพูดก็คือพุทธะพูด หากไม่เหมือนอย่างที่เราพูดก็คือมารพูด” ช่วงเวลาที่พระสัทธรรมดำรงอยู่ มีพุทธะก็ต้องมีมารมาก่อกวน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในปัจจุบันคือยุคท้ายปลายพระสัทธรรม อาจารย์นอกรีตที่บรรยายมิจฉาธรรมมีมากมายดั่งเม็ดทรายในแม่น้ำคงคา **ที่ใดที่มีสัมมาธรรม ที่นั่นก็ต้องมีมารไปก่อกวน นี่คือการฝึกฝนและหล่อหลอมพุทธจิตธรรมญาณบนเส้นทางของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม และยังเป็นโอกาสในการทดสอบเพื่อยกระดับของพุทธจิตธรรมญาณให้สูงขึ้นด้วย** ในตอนนั้นพระพุทธองค์ก็มีลูกพี่ลูก

น้องชื่อเทวทัตคอยใส่ร้ายป้ายสี ปั้นเรื่องใส่ความไปทั่วทุกๆที่ ต่อมาภายหลังเมื่อกายสังขารของเทวทัตแตกดับแล้ว ก็มารับโทษอยู่ในนรกภูมินี้”

เวลานั้นจู่ๆ ก็มีข้าราชการจากทำเนียบนรกเข้ามาอย่างกะทันหัน แล้วแจ้งว่า :“จ้าวแห่งยมโลกพญายมราชฟงตูมีคำสั่งให้เรียกตัวมนุษย์โลก ซั่งกวนอวี้ฮว๋า เข้าพบเดี๋ยวนี้”

โอ้ ! ข้าพเจ้ารู้สึกตกใจ พญายมราชฟงตูคือผู้บัญชาการสูงสุดของที่นี่ ท่านต้องการพบอาอวี้ คงจะมีเรื่องใหญ่อะไรเกิดขึ้นซะแล้ว ข้าพเจ้าและผู้พิพากษารีบมุ่งหน้าไปพบพญายมราชฟงตูทันที

ถึงตำหนักของพญายมราชแล้ว ข้าพเจ้ารีบคุกเข่าลงกับพื้นเพื่อแสดงความคารวะ : “หญิงสามัญชนจากโลกมนุษย์ชมพูทวีปประเทศจีน ซั่งกวนอวี้ฮว๋า คารวะจ้าวแห่งยมโลกพญายมราชฟงตูพญายมราชโปรดยกโทษให้อภัยแก่ข้าพเจ้าด้วย”

พญายมราชฟงตูสวมชุดแบบที่ขุนนางสวมเวลาเข้าเฝ้าองค์จักรพรรดิ บนศีรษะสวมรัตนมงกุฎ นั่งอยู่บนบัลลังก์สูง ใบหน้าเป็นสีดำเข้ม มีลักษณะท่าทางที่น่าเกรงขามเป็นอย่างยิ่ง ทำให้คนที่พบเห็นรู้สึกตื่นตระหนกตกใจและหวาดกลัว ข้าพเจ้าคุกเข่าอยู่อย่างนั้นตลอดโดยไม่ได้ลุกขึ้นและก็ไม่กล้าเงยหน้าขึ้นมองด้วย

เวลานี้พญายมราชฟงตูก็พูดขึ้นว่า : “เรารู้ถึงจุดประสงค์ที่เธอมาที่นี่แล้ว ด้วยเหตุนี้เราจึงเรียกเธอเข้ามาพบ สิ่งที่ถันเซิง ฉายาเหวินซูหมอเจี๋ย พูดและอบรมสั่งสอนเวไนยในยุคท้ายปลายพระสัทธรรมเพื่อชำระล้างจิตใจของเวไนยให้ใสสะอาด สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสัมมา

ธรรม **ตอนนี้โลกมนุษย์มาถึงช่วงเวลาที่ศีลธรรมจรรยา ความนึกคิดกำลังตกต่ำ และมีแต่จะยิ่งตกต่ำลงไปทุก ๆวัน ชาวโลกขาดการอบรมสั่งสอนทางด้านความคิดและเหตุต้นผลกรรมอย่างรุนแรง ไม่รู้ว่าอะไรที่เรียกว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว** ดังนั้นจึงเกิดความกำเริบเสิบสานไม่เกรงกลัวอะไรทั้งสิ้น มีความคิดที่เปิดกว้างแพร่หลายยอมรับในสิ่งที่ไม่ดี เช่น **ยอมรับการเข่นฆ่าและกามตัณหาลามกเข้ามาเลียนแบบและทำตาม คนที่ใส่ร้ายป้ายสีคนอื่น**ก็คิดเอาเองว่านี่เป็นเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น สามารถวิพากษ์วิจารณ์ใครก็ได้ โดยหารู้ไม่ว่าตัวเองนั้นได้ใส่ร้ายป้ายสีคนอื่นและยังได้ละเมิดความผิดบาปตามคำสอนของพระอริยเจ้า

สิ่งที่ฉันเซิงพูด คือการกอบกู้จิตใจคนให้มุ่งสู่สัมมาธรรมแก้ไขความผิดบาปกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนใหม่ ไม่ว่าใครก็ตามที่ปกป้องพระธรรมคำสอน พูดสิ่งที่เป็นพระสัทธรรม เราก็จะพิจารณาปูนบำเหน็จให้กับเขา

- **ถ้าหากปฏิบัติตามพระธรรมคำสอนของพระพุทธะยึดถือปฏิบัติตามจนสิ้นอายุขัยโดยไม่ละเมิดฝ่าฝืน** ถึงแม้จะไม่ได้นำพระธรรมคำสอนเผยแพร่ออกไปให้กว้างไกล เพียงแค่บำเพ็ญเฉพาะตัวเอง เพียงแค่นี้ก็ไม่ต้องไปรับความทุกข์ทรมานในนรกแล้ว

- **ถ้าหากว่าไม่เพียงแค่ตัวเองเท่านั้นที่ยึดถือปฏิบัติตามพระธรรมคำสอนจนสิ้นอายุขัยโดยไม่ละเมิดฝ่าฝืน แต่ยังนำพระธรรมคำสอนออกไปเผยแพร่บอกต่อผู้อื่น** ทำให้พระธรรมคำสอนแผ่ขยายออกไป ก็จะเป็นการเพิ่มบุญวาสนาและอายุขัยรวมทั้งบุญ

วาสนาที่จะตกทอดไปสู่ลูกหลานในรุ่นต่อๆไป

- **ถ้าหากตนเองไม่ยึดถือปฏิบัติตามพระธรรมคำสอนอีกทั้งยังมีเจตนาทำลาย ใส่ร้ายป้ายสี** ในชาตินี้จะต้องถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลงอย่างแน่นอน เมื่อสิ้นอายุขัยก็จะต้องรับโทษในนรกดึงลิ้น นรกร้องตะโกน ทั้งยังต้องรับโทษ ถูกควักตา สังหารใจ ตัดหู และการลงโทษที่โหดร้ายทารุณจากนรกขุมต่างๆ

- **สำหรับระยะเวลาในการลงโทษนั้นยาวนานอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด** จะต้องรอจนกว่าเวไนยที่หลงเชื่อคำวิจารณ์และคำใส่ร้ายป้ายสีในพระสัทธรรมเหล่านั้นจะสามารถยกระดับจิตใจให้กลับมาเชื่อมั่นศรัทธาในพระสัทธรรมอีกครั้ง และเริ่มต้นบำเพ็ญปฏิบัติในสัมมาธรรมใหม่ วิญญาณบาปที่ใส่ร้ายป้ายสีพระธรรมคำสอนจึงจะมีโอกาสได้หลุดพ้นออกจากนรก

ภายหลังถึงแม้ว่าจะได้กลับมาเกิดเป็นคนอีก ก็จะเอาตัวไปเกลือกกลั้วกับความเลวทรามต่ำช้า บ้างก็เกิดมามีอินทรีย์ไม่ครบเป็นคนพิการ ตาบอดทั้งสองข้าง หูหนวก ร่างกายผอมแห้ง บ้างก็ยากจนต่ำต้อย ใช้ชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เลวร้าย ขาดแคลนปัจจัยวัตถุที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ครอบครัวไม่มีความปรองดองสมานฉันท์ และยังมีสิ่งที่จะไม่สมปรารถนาอีกมากมาย รวมทั้งความยากลำบาก อื่นๆ จากผลกรรมตอบสนอง

เมื่อเธอกลับไปแล้วรีบนำคำพูดของเราเขียนออกมา หวังว่าจะสามารถช่วยแนะนำตักเตือนเวไนยที่ดื้อรั้นลุ่มหลงไม่รู้จักตื่นให้กลับเนื้อกลับตัวสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป และอย่าได้

ใส่ร้ายป้ายสีพระธรรมคำสอน อย่าได้ใส่ร้ายป้ายสีพระสัทธรรมอีก”

อาอวี้คุกเข่ากราบขอบคุณพญายมราชฟงตู ขอบคุณพญายมทั้งหลายรวมทั้งผู้พิพากษาทุกๆท่าน ขึ้นดอกบัวขาวกลับ.

นรกขุมใหม่
แสงไฟฟ้าหน้าจอเรืองแสง

ซัดเข็มน้ำแข็งไฟฟ้า



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ! ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง...

อาอวี้สวัสดีผู้พิพากษาค่ะ !

ผู้พิพากษาบอกว่าวันนี้จะพาข้าพเจ้าไปชม **นรกแสงไฟฟ้าหน้าจอเรืองแสง** อะไรคือนรกแสงไฟฟ้าหน้าจอเรืองแสง? ก็คือ **ในสมัยที่มีชีวิตอยู่เป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิตนิตยสารลามก ซีดีลามก รูปภาพลามก คลิปวีดีโอลามก เสียงลามก คำพูดลามก และอื่นๆ** เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถทำให้เวไนยบนโลกมนุษย์เกิดความคิดจินตนาการเพ้อฝันที่ไม่ถูกหลักทำนองคลองธรรม **บางคนเป็นผู้สร้างสื่อลามกประเภทนี้เอง และมีเจตนานำสื่อลามกเหล่านี้ไปปล่อยไว้บนเว็บไซต์ทางอินเตอร์เน็ตให้คนอื่นๆได้เข้าไปดู** กระตุ้นให้คนอื่นๆเกิดอารมณ์ทางเพศ เกิดความคิดในด้านกามตัณหา ทำลายจิตมโนธรรมสำนึกที่ดีงาม ส่งผลให้เวไนยประพฤติผิดในกามด้านอื่นๆตามมา **หรือบางคนอาจจะไม่ได้เป็นผู้สร้างสื่อลามกด้วยตัวเอง แต่ชอบเข้าไปแชร์ต่อให้คนอื่นๆได้ดู** บางคนก็เข้าไปดาวน์โหลดสื่อลามกของคนอื่นเก็บไว้แล้วนำไปเผยแพร่ซ้ำให้คนอื่นๆได้ดูต่อ ทำให้ความคิดของคนอื่นๆถูกรบกวนด้วยสิ่งที่ยั่วยุกามตัณหา

เป็นเหตุให้คนอื่นๆ ประพฤติผิดในกาม คนประเภทนี้เมื่อสิ้นอายุขัยลงจะต้องไปรับโทษในนรก

เวไนยที่รับการลงโทษในนรกขุมนี้ จะต้องรับการลงโทษที่ยาวนานแบบไม่มีขอบเขตจำกัด ต้องรอจนกระทั่งสื่อลามกที่พวกเขาสร้างขึ้นมาทั้งหมดสูญสิ้นหมดไปจากโลกมนุษย์ ส่วนเวไนยที่ช่วยแชร์สื่อลามกหรือช่วยนำสื่อลามกของคนอื่นไปเผยแพร่ซ้ำ ก็จะต้องรอจนกระทั่งเวไนยทั้งหลายที่ได้รับผลกระทบจากสื่อลามกของคนอื่นที่พวกเขานำไปเผยแพร่ซ้ำหรือแชร์ออกไปเหล่านั้นสามารถกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนใหม่ ไม่ประพฤติผิดในกามเพราะดูสื่อลามกประเภทนี้อีก เช่นนี้พวกเขาจึงสามารถพ้นจากนรกขุมนี้ได้

ข้าพเจ้าขอคำแนะนำจากผู้พิพากษา : "นรกขุมนี้มีผู้คนจำนวนไม่น้อยเลยนะคะ ! ทำไมคนที่ผลิตสื่อลามกถึงได้มีมากมายเช่นนี้ ?"

ผู้พิพากษาบอกว่า : "**เวไนยที่แชร์สื่อลามกของคนอื่นหรือดาวน์โหลดสื่อลามกของคนอื่นเก็บไว้แล้วนำไปเผยแพร่ซ้ำเวไนยประเภทนี้ ถือว่ามีความผิดบาปเทียบเท่ากับผู้ที่ผลิตสื่อลามก จะต้องรับการลงโทษในนรกขุมนี้** ถึงแม้ว่าความผิดบาปของพวกเขาจะเบากว่าผู้ที่ผลิตสื่อลามกอยู่บ้างนิดหน่อยก็ตาม เว็บไซต์ลามกในอินเตอร์เน็ตใช้เวลาเพียงเล็กน้อยแค่ช่วงสั้นๆในการดูและแชร์ **แต่เนื้อหาภายในกลับเต็มไปด้วยพิษร้ายมากมายสุดคณานับ ต่อเด็กๆที่ยังไร้เดียงสา สื่อลามกพวกนี้จะทำลายหนทางการเติบโตทางด้านจิตใจของพวกเขาอย่างร้ายแรง**

การเติบโตทางด้านจิตใจของเด็กๆแต่ละคนจะต้องวางรากฐานที่ดีทางด้านความประพฤติของพวกเขาให้มั่นคงแข็งแรง เพื่อให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี แต่ในปัจจุบันเด็กอายุยังน้อยๆก็ถูกมอมเมาด้วยสิ่งที่ไม่ดีจนติดงอมแงมไปซะแล้ว ดั่งเช่นใน《กษิติครรภ์โพธิสัตว์มูลปณิธานสูตร》ได้กล่าวไว้ว่า **"หากได้พบมูลเหตุปัจจัยที่ชั่วร้าย ความคิดที่ชั่วร้ายก็จะเพิ่มทวีขึ้น"** จากบ่อยๆก็กลายเป็นความเคยชิน จากความเคยชินก็กลายเป็นนิสัยปกติ **หลังจากที่เด็กโตขึ้นแล้ว ก็เป็นเรื่องยากที่พวกเขาจะสามารถยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น และเป็นเรื่องยากที่จะมีจิตที่สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป** นอกจากว่าพวกเขาจะได้พบกับมหากัลยาณมิตรที่มีคุณธรรมสูงส่งมาชี้แนะตักเตือนพวกเขา

คอมพิวเตอร์ในปัจจุบันนับวันก็ยิ่งดีขึ้น ใหม่ขึ้น ทันสมัยขึ้น ทำให้เด็กๆอายุน้อยๆขาดการอบรมสอนสั่งเรื่อง **เหตุต้นผลกรรม** ยังมีเด็กๆที่ยังไม่โตเป็นผู้ใหญ่อีกจำนวนมากที่ดูสื่อลามกประเภทนี้บนเว็บไซต์ลามกทุกๆวัน **เหตุต้นผลกรรมเหล่านี้เวไนยที่เป็นผู้ผลิตสื่อรวมทั้งผู้แชร์และผู้เผยแพร่สื่อลามกทั้งหลาย จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ ด้วยเหตุนี้ทำเนียบนรกจึงสร้างนรกขุมนี้ขึ้นมาเป็นพิเศษเพื่อลงโทษเวไนยประเภทนี้ให้หนัก"**

ข้าพเจ้ามองเห็นเวไนยในนรกขุมนี้ล้วนเปลือยกายล่อนจ้อน พวกเขาต่างก็มุ่งหน้าไปที่เครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่อง ภายในเครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องล้วนเต็มไปด้วยสื่อลามก แต่ข้าพเจ้ากลับมองเห็นเครื่องคอมพิวเตอร์เหล่านั้นเป็นเครื่องมือทรมาน

นักโทษ มันดูคล้ายกับไฟสีแดงที่ปล่อยแสงได้ **เมื่อวิญญาณบาปที่หมกมุ่นในกามเดินเข้าไปใกล้เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องคอมพิวเตอร์จะปล่อยตะขอไฟสีแดงออกมาเกี่ยวควักเอาลูกตาทั้ง 2 ข้างของวิญญาณบาปหลุดออกมาทันที ตามด้วยเข็มน้ำแข็งไฟฟ้าที่ซัดใส่ร่างของพวกเขาจนเลือดไหลไปทั้งตัว** เข็มน้ำแข็งไฟฟ้าถูกซัดออกมาทิ่มแทงที่ส่วนหัวก่อน จากนั้นจึงไล่แทงลงมาตลอดทั้งตัว ทั่วทั้งตัวถูกทิ่มแทงด้วยเข็มเต็มไปหมด เลือดสดๆไหลออกมาเป็นสภาพเหตุการณ์ที่น่าเวทนาเป็นอย่างยิ่ง โหดเหี้ยมทารุณ และ**ต้องรับโทษที่ยาวนานอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด ต้องรอจนกว่าสื่อลามกของพวกเขาทั้งหลายจะสูญหายหรือถูกทำลายจนหมดไปจากโลกมนุษย์** นี่คือความทุกข์ทรมานที่ยาวนานอย่างไม่มีขอบเขตประมาณโดยแท้ ออกจากนรกขุมนี้กันก่อนเถอะ โหดเหี้ยมจนทนดูต่อไปไม่ไหวแล้ว !

ผู้พิพากษาบอกให้รู้ว่า : ‘ในขณะที่หนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) ยังไม่ได้ถูกตีพิมพ์ออกมา ท่านจะต้องเอาเนื้อหาของหนังสือไปเปิดเผยในเว็บไซต์ทางอินเตอร์เน็ตก่อน **เพื่อให้เวไนยที่มีบุญสัมพันธ์กับท่านได้อ่านบทความนี้และสามารถกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนใหม่ อีกทั้งช่วยบอกต่อหรือแชร์ข้อมูลนี้ให้กับผู้ที่ชอบแชร์สื่อลามกทั้งหลายได้รับรู้ อาศัยเหตุปัจจัยนี้มาบรรลุจุดประสงค์ในการชำระล้างจิตใจของผู้คนให้สะอาดบริสุทธิ์ ให้ในสมุดบันทึกบัญชีบุญบาปของเวไนยทั้งหลายที่ช่วยแชร์ข้อมูลเหล่านี้ตักเตือนผู้คน สามารถได้รับการจดบันทึกเป็นคะแนนมหากุศล ซึ่งเทียบได้**

กับบุญกุศลจากความกตัญญูกตเวทีต่อพ่อแม่

ความชั่วทั้งปวงกามตัณหามาเป็นอันดับหนึ่ง

ความดีทั้งมวลกตัญญูมาเป็นอันดับแรก

พญายมราชของเราชื่นชมสรรเสริญลูกกตัญญูยิ่งนัก สำหรับวันนี้ก็พอแค่นี้ ท่านกลับไปก่อนเถอะ ! ”

อาอวี้กราบลาผู้พิพากษา ! ขึ้นดอกบัวขาวกลับ.

ไขความลี้ลับ ของการดำรงชีวิตในภูมินรก เขตแดนสามัญชน



หลังจากที่ (กฎนรกไร้ความปรานี) ได้เผยแพร่ออกไปแล้ว ก็มีบางคนคิดว่าหนังสือนี้เขียนด้วยวิธีการประทับทรงของสิ่งศักดิ์สิทธิ์แล้วประคองไม้เขียนออกมาบนกระบะทราย ดังนั้น อาอวี้ขอบอกอีกครั้งนะคะว่า อาอวี้ใช้วิธีการนั่งสมาธิเข้าสู่ความสงบนิ่ง จิตไม่คิดฟุ้งซ่านจึงสามารถรวมกายใจเข้าสู่ฌานสมาธิ แล้วอาศัยพลังแห่งพุทธานุภาพช่วยเพิ่มพลังและความสามารถ ทำให้อยู่ในสภาพที่สมองปลอดโปร่งมีความตื่นแจ้ง สามารถมีสติเข้าใจอะไรได้อย่างกระจ่างชัดเจนยิ่งขึ้น จากนั้นจึงขึ้นดอกบัวขาวมาถึงแดนนรกภูมิในชั่วพริบตา

ด้วยเหตุนี้บทความที่เขียนลงในหนังสือแต่ละครั้งจึงต้องผ่านการตรวจสอบเนื้อหาภายในด้วยการเดินทางไป ๆมา ๆในนรก 3-4 รอบ เพื่อตรวจดูว่าเนื้อหาที่เขียนนั้นเป็นความจริง ข้อมูลที่ใช้อ้างอิงในการเขียนล้วนเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากมีคำพูดใดในเนื้อหาที่ผิดพลาดไป ทั้งหมดนั้นล้วนเป็นความผิดพลาดของตัวอาอวี้เอง เป็นเพราะว่าความสามารถในการบำเพ็ญเพียรปฏิบัติมีขีดจำกัด เลยทำให้ฟังผิดฟังเพี้ยนไป แต่จิตใจของอาอวี้ที่ปรารถนาจะทำงานเพื่อพระพุทธะโพธิสัตว์และเอื้อประโยชน์ต่อเวไนยทั้งปวงนั้น เป็นสิ่งที่จริงแท้แน่นอน

ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นวิธีการประทับทรงแล้วประคองไม้เขียนบนกระบะทรายก็ดี การประทับทรงแบบเต็มร่างก็ดี หรือการฝันเห็นนิมิตแล้วเขียนออกมาก็ดี วิธีการเหล่านั้นย่อมไม่เหมือนกับวิธีการที่ใช้เขียน (กฎนรกไร้ความปรานี) เล่มนี้อย่างแน่นอน ขอเชิญคุณสุภาพบุรุษคุณสุภาพสตรีและคุณผู้อ่านทุก ๆท่านโปรดติดตามตอนต่อไปนะคะ

สำนึกคุณพลังพุทธานุภาพประทานพร ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง

อาอวี้สวัสดีผู้พิพากษาค่ะ !

วันนี้อยากจะถามผู้พิพากษาว่า : **"แดนสามัญชนในนรกภูมิ** เป็นภพภูมิของผี ใช่หรือไม่คะ ?"

ผู้พิพากษาพูดว่า : "แดนสามัญชนเป็นภพภูมิผี ที่อยู่ภายใต้การปกครองของนรก ก็คือ **เวไนยตอนสมัยที่มีชีวิตอยู่ ไม่ได้เป็นคนดีและก็ไม่ได้เป็นคนเลว ไม่ได้ทำอะไรที่เป็นบุญเป็นมหากุศลและก็ไม่ได้ทำความชั่วที่เป็นความผิดบาปร้ายแรง ตลอดชั่วชีวิตผ่านพ้นไปอย่างปุถุชนคนธรรมดา** เมื่อสิ้นอายุขัยจะมีอนิจจังขาว-ดำ (ยมทูตขาว-ดำ) นำตัวไปรับการพิจารณาตัดสินคดี เมื่อตรวจสอบบุญบาปในสมุดบันทึกแล้วพบว่าไม่มีบาปกรรมที่จะต้องรับโทษในนรก ก็จะจัดให้ไปอยู่ในแดนสามัญชน หากมีบุญกุศลมากก็สามารถเลื่อนระดับสูงขึ้น หรืออาจจะได้กลับไปเกิดบนโลกมนุษย์อีก"

วันนี้ไปเยี่ยมชมแดนสามัญชนก็แล้วกัน โอ้ว ! แค่เพียงชั่วพริบตาเดียวก็มาถึงแดนสามัญชนแล้ว รู้สึกว่าที่นี่ช่างดีกว่านรกอย่างมากมายเหลือเกินจริง ๆ อย่างน้อยที่สุดก็ไม่ต้องถูกลงโทษ การ

ดำรงชีวิตของเวไนยที่นี่ไม่ค่อยแตกต่างจากบนโลกมนุษย์เท่าไหร่นัก ทุกคนมีอิสระเสรีเป็นอย่างยิ่ง เวไนยในแดนสามัญชนสามารถเคลื่อนไหวหรือทำกิจกรรมได้อย่างเสรี มีอิสระในการทำธุรกิจการค้าแบบเรียบง่าย

ที่นี้มีทั้งผู้ใหญ่และเด็กๆรวมทั้งร้านค้า **ท้องฟ้าของที่นี่เป็นสีเทาไม่มีดวงตะวัน ไม่มีดวงจันทร์และดวงดาว เสื้อผ้าของพวกเขาดูเหมือนมืดๆ พวกเขาไม่มีร่างกายที่เป็นเลือดเนื้อ รู้สึกว่าลักษณะรูปร่างของพวกเขาออกจะดูเบาๆลอยๆ**ไม่เหมือนกับเวไนยบนโลกมนุษย์ที่เวลาเดินจะรู้สึกว่ามีน้ำหนักตามแรงโน้มถ่วงของโลก นี่คือสิ่งที่แตกต่างกันระหว่างเวไนยในแดนสามัญชนกับเวไนยบนโลกมนุษย์

ข้าพเจ้าเดินดูๆ เบื้องหน้ามีชาวสามัญชนกลุ่มหนึ่งกำลังชุมนุมกันอยู่ อ๋อ ! ที่แท้เป็นเขตพื้นที่ขายปลีกสินค้านานาชนิดที่มีลักษณะเป็นทางเดินยาวๆ ทางเดินนี้ยาวมาก ทั้งสองฟากข้างทั้งซ้ายและขวาเต็มไปด้วยร้านค้าแผงลอยของผู้ค้าเร่ ทุกร้านจะมีเจ้าของร้านประมาณ 2-3 คน แต่คนที่ขายมีเพียงคนเดียว

ที่นี่มีเขตพื้นที่อาหารเลิศรสด้วย มาดูพวกเขากินอาหารกันเอ ! รู้สึกว่าอาหารของพวกเขาช่างไม่มีความอุ่นเอาซะเลย **อาหารทั้งหมดเย็นเจี๊ยบและดูเหมือนจะเบามาก ที่จริงแล้วควรจะบอกว่ามันดูไม่เหมือนอาหาร แต่มันดูเหมือนวัตถุสิ่งของซะมากกว่า เมื่อข้าพเจ้าลองหยิบอาหารขึ้นมาไว้ในมือกลับรู้สึกว่ามันเป็นวัตถุสสารที่ไร้น้ำหนัก** อยู่บนโลกมนุษย์เมื่อหยิบแก้วน้ำขึ้นมาสักแก้ว

หนึ่งจะรู้สึกว่ามีน้ำหนักของแก้วน้ำ แต่สิ่งของๆที่นี่กลับไม่มีความรู้สึกแบบนั้น ลองมาดูกันซิว่าร่างวิญญาณของแดนสามัญชนเขากินอาหารกันอย่างไร ? **พวกเขากินอาหารโดยการสูดกิน และที่สำคัญคือสูดกินได้ไวมาก !** ทันใดนั้นข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงแม่ค้าคนหนึ่งเรียกข้าพเจ้า

"สวัสดีค่ะแม่ค้า ! นี่คืออะไรเหรอคะ ?"

"นี่คือน้ำซุปที่เพิ่งทำเสร็จ เมื่อดื่มหมดแล้วปีหน้าค่อยดื่มใหม่"

อ่าฮ้า ! 1 ปีดื่ม 1 ครั้ง ? แม้แต่เห็ดหลินจือทั้งหลายก็ยังไม่มีสรรพคุณแบบนี้เลย ! ดื่มครั้งเดียวก็พอ รับประกัน 1 ปี นี่เป็นอาหารบำรุงร่างกายที่ยอดเยี่ยมจริงๆ

เวลานี้มือของแม่ค้ามากระทบโดนมือของข้าพเจ้า

แม่ค้าพูดว่า : "คุณน้อง ! อุณหภูมิในร่างกายของเธอสูงมากเลยนะ ต้องดูแลรักษาสุขภาพให้ดีๆ มาดื่มน้ำซุปนี่ซักถ้วยเถอะ ดื่มหมดแล้วก็จะทำให้อุณหภูมิในร่างกายเธอลดลง ทำให้รู้สึกเบิกบานใจ"

ข้าพเจ้ายิ้มๆแล้วพูดว่า : "ขอบคุณค่ะ แต่วันนี้ยังไม่ดื่มดีกว่า"

อยู่บนโลกมนุษย์ ตั้งแต่ยังเด็ก อุณหภูมิในร่างกายของข้าพเจ้าก็ค่อนข้างจะต่ำอยู่แล้ว แต่เมื่อมาถึงแดนสามัญชนแห่งนี้ คิดไม่ถึงเลยว่าอุณหภูมิของร่างกายต่ำขนาดนี้ จะถือว่าสูงมากสำหรับที่นี่

บนทางเดินเส้นนี้ พบเห็นวิญญาณทั้งหลายต่างก็มีอิสระเสรีในการช้อปปิ้งจับจ่ายซื้อของ รู้สึกว่าที่แดนสามัญชนนี้ก็ธรรมดาๆ ไม่มีอะไรที่ซับซ้อน แต่ก็ยังมีบรรยากาศที่อึมครึมน่าขนลุกอยู่ดี แต่

เมื่อเทียบกับนรกแล้วถือว่าดีกว่ามากมายอย่างมากๆเลยจริงๆ

ข้าพเจ้าอยากถามผู้พิพากษาว่า : “เวไนยในแดนสามัญชนมีอายุขัยโดยเฉลี่ยยาวนานประมาณเท่าไหร่ ? แล้วพวกเขาดื่มกินด้วยการสูดไอธาตุหรือ ?”

ผู้พิพากษาพูดว่า : **“อายุขัยที่สั้นที่สุดคือ 300 ปี อายุขัยที่ยาวนานที่สุดคือ 1,500 ปี ถ้าหากมีรากบุญได้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมก็สามารถสิ้นอายุขัยได้ก่อนกำหนด ได้เลื่อนขั้นไปเกิดบนโลกมนุษย์หรืออาจจะได้ขึ้นไปเสวยสุขอยู่บนสวรรค์** สำหรับอาหารนั้น พวกเขาไม่ต้องกิน 3 มื้อเหมือนเวไนยบนโลกมนุษย์ พวกเขาจะอาศัยอาหารหยาบที่มีรูปลักษณ์สูดกินส่วนละเอียดที่เป็นโอชารสของอาหารเข้าไป กิน 1 ครั้งสามารถอิ่มไปได้ 1 ปี **หากลูกหลานบนโลกมนุษย์เซ่นไหว้ในเดือน 4 วันเชงเม้ง 1 ครั้ง** ก็สามารถอิ่มไปได้ 1 ปี **แต่ห้ามใช้เนื้อสัตว์หรืออาหารที่ทำจากเนื้อสัตว์มาเซ่นไหว้บรรพชนอย่างเด็ดขาด เพราะจะเป็นการเพิ่มบาปกรรมให้กับบรรพชนที่อยู่ในภพภูมิผี ลูกหลานบนโลกมนุษย์ควรใช้อาหารมังสวิรัติที่ปราศจากเนื้อสัตว์ หรือใช้อาหารเจ** รวมทั้งดอกไม้สดและผลไม้ มาใช้ในการเซ่นไหว้ และดีที่สุดควรจะสวดท่องพระสูตร สวดท่องพุทธนามของพระพุทธะโพธิสัตว์ ทำความดีสะสมบุญกุศลเพื่ออุทิศตอบแทนบุญคุณของบรรพชนที่คอยเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอน เพื่อให้บรรพชนสามารถไปสู่สุคติในเร็ววัน

วันนี้ก็พอเท่านี้ก่อน **กลับไปอย่าลืมบอกชาวโลกว่าห้ามใช้อาหารที่ทำจากเนื้อสัตว์มาเซ่นไหว้บรรพชนอีก เพราะมีแต่จะทำให้**

บรรพชนต้องรับความทุกข์"

ครั้งนี้ได้มาศึกษาเรียนรู้และเข้าเยี่ยมชมแดนสามัญชนในนรกภูมิ ทำให้อาอวี้ได้เปิดโลกทัศน์จริงๆ ได้เปิดหูเปิดตาเรียนรู้อะไรไปไม่ใช่น้อย คนตายกลายเป็นผี แท้ที่จริงยังมีชีวิตอื่นๆที่ตาเนื้อของมนุษย์มองไม่เห็น ดำรงชีวิตอยู่ในภพภูมิต่างๆรวมทั้งในโลกมนุษย์ใช้ชีวิตอยู่ในผลกรรมตอบสนองอย่างต่อเนื่องไม่สิ้นสุด

อาอวี้สำนึกคุณผู้พิพากษาที่อบรมสั่งสอน ขึ้นดอกบัวขาวกลับ

ผู้สร้างสื่อลามกอนาจาร
ใน 1 วันจะต้องรับการลงโทษ
เป็นพันหมื่นครั้งในนรก



สำนึกคุณพระพุทธะเมตตาใช้กุศโลบายต่าง ๆนานามากล่อมเกลาเวไนย จัดการวางแผนสร้างโอกาสต่าง ๆมากมายเพื่อฉุดช่วยเวไนย

ก่อนออกเดินทาง เบื้องล่างใต้ฝ่าเท้ามีดอกบัวปรากฏออกมามากมาย ทำให้อัตราความเร็วยิ่งเร็วมากขึ้น แค่ชั่วพริบตาเดียวก็ถึงนรกภูมิแล้ว สำนึกคุณในความเมตตาชั่วนิรันดร์ของพระพุทธะโพธิสัตว์ที่คอยปกปักพิทักษ์ธรรม ผู้พิพากษามารอข้าพเจ้าอยู่ก่อนแล้ว

อาอวี้คารวะผู้พิพากษาค่ะ !

วันนี้อยากจะถามผู้พิพากษา เกี่ยวกับผลกรรมของ **คนที่เขียนหนังสือกามารมณ์ พิมพ์หนังสือกามารมณ์ ขายหนังสือกามารมณ์ ถ่ายทำภาพยนตร์ลามก นายทุนเจ้าของกิจการผู้สร้างซีดีลามก ผลกรรมของนักแสดงที่ถ่ายทำภาพยนตร์ลามก ผลกรรมของผู้ขายของกินของใช้ที่ส่งเสริมด้านกามตัณหา** เช่น **ยาเพิ่มพลังทางเพศ** และอื่นๆ เป็นต้น

ผู้พิพากษารีบพาข้าพเจ้าไปชมนรกขุมหนึ่งชื่อว่า **“เกลือกกลิ้งประเวณี”** ระหว่างที่พวกเรากำลังพูดคุยสนทนากันอยู่นั้นก็เริ่มรู้สึกถึงบรรยากาศอื่นที่อยู่รอบ ๆตัวซึ่งเป็นบรรยากาศทางด้านลบ ที่จริง

ควรจะพูดว่านี่เป็นบรรยากาศแห่งกามตัณหา เท่าที่ผ่านมา นรกขุมต่าง ๆที่ข้าพเจ้าได้เข้าชมจะเต็มไปด้วยบรรยากาศอึมครึมที่มากมายอย่างไร้ขอบเขตจำกัด **แต่ที่นรกขุมนี้บรรยากาศแห่งกามตัณหามีความรุนแรงยิ่งกว่าบรรยากาศอึมครึมอย่างมากมายมหาศาล** บรรยากาศแห่งกามตัณหาได้ปกคลุมจนกลบบรรยากาศอึมครึมเหล่านั้นไปซะแล้ว อีกทั้งยังมีกลิ่นคาวเลือดที่รุนแรง หากไม่ใช่เพราะต้องการนำเรื่องนี้มาเปิดเผยให้ทุกคนได้รับรู้แล้วล่ะก็ ไม่อยากจะมาดูเลยจริง ๆ

ถึงแล้ว ! ตอนนี้ได้ยินเสียงร้องที่ดังสนั่นและเสียงครวญครางด้วยความเจ็บปวดทรมาน ที่นี่เต็มไปด้วยวิญญาณบาปทั้งชายและหญิงมากมาย แต่พวกเขาไม่มีเวลาที่จะมาทำความรู้จักทักทายพูดคุยกันหรือปลอบประโลมใจซึ่งกันและกันหรอก เพราะว่าทุกคนต่างก็กำลังรับโทษของตนเองอยู่ในนรกขุมนี้อย่างไม่ได้หยุดพักเลย

ข้าพเจ้ามองเห็นหนึ่งในวิญญาณบาปเหล่านั้น **อยู่บนเก้าอี้ตัวเล็ก ๆตัวหนึ่ง กำลังใช้มือทั้งสองข้างกดลงบนเก้าอี้ แล้วดันตัวยกเท้าชี้ขึ้นฟ้าทำท่าหกสูง ก็คือเอาหัวอยู่ด้านล่างแล้วเอาเท้าชี้ขึ้นด้านบน หลังจากที่เขาสูญเสียการทรงตัวก็จะพลัดร่วงตกลงมาตายบนพื้น แล้วก็กลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นมารับการลงโทษใหม่** ผู้พิพากษาบอกว่า นี่คือผลกรรมของพวกที่ตอนสมัยมีชีวิตอยู่ชอบเขียนหนังสือกามารมณ์ให้ในหนังสือมีท่าร่วมเพศแบบ 69 ซึ่งก็คือสองคนร่วมเพศกันแบบกลับหัวกลับหางกัน

มีหนึ่งในวิญญาณบาปเหล่านั้น **ใช้มือข้างเดียวยันพื้นเอาไว้**

อยู่ตลอดเวลา ดูท่าทางเขาเหนื่อยมาก เหนื่อยจนเหงื่อออกตัวสั่นเทา เมื่อไหร่ที่เขาหยุดก็จะมีนกยักษ์รีบบินลงมากินเขาทันที หลังจากนั้นก็กลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาใหม่รับการลงโทษซ้ำ นี่คือการลงโทษพวกที่สมัยมีชีวิตอยู่ชอบเขียนบรรยายขยายความให้เกิดจินตนาการในการร่วมเพศแบบแปลกๆที่ไม่ธรรมดา เช่น ร่วมเพศแบบซาดิสเฒ่ยนตีด้วยแส้ หรือการหาสิ่งเร้าอื่นๆมากระตุ้นรสสวาท

มีหนึ่งในวิญญาณบาปเหล่านั้น **หมุนตัวอยู่บนพื้นตลอดไม่หยุด เมื่อไหร่ที่เขาหยุดหมุนก็จะมีหมาป่าตัวใหญ่หลายตัวเข้ามาฉีกกินเนื้อเขาเป็นชิ้นๆ** นี่คือผลกรรมของพวกที่สมัยมีชีวิตอยู่ชอบปรุงยากล่อมประสาทให้เคลิบเคลิ้มกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

มีหนึ่งในวิญญาณบาปเหล่านั้น **ถูกลงโทษให้ยืนขาเดียวอยู่ตลอดเวลาและดูเหมือนกำลังทำท่าทางคล้ายกับการร่วมเพศ เมื่อไหร่ที่เขาหยุดก็จะมีนกเหล็กบินถลาพุ่งลงมาชนเขาตายในทันที** หลังจากนั้นก็กลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาใหม่และรับการลงโทษซ้ำ นี่คือผลกรรมของพวกที่เขียนหนังสือลามก

มีหนึ่งในวิญญาณบาปเหล่านั้น **กินยาอยู่ตลอดเวลาไม่หยุด เมื่อไหร่ที่หยุดก็จะอาเจียนออกมาอย่างรุนแรงจนเกือบจะตาย จากนั้นก็จะถูกบังคับให้กินต่อไป** นี่คือผลกรรมของพวกที่ตอนมีชีวิตอยู่มุ่งทำการศึกษาค้นคว้าผลิตยาเพิ่มพลังทางเพศ ยากระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ

มีหนึ่งในวิญญาณบาปเหล่านั้น **ใช้มือถือคบไฟ ที่หัวคบไฟเป็นหลอดนีออน คบไฟนี้คือเครื่องมือทรมานนักโทษ วิญญาณ**

บาปจะใช้คบไฟนี้เผาองคชาตของตัวเองจนไหม้เละ หลังจากนั้นก็จะฟื้นฟูกลับคืนสู่สภาพเดิม รับการลงโทษกลับไปกลับมาวนเวียนอยู่เช่นนี้ นี่คือผลกรรมตอบสนองของพวกที่ตอนมีชีวิตอยู่ชอบขายอุปกรณ์ของใช้ที่ช่วยสนองกามตัณหา อย่างเช่น ของเล่นทางเพศ (เซ็กส์ทอย)

มีสองคนในหมู่วิญญาณบาปเหล่านั้น **ถืองูน้อยที่สามารถสั่นได้ไว้ที่ข้าง ๆองคชาตของพวกเขา งูน้อยนั้นสำเร็จโทษจนองคชาตของพวกเขาทั้งสองคนแหลกเหลวเละเทะ** ทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส พวกเขาทั้งสองคนตอนสมัยที่มีชีวิตอยู่เป็นเจ้าของกิจการที่มุ่งขายผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับเซ็กส์โดยเฉพาะ

มีหนึ่งในวิญญาณบาปเหล่านั้น **นั่งอยู่บนเก้าอี้ที่เล็กมากแต่เก้าอี้นั้นมีทั้งความแหลมและความร้อน เขานั่งอยู่บนเก้าอี้และเขียนอะไรบางอย่างอยู่บนโต๊ะ ซึ่งโต๊ะนั้นเป็นโต๊ะที่ถูกเผาไหม้จนแดงฉานและยังสามารถพ่นไฟได้ด้วย** ข้าพเจ้าลองรับคลื่นความคิดของเขาดู ที่แท้ในใจของเขากำลังคิดว่าจะเขียนหนังสือกามารมณ์อย่างไรดี เมื่อเขาต้องการจะเขียนออกมามือทั้งสองข้างของเขาก็ถูกเผาจนเป็นเถ้าถ่านทันที หลังจากนั้นก็กลับฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาใหม่ถูกลงโทษด้วยไฟซ้ำ ๆอยู่อย่างนี้ นี่คือผลกรรมของผู้ที่เขียนหนังสือกามารมณ์ทั้งหลาย

ที่นี่ยังมีวิญญาณชายหญิงอีกจำนวนหนึ่งที่กำลังมีความสุขอยู่กับหนังสือกามารมณ์ (เพราะสาเหตุมาจากความเห็นผิด มีจิตที่คิดเพ้อฝัน ในสมองของพวกเขาเต็มไปด้วยกามตัณหา ดังนั้น จึง

มองเห็นเป็นหนังสือกามารมณ์ แต่ข้าพเจ้ากลับมองเห็นเป็นกระดาษเปล่าๆ)

ที่นี่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ปริ้นเตอร์ขนาดใหญ่ยักษ์เครื่องหนึ่ง **ตอนที่วิญญาณบาปต้องการจะปริ้นหรือพิมพ์หนังสือกามารมณ์ออกมา เจ้าเครื่องปริ้นเตอร์ขนาดใหญ่ยักษ์นี้ก็จะดูดพวกเขาเข้าไปข้างใน ทุกส่วนของร่างกายถูกเครื่องปริ้นเตอร์รีดบดจนกลายเป็นเนื้อบดเละๆที่ถูกบดจนละเอียด** เลือดสาดกระเด็น แผดเสียงร้องอย่างบ้าคลั่ง นี่เป็นความทุกข์ที่ยิ่งกว่าความทุกข์ทรมานอันแสนสาหัส ไม่สามารถจะอธิบายหรือบรรยายออกมาเป็นคำพูดได้เลยและเป็นสิ่งที่ยากจะทนรับได้ **ใน 1วันจะต้องรับการลงโทษเป็นพันครั้งหมื่นครั้ง** ถึงตรงนี้ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถที่จะทนมองต่อไปได้อีกแล้ว ตัวข้าพเจ้าเองรู้สึกว่าช่างทุกข์ยากลำบากเหลือเกิน นี่คือบาปกรรมอันใหญ่หลวงของพวกที่สมัยตอนมีชีวิตอยู่เคยถ่ายทำภาพยนตร์ลามก รวมทั้งพวกที่เป็นผู้สร้างผู้ผลิตซีดีลามก

ข้าพเจ้าสูดลมหายใจเข้าลึกๆ 1 ครั้ง แล้วถามผู้พิพากษาว่า "วิญญาณบาปเหล่านี้ที่จริงแล้วจะต้องรับโทษยาวนานเท่าไหร่กันแน่คะ ?"

ผู้พิพากษาตอบว่า : "พวกเขาจะต้องรับโทษยาวนานแค่ไหนนั้นเป็นเรื่องที่พูดยาก โดยพื้นฐานแล้วสามารถพูดได้ว่า **ขอเพียงหนังสือกามารมณ์ที่พวกเขาเขียนและพิมพ์ออกมา ภาพยนตร์ลามกที่ถ่ายทำออกมา ซีดีลามก ยาเพิ่มพลังทางเพศและยาที่ช่วยกระตุ้นความต้องการทางเพศที่พวกเขาสร้างขึ้น ผลิตขึ้นเหล่านั้น**

ได้สูญสิ้นหมดไปจากโลกมนุษย์ทั้งหมด พวกเขาจึงจะสามารถได้หลุดพ้นจากนรก แต่ถึงแม้ว่าจะได้กลับไปเกิดเป็นมนุษย์อีก ก็จะต้องเกิดเป็นคนต่ำต้อย

ส่วนระยะเวลาในการรับโทษที่แท้จริงนั้นยาวนานแค่ไหน มีเพียงความสามารถและสติปัญญาญาณของพระพุทธะโพธิสัตว์เท่านั้นที่สามารถตอบคำถามนี้ได้ นรกขุมนี้ปัจจุบันได้สร้างเพิ่มขึ้นมาใหม่หลายชั้นและยังได้เพิ่มการลงโทษเข้าไปอีกมากมายหลายชนิด เมื่อก่อนอาณาเขตพื้นที่ของที่นี่ก็ไม่ได้กว้างใหญ่ขนาดนี้ แต่เป็นเพราะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้น **สื่อลามกและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับกามตัณหาจึงได้เพิ่มจำนวนขึ้นมาอย่างมากมายและรวดเร็วจนน่าตกตะลึง ร้านเซ็กส์ช็อป (Sex Shop) บนโลกมนุษย์ก็เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก คนที่ละเมิดศีลและทำผิดบาปจะต้องถูกจับมาลงโทษในนรก ทุกข์อย่างสุดประมาณ** อันที่จริงแล้วนรกก็คือเงาที่กลับหัวของโลกมนุษย์ บนโลกมนุษย์มีของอะไรใหม่ๆเกิดขึ้นมาใช้ละเมิดศีล นรกก็จะรีบสร้างของชนิดนั้นขึ้นมาเอาใจแฟนๆผู้ละเมิดศีลโดยทันที เวไนยที่ละเมิดความผิดบาปเมื่อสิ้นอายุขัยลงแล้วก็จะต้องมารับทุกข์ในนรกภูมินี้”

ข้าพเจ้าพูดว่า : “การลงโทษที่ไม่มีระยะเวลาที่กำหนดเหล่านี้ งั้นก็ไม่เท่ากับว่านี่เป็นความทุกข์ทรมานที่เทียบเท่ากับนรกอเวจีอย่างนั้นหรือ ?”

ผู้พิพากษาบอกว่า : “ความทุกข์ของที่นี่เมื่อเทียบกับความทุกข์ในอเวจีมหานรกยังห่างไกลกันมากแบบไกลแสนไกล ! **เพราะว่า**

หนังสือลามกรวมทั้งผลิตภัณฑ์ต่าง ๆที่เกี่ยวข้องกับกามตัณหาสามารถสร้างความหายนะและภัยพิบัติอย่างมากมายจนไม่อาจประมาณได้ให้กับเวไนยทั้งหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเว็บไซต์ลามกทางอินเตอร์เน็ต ซึ่งแม้แต่เด็กน้อยไร้เดียงสาที่ไม่มีความผิดก็ต้องมาแปดเปื้อนสิ่งโสโครกเหล่านี้ กฎนรกไม่สามารถที่จะทนอีกต่อไปได้และก็จะไม่นิรโทษให้อภัยต่อเรื่องเหล่านี้

เราจะบอกอะไรกับท่าน เมื่อครู่นี้ได้พูดถึง **นักแสดงภาพยนตร์ลามก ถ้าหากนักแสดงเหล่านั้นถูกบีบบังคับให้แสดงภาพยนตร์ลามก ผลกรรมของพวกเขาก็จะเบาหน่อย คือรับโทษ 100 ปี** แต่พวกเขาจะต้องรับประกันว่าจะไม่ละเมิดความผิดบาปอีกและจะต้องสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปเพิ่มขึ้นด้วย

ถ้าหากมาแสดงภาพยนตร์ลามกเพราะต้องการเงิน แต่แสดงเพียงแค่เรื่องเดียว แล้วหลังจากนั้นก็ไม่ได้กลับมาแสดงอีกก็ต้องรับโทษ 1,000 ปี แต่ถ้าหากนับจากนี้เป็นต้นไปนักแสดงคนนั้นได้กว้านซื้อซีดีลามกที่ตัวเองมีส่วนร่วมในการแสดงทั้งหมดมาเผาทำลายให้พินาศและยังมีความจริงใจในการสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป ก็จะสามารถลดโทษลงไปได้ 500 ปี

ผู้กำกับการแสดงภาพยนตร์ลามก รวมทั้งผู้ผลิตและจัดจำหน่ายซีดีลามก เมื่อสิ้นอายุขัยลงจะต้องรับโทษในนรกขุมนี้ไปจนกว่าภาพยนตร์ลามกรวมทั้งซีดีลามกทั้งหมดจะสูญสิ้นหมดไปจากโลกมนุษย์ จึงจะสามารถพ้นออกไปจากนรกขุมนี้ได้

สำหรับพนักงานคนงานอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการถ่ายทำภาพยนตร์ลามกก็จะต้องมารับโทษในนรกขุมนี้ 5 หมื่นปี ไม่ว่าจะเป็น ผู้เขียนหนังสือลามก พิมพ์หนังสือลามก ขายหนังสือกามารมณ์ เจ้าของ นายทุน ผู้สร้าง ผู้ผลิต นักแสดง ผู้กำกับ **รวมทั้งพนักงาน คนงานทั้งหมด** ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการถ่ายทำภาพยนตร์ลามก ซีดีลามก ทั้งหมดนี้จะถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยเท่ากันคือ หนังสือกามารมณ์หรือ**ภาพยนตร์ลามก 1 เรื่อง ถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลง 1 ปี**"

ข้าพเจ้าถามผู้พิพากษาต่อไปว่า : "ถ้าหากก่อตั้งเว็บไซต์ เปิดขายซีดีลามก หรือบางทีอาจจะเปิดเป็นเว็บไซต์ให้คนเข้าไปดาวน์โหลดทั้งให้ดาวน์โหลดฟรีและเสียเงิน ผลกรรมตอบสนองจะเป็นเช่นไร ?"

ผู้พิพากษาพูดว่า : "ใช้หลักกฎเกณฑ์เดียวกัน **คนเหล่านั้นจะต้องตกนรกจนกว่าซีดีลามกที่ตัวเองขายจะสูญสิ้นหมดไปจากโลกมนุษย์ตลอดกาล และเว็บไซต์ลามกที่เกี่ยวข้องทั้งหมดก็จะต้องปิดตัวลงหรือปิดกิจการลงทั้งหมดจนไม่มีเหลือ จึงจะสามารถพ้นจากผลกรรมในนรกได้** ท่านกลับไปจะต้องไปเตือนทุกคนให้รักษากฎหมาย ปฏิบัติตามจารีตประเพณี รักษาศีลวินัยให้ดีๆจะได้ไม่ต้องถูกสวรรค์ลงโทษ สำหรับวันนี้ก็พอแค่นี้ก่อน ท่านขึ้นดอกบัวกลับไปก่อนเถอะ วันหลังค่อยมาใหม่"

ข้าพเจ้าขออธิบายให้ท่านผู้อ่านทุกท่านเข้าใจนะคะว่า ข้าพเจ้าไปเยือนนรกและสำรวจสภาพในนรก คือ จิตญาณของข้าพเจ้าอยู่ในสภาพที่ตื่นแจ้ง สมองปลอดโปร่ง ทำให้เข้าใจอะไรได้กระจ่าง บวกกับ

อาศัยพุทธานุภาพของพระพุทธะโพธิสัตว์เข้าสู่นรก ไม่ได้ไปในความฝันและก็ไม่ได้ใช้การประทับทรงประคองไม้เขียนบนกระบะทราย ตัวข้าพเจ้าเองนับถือศาสนาพุทธยึดพระรัตนตรัยเป็นสรณะ กินเจและรักษาศีล 5 มาอย่างยาวนาน ข้าพเจ้าชื่อ "ซั่งกวนอวี้ฮว่า" และทุกคำที่ข้าพเจ้ากล่าวมาข้างต้นล้วนเป็นความจริงทุกคำ ข้าพเจ้าขออุทิศบุญกุศลทั้งปวงให้เวไนยทั้งหมดได้สำเร็จพุทธมรรคถ้วนหน้ากัน

ร่วมฟังการไต่สวนพิพากษาคดี
ได้พบเห็นท่านสุวรรณและท่านสุวาน
ด้วยตาของตัวเอง



สำนึกคุณพลังพรแห่งพุทธานุภาพ ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง

อาอวี้คารวะผู้พิพากษาค่ะ !

ผู้พิพากษาบอกว่า : "วันนี้มีการพิจารณาและตัดสินคดีที่ห้องโถงใหญ่ วิญญาณบาปชายหญิงทั้ง 2 คนที่มารับการไต่สวนพิจารณาคดี **ผู้ชายคือคนที่ล่อลวงผู้หญิงไปขายตัว ส่วนผู้หญิงเป็นแม่เล้า**"

ข้าพเจ้าพูดว่า : "ขอบคุณผู้พิพากษาที่ให้อาอวี้เข้าไปร่วมฟังในฐานะผู้สังเกตการณ์"

อ่า ! ถึงแล้ว ทันใดนั้นก็ได้ยินเสียงตบโต๊ะบนบัลลังก์พิพากษาอย่างแรง !

เห็นแล้ว ! พญายมขุมที่ 7 **ไท่ซันหวัง** ลักษณะท่าทางกำลังโมโหอย่างมาก โมโหจนแทบจะลุกเดินออกมาจากเก้าอี้บนบัลลังก์พิพากษาอยู่แล้ว พญายมลุกขึ้นยืนแล้วโน้มตัวลงมาที่วิญญาณบาปพร้อมทั้งตวาดด้วยเสียงอันดังว่า 'วิญญาณบาป ! เจ้าบังอาจมากช่างใจกล้าจริง ๆ อยู่ในนรกยังกล้าเถียงออกมาได้ข้าง ๆคู ๆ อะไรคือเธอกับฉันต่างยินยอมพร้อมใจกันทั้งสองฝ่าย อะไรคืออาหารและความกำหนัดในกามเป็นเรื่องธรรมชาติ แก้ไขความกลัดกลุ้มของชีวิตฉวยโอกาสพูดจาส่งเดช ! พวกเจ้าสองคนผัวเมียเดิมทีเมื่อสมัยมีชีวิต

อยู่ เพื่อให้ครอบครัวมีอันจะกิน ให้ชีวิตผ่านไปอย่างมั่นคง ดังนั้นจึงไม่ประกอบอาชีพที่สุจริต **เพราะเห็นแก่เงินทองจึงโกหกหลอกลวงผู้หญิงและเด็กสาววัยรุ่นที่โง่เขลาขาดความรู้ให้มาประกอบอาชีพขายตัวเป็นโสเภณี** นี่คือความผิดข้อแรก

ต่อมา **ยังวางแผนหลอกลวงให้ผู้หญิงเหล่านั้นตกสู่กับดักหลุมพรางของพวกเจ้าทั้งสองคน เพื่อที่พวกเจ้าจะได้ ขูดรีดเงินทองที่พวกเขาเหล่านั้นแลกมาด้วยเลือดเนื้อและร่างกาย** นี่คือความผิดข้อที่ 2

พวกเจ้าเจตนาให้ผู้หญิงและเด็กสาววัยรุ่นเหล่านั้นเสพสิ่งเสพติด ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เล่นการพนัน เพื่อที่จะให้พวกเขาเหล่านั้นติดหนี้สินเป็นจำนวนมากๆ และอาศัยหนี้สินเหล่านั้นมาเป็นข้อผูกมัดในการควบคุมพวกเขาทั้งหลาย ให้พวกเขาไม่สามารถหลุดพ้นจากอาชีพขายตัวและต้องเป็นโสเภณีต่อไป นี่คือความผิดข้อที่ 3

เมื่อผู้หญิงและเด็กสาววัยรุ่นเหล่านั้นโชคไม่ดีเกิดตั้งครรภ์ขึ้นมา พวกเจ้าก็เจตนาจัดการให้พวกเขาทำแท้ง ทำลายชีวิตที่ไม่มีความผิด นี่คือความผิดข้อที่ 4 พฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่โหดเหี้ยมอำมหิตไม่ใช่จิตของมนุษย์ เป็นสิ่งที่น่าอับยศอดสูอย่างยิ่ง”

ข้างๆ ของพญายมไท่ซันหวังมีข้าราชการชั้นสูงของทำเนียบนรกอยู่ 2 ท่าน

ท่านหนึ่งคือ **ท่านสุวรรณ** ท่านสวมชุดคลุมยาวสีม่วงดำหน้าตาอ่อนโยน ค่อนข้างจะมีสีหน้ายิ้มๆ เล็กน้อย อยู่ในนรกพูดได้เลยว่าเป็นเรื่องที่ยากมากที่จะสามารถพบเห็นสีหน้าแบบนี้ เพราะว่า

ข้าราชการในนรกที่อาอวี้ได้พบเห็นล้วนมีลักษณะท่าทางที่น่าเกรงขามน่าสะพรึงกลัวและยังโหดร้ายเป็นอย่างยิ่ง

อีกท่านหนึ่งคือ **ท่านสุวาน** ท่านสวมชุดยาวสีเขียวเข้ม ลักษณะท่าทางโมโหร้าย ตาของท่านส่งประกายแสงสลัวๆสีขาวมัวๆออกมา ท่านมองมาแวบหนึ่งก็ทำให้รู้สึกไม่สบายไปทั่วทั้งตัว ทั้งสองท่านสวมหมวกยาวเหมือนกัน หมวกกับชุดมีสีสันที่เข้าชุดกัน

ตอนนี้ได้ยินพญายมไท่ซันหวังพูดว่า : "รีบเอาบัญชีบาปอ่านออกมา !"

ท่านสุวานหยิบสมุดบันทึกออกมา โอ้โห ! สมุดบันทึกยาวมากๆ ท่านสุวานมีลักษณะที่ดุดันเป็นอย่างยิ่ง เริ่มอ่านความผิดบาปทั้งหมดของวิญญาณบาปทั้งสองคนออกมา วิญญาณบาปทั้งสองชั่วร้ายมากจริงๆ ก่อกรรมชั่วมากมายเต็มไปหมด ข้าพเจ้าจะอธิบายเพียงส่วนหนึ่งออกมาให้ทุกท่านได้เข้าใจดังนี้

วิญญาณบาปทั้งสอง เมื่อสมัยที่มีชีวิตอยู่ เพื่อที่จะควบคุมเด็กสาววัยรุ่นที่หน้าตาสะสวยจำนวนหนึ่งเอาไว้เป็นเครื่องมือในการหาเงินให้กับตัวเอง จึงให้เด็กสาวเหล่านั้นทำแท้งเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังเสี้ยมสอนให้ติดสิ่งที่ไม่ดีไม่ว่าจะเป็นสิ่งเสพติด เหล้า บุหรี่และการพนัน ต่อมาภายหลังมีเด็กสาวจำนวนหนึ่งได้พบเจอกับผู้ชายที่มีบุพเพสันนิวาสต่อกัน ผู้ชายเหล่านั้นก็พาพวกเธอกลับไปที่บ้านแล้วแต่งพวกเธอเป็นภรรยา บ้างก็แต่งพวกเธอเป็นภรรยาหลวง บ้างก็แต่งพวกเธอเป็นภรรยารอง แต่ทว่าเป็นเพราะพวกเธอที่แต่งออกไปแล้วนั้น ส่วนหนึ่งไม่สามารถที่จะมีลูกได้

จึงทำให้เกิดปัญหาครอบครัวร้าวฉาน และเป็นเพราะว่าพวกเธอส่วนหนึ่งเคยเสพสิ่งเสพติดและเคยทำแท้งมาก่อน ทำให้ร่างกายเกิดโรคแทรกซ้อนที่รักษาไม่หายไปตลอดชีวิต เช่น โรคเรื้อรังบางโรคที่เป็นโรคเฉพาะในผู้หญิง อาการระบบประสาทส่วนกลางผิดปกติ รวมทั้งเกิดอาการมือเท้าชาเป็นต้น บางคนถึงขั้นวิกลจริตจึงทำให้ถูกสามีทอดทิ้ง ต่อมายังถูกคนในครอบครัวเอาไปทิ้ง ปล่อยให้พวกเธอเป็นคนเร่ร่อนเที่ยวซัดเซพเนจรตามข้างถนน และยังมีเรื่องราวต่าง ๆ อีกมากมายที่ไม่สามารถทนฟังต่อไปได้

พญายมไท่ซันหวัง : **“เจ้าหน้าที่ ! ลากวิญญาณบาปทั้งสองคนไปที่นรกเกลือกกลิ้งประเวณี ให้รับการลงโทษหนึ่งแสนปีก่อน** ลองดูซิว่าจะมีจิตใจที่สำนึกผิดหรือไม่ หลังจากนั้นค่อยมาทำการตัดสินใหม่” เวลานี้วิญญาณบาปทั้งสอง เกิดอาการขาสั่นตัวสั่นอย่างแรง แต่ทว่าทั้งหมดนี้มันสายเกินไปแล้ว

ผู้พิพากษาพูดว่า : **“วิญญาณบาปประเภทนี้ ตามปกติจะต้องอยู่ในนรกรับการลงโทษที่ยาวนานมาก ๆ ช่วงระยะเวลาหนึ่ง และจะต้องรอจนกว่า คนที่พวกเขาเคยทำลายทั้งหมดจะสามารถหลุดพ้นจากบ่วงกรรมและผลกระทบต่าง ๆ ที่เป็นผลพวงมาจากการกระทำของพวกเขาได้** เป็นเพราะว่าพวกเขาทั้งสองคนเสี้ยมสอนและยุยงส่งเสริมให้คนอื่นเสพสิ่งเสพติด ทำแท้ง และอื่น ๆ เป็นเหตุให้คนอื่นทำบาปและยังเกิดโรคแทรกซ้อนที่รักษาไม่หาย บาปกรรมและผลกระทบต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งหมดจะต้องหมดไปเสียก่อน พวกเขาจึงจะสามารถพ้นออกไปจากนรกได้”

อาอวี้ขอถามผู้พิพากษา : "ถ้าหากว่าพฤติกรรมที่ไม่ดีบางอย่างมันส่งผลกระทบอยู่ในความคิดและจิตใจของคนที่ถูกทำลายเหล่านั้นอย่างลึกซึ้ง อีกทั้งผลกระทบต่างๆจากการเสพยา การทำแท้ง ก็เป็นพิษร้ายที่เรื้อรังและยาวนาน อาจจะต้องใช้เวลาหลายภพชาติจึงสามารถหายดีเป็นปกติ อย่างนี้วิญญาณบาปทั้งสองก็ต้องรออย่างยาวนานหลายภพชาติเลยสิคะ ?"

ผู้พิพากษาตอบกลับมาว่า : "ถูกต้อง ! แต่ละคนที่ถูกทำลายต่างก็ได้รับความเสียหายในลักษณะที่ต่างๆกัน ระยะเวลาในการฟื้นฟูจนกลับคืนสู่สภาพเดิมก็ต่างกัน บ้างใช้เวลาสั้น บ้างก็ใช้เวลาที่ยาวนาน ระยะเวลายิ่งสั้นก็ยิ่งดี **แต่ก็มีวิญญาณบางส่วนที่มีความยึดติดที่รุนแรง และความยึดติดนี้ทำให้วิญญาณเหล่านั้นอาศัยอยู่ตามสถานที่ต่างๆไม่ยอมจากไปไหน**

ในอดีตที่ผ่านมาเคยมีโสเภณีวัยรุ่นคนหนึ่งรูปร่างหน้าตาดีโสเภณีคนนี้โชคดีที่ไม่ได้ติดสิ่งเสพติดและสิ่งที่ไม่ดีอื่นๆเป็นพิเศษ มีเพียงแค่หัดดื่มเหล้าและสูบบุหรี่เท่านั้น ความจริงแล้วโสเภณีคนนี้ก็ไม่ได้ชอบดื่มเหล้าหรือสูบบุหรี่เลย แต่เพื่อทำงานหาเงินจึงต้องมาหัดเรียนรู้สิ่งที่ไม่ดีเหล่านี้ ต่อมายังถูกแม่เล้าและคนที่ล่อลวงผู้หญิงมาขายตัวเสี้ยมสอนและยุยงส่งเสริมให้ทำแท้ง **คิดไม่ถึงเลยว่าในช่วงเวลาเพียงแค่ 1 ปีครึ่งจะทำแท้งไปแล้วถึง 6 ครั้ง** ภายหลังมีพ่อค้าคนหนึ่งพาโสเภณีคนนี้กลับบ้านและแต่งเข้าเป็นภรรยา พ่อค้าไม่รู้ว่าโสเภณีคนนี้อายุยังน้อยยังเป็นวัยรุ่นอย่างนี้จะเคยทำแท้งมาแล้วถึง 6 ครั้ง เพราะการทำแท้งทำให้เกิดโรคแทรกซ้อนรวมทั้งโรค

ที่เป็นเฉพาะในผู้หญิง ทำให้โสเภณีคนนี้ไม่สามารถมีลูกได้ตลอดชีวิต

ต่อมาไม่นานพ่อค้าก็แต่งงานใหม่กับคนอื่นเพื่อให้กำเนิดทายาทสืบทอดวงศ์ตระกูล เพราะว่าโสเภณีคนนี้ไม่สามารถมีลูกได้ จึงถูกทอดทิ้งโดยที่ในใจไม่ยินยอม เมื่อสิ้นอายุขัยวิญญาณจึงอยู่ในภพภูมิผีนานถึง 1,000 ปีไม่ยอมจากไปไหน จนกระทั่งได้พบเจอกับผู้มีบุญสัมพันธ์ที่มีสัมมาธรรมจึงยอมไปจากภพภูมิผี”

ผู้พิพากษายังกล่าวต่อไปอีกว่า : “ที่พูดให้ท่านฟังนี้เป็นสภาพเนื้อหาอย่างคร่าว ๆให้พอเข้าใจ เพราะว่าวิญญาณบาปแต่ละคนที่มารับการลงโทษในนรกต่างก็มีความพัวพันเกี่ยวเนื่องกัน **เมื่อวิญญาณบาปทำลายเวไนยกลุ่มหนึ่ง เวไนยกลุ่มนั้นก็จะส่งผลกระทบถึงเวไนยกลุ่มอื่น ๆพัวพันกันเป็นลูกโซ่**

โดยพื้นฐานแล้ว ไม่ว่าเวไนยที่ถูกวิญญาณบาปทำลายนั้นจะอยู่ในภพภูมิใดของ 6 ภูมิวิถีแห่งการเวียนว่ายก็ตาม ก็จะต้อง**รอให้เวไนยเหล่านั้นพ้นจากความทุกข์เสียก่อน วิญญาณบาปจึงสามารถพ้นไปจากนรกได้** สำหรับวิญญาณบาปทั้งสองคนเมื่อครู่จะต้องรับโทษในนรกเป็นระยะเวลายาวนานเท่าไหร่ ขณะนี้ยังไม่สามารถสรุปแน่นอนได้ นี่เพิ่งแค่เริ่มต้นเท่านั้น”

“เอาล่ะ ! วันนี้ก็พอเพียงเท่านี้ กลับไปก่อนเถอะ”

อาอวี้กราบลาผู้พิพากษา สำนึกคุณผู้พิพากษา ขึ้นดอกบัวขาวกลับ

ผลกรรมในนรก
ของผู้ที่นำสื่อลามกไปแชร์แบ่งปัน



สำนึกคุณพระพุทธะโพธิสัตว์ประทานพร ! ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง... ถึงนรกฉับพลันทันที อาหมีถัวฝอ !

อาอวี้คุกเข่ากราบผู้พิพากษา !

วันนี้อาอวี้อยากถามผู้พิพากษาว่า การนำหนังสือและนิตยสารรวมทั้งซีดีลามกไปแบ่งปันให้คนอื่นๆ หมุนเวียนเปลี่ยนกันดูอย่างทั่วถึงนั้นจะมีผลกรรมอย่างไร ?

ผู้พิพากษาพูดว่า : "ถามได้ดีมาก ขณะนี้บนโลกมนุษย์มีวัยรุ่นเยาวชนจำนวนมากที่กำลังมีพฤติกรรมที่ไม่ดีประเภทนี้ อาอวี้ ! **ท่านกลับไปจะต้องไปเตือนเวไนยบนโลกมนุษย์ที่มีนิสัยที่ไม่ดีประเภทนี้ทันที ให้พวกเขารีบแก้ไขความผิดบาปต่างๆในอดีตเหล่านี้อย่างถึงที่สุด รีบสร้างบุญสร้างกุศลจะได้ไม่ต้องพบเจอกับผลกรรมอันน่ากลัวในนรก การแบ่งปันสิ่งลามกให้กับผู้อื่นนั้นเป็นภัยกับตัวเองและเป็นภัยกับผู้อื่นด้วย เรื่องนี้สำคัญมาก จำไว้ !**"

"รับทราบค่ะ ผู้พิพากษา ! อาอวี้กลับไปจะรีบเขียนออกมาทันที"

ผู้พิพากษาพูดว่า : "การนำหนังสือและนิตยสารรวมทั้งซีดีลามกไปแบ่งปันให้คนอื่นๆหมุนเวียนเปลี่ยนกันดูอย่างทั่วถึงนั้น ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งปันให้คนอื่นดูโดยตรงด้วยตัวเองหรือเป็นการแบ่งปันโดยการแชร์ผ่านทางอินเตอร์เน็ตให้คนอื่นเข้าไปดูก็ตาม **ผลกรรม**

นั้นจะเทียบเท่ากับผลกรรมของการขายหนังสือหรือนิตยสาร รวมทั้งซีดีลามก ซึ่งจะต้องรับโทษในนรกหนึ่งแสนปี นี่คือการลงโทษโดยทั่วไป แต่ถ้ารุนแรงกว่านั้นก็จะต้องรอจนกระทั่งสิ่งลามกทั้งหมดที่พวกเขาเอาออกไปแบ่งปันให้คนอื่นๆดูนั้น ได้สูญสิ้นหมดไปจากโลกมนุษย์ พวกเขาจึงจะสามารถพ้นจากความทุกข์ยากในนรกได้ นั่นคือความทุกข์ที่ยาวนานอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด

เวไนยที่เพิ่งจะเริ่มนำหนังสือลามกหรือนิตยสารลามก รวมทั้งซีดีลามกไปแบ่งปันให้ผู้อื่นดู **ในแต่ละครั้งที่ทำเช่นนั้นก็จะถูกเทพสหเทวาที่อยู่ข้างๆกายจดบันทึกลงในบัญชีบุญบาปทันที ต้องถูกลดบุญวาสนาและบั่นทอนอายุขัยลง** ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ก็จะถูกนายนิรยบาลจับเอาวิญญาณเป็นๆไปลงโทษในนรกกระบองเหล็ก สำหรับนรกกระบองเหล็กนั้นได้เคยแนะนำให้รู้จักไปแล้วก่อนหน้านี้ก็จะไม่พูดถึงรายละเอียดในนั้นอีก

เมื่อวิญญาณของคนเป็นๆถูกลงโทษ เวไนยบนโลกมนุษย์จะรู้สึกว่าตัวเองปวดหัว สติเลอะเลือน สับสนไม่ค่อยชัดเจน คนส่วนมากจะรู้สึกตัวร้อน นอนฝันร้าย เมื่อตื่นขึ้นมาก็รู้สึกเจ็บปวดไปทั่วทั้งตัวเหมือนถูกทิ่มแทงด้วยของแหลม ถ้าหากว่าตอนที่มีชีวิตอยู่เคยถูกจับวิญญาณเป็นๆไปรับโทษในนรกกระบองเหล็กมาแล้ว และสามารถแก้ไขความผิดบาปกลับตัวเป็นคนใหม่ได้ ก็สามารถได้ลดโทษหรืออาจจะได้รับการยกเว้นโทษในนรกได้ แต่ข้อสรุปที่แน่นอนจะเป็นอย่างไรนั้นจะต้องดูจากความเป็นจริงในการปฏิบัติของแต่ละคนแต่ละกรณีมาใช้ตัดสินในตอนสุดท้าย

ถ้าหากยังคงลุ่มหลงไม่รู้จักตื่นใช้บุญวาสนาจนหมด เมื่อสิ้นอายุขัยแล้วก็จะต้องไปรับโทษในนรกกามาขุมต่าง ๆต่อไป ซึ่งจะต้องดูถึงชนิดลักษณะของหนังสือและนิตยสารรวมทั้งซีดีลามกที่พวกเขานำไปแบ่งปันให้คนอื่น ๆดูหรือแชร์ออกไปผ่านทางอินเตอร์เน็ตด้วยว่ามีเนื้อหาประเภทไหน

ถ้าหากเป็นประเภทสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองเพียงอย่างเดียวก็รับโทษในนรกอมอัณฑะ

ถ้าหากเป็นซีดีลามกเซ็กส์หมู่เพียงอย่างเดียวก็รับโทษในนรกล้อเฟืองงูและหมาป่า

ถ้าหากเป็นภาพลามกในคอมพิวเตอร์เพียงอย่างเดียวก็รับโทษในนรกแสงกระทบตา

ถ้าเป็นซีดีลามกที่มีเนื้อหาร่วมเพศกันในหมู่เครือญาติ เพียงอย่างเดียวก็รับโทษในนรกฝ้าเพดานน้ำแข็งกงล้อหมุน และอื่น ๆ อีกมากมายนับไม่ถ้วน

ถ้าหากว่าเคยแบ่งปันให้คนอื่นดูทั้งหมดทุกข้อที่กล่าวมาข้างต้น ก็จะต้องรับการลงโทษทุกชนิดในนรกแต่ละขุมจนครบทุกขุม

สำหรับนรกขุมต่าง ๆที่กล่าวไปเมื่อครู่นั้น อาอวี้ ! ท่านเคยไปเข้าชมมาหมดแล้ว ตอนนี้เมื่อท่านกลับไปแล้ว ให้ท่านไปบอกกับเวไนยทั้งหลายบนโลกมนุษย์ว่า ใครก็ตามที่นำหนังสือและนิตยสารรวมทั้งซีดีลามกไปแบ่งปันให้คนอื่น ๆหมุนเวียนเปลี่ยนกันดูอย่างทั่วถึง หรือใครก็ตามที่นำสิ่งลามกไปแชร์ผ่านทางอินเตอร์เน็ต พวกเขาเหล่านั้นกำลังสร้างอกุศลกรรมที่จะเป็นเหตุทำให้ตัวเองต้องไปรับ

โทษในนรกอย่างยาวนานแบบไม่มีขอบเขตจำกัด พวกเขาจะต้องรีบแก้ไขเปลี่ยนแปลงนิสัยที่ไม่ดีเหล่านั้นให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ อย่าทำเรื่องที่เป็นภัยต่อตนเองและผู้อื่นอีก

ปัจจุบันนี้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างมาก ขอเพียงต้องการแชร์ข้อมูลผ่านทางอินเตอร์เน็ต ข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นก็จะถูกเผยแพร่ออกไปทั่วโลกอย่างรวดเร็วในเวลาเพียงไม่กี่วินาที **แต่เคยคิดบ้างหรือไม่ว่าข้อมูลเหล่านั้นเป็นอันตรายที่ทำลายจิตญาณของตัวเองและผู้อื่นอย่างไม่รู้ตัว แค่เพียงชั่วพริบตาเดียวตัวเองก็ได้ปลูกเพาะเหตุแห่งอกุศลกรรมที่จะนำไปสู่ความทุกข์ทรมานในนรกอย่างยาวนานแบบไม่มีขอบเขตจำกัดเสียแล้ว** ขอให้เวไนยบนโลกมนุษย์รักถนอมกายสังขารของมนุษย์นี้ให้มากๆ เพราะกายสังขารของมนุษย์นี้เป็นสิ่งที่ได้มาโดยยาก อย่าใช้กายสังขารของมนุษย์ที่ได้มาโดยยากนี้ไปทำเรื่องที่ไม่ดี มิฉะนั้นสัจพลังของฟ้าดินก็จะสูญสิ้นไป ทำให้ธรรมชาติสูญเสียความสมดุล **โลกมนุษย์เกิดภัยพิบัติ ถึงตอนนั้นจึงหันกลับมาย้อนมองส่องตนก็สายเกินไปเสียแล้ว เพราะเวลาที่ภัยพิบัติมาถึงก็คือช่วงเวลาที่บาปกรรมทั้งหลายสุกงอมอย่างเต็มที่ โลกมนุษย์จะต้องทุกข์ทรมานเป็นอย่างยิ่ง ความโศกเศร้าเสียใจจะเกิดขึ้นให้เห็นทั่วทุกๆพื้นที่** พระพุทธะของเราทรงเมตตา ส่งอาอวี้มาเข้าชมนรก ท่านรีบกลับไปแล้วนำสภาพเหตุการณ์ที่เป็นจริงต่างๆที่ได้ยินได้พบเห็นบอกกับเวไนยบนโลกมนุษย์เถอะ!”... อาอวี้คุกเข่ากราบสำนึกคุณผู้พิพากษา เหน็ดเหนื่อยลำบากท่านแล้ว ขึ้นดอกบัวขาวกลับ.

ยิ่งกว่ายาพิษยังไม่เทียบสิ่งลามก

พิษร้ายที่ทำลายชีวิตปัญญาญาณและจิตญาณของคนให้พินาศย่อยยับ



สำนึกคุณพุทธานุภาพประทานพร ! ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง !

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สวัสดีผู้พิพากษา !

วันนี้อยากถามผู้พิพากษาว่า : "มีวิธีการแก้ไขปัญหาสิ่งลามกอย่างไร และการทำลายสิ่งลามกให้พินาศนั้นมีบุญกุศลอย่างไร ?"

ผู้พิพากษาพูดว่า : **"วิธีการแก้ไขปัญหาสิ่งลามกก็คือ จะต้องทำลายสิ่งลามกทั้งหลายให้พินาศย่อยยับแบบถอนรากถอนโคนไม่ให้หลงเหลืออยู่ในโลก** เพราะว่าสิ่งลามกเหล่านั้น **ทำให้จิตญาณแห่งฟ้าปางก่อนของมนุษย์ต้องแปดเปื้อน และยังทำลายแสงอันสว่างโชติช่วงของจิตญาณแห่งฟ้าปางก่อนที่อยู่ในตัวของมนุษย์ให้พินาศไปอย่างรวดเร็ว**

ทุกคนที่เกิดมาต่างก็มีพลังหยางแห่งฟ้าปางก่อนติดตัวมาด้วยตั้งแต่เกิด เป็นพลังหยางที่บริสุทธิ์อย่างที่สุดและสว่างไสวอย่างที่สุด ถ้าหากความสว่างไสวแห่งจิตญาณของมนุษย์ตกต่ำเสื่อมทรามลงจนมืดมิดไร้ความสว่างไปซะแล้ว ชาติหนึ่งของชีวิตคนๆหนึ่งก็ย่างก้าวเข้าสู่บทสรุปของชีวิตแล้ว มีคนบางส่วนรู้สึกว่าการดูสิ่งลามกก็ไม่เห็นจะเสียหายอะไรตรงไหน ไม่เห็นจะเป็นอะไรเลย แค่ดูเฉยๆ ดูแล้วก็ไม่ได้ออกไปมีเพศสัมพันธ์กับใคร ดูไว้เพื่อเป็นความรู้ทางเพศ

อย่างหนึ่ง เป็นการเรียนรู้เพศศึกษา ความจริงแล้วความคิดเห็นเช่นนี้ เป็นความคิดเห็นที่ผิด !

สิ่งลามกทั้งหลายถึงแม้จะดูเพียงแค่ครั้งเดียวก็ดูไม่ได้ เพราะดูเพียงแค่ครั้งเดียวก็จะทำให้จิตญาณที่สว่างไสวแห่งฟ้าปางก่อนต้องถูกแปดเปื้อน และยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นการปลูก**เพาะเมล็ดพันธุ์แห่งกามตัณหาลงไปในผืนนาใจเรียบร้อยแล้ว ครั้งต่อไปเมื่อได้พบเจอกับเหตุปัจจัยที่ไม่ดีและเอื้อต่อการละเมิดศีล จิตใจก็จะเกิดความหวั่นไหวและยากที่จะควบคุม**

ถ้าหากเด็กวัยรุ่นเยาวชนได้ดูสิ่งลามกเหล่านี้ แน่นอนว่าจิตใจของพวกเขาย่อมต้องเกิดความหวั่นไหว เพียงแต่ว่าจิตใจของพวกเขาแต่ละคนจะหวั่นไหวในระดับที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันเป็นยุคไฮเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เว็บไซต์ลามกต่าง ๆ ก่อกรรมทำชั่วกันอย่างไร้ยางอายโดยไม่เกรงกลัวอะไรทั้งสิ้น **เด็กวัยรุ่นเยาวชนจำนวนหนึ่งเมื่อจิตใจหวั่นไหวก็ไม่สามารถที่จะควบคุมจิตใจของตัวเองได้ ทำให้พวกเขาสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง พลังหยางบริสุทธิ์ในกายของเด็กวัยรุ่นก็สูญสิ้นไปทันที** ถึงแม้จะไม่สูญสิ้นไปทั้งหมด แต่ก็จะค่อย ๆ สูญสิ้นไป นานวันเข้า พวกเขาก็จะประพฤติผิดในกามข้ออื่น ๆ ตามมา

สิ่งลามกทำลายศีลธรรมจรรยาและเกียรติศักดิ์ศรีแห่งพรหมจารีอย่างร้ายกาจ ทำให้เวไนยสูญสิ้นความละอาย ไม่มีความเกรงกลัวต่อบาป ศีลธรรมจรรยาเสื่อมถอย ชาตินี้จะต้องถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลง ทั้งยังเป็นการทำลายเกียรติของ

บรรพชนและตัดความสัมพันธ์กับคนรุ่นหลัง ยิ่งเป็นการสร้างเหตุแห่งอกุศลกรรมที่จะนำไปสู่นรกแห่งกามา ต้องรับความทุกข์ทรมานอย่างยิ่งยวดต่าง ๆนานาในแดนนรก

ก่อนหน้านี้ก็ได้แนะนำเกี่ยวกับบทลงโทษต่าง ๆที่ยาวนานอย่างไม่มีขอบเขตจำกัดในนรกแห่งกามาไปอย่างละเอียดแล้ว เป็นความทุกข์ที่ยาวนานไม่สามารถที่จะหลุดออกมาได้ **มีผู้คนมากมายที่บ้านแตกสาแหรกขาด เกิดโศกนาฏกรรมทำให้มีคนตาย ทั้งหมดนี้ล้วนมีจุดเริ่มต้นมาจากการผิดศีลกาเมสุมิจฉาจารเป็นเหตุ** สิ่งลามกเป็นตัวการที่ทำให้คนก่อกรรมทำชั่วประพฤติผิดในกาม มันคือสิ่งที่มีพิษร้ายในใจคน ทำลายหลักธรรมแห่งสวรรค์ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์เกิดความสับสนวุ่นวาย **เมื่อเทียบกับยาพิษในโลกมนุษย์แล้วยังรุนแรงยิ่งกว่า ยาพิษในโลกมนุษย์ก็เพียงแค่ทำลายชีวิตหนึ่งชาติของคนให้พินาศดับสูญไป แต่สิ่งลามกเป็นพิษร้ายที่ทำลายชีวิตปัญญาญาณและจิตญาณของคนให้พินาศย่อยยับ**

สิ่งลามกทำลายร่างกายที่เปี่ยมด้วยพลังหยางบริสุทธิ์ของมนุษย์ ทำให้มนุษย์สิ้นอายุขัยลงก่อนเวลาที่กำหนดและต้องตกสู่นรกรับการลงโทษที่ยาวนานอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด ยากมากที่จะได้ออกมาจากนรก นอกจากนี้ยังมีผลกรรมจากการประพฤติผิดในกามอีกมากมายที่ต้องชดใช้อย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น เจ็บป่วยด้วยโรคต่าง ๆที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับการประพฤติผิดในกาม ยังมีความเจ็บปวดรวดร้าวต่าง ๆทางด้านจิตใจ และอื่น ๆอีกมากมายจน

ไม่สามารถบรรยายออกมาเป็นข้อๆได้หมด

ถ้าหากเวไนยมีกำลังทรัพย์ อาจจะสละทรัพย์สินส่วนตัว พยายามซื้อสิ่งลามกมาเผาทำลายอย่างถึงที่สุด

ถ้าหากเป็นเจ้าของสำนักพิมพ์ หรือเจ้าของร้านหนังสือก็จะต้องไม่ตีพิมพ์ ไม่จัดจำหน่ายหนังสือลามก

ถ้าหากเป็นผู้กำกับการแสดง หรือ **เป็นนักแสดง**ก็จะต้องไม่รับจ้างถ่ายทำภาพยนตร์ลามกและจะต้องไม่ถ่ายทำภาพยนตร์ลามกเอง

ถ้าหากเป็นนักเขียนนักประพันธ์ หรือ **ผู้จัดพิมพ์หนังสือ** ไม่ว่าอย่างไรก็แล้วแต่ จะต้องไม่เขียน ไม่ประพันธ์เรื่องลามก ไม่ตีพิมพ์หนังสือ นิตยสารลามก

ถ้าหากเป็นจิตรกร ก็จะต้องไม่วาดภาพลามก

ถ้าหากเป็นเจ้าของบริษัท หรือ **อาจจะเป็นหัวหน้า เป็นผู้นำ**ในท้องที่ เขต ภูมิภาคต่างๆ หรือบางทีอาจจะเป็นผู้นำประเทศ เป็นบุคคลสำคัญที่มีอำนาจในการดำเนินการใดๆ ที่สามารถส่งผลกระทบต่อสิ่งลามกได้ พวกเขาควรจะต่อต้านสิ่งลามกทั้งหลายอย่างเด็ดขาด รวมทั้งยับยั้งและทำลายสิ่งลามกที่มีอยู่ เมื่อรู้ว่าที่ไหนมีสิ่งลามกก็เข้าปราบปรามทำลายล้างให้หมดสิ้นไปอย่างถึงที่สุดในทันที

ถ้าหากไม่มีกำลังทรัพย์ อีกทั้งไม่มีสถานภาพต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นแม้แต่ข้อเดียวก็สามารถปรับใช้ให้เหมาะสมตามสภาพแวดล้อมและเหตุปัจจัยของตนเอง พยายามอย่างสุดความ

สามารถในการพูดแนะนำตักเตือน โน้มน้าวใจผู้คนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เชื่อมโยงไปถึงบุคคลสำคัญที่มีอำนาจในการปราบปรามทำลายล้างสิ่งลามก

ถ้าหากเวไนยใช้ความพยายามอย่างสุดความสามารถในการทำลายสิ่งลามกทั้งหลาย ไม่ว่าจะด้วยวิธีการใดก็ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ในชาตินี้จะได้บุญวาสนาและอายุขัยเพิ่มขึ้น ได้รับความเคารพจากผู้คน ทรัพย์สินไม่กระจัดกระจายไปตกอยู่ในมือของคนอื่น มีปัญญาเพิ่มพูน

ถ้าหากเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติตามพระธรรมคำสอน มีความมุ่งมั่นปรารถนาจะหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด ปณิธานนั้นจะสมปรารถนาสำเร็จเป็นขั้นๆ **สมุดบันทึกบัญชีบุญบาปในยมโลกก็จะจดบันทึกไว้เป็น 1 มหากุศล อาศัยมหากุศลนี้ก็สามารถที่จะได้รับการลดหรือยกเว้นโทษในนรกอันเนื่องมาจากความผิดบาปที่เคยทำไว้ในอดีต** ซึ่งรายละเอียดนั้นจะต้องเชิญพระพุทธะโพธิสัตว์รวมทั้งเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของยมโลกมาตัดสินตามแต่กรณีของแต่ละคน

อาอวี้ ! วันนี้ก็พอเท่านี้ก่อน รีบกลับไปเขียนหนังสือเถอะ”

“ค่ะ ผู้พิพากษา” อาอวี้กราบสำนึกคุณ ขึ้นดอกบัวขาวกลับ

ผลกรรมตอบสนองของการทำแท้ง และวิญญาณเด็กทารก

“เมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรม”



สำนึกคุณพุทธานุภาพประทานพร ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ ! ผู้พิพากษา !

วันนี้อาอวี้อยากเรียนถามผู้พิพากษาถึง **"ผลกรรมของการทำแท้ง"** ค่ะ ?

ผู้พิพากษา : **"คนที่ทำแท้งจะต้องรับโทษที่รุนแรงจากนรก** กฎนรกได้กำหนดไว้ว่ากุศลลับๆ ที่ทำแล้วไม่มีใครรู้ไม่มีใครเห็น มี 3 ข้อ

ข้อ 1 ช่วยชีวิตคน

ข้อ 2 **ส่งเสริมให้หญิงหม้ายรักษาเกียรติศักดิ์ศรีแห่งพรหมจารี**

ข้อ 3 แฝงเร้นคุณธรรมความดีงามอันสูงส่งของตนไว้ไม่ให้ใครรู้

ท่ามกลางเหตุต้นผลกรรม ชะตาชีวิตที่ได้ถูกกำหนดไว้อย่างตายตัวนั้น **กุศลลับๆที่ทำแล้วไม่มีใครรู้เห็น สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขชะตาชีวิตได้** ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันก็มีตัวอย่างจริงๆจากบุคคลที่มีชื่อเสียงปรากฏให้เห็นอยู่มากมาย ที่ได้เป็นข้าราชการชั้นสูงและคนสูงศักดิ์ ต่างก็มีมูลเหตุมาจากการสร้างกุศลอย่างลับๆ ลูก

หลานต่างก็มีชื่อเสียงที่โด่งดัง **การทำแท้งนั้นแท้ที่จริงก็คือการลิดรอนชีวิตของเวไนย ละเมิดศีลปาณาติบาต** โดยเฉพาะอย่างยิ่งจิตธรรมญาณของเด็กทารกที่ยังไม่คลอดออกมานั้น เป็นจิตที่ดีงามบริสุทธิ์ **การทำแท้งจึงมีบาปเทียบเท่ากับการฆ่าพ่อแม่ของตัวเองหรือบาปเท่ากับการทำให้พระพุทธเจ้าต้องห้อเลือด ทั้งยังเป็นการผูกกรรมที่ไม่ดีกับเด็กทารก** ถ้าหากไม่มีบุญคุณความแค้น ก็ไม่ได้เกิดมาเป็นญาติพี่น้องครอบครัวเดียวกัน

พ่อแม่ลูกมีกรรมผูกพันกันมา มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอยู่สองอย่าง คือ **ถ้าไม่มาเพื่อทวงหนี้ ก็มาเพื่อตอบแทนคุณ** ถ้าหากว่าเป็นลูกที่มาเกิดเพื่อตอบแทนคุณพ่อแม่ แต่เพราะถูกทำแท้งจึงทำให้เกิดจิตที่คิดอาฆาต จากที่เดิมทีมาเพื่อตอบแทนคุณก็เลยกลายเป็นผูกเวรผูกกรรมกันไปซะแล้ว ถ้าหากเดิมทีลูกที่มาเกิด ตั้งใจมาเพื่อทวงหนี้ ก็จะยิ่งเพิ่มความโกรธแค้นให้เดือดดาลมากยิ่งขึ้น ผลลัพธ์คือยิ่งทำให้ติดค้างหนี้มากยิ่งขึ้น ความแค้นยิ่งเกาะกินลึกมากยิ่งขึ้น

การทำแท้งมีอยู่ 3 ประเภท

ประเภทที่ 1 พ่อแม่ไม่ได้มีเจตนาที่อยากจะทำแท้ง แต่เป็นเพราะลูกที่จะมาเกิดมีบุญไม่พอ อย่างเช่น ลูกตายในครรภ์ ตั้งครรภ์ไข่ปลาอุก หรือคุณแม่ที่ตั้งครรภ์อาจจะมีโรค และอื่นๆอีกมากมายที่เป็นมูลเหตุทำให้เด็กทารกไม่สามารถคลอดออกมาได้ **เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้เป็นพ่อเป็นแม่จะต้องสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปสวดมนต์เพื่ออุทิศบุญกุศลให้กับเด็กทารก ให้เด็กทารกสามารถพ้นจากความทุกข์ได้รับความสุขในเร็ววัน**

ประเภทที่ 2 ทำแท้งเพราะความเป็นอยู่ขัดสน กฎของนรกไม่อนุญาตให้ทำแท้งด้วยเรื่องประเภทนี้ ไม่ใช่ว่าพอเกิดปัญหาทางด้านการเงินก็จะสามารถทำแท้งได้ วิธีการในการแก้ไขปัญหาเรื่องราวต่างๆมีความสำคัญมาก **ถึงแม้ว่าอยู่บนโลกมนุษย์จะยากลำบากอย่างไรก็ตาม แต่นั่นก็ยังเทียบกันไม่ได้เลยกับความทุกข์ยากในนรกซึ่งเป็นผลกรรมจากการทำแท้ง ความทุกข์ทรมานในนรกนั้นมากมายกว่าบนโลกมนุษย์เป็นพันเท่าหมื่นเท่า จงจำไว้ !**

บางทีเด็กทารกอาจจะมาเกิดเพื่อทดแทนบุญคุณ หลังจากที่ให้กำเนิดเขาแล้ว การเงินก็จะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ร่ำรวย มีฐานะดี ครอบครัวมีอันจะกินขึ้น ซึ่งก็ต้องดูที่การปฏิบัติของแต่ละคนแต่ละกรณี **สำหรับคนที่ทำแท้งจะต้องถูกลดบุญวาสนา** (ไม่ว่าทางด้านสุขภาพร่างกาย หน้าที่การงาน โชคลาภด้านการเงินและอื่นๆ ทั้งหมดจะต้องถูกบั่นทอนให้ลดน้อยลงไป) **เมื่อสิ้นอายุขัยก็ต้องรับการลงโทษในนรกป่าดาบ 1,000 ปี** ถ้าหากตั้งครรภ์ทั้งๆที่ยังไม่ได้แต่งงานแล้วยังไปทำแท้งอีก ก็จะต้องรับโทษในนรกกระบองเหล็กก่อน 500 ปี เมื่อได้กลับมาเกิดเป็นคนอีกก็ยังต้องชดใช้เศษกรรมปาณาติบาตที่ยังเหลืออยู่ อย่างเช่น เป็นโรคเฉพาะที่เป็นในผู้หญิง ถ้าเกิดเป็นชายก็จะเป็นโรคเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์

ประเภทที่ 3 ในปัจจุบันคนที่ทำแท้งประเภทนี้มีเยอะที่สุด มีชายหญิงมากมายที่ยังไม่ได้แต่งงานก็ตั้งครรภ์แล้วไปทำแท้ง พฤติกรรมเช่นนี้ผลกรรมหนักที่สุด จะต้องถูกลดบุญวาสนา เมื่อสิ้นอายุขัยลงจะต้องรับโทษในนรกกระบองเหล็กก่อน 800 ปี แล้วค่อย

รับโทษในนรกป่าดาบอีก 2,000 ปี **บาปของผู้หญิงจะหนักกว่าบาปของผู้ชาย เพราะว่าในตอนท้ายที่สุดคนที่ตัดสินใจว่าจะทำแท้งหรือไม่ก็คือผู้หญิง** ดังนั้น บาปของผู้หญิงจึงหนักกว่า !

อาอวี้ ! ไปเข้าชมหน่อยไหม ?"

ข้าพเจ้าพูดว่า : "ดีค่ะ" แป๊บเดียวก็ถึงแล้ว ที่นี่ไม่เหมือนกับนรกกามา นรกกามาเต็มไปด้วยความคิดของกามตัณหาและเสียงร้องอันทุกข์ทรมาน แต่ที่นี่เต็มไปด้วยเสียงร้องไห้อันเจ็บปวดรวดร้าวและแรงอาฆาตแค้นที่รุนแรงมาก ด้านบนมีตัวหนังสือเขียนว่า **"เมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรม"**

โห ! เด็กน้อยมากมายเต็มไปหมดเลย ทั้งมากมายและเนืองแน่น เสียงร้องไห้ของพวกเขาช่างน่าเวทนานัก ข้าพเจ้าเห็นแล้วถึงกับหลั่งน้ำตาออกมา เด็กทารกบางคนกำลังร้องตะโกน เด็กทารกบางคนก็ดูเหมือนกับก้อนเลือด

ผู้พิพากษาบอกว่า : **"ตอนที่ทำแท้ง หมอที่ทำแท้งทำให้เขากลายสภาพเป็นแบบนี้ วิญญาณเด็กทารกนั้นหวาดกลัวเกินไป ตอนนี้เขายังขดตัวเป็นกลุ่มอยู่ตรงนั้น ความจริงตอนนี้เขาสามารถเหยียดตัวออกได้แล้ว แต่เขายังยึดติดอยู่ในความทุกข์ทรมานนั้นอยู่ ไม่ยอมออกมาจากความทุกข์ทรมานนั้น"**

ข้าพเจ้าถามผู้พิพากษาว่า : "เมื่อไหร่เขาจะสามารถพ้นจากความทุกข์ทรมานนี้ ?"

ผู้พิพากษาบอกว่า : **"ต้องดูว่าพ่อแม่ของวิญญาณเด็กทารกนี้สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปต่อเขาหรือไม่ และได้**

สร้างบุญกุศลอะไรอุทิศให้เขาหรือเปล่า ?"

มีทารกหญิงคนหนึ่งร้องเรียกหาแม่ ข้าพเจ้าถามผู้พิพากษาว่า วิญญาณทารกที่ยังไม่ทันได้คลอดออกมา ทำไมถึงร้องเรียกแม่ได้ ? ผู้พิพากษาบอกว่า ถ้าหากเด็กทารกเหล่านี้คลอดออกมาเป็นคนมีชีวิตอยู่บนโลกก็จะต้องมีอายุ 1 ขวบขึ้นไปแล้ว ถึงจะเริ่มหัดพูดได้ แต่ตอนนี้พวกเขาไม่ได้อยู่บนโลกมนุษย์ พวกเขาเป็นจิตญาณอยู่ในนรก จิตญาณมีอภินิหารอาศัยจิตสื่อจิตถึงกันได้

สรุปแล้ววิญญาณทารกในนี้ช่างน่าเวทนาจริงๆ ต่างร้องไห้ตะโกนกันไม่หยุด เฮ่อ ! ฟ้ามีบุญคุณต่อทุกชีวิต รักทะนุถนอมทุกชีวิต มีคุณธรรมไม่เข่นฆ่า **พวกเราอย่าได้สังหารชีวิตของเด็กน้อยที่ไม่มีความผิดเพียงเพราะความเห็นแก่ตัวของตัวเองอย่างเด็ดขาด**

ผู้พิพากษาบอกกับข้าพเจ้าว่า **"เมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรม"** เป็นเมืองที่เพิ่งสร้างขึ้นมาใหม่ ขณะที่พวกเรากำลังพูดคุยสนทนากันอยู่ก็ยังมีวิญญาณเด็กทารกเข้ามาในนี้เรื่อยๆไม่หยุด ช่างมากมาย มากมายจริงๆ !

เวลานี้ข้าพเจ้ามองเห็นว่ามีเด็กทารกกลุ่มใหญ่กลุ่มหนึ่งเหาะออกมา ในมือของพวกเขาถือกระดาษสีเหลืองมาด้วย 1 ฉบับ ข้าพเจ้ากำลังรู้สึกแปลกใจ ผู้พิพากษาก็พูดขึ้นว่า **ที่พวกเขาถืออยู่คือ คทาสิทธิ์จากพญายม มีคทาสิทธิ์นี้ นายนิรยบาลก็จะยอมให้พวกเขาออกไปจากที่นี่ สามารถออกไปตามหาพ่อแม่ของพวกเขา โดยส่วนมากพวกเขาจะไปเกาะติดอยู่ตามร่างกายของผู้เป็นแม่ ทำให้ผู้เป็นแม่รู้สึกไม่สบายตัว**

วิญญาณทารกจะเกาะที่ส่วนไหนของร่างกายนั้น ขึ้นอยู่กับความพอใจของพวกเขา **วิญญาณทารกบางส่วนชอบกลับเข้าไปอยู่ในท้องของผู้เป็นแม่แล้วเกาะอยู่ในมดลูก บางส่วนก็ชอบเกาะอยู่ที่ทรวงอกของผู้เป็นแม่ ฯลฯ บางส่วนก็ตามพ่อหรือแม่ตลอดเวลา บางส่วนก็ไม่ยอมให้พ่อแม่ได้นอนหลับ** สรุปคือทุกเวลาคอยรบกวนสร้างความลำบากยุ่งยากให้กับพ่อแม่ ถ้าหากพ่อแม่ยอมให้กำเนิดลูก ๆคนอื่น ๆ วิญญาณทารกก็จะทำลายความสมานฉันท์ของครอบครัว อย่างเช่น ทุบตีน้อง ๆของเขา เจตนาทำให้เกิดเรื่องต่าง ๆขึ้นมากมาย เพื่อเป็นการแสดงความโกรธแค้นที่เขามีต่อพ่อแม่ออกมา

ทางด้านขวาของเมืองนี้มีเมืองเก่าเมื่อสมัย 70 ปีก่อนตั้งอยู่ ชื่อว่า **"เมืองคราบเลือด"** ปัจจุบันเมืองคราบเลือดนี้มีพื้นที่ไม่พอใช้แล้ว ข้าพเจ้าสัมผัสได้ว่าวิญญาณทารกในเมืองคราบเลือดนั้นมีความรู้สึกโดดเดี่ยวอ้างว้างเป็นอย่างยิ่ง

ผู้พิพากษาบอกว่า : "วิญญาณทารกทั้งหมดที่อยู่ในเมืองนี้ไม่ใช่วิญญาณที่ถูกทำแท้งด้วยความเจตนา" อ๋อ ! ที่แท้ก็เป็นแบบนี้นี่เอง มิน่าล่ะ ! พวกเขาถึงได้ร้องไห้สะอึกสะอื้นอย่างโดดเดี่ยวอ้างว้าง

ผู้พิพากษายังบอกอีกว่า : "เมื่อ 70 ปีที่แล้วน้อยคนนักที่จะมีเจตนาทำแท้ง เวลานั้นวิญญาณเด็กทารกส่วนใหญ่ไม่มีบุญมากพอที่จะได้คลอดออกมา **แต่ตอนนี้คนบนโลกมนุษย์ส่วนใหญ่กลับมีเจตนาทำแท้ง หากใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินก็ถือว่าเป็นการละเมิดศีลปาณาติบาตด้วยเช่นกัน** (การใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินทำให้ไข่ที่ได้รับการปฏิสนธิแล้วไม่สามารถฝังตัวที่มดลูกได้สำเร็จ) **เพราะการ**

ใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน วิญญาณเด็กทารกจึงถูกทำแท้ง แล้วก็ทำแท้งได้สำเร็จเป็นจำนวนนับไม่ถ้วน”

ผู้พิพากษายังกล่าวต่อไปอีกว่า : “ขณะนี้มีวิญญาณทารกที่ถูกทำแท้งจากโลกมนุษย์มารายงานตัวกันทุกวัน **โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำนวนร้อยละ 90 ของคนที่ทำแท้งนั้น มีสาเหตุมาจากการละเมิดศีลกาเมสุมิจฉาจาร เพราะประพฤติผิดในกามจึงสร้างบาปหนักด้วยการทำปาณาติบาตซ้ำ กาเมสุมิจฉาจารบวกกับการทำปาณาติบาต แรงกรรมเหล่านี้เมื่อรวมตัวกันมากขึ้นจะทำให้ฟ้าดินสูญเสียความสมดุล โลกจะต้องเกิดภัยพิบัติซึ่งภัยพิบัติเหล่านั้นก็มาจากความอาฆาตแค้น**

อาอวี้ ! ท่านรีบกลับไป แล้วนำผลกรรมของการทำแท้งไปป่าวประกาศเตือนเวไนยบนโลกมนุษย์เถอะ”

ค่ะ ! วันนี้ลำบากท่านผู้พิพากษาแล้ว

อาอวี้สวัสดีผู้พิพากษา ขึ้นดอกบัวขาวกลับ !

วิญญาณเด็กทารกฟ้องร้องครั้งใหญ่
คทาสิทธิ์สีเหลืองของพญายม



สำนึกคุณพรแห่งพุทธานุภาพ ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สวัสดีผู้พิพากษาค่ะ !

ตอนนี้ผู้พิพากษากำลังจัดการแก้ไขปัญหาให้กับวิญญาณเด็กทารกแต่ละคนที่อยู่ในเมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรม

ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของวิญญาณเด็กทารกเพศหญิงกำลังส่งเสียงร้องอย่างดัง : **"ฉันเกลียดพวกแก เกลียดพวกแกไปจนวันตาย ตลอดชั่วนิรันดร์ก็จะไม่ปล่อยพวกแกไป ทุกภพทุกชาติพวกแกจะต้องไม่ได้ตายดี ตลอดชั่วนิรันดร์ก็จะไม่มีวันปล่อยพวกแกไป ฉันจะต้องกลับไปหาพวกแก ไปล้างแค้นพวกแก !"**

เขาร้องเสียงดังอย่างเจ็บปวดรวดร้าวอยู่อย่างนี้ตลอด คิดไม่ถึงเลยว่าวิญญาณทารกตัวน้อย ๆจะมีจิตที่คิดอาฆาตแค้นได้อย่างน่าสะพรึงกลัวเช่นนี้ วิญญาณทารกหญิงคนนี้ดูเหมือนจะโตกว่าวิญญาณทารกคนอื่นๆ ผู้พิพากษาบอกว่าวิญญาณทารกหญิงคนนี้มีอายุได้ 6 เดือนแล้ว เมื่อพ่อแม่ของเขารู้ว่าเขาเป็นเด็กผู้หญิง เขาจึงโชคร้ายถูกทำแท้งอีกเป็นครั้งที่ 2 เขาถูกทำแท้งมาแล้ว 2 ครั้ง แล้วทั้ง 2 ครั้งก็ถูกทำแท้งตอนอายุครรภ์ได้ 6 เดือน ด้วยเหตุนี้วิญญาณทารกหญิงจึงมาร้องเรียนต่อพญายม และพญายมก็ได้อนุญาตให้เขา

ไปเกิดใหม่อีกครั้งเป็นครั้งที่ 3 เพื่อทวงหนี้

เดินไปเชื่อมสัมพันธ์ทำความรู้จักกับวิญญาณทารกหญิงกันหน่อยเถอะ ข้าพเจ้าทักทายเขาด้วยการสวดอาหมีถัวฝอไป 1 คำ แล้วถามเขาว่า เพราะเหตุใดถึงได้อาฆาตแค้นพ่อแม่มากมายขนาดนี้ เลิกแล้วต่อกันไปไม่ดีกว่าหรือ ไม่ต้องไปหาพวกเขาหรอก ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามพวกเขาก็ไม่ได้ต้องการลูกสาว เมื่อเธอไปเกิดแล้ว พวกเขาก็ไม่ได้ปฏิบัติดีต่อเธอ แล้วอย่างนี้มันจะคุ้มกันหรือ ?

ครั้นแล้ววิญญาณทารกหญิงก็ร้องไห้โฮออกมายกใหญ่ เขาพูดว่า **ไม่ได้ ! ต่อให้ไกลจนสุดหล้าฟ้าเขียว ก็จะต้องตามไปล้างแค้นให้จงได้ จะไม่ยอมปล่อยพ่อแม่ไปอย่างเด็ดขาด** วิญญาณทารกหญิงสะเทือนใจเป็นอย่างยิ่ง พูดออกมาอย่างเจ็บปวดรวดร้าวว่า "พวกเขาฆ่าฉันมา 2 ครั้งแล้ว ! ตอนที่ทำแท้งครั้งที่ 2 แม้แต่หมอยังบอกว่าทำอย่างนี้จะเป็นอันตราย แต่พวกเขากลับพูดว่าไม่เป็นไร สำคัญที่สุดคือให้ผู้ใหญ่ปลอดภัยเท่านั้นก็พอ เด็กก็ไม่เอาแล้ว ให้ใช้วิธีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใหญ่ที่สุดมาจัดการก็แล้วกัน"

วิญญาณทารกหญิงร้องห่มร้องไห้บอกว่า ตอนนั้นเขาอยู่ในท้องแม่ ใช้ทั้งมือและเท้าเตะถีบอย่างสุดแรง หวังว่าจะสามารถออกไปได้ก่อนกำหนด แต่ทว่า **"หมอได้ใช้มือกดลงที่หัวของเขาแล้วฉีดยาเข้าไป 1 เข็ม เขาก็เริ่มรู้สึกเจ็บปวดไปทั่วทั้งตัว หมดเรี่ยวหมดแรงในทันที จากนั้นหมอก็ใช้กรรไกรตัดมือขวาของเขาออกเป็น 2 ชิ้น แล้วใช้คีมคีบออกมา เอาขาของเขาตัดออกเป็น 4 ชิ้นแล้วใช้เครื่องดูดสุญญากาศดูดขาของเขาออกมา** ความรู้สึกใน

ตอนนั้นมันหนาวเหน็บเข้าไปจนถึงกระดูกและเจ็บปวดทรมานมาก เมื่อได้เจอกับเรื่องที่โหดร้ายแบบนี้ ร่างกายก็เลยมีสภาพอย่างที่เห็น

วิญญาณทารกหญิงยังคงร้องไห้ไม่หยุดและพูดต่อไปว่า : **"ส่วนหัวของฉัน หูของฉัน ตาของฉัน ถูกตัดเป็นชิ้นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตอนถูกตัดที่ส่วนหัวเจ็บปวดทรมานที่สุด หมอตัดที่ส่วนหัวหลายครั้ง แล้วยังใช้ตะขอปลายแหลมเกี่ยวฉันออกมา ใช้คีมคีบฉัน**และอื่นๆอีกมากมาย แต่ละครั้งที่หมอตัดลงไปบนร่างกายของฉัน ฉันเจ็บปวดทรมานเหลือเกิน ทั้งตัวไม่มีเรี่ยวแรงที่จะต่อต้านขัดขืน เลือดไหลตลอดไม่หยุด ความเจ็บปวดทรมานแบบนี้ถึงแม้เวลาจะผ่านไปเนิ่นนานซักแค่ไหนฉันก็จะไม่ลืม โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมอที่ทำแท้งครั้งนี้เป็นคนที่ไม่ค่อยมีประสบการณ์ ทำงานช้ากว่าหมอที่ทำแท้งครั้งแรก แถมยังทำพลาดบ่อยๆ ความจริงแล้วตัดเพียงไม่กี่ครั้งเท่านั้น แต่เป็นเพราะหมอคนนี้ทำพลาดบ่อยก็เลยทำให้ต้องโดนตัดหลายครั้ง ใช้เครื่องมือหลายชิ้นก็ยิ่งทำให้เพิ่มความเจ็บปวดทรมาน เช่น ใช้เครื่องดูดสุญญากาศ ใช้ไม้กวน ใช้ตะขอ และอื่นๆ อีกมาก ทุกอย่างที่ทำล้วนใช้จำนวนครั้งในการทำมากกว่าหมอคนแรกทั้งสิ้น ความเจ็บปวดทรมานต่างๆเหล่านี้ ทั้งหมดล้วนเป็นเพราะพวกเขาทั้งสองคนไม่ต้องการฉัน

ฉันจะไม่ไปตามจองเวรกับหมอที่ทำแท้งหรอก เพราะหมอเคยเสนอความคิดเห็นให้พวกเขาเก็บฉันไว้ ให้พวกเขาคลอดฉันออกมา แต่พวกเขาก็ไม่ฟัง พวกเขาไม่ยอมให้ฉันได้คลอดออกมาลืมตาดูโลก เป็นความผิดของพวกเขา **ครั้งแล้วครั้งเล่าที่ต้องการให้ฉันตาย**

ฉันเกลียดพวกเขาทั้งสองคน เกลียดไปจนวันตาย เนิ่นนานชั่วนิรันดร์ฉันก็จะเกลียด ฉันต้องการให้พวกเขาทั้งสองคนไม่ได้ตายดี ไม่ได้ตายดี ตลอดชั่วนิรันดร์กาลฉันก็จะไม่ยอมปล่อยพวกเขาไป”

นี่คือเรื่องราวจากเสียงร้องไห้ที่เจ็บปวดรวดร้าว เฮ่อ ! จิตอาฆาตที่คิดอยากจะล้างแค้นช่างหนักหน่วงจริงๆ เห็นทีพ่อแม่บนโลกมนุษย์จำเป็นที่จะต้องใช้ความจริงใจมาสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปอย่างจริงๆจังๆซะแล้ว อันที่จริงแล้วจะให้กำเนิดลูกชายหรือลูกสาวทำไมถึงต้องมีการแบ่งแยกด้วยล่ะ !

ผู้พิพากษาบอกว่า : **“ตอนนี้พญายมได้อนุญาตให้วิญญาณทารกหญิงนี้ไปเกิดใหม่อีกครั้งในครอบครัวเดิมเพื่อทวงหนี้ ครั้งนี้วิญญาณทารกหญิงสามารถถือคทาสิทธิ์สีเหลืองเข้าไปอยู่ในมดลูกของผู้เป็นแม่ เมื่อพัฒนาการของทารกในครรภ์มีรูปร่างลักษณะเป็นคนแล้ว คทาสิทธิ์สีเหลืองนี้จะอยู่ในตำแหน่งของอวัยวะเพศของทารกพอดี ทำให้หมอเข้าใจผิดคิดว่าเป็นเด็กผู้ชาย**

ด้วยเหตุนี้ในช่วงระหว่างที่ทารกหญิงอยู่ในท้องของแม่จะได้รับความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่เป็นอย่างดี พ่อแม่ของเขาจะเฝ้ารอคอยวันเวลาที่เขาจะคลอดออกมาลืมตาดูโลกอย่างใจจดใจจ่อและในท้ายที่สุดก็จะต้องให้กำเนิดทารกเพศหญิงออกมาอย่างสิ้นหวัง นี่คือคำบัญชาของพญายม ! เนื่องจากพวกเขาไม่ประพฤติตัวให้อยู่ในกรอบของประเพณี ละเมิดกฎของนรก ทำแท้งซึ่งเป็นบาป เดิมทีฐานะครอบครัวของพวกเขาก็นับได้ว่าไม่เลวเลยทีเดียว **แต่เพราะว่ามี**

พฤติกรรมทำแท้ง ฆ่าลูกในท้องถึง 2 ครั้ง อายุขัยรวมทั้งบุญวาสนาต่าง ๆในทุก ๆด้านของพวกเขาจึงถูกบั่นทอนลง ไม่ว่าจะเป็นสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง กิจการงาน โชคลาภด้านการเงินต่าง ๆ และในอนาคตยังต้องเจอกับผลกรรมตามสนอง ต้องชดใช้หนี้กรรมให้กับลูกสาวที่อกตัญญูคนนี้อีก

ถึงจะบอกว่านี่คือคำบัญชาของพญายม แต่ความจริงแล้วจะเป็นคำบัญชาของพญายมให้พวกเขาต้องรับความทุกข์เช่นนี้ก็หาไม่ ทั้งหมดนี้ก็เพราะตัวของพวกเขาเองที่ละเมิดฝ่าฝืนกฎ **ทำปาณาติบาตฆ่าลูกในท้อง ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนกฎของจักรวาล** ถ้าหากว่าพวกเขาให้กำเนิดเด็กทารกตั้งแต่ครั้งแรกที่ตั้งครรภ์ก็จะไม่ต้องถูกบั่นทอนบุญวาสนาและอายุขัยลง

เมื่อสร้างเหตุเช่นนี้ก็ต้องรับผลเช่นนี้ **ไม่ว่าจะฆ่าใครก็แล้วแต่ต่อไปภายหน้าก็จะต้องรับผลกรรมตอบสนอง จะต้องถูกเขาฆ่าจะต้องอายุสั้น มีโรคภัยมากมายมารุมเร้า** ถึงแม้ยุคสมัยจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะเจริญก้าวหน้ารวดเร็วฉับไวแค่ไหน แต่มหากุศลลับทั้ง 3 ข้อ ซึ่งเป็นกฎพื้นฐานของนรก คือ ช่วยชีวิตคน ส่งเสริมให้หญิงหม้ายรักษาเกียรติศักดิ์ศรีแห่งพรหมจารี และแฝงเร้นคุณธรรมความดีงามสูงส่งของตนไว้ไม่ให้ใครรู้ ทั้ง 3 ข้อนี้ยังคงยั่งยืนไม่เปลี่ยนแปลง หลักคุณสัมพันธ์ของมนุษย์ก็ยังคงยั่งยืนไม่เปลี่ยนแปลงเช่นกัน แต่ละชีวิตต่างก็มีสิทธิ์ในการดำรงชีวิตของตนเองให้อยู่รอด

ทุก ๆ วันมีวิญญาณเด็กทารกที่ถูกทำแท้งโดยเจตนาไปรายงานตัวในนรกเป็นจำนวนมาก กฎนรกจะลงโทษคนที่ทำแท้งอย่างหนัก แม้แต่คนที่เสี้ยมสอนหรือยุยงส่งเสริมให้คนอื่นทำแท้งก็จะต้องถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลงด้วยเช่นกัน ในทางตรงกันข้ามถ้าหากพูดจาตักเตือนคนอื่นไม่ให้ทำแท้งก็จะได้รับอายุขัยและบุญวาสนาเพิ่มขึ้น บนสมุดเกิดตายบัญชีบุญบาปก็จะได้รับการจดบันทึกเป็น **1 มหากุศล** เพราะว่าการทำเช่นนี้เป็นการยังประโยชน์ให้กับตนเองและผู้อื่น”

ผู้พิพากษาสั่งสอนอาอวี้ต่อไปว่า : **“ปัจจุบันเวไนยบนโลกมนุษย์ขาดการปลูกฝังความคิดเรื่องเหตุต้นผลกรรม คิดว่าเด็กทารกที่ยังไม่ได้คลอดออกมาจะไม่รู้เรื่องอะไร อันที่จริงหลังจากที่ตั้งครรภ์แล้ว ชีวิตทารกที่อยู่ในครรภ์ก็มีชีวิตเหมือนกับคนทั่วไป เพียงแต่ชีวิตของพวกเขาเปราะบางมาก พวกเขามีความรู้สึกนึกคิด มีความทรงจำ สามารถรู้สึกถึงความเจ็บปวด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพัฒนาการของพวกเขามีรูปร่างลักษณะออกมาเป็นคนแล้ว ความรู้สึกถึงความเจ็บปวดของพวกเขาจะยิ่งมีความชัดเจนมากยิ่งกว่าตอนที่เพิ่งตั้งครรภ์ได้ 1 เดือน**

อาอวี้ ! ท่านลองฟังคำฟ้องร้องของวิญญาณทารกเหล่านี้ดู ท่านก็จะรู้ว่า **โรคเฉพาะในผู้หญิงที่เกิดขึ้นกับหญิงที่ทำแท้ง รวมถึงอาการปวดเอว ปวดหัว และโรคเรื้อรังต่าง ๆ ที่รักษาไม่หายล้วนมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับวิญญาณเด็กทารกเหล่านี้”**

ดู ๆ ไปแล้ว “เมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรม” นี้ช่างกว้าง

ใหญ่อย่างหาที่สุดมิได้จริงๆ อาศัยพลังความสามารถของเราไม่สามารถที่จะมองเห็นถึงขอบฝั่งของเมืองได้ เสียงร้องไห้ในเมืองนี้ดังทอดยาวต่อเนื่องกันไม่ขาดสาย ดังสั่นสะเทือนจนหูแทบแตก น่าเวทนาอย่างที่สุด !

ก่อนออกไปจากที่นี่ ไปดูๆวิญญาณทารกหญิงที่กำลังจะไปเกิดคนนั้นกันหน่อยเถอะ ข้าพเจ้าพูดว่า : "อาหมีถัวฝอ ! เด็กน้อยอย่าร้องไห้เลย ไปเกิดแล้วจะต้องกตัญญูต่อพ่อแม่นะ จำไว้ ! แม่จะต้องอุ้มท้องนานถึง 10 เดือน ลำบากเป็นอย่างยิ่ง อย่าจองเวรกันอีกต่อไปเลย แก้แค้นกันไปแก้แค้นกันมา แล้วเมื่อไหร่จะจบสิ้น ในเมื่อพญายมมอบคาถาสิทธิ์ให้ไปเกิดใหม่แล้ว ครั้งก่อนๆที่ถูกทำแท้งก็เลิกแล้วกันไปเถอะ" วิญญาณทารกหญิงโกรธแค้นขึ้นมาทันที แล้วตอบกลับมาว่า **"ไม่ได้ ! จะปล่อยพวกเขาไปไม่ได้เด็ดขาด"**

ข้าพเจ้าพูดว่า : "อย่างนี้นะ ถ้าหากไม่มีคาถาสิทธิ์จากพญายมก็ไม่รู้ว่าจะต้องรอคอยต่อไปอีกยาวนานแค่ไหนถึงจะสามารถได้ไปเกิด เธอจะต้องสำนึกคุณของพญายมนะ" วิญญาณทารกหญิงฟังคำพูดของข้าพเจ้าก็เริ่มหยุดร้องไห้ คล้ายกับว่าเห็นด้วยที่จะต้องสำนึกคุณของพญายม เขาตอบกลับมาว่า **"ต้องสำนึกคุณของพญายม แต่จะไม่ยอมปล่อยพ่อแม่ไป"**

"เอาล่ะเด็กน้อย ! อาอวี้ขอตัวก่อน อาหมีถัวฝอ ! หวังว่าต่อไปจะไม่เกิดเรื่องอะไรที่ทำให้เธอรู้สึกไม่สบายใจ ดูแลรักษาสุขภาพให้ดีนะ"

ขอบคุณค่ะผู้พิพากษา วันนี้อาอวี้ขอตัวก่อน ขึ้นดอกบัวขาวกลับ

ผลกรรมตอบสนองของ หมอที่ทำแท้ง ทั้งชาตินี้และชาติหน้า



ขอวิงวอนให้พุทธานุภาพปกป้อง ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง !

อาหมีถัวฝอ อาอวี้คารวะผู้พิพากษา !

วันนี้อยากถามผู้พิพากษาว่า **"หมอที่ทำแท้งให้คนอื่น มีผลกรรมอย่างไร ?"**

ผู้พิพากษาบอกว่า : **หมอที่ทำแท้งเมื่อสมัย 70 ปีก่อน เพียงแค่รับโทษในนรกร้องตะโกน 1,000 ปี นรกใบมีด 1,000 ปี นรกประหารใจ 1,000 ปี นรกยิงตา 1,000 ปี และต้องรอจนกว่าวิญญาณเด็กทารกที่ถูกทำแท้งจะได้ไปเกิดยังโลกมนุษย์ หมอที่ทำแท้งจึงสามารถได้หลุดพ้นจากความทุกข์ทรมานในนรก** แต่ก็ยังต้องดูอีกว่าจิตญาณของพวกเขาได้รับการฟื้นฟูขึ้นหรือไม่ แล้วจึงตัดสินว่าเมื่อไหร่ถึงจะได้กลับไปเกิดบนโลกมนุษย์

เมื่อกลับมาเกิดใหม่ก็จะเป็นคนที่อายุสั้น มีโรคภัยไข้เจ็บมารุมเร้า โดยทั่วไปจะเกิดอาการชาที่ไหล่ คอ มือ เท้า และส่วนอื่นๆของร่างกาย เป็นโรคประสาท ปวดหัว ปวดเอวปวดหลัง เป็นโรคลมชัก โรคจมูกอักเสบเรื้อรัง โรคเฉพาะในผู้หญิงทุกชนิด โรคมะเร็งเต้านม โรคมะเร็งมดลูก โรคปัสสาวะรดที่นอน และอื่นๆ อีกมากมาย ไม่สามารถที่จะใช้เวลาสั้นๆ พูดลักษณะของโรคออกมาได้อย่างชัดเจนทั้งหมด

สรุปคือ **หมอที่ทำแท้งในเวลานั้นทำให้วิญญาณเด็กทารกต้องรับความทุกข์ทรมานแบบไหน เมื่อได้กลับมาเกิดใหม่เป็นคนบนโลกมนุษย์ก็จะต้องได้รับความทุกข์ทรมานแบบนั้น ด้วยโรคชนิดต่าง ๆ โดยที่ยาบนโลกมนุษย์ไม่สามารถรักษาให้หายได้ นอกจากจะสลายแรงกรรมเหล่านั้นโรคถึงจะหาย** นี่คือผลกรรมของหมอที่ทำแท้งให้คนอื่นเมื่อ 70 ปีที่แล้ว (70 ปีที่แล้วคือนับย้อนจากปี ค.ศ.2011–2012 เพราะดูจากคำนำของหนังสือแล้ว ผู้แปลคาดว่าหนังสือเล่มนี้น่าจะถูกเขียนขึ้นในช่วงระหว่างปี ค.ศ.2011- ค.ศ.2012)

สำหรับผลกรรมของหมอที่ทำแท้งในยุคปัจจุบัน **ตอนที่มีชีวิตอยู่จะต้องถูกลดอายุขัยและบุญวาสนาในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นดวงชะตาของครอบครัว ดวงชะตาด้านอาชีพการงาน โชคลาภทางการเงิน ทั้งหมดจะถูกตัดทอนให้เหลือน้อยลง มีอาการปวดหัวปวดเอวปวดหลัง ปวดมือปวดไหล่ เมื่อสิ้นอายุขัยก็จะต้องไปรับโทษในนรกแหลกเป็นชิ้นก่อน 1 แสนปี** ต่อจากนั้นจึงจัดแบ่งไปรับโทษในนรกขุมต่าง ๆที่กล่าวไว้เมื่อครู่ข้างต้น อัตราการทำแท้งที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆในแต่ละวันทำให้หมอที่ทำแท้งในปัจจุบันต้องพัวพันกับชีวิตของผู้อื่นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องมือทำแท้งในสมัยนี้เป็นอันตรายต่อวิญญาณของทารก และยังทำให้เกิดโรคแทรกซ้อนมากกว่าในสมัยก่อน ดังนั้น หมอที่ทำแท้งในยุคปัจจุบันจึงสร้างบาปกรรมที่หนักมาก

เป็นเพราะว่าพ่อแม่เหล่านั้นทำแท้ง จึงทำให้วิญญาณเด็กทารกเกิดความอาฆาตแค้นและก่อให้เกิดปัญหาวิญญาณตามราวี

วิญญาณทารกที่ท่านเห็นอยู่เบื้องหน้าเหล่านี้ ในมือของพวกเขาถือคทาสิทธิ์สีเหลือง กำลังจะออกไปตามหาพ่อแม่เพื่อล้างแค้น ที่เรียกว่า **"วิญญาณตามราวี"** **ถ้าเบาหน่อยวิญญาณก็จะเกาะติดตามร่างกายทำให้เกิดโรคเรื้อรังต้องกินยารักษาเป็นระยะเวลายาวนาน ถ้าหนักขึ้นก็เป็นอันตรายต่อชีวิตและอื่นๆ สำหรับระดับที่รุนแรงและกว้างขึ้นก็จะเป็นกรณีของการเกิดภัยพิบัติ** และที่สำคัญยิ่งกว่านั้น **เด็กทารกมากมายที่มาเกิด เดิมทีแล้วก็คือวิญญาณบรรพชนของพวกเขาเองที่กลับชาติมาเกิดใหม่**

อาอวี้ ! ตอนนี้ท่านไปชมนรกแหลกเป็นชิ้นซักหน่อยเถอะ จะได้กลับไปเขียนหนังสือให้ละเอียดยิ่งขึ้นเพื่อเตือนชาวโลกให้ตื่นตัว

ดีค่ะ ! สำนึกคุณผู้พิพากษา เพียงชั่วพริบตาเดียวก็ถึงนรกแหลกเป็นชิ้นแล้ว ข้าพเจ้าสัมผัสได้ว่านรกแต่ละขุมจะมีจุดเด่นเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน ยังไม่ทันได้เข้าประตูนรกขุมนี้ก็ได้ยินเสียงร้องดังสนั่นสั่นสะเทือนจนหูแทบแตก เสียงเจ็บปวดทรมาน เสียงร้องโอดครวญ นี่คือลักษณะของนรกที่ยั่งยืนไม่เปลี่ยนแปลง ความทุกข์ยากลำบากที่สุดก็คือความทุกข์ยากลำบากในนรก เพราะฉะนั้น อย่ามานรกเด็ดขาด !

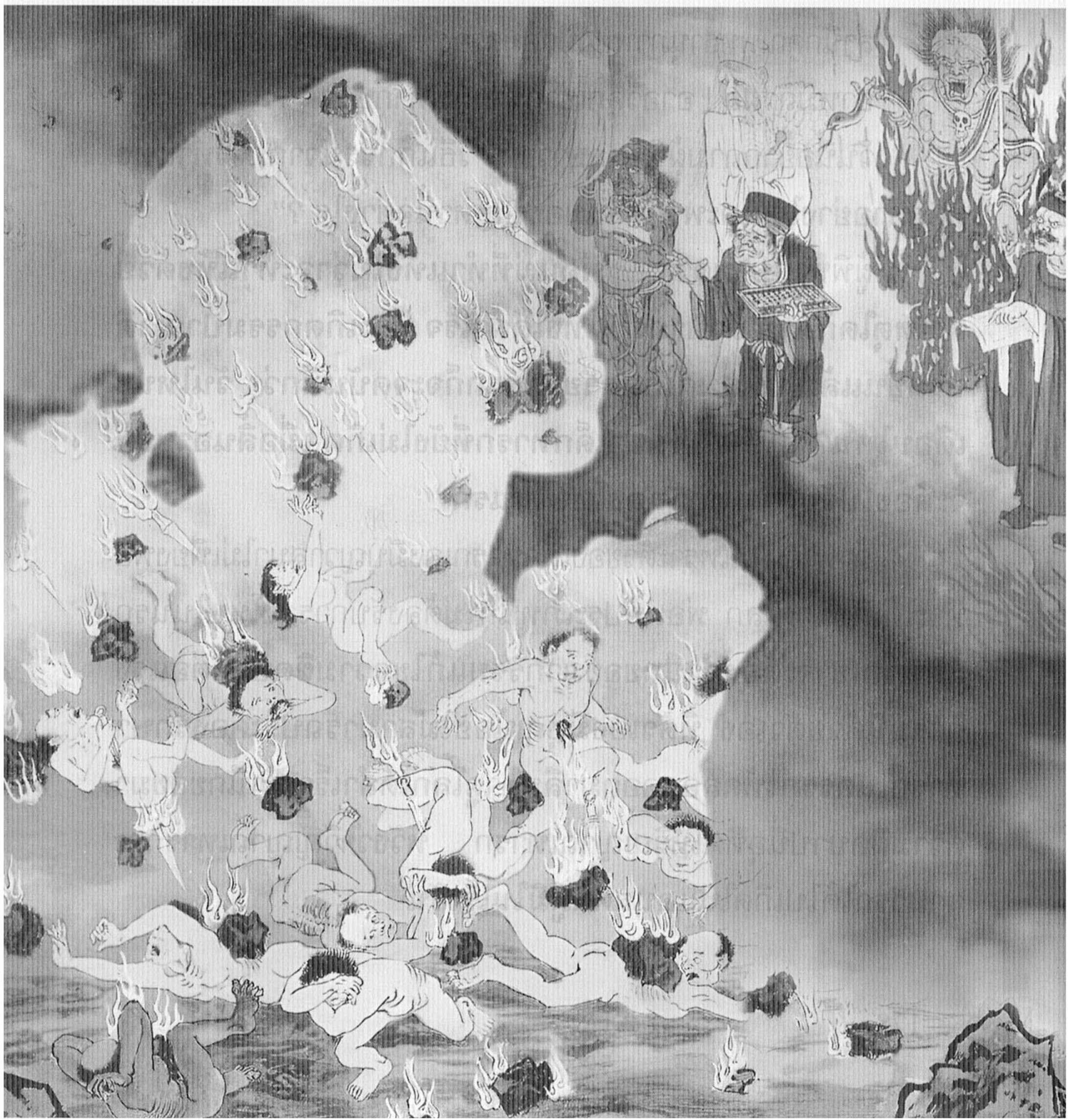
ตอนนี้ข้าพเจ้ามองเห็น **วิญญาณผู้หญิงจำนวนหนึ่งกำลังถูกยักษ์จำนวนมากไล่ต้อนไปที่รูเหล็กกลมสีแดงที่เล็กมาก ภายในรูเหล็กเต็มไปด้วยกลิ่นเหม็นคาว รูเหล็ก 1 รู สำหรับ 1 วิญญาณบาป วิญญาณหญิงพยายามจะฝืนดันตัวเองเข้าไปในรูแต่ก็ไม่สำเร็จ เพราะรูเหล็กนั้นเล็กเกินกว่าที่วิญญาณหญิงจะเข้าไปได้ วิญญาณ**

หญิงหันหลังวิ่งกลับแต่ก็ไม่มีประโยชน์ ยักษ์ดุร้ายมาก ร้องคำราม เสียงดังสนั่น ใช้หอกง่ามปลายแหลมที่อยู่ในมือโกยวิญญาณหญิงไปยังรูเหล็กแล้วยัดเข้าไปในรู วิญญาณหญิงเลือดไหลไปทั่วทั้งตัว มือเท้าขาดออกจากกัน ในที่สุดทั้งตัวก็ถูกยัดเข้าไปในรูได้สำเร็จ จากนั้นยักษ์ก็ใช้พัด พัดไปที่รูเหล็ก 1 ที วิญญาณหญิงก็ฟื้นคืนสู่สภาพเดิมราวกับไม่มีเรื่องอะไรเกิดขึ้น แล้วยักษ์ก็หยิบมีดแหลมที่มีลักษณะเป็นตะขอ เกี่ยวเอาวิญญาณหญิงออกมาจากรูเหล็ก วิญญาณหญิงกรีดร้องด้วยความเจ็บปวด แต่รูเหล็กเล็กมากไม่สามารถเกี่ยวเอาวิญญาณหญิงออกมาได้ ยักษ์จึงใช้กรรไกรตัดวิญญาณหญิงแบ่งออกเป็นชิ้นๆ เลือดไหลนองเต็มพื้น เมื่อนำทุกส่วนของร่างกายออกมาจากรูเหล็กได้แล้ว ยักษ์ก็ใช้เครื่องดูดสุญญากาศดูดทุกส่วนของร่างกายทั้งหมดมารวมกัน แล้วฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่อีกครั้ง รับการลงโทษที่ทุกข์ทรมานวนเวียนกลับไปกลับมาอยู่แบบนี้อย่างต่อเนื่องไม่หยุด เฮ่อ ! น่าเวทนาจริงๆ ไม่อยากมองต่อไปอีกแล้ว ทุกข์ทรมานจริงๆ

อาหมีถัวฝอ ! **อย่าทำแท้งเด็ดขาด เพราะความทุกข์ทรมานในนรกยังทุกข์ยากลำบากยิ่งกว่าการให้กำเนิดบุตรไม่รู้ตั้งกี่ร้อยกี่พันเท่า**

ลำบากผู้พิพากษาแล้ว อาอวี้สวัสดีผู้พิพากษา ขึ้นดอกบัวขาวกลับ

ผู้พิพากษาอธิบายวิธีแก้ไข ผลกรรมทำแท้งอย่างละเอียด



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้คุกเข่ากราบผู้พิพากษา !

วันนี้อยากถามผู้พิพากษาว่า : **"วิธีแก้กรรมจากการทำแท้งต้องทำอย่างไร และพวกท่านมองปัญหานี้อย่างไร ?"**

ผู้พิพากษาพูดว่า : **"พ่อแม่ที่ทำแท้งไม่ว่าจะทำแท้งด้วยสาเหตุใดก็ตาม ถ้าหากทำแท้งได้สำเร็จ และเกิดกรรมปาณาติบาตขึ้นแล้ว บนสมุดเกิดตายในนรกก็จะจดบันทึกว่า วันไหน? เดือนไหน? ปีไหน? ได้ฆ่าเด็กทารกที่ยังไม่เกิด เมื่อสิ้นอายุขัยจะต้องไปรับการไต่สวนลงโทษในนรก**

ถ้าหากเป็นเพราะตัวของเด็กทารกเองมีบุญวาสนาไม่เพียงพอที่จะได้เกิดมาดูโลก พ่อแม่ประเภทนี้ก็ไม่ต้องรับการลงโทษในนรก **แต่พวกเขาจะต้องสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปต่อแรงกรรมนี้ด้วยตัวเอง ที่ตัวเองมีบุญน้อยไม่สามารถประคองรักษาทารกในครรภ์ให้คลอดออกมาลืมตาดูโลกได้สำเร็จ สำนึกขอขมาความผิดบาปนี้อุทิศให้วิญญาณทารก หวังว่าวิญญาณทารกจะสามารถได้ไปเกิดในแดนสุคติภูมิในเร็ววัน**

ทุกสิ่งมีเหตุต้นผลกรรมเชื่อมโยงเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน แรงกรรมที่ส่งผลแน่นอนของกฎนรกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ นั่นก็คือ วิญญาณทารกกับพ่อแม่เคยผูกกรรมกันมาก่อน เคยผิดศีลการฆ่า ลักขโมย และประพฤติผิดในกาม ซึ่งแรงกรรมเหล่านั้นได้ตามมาส่งผล

การทำแท้งนั้น ต่อวิญญาณของทารกแล้วสามารถพูดได้ว่าเป็นความทุกข์ทรมาน **สภาพของวิญญาณทารกจำนวนมากมายได้รับความทุกข์ทรมานมากแค่ไหน ต่อไปภายภาคหน้า คนที่เป็นพ่อแม่ก็จะต้องได้รับความทุกข์ทรมานแบบเดียวกัน** นอกจากนี้ยังมีเหตุปัจจัยอีก 2 ข้อที่จะเพิ่มระยะเวลาในการรับโทษให้ยาวนานขึ้นอีกเป็น 2 เท่า

ข้อที่ 1 คือ ถ้าหากเวลามีช่วงระยะที่ยาวนานก็จะต้องบวกเพิ่มเป็น 2 เท่า

ช่วงระยะเวลาที่ยาวนานจะคิดคำนวณตั้งแต่ตอนที่ทำแท้ง พ่อแม่บางคนหลังจากที่ทำแท้งแล้วไม่เคยสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปเลย ทำเหมือนไม่มีเรื่องอะไรเกิดขึ้น ไม่เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมตอบสนอง ส่วนวิญญาณของทารกที่ถูกทำแท้งนั้น กลับโดดเดี่ยวเดียวดายอยู่ในเมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรม ร้องไห้อย่างทุกข์ทรมานด้วยความอาฆาตแค้น **ช่วงเวลาที่วิญญาณทารกรับความทุกข์ทรมานนี้ ถ้าหากว่ายิ่งยาวนานมากเท่าไหร่ ความอาฆาตเคียดแค้นก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น** เป็นเพราะว่าพ่อแม่บางคนมีบุญวาสนามากจึงทำให้ผลกรรมไม่สามารถตอบสนองได้ในทันที จะ

ต้องรอจนกว่าพวกเขาจะใช้บุญวาสนาของพวกเขาจนหมด ผลกรรมจึงจะตามมาตอบสนอง บางคนอาจจะต้องรอไปจนตลอดชั่วชีวิต กว่าที่ผลกรรมจะตามมาส่งผล ถึงแม้ว่าจะใช้เวลานานหน่อย แต่ทว่ากฎนรกรวมทั้งเหตุต้นผลกรรมมีความยั่งยืนตลอดกาล ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยของกาลเวลา ถึงแม้จะไปทำศัลยกรรมเปลี่ยนแปลงรูปร่างหน้าตาหลอกลวงคนอื่นๆให้เกิดความสับสนเข้าใจผิดได้ แต่ยังไงก็หนีเหตุต้นผลกรรมและกฎนรกไปไม่พ้น

เหตุต้นผลกรรมไม่ใช่ว่าจะไม่ตอบสนอง เพียงแต่เวลายังมาไม่ถึง เหตุต้นผลกรรมเป็นกฎตายตัวที่ไม่คลาดเคลื่อนแม้แต่น้อย **ผลกรรมเหล่านี้ทั้งหมดจะต้องตามมาส่งผลแก่พ่อแม่ที่ทำแท้งอย่างแน่นอน ดังนั้น พ่อแม่ทั้งหลายที่เคยผ่านการทำแท้งมาแล้วจะต้องรีบบังเกิดจิตที่มีความจริงใจมาสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป** เผชิญหน้าแก้ไขปัญหานี้ มิฉะนั้นก็จะต้องประสบกับแรงกรรม วิญญาณทารกตามทวงหนี้ และยากที่จะหนีพ้นจากกฎนรกที่ไร้ความปรานี

ข้อที่ 2 คือ ถ้าหากวิญญาณทารกนั้นมีความยึดติดที่รุนแรงมาก ระยะเวลาในการลงโทษก็จะต้องเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า

หลังจากที่พ่อแม่ทำแท้งแล้ว **คนที่เป็นแม่จะมีบาปหนักกว่าคนที่เป็นพ่อ เพราะว่าชีวิตของทารกอยู่ในกำมือของคนที่เป็นแม่ ในตอนท้ายที่สุดมีเพียงคนที่เป็นแม่เท่านั้นที่จะตัดสินใจว่าจะทำแท้งหรือไม่** บนโลกมนุษย์มีคุณแม่มากมายที่เกิดเปลี่ยน

ใจในวินาทีสุดท้าย ตัดสินใจไม่ทำแท้ง เท่ากับคุณแม่ประเภทนี้ได้สะสมบุญกุศลความดีความชอบในการช่วยชีวิตเอาไว้ **สำหรับวิญญาณทารกที่มีความยึดติดที่รุนแรงนั้น ส่วนมากจะเป็นวิญญาณทารกที่มาเกิดเพื่อทวงหนี้ แต่กลับโชคร้ายโดนทำแท้ง กรรมที่ไม่ดีที่เคยผูกพันกันเอาไว้ก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น ในเมื่อเดิมทีก็มาเกิดด้วยความอาฆาตแค้นอยู่แล้ว เมื่อเพิ่มความเคียดแค้นทรมานจากการถูกทำแท้งเข้าไปอีก ความอาฆาตแค้นก็มีแต่จะเพิ่มทวีขึ้น ระยะเวลาในการรับผลกรรมก็จะต้องเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า**

สำหรับวิธี **"แก้กรรมจากการทำแท้ง"** นั้นมี 2 ข้อ

ข้อแรกคือ **อาศัยแรงจากภายใน** ซึ่งก็คือ **การบังเกิดความคิดที่มีความจริงใจมาสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป** อาศัยจิตที่มีความจริงใจนี้รวมทั้งพลังแห่งการสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปมาสลายความแค้น

ส่วนข้อที่ 2 คือ **อาศัยแรงจากภายนอก** ซึ่งก็คือ **การสร้างความดี สะสมบุญกุศลอุทิศให้กับวิญญาณทารก** ค่อยๆสลายความอาฆาตแค้นของวิญญาณทารก

มีเพียงวิธีการ 2 ข้อนี้จึงจะสามารถแก้กรรมจากการทำแท้งได้ จะต้องใช้ระยะเวลายาวนานเท่าไหร่นั้น ขึ้นอยู่กับแต่ละคน แต่ละกรณี ไม่สามารถพิจารณาโดยใช้มาตรฐานเดียวกันได้ ถ้าหากทำแท้งยิ่งมากก็จะต้องใช้เวลาที่ค่อนข้างยาวนาน เพราะว่าแต่ละครั้งที่ทำแท้งนั้น ล้วนเป็นการผูกกรรมสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับวิญญาณทารกทำให้เกิด

ความอาฆาตแค้น

สำหรับระดับความตื้นลึกของกรรมที่ผูกกันไว้จะมีความตื้นลึกแค่ไหน ก็ต้องดูว่าตัวของพ่อแม่กับวิญญาณของทารกนั้นในอดีตชาติมีแรงกรรมผูกพันกันมาอย่างไร

ถ้าหากว่าเป็นกรรมสัมพันธ์ที่ดีก็จะดีหน่อย พวกเขามาเกิดเพื่อตอบแทนบุญคุณ เมื่อพวกเขาเกิดมา ความยากลำบากต่างๆก็จะลดน้อยลง แต่เป็นเพราะถูกทำแท้งทำให้วิญญาณทารกเกิดความทุกข์ทรมาน ดังนั้น จากเดิมทีที่เคยมีกรรมสัมพันธ์ที่ดีต่อกันก็เปลี่ยนเป็นกรรมสัมพันธ์ที่ไม่ดีไปซะแล้ว

ถ้าหากวิญญาณของทารกมาเกิดด้วยแรงกรรมที่ไม่ดี เมื่อถูกทำแท้ง ความแค้นก็จะยิ่งคุโชนมากยิ่งขึ้น ยิ่งอาฆาตแค้นมากยิ่งขึ้น แต่ละครั้งที่ทำแท้ง วิญญาณทารกจะเกิดความทุกข์ทรมานมาก ส่วนจะทุกข์ทรมานขนาดไหนนั้น ขึ้นอยู่กับแต่ละคนแต่ละกรณีซึ่งมีความแตกต่างกัน โดยพื้นฐานแล้วความเจ็บปวดทรมานจะค่อยๆ เพิ่มขึ้นตามขนาดของทารกในครรภ์ ทารกยิ่งเจริญเติบโตมากความเจ็บปวดทรมานก็ยิ่งมาก จิตอาฆาตแค้นก็ยิ่งรุนแรง

การทำแท้งมีสาเหตุจากหลายด้าน ปัจจุบันมีวิญญาณของทารกจำนวนมากที่ถูกทำแท้งเพราะสาเหตุมาจาก **การประพฤติผิดในกาม** นี่คือปัญหาที่ร้ายแรงในขณะนี้ **คนที่มีส่วนพัวพันเกี่ยวข้องกับการทำแท้งไม่ว่าจะเป็น พ่อแม่ หมอทำแท้ง คนที่เสี้ยมสอนและยุยงส่งเสริม ทุกคนล้วนต้องรับผลกรรมในนรกทั้งสิ้น**

ถ้าหากทำแท้งทารก 1 คน จะต้องดูว่าวิญญาณทารกนั้นมีจิตอาฆาตแค้นและจิตที่ยึดติดรุนแรงแค่ไหน แต่ไม่ว่าจะอาฆาตแค้นและยึดติดมากหรือน้อย กรรมสัมพันธ์ที่ไม่ดีก็ได้ถูกผูกขึ้นมาแล้ว แล้วคนที่จะสามารถปลดกระดิ่งออกจากคอเสือได้ก็จะต้องเป็นคนที่ผูกกระดิ่งเท่านั้น **ไม่ว่าการทำแท้งจะมีสาเหตุมาจากอะไรก็ตาม พ่อแม่ที่อยู่บนโลกมนุษย์จะต้องบังเกิดจิตที่สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปอย่างจริง ๆจัง ๆ ทุก ๆวันจะต้องใช้จิตใจที่มีความจริงใจมาขอร้องให้วิญญาณทารกยกโทษให้อภัย อาศัยจิตใจที่มีความจริงใจนี้มาสลายความอาฆาตแค้นของวิญญาณทารก**

เพราะว่าวิญญาณทารกคือวิญญาณ พวกเขามีกระแสจิตสามารถรับรู้ถึงความคิดของพ่อแม่บนโลกมนุษย์ได้ ดังนั้น จะต้องมีความจริงใจ **ถ้าหากการสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปเป็นเพียงรูปแบบที่ทำตามสูตรสำเร็จโดยให้ผู้อื่นไปทำแทน อย่างนี้ก็ไม่ใช่การสำนึกขอขมาความผิดบาปอย่างจริงใจ นั่นไม่มีประโยชน์** จะต้องใช้จิตที่มีความจริงใจ และจะต้องเป็นความจริงใจที่มากพอรวมทั้งจะต้องมีความตั้งใจจริง สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปทุก ๆ วัน

ตอนที่เพิ่งจะเริ่มต้นสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปร่างกายอาจจะรู้สึกไม่ค่อยสบาย อย่างมาก ๆ ที่พบเห็นได้บ่อยที่สุดคือ **ปวดหัว ปวดทรวงอก ปวดมือปวดขา ปวดเอวปวดหลัง เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์** และอื่น ๆอีกนับไม่ถ้วน อาการของ

แต่ละคนจะแตกต่างกัน มีเพียงส่วนน้อยที่จะเกิดอาการเจ็บปวดในจุดเฉพาะของร่างกายซึ่งขึ้นอยู่กับแรงกรรมที่ทำไว้กับวิญญาณของทารก

ที่กล่าวมาข้างต้น พ่อแม่โดยส่วนใหญ่จะมีอาการเจ็บปวดเกิดขึ้นเพียงจุดเดียว แต่พ่อแม่บางส่วนก็มีอาการเจ็บปวดทั้งหมดทุกจุดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พ่อแม่บางส่วนก็มีแรงกรรมจากการทำแท้งไม่หนักมาก เพราะว่าไม่ได้มีเจตนาที่จะทำแท้ง แต่เป็นเพราะลูกในครรภ์มีบุญวาสนาไม่พอที่จะได้เกิดออกมาลืมตาดูโลก จึงจำใจต้องทำแท้ง พ่อแม่ประเภทนี้จะมีปฏิสัมพันธ์กับวิญญาณทารกดีกว่าพ่อแม่ประเภทอื่นนิดหน่อย แต่ก็จะต้องสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป ทำความดีสะสมบุญกุศลอุทิศให้วิญญาณทารกสามารถไปสู่สุคติได้ในเร็ววัน

เพราะว่าตั้งแต่วันที่วิญญาณทารกถูกทำแท้ง พวกเขาก็ไปพักอยู่ที่ **"เมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรม"** ด้วยความโศกเศร้าเสียใจและเคืองแค้น เฝ้ารอคอยให้พญายมสอบสวนและอนุมัติคทาสิทธิ์สีเหลืองให้กับพวกเขา **เมื่อได้รับคทาสิทธิ์ พวกเขาก็สามารถกลับมาล้างแค้นบนโลกมนุษย์ได้ เมื่อถึงตอนนั้นพ่อแม่บนโลกมนุษย์ก็จะถึงคราวดวงตก** ดวงชะตาโชคลาภในทุก ๆด้านไม่ว่าจะเป็น การงาน กิจการ สุขภาพ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และอื่น ๆอีกมากมายทั้งหมดจะเกิดอุปสรรคต่าง ๆคอยขัดขวาง เพราะว่าบนโลกมนุษย์มีพ่อแม่จำนวนมากทำแท้งกันทุกวัน ทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆขึ้นมากมาย เช่น **เป็นไมเกรนครั้งแล้วครั้งเล่ารักษาไม่หาย เป็นโรค**

เฉพาะในผู้หญิงชนิดต่าง ๆที่รักษาไม่ได้ โรคทางเพศสัมพันธ์ โรคประสาท เป็นต้น เหล่านี้ล้วนมีจุดเริ่มต้นมาจากการทำแท้ง

โรคเหล่านี้จะต้องอาศัยพลังของการสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปอย่างจริงใจ ทำความดีสะสมบุญกุศลอุทิศให้กับวิญญาณทารกจึงจะสามารถรักษาได้ มิฉะนั้นก็จะเป็นการสิ้นเปลืองเงินทองและเสียเวลาไปกับยาของหมอบนโลกมนุษย์เปล่าๆ บางทีชาตินี้ทั้งชาติก็อาจจะรักษาไม่หาย จะต้องยืดเวลาออกไปถึงชาติหน้าและชาติต่อ ๆไปตราบใดที่แรงกรรมยังไม่หมดสิ้น ดังนั้นจะต้องเกิดจิตที่สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปแล้วไปดำเนินปฏิบัติออกมา การบังเกิดความคิดเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะความคิดสามารถทะลุข้ามผ่านมิติได้ หนึ่งความคิดสามารถทำเรื่องที่ดีหรือไม่ดีให้สำเร็จลงได้

จำไว้ว่าคนที่ทำแท้งจะต้องสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปด้วยตัวเอง ไม่ใช่จ่ายเงินจ้างคนอื่นให้คนอื่นช่วยเป็นธุระให้ ตัวเองจะต้องตั้งใจสวดท่องพระสูตรอุทิศให้วิญญาณทารกด้วยตัวเอง สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปด้วยตัวเอง บนโลกมนุษย์มีสถานที่เซ่นไหว้ดวงวิญญาณเด็กทารกมากมาย ความจริงแล้วสถานที่เหล่านั้นส่วนใหญ่จะไร้ประโยชน์ สิ้นเปลืองเงินทองโดยสูญเปล่า

พ่อแม่ที่ทำแท้ง ด้านหนึ่ง ทุกๆ วันจะต้อง **ใช้ความจริงใจสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปต่อวิญญาณเด็กทารก** วอนขอให้วิญญาณทารกยกโทษให้อภัย

ส่วนอีกด้านหนึ่งก็จะต้อง **สวดท่องคัมภีร์**《กษิติครรภ์โพธิสัตว์มูลปณิธานสูตร》ด้วยตัวเอง หรืออาจจะเป็นพระสูตรคัมภีร์อื่นๆ ของศาสนาพุทธเพื่ออุทิศบุญกุศลให้กับวิญญาณทารก

ถ้าหากพอจะมีกำลังทรัพย์ก็ควรจะ **ทำบุญปล่อยชีวิตสัตว์** ให้มากๆ เพื่อเป็นการอุทิศบุญกุศลให้แก่วิญญาณเด็กทารกด้วยอีกทางหนึ่ง

การทำแท้งคือการฆ่าชีวิต ทำให้เกิดบาปเวรมากมาย นำมาซึ่งความเจ็บปวดทรมาน แม่ที่ทำแท้งทุกคนภายในใจจะมีความรู้สึกผิดเกิดขึ้น ความรู้สึกผิดนี้เกิดขึ้นจากแรงกรรมของการทำแท้ง ต้องอาศัยพลังของการสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป ขอให้วิญญาณทารกให้อภัย จึงจะสามารถขจัดความรู้สึกนี้ออกไปได้ แม่บางคนอาจจะบอกว่าไม่มีความรู้สึกนี้ ความจริงไม่ใช่ไม่มี เพียงแต่นิสัยที่ไม่ดีของพวกเขา ความกลัดกลุ้มที่มากเกินไป ทั้งยังมีกรรมหนักที่มากีดขวางปิดกั้นความรู้สึก

การปล่อยชีวิตสัตว์ก็คือการช่วยชีวิต นำมาซึ่งความโชคดีมีสิริมงคล เวลาที่ปล่อยชีวิตสัตว์ สัตว์ที่ถูกปล่อยก็จะดีใจ มีความสบายใจและรู้สึกสำนึกบุญคุณ ทั้งยังเป็นการผูกกรรมสัมพันธ์ที่ดี ควรจะปล่อยชีวิตสัตว์เพื่ออุทิศบุญกุศลให้วิญญาณเด็กทารกได้หลุดพ้นจากความทุกข์ได้รับความสุขในเร็ววัน ได้ไปเกิดในแดนวิสุทธิภูมิ

นรกให้ความสำคัญกับวิธีการ **"แก้กรรมจากการทำแท้ง"** โลกมนุษย์ตอนนี้เป็นยุคที่ผู้คนจิตใจว้าวุ่นลุ่มหลงในกามตัณหา การประพฤติผิดในกามนำมาซึ่งการทำแท้งจนกลายเป็นกิจวัตรประจำวัน

ของวัยรุ่น **ก็เพราะว่าโลกมนุษย์เต็มไปด้วยบรรยากาศอัปมงคลจากการประพฤติผิดในกาม และความอาฆาตแค้นจากการทำแท้ง จึงส่งผลกระทบต่อความสมดุลของธรรมชาติทำให้เกิดภัยธรรมชาติและภัยจากน้ำมือของมนุษย์ขึ้น**

พญายมราชของเรามีบัญชา สำหรับเวไนยที่มีความจริงใจสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปเพื่อ "แก้กรรมจากการทำแท้ง" **จะต้องตั้งปณิธานว่านับจากนี้เป็นต้นไปตัวเองจะตัดขาดจากพฤติกรรมของการทำแท้งตลอดไป และต้องนำข้อมูลข่าวสารนี้ไปบอกต่อให้ผู้อื่นได้รับรู้ ห้ามปรามและตักเตือนคนที่ทำแท้งคนอื่นๆ ทำความดีชดใช้ความผิด บนสมุดบันทึกบัญชีบุญบาปของแต่ละคนก็จะได้รับการจดบันทึกเป็น 1 มหากุศล สามารถได้รับการพิจารณาลดโทษ หรืออาจจะได้รับการยกเว้นโทษในนรกทำแท้ง** โดยข้อสรุปที่แน่นอนในตอนสุดท้ายจะต้องพิจารณาจากการปฏิบัติของแต่ละคนแต่ละกรณี"

เอาล่ะ! อาอวี้ วันนี้ก็พอเท่านี้ก่อน กลับไปรีบเขียนหนังสือเถอะ

อาหมีถั่วฝอ ! อาอวี้คุกเข่ากราบสำนึกคุณผู้พิพากษา ขึ้นดอกบัวขาวกลับ.

คำพูดที่จริงใจแฝงด้วยความหมายอันลึกซึ้งของผู้พิพากษาชี้แนะคุณแม่ทั่วหล้า



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สวัสดีผู้พิพากษาค่ะ!

ผู้พิพากษาพูดว่า :"อาอวี้ ! ดูเหมือนท่านไม่ได้มาที่นี่พักหนึ่งแล้วนะ"

"ใช่ค่ะผู้พิพากษา อาอวี้รู้สึกละอายใจเหลือเกิน ช่วงระยะใกล้ๆ นี้มัวยุ่งอยู่กับธุระทางโลก จะต้องศึกษาเลียนแบบผู้พิพากษา ทุกเช้าค่ำคอยบริการรับใช้เวไนย ต่อไปจะมาให้บ่อยๆ"

วันนี้อาอวี้มีหลายคำถามอยากถามผู้พิพากษาเกี่ยวกับวิญญาณเด็กทารกที่ถูกทำแท้ง ขอเรียนถามผู้พิพากษาว่า

ข้อ 1 ถ้าหากคุณแม่ที่ทำแท้ง อยู่บนโลกมนุษย์สวดท่องพระสูตรรวมทั้งปล่อยชีวิตสัตว์ บุญกุศลเหล่านี้วิญญาณเด็กทารกที่อยู่ในเมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรมจะได้รับหรือไม่ ?

ข้อ 2 สวดท่องพระสูตรคัมภีร์ใดดีที่สุด? แล้วจะต้องสวดนานเท่าไหร่จึงจะมีผล ?

ข้อ 3 เมื่อวิญญาณทารกได้รับบุญกุศลแล้ว พวกเขาจะไปที่ไหน ?

ข้อ 4 ใช่หรือไม่ว่าต้องทำป้ายวิญญาณของเด็กทารกวางตั้งไว้ในบ้านของตัวเองหรือวางตั้งไว้ที่ตำหนักพระให้ได้รับควันธูป ได้ฟังเสียงสวดมนต์ ? ทำอย่างนี้มีประโยชน์หรือไม่ ?

ข้อ 5 วิญญาณเด็กทารกใน "เมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรม" จะเติบโตขึ้นอีกหรือเปล่า ? พวกเขาอาศัยสิ่งใดในการประคองชีวิต ?

ผู้พิพากษาตอบกลับมาว่า :

ข้อที่ 1. ได้รับ ! เมื่อพ่อแม่หรือญาติพี่น้องที่อยู่บนโลกมนุษย์ทำความดีสร้างบุญกุศลแล้วอุทิศให้ พวกเราจะนำบุญกุศลนั้นมาแบ่งให้กับวิญญาณเด็กทารก อย่างเช่น การปล่อยชีวิตสัตว์ สวดท่องพระสูตรคัมภีร์ ถวายพุทธบูชา ให้ทาน ซ่อมสะพาน ทำถนน และอื่นๆ ถ้าหากมีบุญกุศลมาก ส่วนแบ่งที่วิญญาณเด็กทารกได้รับก็จะมากหน่อย ถ้าหากมีบุญกุศลน้อย ส่วนแบ่งที่วิญญาณเด็กทารกได้รับก็จะน้อยลง

การกุศลแต่ละเรื่องจะได้บุญกุศลมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้ที่สร้างบุญกุศล **ถ้าหากผู้ที่สร้างบุญกุศลมีจุดประสงค์เพื่อช่วยเหลือให้ผู้อื่นพ้นจากความทุกข์ได้รับความสุข ต้องการปลดเปลื้องความทุกข์ยากให้กับผู้อื่นโดยที่ไม่ได้คิดหวังให้ผู้อื่นมาตอบแทนบุญคุณเลยแม้แต่น้อย และตัวเองก็ไม่ได้มีจิตที่ยึดติดกลัดกลุ้มเป็นกังวลอยู่ในบุญกุศลนั้น ไม่ได้หวังวอนให้ตัวเองได้รับบุญกุศล เช่นนี้แล้ว บุญกุศลที่ได้รับนั้น กลับยิ่งมากมายมหาศาลอย่างไร้ขอบเขตจำกัด หากใช้บุญกุศลที่มากมายมหาศาลนี้อุทิศ**

ให้กับวิญญาณเด็กทารกใน **"เมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรม" ทารกนั้นจะต้องเป็นทารกที่เพิ่งตายได้ไม่เกิน 49 วันจึงจะสามารถได้ไปเกิดใหม่ในสุคติภูมิ**

พูดถึงการแบ่งบุญกุศล ถ้าหากแบ่งบุญกุศลออกเป็น 7 ส่วน ผู้สร้างบุญกุศลจะได้รับไป 6 ส่วน วิญญาณเด็กทารกจะได้รับ 1 ส่วน

ข้อ 2. สำหรับการสวดท่องพระสูตรควรจะสวด 《กษิติครรภ์โพธิสัตว์มูลปณิธานสูตร》 **เพื่อฉุดช่วยดวงวิญญาณของผู้ตายจึงจะเหมาะสมที่สุด**

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์เปี่ยมด้วยมหาเมตตา มหากรุณา ตั้งมหาปณิธานว่า "หากนรกไม่ว่างเว้นจากหมู่สัตว์ที่ทุกข์ทรมานจะไม่ขอสำเร็จเป็นพระพุทธะ" พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มีบุญสัมพันธ์กับเวไนยในนรกมากที่สุด อย่างน้อยที่สุดต้องสวด 49 จบ นี่เป็นสิ่งที่ได้รับการบันทึกไว้ในแดนนรกภูมิของพวกเราว่าเป็นวิธีที่เร็วที่สุดที่จะทำให้วิญญาณได้ไปเกิดใหม่

ดังนั้น ให้สวด《กษิติครรภ์โพธิสัตว์มูลปณิธานสูตร》อย่างน้อย 49 จบ (1 จบมี 13 ปริเฉท) **ยิ่งไปกว่านั้นหากคุณแม่ที่ทำแท้งสามารถบังเกิดมหาปณิธาน ทำความดีสร้างบุญกุศลอย่างต่อเนื่อง วิญญาณทารกก็จะได้ไปเกิดใหม่ แล้วคุณแม่ก็จะกลายเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมอันวิสุทธิ์สงบที่ยังประโยชน์ให้กับตนเองและผู้อื่นอย่างแท้จริง** โดยคิดคำนวณนับตั้งแต่วันแรกที่ทำแท้งไปจนกระทั่งถึงวันที่ 49 เมื่อครบ 49 วันวิญญาณทารกก็จะ

ได้ไปเกิดใหม่ แต่ทว่าคุณแม่ที่ทำแท้งประเภทนี้มีน้อยนัก สามารถพูดได้เลยว่าในหนึ่งหมื่นคนไม่มีเลยแม้แต่คนเดียว วิญญาณเด็กทารกเกือบจะทั้งหมดที่มาถึงนรกในขณะนี้เป็นวิญญาณที่พ่อแม่ต่างก็ไม่ยอมรับ **พ่อแม่ที่ทำแท้งบนโลกมนุษย์มีน้อยเหลือเกินที่จะสามารถบังเกิดจิตสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปอย่างแท้จริงต่อสิ่งที่ได้ทำลงไป**

คนทั่วๆไปต่างก็คิดว่าเรื่องอะไรก็แล้วแต่ที่ตาเนื้อมองไม่เห็นก็คือไม่มี ที่จริงแล้วความคิดนี้เป็นความคิดที่ผิด วิญญาณทารกทั้งหลายที่อยู่ใน "เมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรม" ทุกๆวันผ่านไปอย่างทุกข์ทรมาน **พ่อแม่ของพวกเขาอยู่บนโลกมนุษย์กลับไม่เคยบังเกิดจิตที่จะไปสลายความแค้นเลย ความอาฆาตแค้นที่ผูกไว้ก็มีแต่จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆตามวันเวลาที่ผ่านไปอย่างรวดเร็ว เมื่อใดที่บุญวาสนาของพ่อแม่หมดลง เมื่อนั้นเหตุปัจจัยต่างๆก็ถึงพร้อม วิญญาณทารกจะต้องตามมาคิดบัญชีอย่างแน่นอน**

กฎนรกก็เช่นกัน ยากนักที่จะหลีกหนีกฎของนรกได้ ถึงตอนนั้นความหวานชื่นปีติสุขก็จะหมดไป มีแต่ความทุกข์ยากขื่นขมเข้ามาแทนที่ ทุกข์อย่างไรนั้นยากจะอธิบายให้หมดได้ด้วยคำพูดสั้นๆเพียงไม่กี่คำ อาจจะเป็นโรคเจ็บป่วยมากมายตั้งแต่หัวจรดเท้า หรือแม้แต่บ้านแตกสาแหรกขาด และอื่นๆ

วิญญาณเด็กทารกแต่ละคนต้องการบุญกุศลไม่เท่ากัน เพราะบุญคุณความแค้นของแต่ละคนไม่เหมือนกัน บุญคุณความแค้นมีแบ่งแยก ถ้าหากทารกมาเพื่อตอบแทนบุญคุณแต่ถูกทำแท้ง

ก็จะทำให้เกิดเป็นความอาฆาตแค้นครั้งใหม่ ทำให้บุญคุณความแค้นพัวพันกันยุ่งเหยิง แม้แต่คนปกติทั่วไปก็อาจจะสร้างบุญคุณความแค้นใหม่ๆออกมาเรื่อยๆตามกาลเวลาเช่นกัน ถ้าหากทารกมาเพื่อล้างแค้นก็จะยิ่งเพิ่มความอาฆาตแค้นมากยิ่งขึ้น ทุกข์จนพูดไม่ออก

ข้อ 3. เมื่อวิญญาณทารกได้รับบุญกุศลมากพอ วิญญาณก็จะยกระดับขึ้นตามแรงบุญของตัวเอง สามารถหลุดพ้นจาก "เมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรม" สำหรับการไปเกิดใหม่ของวิญญาณทารกสามารถแบ่งตามสภาพการเกิดใหม่อย่างคร่าวๆได้ 3 ประเภท

ประเภทที่ 1 มีบุญกุศลเพียบพร้อมสมบูรณ์สามารถอาศัยบุญกุศลนี้**ไปเกิดยังแดนสุขาวดีของพระอมิตาภะพุทธเจ้า** แต่วิญญาณทารกที่ได้ไปเกิดยังแดนสุขาวดีของพระอมิตาภะพุทธเจ้า ประเภทนี้มีน้อยมาก

ประเภทที่ 2 **ได้ไปเกิดเป็นเทวดาบนสวรรค์**

ประเภทที่ 3 **ได้ไปเกิดเป็นมนุษย์**

ไม่ว่าจะได้ไปเกิดยังแดนสุขาวดีของพระอมิตาภะพุทธเจ้า สวรรค์หรือโลกมนุษย์ ก็ยังต้องแบ่งระดับ เป็นระดับบน ระดับล่าง ตามแต่กำลังของบุญกุศลที่วิญญาณทารกมี แดนสุขาวดีของพระอมิตาภะพุทธเจ้าแบ่งการเกิดเป็นบัว 3 ระดับ คือ **ระดับล่าง ระดับกลาง ระดับบน** แต่ละระดับยังแบ่งอีกเป็น 3 ระดับ คือ ล่าง กลาง บน รวมทั้งหมดเป็น 3 ชั้น 9 ระดับ

สวรรค์ก็แบ่งเป็นชั้น **กามภพ รูปภพ อรูปภพ**

โลกมนุษย์ก็แบ่งเป็น **คนร่ำรวย คนฐานะปานกลาง คนยากจน**

หลังจากที่วิญญาณเด็กทารกได้รับบุญกุศลแล้ว จะได้ไปเกิดที่ไหนนั้น ก็ต้องดูว่าบุญกุศลของพ่อแม่บนโลกมนุษย์มีมากน้อยแค่ไหน เพียงพอที่จะแบ่งให้วิญญาณทารกได้ไปเกิดหรือไม่ **ถ้าหากวิญญาณเด็กทารกได้ไปเกิดไว หายนะภัยพิบัติของพ่อแม่ที่ทำแท้งก็สามารถได้รับการแก้ไขในเร็ววัน ขอเพียงพ่อแม่ที่เคยทำแท้งรีบบังเกิดจิตสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปจากการทำแท้ง ทำความดีสะสมบุญกุศลให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้** เพื่อฉุดช่วยเลือดเนื้อเชื้อไขที่น่าเวทนาสงสารของตัวเองใน"เมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรม"

ข้อ 4. พูดถึงการตั้งป้ายวิญญาณของเด็กทารก พ่อแม่บนโลกมนุษย์อย่าได้ตั้งป้ายวิญญาณไว้ในบ้านของตัวเอง เพราะทำอย่างนี้มีแต่จะเหนี่ยวรั้งการไปเกิดใหม่ของวิญญาณ **ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นการแส่หาเรื่องให้กับตัวเอง เพราะอาจจะมีภูตผี วิญญาณอื่นมาอาศัยอยู่ในป้ายวิญญาณนั้น** สำหรับการตั้งป้ายวิญญาณไว้ในตำหนักพระให้ได้รับควันธูป ได้ฟังเสียงสวดมนต์ การทำอย่างนี้ย่อมมีผลดีอย่างแน่นอน แต่ตำหนักพระนั้นจำเป็นจะต้องมีความวิสุทธิ์สะอาด และดำเนินตามหลักสัจธรรมจริง เป็นสัมมาธรรมที่ไม่ผิดเพี้ยน จึงจะสามารถส่งผลดีต่อการไปเกิดใหม่ของวิญญาณเด็กทารก ซึ่งในขณะนี้บนโลกมนุษย์มีตำหนักพระเกิดขึ้นมากมาย

เรียกตัวเองว่าตำหนักพระชื่อนั้นชื่อนี้ มีเทพชั้นสูงที่มีสติปัญญาญาณสูงส่ง มาเพื่อฉุดช่วยดวงวิญญาณเด็กทารกและอื่นๆโดยเฉพาะ แต่เมื่อพิจารณาดูจากการกระทำของพวกเขาแล้ว แท้ที่จริงคือ **การต้มตุ๋นหลอกลวงเงินทอง** คนที่หลงเชื่อก็จะสิ้นเปลืองเงินทองและสูญเสียเวลารวมทั้งแรงกายแรงใจ ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นการแส่หาเรื่องให้ภูตผีปีศาจมาเกาะหรือมาสิงร่างของตน

ความอาฆาตแค้นของวิญญาณทารกที่ถูกทำแท้ง พ่อแม่ที่อยู่บนโลกมนุษย์จะต้องเป็นผู้แก้ไขเอง คนที่จะสามารถปลดกระดิ่งออกจากคอเสือได้ก็คือคนที่ผูกกระดิ่งบนคอเสือเท่านั้น จ่ายเงินทองจ้างคนอื่นให้มาช่วยสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปต่อวิญญาณทารกแทนตัวเอง มิสู้ตัวเองใช้ความจริงใจของตัวเองมาสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปด้วยตัวเองยังจะเห็นผลที่ดีกว่าและเร็วกว่า

ข้อ 5.เมื่อทารกถูกทำแท้งตาย กลายเป็นวิญญาณมาอยู่ที่ "เมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรม" โดยส่วนใหญ่จะปรากฏรูปลักษณ์ของเด็กทารกอายุ 6 เดือน และจะคงอยู่สภาพเช่นนี้ไปจนกว่าจะได้ไปเกิดใหม่หรือได้ไปสู่สุคติภูมิ

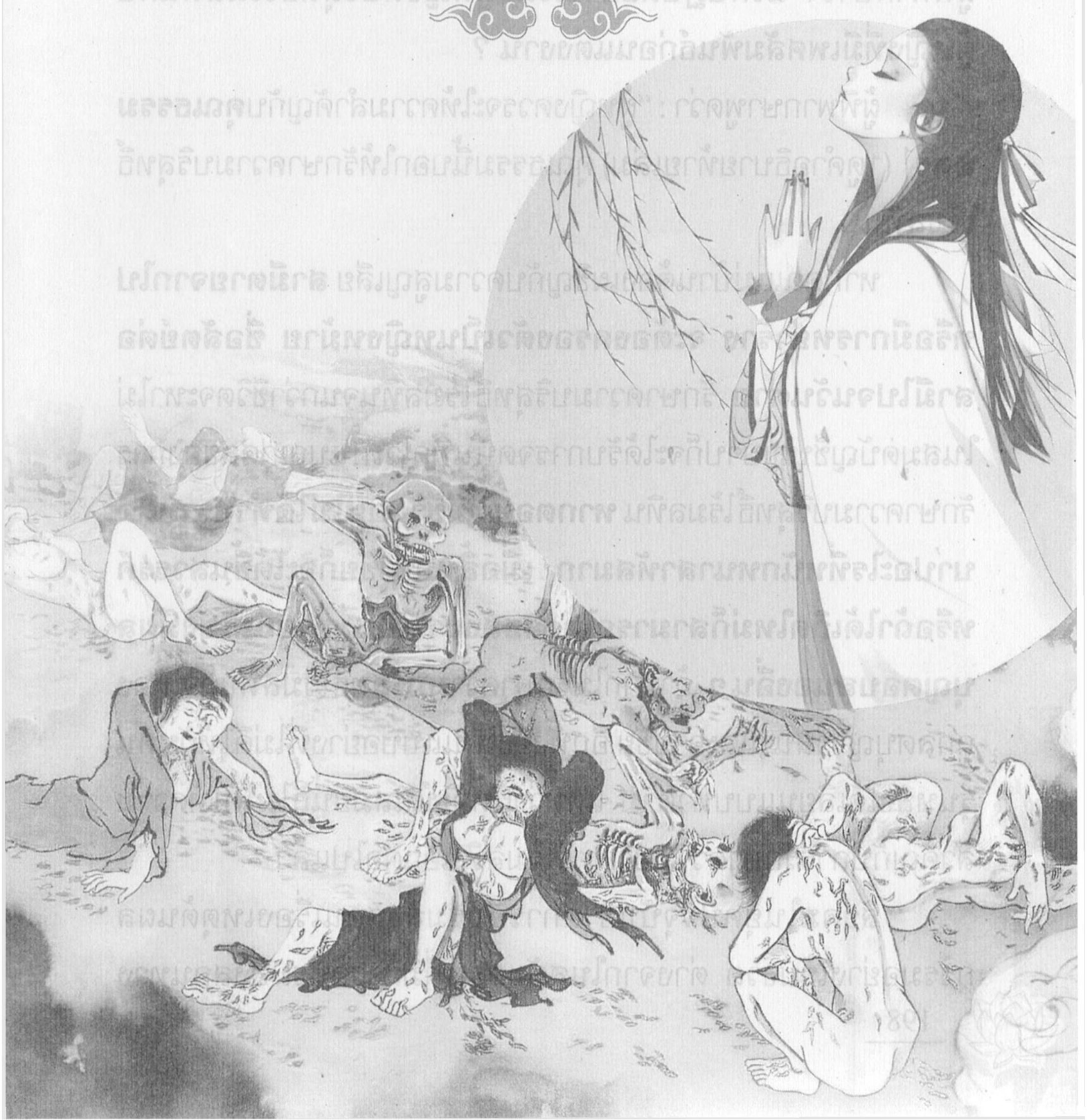
วิญญาณทารกใน"เมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรม"อาศัยอาหารหยาบที่มีรูปลักษณ์ **ถ้าหากพ่อแม่บนโลกมนุษย์มีการนำอาหารมาเซ่นไหว้วิญญาณทารก วิญญาณทารกจะสูดกินส่วนละเอียดที่เป็นโอชารสของอาหาร แต่ช่างเป็นเรื่องที่น่าเศร้า เพราะความจริงแล้ววิญญาณเด็กทารกเหล่านี้คือผู้ที่ถูกทอดทิ้ง ไม่มี**

คนเซ่นไหว้ มีเพียงความเจ็บปวดทรมานเท่านั้นที่คอยอยู่เคียงข้างเป็นเพื่อนของพวกเขา ด้วยเหตุนี้วันแล้ววันเล่าพวกเขาจึงได้แต่ร้องไห้อย่างทุกข์ทรมาน **จิตที่อาฆาตแค้นของวิญญาณทารกจะทำให้บุญวาสนาของพ่อแม่ค่อย ๆสูญสิ้นหมดไปเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่องโดยไม่รู้ตัว จนกระทั่งอายุขัยของพ่อแม่หมดลง** แต่บุญคุณความแค้นความทุกข์ทรมานต่าง ๆที่ผูกมัดกันไว้ก็ยังไม่จบสิ้น ยังจะต้องกลับมาพบเจอกันอีก

ดังนั้น ขอเตือนชาวโลกทุกคนว่าอย่าทำแท้งเด็ดขาด ใครที่เคยทำแท้งจะต้องทำความดีสะสมบุญกุศล สร้างคุณงามความดีให้แผ่ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง นำบุญกุศลมาชดใช้ความผิดบาป ถ้าหากนำข่าวสารของกฎนรกนี้บอกต่อ ๆกันไปให้คนอื่น ๆได้รับรู้ ทำให้คนบาปเกิดความสำนึกผิดอย่างจริงใจ ผู้ที่เผยแพร่ข้อมูลเหล่านี้ก็สามารถได้รับการพิจารณาลดโทษในนรกให้เบาลงได้

อาอวี้สำนึกคุณผู้พิพากษา ขึ้นดอกบัวขาวกลับ !

《 กฎนรก 》
สถานภาพของสตรีเพศ
ห้ามมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน



อาหมีถัวฝอ ! อาอวี่คารวะผู้พิพากษา วันนี้อาอวี่อยากถามผู้พิพากษาว่า **นรกปฏิบัติอย่างไรต่อผู้หญิงที่บริสุทธิ์ไร้มลทินกับผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ?**

ผู้พิพากษาพูดว่า : "ผู้หญิงควรจะให้ความสำคัญกับ**คุณธรรมสตรี**[1] (1ดูคำอธิบายท้ายเล่ม) คุณธรรมนี้บอกให้รักษาความบริสุทธิ์ไร้มลทิน

หากคุณแม่บ้านต้องเผชิญกับความสูญเสีย **สามีตายจากไปหรือมีการหย่าร้าง จะต้องครองตัวเป็นหญิงหม้าย ซื่อสัตย์ต่อสามีไปจนวันตาย** รักษาความบริสุทธิ์ไร้มลทินจนกว่าชีวิตจะหาไม่ในสมุดบัญชีบุญบาปก็จะได้รับการจดบันทึกไว้เป็นบุญกุศลของการรักษาความบริสุทธิ์ไร้มลทิน **หากตอนที่มีชีวิตอยู่ไม่ได้ทำความผิดบาปอะไรที่หนักหนาสาหัสมาก เมื่อสิ้นอายุขัยก็จะได้ขึ้นสวรรค์หรือถ้าได้เกิดใหม่ก็สามารถได้กายสังขารเป็นผู้ชายและยังมีผลบุญตอบสนองอื่นๆ** ถ้าหากไม่รักษาความบริสุทธิ์ไร้มลทินก็จะต้องถูกลดบุญวาสนาและอายุขัย อีกทั้งยังเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีให้กับคนรุ่นหลังได้เลียนแบบทำตาม แต่ทว่าผู้หญิงในสมัยนี้ก็ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการรักษาความบริสุทธิ์ไร้มลทินอีกต่อไปแล้ว

สังคมในยุคปัจจุบันขาดการอบรมสั่งสอนเรื่องเหตุต้นผลกรรมอย่างเข้มงวด ต่างจากในสมัยก่อนที่มีการอบรมสั่งสอนทาง

ด้านศีลธรรมจรรยา **สมัยก่อนผู้หญิงจะต้องปฏิบัติตามคุณธรรมของสตรี จะต้องให้ความสำคัญกับคุณธรรมความประพฤติ คำพูด หน้าที่อันพึงปฏิบัติและกิริยามารยาท** แม้แต่การเดิน รูปโฉม จังหวะและน้ำเสียงในการพูดจาก็ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ผู้หญิงจะต้องเรียนรู้

แต่ผู้หญิงในสมัยปัจจุบันไม่เหมือนกับผู้หญิงในสมัยก่อนที่ไม่กล้าก้าวเท้าออกจากบ้าน ปัจจุบันผู้หญิงส่วนใหญ่ก้าวออกมาสู่สังคมภายนอกเพื่อทำงานหาเงิน พวกเขาต่างก็มีประวัติการศึกษาสูง ทั้งยังมีความสามารถในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ผู้หญิงบางคนมีความสามารถในการทำงานที่เก่งกาจกว่าผู้ชายในหลาย ๆด้าน ซึ่งต่างจากผู้หญิงในสมัยก่อน **ถึงแม้ผู้หญิงในสมัยก่อนจะไร้ความสามารถแต่ก็มีคุณธรรม เป็นเพราะผู้หญิงในปัจจุบันขาดการอบรมสั่งสอนทางด้านคุณธรรมความคิดภายในจิตใจ** อีกทั้ง **ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสมัยนี้ ทั้งโทรทัศน์ ทั้งสื่อออนไลน์ทางอินเตอร์เน็ต ล้วนส่งผลกระทบต่อความคิดและจิตใจ ทำให้ความคิดและจิตใจถูกแปดเปื้อน มองข้ามความสำคัญของการรักษาความบริสุทธิ์ไร้มลทินที่ผู้หญิงควรมี**

เกิดเป็นผู้หญิงจะต้องรู้จักควบคุมตัวเอง เมื่อตัวเองมีอารมณ์ทางด้านโลกีย์วิสัยเกิดขึ้น จะต้องระมัดระวังหมั่นย้อนสำรวจตรวจตราตนเองเป็นพิเศษ อย่าไปทำพฤติกรรมอะไรที่ออกนอกลู่นอกทาง มิฉะนั้นก็จะสูญเสียความบริสุทธิ์ทำให้มีมลทิน **การประพฤติผิดในกาม คือการปลูกเหตุให้ต้องรับผลของความทุกข์ทรมานในนรกอย่างยาวนานแบบไม่มีขอบเขตจำกัด** หวังว่าผู้หญิงทุกคนทั่วหล้า

นี้จะสามารถรักษาความบริสุทธิ์ไร้มลทิน

สำหรับผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานนั้นเป็นการทำลายความสว่างไสวของจิตญาณอย่างร้ายแรง แต่ละคนที่เกิดมาเมื่ออยู่ในช่วงวัยพรหมจรรย์ จิตญาณของแต่ละคนจะมีความสว่างไสว เพียงแต่ระดับของความสว่างไสวของแต่ละคนมีไม่เท่ากัน เมื่อถูกแปดเปื้อนไปตามกระแสของโลกโลกีย์ความสว่างไสวก็จะค่อยๆ ลดลงจนกลายเป็นความมัวหมองไปในที่สุด **เมื่อจิตญาณมัวหมองลง ภัยพิบัติก็จะเริ่มมาเยือน** จะต้องอาศัยการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมเพื่อทำให้จิตญาณที่มัวหมองสามารถฟื้นฟูกลับมาสว่างไสวใหม่อีกครั้ง

อันที่จริงแล้ว "**การแต่งงาน**" ก็คือการให้มนุษยชาติสามารถมีโอกาสได้ให้กำเนิดทายาทเพื่อสืบสกุล

"**การร่วมเพศของสามีภรรยา**" ก็คือการปฏิบัติตามความสัมพันธ์ของสามีภรรยาเพื่อให้กำเนิดทายาท ต้องทำอย่างเหมาะสมอย่าให้มากเกินไป มิฉะนั้นจะถูกลดบุญวาสนาและอายุขัย

พูดถึง "กฎนรก" ทุกคนจะต้องมีความเคร่งครัดปฏิบัติตามเงื่อนไข **ห้ามมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน จะต้องปกป้องคุณธรรมและความประพฤติของตัวเอง จนกระทั่งถึงวันที่แต่งงานกันแล้วเมื่อไหร่ วันนั้นจึงจะสามารถร่วมเพศกันได้**

ถ้ายังไม่ได้แต่งงานกัน ก็มีเพศสัมพันธ์กันก่อน ก็ถือว่าเป็นการประพฤติผิดในกาม ถึงแม้ต่อไปภายหลังทั้งคู่จะได้แต่งงานกันก็ยังถือว่าผิดศีลอยู่ดี จะต้องถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยลง

ถ้าหากว่ายังไม่ได้แต่งงาน แต่มีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นๆ มากกว่า 1 คนขึ้นไปก็ยิ่งจะต้องถูกลดบุญวาสนาและอายุขัยมากยิ่งขึ้นและยังเป็นการปลูกเพาะเหตุแห่งนรก ซึ่งรายละเอียดที่ลึกลงไปนั้นจะต้องดูเฉพาะแต่ละคน แต่ละกรณี แล้วจึงสรุปออกมาเป็นรูปธรรมที่แน่นอน

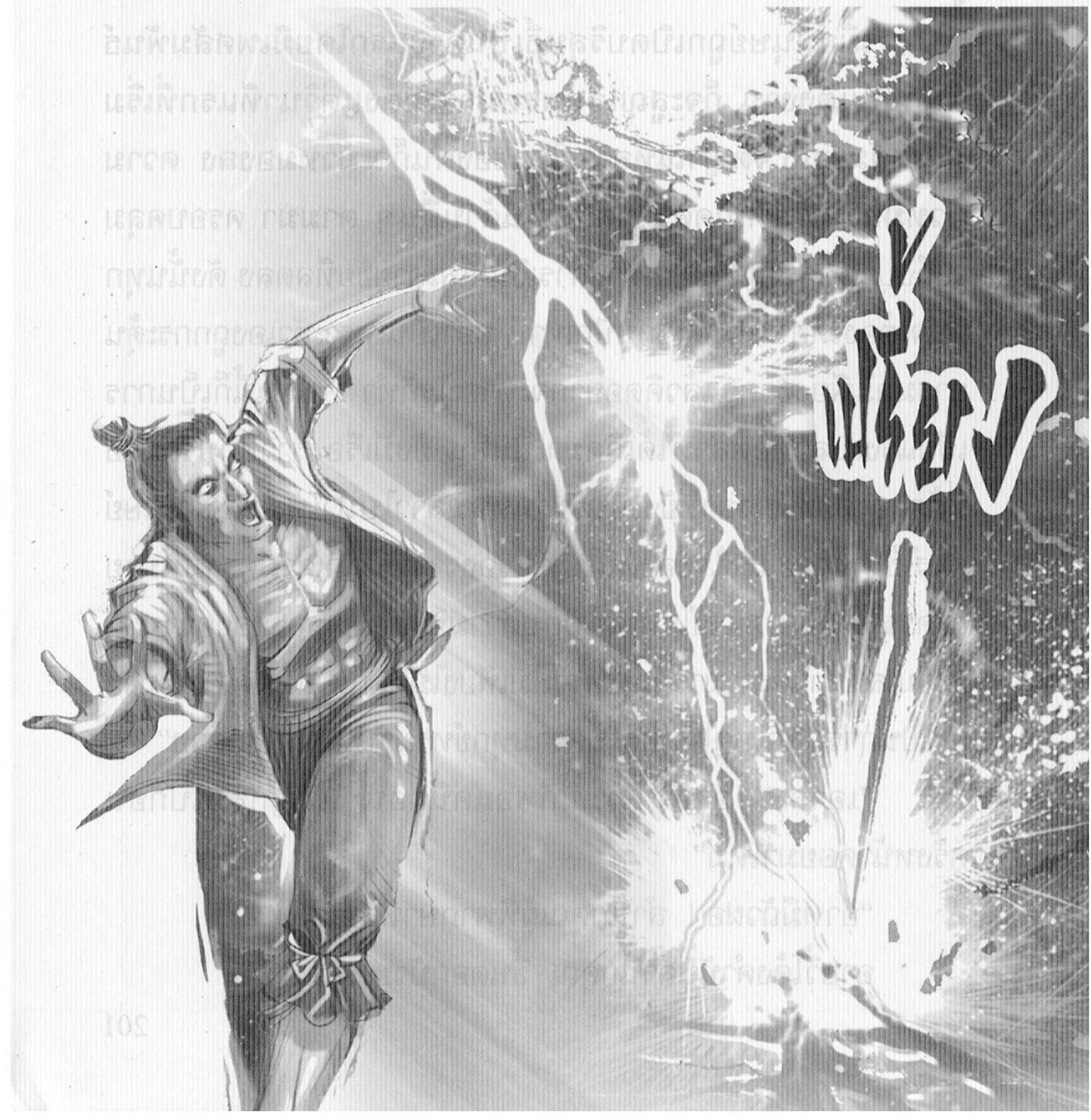
เมื่อมนุษย์ถูกเปิดบริสุทธิ์เป็นครั้งแรกโดยมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน ก็จะสูญเสียพรหมจรรย์ตั้งแต่วินาทีแรกที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ จิตญาณที่สว่างไสวของตนก็จะมัวหมองลง ความมัวหมองนี้ทำให้เกิดความตกต่ำในด้านอื่นๆ ตามมา ครอบคลุมไปถึงบุญวาสนา โชคลาภทางการเงิน และอายุขัยที่ลดลง ดังนั้นทุกคนจะต้องให้ความสำคัญกับปัญหานี้ อย่าเป็นเพราะตัวเองถูกกระตุ้นอารมณ์เพียงชั่วครู่แล้วคิดอยากจะทำอะไรก็ทำ ทำเช่นนี้ก็เป็นการเสียแรงเปล่าที่อุตส่าห์ได้เกิดมาเป็นคน ยังมีเรื่องราวอีกมากมายที่ต้องอาศัยช่วงเวลาที่ยังเป็นวัยรุ่นหนุ่มสาวไปทำให้สำเร็จ มนุษย์ควรใช้แรงกายแรงใจของตนไปทำเรื่องราวที่มีคุณค่ามีความหมาย ไม่ควรใช้แรงกายแรงใจหมดไปกับความยึดติดในเรื่องของความรักความเสน่หาและกามารมณ์ เพราะไม่เพียงไม่มีคุณค่าไม่มีความหมายยังเป็นการปลูกเหตุให้ต้องรับความทุกข์ทรมานในนรกอีกด้วย”

“เอาล่ะ! อาอวี้ วันนี้ก็พอแค่นี้ก่อน เชิญกลับไปก่อนครั้งหน้าค่อยมาใหม่”

“อาหมีถัวฝอ ! สำนึกคุณผู้พิพากษาที่สอนสั่ง”

อาอวี้โค้งคำนับสำนึกคุณ ขึ้นดอกบัวขาวกลับ.

《 กฎนรก 》
ปริศนาของฟ้าผ่าคนตาย



อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้แสดงความเคารพผู้พิพากษา !

วันนี้อยากถามผู้พิพากษาว่า : "**ในสมัยโบราณมีกรณีที่ประพฤติผิดในกามแล้วถูกฟ้าผ่าตาย** เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น ? แล้วทำไมถึงไม่ใช้วิธีอื่นมาสนองผลกรรมอย่างเช่น ทำให้ป่วยด้วยโรคร้าย ?"

ผู้พิพากษาพูดว่า : "กรณีที่ประพฤติผิดในกามแล้วถูกฟ้าผ่าตายในสมัยโบราณมีสาเหตุอยู่ 2 ข้อ

ข้อ 1 ยมโลกใช้วิธีฟ้าผ่ามาลงโทษเวไนยที่ประพฤติผิดในกาม ด้วยวิธีนี้ทำให้เวไนยบนโลกมนุษย์รู้ว่าคนที่ประพฤติผิดในกามจะไม่ได้ตายดี เป็นวิธีการลงโทษโดยใช้รูปลักษณ์ที่สามารถมองเห็นได้ เพื่อเป็นการเตือนให้เวไนยที่อยู่ร่วมกันในสมัยนั้นเกิดความตื่นตัว

ข้อ 2 คนที่ประพฤติผิดในกามคนนั้นเป็นคนที่มีจิตใจชั่วร้ายมากเกินไป ไม่รู้จักสำนึกผิดแก้ไขปรับปรุงตัว ทั้งประพฤติผิดในกามและยังสร้างบาปเวรอื่นๆที่หนักหนาสาหัสมาก ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ถูกฟ้าผ่าตาย ตายแล้วยังต้องไปรับความทุกข์ทรมานต่างๆในนรกเนิ่นนานเป็นหมื่นกัปไม่มีวันได้ออกมา

ความจริงแล้วเทพอัสนีเป็นเทพจากสวรรค์ที่รับผิดชอบหน้าที่ทำให้เกิดฟ้าแลบฟ้าร้องตอนฝนตกหรือตอนที่สภาพอากาศไม่ดี ใน

แต่ละครั้งจะทำให้เกิดฟ้าร้องฟ้าแลบเท่าไหร่ล้วนถูกกำหนดมาแล้ว **ถ้าหากใครถูกฟ้าผ่าตาย นั่นย่อมไม่ใช่เรื่องบังเอิญอย่างเด็ดขาด แน่นอนว่าเทพอัสนีได้รับอนุมัติอย่างเป็นทางการจากยมโลกแล้วว่า วันไหน เวลาไหน ที่ไหน บ้านไหน คนไหน จะต้องถูกฟ้าผ่าตายกลางแจ้ง** โดยปกติก่อนที่จะเกิดฟ้าผ่า เทพอัสนีจะทำให้เกิดฟ้าร้องฟ้าแลบก่อน จากนั้นจึงกดดันให้คนบาปออกมาอยู่กลางแจ้งแล้วใช้สายฟ้าผ่าลงไปอย่างแม่นยำมากจนถึงแก่ความตาย

เพราะอะไรจึงต้องนำคนบาปออกมาโดนฟ้าผ่ากลางแจ้ง ? เพราะว่าสายฟ้าทำให้เกิดเปลวไฟลุกไหม้ หากไม่ทำเช่นนี้ผู้บริสุทธิ์ก็จะพลอยได้รับอันตราย ดังนั้นโดยส่วนใหญ่แล้วจะนำคนบาปออกมาอยู่กลางแจ้งก่อนแล้วจึงดำเนินการสำเร็จโทษ

ในสมัยโบราณคนที่ถูกลงโทษด้วยฟ้าผ่ามีหลายกรณี สมัยก่อนคนที่ประพฤติผิดในกามมีไม่มากเหมือนสมัยนี้ **เมื่อเกิดเหตุมีฟ้าผ่าคนตายขึ้นครั้งหนึ่งก็จะเป็นเรื่องที่สะท้านสะเทือนไปทั่วทั้งปฐพี สามารถทำให้เวไนยจำนวนมากเกิดความตื่นตัวและหันมาบำเพ็ญจิตหล่อเลี้ยงธรรมญาณ จิตใจของคนในสมัยก่อนมีความซื่อสัตย์และบริสุทธิ์เรียบง่าย** ต่างจากจิตใจของคนในสมัยนี้ จิตใจของคนในสมัยนี้ไม่ซื่อสัตย์และบริสุทธิ์เรียบง่ายอีกต่อไปแล้ว

ความชั่วทั้งปวงกามตัณหามาเป็นอันดับหนึ่ง ความดีทั้งมวลกตัญญูมาเป็นอันดับแรก การประพฤติผิดในกามนอกจากจะทำให้บุญวาสนาและอายุขัยของตัวเองต้องถูกบั่นทอนลงไปแล้ว ยังเป็นการทำลายวัฒนธรรมในสังคมอย่างร้ายแรง เป็นภัยต่อ

ตนเองและผู้อื่น เป็นพฤติกรรมที่ไม่กตัญญู จากอดีตจนถึงปัจจุบัน มีวีรบุรุษชายชาตรีมากมายตั้งเท่าไหร่ที่ต้องสูญสิ้นหมดอนาคตไป เพราะประพฤติผิดในกาม

กาเมสุมิจฉาจารทำให้คนตกต่ำ จิตใจหลงผิด หมกมุ่นลุ่มหลงอยู่ในกามตัณหา แม้แต่ชีวิตก็ต้องมาจบสิ้น ตามกฎของนรก กุศลสูงสุดคือคนที่กตัญญูกตเวที คนที่ประพฤติผิดในกามก็ต้องลงโทษอย่างหนัก ขอแนะนำให้ทุกคนปฏิบัติตามคุณธรรมสามัญ 5 อย่างเคร่งครัด ทำความดีสะสมบุญกุศลให้มากๆ ธำรงรักษาไว้ซึ่งแสงสว่างอันโชติช่วงของจิตญาณแห่งฟ้าปางก่อนให้คงอยู่ตลอดไป อย่าสร้างเหตุให้ต้องตกนรก”

อาอวี้สำนึกคุณผู้พิพากษา ขึ้นดอกบัวขาวกลับ !.

ที่ไปของคนรักร่วมเพศ

นรกเชื่อมโยงใจ



สำนึกคุณพระโพธิสัตว์เมตตากรุณาฉุดช่วยเวไนย ทุกความคิดของพระพุทธะโพธิสัตว์คิดถึงแต่เวไนย เวลาบนโลกมนุษย์ผ่านไปแล้ว 24 ชั่วโมง อาอวี้ขึ้นดอกบัวขาวมาถึงนรกอีกครั้งหนึ่งแล้ว แต่พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ก็ยังคงโปรดเวไนยสัตว์ในนรกอยู่ แท้ที่จริงเป็นเพราะเมื่อวานนี้มีการชุมนุมร่วมฟังพระธรรมเทศนา จนถึงตอนนี้ก็ยังชุมนุมกันอยู่ ยังไม่แยกย้ายไปไหน

รู้สึกดีใจที่ได้พบเจอพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ อาอวี้ขอคุกเข่ากราบพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์แทนเวไนยทั้งปวงในอากาศธรรมธาตุ พุทธรังสีของพระโพธิสัตว์ฉายส่องเต็มไปทั่วพื้นที่ในอากาศ ช่างวิสุทธิ์สะอาดอะไรขนาดนี้ ยังความแช่มชื่นใจอะไรขนาดนี้ ช่างมีเมตตากรุณาอะไรขนาดนี้ ทำให้ข้าพเจ้านึกถึง《อวตังสกสูตร》พระพุทธองค์ทรงตรัสว่า :

“มีความเมตตาอันวิสุทธิ์ไม่มีสิ่งใดในโลกมาขวางกั้น ด้วยเหตุนี้จึงเปล่งรัศมีส่องสว่างอย่างเสมอภาค

มีความเมตตาอันวิสุทธิ์เต็มไปทั่วพื้นที่ว่างในอากาศ ด้วยเหตุนี้จึงช่วยเหลือเวไนยสัตว์ทั่วทุกที่โดยไม่มีที่ใดที่เข้าไปไม่ถึง

มีความเมตตาอันวิสุทธิ์ผูกพุทธสัมพันธ์ด้วยสัมมาธรรม ด้วยเหตุนี้จึงประจักษ์แจ้งในพระสัทธรรมดุจดั่งตถาคต

มีความเมตตาอันวิสุทธิ์ต่อเวไนยที่ไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง ด้วยเหตุนี้จึงเข้าสู่เขตแดนแห่งโพธิสัตว์หลุดพ้นจากเกิดตาย

มีความเมตตาอันวิสุทธิ์ยังประโยชน์อันไพบูลย์ ด้วยเหตุนี้จึงเอื้อประโยชน์ตามเหตุปัจจัยทำให้เวไนยทั้งปวงเกิดความเปรมปรีดิ์

มีความกรุณาอันวิสุทธิ์ไม่เหน็ดเหนื่อยไม่เบื่อหน่าย ด้วยเหตุนี้จึงรับทุกข์แทนเวไนยทั้งปวงโดยไม่คิดว่าเป็นคุณงามความดีของตน

มีความกรุณาอันวิสุทธิ์ไปอุบัติในสถานที่ๆ มีความยากลำบาก ด้วยเหตุเพื่อฉุดช่วยเวไนย

มีความกรุณาอันวิสุทธิ์ไปอุบัติในแดนสุคติภูมิ ด้วยเหตุนี้จึงสำแดงความอนิจจังให้ปรากฏ

มีความกรุณาอันวิสุทธิ์เพื่อฉุดช่วยเวไนยที่มีมิจฉาสมาธิ ด้วยเหตุนี้กัปแล้วกัปเล่าจึงไม่ละทิ้งมหาปณิธาน บำเพ็ญจริยาแห่งโพธิ สัตว์อย่างต่อเนื่องไม่หยุดยั้ง อาศัยจิตมหากรุณามาอนุเคราะห์เวไนย"

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ทรงมีมหาเมตตาต่อเวไนยทั้งปวงอย่างเสมอภาค **ถึงแม้ว่าเวไนยจะไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องอะไร กับพระองค์ ทรงมีมหากรุณามองเห็นกายของเวไนยกับกายของพระองค์คือกายเดียวกัน เห็นความทุกข์ยากของเวไนยคือความทุกข์ยากของพระองค์เอง** พุทธรังสีอันเมตตาของพระ

โพธิสัตว์มีความสะอาดบริสุทธิ์ ในพุทธรังสียังเปล่งธรรมสำเนียงออกมามากมายไม่อาจประมาณได้ อาอวี้จะต้องฝึกฝนเรียนรู้แบบอย่างจิตที่มีมหาเมตตามหากรุณาของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์เพื่อคอยบริการรับใช้เวไนย เพราะพุทธรังสีอันเมตตาและสะอาดบริสุทธิ์ของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ประทานพร ทำให้นรกแปรเปลี่ยนเป็นความแช่มชื่น

อาอวี้ขออธิบายให้ทุกท่านเข้าใจซักเล็กน้อยว่า นรกมีความกว้างใหญ่เป็นอย่างยิ่งและยังแบ่งเป็นประเภทต่างๆ ขณะนี้ที่ข้าพเจ้ากำลังเข้าเยี่ยมชมอยู่คือ **"นรกกามา"** นรกกามาเป็นชื่อเรียกโดยรวมของนรกที่เกี่ยวข้องกับการประพฤติผิดในกามทั้งหมด "นรกกามา" มี 18 ขุมย่อย ทั้ง 18 ขุมย่อยมีการลงทัณฑ์ตามลักษณะของการประพฤติผิดในกามที่แตกต่างกันออกไป

อาอวี้ขอคารวะผู้พิพากษา วันนี้อยากขอคำชี้แนะเกี่ยวกับ **"รักร่วมเพศ"**

ผู้พิพากษาบอกว่า : **"รักร่วมเพศถือว่าเป็นการประพฤติผิดในกาม เมื่อสิ้นอายุขัยต้องตก "นรกเชื่อมโยงใจ" รับโทษในนั้น 500 ปี** หากมีการประพฤติผิดในกามข้ออื่นๆร่วมด้วยก็จะต้องไปรับโทษในนรกกามาขุมอื่นๆต่อไป"

เวลานี้ผู้พิพากษาพาข้าพเจ้ามาถึง "นรกเชื่อมโยงใจ" แล้ววิญญาณทั้งหลายชายหญิงในนรกขุมนี้ต่างก็ถูกลงทัณฑ์จากมนุษย์พฤกษาเหมือนกัน แต่ในความเหมือนกันนั้นก็มีความแตกต่างกันอยู่บ้างนิดหน่อย ในนั้นมีวิญญาณชายที่ข้าพเจ้ารู้จัก เขาเป็นนักร้อง

ที่มีชื่อเสียงมาก คือ นักร้อง BLX ตอนที่เขามีชีวิตอยู่มีแฟนเพลงมากมาย เปิดการแสดงคอนเสิร์ตมาแล้วหลายต่อหลายรอบ ตอนนี้ข้าพเจ้าเห็นท่าทางของเขาเหมือนกำลังคิดอะไรอยู่ จากนั้นก็มีมนุษย์พฤกษาตนหนึ่งเดินเข้ามา มนุษย์พฤกษาคือต้นไม้ที่มีรูปร่างลักษณะเป็นมนุษย์ **เมื่อเขาเห็นมนุษย์พฤกษาก็เกิดความเบิกบานใจ ดึงมือของมนุษย์พฤกษานั้นเข้ามาโอบกอดอย่างสนิทสนมและอบอุ่น ทันใดนั้นมนุษย์พฤกษาก็ใช้กิ่งและใบพันรัดตัวเขา ใช้กิ่งก้านทุบตีที่หัวของเขา เขาถูกตีจนหัวแตกเลือดไหลเป็นลมตาย** หลังจากนั้นมนุษย์พฤกษาก็เป่าลมใส่เขาไป 1 ที เขาก็ค่อยๆฟื้นฟูกลับมาเป็นปกติ แล้วมนุษย์พฤกษาก็เดินจากไป

ดูถึงตรงนี้ ข้าพเจ้าขอถามผู้พิพากษาว่า ในเมื่อมนุษย์พฤกษาเดินจากไปแล้ว ถ้างั้นก็แสดงว่านักโทษพ้นโทษแล้วใช่หรือไม่ ? ผู้พิพากษาตอบว่า : **"ไม่ใช่ ! นั่นเป็นเพราะคนที่รักร่วมเพศมีความคิดในด้านความรักที่วิปริตผิดเพี้ยน** เมื่อครู่นี้ท่านจะเห็นได้ว่าวิญญาณเหล่านั้นบังเกิดความคิดขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นมนุษย์พฤกษาจึงออกมา บางคนคิดช้าหน่อย ก็แสดงว่ามีความหมกมุ่นในกามที่เบาบางกว่านิดหน่อย บางคนคิดไวหน่อยก็ต้องรับโทษหนัก"

ขอเรียนถามผู้พิพากษา : "ใช่หรือไม่ว่า ถ้าหากวิญญาณบาปไม่คิดก็ไม่ต้องรับการลงโทษ ?"

ผู้พิพากษาพูดว่า : **"ถ้าหากตลอดเวลาเขาไม่คิดเลยก็สามารถพ้นจากนรกขุมนี้ได้ เพราะแรงกรรมทั้งหมดเกิดจากความคิดที่วิปริตผิดเพี้ยนไม่ถูกทำนองคลองธรรม**

นอกจากนี้ยังมีคนรักร่วมเพศบางคนที่มีกรรมในนรกเบาหน่อย อย่างเช่น **คนที่ร่างกายของเขาเป็นผู้ชายแต่เป็นเพราะเขาเคยเกิดเป็นผู้หญิงมาแล้วหลายชาติ เมื่อได้เกิดเป็นผู้ชายจิตใต้สำนึกของเขายังคงเป็นผู้หญิงอยู่ เขายังไม่สามารถเปลี่ยนรูปแบบความคิดให้เป็นผู้ชายได้ เลยไม่ชอบผู้หญิงแต่กลับมาชอบผู้ชายเหมือนกัน**

ในทางตรงกันข้าม สำหรับผู้หญิงที่รักชอบเพศเดียวกันก็มีหลักเหตุผลแบบเดียวกัน **นี่คือสาเหตุใหญ่ที่ทำให้คนบนโลกมนุษย์ประพฤติผิดในกามเรื่องรักร่วมเพศ** คนรักร่วมเพศเหล่านี้ถ้าหากไม่ได้ประพฤติผิดในกามเรื่องอื่นๆ เพียงแค่ต้องการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับคนรักของเขาในลักษณะของสามีภรรยา พวกเขาก็ต้องมารับโทษใน"นรกเชื่อมโยงใจ" 50 ปี ถ้าหากในช่วงเวลา 50 ปีที่รับโทษอยู่นี้ วิญญาณบาปสามารถขจัดเมล็ดพันธุ์แห่งกาเมสุมิจฉาจารภายในใจให้สะอาดหมดจดลงได้ ก็สามารถพ้นจากนรกขุมนี้ได้ก่อนกำหนด ถ้าหากไม่สามารถขจัดเมล็ดพันธุ์แห่งกาเมสุมิจฉาจารภายในจิตใจให้สะอาดหมดจดได้ ก็ต้องเพิ่มโทษอีก 30 ปี"

ด้านข้างของ"นรกเชื่อมโยงใจ"มีนรกใหญ่อยู่ขุมหนึ่ง ภายในนรกขุมนั้นไม่มีอะไรเลย ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่า

ปกติแล้วภายในนรกแต่ละขุมจะต้องเต็มไปด้วยวิญญาณบาปจำนวนมากที่กำลังรับความทุกข์ทรมาน ข้าพเจ้าไม่เคยเห็นนรกที่ว่างเปล่าไม่มีอะไรเลยแบบนี้ ข้าพเจ้าจึงเรียนถามผู้พิพากษาว่าเพราะเหตุใดนรกขุมนี้จึงว่างเปล่าเช่นนี้ ?

ผู้พิพากษาบอกว่า : "นรกขุมนี้ก็คือ **ในขณะนี้คนบนโลกมนุษย์กำลังศึกษาค้นคว้าผลิตยาปลุกเซ็กส์ชนิดหนึ่ง ตอนนี้พวกเขากำลังอยู่ในช่วงค้นคว้าวิจัยและพัฒนา หลังจากที่พัฒนายาได้เป็นผลสำเร็จแล้ว พวกเขาก็จะผลักดันออกสู่ตลาดเพื่อขาย นรกขุมนี้จึงตระเตรียมไว้ลงโทษผู้ที่มีส่วนร่วมในการศึกษาค้นคว้าวิจัยและพัฒนายาปลุกเซ็กส์"**

ขอถามผู้พิพากษาต่ออีกว่า : "ถ้าอย่างนี้ก็พูดได้ว่า เพียงแค่เกิดความคิดที่จะละเมิดศีลกาเมสุมิจฉาจาร ก็นับได้ว่าเป็นการละเมิดศีลแล้วใช่ไหมคะ?"

ผู้พิพากษาพูดว่า : "**ใช่แล้ว! แต่ละครั้งที่ความคิดมีการขับเคลื่อน พลังชี่ที่แท้จริงของร่างกายก็จะมีการขับเคลื่อนเช่นกันสัจพลังก็จะถูกทำลายลง"**

วันนี้ได้เก็บเกี่ยวความรู้ที่มีประโยชน์มาก อาอวี้สำนึกคุณผู้พิพากษา !

คุกเข่ากราบผู้พิพากษา ขึ้นดอกบัวขาวกลับ !

เข้าสักการะพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ ที่หมิงกวงชูจ่วนถัง



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สวัสดีผู้พิพากษาค่ะ!

"ผู้พิพากษาคะ **พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ฉุดช่วยเวไนยอย่างไร** ข้าพเจ้าสามารถไปดู ๆซักนิดหนึ่งได้ไหมคะ ?"

ผู้พิพากษาบอกว่า : **"พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์อยู่ในนรกภูมิคอยฉุดช่วยวิญญาณบาปที่ทุกข์ทรมานออกจากทะเลทุกข์อยู่ตลอดทุกเวลาทุกนาทีไม่เคยได้หยุดพักเลย** ในนรกของพวกเรามีสถานที่ประชุมธรรมอยู่สถานที่หนึ่งชื่อว่า **"หมิงกวงชูจ่วนถัง"** 「冥光初轉堂」 พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์อยู่ที่หมิงกวงชูจ่วนถังคอยแสดงธรรมโปรดเวไนยในนรกอยู่ที่นั่นตลอดเวลา"

ข้าพเจ้าถามต่อไปด้วยความอยากรู้อยากเห็นว่า : "วิญญาณบาปที่อยู่ในนรกจะต้องรับการลงโทษอยู่ตลอดเวลาไม่ใช่หรือ ? แล้วจะมีเวลาที่ไหนมาสดับฟังธรรม? เมื่อรับการลงโทษจนหมดสิ้นสามารถได้พ้นโทษแล้ว ก็ต้องไปเวียนว่ายตายเกิดในวัฏสงสารอย่างต่อเนื่องทันทีไม่ใช่หรือ ?"

ผู้พิพากษาพูดว่า : "ความจริงแล้ววิญญาณบาปในนรกกับคนบนโลกมนุษย์ก็เหมือนกัน พวกเขาเหล่านั้นล้วนอยู่ใน 6 ภูมิวิถีแห่ง

การเวียนว่ายตายเกิด บางคนทำชั่ว จิตญาณตกต่ำก็ตกนรก บางคนทำดีก็ได้ขึ้นสวรรค์ บางคนก็ไปเวียนว่ายอยู่ในภูมิอสูร ภูมิมนุษย์บางคนก็เวียนว่ายอยู่ในภูมิเปรต ภูมิเดรัจฉาน ไม่ว่าจะเวียนว่ายอยู่ใน**ภพภูมิใดก็แล้วแต่ พวกเขาต่างก็มีจิตญาณเหมือนกัน เป็นจิตญาณที่สว่างไสวแห่งฟ้าปางก่อน ซึ่งมีความสมบูรณ์เพียบพร้อมอยู่แล้วในตัวเอง เพียงแต่พวกเขามีความคิดที่ผิดเพี้ยนไม่ถูกทำนองคลองธรรมทำให้จิตญาณของพวกเขาลุ่มหลงไป จึงแหกกฎละเมิดศีลก่อกรรมทำชั่ว เช่นฆ่าชีวิต เป็นภัยต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้จิตญาณตกต่ำ** ถึงแม้จิตญาณของเวไนยในยุคนี้จะตกต่ำลงจนแตกต่างจากจิตญาณเดิมเริ่มแรกราวฟ้ากับเหว แต่ก็จะต้องมีซักวันหนึ่งที่จิตญาณเหล่านั้นสามารถฟื้นฟูกลับคืนสู่สภาพเดิมที่มีความสว่างไสวและวิสุทธิ์สะอาด

วิญญาณบาปที่มารับโทษในนรกจะต้องใช้เวลาในการฟื้นฟูความสว่างไสวของจิตญาณแห่งฟ้าปางก่อนเป็นระยะเวลาที่ยาวนานมากๆ **เพราะวิญญาณเหล่านั้นแปดเปื้อน มีนิสัยความเคยชินที่ไม่ดีมากเกินไป บาปหนาสาหัส ถึงแม้จะมีวิญญาณบาปจำนวนน้อยมากที่มีจิตสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปเกิดขึ้นแต่ก็มีจิตเช่นนั้นเกิดขึ้นเพียงแค่ชั่วแวบเดียวเท่านั้น** เพราะความทุกข์ทรมานจากบาปกรรมที่กำลังรับอยู่ ทำให้จิตที่สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปของพวกเขาหายไปอย่างรวดเร็ว

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ได้ตั้งมหาปณิธานไว้ว่า "หากนรกไม่ว่างเว้นจากหมู่สัตว์ที่ทุกข์ทรมานจะไม่ขอสำเร็จเป็นพระพุทธะ หาก

เวไนยยังไม่ได้รับการฉุดช่วยจนหมดสิ้น จะไม่ขอประจักษ์ในอนุตตรสัมมาสัมโพธิญาณ”

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มีเมตตากล่าวกับพญายมว่า **“เมื่อใดก็ตามที่วิญญาณบาปที่รับการลงโทษอยู่ในนรกสามารถบังเกิดจิตที่สำนึกขอขมากรรแก้ไขความผิดบาป ถึงแม้จะเป็นระยะเวลาเพียงแค่ชั่วครู่ วิญญาณบาปนั้นก็สามารถมาสดับฟังธรรมที่ “หมิงกวงชูจ่วนถัง”ได้ และไม่ต้องรับการลงโทษชั่วคราว”**

ข้าพเจ้าพูดว่า: “ที่แท้ก็เป็นเช่นนี้เอง ช่างดีจริงๆ อย่างนี้เวไนยในนรกจำนวนมากก็มีโอกาสได้ไปผุดไปเกิดแล้ว”

ผู้พิพากษากล่าวว่า : “เวไนยที่รับโทษในนรกมีมากมายจนไม่อาจประมาณได้ ก่อนหน้านี้ท่านก็เคยเข้าชมนรกกามามาแล้ว ในนรกกามามีนรกอยู่ขุมหนึ่งคือนรกกระบองเหล็ก นรกขุมนี้มีเวไนยเป็นจำนวนมาก เมื่อมองออกไปก็มองไม่เห็นขอบฝั่ง เวไนยมากมายอะไรขนาดนั้น แล้วยังมีนรกขุมอื่นๆอีกมากมายเหลือเกินที่ท่านยังไม่ได้ไปดู แต่ในทางตรงกันข้ามกลับมีเวไนยที่สามารถบังเกิดจิตที่สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปน้อยมาก น้อยจริงๆ ถึงแม้จะเป็นการบังเกิดจิตเพียงแค่ชั่วครู่ก็ตาม พระพุทธะโพธิสัตว์มีความเมตตาอยู่ตลอดทุกเวลา ทุกความคิดมีเพียงฉุดช่วยเวไนยที่ทุกข์ยาก อบรมสั่งสอนเวไนยตามวาระโอกาส ทั้งยังต้องจัดการวางแผนเรื่องราวต่างๆอย่างยอดเยี่ยมเพื่อฉุดช่วยเวไนยทั้งหลาย แต่เวไนยทั้งหลายเคยบังเกิดจิตที่ซาบซึ้งและเข้าใจอย่างแท้จริงบ้างหรือไม่ อาอวี้ ! ท่านรับภาระหน้าที่มาที่นรกเพื่อทำงานนี้ล้วนเป็นความเมตตากรุณา

ที่พระพุทธะได้จัดการวางแผนไว้ทั้งสิ้น ยมโลกเองก็มีความหวังว่าจะสามารถอาศัยโอกาสนี้มาชำระล้างจิตใจคนให้สะอาดบริสุทธิ์ ทำให้เวไนยมีความเชื่อมั่นศรัทธาในเหตุต้นผลกรรม ไม่สร้างบาปเวรที่จะพาตกสู่นรก”

ถึง“หมิงกวงชูจ่วนถัง”แล้ว คุกเข่ากราบพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ เมื่อได้พบพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ก็เกิดความรู้สึกตื้นตันจนน้ำตาคลอเบ้าเองโดยปริยาย ขอคุกเข่ากราบพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์อีกครั้งแทนเหล่าเวไนย ขอให้เวไนยพ้นจากความทุกข์ได้รับความสุข ขอให้เวไนยเบิกบานใจมีความปีติสุข ขอให้เวไนยมีความพากเพียรวิริยะในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม สามารถได้ประจักษ์มรรคผลในเร็ววัน

เวลานี้พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์กำลังชี้แนะสั่งสอนเรื่องศีล 5 แก่เวไนยทั้งหลาย ใน“หมิงกวงชูจ่วนถัง”แห่งนี้ ข้าพเจ้าได้เห็นธรรมาจารย์ (ผู้สอนธรรมะ) มากมาย เมื่อมีความคิดเช่นนี้เกิดขึ้นผู้พิพากษาก็อธิบายให้ข้าพเจ้าฟังทันที

ผู้พิพากษาพูดว่า : “ธรรมาจารย์เหล่านี้มีหลายคนที่เคยเป็นผู้ละเมิดศีลกาเมสุมิจฉาจารและอทินนาทานมาก่อน ต่อมามีโอกาสได้มาสดับฟังธรรมที่นี่ ตอนนี้บางคนพ้นโทษจากนรกแล้ว บางคนก็ยังอยู่ในระหว่างการถูกลงโทษ **เป็นเพราะพวกเขาสามารถบังเกิดจิตที่สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป ถึงแม้จะเป็นเวลาเพียงแค่ชั่วครู่ก็ตาม แต่ก็ทำให้พวกเขาสามารถได้เข้ามาสดับฟังธรรมที่นี่**

เมื่อวิญญาณบาปมีจิตที่สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปเกิดขึ้น แสงแห่งจิตญาณของวิญญาณบาปก็จะเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นเล็กน้อย นายนิรยบาลก็จะหยุดพักการลงโทษวิญญาณบาปลงชั่วคราว แล้วพาวิญญาณบาปมาที่ "หมิงกวงชูจ่วนถัง" **แห่งนี้เพื่อสดับฟังธรรม** วิญญาณที่มาสดับฟังธรรมที่นี่มีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกัน นั่นก็คือพวกเขารู้ว่าเมื่อมาที่นี่ก็ไม่ต้องรับการลงโทษ ดังนั้น ทุกคนจึงทะนุถนอมรักษาโอกาสนี้อย่างถึงที่สุด เกือบทั้งหมดล้วนได้รับความเมตตาอนุเคราะห์จากพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์"

ข้าพเจ้ามองเห็นแสงจากกายของวิญญาณบาปที่อยู่ในนี้ มีทั้งสีเทาเข้ม เขียวคล้ำ แดงคล้ำ บางคนก็เป็นสีดำ กายวิญญาณของพวกเขาดูเบาหวิว เวลานี้ข้าพเจ้ามองเห็นวิญญาณบาปที่ทุกข์ทรมานคนหนึ่งกำลังร้องไห้และสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปครั้งใหญ่ แสงจากกายของเขาก็เริ่มเปลี่ยนจากสีเทาเข้มเป็นสีเทาอ่อนๆ วิญญาณบาปรู้สึกเบาสบายขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

ผู้พิพากษาอธิบายให้ฟังว่า : "วิญญาณบาปนี้ เมื่อชาติที่แล้วคือ **ผีขโมยพลังธาตุ** ก่อนที่จะมาเกิดเป็นผีขโมยพลังธาตุ **เคยเกิดเป็นมนุษย์ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม มีจิตที่ชอบทำบุญทำทานแต่ไม่รักษาศีล เพราะไม่รักษาศีลจึงเป็นสาเหตุให้ตกสู่ภูมิผีเป็นผีขโมยพลังธาตุ** เมื่อเป็นผีขโมยพลังธาตุก็ยังชีพด้วยการขโมยพลังธาตุของมนุษย์และผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่ไม่รักษาศีล ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ตกนรกไวขึ้น"

ตอนนี้วิญญาณบาปนั้นร้องไห้คุกเข่าสำนึกขอขมากรรมแก้ไข

ความผิดบาปต่อพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์และตั้งปณิธานว่า : **"พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์เมตตา ข้าพเจ้าสำนึกผิดแล้ว ต่อไปนี้ทุกภพทุกชาติข้าพเจ้าจะบำเพ็ญปฏิบัติอยู่ในสัมมาธรรม จะปกป้องพระสัทธรรม และจะปกป้องพระธรรมของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ตลอดไป"** พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มีความปีติยินดีเป็นอย่างยิ่ง รับการสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปนั้นไว้โดยไม่ปฏิเสธ จากนั้นวิญญาณบาปก็ถูกนายนิรยบาลพาตัวออกไป ผู้พิพากษาบอกว่าเขากำลังจะได้ไปเกิดใหม่บนโลกมนุษย์

"หมิงกวงชูจ่วนถัง"แห่งนี้เป็นสถานที่เพียงแห่งเดียวในนรกภูมิที่ไม่รู้สึกถึงความอึมครึมและมืดมน อีกทั้งยังออกจะคล้ายกับเครื่องทำความร้อนที่ให้ความอบอุ่น ยามปกติเมื่อข้าพเจ้ามาถึงนรกอุณหภูมิในร่างกายจะลดต่ำลงอยู่ตลอดเวลา แต่วันนี้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่เลวเลยทีเดียว ขอสำนึกคุณพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์เมตตา

ข้าพเจ้าอาศัยพลังแห่งฤทธานุภาพของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์อยู่ที่นี่แล้วดูๆวิญญาณอื่นๆต่อไปเรื่อยๆ มีแสงแห่งจิตญาณของวิญญาณบาปมากมายกำลังยกระดับสูงขึ้น พวกเขากำลังลอยขึ้นสู่ด้านบน

ผู้พิพากษาพูดว่า : **"วิญญาณที่ยกระดับแสงแห่งจิตญาณแล้ว จะได้รับโอกาสให้ไปเกิดใหม่บนโลกมนุษย์อีกครั้งเพื่อฝึกฝนเคี่ยวกรำจิตญาณ"**

น่าดีใจจริงๆ อาอวี้ขออวยพรพวกเขาทุกคน ขอให้พวกเขาพ้นจากความทุกข์ได้รับความสุข มีความพากเพียรวิริยะบำเพ็ญปฏิบัติ

อยู่ในสัมมาธรรม

เดินไปดูๆที่หน้าประตูทางเข้าอีกครั้ง ยังมีวิญญาณรายใหม่ๆ อีกเป็นจำนวนมากที่กำลังมาที่นี่ ดูเหมือนว่าพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์คงจะไม่มีทางได้พักผ่อนแน่ๆ เพราะยังมีเวไนยอีกเยอะแยะมากมายขนาดนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนรกกว้างใหญ่อย่างไร้ขอบเขตประมาณ ไม่รู้เลยจริงๆว่าเมื่อไหร่ถึงจะสามารถฉุดช่วยได้หมดทั้งนรก

อาอวี้อยากถามผู้พิพากษา : **"วิญญาณบาปที่ถูกนายนิรยบาลนำตัวออกไปเมื่อครู่นี้ ชาติต่อไปของเขาจะเป็นอย่างไร ?"**

ผู้พิพากษาบอกว่า : "เราจะพาท่านไปดู !"

ทันใดนั้นพวกเราก็มาถึงห้องโถงใหญ่ที่ใช้ในการพิจารณาตัดสินคดีความในทันที ได้เห็นวิญญาณบาปคนนั้นกำลังร่ำไห้ไม่หยุด เขาคุกเข่าลงกับพื้นขอบคุณในคำตัดสินของพญายม ได้ยินเขาพูดว่า **"ขอบคุณคำพิพากษาของพญายม ขอบคุณพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์เมตตา นับจากนี้ไปข้าพเจ้าจะกลับตัวกลับใจแก้ไขความผิดบาปและบำเพ็ญปฏิบัติอยู่ในสัมมาธรรมอย่างแท้จริง"** หลังจากนั้นเขาก็ถูกนำตัวไปดื่มน้ำลืมชาติของยายเมิ่ง แล้วจึงไปเกิดใหม่

ขอถามผู้พิพากษา : "วิญญาณนี้ต่อไปภายหน้าเขาจะเป็นอย่างไรคะ?"

ผู้พิพากษาได้เปิดสมุดบัญชีเกิดตายดูแล้วพูดว่า : "วิญญาณนี้ถูกตัดสินให้ไปเกิดในครอบครัวที่ขาดความรู้และความเห็นที่ถูกต้องตามหลักสัมมาธรรม มีชีวิตที่ร่ำรวยเงินทอง แต่ตลอดชีวิตร่างกายไม่ค่อยแข็งแรง ไม่มีเรื่องเจ็บป่วยใหญ่ด้วยโรคร้ายแรง แต่มีโรค

เจ็บป่วยเล็กๆเป็นประจำอย่างต่อเนื่องไม่ขาด

ชะตาชีวิตลิขิตให้ถูกคนอื่นหลอกลวงต้มตุ๋นอยู่เสมอๆ พออายุได้ 30 ปีก็เริ่มเข้าสู่หนทางของการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม ซึ่งจะได้พบกับนิรมาณกายของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ที่ตั้งใจแบ่งพระภาคไปเกิดกายอยู่บนโลกมนุษย์เพื่อฉุดช่วยเขาโดยเฉพาะ การบำเพ็ญปฏิบัติธรรมในชาตินี้ของเขาจะมีมารมากมายมาคอยขัดขวาง ชั่วชีวิตไม่มีลูกอยู่ดูใจและคอยฝังศพ นี่เป็นผลกรรมตอบสนองจากเศษกรรมส่วนที่เหลือจากชาติที่เกิดเป็นผีขโมยพลังธาตุ

สำหรับการที่เขาเกิดมามีชีวิตร่ำรวย ก็คือผลตอบสนองจากการทำบุญทำทานในชาติที่เกิดเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม และที่เกิดมาร่างกายไม่ค่อยแข็งแรงอีกทั้งยังมีมารมากมายคอยขัดขวางการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมก็เป็นผลกรรมจากการสูดกินพลังธาตุของคนอื่น ตลอดชั่วชีวิตของเขาก็คือการฝึกฝนเคี่ยวกรำจิตครั้งใหญ่ เป็นการทดสอบจิตใจครั้งใหญ่ ถึงแม้ว่าชีวิตความเป็นอยู่จะร่ำรวยแต่ก็มักจะมีจิตที่คิดอยากจะลักขโมยเกิดขึ้นเสมอๆ

เป็นเพราะแรงกรรมของเขาทำให้เขามีจิตเช่นนี้เกิดขึ้น ถ้าหากเขาสามารถปฏิบัติตัวให้อยู่ในกรอบ ไม่ออกนอกลู่นอกทาง รักษาศีลวินัยอย่างเคร่งครัด

ถึงแม้สุขภาพร่างกายไม่ค่อยแข็งแรง แต่ก็ไม่มีจิตที่คิดกล่าวโทษ

ถึงแม้จะถูกคนอื่นหลอกลวง แต่ก็ไม่แก้แค้นตอบโต้

ถึงแม้จะมีอุปสรรคและมารคอยขัดขวางมากมาย แต่ก็ยัง

สามารถวางใจลงปลงใจได้ไม่เกิดความกลัดกลุ้มกังวล

เมื่อเกิดจิตที่คิดจะลักขโมย ก็สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป ถ้าหากทำได้เช่นนี้จิตญาณก็จะสามารถยกระดับขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง แต่ถ้าหากไม่สามารถทำได้ ซ้ำยังทำในสิ่งที่ตรงกันข้าม ก็อาจจะได้เจอกันใหม่อีกครั้งในนรก”

ข้าพเจ้าพูดว่า : “อะไรกันคะ! ต้องมานรกอีกเหรอ ?”

ผู้พิพากษาพูดว่า : “เรื่องแบบนี้เป็นเรื่องที่พวกเราเห็นกันจนคุ้นเคยและกลายเป็นเรื่องปกติไปแล้ว **พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ฉุดช่วยเวไนยออกจากขุมนรก เวไนยสามารถได้ไปเกิดเป็นคนอยู่บนโลกมนุษย์ แต่ไม่นานนักพวกเขาก็กลับมาที่นรกอีก ด้วยเหตุนี้พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์จึงอยู่ที่นรกภูมิคอยฉุดช่วยเวไนยออกไปอย่างไม่หยุดยั้ง**

เมื่อครู่นี้วิญญาณบาปนั้นบังเกิดปณิธานที่จะปกป้องพระสัทธรรม พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์จึงตั้งใจแบ่งภาคออกมา 1 พระภาค ไปอวตารเกิดกายอยู่บนโลกมนุษย์เพื่อฉุดช่วยเขาโดยเฉพาะ **ดังนั้นทุกคนอย่าได้ดูแคลนความคิดของตัวเอง เพราะ 1 ความคิดที่บังเกิดออกมาจากโพธิจิตสามารถสื่อถึงพระพุทธะโพธิสัตว์ให้มาฉุดช่วย** พระพุทธะโพธิสัตว์ก็อยู่ข้างกายของเวไนย เพียงแต่เวไนยไม่รู้เท่านั้นเอง”

“สำนึกคุณผู้พิพากษาจริงๆค่ะ วันนี้ทำให้อาอวี้ได้เรียนรู้หลักธรรมมากมายเลย”

อาอวี้สวัสดีผู้พิพากษา ขึ้นดอกบัวขาวกลับ !.

คาถาแก้ววิเศษอานุภาพไร้ขอบเขต

ได้เห็นสามอริยเจ้าแห่งทิศทักษิณ
กอบกู้ความทุกข์ยากในแดนนรก



วันนี้อาอวี้ขออาศัยฤทธานุภาพและพลังจากพรของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์เดินทางไปชมพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ฉุดช่วยเวไนยในนรกภูมิเพื่อบันทึกเหตุการณ์จริง

นำโมตี้จั้งผูซ่า นำโมตี้จั้งผูซ่า นำโมตี้จั้งผูซ่า

นำโมต้าเอวี้ยนตี้จั้งผูซ่า นำโมต้าเอวี้ยนตี้จั้งผูซ่า นำโมต้าเอวี้ยนตี้จั้งผูซ่า

อาอวี้ต้องเลียนแบบพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ คอยฉุดช่วยเหล่าเวไนยที่ทุกข์ยากออกจากทะเลทุกข์ (กฎนรกไร้ความปรานี) **จะต้องตีพิมพ์ให้เร็วที่สุด เพื่อให้ชาวโลกผู้หลงผิดหันหลังกลับคืนสู่ฝั่ง ละทิ้งความชั่วใฝ่ทำความดี ฟื้นฟูความสว่างไสวของจิตญาณแห่งฟ้าปางก่อน**

สำนึกคุณพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ประทานพร ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง ถึงนรกแล้ว ! คุกเข่ากราบพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์เมตตาเผยรอยยิ้มเล็กน้อย เปล่งรัศมีแห่งความเมตตาสว่างไสวตราบชั่วกาลนาน

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์สำแดงกายในรูปลักษณ์ของพระภิกษุที่มีความเมตตา นั่งขัดสมาธิเพชร ครั้งนี้พระกษิติครรภ์ประทับนั่งอยู่บนดอกบัวสีเขียว เป็นครั้งแรกที่เห็นพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์นั่ง

บนดอกบัวเขียว มือซ้ายถือแก้ววิเศษสีชมพู ส่วนมือขวาถือไม้ขักขระสีทอง ข้างกายมีสัตว์พาหนะชื่อ *ตี้ทิง* ด้านซ้ายของพระกษิติครรภ์คือ *เต้าหมิงฝ่าซือ* ด้านขวาคือ *หมิ่นกงฮู่ฝ่า*

อาอวี้คุกเข่ากราบ *เต้าหมิงฝ่าซือ* และ *หมิ่นกงฮู่ฝ่า*

ครั้งนี้ข้าพเจ้าอาศัยฤทธานุภาพและพลังจากพรของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์เข้าสู่นรกโดยตรง ไม่ได้เข้าสู่นรกโดยผ่านเส้นทางอื่นๆ ขณะนี้พวกเราทั้งหมดอยู่กลางเวหา ข้าพเจ้ายืนอยู่เบื้องล่างของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ ได้ยินเสียงร้องตะโกนที่โศกเศร้าและได้เห็นพระกษิติครรภ์เปล่งรัศมีประทานพร

เต้าหมิงฝ่าซือ บอกว่านรกขุมนี้คือ **"นรกร้องลั่น"** วันนี้พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มาที่นี่เพื่อฉุดช่วยวิญญาณบาปคนหนึ่งให้ได้ไปผุดไปเกิด สามารถได้รับความเมตตากรุณาจากพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์เป็นสิ่งที่โชคดีขนาดไหน

เต้าหมิงฝ่าซือ บอกว่า **ลูกของวิญญาณบาปคนนี้ได้สวด** 《กษิติครรภ์โพธิสัตว์มูลปณิธานสูตร》 **ตลอดทั้งวันทั้งคืน ทำให้พระกษิติครรภ์มาที่นี่ !** มีอยู่ชาติหนึ่งที่วิญญาณบาปเคยเกิดเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมที่ออกบวช **เนื่องจากในชาตินั้นรักษาศีลวินัยไม่ค่อยบริสุทธิ์นักจึงไม่สามารถเข้าถึงวิมุตติ (ความหลุดพ้น) ต่อมาได้ไปเกิดในครอบครัวที่ร่ำรวย จิตญาณก็เริ่มตกต่ำ ประพฤติผิดในกาม จิตญาณก็ยิ่งตกต่ำลงเรื่อยๆ จนต้องตกสู่นรก**

ตอนนี้พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ได้ให้ *หมิ่นกงฮู่ฝ่า* ลงไปก่อน *เต้าหมิงฝ่าซือ* ลงไปคุยกับนายนิรยบาล 2 นายว่าพระกษิติครรภ์

โพธิสัตว์ต้องการพบวิญญาณชื่อ............ หลังจากนั้นครู่หนึ่งนายนิรยบาลก็นำนักโทษชายออกมา นักโทษชายมีลักษณะที่แสดงออกถึงความทุกข์ทรมาน ตัวสั่นเทิ้ม ทั้งตัวเต็มไปด้วยเลือด เขาเจ็บปวดทรมานจนพูดไม่ออก สรุปคือเป็นผีก็ไม่เหมือนผี จะบอกว่าเป็นคนก็ยิ่งไม่เหมือนคน ช่างเป็นวิญญาณที่ดูอ่อนแอและเปราะบาง สภาพของเขาในตอนนี้ถ้าหากว่ามีลมพัดมา เขาคงจะถูกลมพัดไปถึงไหนต่อไหนแล้วก็ไม่รู้

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์พูดกับวิญญาณชายว่า : "วันนี้มีมนุษย์โลกชื่อว่า *ซั่งกวนอวี้ฮว่า* มาเยี่ยมชมนรกภูมิ เพื่อเขียนหนังสือธรรมะชื่อว่า **"กฎนรกไร้ความปรานี" เพื่อฉุดช่วยชาวโลกให้พวกเขารักษาศีล 5 ปฏิบัติตามกุศลกรรมบถ 10 ชำระล้างจิตใจให้สะอาดบริสุทธิ์ ทำความดีสะสมบุญกุศล จะได้ไม่ต้องประสบพบเจอกับเคราะห์กรรมที่ทุกข์ทรมานในนรกเมื่อสิ้นอายุขัยลง** ตอนนี้ให้ประสกเล่าให้อาอวี้ฟังซิว่า ประสกตกนรกได้อย่างไร ? แล้วตอนนี้ประสกรู้สึกอย่างไร ?"

วิญญาณชายพยักหน้าแต่ยังคงพูดไม่ออก เวลานี้ *เต้าหมิงฝ่าซือ* รับเอาแก้ววิเศษสีชมพูจากมือของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์แล้วลงไปหาวิญญาณชาย เต้าหมิงฝ่าซือท่องมนต์ "กษิติครรภ์โพธิสัตว์ธรรมกายมุทรา" อย่างรวดเร็ว *"อม ปรามารตะเน สวาหา"* ทันใดนั้นแก้ววิเศษก็เปล่งแสงสว่าง สาดส่องไปทั่วทุกอณูพื้นที่ของนรกร้องลั่นแห่งนี้ ความทุกข์ทรมานต่างๆ ในนรกขุมนี้ก็หยุดลงทันที กายใจของวิญญาณบาปทั้งหลายต่างเงียบสงบลง วิญญาณชายก็ไม่ทุกข์

ทรมานแล้ว คล้ายกับว่าร่างกายมีความแข็งแรง รู้สึกถึงความอบอุ่นที่แผ่ซ่านไปทั่ว ในที่สุดก็สามารถพูดออกมาได้แล้ว แม้แต่ข้าพเจ้ายังรู้สึกได้ถึงพลังจากพรนี้

วิญญาณชายบอกว่า **เมื่อชาติที่แล้วเขาประพฤติผิดในกามและเนื่องจากมีจิตที่อิจฉาริษยาผู้บำเพ็ญปฏิบัติในสัมมาธรรมคนหนึ่ง** ผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมคนนี้เป็นฆราวาสที่ไม่ได้ออกบวช เขาไม่พอใจที่ฆราวาสคนนี้สามารถเผยแผ่พระสัทธรรมออกไปให้เจริญรุ่งเรืองและได้รับความเคารพนบนอบจากผู้คน เขาจึงใส่ร้ายป้ายสีฆราวาสผู้บำเพ็ญธรรมคนนี้ว่าศีลวินัยไม่สะอาดบริสุทธิ์ **เพราะการใส่ร้ายป้ายสีนี้ ทำให้ผู้คนที่ศรัทธาจำนวนมากหมดความศรัทธาลงและตีตัวออกห่างจากฆราวาสผู้บำเพ็ญคนนี้ ซึ่งเป็นการตัดขาดชีวิตปัญญาญาณของผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมคนอื่นๆ** ยามปกติถึงแม้ตัวเองจะเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติในพุทธธรรม แต่เมื่อสิ้นอายุขัยลงก็ยังต้องตกนรก ทุกๆเวลา ทุกๆนาที มีแต่ความทุกข์ทรมานอย่างถึงที่สุด ตอนนี้โชคดีที่ลูกชายโตขึ้นก็เริ่มศึกษาพุทธธรรมและที่โชคดีเป็นอย่างยิ่งก็คือลูกชายมีความวิริยะพากเพียร ทุกๆวันหมั่นสวดท่อง《กษิติครรภ์โพธิสัตว์มูลปณิธานสูตร》เพื่ออุทิศให้กับเขา

เวลานี้วิญญาณชายคุกเข่าลงกับพื้นร้องห่มร้องไห้ด้วยเสียงอันดังและพูดว่า : **"พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ผู้มีมหากรุณาได้โปรดช่วยข้าพเจ้าออกไปด้วยเถิด ในนี้ทุกข์ทรมานเหลือเกิน หากข้าพเจ้าได้เกิดเป็นคนอีกครั้ง ข้าพเจ้าจะทำความดีชดใช้ความผิด ข้าพเจ้าสาบานว่าทุกภพทุกชาติจะบำเพ็ญปฏิบัติอยู่ในสัมมาธรรม ปกป้อง**

พระสัทธรรม ได้โปรดช่วยข้าพเจ้าออกไปที ตอนนี้แม้แต่ลูกชายของข้าพเจ้าก็ยังรู้จักมีความกตัญญูกตเวที ทุกๆวันสวด《กษิติครรภ์โพธิสัตว์มูลปณิธานสูตร》อุทิศให้ข้าพเจ้า แต่ข้าพเจ้ากลับสร้างบาปกรรมให้ต้องตกนรก หากข้าพเจ้าได้เกิดเป็นคนอีก ทุกภพทุกชาติข้าพเจ้าจะต้องรักษาศีลวินัยให้สะอาดบริสุทธิ์ เป็นคนดีอุทิศตนเพื่อสังคม"

เพราะวิญญาณชายได้รับพรจากพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ ทำให้เขาสามารถหวนระลึกถึงอดีตขึ้นมาได้ว่าในสมัยก่อนตัวเขาเองก็เคยสวดท่องพุทธนามของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ เวลานี้เขาจึงสวดท่องพุทธนามของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ไม่หยุด *"นำโมตี้จั้งผูซ่า นำโมตี้จั้งผูซ่า นำโมตี้จั้งผูซ่า"* แสงแห่งจิตญาณของเขาเปลี่ยนเป็นแสงสว่างขึ้นมาแล้ว วิญญาณชายรู้สึกว่าตัวเริ่มเบาขึ้น เขาก็ยิ่งสวดท่องพุทธนามอย่างไม่หยุดยั้ง วิญญาณก็เริ่มลอยขึ้นสู่ด้านบน

อาอวี่ขอถามพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ : "เพราะเหตุใดวิญญาณชายคนนี้จึงสามารถได้ไปผุดไปเกิดไวเช่นนี้ ?"

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ชี้แนะว่า : "วิญญาณชายคนนี้เคยเกิดเป็นผู้ออกบวช ถึงแม้ว่าศีลจะไม่ค่อยบริสุทธิ์นัก แต่ก็เคยรักษาภิกษุศีลได้บริสุทธิ์มาก่อน เพราะผลบุญนี้จึงทำให้เขาได้เกิดในครอบครัวที่มั่งคั่งร่ำรวยบนโลกมนุษย์ถึง 7 ชาติ มีลูกที่กตัญญูกตเวที **แต่ทว่าในชาติที่ 7 เขาประพฤติผิดในกามและยังใส่ร้ายป้ายสีผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม จึงต้องตกนรกรับการลงโทษ** ครั้งนี้ที่เขาได้ไปเกิดใหม่ก็เป็นเพราะลูกของเขามีความกตัญญู ทำความดีสะสมบุญกุศล

เพื่อพ่อของตน และยังบังเกิดจิตมหาโพธิที่มีพลานุภาพมากอุทิศมาให้ บวกกับตัวของวิญญาณบาปเองก็สามารถบังเกิดจิตที่สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปอย่างจริงใจ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม พระพุทธะโพธิสัตว์จะไม่ยอมทอดทิ้งเวไนยที่สามารถฉุดช่วยได้ไปแม้แต่คนเดียว”

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ยังบอกว่า : **วิญญาณชายคนนี้จะได้ไปเกิดเป็นผู้หญิง และจะต้องรับเศษกรรมส่วนที่เหลือจากบาปกรรมของการประพฤติผิดในกามและใส่ร้ายป้ายสีผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่อง ผลของเศษกรรมทำให้เกิดการหย่าร้าง พูดความจริงแต่ก็จะไม่มีใครเชื่อถือ** หลังจากที่เขาได้เกิดเป็นผู้หญิงแล้ว เขาจะได้บำเพ็ญปฏิบัติในพุทธธรรม ถ้าหากเขามีจิตศรัทธาที่หนักแน่นมั่นคงเพียงพอ และบำเพ็ญปฏิบัติอยู่ในสัมมาธรรมจริงๆ ปกป้องพระสัทธรรมจริงๆตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้เมื่อครู่นี้ จิตญาณของเขาก็จะฟื้นฟูกลับมาสว่างไสวทีละขั้นๆตามลำดับ

ดูวิญญาณหญิงอีกคนหนึ่งในนรกขุมนี้ นายนิรยบาลได้นำวิญญาณหญิงอีกคนหนึ่งออกมา เมื่อ *เต้าหมิงฝ่าซือ* ท่องมนต์ แก้ววิเศษก็เปล่งแสงประทานพรแก่วิญญาณหญิง สภาพของวิญญาณหญิงเกิดการเปลี่ยนแปลงจากเดิมเพียงเล็กน้อย *เต้าหมิงฝ่าซือ* ต้องใช้เวลาท่องมนต์นานหน่อย เมื่อได้รับพลังจากพร สภาพของวิญญาณหญิงก็เริ่มฟื้นฟูขึ้นจนเขาสามารถพูดได้

วิญญาณหญิงพูดว่า **เมื่อชาติที่แล้วเขาชอบพูดจาเหน็บแนมให้คนอื่นเกิดความเจ็บปวด โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวเขามีความอิจฉา**

ริษยาลูกของสามีที่เกิดจากภรรยาเก่า เขามักจะดุด่าและทุบตีลูกเลี้ยงให้ได้รับบาดเจ็บจนเลือดตกยางออก ทำให้ลูกเลี้ยงหิวข้าวจนเป็นลมแล้วยังตีลูกเลี้ยงจนตาย ต่อแม่สามีนั้น เขาก็ไม่มีความกตัญญู อีกทั้งยังปฏิบัติต่อแม่สามีอย่างชั่วร้าย ชอบตีหัวแม่สามี บางครั้งตีจนแม่สามีหัวแตกเลือดไหล แต่เพราะแม่สามีเห็นแก่ความสามัคคีปรองดองภายในครอบครัวจึงไม่กล้าพูดว่าถูกลูกสะใภ้ตี สุดท้ายก็ทำให้แม่สามีโมโหตาย

แม่สามีและลูกเลี้ยงได้นำเรื่องนี้ร้องเรียนต่อท่านพญายม ให้ท่านพญายมช่วยพิจารณาตัดสิน เมื่อเขาสิ้นอายุขัยลงแล้วนอกจากจะถูกตัดสินให้รับโทษใน "นรกร้องลั่น" ยังถูกตัดสินให้รับโทษในนรกขุมอื่นๆต่อไปอีก ตอนนี้เพียงแค่เพิ่งจะเริ่มต้นมารับการลงโทษที่ "นรกร้องลั่น"เท่านั้น ทุกข์ทรมานอย่างสุดขีดจนไม่รู้ว่าจะผ่านพ้นช่วงเวลาเหล่านี้ไปได้อย่างไร

วิญญาณหญิงคุกเข่าลงกับพื้นวอนขอให้พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ช่วยเขาออกไปจากนรก พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ชี้แนะต่อวิญญาณหญิงว่า : "ถ้าหากวันนั้นรู้ก่อนตั้งแต่แรก วันนี้ก็จะไม่ต้องมีสภาพเช่นนี้ นี่คือคำพิพากษาของพญายม **ความดีทั้งมวลกตัญญูมาเป็นอันดับแรก พญายมเคารพเลื่อมใสคนที่มีความกตัญญูกตเวทีที่สุด ตลอดชีวิตกตัญญูเลี้ยงดูพ่อแม่ก็ยังไม่สามารถตอบแทนพระคุณของพ่อแม่ที่ให้กำเนิดคอยเลี้ยงดูและอบรมสั่งสอน** มิกล้าที่จะปฏิบัติต่อพ่อแม่อย่างหยาบคาย อกตัญญูคือบาปที่กฎนรกไม่สามารถให้อภัยได้ ตามหลักเหตุผล สีกาควรจะสำนึกขอ

ขมากรรมแก้ไขความผิดบาปอย่างสุดกำลัง ฟ้ามีบุญคุณต่อทุกชีวิต รักทะนุถนอมทุกชีวิต มีคุณธรรมไม่เข่นฆ่า

ลูกของสามีที่เกิดจากภรรยาเก่าต้องสูญเสียแม่แท้ ๆ ผู้ให้กำเนิดไปแล้ว ในจิตใจของเขาย่อมมีจุดบกพร่องขนาดใหญ่เกิดขึ้น สีกาควรจะดูแลเอาใจใส่ลูกเลี้ยงอย่างสุดชีวิตจิตใจ ปฏิบัติตัวให้เหมือนกับว่าตัวเองเป็นแม่ผู้ให้กำเนิด ช่วยชดเชยสิ่งที่ขาดตกบกพร่องภายในจิตใจของลูกเลี้ยงให้ได้รับการเติมเต็ม แต่คิดไม่ถึงเลยว่าสีกาจะดุด่าทุบตีลูกเลี้ยง ทำให้เขาหิวจนหน้ามืดเป็นลมแล้วยังตีเขาจนถึงแก่ความตาย ตีเด็กน้อยที่ไม่สามารถป้องกันตัวเองได้จนถึงแก่ความตาย มีจิตใจที่ชั่วร้ายอำมหิตจริง ๆ สร้างเหตุเช่นนี้ก็ต้องรับผลเช่นนี้ จะต้องสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปอย่างถึงที่สุด คนที่จะสามารถช่วยสีกาได้ก็มีแต่ตัวสีกาเองเท่านั้น”

วิญญาณหญิงผู้ทุกข์ทรมานคุกเข่าอยู่บนพื้นวอนขอให้ตัวเองได้รับการให้อภัยพร้อมทั้งพูดว่า : “พระโพธิสัตว์ได้โปรดช่วยข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าก้มกราบท่านแล้ว ได้โปรดเถอะ ชาติที่แล้วแต่ไหนแต่ไรมาก็ไม่มีใครเลยที่จะสามารถพูดถึงจุดบกพร่องของข้าพเจ้าได้ ไม่ว่าใครก็ตามที่กล้าพูดว่าข้าพเจ้าผิดแม้แต่คำเดียว ข้าพเจ้าก็จะโต้ตอบกลับไปด้วยคำหยาบคายในทันที ยิ่งกว่านั้นก็ถึงขั้นลงไม้ลงมือทุบตีคนที่กล้าพูดจาตำหนิข้าพเจ้า เวลาที่ข้าพเจ้าตีคนชอบตีที่หัวมากที่สุด ตีที่หัวสามารถทำให้ฝ่ายตรงข้ามมึนและสลบได้ ข้าพเจ้าก็จะเป็นฝ่ายชนะ ข้าพเจ้าชอบชัยชนะและไม่เคยยอมรับความพ่ายแพ้

วันนี้ได้รับฟังคำสั่งสอนของพระโพธิสัตว์ทำให้รู้ว่าตัวเองได้ทำผิดอย่างร้ายแรง ข้าพเจ้ารู้สำนึกผิดแล้ว พระโพธิสัตว์ได้โปรดช่วยข้าพเจ้าด้วยเถิด ข้าพเจ้าต้องการออกไปจากนรก"

เวลานี้นายนิรยบาลได้นำตัวของวิญญาณหญิงกลับไปรับโทษตามเดิม ข้าพเจ้ามองเห็นแสงแห่งจิตญาณของวิญญาณหญิงไม่มืดมัวเหมือนก่อนหน้านี้แล้ว แต่ก็ยังไม่ค่อยสว่างนัก

ข้าพเจ้าขอเรียนถามพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ : "วิญญาณหญิงคนนั้นจะต้องรับการลงโทษในนรกทั้งหมดก่อน จึงจะสามารถหลุดพ้นออกไปจากนรกได้ใช่หรือไม่ ?"

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ชี้แนะว่า : **"เหตุบุญปัจจัยในวันนี้จะทำให้ต่อไปในภายภาคหน้าเมื่อเขาได้ไปเกิดใหม่บนโลกมนุษย์สามารถได้พบเจอกับพระสัทธรรมและได้บำเพ็ญปฏิบัติในสัมมาธรรม แต่นั่นก็เป็นเรื่องในอนาคตอันไกลโพ้นที่ไกลแสนไกล ตอนนี้คือการปลูกเพาะเหตุปัจจัยบุญสัมพันธ์ที่ดีลงไปก่อน"**

ขอสำนึกคุณพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ที่ชี้แนะ คำชี้แนะของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ดุจดั่งน้ำทิพย์ที่ชโลมกายใจให้ชุ่มชื่น

อาอวี้คุกเข่ากราบลา *พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์*

คุกเข่ากราบ *เต้าหมิงฝ่าซือ* คุกเข่ากราบ *หมิ่นกงฮู่ฝ่า*

ขึ้นดอกบัวขาวกลับ !.

ผู้พิพากษาเปิดเผยความเป็นจริงของ

“พระบรมมหารัตนเทวราชโองการ” และ “กฎนรกไร้ความปรานี” ปกป้องสุดกำลัง



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ! ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สวัสดีผู้พิพากษาค่ะ !

อาอวี้ขอถามผู้พิพากษา : "เกี่ยวกับหนังสือ 《玉曆寶鈔 *อวี้ลี่เป่าเชา* 》**"พระบรมมหารัตนเทวราชโองการ"** ที่เผยแพร่อยู่บนโลกมนุษย์มานานแล้ว อาอวี้อยากรู้ว่าข้อมูลในหนังสือเล่มนี้เป็นความจริงหรือความเท็จคะ ? ความจริงแล้วเรื่องนี้เป็นอย่างไร ?"

ผู้พิพากษาตอบกลับมาว่า : **"ข้อมูลในหนังสือ《พระบรมมหารัตนเทวราชโองการ》เป็นความจริง จ้าวแห่งยมโลกพญายมราชฟงตูมีจิตมหากรุณาตั้งใจจะให้หนังสือเล่มนี้ได้เล่าขานสืบทอดต่อ ๆกันไปในโลกมนุษย์** หนังสือ《พระบรมมหารัตนเทวราชโองการ》นั้น เกิดจากผู้บำเพ็ญพรตท่านหนึ่งในศาสนาเต๋า มีอยู่ครั้งหนึ่งในระหว่างที่ *ตั้นชือเต้าหยิน* กำลังถือความสันโดษปฏิบัติฌานสมาธิ จิตญาณของเขาได้ออกจากร่างแล้วไปท่องเที่ยวในแดนนรก หลังจากนั้นเขาจึงเขียนหนังสือ《พระบรมมหารัตนเทวราชโองการ》ขึ้นมาเป็นต้นฉบับที่เขียนด้วยลายมือ ต่อจากนั้นจึงได้นำต้นฉบับที่เขียนด้วยลายมือถ่ายทอดให้กับ *อู้หมีเต้าหยิน* ซึ่งเป็น

ลูกศิษย์ ด้วยเหตุนี้ 《พระบรมมหารัตนเทวราชโองการ》 จึงเริ่มเผยแพร่ออกไป ตอนที่ *ตั้นชือเต้าหยิน* ไปท่องเที่ยวนรกในตอนนั้นไม่ได้เผยแพร่หนังสือ 《พระบรมมหารัตนเทวราชโองการ》 ออกสู่สายตาชาวโลกในทันที ก่อนที่เขาจะสิ้นใจลงจึงได้ฝากฝังลูกศิษย์ซึ่งก็คือ *อู้หมีเต้าหยิน* ให้เผยแพร่หนังสือนี้สู่สายตาชาวโลก

นรกในตอนนั้นเล็กกว่าในสมัยปัจจุบันนี้มาก ๆ ในเวลานั้นมีจ้าวแห่งยมโลกพญายมราชฟงตูเป็นผู้บัญชาการสูงสุดเพียงคนเดียว เบื้องล่างมีพญายมจากนรกทั้ง 10 ขุมเป็นรองผู้บัญชาการสูงสุดคอยรับคำสั่งจากพญายมราชฟงตู พญายมทั้ง 10 ขุมแบ่งการควบคุมบริหารออกเป็นนรกแต่ละขุม แต่ละขุมยังแบ่งเป็นนรกใหญ่น้อยภายใต้บังคับบัญชาอีกหลายขุม

นรกในสมัยปัจจุบัน ผู้บัญชาการสูงสุดของนรกยังคงเป็นจ้าวแห่งยมโลกพญายมราชฟงตู เบื้องล่างภายใต้บังคับบัญชาจากเดิมที่เมื่อก่อนมีพญายม 10 ท่านจากนรก 10 ขุม ตอนนี้ได้เพิ่มพญายมขึ้นอีก 2 ท่าน เพราะเพิ่มพญายมอีก 2 ท่าน ทำให้สามารถแบ่งเบาปริมาณงานลงไปได้ส่วนหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปริมาณงานที่มากเกินพิกัดของ**"นรกกามา"**ที่พญายมแต่ละท่านจะต้องแบกรับไว้

ปัจจุบันนี้นรกได้ขยายพื้นที่จนมีขนาดกว้างใหญ่ขึ้นกว่าเดิมมากๆ **"นรกกามา"**ที่ท่านได้เข้าชมในช่วงก่อนหน้านี้ นรกที่อยู่ทางด้านทิศเหนือและนรกที่อยู่ทางด้านทิศตะวันตกของ**"นรกกามา"** ปัจจุบันนี้ที่นั่นก็มีพญายมคอยดูแลอยู่ 1 ท่าน ซื่อว่า *ชิงผิงหวัง* 「清平王」 พญายม *ชิงผิงหวัง* ควบคุมบริหารนรกใหญ่น้อยต่างๆ

ภายในเขตภูมิภาคของ**“นรกกามา”**โดยเฉพาะ

“นรกกามา” คือ **นรกที่ครอบคลุมพื้นที่กว้างใหญ่ที่สุดในแดนนรกภูมิของพวกเราในขณะนี้** ภายใน**“นรกกามา”**ยังสร้างนรกขุมใหม่ๆเพิ่มขึ้นตามความเหมาะสม นรกบางขุมก็ผ่านการปรับปรุงภายในใหม่ นอกจากนี้ยังมีพญายมอีก 1 ท่านชื่อว่า *ไห่ซันหวัง*「海山王」รับผิดชอบควบคุมบริหารนรกจิตธรรมญาณที่อยู่ทางทิศใต้ เบื้องล่างของนรกจิตธรรมญาณขุมนี้ยังมีนรกอีก 8 ขุม ด้านในมี**“เมืองร้องไห้ตายอย่างไม่เป็นธรรม”** ซึ่งท่านเคยเข้าชมไปแล้ว และยังมี**“นรกสิ้นเปลืองอาหาร”** **“นรกพืชพรรณธัญญาหารอุดมสมบูรณ์”** **“นรกมิจฉาทิฏฐิใส่ร้ายป้ายสี”** **“นรกวัชรยาน”** เป็นต้น

คนในยุคปัจจุบันตกนรกเหล่านี้กันเป็นจำนวนมาก พญายม *ไห่ซันหวัง* มีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมบริหารนรกขุมใหม่ๆ เหล่านี้ และนรกขุมใหม่ๆเหล่านี้ *ตั้นชือเต้าหยิน* ก็ยังไม่เคยเข้าชมเลยแม้แต่ขุมเดียว จิตใจของคนในสมัยก่อนยังบริสุทธิ์ดีงาม ต่างจากคนในสมัยนี้ที่กำเริบเสิบสาน ทำชั่วกันอย่างโจ่งแจ้งเปิดเผยโดยไม่เกรงกลัวใดๆ เมื่อก่อนนรกแค่ 10 ขุมก็เพียงพอแล้วสำหรับการลงโทษเวไนยที่ก่อกรรมทำชั่ว สร้างอกุศลกรรมบถ 10 แต่ปัจจุบันคนทำชั่วกันเป็นจำนวนมาก **คนที่ทำดีมีน้อยเป็นอย่างยิ่ง ใน 500 คน ไม่มีซักคนเดียวที่จะทำความดีรักษาศีล คนที่ทำความชั่วละเมิดศีลมีอยู่ทั่วไปทุกหนแห่ง สามารถพบเห็นได้ทุกๆที่**

《玉曆寶鈔 *อวี้ลี่เป่าเชา* 》**“พระบรมมหารัตนเทวราชโองการ”** และ《陰律無情 *อินลวี่อู๋ฉิง*》**“กฎนรกไร้ความปรานี” เล่มนี้เป็นหนังสือล้ำค่าที่นรกแพร่งพรายออกมาเพื่อกล่อมเกลาใจคน** โดยเฉพาะอย่างยิ่ง (กฎนรกไร้ความปรานี) จะบรรยายได้ละเอียดชัดเจนมากยิ่งขึ้น และเป็นสภาพการเปลี่ยนแปลงที่จริงที่สุดของนรกในขณะนี้ เง็กเซียนฮ่องเต้และจ้าวแห่งยมโลกพญายมราชฟงตูมีความมุ่งหวังว่า (กฎนรกไร้ความปรานี) **จะสามารถออกมาเผยแพร่สู่โลกมนุษย์ให้ไวที่สุดเท่าที่จะไวได้ เพื่อกอบกู้ใจคน ชำระล้างจิตใจคนให้สะอาดบริสุทธิ์ ให้ชาวโลกจำนวนมากมายมหาศาลที่ต้องตกนรกทุกวันอย่างต่อเนื่องไม่หยุดสามารถลดปริมาณลง**

วันนี้พอเท่านี้ก่อน มีคำถามค่อยมาใหม่”

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สำนึกคุณผู้พิพากษา ขึ้นดอกบัวขาวกลับ

หมายเหตุ :

หนังสือ《玉曆寶鈔 อวี้ลี่เป่าเชา》ปัจจุบันได้ถูกแปลออกมาเป็นภาษาไทยแล้วโดยใช้ชื่อว่า “พระบรมมหารัตนเทวราชโองการ”

การลงทัณฑ์ในนรกอเวจีโหดเหี้ยม จนไม่อาจทนมองดูได้

สัตว์เทวะตี้ทิงชี้แนะให้บำเพ็ญประโยชน์แก่ผู้อื่น



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้คารวะสวัสดีผู้พิพากษา !

ขอถามผู้พิพากษา : **"เป็นไปได้หรือไม่คะที่วันนี้อาอวี้จะขอเข้าชมพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ปลดเปลื้องความทุกข์ยากให้กับเวไนยทั้งหลายในนรก ?"**

ผู้พิพากษาพูดว่า :"พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ได้แบ่งพระภาคออกมามากมายหลายพระภาค เพื่อฉุดช่วยเวไนยทั้งหลายในนรกขุมต่างๆ ทั้งขุมน้อยขุมใหญ่ ไม่ทราบว่าท่านจะเข้าชมการโปรดสัตว์ในนรกขุมไหนดี ?"

"ข้าพเจ้าได้ยินคนบนโลกมนุษย์พูดว่าพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มีนิรมาณกายอยู่ 3 กาย แบ่งเป็นนิรมาณกายในนรกภูมิ 1 กาย บนโลกมนุษย์ 1 กายและบนสวรรค์อีก 1 กาย เป็นแบบนี้จริงๆ ใช่ไหมคะ ?"

ผู้พิพากษาพูดว่า : "พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มีกายเดียว บังเกิดมหาปณิธานที่ยิ่งใหญ่ว่า **"หากนรกไม่ว่างเว้นจากหมู่สัตว์ที่ทุกข์ทรมานจะไม่ขอสำเร็จเป็นพระพุทธะ"** จนถึงตอนนี้นรกก็ยังเต็ม

ไปด้วยวิญญาณบาป ยังไม่ว่างเว้นจากหมู่สัตว์ที่ต้องรับทุกข์ทรมาน แต่แท้ที่จริงนั้นพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มีมรรคผลพร้อมสมบูรณ์จนสำเร็จเป็นพระพุทธะแล้ว

พระกษิติครรภ์ไม่เพียงฉุดช่วยเวไนยในนรกภูมิ โลกมนุษย์และสวรรค์เท่านั้น พระกษิติครรภ์ยังแบ่งพระภาคไปฉุดช่วยเวไนยที่ทุกข์ยากในนรกของโลกธาตุอื่นๆ ด้วย นรกของโลกธาตุอื่นๆ ก็เช่นกัน พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์จะฉุดช่วยเวไนยเหล่านั้นจนกว่าจะฉุดช่วยได้จนหมดทั้งนรก บางทีก็อาจจะเป็นเวไนยในพื้นที่อื่นๆ โลกธาตุอื่นๆ พระกษิติครรภ์ก็แบ่งพระภาคไปฉุดช่วยด้วยเช่นกัน

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ไม่ได้แบ่งพระภาคออกมาเพียงแค่ 3 พระภาคเท่านั้น แต่แบ่งพระภาคออกมามากมายถึงร้อยพันหมื่นโกฏิ แต่ละพระภาคก็ฉุดช่วยเวไนยในโลกธาตุต่างๆที่แตกต่างกัน พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มีเหตุปัจจัยบุญสัมพันธ์กับชาวโลกเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าเวไนยที่ตกนรกโดยส่วนใหญ่ก็คือเวไนยจากโลกมนุษย์นี่เอง ด้วยเหตุนี้พวกเราจะต้องสำนึกคุณของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ที่เมตตากล่อมเกลาสั่งสอน

บนโลกมนุษย์นั้นมีนิรมาณกายของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์อยู่มากมาย บางนิรมาณกายก็เพิ่งจะไปเกิดอายุยังไม่ถึง 3 ขวบ บางนิรมาณกายก็ยังเรียนหนังสืออยู่ บางนิรมาณกายก็เติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว ซึ่งต่อไปในภายภาคหน้านิรมาณกายต่างๆ เหล่านั้น จะทำงานสานต่อพุทธกิจและชีวิตปัญญาญาณของเวไนยอย่างเงียบๆ ฉุดช่วยเวไนยตามเหตุปัจจัยบุญสัมพันธ์ บางนิรมาณกายของพระกษิติครรภ์

โพธิสัตว์ก็ฉุดช่วยเวไนยอย่างเงียบ ๆ ตลอดชีวิตโดยที่ไม่มีใครรู้จัก บางนิรมาณกายก็อยู่ในอาณาจักรธรรม นำพระสัทธรรมเผยแผ่ให้กว้างไกลออกไป ซึ่งไม่ว่าจะเป็นนิรมาณกายแบบไหนก็ตามล้วนเป็นการจัดการวางแผนจากพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ในโลกที่มองไม่เห็นทั้งสิ้น

นิรมาณกายเหล่านั้นอาจจะอยู่ข้างกายของพวกเรา ทำให้ความคิดและอุปนิสัยของพวกเราค่อย ๆ เกิดการเปลี่ยนแปลง โดยที่นิรมาณกายเหล่านั้นจะใช้การกระทำปฏิบัติออกมาให้พวกเราเห็นเป็นแบบอย่างอย่างเงียบ ๆ รวมทั้งสั่งสอนศีลธรรมจรรยาให้พวกเราสามารถแก้ไขปรับปรุงตัวเองให้ถูกต้อง เพียงแต่พวกเราไม่สามารถมองออกและจำได้ว่าแท้ที่จริงแล้วคนที่อยู่ข้างกายของพวกเราก็คือนิรมาณกายของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ คิดว่าเขาคือปุถุชนคนธรรมดาทั่ว ๆ ไป แล้วพระกษิติครรภ์เองก็ไม่ได้เปิดเผยฐานะของท่าน

พวกเราจะต้องศึกษาเลียนแบบปณิธานที่กว้างใหญ่ของพระกษิติครรภ์ **พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ตั้งปณิธานที่จะฉุดช่วยเวไนยก็เพราะดำเนินปฏิบัติตามปณิธาน ดังนั้น จิตอันเมตตาของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์จึงแผ่ขยายครอบคลุมไปทั่วทั้ง 10 ทิศ ปณิธานก็ครอบคลุมไปทั่วอากาศธรรมธาตุทั้ง 10 ทิศ ถึงแม้จักรวาลจะสิ้นสุดแต่ปณิธานของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ไม่มีที่สิ้นสุด**

สมมติว่าพวกเราเกิดปณิธานขึ้นมาหนึ่งข้อว่าจะทำทานให้ขอทาน นั่นก็คือมีปณิธานเกิดขึ้นแล้ว 1 ครั้ง แต่การให้ทานนั้นจะ

ต้องไปทำอย่างต่อเนื่องนับไม่ถ้วนทุกภพชาติ **ภายในใจก็จะปลูกเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งการทำทานไว้ทุกภพชาติ ถ้าหากมีเพียงครั้งเดียวที่พบเห็นขอทานแล้วไม่ให้ทานนั่นก็คือไม่ได้ไปดำเนินปฏิบัติตามแรงปณิธาน** พวกเราจะต้องศึกษาเลียนแบบพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์บังเกิดปณิธานที่ดีฉุดช่วยเวไนย

ทุก ๆ ความคิดของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ล้วนดำเนินปฏิบัติตามแรงปณิธาน หากทุกความคิดดำเนินปฏิบัติตามแรงปณิธานก็จะมีผลสำเร็จคณานับ ผลสำเร็จที่คณานับก็จะบังเกิดอิทธิฤทธิ์อภินิหาร ฉุดช่วยเวไนยยิ่งมากอิทธิฤทธิ์อภินิหารก็ยิ่งเยอะพลังของบุญกุศลก็จะมีมาก ทุกความคิดไม่ขาดจากการฉุดช่วยเวไนยอิทธิฤทธิ์อภินิหารก็มากมายไร้ขอบเขตประมาณ อาศัยอิทธิฤทธิ์อภินิหารที่มากมายอย่างไร้ขอบเขตประมาณนี้ก็สามารถแบ่งพระภาคได้มากมายอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด ไปฉุดช่วยเวไนยในโลกธาตุต่าง ๆ ได้อย่างไม่มีขอบเขตจำกัด

ในนรกภูมิของพวกเราก็มีนิรมาณกายของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์อยู่มากมาย ครั้งที่แล้วที่ท่านได้เข้าชมสถานที่ประชุมธรรม "หมิงกวงชูจ่วนถัง" **พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ที่อยู่ที่นั่นจะแสดงพระธรรมเทศนาวันละ 3 ครั้ง เช้า กลางวัน เย็น หลังจากที่วิญญาณบาปได้สดับฟังธรรม กุศลมูลก็จะแตกหน่อ อาศัยกุศลมูลและการบังเกิดจิตที่สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปนี้ พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ก็จะช่วยให้พวกเขาได้พ้นออกไปจากนรก**

ยังมีอีกประเภทหนึ่งคือ **วิญญาณบาปที่มีบุญมากพอ พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ก็จะแบ่งพระภาคไปอยู่ข้างกายของพวกเขาเหล่านั้นเพื่อคอยฉุดช่วย** นี่คือหนึ่งในวิธีการฉุดช่วยวิญญาณบาปในนรกภูมิของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ ซึ่งในแต่ละวันสามารถฉุดช่วยวิญญาณบาปออกจากนรกได้สำเร็จจำนวนมากมายนับไม่ถ้วน ถ้าหากวิญญาณบาปทั้งหลายในนรกไม่ได้รับการปกโปรดฉุดช่วยจากพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ จำนวนตัวเลขของวิญญาณบาปจะเพิ่มขึ้นอีกมากมายซักเท่าไหร่ก็ยังไม่รู้

นอกจากนี้ยังมีอีกประเภทหนึ่ง พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์จะดูว่าลูกหลานของวิญญาณบาปมีความกตัญญูแค่ไหน ลูกหลานได้ทำอะไรบ้างเพื่อฉุดช่วยวิญญาณบรรพชนของพวกเขา ถ้าหากลูกหลานบนโลกมนุษย์สวดท่อง《กษิติครรภ์โพธิสัตว์มูลปณิธานสูตร》สวดท่องพุทธนามของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ **สวดมนต์ไหว้พระ ถวายสักการะ ปล่อยชีวิตสัตว์ พิมพ์พระสูตรคัมภีร์ รวมทั้งหนังสือธรรมะเพื่อกล่อมเกลาจูงใจผู้คน ช่วยเหลือคนที่โดดเดี่ยวยากจนข้นแค้น สั่งสอนคนให้ทำความดีสะสมบุญกุศล** แล้วนำบุญกุศลเหล่านี้อุทิศให้แก่วิญญาณบรรพชน พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ก็จะฉุดช่วยวิญญาณบาปประเภทนี้ออกจากนรกภูมิ

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ยังสำรวจดูอีกว่าวิญญาณบาปมีเหตุบุญปัจจัยเพียบพร้อมที่จะได้รับการฉุดช่วยหรือไม่ มีวิญญาณบาปบางส่วนที่ไม่มีญาติพี่น้องหรือลูกหลานสร้างบุญกุศลมาฉุดช่วย แต่ทว่าในชาติที่ผ่านๆมาของพวกเขาเองก็มีรากบุญและเหตุปัจจัยบุญ

วาสนาอยู่ส่วนหนึ่ง อย่างเช่น มีบางคนที่เป็นผู้ออกบวช ถึงแม้พวกเขาจะผิดศีลและตกนรก **แต่ก็เคยมีช่วงเวลาหนึ่งที่ทำความดีและสามารถรักษาศีลได้อย่างสะอาดบริสุทธิ์ หรือในชาติที่ผ่านมาบางคนอาจจะเคยมองรูปของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ด้วยความเคารพ ถึงแม้จะเป็นเวลาเพียงแค่ชั่วแวบหนึ่ง หรืออาจจะเคยสงบจิตตั้งใจสดับฟังหรือสวดท่องพุทธนามของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์เพียงแค่ชั่วขณะหนึ่ง** พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ก็จะมาช่วยวิญญาณบาปประเภทนี้เองถึงแม้จะไม่ได้เชิญให้ท่านมาช่วยก็ตาม”

ข้าพเจ้าพูดว่า : “ถ้าอย่างนั้นวันนี้เราก็ไปนรกอเวจีที่ทุกคนได้ยินแล้วหวาดกลัวกันเถอะ ไม่รู้ว่าวันนี้พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์จะไปที่นรกอเวจีไหมคะ?”

ผู้พิพากษาบอกว่า : “พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์จะไปโปรดสัตว์ที่นรกทุกขุม ท่านยังไม่เคยเข้าชมนรกอเวจี ถ้าอย่างนั้นตามเรามาเถอะ!”

ต้องเดินทางผ่านเส้นทางสัญจรจึงจะสามารถทะลุไปถึงนรกอเวจีได้ ระหว่างทางได้ยินเสียงร้องตะโกนอย่างน่าเวทนาอย่างต่อเนื่องไม่หยุด ในนรกเต็มไปด้วยความน่าเวทนา ทุกข์ทรมานและน่าหวาดกลัวอย่างที่สุด ตอนนี้เข้าใจแล้วว่าเพราะเหตุใดก่อนที่ข้าพเจ้าจะเริ่มเขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) พระโพธิสัตว์ถึงต้องการให้ข้าพเจ้ามีความพากเพียรวิริยะอย่างจริงจังในการบำเพ็ญปฏิบัติ เป็นเพราะว่าถ้าพลังสมาธิน้อยเกินไปก็จะถูกกลืนจมดิ่งลงด้วยพลังสนามแม่เหล็กด้านลบที่มีพลังรุนแรง ที่นี่ไม่ใช่สถานที่ๆมนุษย์ทั่วไป

จะเข้ามาเลยจริงๆ หวังว่าเวไนยที่ทุกข์ยากอยู่ในนรกภูมิจะสามารถได้ไปผุดไปเกิดในเร็ววัน หากไม่ใช่ว่าพลังแห่งพุทธานุภาพเป็นเกราะกำบังห่อหุ้มกายของข้าพเจ้าไว้ พลังของข้าพเจ้าก็จะต้องสิ้นเปลืองหมดไปมากเกินกว่าครึ่ง สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครองข้าพเจ้าจะต้องทำงานนี้ให้ดีเพื่อตอบแทนพระคุณของพระพุทธะ

เวลานี้จังหวะการเต้นของหัวใจข้าพเจ้าเริ่มไวขึ้น เสียงที่น่าหวาดกลัวมากๆดังแพร่สะพัดไปทั่วบริเวณ ที่นี่ไม่เหมือนกับ“นรกกามา”ที่ดูทันสมัยกว่า นรกขุมนี้มีประตูเหล็กที่ใส่กุญแจอย่างหนาแน่น เป็นการปิดล้อมที่แน่นหนามาก อ่า ! อุณหภูมิสูงมาก รู้สึกร้อนสุดๆ

ผู้พิพากษาบอกว่า : **“วิญญาณบาปที่อยู่ในนี้เข้าได้แต่ออกไม่ได้ วิญญาณที่มาถึงนรกขุมนี้ทั้งหมดเป็นพวกที่ก่อกรรมทำชั่วนับไม่ถ้วน บาปหนาสาหัสชั่วร้ายมาก ที่อยู่ใต้พื้นคือหินแม็กมาอุณหภูมิสูงเกินกว่า 1,000 องศาเซลเซียส นรกอเวจีก็คือโทษสูงสุดในนรกของพวกเรา”**

ฮ่า ! 1,000 องศาเซลเซียส น่ากลัวเหลือเกิน ! ข้าพเจ้าสามารถมองลอดลูกกรงหน้าต่างเข้าไปด้านในของนรกอเวจี นรกอเวจีขุมนี้ไม่ใหญ่นัก ลักษณะภายนอกดูคล้ายกับจมูกของคน ส่วนภายในเป็นถ้ำมืด ถ้ำมืดนี้ทะลุไปถึงหินแม็กมาที่อยู่ใต้พื้น หินแม็กมาเหล่านั้นกำลังพ่นควันออกมาราวกับว่ามันกำลังร้อนไหม้อย่างหาที่เปรียบไม่ได้ วิญญาณบาปถูกควันจากหินแม็กมานึ่งจนสุกเต็มที่หลังจากนั้นก็ถูกโยนขึ้นไปบนหินแม็กมาที่กำลังพ่นควันอันร้อนระอุออกมา

โดยที่วิญญาณบาปไม่ได้รับการฟื้นฟูสภาพใดๆ ยังคงอยู่ในสภาพที่ทุกข์ทรมานอย่างที่สุด เสียงกรีดร้องนั้นช่างน่าเวทนานัก จากนั้นวิญญาณบาปก็ถูกหินแม็กมาที่กำลังร้อนระอุเดือดปุดๆ ดูดกลืนเข้าไปรับโทษอีกครั้ง ตอนนี้วิญญาณบาปก็ร้องอย่างน่าเวทนาออกมาอีก 1 ครั้ง **นรกอเวจี ก็คือการรับโทษวนเวียนไปเรื่อยๆแบบไม่ขาดตอนอย่างนี้นี่เอง ช่างน่าเวทนาอย่างหาที่เปรียบไม่ได้จริงๆ**

เมื่อครู่นี้ยังรู้สึกทั้งมืดทั้งร้อนอยู่เลยแท้ๆ ทำไมอยู่ๆ ถึงได้รู้สึกชุ่มชื่นฉ่ำเย็นขึ้นมาอย่างฉับพลันนะ ? เมื่อเงยหน้าขึ้นไปมองดูที่แท้พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มาแล้ว คุกเข่ากราบพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ **วันนี้พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ไม่ได้สำแดงกายด้วยรูปลักษณ์ที่มีความเมตตา แต่สำแดงกายเป็นพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ที่ยืนโกรธกริ้ว มีรัศมีวงกลมสีทองขนาดใหญ่ เท้าเหยียบยืนอยู่บนดอกบัวสีเขียว เบื้องล่างของดอกบัวสีเขียวมีไฟที่ลุกโชน แต่ไฟนี้ไม่ได้ทำให้รู้สึกร้อน ตรงกันข้ามกลับเป็นไฟที่ขจัดความคิดมิจฉาอันไม่ถูกต้อง มือซ้ายของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ถือแก้ววิเศษสีแดงเพลิง มือขวาถือไม้ขักขระสีทองบนยอดของไม้ขักขระมีดอกบัวสีแดงเพิ่มขึ้นมา 1 ดอก**

วันนี้พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มีฤทธานุภาพกำราบมาร มองแล้วทำให้คนไม่กล้ามีความคิดมิจฉาใดๆที่ไม่ถูกต้องเกิดขึ้นภายในจิตใจ มองแล้วทำให้เกิดความศรัทธายำเกรง เป็นครั้งแรกที่ได้เห็นพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์สำแดงกายด้วยรูปลักษณ์ที่น่าเกรงขามเช่นนี้

ส่วน *เต้าหมิงฝ่าซือ* และ *หมิ่นกงฮู่ฝ่า* ก็ไม่แตกต่างจากเดิมเท่าไหร่นัก *เต้าหมิงฝ่าซือ* สำแดงกายด้วยรูปลักษณ์ของภิกษุที่สง่างามน่าเกรงขาม มือทั้ง 2 ข้างไขว้สลับกันทำมุทรากำราบมาร ส่วน *หมิ่นกงฮู่ฝ่า* ก็ยืนพนมมืออยู่ข้างๆ พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ *สัตว์พาหนะตี้ทิง* วันนี้ดูตัวใหญ่ขึ้นและแสดงอาการที่โกรธกริ้วออกมา

ทันใดนั้นก็มีข้าราชการจากทำเนียบนรกเข้ามารายงานว่าที่ห้องพิจารณาและตัดสินคดีมีเรื่องให้ผู้พิพากษาต้องไปจัดการแก้ไข ครั้นแล้วผู้พิพากษาก็บอกให้ข้าพเจ้าอยู่ดูเหตุการณ์ต่อไปด้วยตัวเอง หากมีข้อสงสัยให้ขอคำชี้แนะจากพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ ข้าพเจ้าพนมมือขึ้นกราบขอบคุณผู้พิพากษา

เวลานี้พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ให้ข้าพเจ้าเหาะขึ้นไปด้านบน เพราะว่าอีกประเดี๋ยวจะเปิดประตูนรกอเวจี ท่านเป็นห่วงว่าหินแม็กมาที่ร้อนจัดจะทำให้ข้าพเจ้าได้รับบาดเจ็บ ข้าพเจ้าจึงอาศัยฤทธานุภาพของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์เหาะขึ้นมายืนอยู่กลางเวหา ส่วน *หมิ่นกงฮู่ฝ่า* ก็เหาะลงไปที่หน้าประตูเหล็กของนรกอเวจี นายนิรยบาล 2 นายเปิดประตูออกมาแล้วรีบปิดประตูอย่างระมัดระวัง พวกเขากลัวว่าหินแม็กมาจะกระเด็นใส่ *หมิ่นกงฮู่ฝ่า*

หมิ่นกงฮู่ฝ่า **แจ้งแก่นายนิรยบาลว่า จ้าวแห่งยมโลกพญายมราชฟงตูมีบัญชาสามารถปล่อยวิญญาณบาปจำนวนหนึ่งออกมาเพื่อนำเสนอข้อมูลเป็นกรณีตัวอย่างให้ อาอวี้ใช้เป็นข้อมูลประกอบในการเขียนหนังสือ** พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์กำชับว่าต้องการหยิบยกตัวอย่างจากวิญญาณบาป 3 คน ยามปกตินรกอเวจีไม่มี

ทางปล่อยวิญญาณบาปออกมาเด็ดขาด จากนั้นนายนิรยบาลก็เข้าไปนำวิญญาณบาปออกมา 3 คน เป็นชาย 2 คนและหญิงอีก 1 คน พวกเขาเจ็บปวดทรมานจนยืนไม่ขึ้น พูดไม่ได้แม้แต่คำเดียว ทั้งตัวเน่าเปื่อยพุพองและเต็มไปด้วยโคลนเลนเปรอะเปื้อน น่าสงสารอย่างที่สุด ข้าพเจ้ามองเห็นแล้วก็อยากจะร้องไห้ออกมา

ในเวลานี้ *เต้าหมิงฝ่าซือ* รับเอาแก้ววิเศษสีแดงเพลิงจากมือของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มา แล้วเริ่มท่องมนต์ แก้ววิเศษเปล่งแสงสว่างไสวสาดส่องไปทั่วทั้งนรกอเวจี ทันใดนั้นทั่วทั้งนรกอเวจีก็บังเกิดความชุ่มฉ่ำเย็นและเงียบสงบอย่างหาที่เปรียบมิได้ ไม่มีเสียงร้องที่ทุกข์ทรมาน หินแม็กมาก็ไม่ร้อนแล้ว ความตื่นเต้นและอาการหัวใจเต้นเร็วของข้าพเจ้าก็หายไป รู้สึกจิตใจสงบอบอุ่นและสบายใจ เมื่อลองตั้งใจฟังอย่างละเอียดที่แท้เป็นมนต์ 《กษิติครรภ์โพธิสัตว์ธารณี》 ข้าพเจ้าชอบมนต์บทนี้มาก *เต้าหมิงฝ่าซือ* ท่องมนต์ไปได้ประเดี๋ยวเดียว วิญญาณบาปทั้ง 3 ก็เริ่มค่อยๆฟื้นฟูสติกลับคืนมา สมองปลอดโปร่งขึ้น วิญญาณชายก็เริ่มสามารถคุกเข่าลงบนพื้นได้แล้ว

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์พูดว่า : **"มนุษย์โลกซั่งกวนอวี้ฮว๋าต้องการเขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) เพื่อกล่อมเกลาชาวโลกชักจูงให้ชาวโลกกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดี ตอนนี้ประสกบอกกับอาอวี้ซิว่าประสกมาอยู่ที่นรกอเวจีได้อย่างไร ชาติก่อนทำผิดบาปอย่างไร ?"**

วิญญาณชายทุกข์ทรมานจนร้องไห้เล่าออกมาว่า **เมื่อชาติที่แล้วเขามุ่งศึกษาค้นคว้าและพัฒนายากระตุ้นความต้องการ**

ทางเพศ (ยาปลุกเซ็กส์) **แล้วตนเองยังสร้างหนังสือและซีดีลามกประเภทสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง** สามารถสร้างรายได้ให้ตัวเองมีเงินเป็น กอบเป็นกำ ตลอดชีวิตมีเพียงทำผิดเรื่องเหล่านี้ ตอนนี้รู้ตัวว่าทำผิดไปแล้ว ขอให้พระโพธิสัตว์โปรดช่วยชีวิตด้วย

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ชี้แนะแก่วิญญาณชายว่า : "**ยากระตุ้นความต้องการทางเพศรวมทั้งหนังสือและซีดีลามก เป็นสิ่งที่ทำลายจิตใจที่ดีงามของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งซีดีสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองนั้น ทำให้จิตใจของเด็กหนุ่มเกิดความหวั่นไหว เมื่อเลียนแบบทำตามก็จะเป็นการทำลายพลังหยางบริสุทธิ์ของร่างกาย**

ถ้าหากจิตใจแปดเปื้อนนิสัยความเคยชินที่ไม่ดีจากสิ่งเหล่านี้ ก็เท่ากับเป็นการทำร้ายร่างกายทำลายชีวิตของตัวเอง เป็นการตัดขาดจากชีวิตแห่งปัญญาญาณและจะต้องรับผลกรรมในนรก กฎนรกจะไม่ยกโทษให้ แน่นอนว่าจะต้องรอจนกว่าสิ่งลามกที่สร้างขึ้นมาทั้งหมดจะสูญสิ้นไปจากโลกมนุษย์ ประสกจึงจะสามารถหลุดพ้นไปจากนรกได้"

เมื่อพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ชี้แนะเสร็จ วิญญาณชายก็ถูกผลักกลับเข้าไปในนรกทันที ต่อมาคือวิญญาณหญิง วิญญาณหญิงเล่าว่า : "**เป็นเพราะชาติที่แล้วข้าพเจ้าหน้าตาสวย การศึกษาสูง พูดเก่ง แต่เป็นคนที่หยิ่งยโสและมีจิตใจที่ละโมบโลภมาก มีจิตอิจฉาริษยาที่รุนแรง ถึงแม้จะแต่งงานแล้วแต่ก็มองไม่เห็นหัวของสามี ไม่มีความกตัญญูกตเวทีต่อพ่อแม่ของสามี ใช้คำหยาบคายกับฝ่ายตรง**

ข้ามเสมอ ๆ ชอบพูดแดกดันให้ฝ่ายตรงข้ามรู้สึกเจ็บปวด

ข้าพเจ้าใช้ประโยชน์จากความสวยของตัวเองไปทำเรื่องนอกใจสามีอย่างลับ ๆ ใช้ความสามารถในด้านการพูด ทำให้ฝ่ายตรงข้ามนำเงินมามอบให้ข้าพเจ้าจนหมด หลังจากนั้นก็ทำให้ฝ่ายตรงข้ามเกิดความอับยศจนกระทั่งโมโหตาย คิดว่าตัวเองฉลาดไม่มีใครรู้ทัน ผู้ชาย 3 คนที่ถูกข้าพเจ้าทำให้โมโหตาย ได้ไปร้องเรียนกับพญายมให้ลงโทษข้าพเจ้า

พญายมจึงมีคำสั่งให้พวกเขาทั้ง 3 คน ขึ้นมาบนโลกมนุษย์เพื่อดึงวิญญาณของข้าพเจ้าลงไปรับโทษในนรก ก่อนที่ข้าพเจ้าจะมารับโทษที่นรกอเวจี ข้าพเจ้าได้รับการลงโทษต่าง ๆนานาจากนรกขุมอื่น ๆมาแล้ว ขอให้พระโพธิสัตว์ได้โปรดช่วยข้าพเจ้าออกไปด้วยเถิด ถ้าหากข้าพเจ้าได้ไปเกิดเป็นคนใหม่อีกครั้งข้าพเจ้าจะไม่หลอกลวงคนอีกแล้ว”

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์กล่าวว่า : **“สีกามีหน้าตาสวยเพราะชาติก่อนเคยถวายดอกไม้สดบูชาพระด้วยความบริสุทธิ์จริงใจ สามารถพูดเก่งและมีสติปัญญาที่เฉลียวฉลาดก็เพราะชาติก่อนอ่านพระสูตรคัมภีร์และสดับฟังธรรม แต่เพราะสีกามีความหยิ่งยโสจึงทำให้ชะตาชีวิตตลอดชีวิตของสีกาตกต่ำ สีกาจะต้องสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปและพิจารณาใคร่ครวญอย่างลึกซึ้งถึงบุญคุณอันยิ่งใหญ่ทั้ง 4**[1] (1 ดูคำอธิบายท้ายเล่ม) **สีกาก็อยู่ที่นรกอเวจีนี้ แล้วตั้งใจสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปให้ดี ๆ”** เมื่อพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์พูดจบ วิญญาณหญิง

ก็ถูกนายนิรยบาลใช้หอกง่ามทิ่มให้กลับเข้าไปในนรก ได้ยินเพียงเสียงกรีดร้องที่น่าเวทนา"

ต่อมาเป็นวิญญาณชายอีกคนหนึ่ง วิญญาณชายคนนี้พูดว่าชาติที่แล้วเขาขายยาปลอม ขายเหล้าปลอม และแอบค้าอาวุธสงครามอย่างลับ ๆ สามารถมีกำไรหาเงินได้เป็นกอบเป็นกำ บริษัทยิ่งเปิดก็ยิ่งขยายใหญ่ขึ้น และยังใส่ร้ายป้ายสีทำลายชื่อเสียงของคนอื่นเพื่อเพิ่มชื่อเสียงให้กับบริษัทของตัวเอง ตอนนี้มารับโทษในนรกอเวจี รู้ตัวว่าทำผิดก็สายเกินไปซะแล้ว

วิญญาณชายพูดว่า : **"พระโพธิสัตว์ได้โปรดช่วยข้าพเจ้าออกไปด้วย ได้โปรดเถิด ในนี้ทุกข์ทรมานจริง ๆ ให้ข้าพเจ้าเป็นสุนัขอยู่ข้างกายท่านก็ได้ ข้าพเจ้าสามารถอยู่กับสุนัขตัวนี้ของท่านได้ ให้ข้าพเจ้าเป็นสุนัขข้างกายท่านอีกตัว ข้าพเจ้าจะอดทนต่อความยากลำบากโดยไม่ปริปากบ่นเลย พระโพธิสัตว์โปรดช่วยข้าพเจ้าออกไปที"**

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ชี้แนะว่า : **"ขายยาปลอมและเป็นพ่อค้า ๆอาวุธสงคราม คือการทำร้ายทำลายชีวิตของผู้อื่นอย่างร้ายแรง นี่เป็นกฎต้องห้ามอย่างเด็ดขาดของโลกมนุษย์ ว่ากันตามกฎของนรกแล้ว "ก็ต้องตกนรกอเวจีตลอดกาลไม่ได้ผุดไม่ได้เกิด"** ประสกจำเป็นที่จะต้องอยู่ในนรกอเวจีนี้ แล้วสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปให้ดี ๆ และที่อยู่ข้างกายของอาตมาตัวนี้เขาไม่ใช่สุนัข เขาชื่อ *ตี้ทิง* *ตี้ทิง* ตัวนี้เขาเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม เขาคือร่างอวตารที่เกิดจากพุทธจิตของอาตมา ไม่ใช่สัตว์

ที่มาจากภูมิวิถีแห่งการเวียนว่าย”

“เรียนถามพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ อาอวี้คุยกับตี้ทิงได้ไหมคะ?”

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์บอกว่า : “อาอวี้คุยเถอะ”

ข้าพเจ้าพูดว่า : “อาหมีถัวฝอ ! *ตี้ทิง* ที่แท้ท่านก็เป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม เดิมทีแล้วข้าพเจ้าคิดว่า *ตี้ทิง* เพียงแค่ติดตามพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ไปวันๆ เท่านั้นเอง ช่างน่าเลื่อมใสตี้ทิงจริงๆที่สามารถได้ติดตามพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ไปฉุดช่วยเวไนยทั่วทุกๆพื้นที่ อาอวี้ขออนุโมทนาบุญกับ *ตี้ทิง* ด้วย”

ตี้ทิง พูดว่า : “อาอวี้ท่านถ่อมตนเกินไปแล้ว ! **พวกเราต่างก็กำลังบำเพ็ญปฏิบัติ อยู่ในฐานะตำแหน่งหน้าที่ไหนก็ทำเรื่องราวนั้นๆ เวไนยสรรพสัตว์ทั้งหลายควรที่จะสำแดงความสามารถที่ซ่อนอยู่ภายในออกมาอย่างเต็มที่** ภาระหน้าที่อันพึงกระทำของตนก็ต้องทำออกมาให้ดี และในขณะเดียวกันก็จะต้องสอดคล้องกับหลักธรรม ไม่ทำในสิ่งที่ผิดทำนองคลองธรรม

การช่วยเหลือผู้อื่นทำเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น แท้ที่จริงแล้วก็คือช่วยเหลือตัวเองสะสมบุญกุศล พวกเรายังไม่ประจักษ์และเข้าถึงในพุทธผล การทำเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นก็คือการทำเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง **เพราะว่าบุญกุศลของพวกเรายังไม่ถึงพร้อมสมบูรณ์ เมื่อบุญกุศลยังไม่ถึงพร้อมสมบูรณ์ พวกเราก็จะต้องสะสมบุญกุศลไว้เป็นเสบียงบุญให้กับตัวเอง**

ดังนั้น **การช่วยเหลือผู้อื่น ยังประโยชน์ให้กับผู้อื่นก็คือสะสมเสบียงบุญให้กับตัวเอง มีเพียงพระพุทธะเท่านั้นที่มีบุญ**

กุศลเพียบพร้อมสมบูรณ์ ฉะนั้น จึงสามารถพูดได้ว่าพระพุทธะคือผู้ที่ยังประโยชน์ให้กับผู้อื่นโดยสมบูรณ์อย่างไม่ขาดตกบกพร่อง *ตี้ทิง* โชคดีได้เป็นผู้พิทักษ์ของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ทำให้ *ตี้ทิง* มีโอกาสได้ฝึกฝนเรียนรู้"

ข้าพเจ้าพูดว่า : "ตี้ทิงช่างสมกับเป็นผู้พิทักษ์ธรรมที่อยู่ข้างกายของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์จริงๆ คำพูดที่ตี้ทิงพูดออกมานั้นไม่ใช่ธรรมดาเลย อาอวี้ขออนุโมทนา ขออนุโมทนา"

อาอวี้ขอเรียนถามพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ : "วิญญาณหญิงเมื่อครู่นี้ พระโพธิสัตว์บอกว่า ชาติที่ผ่านมาเขาเคยศึกษาพุทธธรรม แต่ตอนนี้เขาตกนรกอเวจีตลอดกาลไม่ได้ผุดไม่ได้เกิด นั่นก็เท่ากับว่าเขาไม่มีความหวังใดๆอีกต่อไปแล้วใช่ไหมคะ ?"

พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ชี้แนะว่า : "เมื่อครู่นี้อาตมาบอกกับเขาว่า จะต้องสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป ถึงแม้เขาบอกว่าจะแก้ไขความผิดบาป **แต่ความจริงแล้วในขณะนี้ จิตใจของเขายังไม่ได้เข้าถึงการสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปอย่างจริงใจ แต่เป็นเพราะว่าเขาได้รับความทุกข์ทรมานจากนรกอเวจีเลยทำให้เขาอยากจะรีบๆออกไปให้พ้นๆจากนรกขุมนี้เร็วๆ เท่านั้นเอง** รอให้เวลาผ่านไปอีกซักระยะ เมื่อจิตใจของเขาสะอาดบริสุทธิ์กว่านี้ อาตมาจะกลับมาฉุดช่วยเขาที่นี่อีกครั้ง ตอนนี้เขายังต้องฝึกฝนจิตอยู่ในนรกอเวจีแห่งนี้ต่อไปเรื่อยๆ"

ข้าพเจ้าพูดว่า : "พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ปฏิบัติได้ถึงมหาปณิธานที่ว่า **"หากนรกไม่ว่างเว้นจากหมู่สัตว์ที่ทุกข์ทรมานจะ**

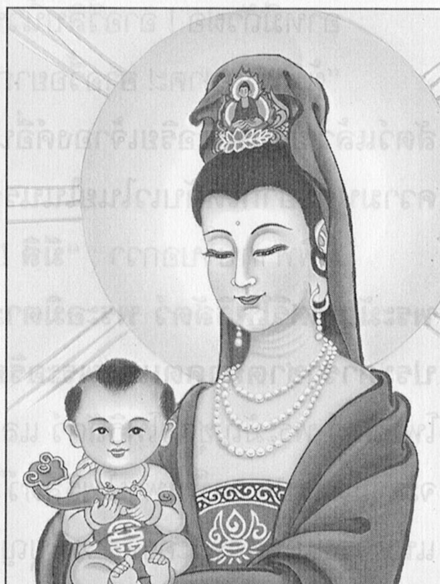
ไม่ขอสำเร็จเป็นพระพุทธะ" อย่างแท้จริง อาอวี้จะต้องฝึกฝนเรียนรู้เจริญรอยตามแบบอย่างของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์"

อาอวี้สำนึกพระคุณอันไร้ขอบเขตของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ที่ชี้แนะสั่งสอน ศิษย์อาอวี้ขอก้มกราบอย่างสุดใจ ทศจักรถอดถอนซึ่งความทุกข์ยาก ยังประโยชน์ทั้งยมโลกและเมืองมนุษย์

มหาอริยา มหาเมตตา มหาปณิธาน พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์มหาสัตว์ ขึ้นดอกบัวขาวกลับ

พระแม่มารีคือนิรมาณกายของพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ (พระโพธิสัตว์กวนอิม)





พระแม่มารี พระโพธิสัตว์กวนอิม

สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ! ขึ้นดอกบัวขาวออกเดินทาง !

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สิบนิ้วประนมไหว้ผู้พิพากษา !

"ผู้พิพากษาคะ! อาอวี้อยากรู้ว่า **นอกจากพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์แล้ว ยังมีพระอริยเจ้าองค์อื่นๆอีกหรือไม่คะ ที่มาปลดเปลื้องความทุกข์ยากให้กับเวไนยในนรกภูมิ ?"**

ผู้พิพากษาบอกว่า : **"มีสิ ! ยังมีพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ พระมัญชุศรีโพธิสัตว์ พระอมิตาภะพุทธเจ้า พระไภษัชยคุรุไวฑูรยประภาราชาตถาคตและพระอริยเจ้าองค์อื่นๆ** พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ พระมัญชุศรีโพธิสัตว์ และพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ ถึงแม้ว่าจะสำแดงรูปกายเป็นพระโพธิสัตว์ในการโปรดฉุดช่วยเวไนยสัตว์ แต่แท้ที่จริงแล้วทุกพระองค์ต่างมีบุญกุศลมรรคผลพร้อมสมบูรณ์สำเร็จเป็นพระพุทธะแล้ว ระหว่างพระองค์กับพระพุทธะไม่มีความแตกต่างกันเลย ที่เรียกว่า **"เมื่อมีพระพุทธะอุบัติขึ้นในโลก 1 องค์ พระพุทธะนับ 1,000 องค์ต่างก็มาร่วมกันส่งเสริม"**

พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ได้สำเร็จเป็นพระพุทธะตั้งแต่สมัยอดีตในอสงไขยกัปที่เนิ่นนานประมาณมิได้ผ่านมาแล้ว มีพระนามว่า

"พระสัทธรรมวิทยาตถาคต" ส่วนพระมัญชุศรีโพธิสัตว์ก็เป็นพุทธาจารย์ของเจ็ดพระพุทธะ **พระพุทธะโพธิสัตว์ไม่มีจิตที่แบ่งแยกว่าใครเป็นที่ 1 ใครเป็นที่ 2 หรือใครเป็นรองใคร ทุกพระองค์ล้วนมีความเสมอภาคกัน** รัศมีส่องสว่างซึ่งกันและกัน แสงประภาสตอบรับซึ่งกันและกัน พระพุทธะคือผู้ที่มีรัศมีแห่งกายสว่างไสวที่สุด สะอาดบริสุทธิ์ที่สุด และมีสติปัญญาญาณสูงส่งที่สุดในจักรวาล เพียบพร้อมด้วยอิทธิฤทธิ์อภินิหาร ไม่มีสิ่งใดที่ไม่สามารถทำได้ ไม่มีสิ่งใดที่ไม่รู้ **และสิ่งที่พระพุทธะโพธิสัตว์ทุกพระองค์ต่างมีเหมือนกันนั่นก็คือ มีมหาเมตตาต่อเวไนยทั้งปวงอย่างเสมอภาค ถึงแม้ว่าเวไนยจะไม่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องอันใดกับพระองค์ มีมหากรุณามองเห็นกายของเวไนยกับกายของพระองค์คือกายเดียวกัน เห็นความทุกข์ยากของเวไนยคือความทุกข์ยากของพระองค์เอง**

นั่นก็คือพระพุทธะโพธิสัตว์จะต้องรักษาระดับของ"**สติปัญญา**" และ "**ความเมตตากรุณา**" ทั้งสองอย่างนี้ให้อยู่ในระดับที่สูง และจะต้องมีความสมดุลกันตลอดไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งทั้งสติปัญญาและความเมตตากรุณาสองอย่างนี้จะต้องมีความสอดประสานกันและสำแดงพลังทั้งสองอย่างออกมาพร้อมกันเป็นความรักและความเมตตาที่มีความเสมอภาค ไม่แบ่งแยกว่าเป็นมิตรหรือศัตรู ไม่แบ่งแยกชนชาติ ศาสนา หรือนิกาย ถึงแม้จะเป็นเพียงพืชและสัตว์ที่มีความอ่อนแอและอายุสั้น ก็ยังคงมีความเสมอภาค มอบความรักความเมตตาปกโปรดฉุดช่วย นี่ก็คือความแตกต่างระหว่างพระพุทธะโพธิสัตว์กับปุถุชนคนธรรมดา **เพราะคนธรรมดาไม่สามารถรักษา**

ระดับของสติปัญญาและความเมตตากรุณาทั้งสองอย่างนี้ให้อยู่ในระดับที่สูงและสมดุลกัน ด้วยเหตุนี้คนธรรมดาจึงไม่สามารถมาที่นรกภูมิเพื่อฉุดช่วยเวไนยสัตว์ แต่พระพุทธะโพธิสัตว์สามารถมาฉุดช่วยเวไนยสัตว์ที่นรกภูมิได้ตลอดเวลา พระพุทธะโพธิสัตว์มาฉุดช่วยเวไนยในนรกก็จะปฏิบัติตามกฎโดยอิงอาศัยกฎแห่งกรรมในการฉุดช่วยและจะไม่ทำลายกฎ

วิญญาณบาปในนรก มีบางคนที่ตอนสมัยมีชีวิตอยู่มีความพากเพียรวิริยะในการบำเพ็ญปฏิบัติธรรม แต่ไม่รักษาศีลวินัยละเมิดความผิดบาปที่ร้ายแรงทำให้ตกนรก เมื่อวิญญาณบาปมาถึงห้องพิจารณาและตัดสินคดี ในระหว่างที่รับการไต่สวนพิพากษาคดีอยู่นั้นหากวิญญาณบาปสวดท่องมนต์ของพระพุทธะโพธิสัตว์ก็จะเกิดอำนาจแห่งฤทธานุภาพปกปักคุ้มครองกาย ในเวลานั้นพญายมจะสั่งให้นายนิรยบาลควบคุมตัวของวิญญาณบาปไปดื่มน้ำลืมชาติของยายเมิ่ง แล้วส่งไปเกิดใหม่โดยถูกกำหนดให้ตายตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา เพื่อให้วิญญาณบาปลืมมนต์ คาถาและธารณีต่าง ๆ จากนั้นจึงนำวิญญาณบาปมาตัดสินโทษอีกครั้งหนึ่ง ถ้าหากวิญญาณบาปยังไม่ลืมมนต์ คาถาและธารณีต่าง ๆ ก็จะใช้วิธีนี้ทำซ้ำขั้นตอนเดิมเรื่อย ๆ จนกระทั่งวิญญาณบาปลืมมนต์ คาถาและธารณีต่าง ๆ จนหมดสิ้น จึงค่อยมารับโทษ

วิญญาณบาปในนรกที่ได้รับการฉุดช่วยจากพระพุทธะโพธิสัตว์ล้วนเป็นวิญญาณบาปที่ได้รับความทุกข์ทรมาน ในนรกและสามารถบังเกิดจิตสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปแล้วทั้งสิ้น พระพุทธะ

โพธิสัตว์จะพิจารณาดูจิตใจของวิญญาณบาปว่ามีการฟื้นฟูยกระดับขึ้นหรือไม่ หากมีการยกระดับขึ้นก็มีเหตุปัจจัยให้พระพุทธะโพธิสัตว์มาฉุดช่วย

พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์มักจะมาปลดเปลื้องความทุกข์ยากให้กับวิญญาณบาปในนรกเสมอๆ ในระยะใกล้ๆนี้พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ก็มาฉุดช่วยวิญญาณบาปใน"นรกกามา" เราจะพาท่านไปเข้าชม ใน"นรกกามา"มีเด็กวัยรุ่นยุวชนอยู่คนหนึ่งซึ่งอายุน้อยมาก พ่อแม่ของเขาที่อยู่บนโลกมนุษย์หมั่นทำความดีสะสมบุญกุศลแล้วอุทิศมาให้ เป็นเหตุดลใจให้พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์มาที่นรกเพื่อฉุดช่วยวิญญาณของเด็กวัยรุ่นคนนั้น

ใน《สัทธรรมปุณฑริกสูตร สมันตมุขปริวรรต》ได้กล่าวไว้ว่า "พระพุทธเจ้าตรัสกับพระอักษยมติโพธิสัตว์ว่า **ดูก่อนกุลบุตร ถ้าหากเวไนยจำนวนร้อยพันหมื่นโกฏิได้รับความกลัดกลุ้มทุกข์ระทมทั้งปวง เมื่อฟังชื่อของอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ตั้งใจเอ่ยนามของอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ อวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ก็จะพิจารณาเสียงของเขาในทันที และช่วยให้เขาหลุดพ้นจากกองทุกข์เหล่านั้น**"

ถึงแล้ว ! รู้สึกว่าภายในนรกขุมนี้มีพุทธรังสีที่สว่างไสว ทำให้เกิดความชุ่มเย็นและเงียบสงบขึ้นมาในทันที ช่างวิสุทธิ์สะอาดและทำให้กายใจเกิดความสบาย ผู้พิพากษาบอกว่าพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์กำลังฉุดช่วยเด็กวัยรุ่นคนหนึ่งในนรกแสงกระทบตาอัณฑะเหล็ก ศิษย์ซั่งกวนอวี้ฮว่าก้มกราบเบญจางคประดิษฐ์ต่อพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ ข้าพเจ้ามองเห็นพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์สำแดงรูปกาย

ด้วยรูปลักษณ์ของพระแม่มารีผู้มีเมตตาของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ผู้พิพากษาบอกว่า **พระแม่มารีแท้ที่จริงก็คือหนึ่งในการสำแดงนิรมาณกายของพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์**

ใน《สัทธรรมปุณฑริกสูตร สมันตมุขปริวรรต》กล่าวว่า : "ครั้งนั้นพระอักษยมติโพธิสัตว์ได้กราบทูลพระพุทธเจ้าว่า ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า เหตุใดพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์จึงต้องท่องไปในสหโลกธาตุนี้ ? ทำไมจึงต้องแสดงธรรมแก่เวไนยทั้งหลาย ? และพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์มีกุศโลบายในการโปรดเวไนยอย่างไร ?

พระพุทธเจ้าตรัสกับพระอักษยมติโพธิสัตว์ว่า **ดูก่อนกุลบุตร หากเวไนยในสหโลกธาตุสมควรใช้รูปกายของพระพุทธเจ้าไปฉุดช่วย อวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ก็จะแสดงธรรมด้วยรูปกายของพระพุทธเจ้า หากสมควรใช้รูปกายของพระปัจเจกพุทธเจ้าไปฉุดช่วย ก็จะแสดงธรรมด้วยรูปกายของพระปัจเจกพุทธเจ้า"** พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ฉุดช่วยเวไนยตามเหตุบุญปัจจัย และสำแดงรูปกายต่างๆ ตามเหตุบุญปัจจัยของเวไนย

ดูๆไปแล้วเด็กวัยรุ่นคนที่พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์กำลังฉุดช่วยอยู่นั้น หน้าคุ้นๆ อ๋อ! นึกออกแล้ว เมื่อ 1 ปีก่อนข้าพเจ้าเคยเห็นรูปถ่ายของเขาที่ศาลาตั้งศพ ศาลาตั้งศพของเขาอยู่ข้างศาลาตั้งศพของญาติข้าพเจ้า ในเวลานั้นพ่อแม่ของเขาจัดงานฌาปนกิจตามแบบพิธีของศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก ไม่มีการจุดธูป ไม่มีการทำพิธีทางพุทธศาสนา มีเพียงการสวดอธิษฐานให้แก่ผู้ล่วงลับ ก่อนหน้านี้ผู้พิพากษาก็เคยแนะนำไปแล้วว่ามีเด็กชายวัยรุ่นคนหนึ่งที่หมกมุ่น

อยู่ในกามและตายลงด้วยอายุเพียง 12 ขวบ พ่อแม่ของเขามีเขาเป็นลูกโทนเพียงคนเดียว ทุกๆวันร้องไห้เสียใจจนน้ำตาอาบหน้า สภาพจิตใจของผู้เป็นพ่อแม่ยังไม่สามารถฟื้นฟูขึ้นมาได้ **พวกเขาเลื่อมใสศรัทธาในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก รู้เพียงทำความดีช่วยเหลือคนยากจนและอธิษฐานต่อพระแม่มารีทุกๆ วัน ซึ่งสิ่งที่พวกเขาทำอยู่นั้นสามารถดลใจให้พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ผู้เปี่ยมด้วยมหาเมตตามหากรุณามาฉุดช่วยลูกชายของพวกเขา**

ตอนนี้ได้เห็นพระแม่มารีเปล่งรัศมีแห่งความเมตตาอีกครั้ง เป็นรัศมีสีขาวบริสุทธิ์ที่มีความสว่างไสวโชติช่วงสาดส่องไปทั่วทั้งนรก นรกแปรเปลี่ยนเป็นความชุ่มเย็น การลงโทษต่างๆ ก็หยุดลงชั่วคราว ข้าพเจ้าจำได้ว่าเมื่อปีที่แล้วที่ได้มาชม "นรกแสงกระทบตาอัณฑะเหล็ก" เด็กวัยรุ่นคนนี้ช่างน่าเวทนาจริงๆ เลือดไหลนองเต็มพื้น สุดที่จะทนดูได้ ตอนนี้ข้าพเจ้าเห็นเด็กวัยรุ่นคนนี้กำลังใช้มือวาดสัญลักษณ์ของไม้กางเขนบนตัวเองและกล่าวสำนึกคุณต่อพระแม่มารีอันศักดิ์สิทธิ์พร้อมทั้งพูดว่า แม้แต่ในความฝันก็ยังคาดคิดไม่ถึงเลยว่าจะสามารถได้พบเจอกับพระแม่มารี

เวลานี้พระแม่มารีได้กล่าวชี้แนะด้วยเสียงอันนุ่มนวลและเปี่ยมล้นด้วยเมตตาว่า : **"ร่างกายผิวหนังและเส้นผมได้รับมาจากพ่อแม่ลูกเอ๋ย ! อายุขัยบนโลกมนุษย์ของลูกหมดลง ลูกเป็นวิญญาณอยู่ในนรก ลูกรู้หรือไม่ว่าพ่อแม่ทั้ง 2 ของลูก อยู่บนโลกมนุษย์มีความเจ็บปวดเสียใจแค่ไหน ? จิตใจของท่านทั้งสองเหมือนดั่งถูกลูกธนูเป็นหมื่นๆดอกทิ่มแทงถึงหัวใจ เคยรู้บ้างหรือไม่ ?"**

เด็กวัยรุ่นน้ำตาไหลจนไม่สามารถควบคุมได้ ร้องไห้น้ำตานองหน้าพูดว่า : **"ถ้าหากสามารถย้อนเวลากลับไปได้ ก็จะไม่ดูสิ่งลามกอีกแล้ว ! วันนี้ลูกขอสารภาพบาปทั้งหมด** (สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป) **ต่อเบื้องหน้าของพระแม่มารีอันศักดิ์สิทธิ์ลูกอยากจะสารภาพบาปต่อพ่อแม่ของลูกด้วย แต่น่าเสียดายที่อยู่กันคนละโลก ไม่สามารถติดต่อสื่อสารกับท่านทั้งสองท่านได้อีกต่อไปแล้ว**

ลูกอกตัญญู ลูกสมควรตาย พ่อแม่รักลูกมากเป็นอย่างยิ่งไม่ว่าลูกต้องการสิ่งใด พ่อแม่ก็จะหามาให้ตามที่ลูกปรารถนา ชีวิตความเป็นอยู่ทางด้านวัตถุมีความเพียบพร้อมสมบูรณ์ ได้อยู่บ้านหลังใหญ่ๆ มีพี่เลี้ยงสองคนคอยดูแล ในใจลึกๆ รู้สึกซาบซึ้งถึงความรักและทะนุถนอมที่พ่อแม่มีให้ แต่ชาตินี้กลับไม่สามารถตอบแทนพระคุณ หวังว่าชาติหน้าจะสามารถมีโอกาสได้ตอบแทนพระคุณของท่านทั้งสองที่เลี้ยงดูสั่งสอน

ความจริงแล้วในตอนแรก เริ่มต้นจากความอยากรู้อยากเห็น ตอนนั้นเพิ่งจะอายุได้เพียง 6 ขวบ ลูกนั่งอยู่ที่หน้าจอคอมพิวเตอร์ดูเว็บไซต์ลามก ดูไปด้วยก็ใช้มือสำเร็จความใคร่ตามไปด้วย ตอนที่เพิ่งจะเริ่มทำเป็นครั้งแรกก็รู้สึกว่าสนุกดี พอทำบ่อยๆ เข้าก็กลายเป็นเสพติดกาม จากเสพติดก็เปลี่ยนเป็นนิสัยความเคยชิน เกือบทุกวันจะต้องใช้มือสำเร็จความใคร่ให้ตัวเอง ถึงแม้จะอยู่ในโรงเรียนก็ยังแอบไปทำในห้องน้ำ เป็นเพราะว่าพ่อแม่ทำงานยุ่งมาก ทุกๆ วันออกจากบ้านตั้งแต่เช้า กว่าจะกลับมาก็ตอนค่ำๆมืดๆ

ยามปกติหลังจากเลิกเรียนแล้วก็มีแต่พี่เลี้ยงที่อยู่เป็นเพื่อน พี่เลี้ยงสองคนนี้ตอนที่พ่อแม่ไม่อยู่บ้าน พวกเขาก็มักจะคุยโทรศัพท์กับเพื่อนเสมอ ๆ เห็นว่าลูกเก็บตัวอยู่ในห้องก็คิดว่าลูกเป็นเด็กดีไม่ดื้อจึงไม่ได้เข้ามารบกวน

ลูกทำแบบนี้มาตลอดจนกระทั่งอายุได้ 10 ขวบ ลูกก็เริ่มมีอาการปวดช่วงเอวและเหนื่อยมาก เหนื่อยไปทั้งตัว ไม่มีเรี่ยวแรง มีความรู้สึกง่วงซึม แม้แต่ตอนเดินก็ยังต้องใช้ไม้เท้าเหมือนคนแก่ แม่ของลูกพาลูกไปรักษากับหมอหลายต่อหลายคน แต่ก็ไม่สามารถเยียวยารักษาให้อาการดีขึ้น ต่อมาหมอจีนแผนโบราณวินิจฉัยว่าไตบกพร่องอย่างรุนแรงและมีการเสื่อมสภาพก่อนวัยอันควร เวลานั้นพ่อแม่จึงรู้ว่าลูกใช้มือสำเร็จความใคร่ให้ตัวเอง ถึงแม้ว่าจะถูกพ่อแม่อบรมสั่งสอนไปบ้าง แต่โดยเนื้อแท้แล้วพ่อแม่ก็ยังคงรักและห่วงใยลูก เที่ยวพาลูกไปเสาะแสวงหาหมอเก่ง ๆ ที่มีชื่อเสียงคนแล้วคนเล่าเพื่อทำการรักษาอยู่ตลอดเวลาไม่ได้ขาด ลูกเองก็เริ่มตระหนักถึงผลร้ายของการสำเร็จความใคร่ให้ตัวเองและหยุดทำไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง พ่อแม่เห็นว่าลูกเป็นเด็กที่เชื่อฟัง จากที่คอยดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษก็เริ่มลดความสนใจลงและไม่ค่อยเข้มงวดนัก

ระหว่างที่ลูกกำลังอยู่ในช่วงของการกินยารักษา ในหัวสมองก็มีความทรงจำต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องลามกผุดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นภาพลามก เสียงจากสื่อลามกและลูกก็ไม่สามารถขจัดสิ่งลามกเหล่านี้ออกไปจากความคิดในหัวสมองได้ ลูกรู้ว่ามันไม่ดี แต่ว่าลูกไม่สามารถควบคุมมันได้ จึงแอบใช้มือสำเร็จความใคร่ให้

ตัวเองอยู่เสมอ และทุกครั้งหลังจากที่สำเร็จความใคร่ให้ตัวเอง เสร็จก็จะรู้สึกเหนื่อยมาก ๆ และมีอาการเวียนหัวขึ้นมาทันที

ในที่สุดพออายุได้ 12 ขวบก็ถูกยมทูตหน้าวัวหัวม้าใช้โซ่เหล็กลากลงมารับโทษในนรก เนื่องจากลูกแอบทำพฤติกรรมเหล่านี้อยู่ในห้องอย่างลับ ๆ และเก็บเรื่องนี้ไว้ในใจตลอดไม่กล้าพูดออกมา วันนี้ได้สารภาพบาปออกมาทั้งหมดรู้สึกสบายใจเป็นอย่างยิ่ง เพื่อนนักเรียนของลูกก็มีหลายคนที่ดูเว็บไซต์ลามก ซึ่งพ่อแม่ของพวกเขาต่างก็ไม่รู้เรื่องนี้ **ลูกอยากจะออกไปจากที่นี่ พระแม่มารีอันศักดิ์สิทธิ์โปรดช่วยให้ลูกได้ไปสวรรค์ด้วยเถิด ลูกจะต้องไปสวรรค์เพื่อบอกกับเพื่อน ๆ นักเรียนของลูกว่าอย่าดูเว็บไซต์ลามกอีก ยิ่งไปกว่านั้นห้ามสำเร็จความใคร่ให้ตัวเองเด็ดขาดเพราะเป็นการกระทำที่เป็นบาป”**

พระแม่มารีชี้แนะว่า : “พ่อแม่ของลูกอยู่บนโลกมนุษย์ ยังคงเฝ้าคิดถึงลูกอยู่ทุก ๆ วันเลยนะ !”

เด็กวัยรุ่นพูดว่า : “พระแม่มารีอันศักดิ์สิทธิ์ ! ลูกขอวิงวอนพระแม่ได้โปรดช่วยลูกออกไปที ลูกยังไม่ขอขึ้นสวรรค์ **ลูกจะต้องช่วยเพื่อนนักเรียนของลูกก่อน จะต้องแนะนำตักเตือนผู้ชายทั้งหลายว่าอย่าดูเว็บไซต์ลามก และอย่าสำเร็จความใคร่ให้ตัวเอง ถ้าหากลูกทำไม่ได้ลูกขอให้มือทั้ง 2 ข้างของลูกขาด ขอให้ปากของลูกเน่า !”**

พระแม่มารีชี้แนะว่า : “ลูกมีจิตใจที่ดีมาก แก้ไขความผิด กลับเนื้อกลับตัวเป็นคนใหม่อย่างถึงที่สุด **ความผิดบาปทั้งหมดล้วนมี**

ต้นกำเนิดออกมาจากจิตใจ ขอให้ลูกยึดมั่นในอุดมการณ์ที่จะทำต้องบังเกิดความคิดที่จะทำแล้วจึงทุ่มเทกำลังความสามารถไปปฏิบัติทุกเวลาจะต้องมีสัมมาสติประคองรักษาความคิดให้ถูกต้องเที่ยงตรงเป็นปกติ ไม่ถูกแปดเปื้อนด้วยมิจฉาสติหรือความคิดที่ไม่ถูกต้อง

ลูกตั้งปณิธานว่าจะแนะนำตักเตือนทุกคนให้ละเลิกนิสัยความเคยชินที่ไม่ดีในกามตัณหาก็คือปณิธานที่ดี ! ตั้งปณิธานว่าถ้าหากทำไม่ได้ขอให้มือทั้ง 2 ข้างของลูกขาด ขอให้ปากของลูกเน่า ก็คือปณิธานที่ไม่ดี ! เมื่อตั้งปณิธานที่ไม่ดีก็จะสูญเสียความคิดที่เป็นสัมมาอันถูกต้อง

พวกเราสามารถตั้งปณิธานได้ แต่จะต้องตั้งปณิธานที่ดีอย่าตั้งปณิธานที่ไม่ดี ไม่ว่าจะเป็นปณิธานที่ดีหรือปณิธานที่ไม่ดีก็แล้วแต่ ล้วนคือเหตุ เมื่อมีเหตุก็ต้องมีผล เมื่อมีการตั้งปณิธานก็ต้องมีซักวันหนึ่งที่ปณิธานนั้นสำเร็จ !

ปณิธานคือพลังที่ไร้รูปลักษณ์ชนิดหนึ่ง **พลังที่ไร้รูปลักษณ์นี้จะผลักดันการกระทำของพวกเราทุกภพชาติ ปณิธานที่ดีสามารถตั้งขึ้นได้เรื่อย ๆ อย่าได้หยุด ผลสำเร็จนั้นจะช่วยยกระดับจิตญาณให้สว่างไสว** จะต้องไม่ตั้งปณิธานที่ไม่ดีอย่างเด็ดขาด ถ้าตั้งปณิธานที่ไม่ดีก็จะเกิดวงจรอุบาทว์ ต้องทุกข์ทรมานจากผลกรรมของตัวเองยิ่งไปกว่านั้นยังเป็นภัยต่อผู้อื่นและสรรพสิ่งทั้งหลาย ทำให้ตนเองและผู้อื่นต่างได้รับความเสียหาย **ปณิธานที่ไม่ดีก็คือเหตุที่จะนำไปสู่ความตกต่ำ ส่วนปณิธานที่ดีคือรากฐานที่จะนำชีวิตก้าวสู่หนทางอันสว่างไสว”**

เด็กวัยรุ่นได้รับพรในการฉุดช่วยจากพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ แสงของจิตญาณจากเดิมที่เป็นสีแดงคล้ำก็เปลี่ยนเป็นสีขาวจางๆ วิญญาณของเขาได้ไปผุดไปเกิดแล้ว ข้าพเจ้าถามผู้พิพากษาว่าเด็กวัยรุ่นคนนี้เพิ่งจะตกนรกได้ไม่นาน การลงโทษยังไม่สิ้นสุด เพราะเหตุใดถึงได้ไปผุดไปเกิดไวอย่างนี้ ?

ผู้พิพากษาบอกว่า : "เด็กวัยรุ่นคนนี้ไม่ใช่คนที่มีจิตใจเลวร้าย เพียงแต่พ่อแม่ของเขายุ่งมากเกินไปจนไม่มีเวลาในการอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดีแบบทันทีซึ่งๆ หน้าในขณะที่เขาทำผิด ทำให้เขาขาดความรู้และความเห็นที่ถูกต้อง อีกทั้งสภาพแวดล้อมที่ทำให้เขายิ่งตกต่ำถลำลึกลงไปในทางที่ผิด เขาจึงต้องตกสู่นรกในที่สุด **บัดนี้ได้รับการฉุดช่วยจากพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ อาศัยฤทธานุภาพของพระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ทำให้มีโอกาสได้ไปเกิดใหม่อีกครั้ง นอกจากนั้นเด็กวัยรุ่นคนนี้เองยังสารภาพบาป (สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป) อย่างจริงใจ เมื่อมีเงื่อนไขครบพร้อมทั้ง 2 ข้อ จึงสามารถได้ไปเกิดใหม่ไวเช่นนี้"**

วันนี้ได้เรียนรู้อะไรมากมาย ขอขอบคุณผู้พิพากษาที่คอยอธิบายให้ข้าพเจ้าฟัง

อาอวี้พนมมือลา ! ขึ้นดอกบัวขาวกลับ !.

นรกสั่นกระดิ่งอมลูกอัณฑะ

อาอวี้สลดใจหลั่งน้ำตาให้เด็กนักเรียนมัธยม



สำนึกคุณพุทธานุภาพประทานพร ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง

อาอวี้สิบนิ้วประนมคารวะผู้พิพากษา !

อาหมีถัวฝอ ผู้พิพากษา !

วันนี้ผู้พิพากษาพาข้าพเจ้าไปฟังการพิจารณาตัดสินคดีใน **"นรกกามา"** ผู้พิพากษาบอกว่า"นรกกามา"ที่พูดถึงนี้คือนรกที่สร้างขึ้นใหม่ แต่ก่อนแต่ไรมาไม่มีนรกกามาที่กว้างใหญ่ขนาดนี้ นรกในสมัยก่อนพื้นที่เล็กมาก มีนรกแค่สิบขุม **ตอนนี้เป็นเพราะบนโลกมนุษย์มีเวไนยที่ประพฤติผิดในกามมากมายเกินไป เมื่อพวกเขาสิ้นอายุขัย ล้วนมารับการลงโทษในนรก ทำให้นรกไม่พอใช้ต้องสร้างนรกเพิ่มขึ้นใหม่เรื่อย ๆอย่างต่อเนื่องไม่หยุด**

ตอนนี้นรกได้จัดแบ่งหมวดหมู่แยกประเภทใหม่แล้ว **"นรกกามา"คือนรกที่ครอบครองอาณาเขตพื้นที่กว้างใหญ่ที่สุดในมหานรกขณะนี้ พูดได้ว่าเป็นหัวมังกรของนรก** "นรกกามา"ยังอยู่ในระหว่างการก่อสร้างเพิ่มเติม ซึ่งก็คือต่อไปในภายหน้าจะยิ่งกว้างใหญ่ยิ่งขึ้นอีก วิญญาณบาปที่มารับโทษใน"นรกกามา"ไม่ว่าอายุเท่าไหร่ก็ตามล้วนมีหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน"นรกกามา"นี้ยังแบ่งประเภทออกเป็นนรกขุมย่อย ๆแต่ละขุมมากมายที่สุด !

ถึงห้องพิจารณาและตัดสินคดีของ"นรกกามา"แล้ว ห้องโถงใหญ่สำหรับพิจารณาตัดสินคดีห้องนี้ช่างใหญ่โตเหลือเกิน ! มืดสลัวเย็นเฉียบ นายนิรยบาลของที่นี่ยิ่งหน้าตาไม่น่าดูเลย นายนิรยบาลแต่ละตนหน้าตาดูดุร้ายและแปลกประหลาด หน้าสีเขียวมีเขี้ยวยาวออกมานอกปาก มีแสงสีเขียวสลัวออกมาจากตัว บางตนก็เป็นแสงสีแดงสลัว บางตนสีเทาเข้ม บางตนก็เป็นสีดำ ในมือของพวกเขาถือเครื่องมือที่ใช้ทรมานนักโทษ บ้างถือหอก ถือกระบี่ ถือดาบใหญ่ บ้างก็ถือกระบองที่มีหนาม ถือพัดเหล็ก เป็นต้น

พื้นของห้องโถงใหญ่นี้เย็นเป็นพิเศษดูเหมือนทำจากหินอ่อน ข้าพเจ้าพบว่าเวไนยที่มายังนรกนี้ ต่างก็ไม่ได้สวมรองเท้า ยืนเหยียบอยู่บนพื้นหินอ่อนนี้ทำให้หนาวจนตัวสั่น เวไนยที่มาที่นี่ล้วนดูตัวเล็กกระจิริด เห็นผู้พิพากษาที่ดูดุร้ายท่านหนึ่งนั่งตรงกลางกำลังพิพากษาเด็กนักเรียนมัธยมสามคน เด็กทั้งสามกำลังคุกเข่าอยู่บนพื้น

ช่างน่าสงสารจริงๆ ! เด็กนักเรียนมัธยมอายุ 13 ปี 2 คน และอายุ 14 ปี 1 คน พวกเขาหมกมุ่นดูสิ่งลามกในอินเตอร์เน็ตและสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง แล้วยังยุยงเสี้ยมสอนเพื่อนนักเรียนด้วยกันที่ยังไม่โตเป็นผู้ใหญ่ให้ดูเว็บไซต์ลามก ยุยงเสี้ยมสอนให้เพื่อนๆสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองและยังยุยงเสี้ยมสอนให้เพื่อนๆใช้โทรศัพท์มือถือเผยแพร่ภาพลามกอนาจาร

ข้าพเจ้าเห็นเด็กมัธยมวัย 14 ปีคนนั้นแก้ต่างกับผู้พิพากษาด้วยตัวเอง เขาพูดว่า **"พวกเราดูสิ่งลามกเองและปลดปล่อยความต้องการทางเพศด้วยตัวเอง ไม่ได้ไปพัวพันยุ่งเกี่ยวกับผู้หญิงคน**

ไหน แล้วจะมีความผิดได้อย่างไร ?”

ผู้พิพากษาใช้ท่อนไม้เหลี่ยมสีแดงท่อนหนึ่งตบลงบนบัลลังก์พิพากษาหินอ่อนอย่างแรง เสียงดังมาก ! พูดด้วยลักษณะท่าทางที่ดุร้ายน่ากลัวว่า : “ วิญญาณบาป ! เจ้าช่างใจกล้ามาก อายุยังน้อยอยู่บนโลกมนุษย์ไม่ตั้งใจเรียนหนังสือ มาถึงนรกอยู่ในห้องพิจารณาตัดสินคดีก็ไม่มีจิตที่สำนึกผิดเลยแม้แต่น้อย ยังกล้าพูดจาอวดดี

ร่างกายผิวหนังและเส้นผมได้รับมาจากพ่อแม่ บุญคุณที่พ่อแม่เลี้ยงดูอบรมสั่งสอนยังไม่ได้ทดแทน เพราะตัวเองประพฤติผิดในกามทำให้บุญวาสนาและอายุขัยในชาตินี้ถูกบั่นทอนลงจนหมดวิญญาณตกนรก ทำให้พ่อแม่ที่อยู่บนโลกมนุษย์โศกเศร้าเสียใจที่ต้องสูญเสียลูกชาย นี่ก็คือลูกมหาอกตัญญูของแผ่นดิน นี่เป็นความผิดข้อที่ 1

ยุยงเสี้ยมสอนเพื่อนนักเรียนด้วยกันที่ยังไม่โตเป็นผู้ใหญ่ให้ดูเว็บไซต์ลามกสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง เป็นการทำลายกระแสนิยมอันดีงามในสังคมอย่างร้ายแรง นี่คือความผิดข้อที่ 2

ใช้โทรศัพท์มือถือเผยแพร่ภาพลามกอนาจารก่อกวนให้จิตใจของผู้อื่นเกิดความฟุ้งซ่านไม่สงบ ทำลายพลังธรรมอันเที่ยงตรงในใจของผู้อื่น นี่คือความผิดข้อ ที่ 3

ประพฤติผิดในกามด้วยตัวเอง นี่คือความผิดข้อที่ 4

พฤติกรรมต่าง ๆเหล่านี้ต้องรับการลงโทษอย่างรุนแรงตามกฎของนรก เจ้าหน้าที่ ! คุมตัวพวกเขาไปลงโทษใน“**นรกสั่นกระดิ่งอมลูกอัณฑะ**”อภัยให้ไม่ได้ !”

คุณธรรมและอำนาจอันน่าเกรงขามของผู้พิพากษาทำให้เด็กนักเรียนมัธยมคนนั้นกลัวจนคุกเข่าขอให้ยกโทษให้ แต่ทว่ามันสายเกินไปเสียแล้ว เขาถูกนายนิรยบาลที่ดุร้าย 2 ตนใช้หอกง่ามผลักออกไปรับโทษใน"นรกสั่นกระดิ่งอมลูกอัณฑะ"แล้ว เด็กนักเรียนมัธยมที่เหลืออีก 2 คนก็รับโทษแบบเดียวกัน

ช่วงนี้ไปนรกทุกวันสิ้นเปลืองพลังไปมาก ในหัวสมองเต็มไปด้วยภาพฉากเวไนยในนรกที่รับความทุกข์ทรมานและภาพฉากคาวเลือดที่น่าหวาดกลัวสยดสยองปรากฏขึ้นในความทรงจำอย่างต่อเนื่องไม่หยุดหย่อน รู้สึกเหนื่อยบ้าง กลับมาจะต้องสวดมนต์เพิ่มพลัง ถ้าหากเอาสิ่งที่อาอวี้ได้เห็นทั้งหมดเขียนออกมา ไม่รู้ว่าจะต้องเขียนถึงปีไหนเดือนไหนกว่าจะเขียนเสร็จ และไม่รู้ว่าจะต้องเขียนถึงกี่เล่ม แต่เพื่อนำเอาสภาพเหตุการณ์ในนรกออกมาเผยแพร่ป่าวประกาศให้ทุกคนได้ทราบ อาอวี้ยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะอุทิศความสามารถที่มีอยู่จำกัดของตัวเองออกมา

มนุษย์ใช้ชีวิตวนเวียนอยู่ในความคิดจินตนาการ พวกเราต้องหมั่นสวดมนต์อยู่ตลอด อาศัยพลังใจขจัดความคิดจินตนาการที่ไม่ดีเหล่านั้นทิ้งไป ความคิดทั้งหมดที่เกิดขึ้นทุกๆ วัน แม้ความคิดเพียงเล็กน้อย ทั้งหมดจะถูกเก็บสะสมไว้ในวิญญาณที่ 8 อาลยวิญญาณของพวกเรา หากดูเว็บไซต์ลามกหรือหนังสือลามกเป็นประจำบ่อยๆ สมองก็จะบันทึกภาพเหล่านี้เก็บไว้เรื่อยๆไม่หยุด

ใน《อวตังสกสูตร》มีกล่าวไว้ว่า "หากปรารถนาจะล่วงรู้พระพุทธะทั้งปวงในตรีกาล พึงพิจารณาธรรมธาตุภาวะ ทุกสิ่งทุกอย่าง

ล้วนก่อเกิดขึ้นจากจิตใจ” **ความคิดนั้นสำคัญมาก หวังว่าทุกท่านที่ประพฤติผิดในกามจะขจัดภาพลามกในความทรงจำที่คอยวนเวียนผุดขึ้นมาในหัวสมองอยู่ตลอดไม่หยุดนั้นทิ้งไป ขอเพียงบังเกิดจิตแก้ไขกลับตัวใหม่**

หมั่นสวด「南無月光佛」“นำโม เอวี้ย กวง ฝอ” บ่อยๆ พระพุทธะองค์นี้สามารถสลายกัมมาวรณ์ (เครื่องกั้นคือกรรม) จากการประพฤติผิดในกามของพวกเราได้ ตัวเราเองบังเกิดจิตแก้ไขกลับตัวใหม่ด้วยตัวเองอย่างสุดกำลังบวกกับพุทธานุภาพแห่งมหากรุณาจากการสวดพุทธนาม เชื่อว่าต้องสามารถลดโอกาสที่จะตกนรกรับความทุกข์ทรมานหลังจากสิ้นอายุขัยลงได้อย่างแน่นอน ยิ่งไปกว่านั้นถ้าหากโทษเบาก็จะไม่ต้องไปรับโทษในนรก

อาอวี้หวังว่าทุกท่านจะสามารถรักนวลสงวนตัว รักษาความบริสุทธิ์ของตัวเอง ไม่ไหลไปตามกระแสอันโสมม รักษาศีลห้าให้ดี ปฏิบัติตามคุณสัมพันธ์ห้า รักษากายมนุษย์อันล้ำค่านี้ไว้ให้คงอยู่ต่อไป หวังเพียงทุกท่านล้วนบำเพ็ญพรหมจรรย์สะอาดบริสุทธิ์ ได้เกิดในปทุมทิพย์แดนสุขาวดี

消除淫亂業障咒

คาถาสลายกัมมาวรณ์จากการประพฤติผิดในกาม

爹欣謝巴　悉吉艾巴　南巴　嫩巴拉　洽擦洛

เตีย ซิน เซี่ย ปา　ซี จี๋ ไอ้ ปา　หนัน ปา　เนิ่น ปา ลา　เชี่ย ชา ลั่ว

常念　南無月光佛

หมั่นท่อง "นำ โม เอวี้ย กวง ฝอ" บ่อยๆ

ดูสมุดเกิด-ตาย อายุขัยของมนุษยชาติ

ถูกลิขิตไว้ล่วงหน้าเรียบร้อยแล้ว



ตามที่อาอวี้ได้เห็น "สมุดเกิดตาย"มีสีเหลืองอ่อน มีลวดลายที่หน้าปก ด้านบนเขียนว่า **"สมุดเกิดตาย"** ตกแต่งเย็บเล่มด้วยด้ายแบบสมุดโบราณ เล่มสีเหลืองอ่อนจดบันทึกโชควาสนาและเคราะห์ภัยของวิญญาณตอนที่วิญญาณยังมีชีวิตอยู่บนโลกมนุษย์ ส่วนในมือของผู้พิพากษายังมี"สมุดเกิดตาย"เล่มสีแดงอีกหนึ่งเล่ม เล่มสีแดงนี้จดบันทึกข้อมูลของวิญญาณในนรกอย่างละเอียด ตกแต่งเย็บเล่มเหมือนกับเล่มสีเหลืองอ่อน เพียงแต่สีไม่เหมือนกันเท่านั้นเอง

สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สิบนิ้วประนมคารวะผู้พิพากษา

ผู้พิพากษาคะ วันนี้อยากถามคำถามหลายข้อ : เล่าลือกันว่ามีชาวโลกที่สามารถตรวจดู"สมุดเกิดตาย"ในนรกได้ เป็นความจริงหรือไม่คะ ? "สมุดเกิดตาย"มีอยู่จริงหรือไม่ แล้วเป็นสมุดอย่างไร ?

ได้ยินมาว่ามนุษย์ทำนายดวงชะตา สามารถทำนายเรื่องราวที่จดบันทึกไว้ใน"สมุดเกิดตาย"ได้จริงหรือคะ ? ตลอดชีวิตจะได้กินเท่าไหร่ สวมใส่เท่าไหร่ ก่อนที่จะมาเกิดก็ถูกลิขิตไว้ก่อนล่วงหน้าแล้วใช่หรือไม่คะ ?

ถ้าหากว่าชะตาถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแน่นอนแล้วว่าเกิดมาจะมีอายุขัยเท่าไหร่ ถ้าเช่นนั้นการดูแลเอาใจใส่สุขภาพร่างกายให้แข็งแรง ใช้ชีวิตตามปกติ ควบคุมอาหารการกิน ออกกำลังกายให้มากเป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้จะทำให้อายุขัยที่ถูกกำหนดไว้แล้วแต่เดิมนั้นเพิ่มขึ้นหรือไม่ ? หรือว่าไม่สามารถเปลี่ยนแปลงชะตาชีวิตที่ถูกลิขิตไว้แล้วได้ ?

ชะตาชีวิตสามารถเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่ ถ้าปรารถนาอยากจะยืดอายุขัยสามารถทำได้หรือไม่ ?

การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอายุขัยมีขีดจำกัดหรือไม่ ?

ขอบคุณค่ะผู้พิพากษา !

ผู้พิพากษาตอบกลับมาว่า : "บนโลกมนุษย์มีคนที่สามารถลงมายังนรกแล้วตรวจดู"สมุดเกิดตาย"ในนรกได้จริงๆ **คนที่สามารถลงมาที่นรกตรวจดู"สมุดเกิดตาย"ได้ย่อมต้องไม่ใช่คนธรรมดาทั่วไป จะต้องมีเหตุปัจจัยที่พิเศษ** เพราะคนธรรมดาทั่วไปที่ยังไม่สิ้นอายุขัยไม่สามารถลงมาที่นรกได้

คนที่มาถึงนรกได้หลักๆ แล้วมีอยู่ 2 ประเภท :

ประเภทที่ 1 คือ มาด้วยแรงกรรม ก็เพราะตอนที่มีชีวิตอยู่ได้สร้างบาปกรรมต่างๆ ทำให้ต้องตกนรก จึงต้องมารับผลกรรมในนรกตามแรงกรรมที่ได้ทำไว้ ไม่มีสิทธิ์เลือกตัดสินใจได้เอง กล่าวโดยสรุปคือ ก็เพราะละเมิดกายกรรม วจีกรรม และมโนกรรม 3 อย่างนี้

กายกรรม ครอบคลุมไปถึงการฆ่าชีวิต การลักขโมย และการประพฤติผิดในกาม 3 ประเภทใหญ่

วจีกรรม ครอบคลุมไปถึงการพูดเท็จ พูดเพ้อเจ้อ พูดคำหยาบ พูดส่อเสียด* 4 ประเภทใหญ่

มโนกรรม ครอบคลุมไปถึงความโลภ โกรธ หลง 3 ประเภทใหญ่

*(*การพูดส่อเสียดหมายถึงการพูดยุยงหรือพูดยุแยงให้ผู้อื่นแตกแยกกัน การพูดส่อเสียดไม่ใช่การพูดเสียดสีหรือการพูดกระแนะกระแหนผู้อื่น เหน็บแนม กระทบกระเทียบ ถากถาง เย้ยหยันให้ผู้อื่นได้รับความเสียใจ คับแค้นใจ ขุ่นเคืองใจแต่อย่างใด)*

ที่กล่าวมาข้างต้น **เวไนยบนโลกมนุษย์ที่ละเมิดกายกรรม 3 วจีกรรม 4 และมโนกรรม 3 หลังจากที่สิ้นอายุขัยลงแล้ววิญญาณจะมาสู่นรก** ในที่นี้เราเพียงแค่อธิบายแบบง่ายๆคร่าวๆ ถ้าอธิบายอย่างละเอียดยังมีแบ่งเป็นหมวดหมู่มากมาย ก็จะไม่ขอพูดแบบละเอียด ยังมีเวไนยอีกประเภทหนึ่งตอนสมัยที่มีชีวิตอยู่ทำไม่ดีไม่เลวดีกับไม่ดีอย่างละครึ่ง *(ไม่ได้ทำความชั่วที่เป็นความผิดบาปร้ายแรง ตรวจสอบบุญบาปแล้วพบว่าไม่มีบาปกรรมที่จะต้องรับโทษในนรก)* เมื่อสิ้นอายุขัยก็จะไปเกิดในภูมิผีของเขตแดนสามัญชนในเมืองนรก ประเภทนี้ก็จัดอยู่ในประเภทที่ 1 เช่นกัน

ประเภทที่ 2 คือ มาด้วยพลังแห่งพุทธานุภาพ มาด้วยแรงปณิธาน มาด้วยพลังแห่งบุญญานุภาพ **คนประเภทนี้จะต้องเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติที่มีภาระหน้าที่พิเศษอยู่บนโลกมนุษย์ ผู้บำเพ็ญปฏิบัติประเภทนี้ถือศีลวินัยอย่างสะอาดบริสุทธิ์และเคร่งครัด ฉุดช่วยเวไนยทั่วทุกที่ตามเหตุบุญปัจจัย** ทำให้เวไนยหลุดพ้นจาก

ความทุกข์ได้รับความสุข พวกเขาแพร่ประกาศสัมมาธรรมเพื่อฉุดช่วยเวไนย ผู้บำเพ็ญปฏิบัติประเภทนี้หากเพื่อฉุดช่วยเวไนยก็สามารถมาตรวจดู"สมุดเกิดตาย"ในนรกได้ แต่กรณีนี้มีน้อยยิ่งนัก

"สมุดเกิดตาย"ในนรกอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของผู้พิพากษา โดยปกติผู้พิพากษาจะถือ"สมุดเกิดตาย"ไว้อยู่ในมือ **ใน"สมุดเกิดตาย"จดบันทึกบุญวาสนาของแต่ละคน ใครได้เสวยผลบุญมาก ใครได้เสวยผลบุญน้อย** จนกระทั่งกินเท่าไหร่ สวมใส่เท่าไหร่ ไร่นาบ้าน ทรัพย์สมบัติในครอบครัว พ่อแม่พี่น้อง เคราะห์ภัย โรคภัยไข้เจ็บ ล้วนถูกลิขิตไว้แล้ว อายุขัยสั้นยาวเท่าไหร่ล้วนมีจดบันทึกไว้อย่างละเอียดครบถ้วนครอบคลุมหมดทุกด้าน

อย่างเช่น **ชื่ออะไร ปีไหน เดือนไหน วันไหน เวลาเท่าไหร่จะตายที่ไหน ? เหล่านี้ล้วนถูกเขียนไว้แล้วใน"สมุดเกิดตาย" ตั้งแต่ก่อนที่จะไปเกิดบนโลกมนุษย์และไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ตามอำเภอใจ** ถ้าหากต้องการเปลี่ยนแปลงแก้ไขจะต้องมีเทพสหเทวาที่อยู่ข้างกายคอยจดบันทึกบุญบาปของเวไนยแต่ละคนเป็นผู้นำเสนอข้อมูลเพื่อให้พิจารณา อีกทั้งยังต้องผ่านการอนุมัติจากจ้าวแห่งยมโลกจึงจะสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้

มนุษย์ทำนายดวงชะตาชีวิต สามารถทำนายเรื่องราวที่จดบันทึกไว้ใน"สมุดเกิดตาย"ได้ เพียงแต่หมอดูต้องมีวันเดือนปีเกิดที่ถูกต้องของผู้ที่จะขอรับคำทำนาย ก็จะสามารถทำนายดวงชะตาตลอดชั่วชีวิตของคนๆนั้นออกมาได้ **แต่ก็เพียงแค่สามารถทำนายออกมาได้เท่านั้น ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขดวงชะตาได้ !**

หมอดูทั้งหลายบนโลกมนุษย์ที่อ้างตัวว่าตัวเองสามารถแก้ไขดวงชะตา โชคลาภทางการเงิน ชีวิตสมรส การงาน และอื่นๆได้นั้น ส่วนใหญ่เป็นหนึ่งในกลวิธีทางธุรกิจที่มีเจตนาจะขูดรีดทรัพย์คนจำนวนมาก เป็นเพราะว่าหมอดูสามารถทำนายเรื่องราวในอดีต หรืออาจจะทำนายจำนวนสมาชิกในครอบครัวและเรื่องอื่นๆ ของผู้ที่ถูกทำนายออกมาได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ทำให้จิตใจหวั่นไหว คิดว่าตัวเองได้พบกับคนที่เก่งกาจมีความสามารถสูง แต่นอกจากหมอดูเหล่านี้จะเชี่ยวชาญการคำนวณดวงชะตาสามารถทำนายออกมาได้แล้ว **ความจริงมีหมอดูจำนวนมากอยู่ในสภาพที่ถูกวิญญาณอื่นมาสิงร่าง พวกวิญญาณมีเจโตปริยญาณ สามารถล่วงรู้ความคิดรวมทั้งเรื่องราวในอดีตของผู้ที่รับการทำนายได้ แต่ว่ามนุษย์ไม่รู้ไม่สามารถวินิจฉัยแยกแยะได้ แล้วยังหลงดีอกดีใจคิดว่าตัวเองได้พบกับคนที่มีความสามารถสูงส่ง** ด้วยเหตุนี้จึงเชื่อฟังคำสั่งของหมอดูอย่างเคร่งครัด จากนั้นก็เริ่มแก้ไขดวงชะตากับหมอดูอย่างต่อเนื่องครั้งแล้วครั้งเล่า

เสริมดวงด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

เสริมดวงเพิ่มความก้าวหน้าในด้านอาชีพการงาน

เสริมดวงด้านความรัก

เสริมดวงให้สุขภาพแข็งแรง

จัดบ้านตามฮวงจุ้ย และอื่นๆ เป็นต้น

เรียกว่าเสริมดวงแก้ไขดวงชะตาทั้งหมดแบบยกเซ็ต โดยหารู้ไม่ว่าเป็นการสิ้นเปลืองเงินทองจำนวนมาก อีกทั้งสูญเสียเวลาไป

ไม่ใช่น้อย แต่แท้ที่จริงชะตาชีวิตได้ถูกลิขิตไว้แล้ว ไม่ได้เปลี่ยนแปลงดวงชะตาอะไรเลยแม้แต่นิดเดียว เคราะห์ภัยก็ยังต้องมาเยือนเหมือนเดิม ยังต้องป่วยเหมือนเดิม สุดท้ายก็ยังต้องตายอยู่ดี !

อยากจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขชะตาชีวิต ไม่ใช่การไปหาหมอดูแล้วให้หมอดูช่วยเปลี่ยนแปลงแก้ไขชะตาชีวิตให้ ถ้าอยากจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขชะตาชีวิตจริง ๆก็ต้องพึ่งตัวเอง หมั่นสร้างบุญกุศล ขอความช่วยเหลือจากตัวเองดีกว่า ไม่จำเป็นต้องไปดูดวง มีบุญเดี๋ยวก็มีคนช่วยค้ำจุนเอง สุขภาพ ครอบครัว อาชีพ การงาน ความรัก และอื่นๆก็จะสมมาดปรารถนาเอง คนอื่นอย่างมากก็ทำได้เพียงแค่เตือนสติอยู่ข้างๆ **การทำความดีจะต้องลงมือปฏิบัติจริงด้วยตัวเอง ตลอดเวลาครุ่นคิดที่จะทำความดีอยู่ตลอดเสมอไม่ลืมเลือน เช่นนี้แล้วชะตาชีวิตที่ถูกลิขิตไว้ก็จะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ "สมุดเกิดตาย"ของตัวเองก็จะสามารถแก้ไขจากเดิมได้**

อาอวี้ ท่านอยากรู้ว่าถึงแม้บางคนตลอดชีวิตจะใส่ใจดูแลบำรุงสุขภาพร่างกาย ใช้ชีวิตตามปกติ ควบคุมอาหารการกิน นอนหลับอย่างเพียงพอ ออกกำลังกายให้มาก และอื่นๆเป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้จะทำให้อายุขัยที่ถูกกำหนดไว้แล้วแต่เดิมนั้นเพิ่มขึ้นหรือไม่? ขอตอบว่า **ปัจจัยต่าง ๆเหล่านี้ล้วนไม่มีผลให้อายุขัยที่ถูกกำหนดไว้แล้วเพิ่มขึ้นแต่อย่างใด ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอายุขัยที่ถูกกำหนดไว้แล้วได้**

แน่นอนว่าในยามปกติบำรุงร่างกายด้วยอาหารดี ๆ ความทุกข์จากความเจ็บป่วยทางกายย่อมลดน้อยลงไปบ้าง แต่ความเป็นจริง

แล้วเวไนยส่วนใหญ่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขชะตาชีวิตได้ ตลอดชีวิตต่างก็เดินก้าวเข้าสู่ความตายตามปกติทั่วไปไม่มีอะไรที่พิเศษ และยังคงต้องไปเวียนว่ายตามแรงกรรม

ไม่ว่าใครก็ตามที่ทำความดี ถึงแม้ว่าความดีนั้นดูแล้วจะเป็นความดีที่เล็กน้อยซะจนไม่มีค่าพอให้กล่าวถึงก็ตาม แต่ขอเพียงบังเกิดจิตที่จะเอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นอย่างแท้จริง ผลบุญที่จะได้รับนั้นก็จะมากมายมหาศาล ดังนั้น ชะตาชีวิตของตัวเองก็จะสามารถเปลี่ยนแปลงได้

มีคนอยู่ 2 ประเภทที่สามารถส่งผลกระทบต่อวิถีโคจรของชะตาชีวิตที่ถูกลิขิตไว้แล้วได้ ก็คือ "คนที่ชั่วมาก" กับ "คนที่ดีมาก"

"คนที่ชั่วมาก" หลังจากที่ตายแล้วก็จะตรงดิ่งลงสู่นรกรับผลกรรมในนรก

ส่วนคนอีกประเภทหนึ่งคือ

"คนที่ดีมาก" มีความกตัญญูมาก ขนาดฟ้ายังซาบซึ้ง สะสมบุญกุศลที่ทำอย่างลับๆ ไว้มาก* ฉุดช่วยเวไนยออกจากความทุกข์ยาก บุญกุศลเพิ่มทวีขึ้นอย่างไม่มีขอบเขตประมาณ ก็จะสามารถฟันฝ่าชะตาชีวิตที่ถูกลิขิตไว้และสามารถยกระดับชะตาชีวิตให้ดีขึ้นทีละขั้นๆ ตามลำดับ หลังจากตายแล้วก็ได้ไปเกิดบนสวรรค์ได้เสพสุขอยู่บนสวรรค์ชั้นฟ้า

*(*บุญลับในที่นี้ หมายถึง "ปิดทองหลังพระ" การทำความดีอย่างลับๆโดยไม่มีใครรู้ ไม่มีใครเห็น หรือหมายถึงการทำความดีอย่างเงียบๆโดยไม่ได้มุ่งหวังให้ใครรู้หรือไม่ได้ป่าวประกาศให้ผู้อื่นรู้ เป็นความดีที่ทำโดยไม่ได้ต้องการชื่อเสียงและคำสรรเสริญจากผู้อื่น)*

สำหรับคำถามที่ท่านถามว่า **"ถ้าปรารถนาจะยืดอายุขัยนั้นสามารถทำได้หรือไม่ ?"** คำตอบคือ **"ได้ !"** แต่อายุขัยที่เพิ่มขึ้นนั้นมีขีดจำกัด และความปรารถนานั้นต้องสอดคล้องต่อหลักธรรม ที่ว่าสอดคล้องต่อหลักธรรมนั้นก็คือว่า ถ้าหากร่างกายของตัวเองไม่ค่อยดี ต้องการอาหารเสริมมาบำรุงร่างกาย **จะทำลายชีวิตสัตว์เพื่อมาบำรุงร่างกายของตัวเองไม่ได้อย่างเด็ดขาด !** ฟ้าเบื้องบนรักทะนุถนอมสรรพชีวิต มีคุณธรรมไม่เข่นฆ่า **ถ้าหากเราทำลายชีวิตของเวไนยเพื่อมาบำรุงชีวิตของตัวเราเอง นี่ก็คือสิ่งที่กฎยมโลกไม่อนุญาตอย่างเด็ดขาด ไม่เพียงไม่สามารถยืดอายุขัยได้ แถมยังติดค้างหนี้ชีวิตทำให้เกิดผลกรรมตอบสนองในภายหลัง**

ผู้ที่ปรารถนาจะยืดอายุขัยต้องจำไว้ :

อันดับแรก **"จะต้องกินเจ"** ถ้าหากเราทำลายชีวิตของผู้อื่นแล้วตัวเราเองจะมีอายุยืนยาวได้อย่างไรกัน ? ชีวิตของเขาถูกฆ่าแน่นอนว่าในใจของเขาจะต้องโกรธแค้นไม่สงบและจ้องหาโอกาสที่จะล้างแค้นอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้ อาหารเจจึงเป็นพื้นฐานในการยืดอายุขัย

อันดับต่อมา **"ต้องบังเกิดจิตมหาเมตตา"** ฉุดช่วยเวไนยทั้งปวงให้พ้นจากความทุกข์ได้รับความสุข บังเกิดมหาโพธิจิตโปรดเวไนยทั้งปวงอย่างกว้างขวาง **ตลอดชีวิตถือศีลกินเจและปล่อยชีวิตสัตว์ ถ้าหากสามารถปฏิบัติได้ถึงจริง ๆ อายุขัยใน"สมุดเกิดตาย"ก็จะเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน** สำหรับจำนวนอายุขัยที่เพิ่มขึ้นต้องดูว่าบังเกิดจิตขนาดไหนและมีบุญกุศลเท่าไหร่มาเป็นตัวกำหนด

“สมุดเกิดตาย”ที่อยู่ในมือของเราก็มีคนอยู่ส่วนหนึ่งที่ไม่ได้ปรารถนาให้ตัวเองมีอายุขัยเพิ่มขึ้น บางคนก็เป็นคนธรรมดาทั่วไปที่ไม่ได้บังเกิดมหาจิตที่จะฉุดช่วยเวไนยสรรพชีวิต เพียงแต่เขามีความจริงใจ มีจิตที่คิดจะช่วยเหลือผู้อื่น **เมื่อพบเห็นความไม่เป็นธรรมหรือบางทีอาจจะอยู่ในสถานการณ์ช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อซึ่งเป็นภาวะวิกฤติแล้วบังเกิดจิตเวทนาสงสารและยื่นมือเข้าช่วยชีวิตผู้อื่นให้พ้นจากความทุกข์ยาก เวไนยประเภทนี้จะถูกเทพสหเทวานำมารายงานและสามารถได้รับการยืดอายุขัย แต่ตัวของพวกเขาเองไม่รู้หรอกว่าตัวเองได้อายุขัยเพิ่มขึ้น ประเภทนี้โดยทั่วไปอายุขัยจะเพิ่มขึ้น 6-12 ปี แล้วแต่กรณีของแต่ละคน**

ถ้าหากบางคนสะสมบุญกุศลที่ทำอย่างลับๆไว้มากเป็นพิเศษ ชาตินี้ตลอดทั้งชาติก็ใช้ไม่หมด ก็จะแบ่งสันปันส่วนให้ชาติต่อๆไปได้มาเสวยสุขมีอายุขัยยืนยาว อายุขัยบนโลกมนุษย์มีเวลาที่กำหนด การลงโทษและการให้รางวัลตามกฎยมโลกจะไม่ฝ่าฝืนทำลายกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ”

อาอวี้อยากถามผู้พิพากษาอีกว่า : “ในพระสูตรคัมภีร์ พระพุทธเจ้าสอนให้ทุกคนบำเพ็ญปฏิบัติแบบกินน้อย นอนน้อย หรือแม้กระทั่งไม่ต้องนอนเลย อย่างนี้จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายและอายุขัยหรือไม่ ?”

ผู้พิพากษาบอกว่า : “พระพุทธเจ้าคือผู้บำเพ็ญปฏิบัติที่สมบูรณ์พร้อมด้วยมหาปัญญาในจักรวาล เส้นทางที่พวกเราบำเพ็ญปฏิบัติคือเส้นทางที่พระพุทธเจ้าเคยเดินผ่านมาแล้วทีละก้าวๆ พระพุทธเจ้า

คือผู้ที่เคยเสด็จผ่านมาก่อน ย่อมรู้ว่าจะสอนให้ทุกคนไปเดินบนหนทางการบำเพ็ญปฏิบัติเส้นนี้อย่างไร พระพุทธเจ้าสอนให้ทุกคนบำเพ็ญปฏิบัติเช่นนี้จะไม่ส่งผล กระทบต่อสุขภาพร่างกายและอายุขัย **มีเพียงผู้ที่ละเมิดกายกรรม วจีกรรม มโนกรรม 3 อย่างนี้** หรืออาจจะผู้ที่เกิดมาแล้วไม่รักทะนุถนอมร่างกาย ดื่มกินสุ่มสี่สุ่มห้าไม่บันยะบันยัง ใช้ชีวิตแบบกลับตาลปัตรกลางวันเป็นกลางคืนกลางคืนเป็นกลางวัน ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ เป็นต้น จึงส่งผลกระทบต่ออายุขัย !

การกินน้อย นอนน้อย เป็นการบำรุงที่ดีต่อร่างกาย **อันที่จริงมนุษย์สามารถไม่กินไม่นอนได้ ถ้าหากมนุษย์สามารถทำได้ถึงขั้นที่ทุกความคิด ทุกลมหายใจเข้าออก ตอบรับซึ่งกันและกันกับธรรมชาติ บรรลุถึงขั้นฟ้ากับคนสมานรวมเป็นหนึ่งเดียวกันย่อมมีสุขภาพแข็งแรง อายุยืนยาว** สามารถไม่กินไม่นอนได้ กลับคืนสู่ความสว่างไสวของจิตญาณเดิมแห่งฟ้าปางก่อน

แต่คนทั่วไปปฏิบัติได้ไม่ถึง ดังนั้น พระพุทธเจ้าจึงสอนให้ทุกคนกินน้อยก่อน ค่อยๆ ปฏิบัติไปทีละขั้นทีละตอน กินน้อยแล้วก็นอนน้อย วิริยะพากเพียรบำเพ็ญปฏิบัติ ต่อไปก็สามารถที่จะไม่นอนได้

เมื่อครู่นี้ที่พูดว่า คนๆหนึ่งจะได้กินเท่าไหร่นั้น ก็ได้ถูกลิขิตไว้ล่วงหน้าแล้วก่อนที่จะมาเกิด **ก็ถ้าหากในเมื่อตอนนี้เรากินน้อย บุญวาสนาเก่าที่จะได้เสพสุขในชาตินี้ก็จะถูกเก็บสะสมไว้ พากเพียรบำเพ็ญปฏิบัติ กินน้อย นอนน้อย หรือแม้กระทั่งไม่นอนเลย วันแล้ววันเล่าสะสมไว้นานวันเข้าก็ย่อมได้รับผลบุญมากยิ่งขึ้น ได้รับ**

อานิสงส์มากยิ่งขึ้น แล้วจะส่งผลกระทบต่ออายุขัยได้อย่างไร ?

เอาล่ะ ! อาอวี้ ท่านเข้าใจไหม ?”

ข้าพเจ้าพยักหน้าเข้าใจ

ผู้พิพากษาพูดว่า : “วันนี้พอเท่านี้ก่อน มีคำถามสงสัยให้กลับมาใหม่ ยินดีต้อนรับ”

ค่ะ ! อาหมีถัวฝอ ! สำนึกคุณผู้พิพากษา อาอวี้สิบนิ้วประนมคารวะผู้พิพากษา ขึ้นบัวขาวกลับ !

ในที่สุดก็ได้เห็นกระจกส่องกรรม ที่เล่าลือกันมานาน

เบื้องหน้ากระจกส่องกรรมไม่มีคนดี



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สิบนิ้วประนมคารวะผู้พิพากษา !

“วันนี้อยากเรียนถามผู้พิพากษาว่า **กระจกส่องกรรมในตำนานที่เล่าขานต่อ ๆ กันมานั้นเป็นอย่างไร ?** ตอนที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็กตัวน้อย ๆ มักจะได้ยินพวกผู้ใหญ่ภายในบ้านคุยกันเล่นสนุก ๆ ว่าหลังจากที่คนตายแล้วจะต้องไปส่องกระจกส่องกรรมในนรก ไม่ทราบว่าเป็นความจริงหรือไม่ ? ข้าพเจ้านึกอยากไปเยี่ยมชมดูสักหน่อย”

ผู้พิพากษาอธิบายว่า : **“กระจกส่องกรรมสร้างขึ้นมาเพื่อคนที่ทำความชั่วโดยเฉพาะ ข้างในส่วนลึกของจิตใจของทุก ๆ คนเหมือนกับมีเครื่องบันทึกวีดีโอของกระจกส่องกรรมอยู่เครื่องหนึ่ง สิ่งที่มนุษย์ทำในแต่ละวันไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่ดีหรือเลวก็ตามล้วนถูกเครื่องบันทึกวีดีโอของกระจกส่องกรรมบันทึกเป็นภาพยนตร์เก็บไว้แล้ว** แถมยังถูกเทพสหเทวาจดบันทึกไว้เป็นข้อ ๆ อย่างลับ ๆ ด้วยวัสดุที่ใช้สร้างกระจกส่องกรรมคือต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์และกระจกแก้วรัตนะที่ได้มาจากบนโลกมนุษย์ รวมเข้ากับพลังวิญญาณธาตุอินและพลังวิญญาณธาตุหยางของฟ้าดินสำเร็จขึ้นกลายเป็นกระจกส่องกรรม

เนื่องจากพลังวิญญาณธาตุอินและพลังวิญญาณธาตุหยางของฟ้าดินนั้น **“หยาง” เป็นตัวแทนของความดีและความสว่าง คนที่ตลอดชีวิตทำแต่กรรมดี** จิตญาณของเขาก็จะสว่างไสว เมื่อมาอยู่ตรงหน้ากระจกส่องกรรมก็จะมีแต่ความสว่าง ไม่ปรากฏภาพอะไร ดังนั้น คนดีจึงไม่ต้องมาส่องกระจกส่องกรรม

“อิน” เป็นตัวแทนของความมืด เงามืดก็คือกรรมชั่ว ตอนที่มีชีวิตอยู่ขอเพียงทำกรรมชั่ว ไม่ว่ากรรมชั่วนั้นคืออะไร ไม่ว่ากรรมชั่วนั้นจะเป็นความลับส่วนตัวขนาดไหน ในใจของตัวเองย่อมรู้ดีที่สุด ทั้งหมดจะถูกบันทึกเก็บไว้ในอาลยวิญญาณ บันทึกเก็บไว้ในกระจกแห่งใจซึ่งอยู่ภายในส่วนลึกของจิตใจ และจะปรากฏเป็นเงามืดอยู่ภายในใจ

กระจกส่องกรรมนั้นเดิมทีก็มาจากพลังอินกับพลังหยางสองอย่างรวมกัน เมื่อเจอกับกรรมชั่วของวิญญาณบาป พลังวิญญาณธาตุด้านลบจะเชื่อมต่อกันและถ่ายโอนข้อมูลให้แก่กัน **กรรมชั่วตลอดทั้งชีวิตของวิญญาณบาปจะถูกฉายภาพออกมาทันที เรื่องที่ไม่ดีทั้งหมดของวิญญาณบาปจะถูกเปิดโปงออกมา ไม่มีทางที่จะปกปิดได้เลยแม้แต่น้อย** ดังที่《อวตังสกสูตร》กล่าวไว้ว่า “หากปรารถนาจะล่วงรู้พระพุทธะทั้งปวงในตรีกาล พึงพิจารณาธรรมธาตุภาวะ ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนก่อเกิดขึ้นจากจิตใจ” ก็คือการฉายภาพเงาสะท้อนของจิตใจ

ขอเพียงวิญญาณบาปยืนอยู่ตรงหน้ากระจกส่องกรรม ความชั่วทั้งหมดตลอดทั้งชีวิตไม่ว่าเรื่องเล็กเรื่องใหญ่ หรือแม้แต่เรื่องที่

เป็นความลับ **ทั้งหมดจะถูกฉายภาพออกมาเป็นเรื่องๆ เมื่อกระจกส่องกรรมฉายภาพออกมา คนอื่นๆที่ยืนอยู่บริเวณรอบๆ กระจกส่องกรรมทั้งหมดก็จะสามารถมองเห็นภาพความชั่วที่วิญญาณบาปเคยทำไว้ไปพร้อมๆ กันด้วย วิญญาณบาปมากมายต่างรู้สึกอับอายขายหน้า รู้สึกเสียใจและรู้สึกหวาดกลัว แต่ทว่าถึงแม้จะเสียใจอย่างไรก็ช่วยอะไรไม่ได้** มีเพียงแต่จำใจต้องถูกนายนิรยบาลที่โหดร้ายน่ากลัวลากตัวไปรับการลงโทษที่ทุกข์ทรมานในนรกอย่างต่อเนื่องยาวนานอย่างหาที่สุดมิได้

คนทั่วไปถ้าหากว่าตลอดชีวิตทำความดีสะสมบุญกุศล ซื่อสัตย์เปิดเผยตรงไปตรงมา ภายในใจไม่มีเรื่องที่ปกปิดซ่อนเร้นแม้แต่น้อยเพียบพร้อมด้วยพลังแห่งความดีงามสูงสุดอยู่ในตัว เมื่อยืนอยู่หน้ากระจกส่องกรรมก็จะมีแต่ความว่างเปล่า **คนที่ตลอดชีวิตทำแต่ความดีก็ไม่ต้องมาส่องกระจกส่องกรรม เมื่อสิ้นอายุขัยก็สามารถไปสู่สวรรค์ได้โดยตรงตามระดับความสว่างไสวแห่งจิตญาณของพวกเขา จิตญาณยิ่งสว่างไสวยิ่งได้เกิดในสวรรค์ชั้นสูง** บางคนก็ได้ไปเกิดในแดนพุทธภูมิตามเหตุปัจจัยบุญสัมพันธ์ของพวกเขา บางคนก็มีเทพที่มีบุญบารมีมารับไปเกิดบนสวรรค์ หากเป็นวิญญาณที่ไม่ดีไม่เลว หลังจากที่ผ่านการตรวจสอบพิจารณาและตัดสินจากพญายมทั้งสิบขุมแล้ว ก็จะจัดเตรียมให้ไปเกิดใหม่บนโลกมนุษย์ เกิดเป็นชายหรือหญิง ร่ำรวยหรือยากจน สูงศักดิ์หรือต่ำต้อย อายุยืนหรืออายุสั้นและอื่นๆ ตามผลบุญของพวกเขา คนที่ทำกรรมชั่วจะต้องมาที่หน้ากระจกส่องกรรม กรรมชั่วที่ทำไว้ตลอดชั่วชีวิตจะปรากฏออก

มาให้เห็นทั้งหมด หลังจากที่ได้รับความอับอายขายหน้าแล้วก็จะถูกนายนิรยบาลนำตัวไปอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยง"

"อาอวี้ ! ท่านตามเราไปเข้าชมหอกระจกส่องกรรมของยมโลกเถอะ" "ค่ะ! ผู้พิพากษา"

ตอนนี้เบื้องหน้ามองเห็นวิญญาณมากมาย มีกระจกลักษณะกลมรีบานใหญ่อยู่บานหนึ่ง ผู้พิพากษาบอกว่ากระจกบานนี้ก็คือ "**กระจกส่องกรรม**" ด้านบนสุดของกระจกเขียนว่า"**เบื้องหน้ากระจกส่องกรรมไม่มีคนดี**" ผู้พิพากษาให้ข้าพเจ้าลองวัดขนาดของกระจกดู กระจกส่องกรรมนั้นสูงประมาณ 3.30 เมตร กว้าง 1.80 เมตร ตัวกระจกมีฐานตั้งเป็นไม้รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าแกะสลักเป็นลายนูนสีเขียวแก่ ผิวหน้าของกระจกเป็นกระจกแก้วรัตนะ กรอบกระจกเป็นกรอบไม้แกะสลักเป็นลายนูนสีเขียวแก่ กระจกแก้วรัตนะก็คือจอภาพยนตร์ขนาดใหญ่ที่ฉายภาพการทำความชั่วของวิญญาณบาป ลายไม้แกะสลักสีเขียวแก่เปล่งประกายแสงสลัววิบวับ ประกอบกับนายนิรยบาลหน้าตาดุร้ายน่ากลัวที่อยู่ด้านข้าง ทำให้วิญญาณบาปหวาดกลัวเป็นอย่างยิ่ง แถมยังมีการฉายภาพยนตร์การทำความชั่วซึ่งเป็นความลับที่ไม่มีใครรู้ของวิญญาณบาปตอนสมัยที่ยังมีชีวิตอยู่แพร่ภาพอยู่ในกระจกส่องกรรม ผู้ต้องหาพร้อมของกลางปรากฏอยู่ตรงหน้าแบบคาหนังคาเขา วิญญาณบาปเห็นแล้วตกใจจนขวัญหนีดีฝ่อ ก็ยิ่งเพิ่มความหวาดกลัวอย่างที่สุด !

วิญญาณบาปในนี้ล้วนเป็นคนที่เพิ่งจะสิ้นอายุขัย พวกเขาต่างสามารถสัมผัสได้ถึงบรรยากาศของนรก ส่วนใหญ่มีสีหน้าที่กลัดกลุ้ม

เป็นทุกข์ พอดีข้าพเจ้าได้ยินเสียงวิญญาณชายนายหนึ่งกำลังพูดว่า "ตลอดชีวิตฉันไม่เคยทำเรื่องฆ่าคนวางเพลิง เพราะอะไรต้องลากฉันมาที่นี่ ? ปล่อยฉันออกไป !"

ข้าพเจ้ามองเห็นนายนิรยบาลที่ดุร้ายน่ากลัว 2 นายกำลังลากวิญญาณชายนายหนึ่งอยู่ แล้วนายนิรยบาลก็ผลักวิญญาณชายนายนั้นเข้าไปที่หน้ากระจกส่องกรรมอย่างแรง **วิญญาณชายถูกบังคับให้คุกเข่าลงเจ็บปวดทรมานเป็นอย่างมาก กระจกส่องกรรมบานใหญ่ฉายภาพเรื่องราวในอดีตของวิญญาณชายตอนที่เขากำลังประพฤติผิดในกามออกมาทันที ผู้หญิงคนเดียวก็ยังไม่พอ ช่างเป็นภาพลามกที่น่าบัดสีบัดเถลิงไม่น่าดูเอาซะเลย** นี่เรียกว่าเป็นสุดยอดของการประพฤติผิดในกามจริง ๆ ทำให้เมียหลวงกลัดกลุ้มเป็นทุกข์จนต้องนอนให้ออกซิเจนอยู่บนเตียงผู้ป่วยและตายในที่สุด ดีนะที่สิ่งเหล่านี้ไม่มีผลกระทบต่อข้าพเจ้า มิฉะนั้นดูเสร็จแล้วคงต้องไปล้างตา ! ตอนนี้วิญญาณบาปเกิดอาการขาสั่นและถูกนายนิรยบาลลากตัวไปแล้ว

ดูใหม่อีกครั้ง ลำดับต่อไปเป็นวิญญาณหญิงนางหนึ่ง วิญญาณหญิงนางนี้ดูท่าทางสงบเสงี่ยมและสุภาพเรียบร้อย หน้าตาธรรมดา ๆ ไม่สวย ไม่ขี้เหร่ ไม่รู้ว่านางทำบาปอะไร ? **กระจกส่องกรรมฉายภาพของวิญญาณหญิงออกมา ที่แท้นางกับเพื่อนร่วมมือกันใส่ร้ายป้ายสีผู้ชายคนหนึ่ง ซึ่งผู้ชายคนนี้เป็นฆราวาสที่ไม่ได้ออกบวชแต่เป็นผู้ที่ถือศีลอย่างเคร่งครัดและเป็นผู้ที่เผยแผ่พุทธธรรมให้เจริญรุ่งเรือง** ส่วนวิญญาณหญิงนางนี้ก็เป็นผู้ที่ศึกษาพุทธธรรมและ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวนางเองก็มีความรู้ในด้านศาสนาพุทธอย่างกว้างขวาง แต่น่าเสียดาย เป็นเพราะว่านางเกิดจิตอิจฉาริษยาเจตนาใส่ร้ายป้ายสีคฤหัสถ์ชายที่เผยแผ่พุทธธรรมและถือศีลอย่างเคร่งครัดท่านนี้ว่าเคยข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น เป็นเพราะใส่ร้ายได้สำเร็จจึงทำให้ไม่มีคนฟังธรรมะ คฤหัสถ์ชายท่านนี้ก็เลยต้องปลีกตัวออกจากสังคมไปบำเพ็ญเพียงลำพัง ระดับความรุนแรงของบาปกรรมในการใส่ร้ายป้ายสีคฤหัสถ์ชายของวิญญาณหญิงนางนี้เมื่อเทียบกับเพื่อนของนางแล้วยังรุนแรงยิ่งกว่า เพราะเพื่อนของนางไม่ได้มีความรู้ลึกซึ้งในพุทธธรรมถือว่าเป็นผู้ที่ขาดปัญญา ใครว่าอย่างไรก็ว่าตามเขา เพียงแค่ใส่ร้ายตามคนอื่น แต่วิญญาณหญิงนางนี้กลับมุ่งคิดทำลายผู้อื่นโดยใช้ทุกวิธีการไปใส่ร้ายป้ายสีคฤหัสถ์ชายท่านนี้ ในที่สุดก็ทำให้คฤหัสถ์ชายท่านนี้ต้องปลีกตัวออกไปบำเพ็ญเพียงลำพัง

ก็เพราะวิญญาณหญิงนางนี้ใส่ร้ายป้ายสีผู้อื่นจึงทำให้ตัวเองเป็นโรคมะเร็งกล่องเสียงและคอหอย ในขณะเดียวกันก็เกิดภาวะโรคแทรกซ้อน ปากและจมูกมีหนองไหลเป็นระยะเวลานานนอนให้น้ำเกลือทางหลอดเลือดดำอยู่ในโรงพยาบาล ทุกข์ทรมานจนกระทั่งขาดใจตายในที่สุด ตอนนี้วิญญาณหญิงรู้ว่าเคราะห์กรรมมาถึงตัวแล้วจึงรีบคุกเข่าลงกับพื้นขอให้ยกโทษให้ นายนิรยบาลใช้หอกง่ามแทงที่ปากของวิญญาณหญิงอย่างโหดเหี้ยมแล้วพูดว่า : "ดูซิต่อไปแกยังจะกล้าให้ร้ายสัมมาธรรม ยังจะกล้าทำให้คนอื่นสูญเสียโอกาสศึกษาพุทธธรรม ยังจะกล้าทำให้คนอื่นถูกตัดขาดจากชีวิต

ปัญญาญาณอยู่หรือไม่ ? ตอนนี้แกไปพบพญายมเถอะ !”

วิญญาณหญิงน่าสงสารจริงๆ หากรู้ก่อนตั้งแต่แรกว่าจะเป็นแบบนี้แล้วไยต้องทำเรื่องพวกนี้ด้วยละ **ทำลายการเผยแผ่สัมมาธรรมก็คือการตัดขาดเวไนยออกจากชีวิตปัญญาญาณ ทำให้เวไนยไม่อาจหลุดพ้น ก็ต้องรับผลกรรมในนรกอย่างรุนแรง** กฎนรกมีการลงโทษต่างๆนานามาลงโทษคนที่ใส่ร้ายป้ายสี กว่าจะรับผลกรรมในนรกจนหมดก็ไม่รู้ว่าเวลาบนโลกมนุษย์ผ่านไปถึงปีไหนเดือนไหนแล้ว

ด้านหลังยังมีวิญญาณบาปอีกเป็นจำนวนมากต่อแถวรอกันยาวเหยียดเพื่อมาส่อง“กระจกส่องกรรม” วิญญาณบาปมากมายซะจนมองไม่เห็นว่าสิ้นสุดลงที่ตรงไหน **คนที่ก่อกรรมทำชั่วบนโลกมนุษย์ช่างมากมายเหลือเกิน !** วันนี้เป็นเพราะข้อจำกัดด้านเวลาทำให้ดูได้ไม่มาก อันที่จริงการดูกระจกส่องกรรมก็มีความยากลำบากอยู่บ้าง เพราะว่าภาพที่ฉายออกมาในกระจกส่องกรรมล้วนเป็นเรื่องที่วิญญาณบาปทำผิดศีล นอกจากจะเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมต่อเด็กๆเยาวชนแล้ว ยังมีเรื่องที่โหดเหี้ยมน่ากลัวและเต็มไปด้วยคาวเลือดอีกด้วย ก็คือ**ภาพฉากฆ่าคนเลือดสาด ภาพฉากการสังหารแบบต่างๆการต่อสู้วางแผนโค่นล้มซึ่งกันและกัน** เป็นต้น เฮ่อ ! เวลาเพียงสั้นๆไม่สามารถดูได้ทั้งหมด แล้วตัวข้าพเจ้าเองก็ไม่อยากจะบรรยายให้ละเอียดมากจนเกินไปนัก ถ้าหากบรรยายโดยละเอียด (กฎนรกไร้ความปรานี) เล่มนี้จะต้องเป็นหนังสือสยองขวัญที่น่ากลัวสุดๆอย่างแน่นอน

พูดจนถึงที่สุดแล้ว **ทุกคนควรจะรักทะนุถนอมกายมนุษย์อันล้ำค่านี้ไว้ให้ดี ๆ รักษาศีลห้าและกุศลกรรมบถสิบ สะสมบุญกุศลไว้ให้มาก** อย่างน้อยที่สุดจะต้องรักษากายสังขารของมนุษย์เอาไว้ อย่าได้ตกนรก นรกทุกข์ทรมานจริง ๆ ถึงแม้จะอยู่ในนรกเพียงแค่ครึ่งนาทีก็ยากที่จะทนทรมานได้

ผู้พิพากษาพูดว่า : "วันนี้พอเท่านี้ก่อน อาอวี้ท่านกลับไปเขียนหนังสือก่อนเถอะ เตือนชาวโลกให้หมั่นบำเพ็ญกายบ่มเพาะจิตให้มาก พยายามทำความดี **อย่าคิดว่าคนไม่รู้ฟ้าไม่รู้แล้วจะทำเรื่องที่ชั่วช้าได้ ต้องรู้ว่าเบื้องหน้ากระจกส่องกรรมไม่ว่าบาปกรรมจะเล็กหรือใหญ่ ภาพกรรมชั่วที่ทำไว้จะปรากฏออกมาทั้งหมด** หวังว่าชาวโลกอย่าได้ทำความชั่ว"

อาหมีถัวฝอ ! สำนึกคุณผู้พิพากษา !

อาอวี้สิบนิ้วประนมคารวะผู้พิพากษา ! ขึ้นบัวขาวกลับ !



酆都大帝

จ้าวแห่งยมโลก ผู้บัญชาการสูงสุดในนรกภูมิ

ตอนนี้อาอวี้จะบรรยายรูปลักษณ์ของพญายมราชฟงตูตามที่อาอวี้เห็นให้ทุกท่านทราบ

จ้าวแห่งยมโลกผู้บัญชาการสูงสุดในนรกภูมิ ก็คือ **พญายมราชฟงตู** พญายมราชฟงตูมีรูปร่างสูงใหญ่ ลักษณะท่าทางองอาจน่าเกรงขาม มองดูแล้วทำให้รู้สึกยำเกรงเป็นอย่างยิ่ง ใบหน้ากลม หน้าตาปกติธรรมดา ตาโตถมึงทึง คิ้วและตามีลักษณะอันน่าเกรงขาม ต่อคนที่ทำความดีพญายมราชจะมีสีหน้ายิ้มนิดๆ เมื่อพญายมราชยิ้มลักษณะหน้าตาจะดูอ่อนโยน แต่ต่อพวกวิญญาณบาปพญายมราชจะมีสีหน้าที่กริ้วโกรธและเคร่งขรึมเป็นพิเศษ คิ้วและตาชี้ขึ้น พอมองแล้วก็ทำให้รู้สึกเกิดความหวาดกลัว

ตอนที่พญายมราชตวาดพวกวิญญาณบาปนั้นเสียงดังลั่นสนั่นหู เดิมทีก็ตาโตอยู่แล้ว พอถลึงตา ตาก็ยิ่งโตขึ้นอีก ตอนที่อ้าปากก็กว้างมาก เสียงตบโต๊ะบัลลังก์พิพากษาทำให้วิญญาณบาปทั้งหมดต่างเกรงกลัว คนที่ไม่รู้จักพญายมราชจะรู้สึกไม่กล้าเข้าใกล้

บนหมวกของพญายมราชมีลักษณะเป็นแผ่นกระดานสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีแผงม่านลูกปัดห้อยระย้าลงมาทั้งด้านหน้าและด้านหลัง

แผ่นกระดานสี่เหลี่ยมผืนผ้าเป็นสีดำ แผงม่านลูกปัดเป็นสีขาว มองดูแล้วน่าเกรงขามมาก หมวกนี้มีลวดลายเป็นทัศนียภาพบนโลกมนุษย์ มีภูเขา แม่น้ำ และผืนปฐพี เป็นหมวกแบบสมัยโบราณ มีทั้งหมดห้าสี ตรงกลางหมวกมีทับทิมสีแดงหนึ่งเม็ด สองข้างของเม็ดทับทิมแดงเป็นรูปคลื่นทะเลสีน้ำเงิน ด้านบนของคลื่นทะเลสีน้ำเงินคือพื้นปฐพีสีเหลือง บนพื้นปฐพีสีเหลืองมีป่าไม้และภูเขาสีเขียว ลวดลายทั้งหมดประสานกันอย่างลงตัวมีความน่าเกรงขามเป็นอย่างยิ่ง นำแม่น้ำ ภูเขา และผืนปฐพีทั้งหมดบนโลก มนุษย์มารวมไว้อยู่ในหมวกใบเดียว

พญายมราชสวมชุดขุนนาง บนชุดขุนนางเป็นภาพหกภูมิวิถีแห่งการเวียนว่าย มีสีสันเจ็ดสีสดใสงามเพริศแพร้ว ภาพหกภูมิวิถีแห่งการเวียนว่ายเป็นรูปวงกลมแบ่งออกเป็นห้าส่วน ด้านบนสุดคือภูมิสวรรค์และภูมิอสูร มีเทวดานางฟ้าเหาะอยู่และมีอสูรกับกองทัพสวรรค์ต่อสู้ทำสงครามกัน ฝั่งตรงกันข้ามกับภูมิสวรรค์และภูมิอสูรก็คือภูมินรก ในนรกมีวิญญาณบาปถูกต้มในกระทะทองแดง มีนายนิรยบาลเฆี่ยนตีวิญญาณบาป มีวิญญาณบาปโอบเสาทองแดงและอื่นๆ ถัดจากภูมิสวรรค์ไปด้านข้างตามเข็มนาฬิกาก็คือภูมิมนุษย์ภูมิมนุษย์แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ คนร่ำรวยสูงศักดิ์ คนใช้แรงงานและชาวเกษตรกรที่ยากจนข้นแค้น ถัดจากภูมิมนุษย์ไปตามเข็มนาฬิกาก็คือภูมิเปรต มีเปรตท้องโต เปรตหิวโหย เปรตที่ซูบผอมตัวเล็ก เปรตที่ลุกไหม้ด้วยเพลิงควัน และอื่นๆ ฝั่งตรงข้ามของภูมิเปรต ก็คือภูมิเดรัจฉาน มีสัตว์ต่างๆ ทั้งสัตว์ปีก สัตว์ป่า และอื่นๆ

หนังสือทวงวิญญาณจากยมโลก

ยมทูตหน้าวัวหัวม้าพูดถึงขั้นตอนในการจัดการเรื่องราวของชาวโลกที่หมดสิ้นอายุขัย



ระยะนี้รู้สึกว่าในเมืองต่างๆบนโลกมนุษย์มีบรรยากาศที่แปรปรวน แต่ละวันอากาศเปลี่ยนแปลงไปในชั่วพริบตา โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณแถบชายฝั่งทะเล เดี๋ยวก็มีแสงแดดส่องจนทำให้เหงื่อไหลไคลย้อย เดี๋ยวก็มีพายุพัด ฝนเทกระหน่ำปานฟ้ารั่ว เวลาออกไปข้างนอก ร่มกันฝนถูกลมพัดเพียงนิดเดียว ร่มก็พลิกหงาย ทำให้เปียกโชกไปทั้งตัว ระยะนี้มีอากาศแบบนี้เกิดขึ้นวันละหลายๆ ครั้ง หากอยู่บริเวณแถบชายฝั่งคลื่นลมพายุก็จะยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น ถ้าร่างกายมีภูมิต้านทานน้อยก็จะเป็นไข้หวัดได้ง่ายๆ คนใกล้ตัวข้าพเจ้ามากมายต่างพากันตำหนิกล่าวโทษว่าสภาพอากาศไม่ดี อากาศร้อนอบอ้าวซึ่งต่างจากสภาพอากาศบริเวณพื้นที่รอบๆ

เวลาเข้าไปในห้างสรรพสินค้าหรือในอาคารสำนักงานต่างๆ ในอาคารเหล่านั้นก็เปิดเครื่องปรับอากาศซะจนหนาวมาก เดี๋ยวร้อนเดี๋ยวหนาว เดี๋ยวหนาวเดี๋ยวร้อนทำให้คนเกิดความลำบาก ทุกคนต่างก็หวังว่าสภาพอากาศจะดีขึ้น ถึงแม้ทุกคนต่างมีความหวัง แต่ในความเป็นจริงนั้นสภาพอากาศกลับยังคงเหมือนเดิม **มนุษย์มักจะปรารถนาให้ทุกสิ่งรอบตัวของตัวเองดี แต่คนส่วนใหญ่ต่างไม่สนใจว่าในยามปกติตัวเองได้ปฏิบัติต่อธรรมชาติอย่างไร**

ผลิตภัณฑ์ต่างๆประเภทที่ใช้แล้วทิ้ง ในแต่ละวันพวกเราใช้ผลิตภัณฑ์ต่างๆเหล่านี้เป็นจำนวนมาก เช่น ตะเกียบ กระดาษชำระอเนกประสงค์ บรรจุภัณฑ์ที่สวยงามหลากหลายชนิด แต่ละวันผลิตสิ่งของที่เป็นมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม

พวกเราฟุ่มเฟือยกับของใช้ในชีวิตประจำวันที่มีความประณีต ไม่ว่าจะเป็นเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน เครื่องเฟอร์นิเจอร์ โซฟาหนังแท้ เสื้อหนังแท้ ชุดเสื้อผ้าที่ทำจากผ้าไหมแท้ สิ่งของตกแต่งต่างๆที่สวยงามหรูหรา **เมื่อลองพิจารณาดูแล้ว ใช่หรือไม่ว่าพวกเราก็เพียงแค่ใช้เงินทองไปซื้อผลิตภัณฑ์เหล่านี้ แต่ในขณะเดียวกันกลับไม่มีใครรู้ว่าเบื้องหลังของผลิตภัณฑ์ที่สวยงามหรูหราเหล่านี้มีชีวิตที่น่าสงสารถูกสังเวยไปเป็นจำนวนมาก** หรืออาจจะสิ้นเปลืองแรงงานคนและทรัพยากรธรรมชาติจำนวนมาก จึงสามารถสำเร็จออกมาเป็นผลิตภัณฑ์ที่ประณีตงดงามเหล่านี้ได้ เบื้องหลังของชีวิตที่ถูกสังเวยอย่างไร้ความปรานี ความจริงอันโหดร้ายเหล่านี้ได้ถูกฝังลงหลุมไปพร้อมกับชีวิตที่ถูกสังเวย **พวกเขายินยอมที่จะพลีชีพเป็นอาหารให้มนุษย์ดื่มกินอย่างนั้นหรือ? พวกเขาจะยินยอมให้มนุษย์ถลกหนังไปทำเสื้อผ้าสวมใส่ด้วยความสมัครใจอย่างนั้นหรือ ? หากลองไปสัมภาษณ์พวกสัตว์เหล่านั้น เชื่อว่าพวกเขาไม่ยอมแน่** นี่ก็คือสาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำลายสภาพแวดล้อมให้เกิดมลภาวะ

ข้อที่ 2 คือ ความคิดของมนุษย์ ในแต่ละวันพวกเราใช้บริการขนส่งสาธารณะ หรือบางทีอยู่บนถนนจะเห็นผู้คนมากมาย อารมณ์

ที่แสดงออกมาทางสีหน้าท่าทางของพวกเขาล้วนแสดงถึงความอ่อนล้า ไม่ร่าเริง มีความกลัดกลุ้ม เป็นทุกข์ หวาดกลัว ความจริงแล้วผู้คนจำนวนมากถูกวิญญาณอื่นมาสิงร่างครอบงำจิตใจ อยากจะมีชีวิตที่มีความสุข สมมาดปรารถนาก็เป็นเรื่องยาก **ความคิดต่าง ๆ ในด้านลบของคนเราส่งพลังในด้านลบกระจายออกมารอบด้าน สัตว์ที่ถูกฆ่าก็เช่นเดียวกัน ความเคียดแค้นที่ถูกฆ่าตายส่งพลังความอาฆาตออกมาทำให้เกิดผลสะท้อนไปทั่วทุกที่รอบด้าน พวกเขาต่างจ้องหาโอกาสที่จะล้างแค้น สร้างภัยพิบัติต่าง ๆ ให้แก่มนุษยชาติตลอดเวลา** ความคิดของคนเราแท้จริงแล้วส่งผลกระทบโดยตรงต่อการเปลี่ยนแปลงของบรรยากาศในธรรมชาติทั้งหมด ความเปลี่ยนแปลงของบรรยากาศในธรรมชาติที่มาเร่งรัดพวกเราในวันนี้ก็คือผลจากความคิดด้านลบที่พวกเราส่งกระจายออกมาทุก ๆวัน ด้วยเหตุนี้ในคัมภีร์จึงกล่าวว่า : **"พึงพิจารณาธรรมธาตุภาวะ ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนก่อเกิดขึ้นจากจิตใจ"**

นำโมอาหมีถัวฝอ ! สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ! ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง ! พอดีมองเห็นยมทูตหน้าวัวหัวม้าอยู่ข้างหน้า ไม่รู้ว่าพวกเขาจะไปไหนกัน ? เดี๋ยวเข้าไปทักทายสักหน่อย! "อาหมีถัวฝอ ! ไม่ทราบว่าพี่หน้าวัวกับพี่หัวม้ากำลังจะไปไหนกันคะ ?"

พี่หน้าวัวพูดว่า : "อ้าว ! อาอวี้ ท่านมาแล้วเหรอ เขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) เสร็จหรือยัง ?"

"อาอวี้ละอายใจจังค่ะ! เห็นทีจะต้องทุ่มเทพลังให้มากยิ่งขึ้น จะพยายามให้หนังสือเสร็จเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ค่ะ ขอบคุณพี่ ๆ

ทั้งสองที่ใส่ใจเป็นห่วง แต่ละครั้งเห็นพี่ๆทั้งสองงานยุ่งมาก ไม่ทราบว่าปกติเวลาพวกท่านทำงานรู้สึกกดดันบ้างไหม ? **ถ้าสมมติจับผิดตัวจะถูกจ้าวแห่งยมโลกปลดออกจากตำแหน่งหรือไม่ ? ลักษณะท่าทางของพวกท่านดูดุร้ายขนาดนี้ ทำไมถึงไม่ยิ้มหน่อยละ ?** ผู้เชี่ยวชาญกล่าวว่า การรักษาสภาพจิตใจให้เบิกบานเป็นประจำเสมอจะทำให้ร่างกายแข็งแรงและยังสามารถลดความกดดันลงได้ !

พี่หน้าวัวพูดว่า : "พวกเราหน้าวัวหัวม้าเป็นเจ้าหน้าที่แนวหน้าของยมโลก แต่ละวันจะต้องรับหนังสือแจ้งการสิ้นอายุขัยกองใหญ่จากทางยมโลกเพื่อนำไปจ่าย ซึ่งก็คือ **หนังสือทวงวิญญาณจากยมโลก** หรือเรียกสั้นๆว่า**"สาส์นจากยมโลก"** หนังสือทวงวิญญาณจากยมโลกแบ่งออกเป็น 2 สี 2 ประเภท :

ประเภทแรกคือ **สีเหลืองอ่อน**

อีกประเภทหนึ่งคือ **สีแดงเข้ม**

"สาส์นจากยมโลกเล่มสีเหลืองอ่อน" จะจ่ายให้ข้าราชการนรกกรมบำเหน็จคุณและกรมลงอาญาเป็นผู้ถือไปต้อนรับวิญญาณของผู้วายชนม์บนโลกมนุษย์มายังยมโลก มีแต่"สาส์นจากยมโลกเล่มสีแดงเข้ม"เท่านั้นที่พวกเราหน้าวัวหัวม้าเป็นผู้ถือเก็บไว้เอง

"สาส์นจากยมโลกเล่มสีเหลืองอ่อน" เป็นสัญลักษณ์ของผู้วายชนม์ที่ทำกรรมดีไว้มาก

"ส่วนสาส์นจากยมโลกเล่มสีแดงเข้ม" ก็คือ สัญลักษณ์ของผู้ที่ก่อกรรมทำชั่วต้องตกนรกรับการลงโทษต่างๆ

เนื้อหาของหนังสือทวงวิญญาณจากยมโลก คือ **ชื่ออะไร ตายที่ไหน ตายปีไหน เดือนไหน วันไหน เวลาไหน นาทีไหน วินาทีที่เท่าไหร่ ตายเพราะสาเหตุใด ทั้งหมดมีบันทึกไว้อย่างละเอียด !** พวกเราจะอยู่ในสถานที่และเวลาที่ถูกต้องแล้วจับวิญญาณกลับมารับโทษในนรกได้อย่างแม่นยำ หากพบวิญญาณที่ขัดขืน พวกเราก็จะปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างโหดเหี้ยมทารุณและผลักพวกเขาเข้าไปในนรก **สถานที่ตายรวมถึงสาเหตุการตายของแต่ละคนไม่เหมือนกัน แต่ส่วนใหญ่จะเจ็บป่วยและนอนตายอยู่ในโรงพยาบาล ดังนั้นโรงพยาบาลจึงเป็นสถานที่ที่มีคนตายมากมาย ก็เพราะเหตุนี้พวกเราจึงมักจะไปจับกุมวิญญาณที่โรงพยาบาล**

ส่วนใหญ่พวกเราจะจับไม่ผิดตัว เพราะว่าในหนังสือทวงวิญญาณจากยมโลกจะมีลำดับเหตุการณ์การตายของชาวโลกปรากฏออกมาให้ทราบก่อนล่วงหน้า ตอนที่พวกเรารับสาส์นจากยมโลกมาพวกเราก็จะดูก่อนหนึ่งครั้ง ชาวโลกทุกคนตอนที่มีชีวิตอยู่ ร่างกายจะแผ่รัศมีกายออกมา เพียงแต่ระดับความมืดสว่างของรัศมีกายของแต่ละคนจะแตกต่างกัน **รัศมีกายยิ่งสว่างไสวก็คือสัญลักษณ์ของคนดีมีคุณธรรม ยิ่งไปกว่านั้นคือสัญลักษณ์ของผู้บำเพ็ญที่วิสุทธิ์สงบ หากรัศมีที่แผ่ออกมาจากกายของมนุษย์สูญสิ้นหมดไป แล้วถูกรัศมีสีดำของนรกแผ่ปกคลุม นั่นก็คือวิญญาณที่พวกเราหน้าวัวหัวม้าจะต้องจับกลับไปที่นรก** มีสัญลักษณ์ 2 อย่างนี้ปรากฏออกมาให้เห็น ส่วนใหญ่แล้วจะจับไม่ผิดตัว ถ้าหากสมมติว่าจับผิดตัวจริงๆ พวกเราจะรีบนำวิญญาณส่งกลับไปยังโลกมนุษย์

แล้วจ้าวแห่งยมโลกก็จะตรวจสอบหาสาเหตุของเรื่องอย่างละเอียด

จ้าวแห่งยมโลกจะลงโทษอย่างเฉียบขาดต่อผู้ที่ฝ่าฝืนทำผิด แต่ถ้าหากพวกเราไม่ได้มีเจตนาที่จะทำผิด จ้าวแห่งยมโลกก็จะให้โอกาสพวกเราแก้ตัวใหม่ เรื่องราวทุกอย่างล้วนมีเหตุต้นและผลหลังมาประกอบเข้าด้วยกัน พวกเราจะต้องจัดการเรื่องราวด้วยความระมัดระวัง มิฉะนั้นหากจับวิญญาณมาผิดตัวบ่อยๆ จะไม่ทำให้ครอบครัวของคนบนโลกมนุษย์เกิดโศกนาฏกรรมเพราะการทำงานที่สะเพร่าของพวกเราอย่างนั้นหรือ? ถึงแม้ว่าจ้าวแห่งยมโลกจะไม่ลงโทษพวกเรา แต่พวกเราเองก็จะต้องแบกรับหนี้เวรกรรมหนัก โดยปกติก่อนที่วิญญาณจะสิ้นอายุขัย พวกเราก็จะไปสังเกตการณ์ยังสถานที่ที่จะเกิดเหตุ สำรวจสภาพแวดล้อม ตรวจสอบข้อมูลอัตลักษณ์ของวิญญาณเพื่อป้องกันการจับผิดตัว

ตอนนี้วิญญาณคนตายที่พวกเราจับกลับมาในแต่ละวันเกือบจะทั้งหมดคือชาวโลกที่ประพฤติผิดในกาม วิญญาณที่พวกเราสามารถจับกลับมาในนรกได้ แน่นอนว่าตอนที่มีชีวิตอยู่จะต้องสร้างบาปกรรมต่างๆที่ทำให้ตกนรก ตอนนี้ชาวโลกบนโลกมนุษย์จำนวนมากมายนับไม่ถ้วนต่างก็ประพฤติผิดในกาม พลังของสนามแม่เหล็กอัดแน่นไปด้วยบรรยากาศแห่งกามตัณหาราคะของวิญญาณบาปเหล่านี้ พวกเราเห็นแล้วยังจะสามารถยิ้มออกอยู่อีกหรือ?

วิญญาณบาปที่ประพฤติผิดในกาม บางคนถึงแม้จะสิ้นอายุขัยแล้ว แต่ก็ยังส่งกระจายความคิดแห่งกามตัณหาออกมา นี่คือผลจากความเคยชินจนกลายเป็นเรื่องปกติของพวกเขา **พวกเราจะต้อง**

ใช้ลักษณะท่าทางที่โหดเหี้ยมอำมหิตจึงจะสามารถดึงจิตสำนึกของวิญญาณบาปให้กลับคืนมา ทำให้พวกเขารู้ว่าพวกเขาใช้บุญวาสนาบนโลกมนุษย์หมดแล้ว จะต้องสำนึกบาปให้ดีๆ เตรียมรับการลงโทษในนรก

ความจริงพวกเราก็อยากจะยิ้ม แต่มันไม่สามารถยิ้มออกมาได้จริงๆ **นอกจากว่าหนังสือ** (กฎนรกไร้ความปรานี) **จะออกมาเผยแพร่บนโลกมนุษย์เป็นจำนวนมากๆ หลังจากที่ทุกๆคนได้อ่านแล้ว ปฏิบัติตามหลักคุณสัมพันธ์ห้า ไม่สร้างบาปกรรมให้ตกนรก นรกทุกขุมว่างเปล่าปราศจากนักโทษ ถึงตอนนั้นพวกเราก็จะยิ้มได้อย่างแน่นอน** ! ตอนนี้ชาวโลกตกนรกกันมากมาย ปริมาณงานของพวกเรานับวันก็ยิ่งจะมากขึ้นเรื่อยๆ อาอวี้ ! ท่านต้องรีบเขียน (กฎนรกไร้ความปรานี) ให้เสร็จไวๆหน่อย **หวังว่าหนังสือธรรมะนี้จะสามารถแปรเปลี่ยนจิตใจผู้คนให้ดีงาม ให้ภัยพิบัติต่างๆที่จะมาเยือนโลกมนุษย์เบนหัวถอยกลับไป** อาหมีถัวฝอ ! พวกเรายังมีงานค้างอยู่ มีโอกาสค่อยคุยกันใหม่ ! เชิญท่านเยี่ยมชมต่อเถอะ พวกเราขอตัวก่อน แล้วพบกันใหม่”

อาหมีถัวฝอ ! พี่หน้าวัวกับพี่หัวม้าเดินทางจากไปด้วยความเร็วที่รวดเร็วมากเลย มองไม่เห็นพวกเขาแล้ว ! เจ้าหน้าที่พนักงานในนรกทุกๆท่านถึงแม้จะดูดุร้ายมากๆ แต่พวกเขาล้วนเปี่ยมไปด้วยความเที่ยงธรรมและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่เป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าเองก็ต้องรีบกลับไปเขียนหนังสือต่อให้เสร็จ นำโม อาหมีถัวฝอ ! ขึ้นบัวขาวกลับ !

เยี่ยมวีรบุรุษขุนพลเอวี้ยเฟย
เล่าความหลังครั้งอดีต



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถ้วฝอ ! อาอวี้สิบนิ้วประนมคารวะผู้พิพากษา !

"ผู้พิพากษาคะ ! วันนี้อยากให้พาข้าพเจ้าไปเยี่ยม**ขุนพลเอวี้ยเฟย** (งักฮุย) หน่อยค่ะ บนโลกมนุษย์มีเรื่องเล่าต่างๆเกี่ยวกับขุนพลเอวี้ยมากมาย ตอนที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก อยู่ในโรงเรียนก็เคยได้ยินคุณครูสรรเสริญวีรกรรมของขุนพลเอวี้ย"

ผู้พิพากษาบอกว่า : "ท่านเอวี้ยเฟยคือขุนพลของยมโลก อาอวี้ตามเรามาเถอะ เราจะพาท่านไปที่จวนของท่านขุนพล ให้ท่านสัมภาษณ์ท่านขุนพลเอวี้ยด้วยตัวเอง"

ถึงแล้ว ! ทั้งตื่นเต้นและดีใจ ข้างหน้ามีอาคารแบบสมัยโบราณลักษณะคล้ายวัด ตรงกลางของตัวอาคารเขียนว่า **"จวนขุนพลเอวี้ยเฟย"** มียักษ์ 4 ตนยืนถืออาวุธอยู่ตรงหน้าประตูใหญ่สีแดงซึ่งเป็นประตูทางเข้า 1 ในยักษ์ 4 ตนนั้นมองเห็นผู้พิพากษาก็แสดงความคารวะต่อผู้พิพากษา ผู้พิพากษาสั่งให้ยักษ์ไปรายงานต่อท่านขุนพลว่าขณะนี้มีมนุษย์โลกชื่อ ซั่งกวนอวี้ฮว่า ที่ทางยมโลกกำหนดให้เป็นผู้เขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) เพื่อชำระล้างกระแสนิยมที่ตกต่ำของสังคมบนโลกมนุษย์และฉุดช่วยชาวโลกที่ลุ่มหลงทำผิดศีล

ต้องการสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลในนรก ตอนนี้ซั่งกวนอวี้ฮว่าอยากเยี่ยมคาราวะและสัมภาษณ์ท่านขุนพล โปรดแจ้งให้ท่านขุนพลทราบตามนี้

ยักษ์ตนนั้นเดินนำหน้าเข้าไปในจวนขุนพลก่อนเพื่อรายงานเรื่องนี้ให้ท่านขุนพลทราบ ส่วนยักษ์อีกตนหนึ่งก็พาพวกเราเข้าไปในห้องโถงส่วนหน้าของจวนขุนพลให้พวกเรานั่งดื่มชารอสักครู่ ห้องโถงส่วนหน้านี้มีประตูเชื่อมต่อกับด้านใน สภาพแวดล้อมของที่นี่ไม่เหมือนกับนรก รู้สึกเหมือนที่พำนักของเจ้าหน้าที่ข้าราชการเป็นอย่างมาก มียักษ์ลาดตระเวนเข้าเวรทำงาน ยักษ์หน้าประตูที่เข้าไปรายงานท่านขุนพลเมื่อครู่นี้เดินออกมาแล้ว เขาบอกว่าเดี๋ยวอีกสักครู่ท่านขุนพลจะมีประชุม ก่อนที่การประชุมจะเริ่มขึ้นยังพอมีเวลานิดหน่อยสามารถต้อนรับพวกเราได้ ครั้นแล้วยักษ์ตนนั้นก็พาพวกเราเข้าไปในห้องโถงชั้นใน

ห้องโถงชั้นในมีขนาดที่ใหญ่กว่าห้องโถงส่วนหน้ามากๆ ตรงกลางของห้องโถงชั้นในเขียนว่า **"จงรักภักดีตอบแทนคุณประเทศชาติ"** เป็นตัวหนังสือแบบหวัดแกมบรรจงที่มีพลังสนามแม่เหล็กของการผดุงไว้ซึ่งความเที่ยงธรรมส่งผ่านออกมา เป็นตัวหนังสือที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความมีชีวิตชีวาเหมือนดั่งมีชีวิต ทั้งยังเต็มเปี่ยมไปด้วยความเที่ยงธรรม ทำให้รู้สึกตื่นตัน ตรงกลางของห้องโถงใหญ่มีโต๊ะทำงาน ท่านขุนพลเอวี้ยก็นั่งอยู่ตรงนั้น ข้าพเจ้าสิบนิ้วประนมคาราวะท่านขุนพลเอวี้ยเฟย !

"ข้าพเจ้าซั่งกวนอวี้ฮว่า ! คาราวะท่านขุนพล !"

ขุนพลเอวี้ยเฟย : “ไม่ต้องมากพิธี ซั่งกวนอวี้ฮว๋า ท่านไม่ต้องเกรงใจ ลุกขึ้นเถอะ มีอะไรก็ว่ามา !”

หน้าของท่านเอวี้ยเฟยค่อนข้างดำ มีลักษณะที่เคร่งขรึมเป็นอย่างยิ่ง แต่ดูแล้วไม่ถึงกับโหดเหี้ยมแบบท่านพญายมทั้งหลาย รู้สึกว่ามีความเคร่งขรึมและเปี่ยมไปด้วยความเที่ยงธรรม ท่านขุนพลเอวี้ยสวมเครื่องแบบของขุนนางในนรกเป็นชุดสีเทา

ขุนพลเอวี้ยเฟย : “**ซั่งกวนอวี้ฮว๋า ท่านจะต้องเขียน** (กฎนรกไร้ความปรานี) ออกมาให้ดี ๆนะ **เพราะถ้ารอจนกระทั่งถึงวันที่เวไนยบนโลกมนุษย์รู้ว่าตัวเองได้ละเมิดความผิดบาปที่ทำให้ตัวเองต้องตกนรกแล้วละก็ ถึงวันนั้นก็เป็นวันที่เวไนยจะต้องตกนรกรับผลกรรมอันทุกข์ทรมานตอบสนองอย่างไม่มีขอบเขตประมาณเสียแล้ว ตกนรกนั้นง่าย แต่การจะออกไปจากนรกนั้นยากมาก** ท่านมีอะไรจะถามเราหรือไม่ ?”

อาอวี้ : “ค่ะ! ท่านขุนพล บนโลกมนุษย์มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับท่านขุนพลมากมาย เช่น ท่านถูกใครทำร้าย ? ถูก*ฉินฮุ่ย* (ฉินไคว่) ทำร้ายหรือถูกฮ่องเต้ทำร้ายกันแน่ ? ตอนนี้ท่านขุนพลปฏิบัติอย่างไรต่อเรื่องที่ถูกทำร้ายในคราวนั้น แล้วท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ? ลำนำ《แดงทั่วธารา》ที่ได้รับการยกย่องเล่าขานสืบต่อกันมา แท้จริงแล้วใช่บทประพันธ์ของท่านขุนพลหรือไม่ ? แล้วที่เล่าลือต่อ ๆ กันมาว่าท่านขุนพลคือ*ท่านจางเฟย* (เตียวหุย) ในสมัยสามก๊กกลับชาติมาเกิด เรื่องนี้เป็นความจริงหรือไม่ ? ข้าพเจ้าอยากเรียนถามคำถามเหล่านี้จากท่านขุนพล ยังมีอีกค่ะ ตอนนี้ท่านขุนพลเป็นขุนพลของยมโลก

แล้วฉินฮุ่ยอยู่ที่ไหน ? รบกวนท่านขุนพลช่วยอธิบายข้อสงสัยของข้าพเจ้าด้วย"

ขุนพลเอวี้ยเฟย : "**เราขุนพลถูกฉินฮุ่ยทำร้าย ตอนนั้นฉินฮุ่ยอิจฉาริษยาเรามาโดยตลอด ในตอนแรกก็เพียงแค่อิจฉาริษยาเรา เขาอิจฉาที่ฮ่องเต้ชื่นชมจิตใจที่รักชาติของเรา เขามักจะเพ็ดทูลฮ่องเต้หรือบางทีก็ทำเรื่องอะไรที่เป็นการขัดขวางแผนการทำศึกของเรา และหลายครั้งที่เขาเสนอความเห็นคัดค้านแผนการทำศึกของเราก่อนที่จะเริ่มการทำศึก เพียงแต่หลายครั้งนั้นเขาทำได้ไม่สำเร็จ**

ตอนนั้นเราขุนพลคิดไม่ถึงเลยว่าเขามีเจตนาที่จะฆ่าเราให้ตาย เพียงแค่คิดว่าเป็นเพราะฉินฮุ่ยเกิดจิตที่อิจฉาริษยา วิธีการจัดการเรื่องราวของเขาไม่เหมือนกับเรา เป็นเพราะเวลาทำงานพวกเรามักจะมีความคิดเห็นไม่ตรงกันทำให้เกิดความขัดแย้งกัน ความจริงเขาเพียงแค่หวังว่าจะมีสักครั้งที่ตัวเองมีผลงาน สามารถทำให้ฮ่องเต้เห็นความสำคัญของเขามากขึ้นกว่าเดิม

ตอนนี้ดูเหมือนว่าในคราวนั้นเราขุนพลประเมินฉินฮุ่ยผิดไป เราเพียงแค่เข้าใจว่าวิธีการจัดการเรื่องราวของเขาแตกต่างจากเราเท่านั้น ทำให้เราไม่ค่อยระมัดระวังในการเตรียมการป้องกันภัยร้ายที่จะเกิดจากฉินฮุ่ย **เรามีเพียงจิตหนึ่งใจเดียวตั้งใจมุ่งมั่นจงรักภักดีตอบแทนคุณประเทศชาติด้วยความจริงใจ** วิธีการจัดการเรื่องราวของพวกเราไม่เหมือนกัน มีความอดทนซึ่งกันและกันโอนอ่อนผ่อนตามกันสักหน่อยเรื่องราวก็มักจะผ่านพ้นไปได้ **เราขุนพล**

ให้ความสำคัญกับเรื่องที่ใหญ่กว่า นั่นคือจะปกป้องประเทศชาติบ้านเมืองอย่างไร ? สำหรับการต่อสู้ด้วยเรื่องบุญคุณความแค้น**ส่วนตัวเหล่านั้นไม่คุ้มค่าที่จะเก็บมาใส่ใจ** แล้วเราก็ไม่ต้องการทะเลาะกับฉินฮุ่ยด้วยเรื่องเล็กๆน้อยๆ เราขุนพลมีจิตใจที่ซื่อสัตย์จงรักภักดีไม่ต้องอธิบายอะไร ชายชาตรีพึงปฏิบัติอย่างแท้จริงเพื่อยืนยันความบริสุทธิ์ของตัวเอง

สำหรับเรื่องที่เราถูกทำร้ายในตอนนั้น ในใจของเราไม่ได้เกิดความอาฆาตแค้น การแพ้ชนะเป็นเรื่องปกติธรรมดาของนักการทหาร วันนี้เราชนะ พรุ่งนี้ถ้าเราแพ้ก็ต้องเผชิญหน้ากับความตายอย่างแน่นอน เรื่องแบบนี้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา แต่ทว่าเวลานั้นจะมาถึงเมื่อไหร่ไม่สำคัญ **ที่สำคัญที่สุดคือเราขุนพลได้พลีชีพอย่างมีคุณค่า การตายของเราจะไม่ทำให้ประเทศชาติเกิดความอัปยศอดสู ในตอนนั้นถึงแม้เราจะถูกใส่ร้ายป้ายสีให้รับโทษถึงตาย แต่ในใจน้อมรับคำสั่งยอมรับความตายโดยไม่ปฏิเสธ** ความตายสำหรับเราแล้วพูดได้ว่าเราไม่มีความหวาดกลัวใดๆ

ก่อนที่เราจะสิ้นใจ ในใจของเรายังคงคิดถึงคำสอนของแม่ที่สอนว่า **ต้องจงรักภักดีตอบแทนคุณประเทศชาติ** เมื่อคิดถึงตรงจุดนี้ก็รู้สึกทอดถอนใจ เราเป็นลูกแต่ยังไม่ได้ตอบแทนพระคุณของแม่ที่แม่เลี้ยงดูอบรมสั่งสอน อีกทั้งภาระหน้าที่ในการตอบแทนคุณประเทศชาติด้วยความจงรักภักดีของตัวเองก็ยังไม่บรรลุเป้าหมายสมดังตั้งใจ ประเทศชาติก็กำลังจะขาดนักรบที่ปกป้องประเทศด้วยความจริงใจไปอีกหนึ่งคนแล้ว

ความคิดสุดท้ายของเราคิดว่า **หากชาติหน้ามีจริงจะขอจงรักภักดีตอบแทนคุณประเทศชาติอย่างถึงที่สุด จะปฏิบัติภาระหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น หลังจากนั้นเราก็ได้รับพระราชทานความตาย เราขุนพลไม่เคียดแค้นผู้ใด** ไม่เคียดแค้นที่ฉินฮุ่ยวางแผนใส่ร้ายทำร้ายเรา และไม่เคียดแค้นฮ่องเต้ที่เบาปัญญาพระราชทานความตายแก่เราผู้ซึ่งจงรักภักดี เรื่องพวกนี้พูดได้ว่าไม่สำคัญกับเราอีกต่อไปแล้ว

หลังจากที่เราตายแล้ว วิญญาณมาที่ยมโลกรับการพิจารณาตัดสินคดี **จ้าวแห่งยมโลกเห็นว่าเราถูกทำร้ายแต่กลับไม่มีจิตที่คิดอาฆาตไม่มีจิตที่คิดล้างแค้น แม้ยามใกล้ตายยังคงดำรงไว้ซึ่งจิตใจที่คิดจะปกป้องประเทศชาติบ้านเมือง ดังนั้นจึงแต่งตั้งให้เราเป็นขุนพลของยมโลก** ตอนนี้เราอยู่ในยมโลกทำหน้าที่รับผิดชอบควบคุมดูแลเรื่องการทหาร เมื่อบนโลกมนุษย์มีสงคราม ก่อนที่จะเกิดสงครามบนโลกมนุษย์ พวกเราที่อยู่ในยมโลกจะจัดเตรียมเรื่องการทำศึกล่วงหน้าก่อน 3 เดือน

เพราะการเกิดสงครามบนโลกมนุษย์แต่ละครั้งนั้น แท้จริงก็คือวิบากกรรมอันเป็นกรรมร่วมที่มีสาเหตุมาจากการฆ่าสัตว์ตัดชีวิตของมนุษยชาติ สภาพโดยทั่วไปของวิบากกรรมนั้นไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าหากต้องการเปลี่ยนแปลงแก้ไขวิบากกรรมจริง ๆจะต้องมีพลังของกุศลกรรมอันยิ่งใหญ่มาเปลี่ยนแปลง **โดยทั่วไปจะต้องอาศัยพลังแห่งพุทธานุภาพบวกกับพลังของกุศลกรรมอันยิ่งใหญ่จึงมีโอกาสสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขวิบาก**

กรรมได้ แต่การเปลี่ยนแปลงนี้ก็เพียงแค่ทำให้พลังทำลายของวิบากกรรมลดลงถึงระดับต่ำสุดเท่านั้น **ในปัจจุบันนี้จิตใจของผู้คนไม่ดีงาม ยากมากที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขวิบากกรรมได้ ดังนั้น หนังสือ** (กฎนรกไร้ความปรานี) **เล่มนี้ตีพิมพ์ออกมาจึงจะสามารถกล่อมเกลาจิตใจของผู้คนให้ดีงามได้**

เมื่อเกิดสงครามบนโลกมนุษย์ กองทัพทหารของยมโลกจะต้องจัดเตรียมรายละเอียดต่างๆ ในการสู้รบก่อนล่วงหน้า ยกตัวอย่างเช่น ใครแพ้ใครชนะ ? บาดเจ็บเท่าไหร่ ? ตายเท่าไหร่ ? **พวกเราจะจัดการให้เสร็จเรียบร้อยโดยอิงตามเหตุต้นผลกรรมในอดีตชาติ ขณะที่บนโลกมนุษย์ยังไม่ได้สู้รบกัน ผลลัพธ์ในการทำศึกของทางยมโลกก็ได้จัดเตรียมออกมาไว้ล่วงหน้าเรียบร้อยแล้ว** แล้วเราขุนพลก็ต้องรับผิดชอบหน้าที่จัดเตรียมกองทัพทหาร จัดการเรื่องราวต่างๆเวลาที่เกิดศึกสงคราม สงครามบนโลกมนุษย์กับสงครามของยมโลกไม่เหมือนกัน บนโลกมนุษย์เกิดสงคราม ร่างกายของมนุษย์คือร่างกายที่มีเลือดเนื้อ หากได้รับบาดเจ็บก็จะพิการไปตลอดชีวิตหรืออาจถึงขั้นเสียชีวิต แต่สงครามของยมโลกคือการรบด้วยอิทธิฤทธิ์พลังจิต ซึ่งต่างกันโดยสิ้นเชิง

ฉินฮุ่ยเป็นเพราะเขาทุจริตต่อหน้าที่ ทำลายคนที่มีความจงรักภักดี และทำบาปกรรมอื่นๆ ตอนนี้ก็รับการลงโทษอยู่ในนรกเขาไท่ซัน หลังจากรับโทษในนรกเขาไท่ซันจนครบกำหนดวาระแล้วยังต้องไปรับโทษในนรกดึงลิ้น นรกยิงตา และนรกอื่นๆ ต่อ ตอนที่ฉินฮุ่ยมีชีวิตอยู่ได้สร้างบาปกรรมที่ร้ายแรง กว่าเขาจะสามารถพ้น

โทษจากนรก ได้รับอิสระ คิดว่านั่นเป็นเรื่องในอนาคตอันไกลแสนไกลเหลือเกิน แต่เราขุนพลก็หวังว่าเขาจะสามารถหลุดพ้นจากความทุกข์ในนรกได้ในเร็ววัน **อันที่จริงแล้วตอนที่มีชีวิตอยู่ พวกเราต่างก็ถวายความจงรักภักดีต่อราชาองค์เดียวกัน ใช้ชีวิตอยู่บนผืนแผ่นดินประเทศเดียวกัน เพียงแต่ตำแหน่งหน้าที่การงานของพวกเราทั้งสองคนต่างกันเท่านั้นเอง สำหรับเราแล้วพูดได้ว่าไม่มีอะไรที่ต่างกันเลย**

พวกเราทุกคนต่างทำภาระหน้าที่อันพึงปฏิบัติของตนเองให้ดี ปกป้องประเทศชาติบ้านเมืองให้ประชาชนมีชีวิตที่มั่นคงสงบสุขก็พอแล้ว สำหรับเรื่องความเป็นความตายและความผาสุกส่วนตัวนั้นไม่ใช่เรื่องสำคัญ กินก็กินแค่เพียง 3 มื้อ นอนก็นอนแค่เพียงเตียงเดียวเท่านั้น ไม่ต้องแสวงหามากมาย สามารถเอื้อประโยชน์ให้แก่ปวงประชาทั่วหล้าได้อย่างกว้างขวางก็พอแล้ว

ความคิดของคนเรานั้นสำคัญมากขนาดไหน ตอนนี้เราขุนพลกับฉินฮุ่ยต่างก็อยู่ในยมโลกเหมือนกัน แต่ชะตากรรมกลับแตกต่างกันราวฟ้ากับดิน เราขุนพลทุก ๆวันก็ยังคงยุ่งอยู่กับการจัดเตรียมเรื่องการทหารต่าง ๆ ผู้ใต้บังคับบัญชาส่วนหนึ่งที่สมัยก่อนเคยติดตามเราอยู่บนโลกมนุษย์ หลังจากที่พวกเขาสิ้นอายุขัยตอนนี้ก็ยังคงติดตามเราอยู่ในยมโลกต่อ ตรงกันข้ามกับฉินฮุ่ย ถึงแม้ฉินฮุ่ยจะอยู่ในยมโลกเหมือนกันแต่ต้องรับโทษอันทุกข์ทรมานอย่างไม่มีขอบเขตประมาณนานชั่วกัปชั่วกัลป์

เราขุนพลขอแนะนำชาวโลก **คนที่เป็นขุนนางเป็นข้าราชการอย่ารับสินบน อย่าทุจริตต่อหน้าที่ อย่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ อย่าเบียดบังผลประโยชน์ส่วนรวมมาเป็นของส่วนตัว อย่าอาศัยตำแหน่งหน้าที่หาผลประโยชน์ส่วนตัว** หากไม่ซื่อสัตย์ต่อภาระหน้าที่ หลอกลวงปกปิดคนในประเทศชาติ ยักยอกประชาชน เห็นเรื่องของประชาชนเป็นเรื่องไร้สาระไม่ให้ความสำคัญ ไม่ทำเพื่อประโยชน์สุขของพี่น้องร่วมชาติ ถึงแม้ตอนที่มีชีวิตอยู่จะสามารถหนีรอดจากเงื้อมมือของกฎหมายได้ แต่เมื่อตายแล้วก็ยากที่จะหนีรอดจากกฎนรกที่ไร้ความปรานีได้

หากซื่อสัตย์จงรักภักดีปกป้องประเทศชาติ รักประชาชนดั่งรักลูกน้อย เห็นความสุขของประชาชนเป็นสำคัญทำเพื่อประชาชนก่อน แบกรับภาระหน้าที่สำคัญทำให้แผ่นดินประเทศชาติเกิดความสงบสุขร่มเย็น ไม่โกหกหลอกลวงองค์ราชา ไม่ทำเรื่องที่ปกปิดซ่อนเร้นในที่ลับตา พากเพียรบำเพ็ญกุศลธรรม ต่อไปภายหน้าวิญญาณที่ซื่อสัตย์จงรักภักดีจะต้องได้ขึ้นสวรรค์เสพสุขชั่วกาลนานอย่างแน่นอน

ที่ท่านถามถึงลำนำ《แดงทั่วธารา》นั่นก็คือบทประพันธ์ที่แสดงถึงความรู้สึกที่อยู่ภายในใจของเราขุนพลในขณะนั้น สำหรับเรื่องที่เล่าลือต่อ ๆ กันมาว่าเราขุนพลคือ *จางเฟย* (เตียวหุย) ในสมัยสามก๊กกลับชาติมาเกิดนั้น **เรื่องนี้เป็นเพียงคำพูดที่เล่าลือต่อ ๆ กันมา แต่ความจริงแล้วหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ เราขุนพลจะมีความห้าวหาญอย่างจางเฟยกระนั้นหรือ ?**

เราขุนพลจะบอกกับท่านว่า **กฎนรกเด็ดขาดเที่ยงธรรม โปร่งใส จะไม่ตกหล่นผิดพลาดแม้แต่น้อย !** ไม่เหมือนกับโลก**มนุษย์ที่มีคดีอยุติธรรม หลอกลวงจับแพะลงโทษผิดคน คดีที่ไม่ชัดเจนโปร่งใสมากมาย** ยมโลกไม่มีคณะกรรมการอิสระต่อต้านการทุจริตแบบโลกมนุษย์ ข้าราชการในนรกทุกคนต่างเคารพรักษากฎ ไม่ว่าอย่างไรก็ตามจะไม่มีขุนนางข้าราชการที่รับสินบนทุจริตต่อหน้าที่ เมื่อมาถึงยมโลกทุกคนจะเสมอภาคเท่าเทียมกันหมด คดีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมทุกคดีบนโลกมนุษย์เมื่อมาถึงนรก อยู่ต่อหน้า"**กระจกส่องกรรม**" ความจริงทุกอย่างจะปรากฏออกมาตามความเป็นจริง

"กฎนรกอันไร้ความปรานี

สามารถจับกุมได้เฉพาะคนที่ทำบาป

แต่ไม่สามารถจับกุมสาธุชนคนดีได้"

ซั่งกวนอวี้ฮว๋า ท่านต้องใส่ใจระมัดระวังเขียน (กฎนรกไร้ความปรานี) ให้ดีๆ **เพราะว่าตอนนี้เวไนยตกนรกกันมากมายเหลือเกินจริงๆ หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะส่งพิมพ์ให้ไวที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ให้ประชาชนอ่านแล้วสามารถละบาปบำเพ็ญบุญ บำเพ็ญตนและส่งเสริมผู้อื่นให้บำเพ็ญไปด้วยกัน** ถึงแม้จะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีและประเทศชาติไม่มีศึกสงครามก็ตาม เอาล่ะ! วันนี้ก็พอเพียงเท่านี้ เราขุนพลยังมีงานราชการต้องทำ หากมีปัญหาสงสัยยินดีต้อนรับท่านกลับมาใหม่ !"

อาอวี้สิบนิ้วประนม สำนึกคุณขุนพลเอวี๋ยเฟย ! สำนึกคุณผู้พิพากษา ! สำนึกคุณยักษ์องครักษ์ทุกท่าน ! ขึ้นบัวขาวกลับ !

เยี่ยมชมหอลืมชาติยายเมิ่ง

สมุนไพรถ้วยเดียวบุญคุณความแค้นล้วนลืมสิ้น



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ! ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง ! อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สิบนิ้วประนมคารวะผู้พิพากษา !

ขอถามผู้พิพากษา : "**เวไนยทั้งหมดในนรกก่อนที่จะไปเกิดจะต้องดื่มยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งก่อนใช่หรือไม่ ?**"

ผู้พิพากษาพูดว่า : "มีแต่ในนรกเท่านั้นที่มียาต้มสมุนไพรของยายเมิ่ง ไม่ว่าจะเป็นบนสวรรค์หรือว่าแดนสุขาวดีพุทธเกษตรหรือแม้แต่แดนพุทธเกษตรอื่นๆก็ไม่มีที่ไหนเลยที่จะมียาต้มสมุนไพรของยายเมิ่ง **วิญญาณของเวไนยทั้งหมดที่กลับสู่นรก ก่อนที่จะไปเกิดจะต้องดื่มยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่ง จุดประสงค์ก็เพื่อให้ลืมเรื่องราวในอดีตชาติ จะได้เริ่มต้นชีวิตใหม่อีกครั้งกับครอบครัวใหม่ตามแรงกรรมของพวกเขา**

ถ้าหากไม่ดื่มยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งเพื่อให้ลืมเรื่องราวทุกอย่างในอดีตที่ผ่านมาทั้งหมด ธาตุแท้ธรรมญาณเดิมแห่งฟ้าปางก่อนของมนุษย์มีความปราดเปรื่อง เพียบพร้อมด้วยความสามารถในการคิดวิเคราะห์เหตุผลต่างๆอย่างละเอียดลึกซึ้งถึงแก่นแท้ ถึงแม้จะกลับชาติไปเกิดใหม่อยู่ในสังสารวัฏ ถึงแม้จะถูกแรงกรรมขวางกั้นทำให้ไม่เข้าใจในปริศนาแห่งการเกิด แต่เมื่ออยู่ภายใต้สถานการณ์

บางอย่างที่มีความพิเศษเฉพาะรวมทั้งเหตุปัจจัยที่มาส่งผลกระทบก็จะสามารถจำเรื่องราวในอดีตชาติได้ ก่อนหน้านี้ตอนที่เทพยายเมิ่งยังไม่ได้มาทำหน้าที่ในนรก ตอนนั้นนรกก็ยังไม่มียาต้มสมุนไพรของยายเมิ่ง

จิตธรรมญาณของคนในสมัยโบราณนั้นดีงาม บรรพบุรุษของมนุษยชาติที่มายังโลกมนุษย์ในสมัยเริ่มแรกนั้นคืออาภัสสรพรหมจากแดนอาภัสสรภูมิ* พวกเขาใช้อิทธิฤทธิ์เหาะลงมาเที่ยวยังโลก โลกในเวลานั้นทิวทัศน์งดงาม อากาศสดชื่นเย็นสบาย ไม่เหมือนกับโลกในปัจจุบันนี้ที่ทุกๆที่อากาศแปดเปื้อนมลพิษจากอุตสาหกรรมเคมี แล้วที่ทำลายจิตใจคนให้แปดเปื้อนมากที่สุดก็คือสื่อต่างๆที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม รวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่ไม่ดีไม่งามไม่สร้างสรรค์ต่างๆ ในเวลานั้นบนโลกมีง้วนดินปรากฏขึ้น ง้วนดินนั้นเหมือนดั่งผลไม้อันสดใหม่ที่ส่งกลิ่นหอมฟุ้ง

*(*อาภัสสรภูมิ อยู่ในพรหมโลกชั้นรูปพรหมชั้นที่ 6 พรหมโลกชั้นที่ 4 – ชั้นที่ 6 รวมเรียกว่าทุติยฌานภูมิ)*

ง้วนดินเหล่านี้ก็คล้ายกับผลไม้สวรรค์อยู่บ้าง เหล่าอาภัสสรพรหมถูกดึงดูดด้วยง้วนดินเหล่านี้ **ในตอนนั้นบนโลกยังไม่มีมนุษยชาติอาศัยอยู่ อาภัสสรพรหมถือศีลห้า พวกเขาจะไม่ลักขโมยของของใคร** เนื่องจากง้วนดินไม่มีผู้ใดเป็นเจ้าของ ง้วนดินเป็นสมบัติของผืนแผ่นดิน ครั้นแล้วชาวอาภัสสรพรหมก็เริ่มลองลิ้มชิมรสของง้วนดิน พวกเขากินง้วนดินแล้วรู้สึกว่ารสชาติอร่อยนัก พวกเขาเลยกินกันใหญ่

หลังจากที่ชาวอาภัสสรพรหมกินง้วนดินกันจนอิ่มแล้ว ปรากฏว่ารัศมีของจิตธรรมญาณเดิมแห่งฟ้าปางก่อนสิ้นความสว่างไสวลง เพราะกินของหยาบที่อยู่บนโลกทำให้รัศมีมืดมัวลง ร่างกายรู้สึกหนัก สูญเสียอิทธิฤทธิ์ที่ทำให้สามารถเหาะเหินไปไหนมาไหนได้อย่างอิสระเสรี ในที่สุดก็เหาะกลับไปแดนอาภัสสรภูมิไม่ได้

ต่อมาภายหลังอาภัสสรพรหมก็เลยต้องอยู่บนโลกเริ่มต้นทำการเพาะปลูกและแพร่ขยายเผ่าพันธุ์ ใช้ชีวิตอย่างสงบสุข เป็นบรรพบุรุษของมวลมนุษยชาติ ง้วนดินเป็นสมบัติของผืนแผ่นดิน อาภัสสรพรหมกินสิ่งที่เกิดจากผืนแผ่นดินก็คือการผูกกรรมสัมพันธ์ที่ไม่อาจแก้ได้เอาไว้กับผืนแผ่นดิน ด้วยเหตุนี้เท้าจึงต้องเดินติดอยู่กับพื้นดิน ทำให้ไม่สามารถเหาะกลับแดนอาภัสสรภูมิได้ แต่ก็ยังมีอิทธิฤทธิ์อยู่ เพียงแค่สูญเสียความสามารถในการเหาะเหินเดินอากาศเท่านั้น

ชาวอาภัสสรพรหมต่างถือศีลห้า บำเพ็ญกุศลกรรมบถสิบ แล้วกลับขึ้นสวรรค์ เมื่อชาวอาภัสสรพรหมมาใช้ชีวิตอยู่บนโลก พวกเขายังคงธำรงจิตที่รักษาศีล เชื่อในกฎแห่งกรรม จิตใจบริสุทธิ์ดีงาม ทุกคนรักใคร่ปรองดองกัน แผ่นดินมีความสันติสุข ไม่มีใครละเมิดศีล ไม่มีใครก่อกรรมทำชั่ว แต่ทว่าสภาพเช่นนี้ไม่อาจคงอยู่ได้ยั่งยืนนาน อาภัสสรพรหมรุ่นหลังที่ตามมาใช้ชีวิตอยู่บนโลกยิ่งนานวันเข้าความสว่างไสวของจิตธรรมญาณก็ยิ่งค่อยๆลดลงไปเรื่อยๆ โลกเริ่มแปดเปื้อนมลภาวะ เขาสวยน้ำใสอากาศสดชื่นเย็น

สบายในสมัยแรกเริ่มก็เริ่มสูญเสียไป

ถึงแม้ว่าจะเป็นเช่นนี้ แต่ชาวโลกในเวลานั้นก็ยังดีกว่าพวกเราในปัจจุบันมากมายนัก **เมื่อประชากรมนุษย์ค่อย ๆเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆอย่างต่อเนื่อง ความสว่างไสวของจิตธรรมญาณเดิมแห่งฟ้าปางก่อนก็ตกต่ำเสื่อมถอยลง บุญวาสนาของมนุษยชาติก็ร่อยหรอลงไปเรื่อย ๆ ทุกคนเริ่มไม่รักษาศีลวินัยและค่อย ๆเกิดความเห็นแก่ตัว ภัยพิบัติย่อย ๆ กับโรคภัยไข้เจ็บเล็ก ๆ ก็เริ่มทยอยกันมาอย่างไม่ขาดสาย นรกก็ค่อย ๆ ปรากฏขึ้นมาตามบาปกรรมที่ก่อ**

นรกในสมัยโบราณมีขนาดเล็กมาก คนที่ตกนรกก็มีน้อย ถึงแม้ว่าจะถูกตัดสินลงโทษในนรกแต่ก็รับโทษเพียงแค่ไม่กี่ปี บางคนรับโทษอยู่ในนรกไม่กี่ปีหลังจากที่กลับมาเกิดใหม่บนโลกมนุษย์ พวกเขาก็จะกลับตัวเป็นคนใหม่ **ต่อมาภายหลังชาวโลกที่ตกนรกยิ่งนับวันก็ยิ่งเพิ่มมากขึ้น ตอนนี้นรกเต็มแน่นจนเกินพิกัด ผู้ที่ตกนรกในสมัยนี้โดยปกติจะถูกตัดสินลงโทษมากกว่าร้อยปีขึ้นไป คนที่ถูกตัดสินลงโทษเพียงไม่กี่ปีไม่มีแล้ว** **นี่เป็นเพราะความคิดและการกระทำของมนุษย์ไม่เที่ยงตรง ทำให้ขาดความตระหนักในเรื่องเหตุต้นผลกรรมอย่างรุนแรง”**

ผู้พิพากษากล่าวต่อไปว่า : “เมื่อครู่นี้ที่พูดถึงชาวอาภัสสรพรหมจากแดนอาภัสสรภูมิลงมายังโลก เพราะกินง้วนดินจึงสูญเสียอิทธิฤทธิ์ไม่สามารถเหาะกลับพรหมโลกได้ ใน《ศุรางคมสูตร》พระพุทธองค์ตรัสว่า : **“หากกินธัญพืชของผืนแผ่นดิน เท้าก็ไม่อาจก้าวพ้นจากผืนแผ่นดิน”** จะเห็นได้ว่าในยามปกติพวกเราจะต้องให้ความ

สำคัญคอยระมัดระวังความคิดและการกระทำของตัวเองตลอดเวลา **หนึ่งความคิดที่ไม่ตื่นแจ้งก็ถูกดินแดนแห่งมายาจากภายนอกพาให้เวียนว่าย** อาภัสสรพรหมที่มีอิทธิฤทธิ์และความอิสระเสรี ก็เพราะว่า มองเห็นความงามของโลกเมื่อครั้งที่โลกเริ่มอุบัติ **(รูป)** เมื่อเหาะมาเที่ยวยังโลกรู้สึกว่าง้วนดินคล้ายผลไม้ที่มีทั้งความสดและความแปลกใหม่ทั้งยังส่งกลิ่นหอมฟุ้งก็ถูกกลิ่นของง้วนดินดึงดูดใจ **(กลิ่น)** กินเข้าไป **(รส)** รับไว้ **(สัมผัส)** เพราะเมื่อความคิดภายในใจของอาภัสสรพรหมเกิดการขับเคลื่อนแล้วจึงอยากกิน ความคิดที่เกิดการขับเคลื่อนนี้ก็คือความคิดอันฟุ้งซ่านเพ้อฝันประเภทหนึ่งที่มาบดบังขัดขวางจิตใจที่ดีงาม **(ธรรมารมณ์)** ความคิดอันฟุ้งซ่านเพ้อฝันนี้จะลุกลามส่งผลให้เกิดพฤติกรรมคือการกระทำต่างๆที่แสดงออกมาภายนอก

ถึงแม้ว่าอาภัสสรพรหมไม่ได้ลักขโมย แต่ก็ได้ผูกกรรมสัมพันธ์กับผืนแผ่นดินไว้ จะต้องมาชดใช้คืนให้กับผืนแผ่นดินช่วงระยะเวลาหนึ่ง แต่ในระหว่างช่วงระยะเวลาที่กำลังชดใช้คืนให้กับผืนแผ่นดินนั้นยังมีเรื่องราวต่างๆ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องไม่หยุดหย่อน **หากไม่สามารถประคองรักษาความคิดทุกๆความคิดให้เที่ยงตรงได้คุณภาพชีวิตก็จะตกต่ำลงเรื่อยๆ แล้วยังสร้างบาปกรรมต่างๆต้องทุกข์ทรมานอยู่ในนรก**

เดิมทีอาภัสสรพรหมเป็นดวงแสงรัศมี มีอิทธิฤทธิ์สามารถเหาะได้ จำแลงกายได้อย่างอิสระ ไม่มีร่างกายที่เป็นเลือดเนื้อแบบมนุษย์ นี่ก็เพราะตัวเองได้เคยพากเพียรบำเพ็ญปฏิบัติ ถือศีลวินัย

อย่างสะอาดบริสุทธิ์มาแล้วจึงได้เสวยผลบุญบนสวรรค์ชั้นพรหม แต่ก็เพราะเกิดความคิดอยากชิมรสชาติของง้วนดินทำให้รัศมีของจิตธรรมญาณหมองลง อิทธิฤทธิ์ก็ค่อยๆสูญสิ้นไปตามความคิดเพ้อฝันและความยึดติดที่เพิ่มมากขึ้นของตนเอง

อาภัสสรพรหมรุ่นหลังในเวลานั้นก็คือมนุษยชาติในสมัยแรกเริ่ม เป็นเพราะว่าสามารถจดจำเรื่องของบุญคุณความแค้น ความรัก การดำรงชีวิตและเรื่องราวต่างๆในอดีตชาติได้ จึงส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตปกติของชาวโลกทำให้เกิดความวุ่นวาย แต่หลังจากที่ดื่มยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งแล้วไปเวียนว่ายตายเกิดตามแรงกรรม เรื่องราวในอดีตชาติทั้งหมดก็จะลืมจนหมดสิ้น สามารถฝึกฝนเคี่ยวกรำจิตใจใหม่อีกครั้ง

ยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งมีครบทั้งห้ารสชาติของชีวิตบนโลกมนุษย์ **หวาน เปรี้ยว ขม เผ็ด เค็ม** ห้ารสนี้เป็นสัญลักษณ์ตัวแทนของชีวิตหลังจากที่ไปเกิดใหม่บนโลกมนุษย์ หวาน เปรี้ยว ขม เผ็ด เค็ม มีครบทั้งหมด ดูแล้วยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งแต่ละถ้วยก็ดูเหมือนๆกัน ความจริงแล้ววัตถุดิบทั้งหมดนั้นเหมือนกันแต่ปริมาณของวัตถุดิบที่ใส่อยู่ข้างในมากน้อยไม่เท่ากัน **ยกตัวอย่างเช่น มีเวไนยส่วนหนึ่งที่ชะตาชีวิตค่อนข้างดี มีบุญวาสนามาก เกิดเป็นคนสูงศักดิ์ มีสมบัติเพียบพร้อม ผู้คนให้ความเคารพ มีร่างกายแข็งแรง ฯลฯ คนประเภทนี้ดื่มยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งที่รสชาติค่อนข้างหวานเข้มข้น ถ้าหากบุญน้อยก็จะรู้สึกขมมากเปรี้ยวมาก ถ้ามีบุญปานกลางก็จะมีห้ารสผสมปนเปกัน** เวลาดื่มยังรู้สึกช่วย

ดับกระหาย เนื่องจากแรงกรรมของแต่ละคนต่างกัน ดังนั้น เวไนยแต่ละคนที่ดื่มยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งจะรู้สึกไม่เหมือนกัน เทพยายเมิ่งก็มาจากโลกมนุษย์ แต่เทพยายเมิ่งไม่ได้ตกนรก แท้ที่จริงแล้วเทพยายเมิ่งก็คือเทพที่เง็กเซียนฮ่องเต้ส่งมาปฏิบัติหน้าที่ในนรก

เทพยายเมิ่งตอนที่อยู่บนโลกมนุษย์เป็นผู้ที่ศึกษาพุทธธรรม ท่านเป็นผู้บำเพ็ญปฏิบัติธรรม ตลอดชีวิตถือศีลพรหมจรรย์ บำเพ็ญพรหมจรรย์สะอาดบริสุทธิ์ ตอนที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ คนทั่วไปเรียกท่านว่า "ยายเมิ่ง" ท่านมีจิตใจงดงามมาตั้งแต่เกิด มีความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือทุกคนรอบข้างที่ตกทุกข์ได้ยาก เพราะยายเมิ่งเห็นชีวิตของเวไนยบนโลกมนุษย์ทุกข์มาก เพื่อความรักความผูกพันความขัดแย้งในครอบครัวและอื่นๆ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงมากมายในตอนนั้นต่างมีชีวิตที่ทุกข์ระทมเป็นอย่างมาก ในสมัยโบราณผู้หญิงที่ไม่มีความรู้ความสามารถจึงจะนับได้ว่าเป็นผู้หญิงที่ดี สถานะของผู้หญิงถูกจำกัดเพียงแค่การให้กำเนิดทายาทสืบทอดวงศ์ตระกูล คอยเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนบุตรธิดา ช่วยเหลือเกื้อกูลสนับสนุนผู้เป็นสามี ก็เพราะเป็นเช่นนี้ ผู้หญิงมากมายต้องจำใจใช้ชีวิตอยู่ในความทุกข์ระทม เศร้าเสียใจน้ำตารินอยู่เพียงผู้เดียว ยายเมิ่งมองเห็นสิ่งเหล่านี้ด้วยใจ จึงพยายามช่วยเหลือผู้หญิงที่ระทมทุกข์ที่มีบุญสัมพันธ์กับตัวเองอย่างเต็มที่ **ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการกระตุ้นให้ยายเมิ่งเกิดปณิธานต้องการช่วยเหลือเวไนยทั้งหมดให้ลืมเลือนความทุกข์ ให้เวไนยทั้งหมดสามารถลืมอดีตที่ผ่านมา แล้วเริ่มต้นชีวิตใหม่อีกครั้ง** เวไนยที่ได้รับการ

กล่อมเกลาชี้แนะจากยายเมิ่งในเวลานั้นมีจำนวนมากมาย ยายเมิ่งตักเตือนชี้แนะผู้คนไปทั่วทุกแห่งหน ให้ผู้คนละเว้นจากการฆ่าชีวิต หันมากินเจและสวดมนต์สวดพุทธนาม

ในตอนนั้นยายเมิ่งคิดหวังอยากให้ต่อไปในอนาคตมียาต้มที่ไม่เป็นอันตรายต่อร่างกาย หลังจากที่ดื่มแล้วสามารถลืมความทุกข์ทั้งหมดได้มันจะดีขนาดไหนกัน ! เมื่อท่านสิ้นอายุขัย บุญกุศลที่ท่านกล่อมเกลาฉุดช่วยเวไนยช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยากตอนสมัยที่มีชีวิตอยู่ทำให้ท่านได้ขึ้นสวรรค์ เง็กเซียนฮ่องเต้แต่งตั้งให้ท่านเป็น **"เทพยายเมิ่ง"** มีเทวปราสาทเป็นของตัวเอง ได้เสวยผลบุญอยู่บนสวรรค์

ต่อมาเง็กเซียนฮ่องเต้เห็นว่าจิตใจของเวไนยบนโลกมนุษย์เริ่มทรามลง มีบางคนหลังจากที่กลับชาติมาเกิดใหม่ยังคงสามารถจดจำเรื่องราวเหตุการณ์ในอดีตชาติได้ ทำให้เกิดความวุ่นวายต่างๆ ขึ้นตลอดเวลาทั้งด้านการดำเนินชีวิต ด้านจริยธรรม ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อยและอื่นๆ พอดีว่าตอนสมัยที่ยายเมิ่งมีชีวิตอยู่บังเกิดปณิธานที่ดีต้องการช่วยให้เวไนยลืมความทุกข์ เพราะเหตุปัจจัยเช่นนี้เพื่อเติมเต็มปณิธานอันดีงามของยายเมิ่งให้สำเร็จลุล่วง ดังนั้น จึงสร้าง **"หอลืมชาติ"** ขึ้นในนรก แล้วแต่งตั้งให้เทพยายเมิ่งไปควบคุมดูแลจัดการ

"หอลืมชาติ" มีหน้าที่เตรียมยาต้มสมุนไพรให้เวไนยที่กำลังจะไปเกิดดื่มโดยเฉพาะ ที่นั่นมีนายนิรยบาลและยักษ์ให้ยายเมิ่งใช้งาน อาอวี้ ! เราพาท่านเดินทางไปทางเส้นทางสัญจรพิเศษ จะใกล้

มาก "หอลืมชาติ" ตั้งอยู่ด้านหลังของตำหนักพญายมขุมที่ 10"

ข้าพเจ้าพูดว่า : "รบกวนผู้พิพากษาแล้ว !"

เส้นทางสัญจรพิเศษเส้นนี้ช่างพิเศษจริงๆ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ไม่ได้ยินเสียงโศกเศร้าร่ำไห้อันทุกข์ทรมานในนรกเลย ดูๆ ไปแล้วเก็บเสียงกันเสียงได้ดีจริงๆ ตอนนี้มองเห็นอาคารหลังหนึ่ง ข้างในมีโต๊ะและเก้าอี้แบบไม่มีพนักพิง แต่ทำไมถึงไม่มีคนล่ะ ?

ผู้พิพากษาพูดว่า : "นี่คือห้องประชุม ตอนนี้ทุกคนกำลังยุ่งอยู่ด้านนอก หลายวันนี้ไม่มีการประชุม ถ้าหากมีการประชุมก็ไม่สามารถพาท่านมายังเส้นทางลัดเส้นนี้ได้ **สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่พวกเราใช้ในตอนที่มีการประชุม ก่อนที่จะแต่งตั้งให้ท่านเขียน (กฎนรกไร้ความปรานี) พวกเราก็ประชุมกันที่นี่ แล้วเราก็อยู่ที่นี่รับหนังสือราชการของยมโลกที่ทางสำนักนรกประกาศให้เรารับผิดชอบหน้าที่ต้อนรับอาอวี้ท่องเที่ยวเยี่ยมชมนรก พร้อมทั้งเปิดเผยเรื่องการนิรโทษกรรมซึ่งเป็นความลับสวรรค์ให้แก่ท่าน เพื่อให้ท่านกลับไปยังโลกมนุษย์แล้วเขียนสิ่งที่ได้ยินได้เห็นในนรกออกมาตักเตือนกล่อมเกลาชาวโลกให้ทำความดีสะสมบุญกุศล**"

อ่อ ! ที่แท้ก็เป็นอย่างนี้นี่เอง ! ข้างหน้าคือทางสัญจร พวกเราเดินทางผ่านเส้นทางสัญจรไปอย่างรวดเร็ว มองเห็นตัวอักษรใหญ่ 3 ตัว **"หอลืมชาติ"** หอลืมชาติมีพื้นที่ขนาดใหญ่มาก รู้สึกคล้ายโรงชาสมุนไพรขนาดใหญ่บนโลกมนุษย์อยู่บ้าง **ที่นี่มีถังที่ไม่เหมือนกันอยู่ 3 สี ผู้พิพากษาบอกว่าถังใบใสบรรจุยาต้มสมุนไพรที่มีรสหวานเข้มข้น ก็คือมีบุญมากที่สุด ถังสีขาวบรรจุยาต้มสมุนไพรให้**

เวไนยที่มีบุญปานกลางดื่ม ถังสีดำบรรจุยาต้มสมุนไพรให้เวไนยที่มีบุญน้อยบุญขาดพร่องดื่ม แม้กระทั่งสีของเสื้อผ้าที่นายนิรยบาลสวมใส่ก็แบ่งสีตามประเภท คือนายนิรยบาลของถังใบใสจะสวมใส่เสื้อผ้าที่โปร่งแสง ถังสีขาวสวมใส่เสื้อผ้าสีขาว ถังสีดำก็สวมใส่เสื้อผ้าสีดำ

นายนิรยบาลจำนวนมากมายเหลือเกินที่กำลังยุ่งอยู่กับการเอายาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งรินใส่ถ้วย ถ้วยเป็นถ้วยกลมมีขาค้ำตัวถ้วยอยู่ด้านล่าง มองดูแล้วสีและขนาดล้วนเหมือนกัน รูปแบบก็เหมือนกัน แต่หากมองดูให้ละเอียดชัดเจน ถึงแม้ดูคล้ายว่าจะเหมือนกันแต่อันที่จริงมีจุดที่แตกต่างกันนิดหน่อย ถึงแม้ถ้วยทั้งหมดจะเป็นถ้วยใสขนาดเดียวกัน แต่ลวดลายที่นูนออกมาบนขาถ้วยต่างกัน

ประเภทแรก ขาถ้วยใสแบบเกลี้ยงเกลาไม่มีลวดลาย เมื่อวิญญาณหยิบถ้วยยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งขึ้นมาดื่มจะรู้สึกสบายมือ

ประเภทที่สอง ขาถ้วยใสแบบมีลวดลายนูนออกมานิดหน่อย เวลาที่มือจับจะรู้สึกว่ามีลวดลายอยู่

ประเภทสุดท้าย ขาถ้วยใสแบบมีลวดลายสามเหลี่ยมนูนออกมา เมื่อวิญญาณหยิบถ้วยยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งขึ้นมาดื่มจะรู้สึกว่ามือถูกทิ่มทำให้รู้สึกไม่ค่อยสบายมือ

ภายในหอลืมชาติมีห้องเล็ก ๆมากมายแบ่งเป็น 2 ฝั่งซ้ายขวา **ทางฝั่งซ้าย** สำหรับให้ผู้ที่มีบุญมากใช้ดื่มยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งที่มีรสหวานเข้มข้น มองดูห้องเล็กแต่ละห้องทางฝั่งซ้าย ข้างในมีโต๊ะ

1 ตัวกับเก้าอี้แบบไม่มีพนักพิง บนโต๊ะของแต่ละห้องมียาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งรสหวานเข้มข้นวางอยู่ 1 ถ้วย ยังมีบริกรหญิง 2 นางเสิร์ฟยาต้มสมุนไพรให้วิญญาณดื่ม ผู้ที่มีบุญวาสนาดีก็สามารถนั่งดื่มอยู่ในห้องทางฝั่งซ้ายนี้ คล้ายกับห้องของแขกผู้มีเกียรติบนโลกมนุษย์ สามารถได้รับสิทธิพิเศษ

ลองมองห้องเล็กแต่ละห้อง**ทางฝั่งขวา**กันบ้าง ข้างในก็มีโต๊ะ 1 ตัวกับเก้าอี้แบบไม่มีพนักพิงเหมือนห้องทางฝั่งซ้าย บนโต๊ะมียา ต้มสมุนไพรของยายเมิ่ง 5 รสวางอยู่ 1 ถ้วย แต่บริกรหญิงที่เสิร์ฟยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งให้วิญญาณดื่มมีแค่เพียงนางเดียว ผู้ที่มีบุญปานกลางก็สามารถนั่งดื่มในห้องทางฝั่งขวานี้

เดินต่อไปข้างหน้ามีศาลายายเมิ่งอยู่หลังหนึ่ง ที่แท้ยายเมิ่งก็อยู่ในศาลานี้

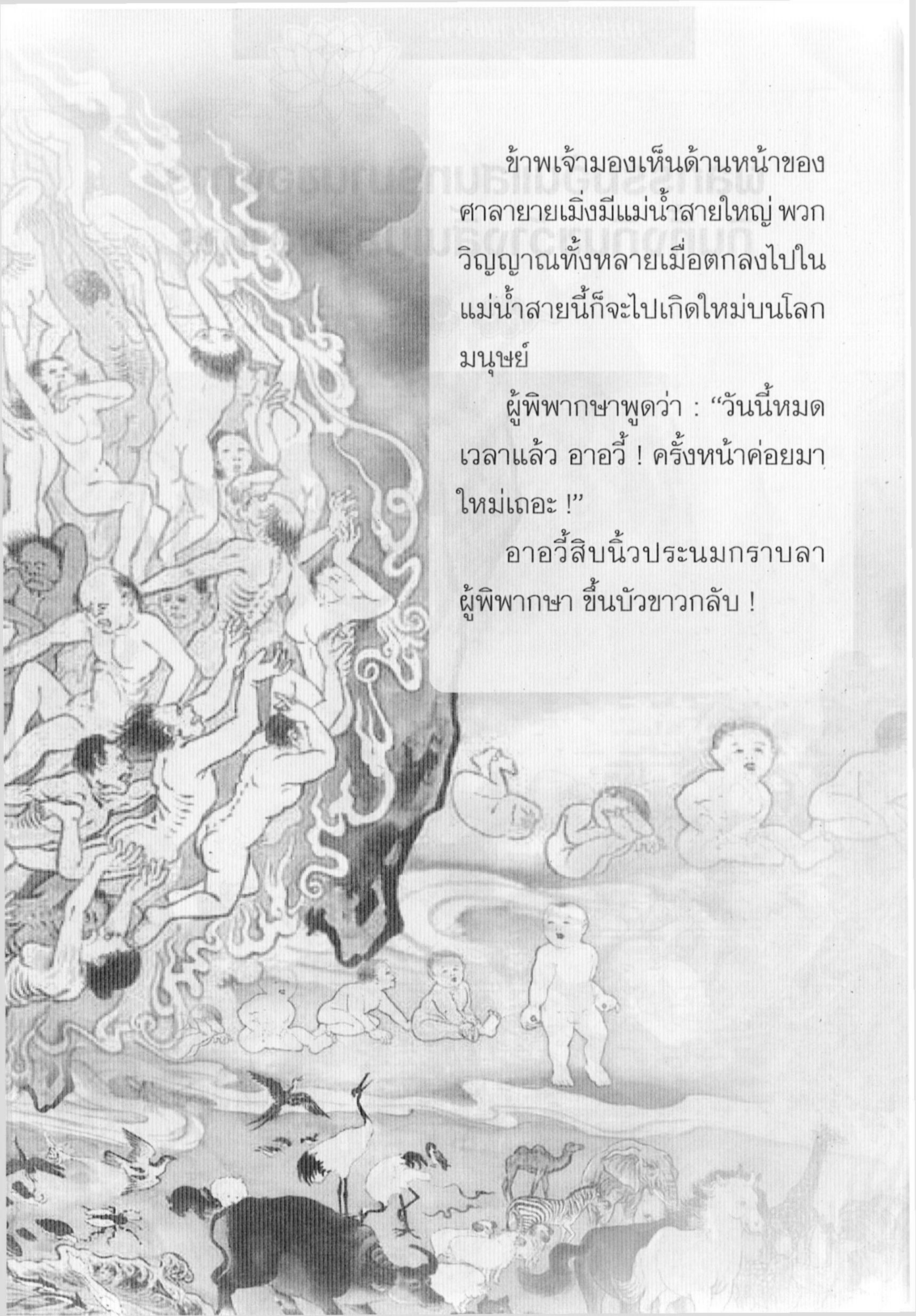
"อาอวี้สิบนิ้วประนมคารวะเทพยายเมิ่ง !"

เทพยายเมิ่งยิ้มให้ข้าพเจ้าเล็กน้อย ผู้พิพากษาบอกว่าโดยปกติแล้วเทพยายเมิ่งจะอยู่ที่ศาลายายเมิ่ง ที่ศาลายายเมิ่งนี้มีเรื่องราวต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย ที่นี่บางครั้งจะพบเห็นพวกวิญญาณส่วนหนึ่งที่ไม่ยอมดื่มยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่ง เวไนยที่มาดื่มยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งที่ศาลายายเมิ่งก็คือเวไนยที่มีบุญน้อย บุญขาดพร่อง ในเมื่อมีบุญน้อย มีบาปกรรมหนักกว่า นายนิรยบาลของที่นี่จึงเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับงานบริการอย่างล้นหลาม พวกนายนิรยบาลต่างก็ถือหอกง่ามอันแหลมคมไว้ในมือ **ข้าพเจ้ามองเห็นวิญญาณมากมายเรียงแถวเข้ามาในศาลายายเมิ่ง พวกเขาดูอ่อนเพลียเหลือเกิน**

ท่าทางกระหายน้ำเป็นอย่างยิ่ง บางคนหมดเรี่ยวหมดแรงไปหมดทั้งตัวแล้ว วิญญาณที่สามารถเดินเองได้ก็จะเดินมาที่ศาลายายเมิ่งเอง พอถึงคิวก็หยิบถ้วยยาต้มสมุนไพรดื่มเอง ส่วนใครที่ร่างกายหมดเรี่ยวแรงไม่สามารถเดินเองได้ก็ต้องให้นายนิรยบาลประคองมาที่ศาลา นายนิรยบาลจะเป็นผู้ป้อนยาต้มสมุนไพรให้วิญญาณดื่ม

ตอนนี้ได้ยินเสียงกรีดร้อง ที่แท้มีวิญญาณหญิงนางหนึ่งไม่ยอมดื่มยาต้มสมุนไพร นางจึงถูกนายนิรยบาลสองนายทุบตี โอ๊ย ! วิญญาณหญิงน่าสงสารมากเลย ! นายนิรยบาลนายหนึ่งใช้หอกง่ามฟาดลงไปที่ขาของวิญญาณหญิง วิญญาณหญิงก็ล้มคว่ำลงบนพื้น เลือดไหลออกที่ขา ส่วนนายนิรยบาลอีกนายหนึ่งเห็นสภาพเช่นนี้ก็รีบใช้หอกง่ามแทงวิญญาณหญิงให้ลุกขึ้น บังคับจับกรอกยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งใส่ปากไป 3 ถ้วย

ผู้พิพากษาบอกว่า **วิญญาณหญิงนางนี้หลังจากที่ไปเกิดบนโลกมนุษย์ ต่อไปจะมีอาการปวดขาและเป็นโรคเกี่ยวกับลำคอ ที่แท้วิญญาณที่ไม่ยอมดื่มยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งไม่เพียงแต่จะต้องถูกนายนิรยบาลทุบตีเท่านั้น ยังต้องถูกลงโทษให้ดื่มยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งเพิ่มขึ้นอีก 2 ถ้วย ผลที่ตามมาหลังจากนี้คือต้องรับความทุกข์ทางร่างกายเพิ่มมากขึ้น** วิญญาณที่ดื่มยาต้มสมุนไพรของยายเมิ่งหมดแล้วต่างก็มีอาการมึนๆงงๆ และถูกพวกนายนิรยบาลประคองตัวพาไปเกิด

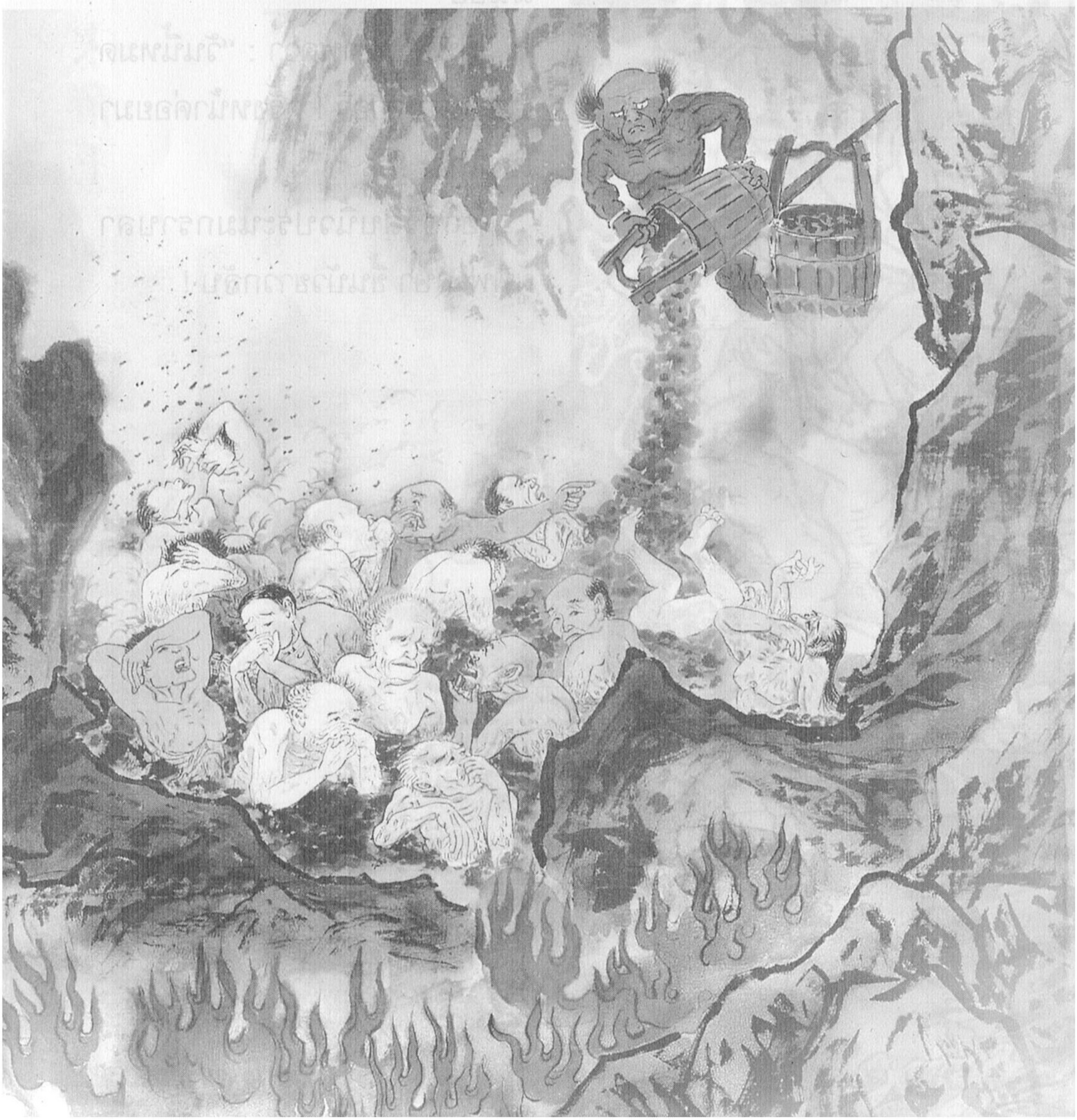


ข้าพเจ้ามองเห็นด้านหน้าของศาลายายเมิ่งมีแม่น้ำสายใหญ่ พวกวิญญาณทั้งหลายเมื่อตกลงไปในแม่น้ำสายนี้ก็จะไปเกิดใหม่บนโลกมนุษย์

ผู้พิพากษาพูดว่า : “วันนี้หมดเวลาแล้ว อาอวี้ ! ครั้งหน้าค่อยมาใหม่เถอะ !”

อาอวี้สิบนิ้วประนมกราบลาผู้พิพากษา ขึ้นบัวขาวกลับ !

ผลกรรมอันแสนทรมานของการกินทิ้งกินขว้างสิ้นเปลืองอาหาร



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สวัสดีผู้พิพากษา

"ผู้พิพากษาคะ วันนี้อยากถามผู้พิพากษาว่า **การกินทิ้งกินขว้างสิ้นเปลืองอาหารมีผลกรรมอย่างไร ?"**

ผู้พิพากษาพูดว่า : "กินทิ้งกินขว้างสิ้นเปลืองอาหาร จะต้องตกนรกรับผลกรรม **เมื่อทุกคนกินอาหาร 1 คำ ไม่ว่าอาหารนั้นคืออะไรก็ตาม จะต้องใช้จิตที่มีความสำนึกคุณและจิตที่มีความละอายใจไปกินอาหารนั้น**

ต้องสำนึกคุณฟ้าดินที่หล่อเลี้ยงพืชพรรณธัญญาหาร

สำนึกคุณชาวนาที่เหน็ดเหนื่อยตรากตรำ

สำนึกคุณบิดามารดาที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูสั่งสอน

สำนึกคุณตัวของเราเองที่ในอดีตชาติเคยสะสมเสบียงบุญเอาไว้ คนจะดำรงชีวิตอยู่ได้ต้องอาศัยอาหาร อากาศ น้ำ รวมทั้งแสงแดด

เหล่านี้คือเหตุปัจจัยภายนอกส่วนหนึ่ง ถ้าหากไม่มีเหตุปัจจัยภายนอกเหล่านี้ โลกมนุษย์ก็จะไม่มีอาหารดี ๆ ด้วยเหตุนี้พวกเราต้องสำนึกคุณฟ้าดินเป็นอันดับแรก **ถ้าหากไม่มีอากาศและแสงแดด**

จากธรรมชาติ ไม่มีผืนแผ่นดินที่มาโอบอุ้มหล่อเลี้ยง แล้วพืชพรรณธัญญาหารจะมาจากไหน ?

ปัจจัยทางธรรมชาติสมบูรณ์พร้อมแล้ว ธัญพืชจำเป็นต้องผ่านขั้นตอนต่างๆ ผ่านความเหนื่อยยากของชาวนาที่เหน็ดเหนื่อยคราดไถ หว่านเพาะเมล็ดพันธุ์ รดน้ำ เก็บเกี่ยว บรรจุหีบห่อ และผ่านขั้นตอนอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เพาะปลูกในฤดูใบไม้ผลิ เก็บเกี่ยวในฤดูใบไม้ร่วง ผ่านฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง 3 ฤดู ที่เรียกว่า : **ไถนากลางแดดกล้า เหงื่อหยดลงสู่ดิน ใครเลยจะรู้ว่าข้าวในจาน ทุกเมล็ดได้มายากลำบาก ชาวนาตากแดดตากฝน ลำบากขนาดไหนต้องทุ่มเทแรงกายแรงใจค่อยๆ เพาะปลูกออกมาเป็นเมล็ดข้าว พวกเราจะต้องสำนึกคุณในความเหนื่อยยากตรากตรำของชาวนา !**

ทุกคนมาเกิดเป็นคนบนโลกนี้ล้วนมาจากอสุจิของพ่อกับเซลล์ไข่ของแม่ ตอนที่พวกเรายังเป็นเด็กเวลาอยากได้อะไรพ่อแม่ก็หามาให้ ดังนั้น **พวกเราต้องสำนึกบุญคุณของพ่อแม่ที่ให้กำเนิดและเลี้ยงดูสั่งสอน ยิ่งต้องรักทะนุถนอมบุญวาสนาของตัวเองที่ในอดีตชาติตัวเองเคยทำทาน รักษาศีล ทำความดี ค่อยๆสะสมบุญเก็บเอาไว้** ถ้าหากว่าคนเรามีบุญวาสนาไม่พอ ก็จะเหมือนกับทวีปแอฟริกา เอธิโอเปีย คองโก หรือเขตพื้นที่ล้าหลังในประเทศจีนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารห่างไกลจากความเจริญ มีประชากรอาศัยอยู่เบาบางหรือประเทศที่ยากจนข้นแค้นอื่นๆ ขาดแคลนอาหารอย่างรุนแรงผู้ใหญ่และเด็กจำนวนมากต่างหิวตาย หรือบางทีอาจจะอดอยากหิวโหยจนหน้าเหลืองร่างกายซูบผอม ขาดอาหารบำรุงอย่างรุนแรง

ต้องรอคอยความช่วยเหลือจากผู้อื่น บางครั้งความช่วยเหลือของผู้อื่นยังไม่ทันที่จะมาถึงก็หิวตายไปซะก่อนแล้ว !

เมื่อทุกคนมาเกิดบนโลกมนุษย์ จะกินเท่าไหร่ สวมใส่เท่าไหร่ รูปร่างสูง เตี้ย อ้วน ผอม สูงศักดิ์หรือต่ำต้อย ทุกข์ภัย ทรัพย์สินเงินทอง อายุขัยเท่าไหร่ ฯลฯ ล้วนถูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้าตั้งแต่ก่อนที่จะมาเกิด ดังนั้น **อาหารที่พวกเรากินแต่ละคำก็คือบุญวาสนาในชาตินี้ของพวกเราที่ได้ถูกพวกเราใช้ไปแล้ว บุญวาสนาที่ยังเหลืออยู่ในชีวิตนี้ก็ลดน้อยลงไปอีกหนึ่งครั้ง คนธรรมดาทั่วไปไม่สามารถเปลี่ยนแปลงชะตาชีวิตที่ถูกกำหนดไว้แล้วได้** มีคนเพียง 2 ประเภทเท่านั้นที่สามารถส่งผลกระทบต่อชะตาชีวิตทำให้ชะตาชีวิตเกิดการเปลี่ยนแปลง ก็คือ “คนที่ดีมาก” กับ “คนที่ชั่วมาก”

คนที่ดีมากแบ่งเป็น 2 ประเภท :

ประเภทแรก คือ **พระพุทธะโพธิสัตว์ ที่เปี่ยมด้วยมหาเมตตามหากรุณาตั้งมหาปณิธานกลับมาเกิดใหม่เพื่อฉุดช่วยกล่อมเกลาเวไนยสรรพสัตว์บนโลกมนุษย์** พระพุทธะโพธิสัตว์สามารถไปมายังโลกมนุษย์ได้อย่างอิสระเสรีโดยไม่ถูกผูกมัดด้วยแรงกรรม บางครั้งเพื่อที่จะฉุดช่วยเวไนยที่มีบุญสัมพันธ์ในโลกมนุษย์ เจตนาที่จะแสดงนิรมาณกายเป็นผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากต่างๆ เพื่อแสดงธรรมฉุดช่วยกล่อมเกลาเวไนยตามเหตุปัจจัย แท้ที่จริงแล้วสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถผูกมัดจิตใจของพระพุทธะโพธิสัตว์ได้เลย มีแต่ปุถุชนเท่านั้นที่ถูกรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ความกลัดกลุ้มในโลกมนุษย์ทำให้สับสนลุ่มหลงไป

คนที่ดีมากอีกประเภทหนึ่ง ก็คือ **ปุถุชนคนทั่วไปแต่มีจิตมหาเมตตา สร้างบุญกุศลอันยิ่งใหญ่อย่างลับๆอยู่เสมอไม่ขาด** คนดีประเภทนี้สามารถทำลายโซ่ตรวนของชะตาชีวิตและยกระดับชะตาชีวิตให้ดีขึ้นๆ

อีกประเภทหนึ่งคือ **คนที่ชั่วมาก เพราะว่าบาปกรรมหนักมากก็จะจมดิ่งลงสู่นรก ดังนั้น ต้องใช้จิตที่มีความละอายใจมาบริโภคอาหาร** อาหารเพียงแค่ใช้บำรุงหล่อเลี้ยงกายเนื้อของพวกเรา กายเนื้อเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ช่วยให้พวกเราสามารถบำเพ็ญปฏิบัติธรรม **พวกเราอย่าให้ความสำคัญกับอาหารมากจนเกินไป อย่าตกเป็นทาสของอาหารอร่อย ตกอยู่ในวังวนของอาหารถูกอาหารทำให้เวียนว่าย และอย่ากินทิ้งกินขว้าง อย่าเหยียบย่ำทำลายธัญพืช**

สมัยก่อนในนรกมี《**นรกหิวโหย**》อยู่ขุมหนึ่งซึ่งเป็นนรกขนาดเล็ก วิญญาณที่รับโทษอยู่ในนรกหิวโหยล้วนเป็นคนที่มีบุญวาสนาค่อนข้างดี เป็นคนที่ร่ำรวยมีฐานะอยู่บนโลกมนุษย์ในอดีต บ้างก็เป็นภรรยาของคนที่มีเงิน บ้างก็เป็นคนที่ทำการค้า เพราะว่าพวกเขามีบุญวาสนาดีก็เลยทิ้งขว้างเหยียบย่ำทำลายพืชพรรณธัญญาหารตามอำเภอใจ หลังจากสิ้นอายุขัยจึงตกนรกหิวโหย **บางคนมีเงินแต่ไม่ยอมทำบุญทำทานให้แก่คนขอทานคนยากจน เมื่อสิ้นอายุขัยก็ต้องตกนรกหิวโหยรับการลงโทษ ให้วิญญาณบาปรับความทุกข์จากความหิวโหยอย่างเต็มที่จึงสามารถรู้ซึ้งถึงคุณค่าของพืชพรรณธัญญาหารได้ด้วยตัวเอง ทั้งนี้จะได้ขจัดความโลภและ**

ความตระหนี่ ในสมัยก่อนวิญญาณบาปที่ถูกตัดสินให้ตกนรกหิวโหยจะรับโทษในระยะเวลาเพียงสั้นตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 50 ปี คนที่ตกนรกหิวโหยมีไม่มาก ส่วนใหญ่คือผู้ใหญ่ที่เป็นคนมีเงิน

ตอนนี้ในนรกทางทิศใต้มี **《เขตพื้นที่นรกจิตธรรมญาณ》** ในเขตพื้นที่นรกจิตธรรมญาณมีมหานรกที่ชื่อว่า《นรกพืชพรรณธัญญาหารอุดมสมบูรณ์》วิญญาณที่รับโทษใน "นรกพืชพรรณธัญญาหารอุดมสมบูรณ์" **ส่วนใหญ่จะเป็นคนวัยหนุ่มสาวซะเป็นส่วนมาก อาหารอะไร ๆ ที่เคยกินทิ้งกินขว้างไว้ล้วนมีหมด สะสมไว้มากมายเหมือนดั่งภูเขาที่ทอดแนวยาวต่อเนื่องกันไม่ขาดช่วง** สมัยก่อนเวไนยที่กินทิ้งกินขว้าง หลังจากที่สิ้นอายุขัยแล้วจะถูกนรกตัดสินให้รับโทษใน"นรกหิวโหย" แต่ตอนนี้ถ้าหากเวไนยกินทิ้งกินขว้าง หลังจากที่สิ้นอายุขัยแล้วจะต้องรับโทษใน"นรกพืชพรรณธัญญาหารอุดมสมบูรณ์"

อยู่บนโลกมนุษย์ไม่ว่าอาหารอะไรก็แล้วแต่ที่เคยกินทิ้งกินขว้าง ทั้งหมดจะถูกเทพสหเทวาจดบันทึกเอาไว้ **เมื่อสิ้นอายุขัยก็ต้องมาที่ "นรกพืชพรรณธัญญาหารอุดมสมบูรณ์" แล้วเอาอาหารทั้งหมดที่กินทิ้งกินขว้างตอนสมัยที่มีชีวิตอยู่ กินต่อให้หมด มีคนวัยหนุ่มสาวจำนวนมากบนโลกมนุษย์ที่ชอบซื้อของกินมามากมาย พอกินไม่หมดก็ทิ้ง** กฎนรกต้องการลงโทษให้วิญญาณบาปรู้ว่า ถ้ากินไม่หมดก็ไม่ต้องซื้อมาให้สิ้นเปลือง ในเมื่อซื้อมาแล้วก็เป็นบุญวาสนาของท่าน จะต้องกินมันให้หมด อาอวี้ตามเรามาเถอะ ตอนนี้เราจะพาท่านไปเข้าชม"

ได้กลิ่นบูดลอยมาเลย กลิ่นเหม็นของอาหาร ยังมีกลิ่นอ้วก เสียงอ้วก เสียงไอ มองเห็นตัวหนังสือตัวใหญ่ **"นรกพืชพรรณธัญญาหารอุดมสมบูรณ์"** นรกขุมนี้มีขนาดใหญ่โตมหึมา ข้างในมีพืชพรรณธัญญาหารอุดมสมบูรณ์จริงๆ อาหารมากมายซะเหลือเกิน มองผ่านๆมองได้ไม่ทั่ว **เหมือนภูเขาคล้ายธัญพืช น่ากลัวมาก มีกับข้าวจำนวนนับไม่ถ้วน ขนมอบกรอบต่างๆ ทั้งห่อใหญ่ห่อเล็ก อาหารต่างๆหลากหลายประเภท เยอะแยะมากมายจนไม่สามารถนับจำนวนได้หมด ยังมีน้ำและเครื่องดื่มอีกเป็นถังๆ บรรจุอยู่**

ผู้พิพากษาบอกว่า วิญญาณบาปแต่ละตนต่างมีเขตพื้นที่อาหารของตัวเอง ในเขตพื้นที่อาหารส่วนตัวของแต่ละคนก็คืออาหารที่วิญญาณบาปกินทิ้งกินขว้างตอนสมัยที่ยังมีชีวิตอยู่ ไม่มีผิดพลาดเลยแม้แต่น้อย ภายใน"นรกพืชพรรณธัญญาหารอุดมสมบูรณ์" ข้าพเจ้ามองเห็นหนุ่มสาวมากมาย ผู้พิพากษาบอกว่า นอกจากพวกเขาจะถูกตัดสินให้รับโทษในนรกขุมนี้แล้ว พวกเขายังประพฤติผิดในเรื่องกามและยังทำบาปในเรื่องอื่นๆ อีกด้วย

ตอนนี้ลองเดินไปสอบถามวิญญาณหญิงสาวตรงนั้นดูสักหน่อย! ข้าพเจ้ามองเห็นเขตพื้นที่อาหารอันกว้างใหญ่ของวิญญาณหญิงสาวนางนี้แล้ว ช่างน่ากลัวเหลือเกิน ไม่รู้ว่าต้องใช้เวลานานกี่ปีกี่เดือนถึงจะกินหมด ดูไปแล้ววิญญาณหญิงสาวนางนี้ค่อนข้างจะสวยหน่อย นางกำลังอ้วกอย่างทุกข์ทรมาน ! "อาหมีถัวฝอ ! คุณรู้สึกเป็นอย่างไรบ้าง ? สามารถบอกข้าพเจ้าได้หรือไม่ว่าเพราะเหตุใดถึงมาอยู่ที่นี่ ?"

วิญญาณหญิงสาวบอกว่า : "ลำบากเหลือเกิน ลำบากเป็นที่สุด รู้สึกว่าทุก ๆ วินาทีมันคือความทุกข์ทรมานเป็นอย่างยิ่ง ฉันอ้วกแตกจนแทบจะตายอยู่แล้ว ! ท่านคือใคร ? ขอให้ท่านโปรดช่วยฉันออกไปได้หรือไม่ ?"

ข้าพเจ้าถามซ้ำ : "บอกข้าพเจ้าได้หรือไม่ว่าเพราะเหตุใดคุณถึงมาอยู่ที่นี่ ?"

วิญญาณหญิงสาวบอกว่า : "ฉันจะเล่า ฉันจะเล่า ! ตอนที่ฉันมีชีวิตอยู่ชอบซื้อของกินมามากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งชอบซื้ออาหารอร่อย ๆ ทุกชนิด ทุกประเภทกลับมา แต่ตัวเองก็ไม่ใช่คนที่กินเยอะ เพราะกลัวว่าจะอ้วน กลัวจะส่งผลกระทบต่อรูปร่าง แต่ทุก ๆ วันก็มักจะซื้ออาหารที่ตัวเองชอบกลับมามากมาย ฉันมีความเคยชินอยู่อย่างหนึ่ง คือ แต่ไหนแต่ไรมาฉันจะไม่กินอาหารเก่า ฉันจะกินแต่เฉพาะอาหารที่สดใหม่เท่านั้น ขอเพียงแค่ได้เห็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ฉันก็จะซื้อมันอย่างแน่นอน เมื่อกินไม่หมดก็ทิ้ง วันแล้ววันเล่าสะสมเป็นเวลานาน ตอนนี้ถูกลงโทษอยู่ในนรก กลับกลายเป็นว่าของทั้งหมดที่เคยกินทิ้งกินขว้างตอนสมัยที่มีชีวิตอยู่ ฉันจะต้องเอากลับมากินต่อให้หมด น่าเศร้าจริง ๆ ยังมีน้ำอีกมากมายที่ฉันเปิดก๊อกน้ำทิ้งไว้ตลอดเวลาตอนที่ฉันล้างหน้าแปรงฟัน"

วิญญาณหญิงสาวร้องไห้คร่ำครวญอย่างหนัก มองเห็นอาหารที่บูดเน่าส่งกลิ่นเหม็นเต็มไปด้วยเชื้อราและหนอนตัวใหญ่ ทำให้ไม่เจริญอาหารเลยจริง ๆ

มองดูอีกราย รายนี้เป็นวิญญาณหญิงที่อายุมากกว่า เขตพื้นที่อาหารของนางเมื่อเทียบกับวิญญาณหญิงสาวเมื่อครู่นี้แล้วยังใหญ่โตกว่าหลายเท่านัก ยิ่งเพิ่มความน่ากลัวมากยิ่งขึ้น ! เขตพื้นที่อาหารของนางไม่เพียงแต่ใหญ่โตเท่านั้น อาหารยังบูดเน่าน่าสะอิดสะเอียนเป็นอย่างยิ่ง ล้วนเป็นของเสียขึ้นรา สภาพอาหารเปลี่ยนสีเต็มไปด้วยหนอนและเชื้อแบคทีเรีย จะกินเข้าไปได้อย่างไรกันล่ะ! เห็นแล้วหนาวสั่นไปทั้งหัวใจ ! "อาหมีถัวฝอ ! บอกข้าพเจ้าได้หรือไม่ว่าคุณมาอยู่ที่นี่ได้อย่างไร ?"

วิญญาณหญิงบอกว่า : "**ตอนที่ฉันมีชีวิตอยู่เป็นแม่บ้านอยู่ในบ้าน แต่ไม่ชอบทำงานบ้าน เพื่อประหยัดเวลาในการไปซื้อผักก็มักจะซื้อผักกลับมาที่บ้านเป็นจำนวนมาก แต่เป็นเพราะว่าผักไม่สามารถเก็บไว้นานๆได้ เก็บไว้นานก็เสีย และเป็นเพราะว่าฉันมักจะทำกับข้าวมากเกินไป กินไม่หมดก็เททิ้ง ผักมากมายถูกฉันทิ้งไปเพราะเก็บไว้จนเสีย !**

สามีของฉันมักจะตำหนิฉันเป็นประจำ สั่งฉันว่าอย่าใช้น้ำสิ้นเปลือง อย่าเปิดก๊อกน้ำทิ้งไว้เวลาล้างถ้วยล้างชาม เวลาที่สามีตำหนิฉัน แน่นอนว่าฉันก็จะโต้ตอบกลับไปด้วยถ้อยคำที่หยาบคาย ทะเลาะกันส่งเสียงเอะอะโวยวาย จนกระทั่งสามีหยุดพูด **เขาสั่งฉันว่าอย่ากินทิ้งกินขว้าง ไม่เพียงแต่ฉันจะไม่ฟังคำสั่งเท่านั้นฉันยังเจตนาซื้อกลับมาเยอะๆแล้วปล่อยให้มันเน่าเสียจากนั้นก็เอาไปทิ้ง** ผลลัพธ์คือ เมื่อสิ้นอายุขัยแล้วก็ถูกพญายมตัดสินให้มารับโทษใน "นรกพืชพรรณธัญญาหารอุดมสมบูรณ์" กินอาหารทั้งหมดที่เมื่อก่อนฉันทิ้ง

มัน ตอนนี้ฉันเสียใจมากที่ไม่ฟังคำพูดของสามี”

ตอนนี้นายนิรยบาลก็มาจับตัวนางกลับไปกินอาหารต่อแล้ว

อาอวี้อยากถามผู้พิพากษาว่า : “ถ้าหากไม่มีเจตนาที่จะทำให้อาหารเสีย แล้วอย่างนี้ยังต้องกินอาหารนั้นไหม ?”

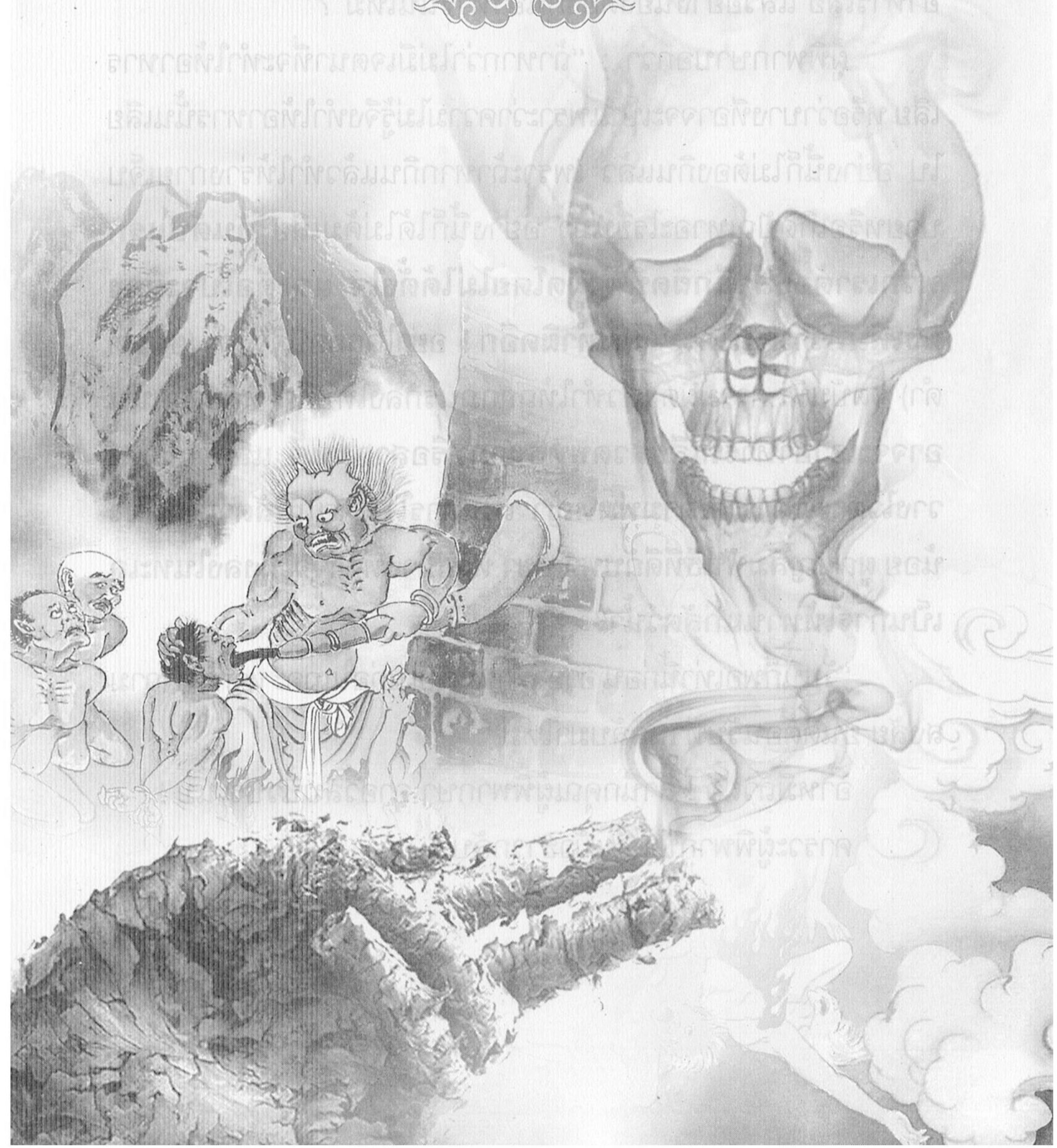
ผู้พิพากษาบอกว่า : “ถ้าหากว่าไม่มีเจตนาที่จะทำให้อาหารเสีย หรือว่าบางทีอาจจะเป็นเพราะว่าความไม่รู้จึงทำให้อาหารนั้นเสียไป อย่างนี้ก็ไม่ต้องกินแล้ว เพราะถ้าหากกินแล้วทำให้ร่างกายเจ็บป่วยหรือเกิดปัญหาอะไรขึ้นมา อย่างนี้ก็ได้ไม่คุ้มเสีย **อันดับแรกพวกเราต้องสำนึกผิดที่ทำผิดโดยไม่ได้ตั้งใจ และต่อไปจะต้องยิ่งเพิ่มความระมัดระวังไม่ทำผิดอีก !** อย่าได้ถูกอนิจจังดำ (ยมทูตดำ) จดบันทึกความผิดแล้วทำให้ถูกกฎนรกลงโทษอีก **หลังจากนั้นอาจจะเอาอาหารที่เสียสวดพุทธนามหรือสวดมนต์ แล้วจึงนำไปวางไว้ตามป่า หรือตามพุ่มหญ้า เป็นการให้ทานแก่สัตว์เล็กสัตว์น้อย ผูกบุญสัมพันธ์ที่ดีกับพวกเขา หรือบางทีอาจจะทิ้งลงในทะเลเป็นการให้ทานแก่สัตว์น้ำ**”

“วันนี้ก็พอเท่านี้ก่อน อาอวี้ท่านกลับไปก่อนเถอะ หากมีคำถามสงสัย ยินดีต้อนรับท่านกลับมาใหม่”

อาหมีถัวฝอ ! สำนึกคุณผู้พิพากษา อาอวี้สิบนิ้วประนม !

คารวะผู้พิพากษา ขึ้นบัวขาวกลับ !

บุญวาสนาและอายุขัย ถูกบั่นทอนด้วยการสูบบุหรี่



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สือบนิ้วประนมคารวะผู้พิพากษา !

วันนี้อยากถามผู้พิพากษา : "เกี่ยวกับการสูบบุหรี่ ในเมืองต่าง ๆต่างก็มีโฆษณาบุหรี่ ในเมืองที่เจริญหน่อยก็ดีหน่อย ในโฆษณาจะมีบอกปริมาณของนิโคตินที่บรรจุอย่างชัดเจน บอกว่าการสูบบุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือบางทีก็ห้ามสูบบุหรี่ในที่สาธารณะ ส่วนในเมืองที่ยังล้าหลังหน่อย ตามห้องอาหาร ตามร้านเหล้า บนโต๊ะจะมีที่เขี่ยบุหรี่อยู่ ทั่วทุกๆ ที่ก็จะเห็นคนสูบบุหรี่ การสูบบุหรี่ตามกฎนรกแล้วไม่ว่าอย่างไรก็ตามเป็นการสร้างความผิดบาปและต้องถูกลงโทษใช่หรือไม่ ?"

ผู้พิพากษาบอกว่า : "**การสูบบุหรี่มีผลเสียมากมาย มีแต่โทษไม่มีประโยชน์เลยแม้แต่นิดเดียว พูดอย่างคร่าว ๆ นอกจากจะเป็นการทำลายสุขภาพร่างกายของตัวเองโดยตรง เป็นการบั่นทอนบุญวาสนาและอายุขัย** ทำให้ทรัพย์มลายไป ทำให้คนไม่ชอบ ทำให้ปากมีกลิ่นเหม็น ทำให้รัศมีแห่งกายหมองหม่น มักจะเจ็บป่วยด้วยโรคซึมเศร้า พลังปราณขาดพร่อง ยังเป็นการสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมโดยตรง เป็นการทำลายสุขภาพของผู้อื่น **หากเป็น**

ผู้ที่ศึกษาบำเพ็ญพุทธธรรม เทพธรรมบาลก็จะหลีกห่างไม่เข้าใกล้ ไม่สามารถไปเกิดในแดนวิสุทธิภูมิ การสูบบุหรี่ตามกฎนรกแล้วจะต้องถูกลงโทษ คนที่สูบบุหรี่จะบั่นทอนบุญวาสนาและอายุขัยของตัวเองลง

การบั่นทอนบุญวาสนาและอายุขัยนี้แบ่งเป็น 2 ประเภท

ข้อ 1 เป็นการทำลายสมรรถภาพต่าง ๆของอวัยวะภายในร่างกายทั้งหมดของตัวเองในชาตินี้ อวัยวะภายในที่สำคัญที่สุดของคน อย่างเช่น ปอด ตับ สมอง ตา จมูก หลอดลม หลอดเลือดแดงใหญ่ หลอดเลือดแดงเล็กของร่างกาย และอื่นๆเป็นต้น จะเสื่อมลงอย่างรวดเร็วเพราะบุหรี่ ยิ่งไปกว่านั้นยังทำให้อวัยวะภายในต่างๆเป็นโรคเรื้อรัง ประเภทนี้เพราะสูบบุหรี่จึงทำให้เกิดโรค แค่เลิกบุหรี่อาการก็จะค่อย ๆดีขึ้น แล้วบุญวาสนากับอายุขัยที่ถูกบั่นทอนลงไปเพราะการสูบบุหรี่ก่อนหน้านี้ก็สามารถอาศัยการสำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาป ทำความดีสะสมบุญกุศล แนะนำส่งเสริมผู้อื่นให้เลิกบุหรี่ และอื่นๆเป็นต้น มาชดเชยบุญวาสนาและอายุขัยกลับคืนมา

ข้อ 2 เป็นการบั่นทอนความสว่างไสวแห่งจิตญาณเดิมของตัวเอง การบั่นทอนชนิดนี้ส่งผลกระทบที่รุนแรงกว่า ถึงที่สุดแล้วคนเราจะต้องไม่ขาดจากการยกระดับความสว่างไสวแห่งจิตญาณเดิมของตัวเอง ถ้าหากความสว่างไสวแห่งจิตญาณเดิมถูกบั่นทอนลงแล้ว ไม่ว่าอย่างไรก็ตามชีวิตคนจะต้องก้าวเข้าสู่ทิศทางอันมืดมนอย่างแน่นอน ในเมื่อความทุกข์ทรมานเป็นสิ่งที่ใครๆ ต่างก็ไม่ปรารถนา เวไนยสรรพสัตว์ทั้งหลายต่างก็ปรารถนาให้ตัวเองมีความ

สุข **คนที่สูบบุหรี่ร่างกายของตัวเองจะไม่แข็งแรง คนที่สูบบุหรี่จะอายุสั้นกว่าคนที่ไม่สูบบุหรี่** คนวัยรุ่นหนุ่มสาวสูบบุหรี่จะทำให้เป็นหมัน มีลูกยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงที่สูบบุหรี่จะทำให้ประจำเดือนไม่ปกติ เมื่อประจำเดือนมาก็จะทำให้ปวดท้อง ปวดเอวปวดหลัง ปวดหัว อารมณ์ไม่ดี ร่างกายเป็นไข้หนาวสั่นตัวร้อน และอื่นๆเป็นต้น ชาวโลกมากมายต่างเข้าใจว่าเป็นเรื่องปกติ แท้ที่จริงล้วนเกิดจากการสูบบุหรี่ หากเลิกบุหรี่สิ่งเสพติด ประจำเดือนก็จะดีขึ้นแน่นอน

แน่นอนว่าในกรณีของบางคนย่อมไม่เกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ **ประจำเดือนของผู้หญิงบางคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับแรงกรรมในอดีตชาติ** ประจำเดือนของผู้หญิงส่วนหนึ่งจะมีลักษณะที่พิเศษกว่า พวกเขาไม่เคยสูบบุหรี่แต่ว่าเฉพาะตอนช่วงที่มีประจำเดือนจะเป็นช่วงที่เจ็บปวดทรมานเป็นอย่างยิ่งของพวกเขา **ปวดประจำเดือนอย่างรุนแรง ไม่ว่าจะหาหมอรักษากินยาอย่างไรก็ไม่หาย ได้แต่รอคอยให้ความเจ็บปวดในช่วงที่มีประจำเดือนของแต่ละเดือนผ่านพ้นไปเอง เป็นการสลายวิบากกรรมของความเจ็บปวด**

และยังมีอีกประเภทหนึ่ง คือ ในช่วงที่มีประจำเดือนมักจะทำให้รู้สึกเกิดความอึดอัดยุ่งยากต่างๆในการดำเนินชีวิต จะทำอะไรก็ไม่สะดวก มีเลือดไหลกะปริดกะปรอยตลอดไม่หยุด เป็นเช่นนี้อยู่นานหลายปีไม่ดีขึ้น หาหมอรักษาก็ไม่มีประโยชน์

ผู้หญิง 2 ประเภทนี้เป็นเพราะว่า **มีเศษกรรมจากกรรมปาณาติบาตและกาเมสุมิจฉาจารในอดีตชาติค่อนข้างหนัก** ทำให้ชาตินี้เป็นโรคประจำเดือนผิดปกติ ผู้หญิง 2 ประเภทนี้ **จะต้องบังเกิด**

จิตสำนึกขอขมากรรมต่อแรงกรรมในอดีตชาติ จะต้องปรับเปลี่ยนจิตใจเสียใหม่ สลายกรรมในอดีต และต้องกินเจ สวดพุทธนาม ทำความดีสะสมบุญกุศล ต่อจากนั้นเสริมด้วยการกินอาหารที่ช่วยบำรุงร่างกายของตัวเอง เมื่อเวลาผ่านไปช่วงระยะเวลาหนึ่งก็จะค่อยๆ ปรับสภาพเป็นปกติ

โรคประเภทนี้ก่อนอื่นอันดับแรกจะต้องบังเกิดจิตขจัดอกุศลกรรมที่เคยทำไว้ในอดีตชาติก่อน ทุกๆวันสำนึกขอขมากรรมต่ออกุศลกรรมที่ตัวเองทำไว้ในอดีตชาติ พลังแห่งการสำนึกขอขมากรรมบวกกับพลังแห่งพุทธานุภาพอันยิ่งใหญ่จากการสวดพุทธนามทุกๆ วันและพลังของบุญกุศลที่ทำความดีสะสมไว้ **พลังแห่งการสำนึกขอขมากรรม พลังแห่งพุทธานุภาพ และพลังแห่งบุญกุศล สามพลังรวมเป็นหนึ่งเช่นนี้ หากทุกๆวันยืนหยัดปฏิบัติตามคำพูดที่กล่าวไว้ข้างต้น มีพลังทั้งสามอย่างนี้ ก็จะค่อยๆสามารถสลายวิบากกรรมให้ฟื้นฟูกลับคืนเป็นปกติได้อย่างแน่นอน** สำหรับการฟื้นฟูเป็นปกติของแต่ละคนจะต้องใช้เวลาแตกต่างกัน เพราะว่าแรงกรรมในอดีตของแต่ละคนแตกต่างกัน เมื่อผลกรรมปรากฏออกมา ระยะเวลาในการรับผลกรรมก็จะแตกต่างกัน แรงกรรมตั้งแต่ต้นจนจบจะต้องใช้เวลาสักระยะหนึ่งเพื่อให้เวไนยได้สัมผัสรู้ถึงความทุกข์ยากลำบากต่างๆทางร่างกาย แรงกรรมจึงจะสามารถค่อยๆสลายไป

มีชาวโลกมากมายที่ไม่สามารถมองเห็นพฤติกรรมในการละเมิดศีลของตัวเองในอดีตชาติ มองเห็นเพียงแค่วิบากกรรมต่างๆที่กำลังส่งผลอยู่ตรงหน้าในชาติปัจจุบัน ทำให้เกิดความไม่

พอใจและเกิดการตำหนิกล่าวโทษต่าง ๆมากมายต่อชีวิตและเรื่องของคนรอบข้าง ส่วนใหญ่ก็เป็นเพราะว่าคู่กรณีฝ่ายตรงข้ามมองไม่ทะลุปรุโปร่งถึงมูลเหตุที่ทำให้เกิดเหตุต้นผลกรรม 3 ชาติ อีกทั้งความเข้าใจผิดต่าง ๆ ของตัวเราเองรวมถึงทัศนะความคิดบางอย่างที่ไม่ถูกต้องของตัวเราเองก็ยิ่งยกระดับเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น ความผิดพลาดเสียหายระหว่างคนกับคนจึงยิ่งลุกลามบานปลายขึ้นด้วยประการฉะนี้

ในตอนที่ชีวิตของพวกเราประสบพบเจอกับเรื่องที่ไม่สมมาดปรารถนาต่างๆ ก่อนอื่นจะต้องย้อนมองสำรวจตน ถามใจตัวเองว่าเพราะเหตุใดคนอื่นๆถึงเป็นปกติดี มีแต่ตัวเองที่พบเจอกับเรื่องที่ไม่สมมาดปรารถนาเช่นนี้ **นี่คือวิบากกรรมของตัวเองที่กำลังส่งผลอยู่ในขณะนี้ ตัวเองจะต้องสำนึกขอขมากรรมต่อแรงกรรมของตัวเองก่อน แก้ไขพฤติกรรมต่าง ๆในชีวิตประจำวันของตัวเองให้ถูกต้องก่อน เรื่องทุกอย่างที่ไปทำจะต้องสอดคล้องต่อหลักธรรม** ถึงแม้ว่าความสามารถจะมีไม่เพียงพอ ขอเพียงทำอย่างสุดความสามารถ สำหรับในแง่ของเหตุต้นผลกรรมแล้วก็พูดได้ว่าทำได้อย่างสมบูรณ์ไม่ขาดตกบกพร่อง กฎแห่งกรรมเด็ดขาดยุติธรรมตลอดไป

หากสตรีมีครรภ์สูบบุหรี่ ภูมิคุ้มกันแต่กำเนิดของทารกในครรภ์จะลดลง ส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการทางสมองตามปกติของทารกในครรภ์ และยังส่งผลกระทบโดยตรงต่อสมรรถภาพของอวัยวะภายในต่าง ๆของทารก **สตรีมีครรภ์ที่สูบบุหรี่ ทารกที่คลอดออกมาจะมีภูมิคุ้มกันบกพร่อง ป่วยง่าย เป็น**

ไข้หวัดง่าย หลอดลมอักเสบเรื้อรัง ไอง่าย เจ้าอารมณ์ ขาดสมาธิในการเรียนหนังสือ ความคิดฟุ้งซ่านง่าย

ตอนที่ชีวิตอยู่ในครรภ์ของมารดา ก็คือช่วงเวลาที่ชีวิตของทารกในครรภ์กำลังก่อเกิด กายเนื้อของคนๆ หนึ่งในชาติภพใหม่กำลังถือกำเนิดขึ้นเป็นทารก ก่อนที่ทุกคนจะมาเกิด บุญวาสนาที่จะได้รับในชาติภพใหม่ก็ถูกลิขิตเอาไว้แล้ว **ถึงแม้ว่าชะตาชีวิตจะถูกกำหนดไว้แน่นอนแล้ว แต่หลังจากที่เกิดมา นิสัยและความประพฤติดี-ชั่วสามารถแก้ไขชะตาชีวิตได้ สามารถยกระดับชะตาชีวิตให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ หรือทำให้ชะตาชีวิตตกต่ำลงเรื่อย ๆ 10 เดือนที่คุณแม่อุ้มท้องมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง**

หากช่วงที่ตั้งครรภ์คุณแม่สูบบุหรี่ ลูกในครรภ์ก็จะมีความบกพร่องแต่กำเนิด ส่วนจะบกพร่องมากหรือน้อยก็ต้องดูระดับปริมาณในการสูบบุหรี่ของคุณแม่ที่ตั้งครรภ์มาเป็นตัวกำหนด หากคุณแม่ที่ตั้งครรภ์มีการเสริมสร้างพัฒนาการทางความคิดและการกระทำที่ดีงามให้ลูกน้อยตั้งแต่อยู่ในครรภ์ จะเป็นการสร้างพื้นฐานชีวิตที่ดีงามตั้งแต่เกิดให้เด็กน้อยหลังจากนี้ไปอีกหลายสิบปี เวไนยที่มีบุญสัมพันธ์ที่ได้พบเห็นบทความนี้ก็คือผู้ที่มีบุญ หวังว่าทุกคนจะกลับตัวและนำบทความนี้ไปเผยแพร่บอกต่อซึ่งกัน

หากตัวของคุณแม่ที่ตั้งครรภ์เองรักษาศีลพรหมจรรย์บริสุทธิ์ในระหว่างสิบเดือนที่ตั้งครรภ์ ละกาม ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มเหล้า กินเจสะอาด สวดท่องพุทธนาม รักษาสภาวะจิตใจให้อ่อนโยน เช่นนี้แล้ว ต่อการเจริญเติบโตทางสมอง การเจริญเติบโต

ของอวัยวะภายในต่าง ๆ รวมถึงการปรับอุปนิสัยหลังคลอดของทารกในครรภ์ ล้วนมีประโยชน์และมีส่วนช่วยเป็นอย่างยิ่ง ตอนนี้ถึงแม้ว่าอาหารเจบนโลกมนุษย์จะมีสารเคมีทางการเกษตรตกค้าง แต่ก็ยังดีกว่าหายนะต่าง ๆจากอาหารที่เป็นเนื้อสัตว์ และยังเป็นการหลีกเลี่ยงการผูกเวรกับเวไนย สำหรับข้อดีของอาหารเจในที่นี้จะไม่ขอกล่าวมาก บนโลกมนุษย์มีหนังสือต่าง ๆมากมายเกี่ยวกับประโยชน์ของอาหารเจ สามารถค้นคว้าหาข้อมูลได้

ทารกในครรภ์กินเจ ก็เรียกว่า **"กินเจตั้งแต่อยู่ในครรภ์" สติปัญญาของเด็กที่กินเจตั้งแต่อยู่ในครรภ์ย่อมดีกว่าเด็กที่กินเนื้อสัตว์อย่างแน่นอน ร่างกายจะแข็งแรงกว่า และยังสามารถรักษาความสว่างไสวแห่งจิตญาณเดิมอันดีงามได้** ตรงจุดนี้สำคัญเป็นอย่างยิ่ง ความสว่างไสวแห่งจิตญาณเดิมของแต่ละคนจะค่อย ๆ ถูกแปดเปื้อนหลังจากที่มาเกิดบนโลกมนุษย์ ถ้าหากเป็นเพราะว่าคุณแม่ที่ตั้งครรภ์สูบบุหรี่ จึงทำให้ทารกในครรภ์มีความบกพร่องแต่กำเนิด หลังจากที่คุณแม่รอคอยจนกระทั่งเด็กทารกคลอดออกมาลืมตาดูโลกแล้ว คุณแม่ยังจะต้องใช้เวลานานเพิ่มมากยิ่งขึ้นไปอีกในการรอคอยเหตุปัจจัยต่าง ๆ ที่จะมาชดเชยความบกพร่องที่มีมาแต่กำเนิดนี้

คนที่สูบบุหรี่นอกจากจะเป็นการบั่นทอนบุญวาสนาและอายุขัยของตัวเองแล้ว **หากคนที่สูบบุหรี่ทำให้คนรอบข้างที่ไม่ได้สูบบุหรี่เหล่านั้นกลายเป็นผู้สูดควันบุหรี่โดยตรงเป็นระยะเวลายาวนาน คนที่สูบบุหรี่นี้ก็จะต้องถูกบั่นทอนบุญวาสนาและอายุขัยลงไปอีก** เพราะคนที่สูบบุหรี่ทำลายสุขภาพร่างกายของผู้อื่นโดยตรง

เป็นพฤติกรรมที่ทำร้ายผู้อื่นอีกทั้งยังเป็นการบั่นทอนบุญวาสนาซึ่งไม่เกิดประโยชน์กับตัวเอง

คนที่สูบบุหรี่เมื่อสูบบุหรี่แต่ละมวน เทพสหเทวาที่อยู่ข้างๆ กายจะรีบจดบันทึกว่า **"สูบบุหรี่อยู่คนเดียวตามลำพัง 1 มวน"** เมื่อสะสมแต้มจนครบ 1 ซองก็จะจดบันทึกหักบุญวาสนา 1 ครั้ง การหักบุญวาสนานี้ยกตัวอย่างเช่น เมื่อทำเรื่องอะไรก็จะพบเจอกับอุปสรรคต่างๆ ถ้าหาก 2 ซองขึ้นไปอุปสรรคก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น ถ้าหากว่ารอบๆข้างของคนที่สูบบุหรี่มีคนอื่นอยู่ในที่นั้นด้วยก็จะหักบุญวาสนาเพิ่มมากขึ้นอีก อย่างเช่นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจะไม่ดี ถูกด่ากะทันหัน เกิดปัญหากับคนอื่นๆเป็นต้น คนที่สูบบุหรี่เป็นเวลายาวนานนอกจากจะถูกหักบุญวาสนาแล้วยังจะถูกลดอายุขัยลงอีกด้วย

ถ้าหากเดิมทีชะตาชีวิตของคนที่สูบบุหรี่ถูกลิขิตให้ปีนี้ได้ขึ้นเงินเดือน บุญวาสนานี้จะถูกล้มเลิกไป หรือหากทำการค้าเดิมทีจะต้องสมมาดปรารถนาได้กำไรมาก้อนหนึ่ง แต่ในช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดจะเกิดปัญหาไม่สามารถทำการซื้อขายได้สำเร็จ เป็นต้น ความสว่างไสวแห่งจิตญาณเดิมของคนที่สูบบุหรี่เป็นเวลายาวนานจะค่อยๆหมดไป เมื่อสิ้นอายุขัยไม่สามารถไปเกิดในสุคติภูมิได้ มีแต่จะตกต่ำลง เพราะความสว่างไสวทั้งหมดของร่างกายถูกปกคลุมด้วยหมอกควัน"

ข้าพเจ้าพูดว่า : "ผู้พิพากษาคะ! อยากถามว่าคุณปู่ของข้าพเจ้าก็สูบบุหรี่มาเป็นเวลายาวนาน แต่คุณปู่ของข้าพเจ้ามีอายุขัยถึง 92

ปี เรื่องนี้กลายเป็นข้ออ้างซึ่งเป็นอุปสรรคขัดขวางข้าพเจ้าในการเตือนคุณพ่อให้เลิกบุหรี่”

ผู้พิพากษาบอกว่า : “อาอวี้! **คุณปู่ของท่านชาติก่อนเป็นสาธุชนคนดีคนหนึ่งที่ได้สะสมผลบุญของการมีอายุยืน มีครอบครัวเจริญรุ่งเรือง มีลูกหลานเต็มบ้าน ชาตินี้เขาควรมีอายุขัยถึง 102 ปี แต่น่าเสียดาย เป็นเพราะสูบบุหรี่เลยถูกลดอายุขัยลงไป 10 ปี**

เดิมทีคุณปู่ของท่านเป็นคนที่อายุยืนคนหนึ่ง อายุ 92 ปีนี่คือถูกลดอายุขัยลงแล้ว ก่อนที่เขาจะสิ้นใจนั้น เป็นเพราะว่าปอดของเขาเสื่อมสมรรถภาพลงอย่างรุนแรง ไอและหิวตาย คุณปู่ของท่านตายก่อนกำหนด แต่ก็ไม่ใช่ว่าสาเหตุทั้งหมดจะมาจากการสูบบุหรี่แล้วถูกลดอายุขัย ยังมีสาเหตุอย่างอื่นอีกอย่างหนึ่งนั่นก็คือ อาสะใภ้ของท่าน ตอนที่คุณปู่ของท่านอายุ 90 ปี หลังจากที่คุณย่าของท่านตายจากโลกไปแล้ว คุณปู่ของท่านก็ไม่มีคนคอยดูแลอยู่ข้างๆเขา อาสะใภ้ของท่านปฏิบัติต่อคุณปู่ของท่านอย่างโหดร้าย ยามปกติมักจะไม่ให้อาหารคุณปู่ของท่านกิน แถมยังปากจัด ดุด่าคุณปู่ของท่าน

ในตอนแรกนั้นอาสะใภ้ของท่านพยายามอย่างสุดความสามารถต้องการที่จะมาดูแลคุณปู่ของท่าน จุดประสงค์ก็เพื่อครอบครองทรัพย์สมบัติของคุณปู่ของท่าน อาสะใภ้ของท่านไม่เข้าใจในเรื่องเหตุต้นผลกรรม เข้าใจว่าตัวเองประสบความสำเร็จแล้ว ในทางตรงกันข้ามคุณปู่ของท่านเพื่อประคองรักษาความปรองดองของครอบครัวจึงเลือกที่จะอดทนทุกอย่างเพียงลำพังผู้เดียวโดยไม่บอกใครจนกระทั่งตายจากโลกไปอย่างเดียวดาย

สาเหตุการตายที่แท้จริงอีกอย่างของคุณปู่ของท่านก็คือ ถูกปล่อยให้หิวตาย ในเรื่องนี้คุณปู่ของท่านไม่เพียงแต่สามารถสลายกรรมได้เท่านั้น แต่ยังเป็นการสะสมบุญไว้แล้วด้วยส่วนหนึ่ง ด้วยเหตุนี้ต่อมาในภายหลัง หลังจากที่อาอวี้ศึกษาพุทธธรรมได้ไม่นาน เมื่อสวดพุทธนามเพียงนิดหน่อย คุณปู่ของท่านก็สามารถได้รับการฉุดช่วยให้ไปสวรรค์แล้ว **คุณปู่ของท่านก่อนที่จะสิ้นใจตายยอมอดทนทุกอย่างโดยไม่ปริปากบ่นด้วยความคับแค้นใจเลยแม้แต่คำเดียว จึงเป็นบุญกุศลที่สามารถสลายแรงกรรมไปได้ส่วนหนึ่ง** ส่วนอาสะใภ้ของท่านก็ได้ปลูกเพาะเมล็ดพันธุ์แห่งบาปกรรมอันใหญ่หลวงลงไปเรียบร้อยแล้ว

เนรคุณ อกตัญญูมากเช่นนี้ หลังจากนี้อีก 6 ปี ลูกชายที่น่ารักน่าเอ็นดูและเป็นแก้วตาดวงใจเพียงหนึ่งเดียวของอาสะใภ้ท่านจะจากเขาไป แต่ผลกรรมของอาสะใภ้ท่านก็ยังไม่หมดเพียงเท่านี้ หลังจากนั้นลูกสาวของอาสะใภ้ท่านจะแย่งชิงทรัพย์สมบัติทั้งหมดของอาสะใภ้ท่านไป เนรคุณ อกตัญญูต่ออาสะใภ้ของท่านแบบเดียวกัน อาสะใภ้ของท่านจะป่วยตายอย่างทุกข์ทรมาน ที่เรียกว่า : "ไม่ว่ากรรมดีกรรมชั่วย่อมส่งผล กฎแห่งกรรมยุติธรรมเสมอ"

เราขอแนะนำชาวโลกทั้งหลายว่า **อย่าทำเรื่องที่ไร้มโนธรรมสำนึกอย่างเด็ดขาด ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำล้วนถูกยมโลกจดบันทึกไว้ ทำเรื่องที่ผิดทำนองคลองธรรมมาก ๆ ย่อมเจอฟ้าพิโรธ จริงใจทำความดี ฟ้าย่อมประทานบุญวาสนา ทุกคนจะต้องระมัดระวังจดจำคำพูดของเราเอาไว้"**

ข้าพเจ้าพูดว่า : "ที่ท่านผู้พิพากษาพูดมานั้น ทำให้อาอวี้รู้สึกประหลาดใจมากจริงๆ ในใจมีความรู้สึกปวดร้าวเสียใจ ในตอนนั้นเป็นเพราะปอดของคุณปู่เสื่อมสมรรถภาพลงอย่างรุนแรง ไอจนขาดใจตายจริงๆ สำหรับเรื่องทรัพย์สมบัติของคุณปู่ก็เคยได้ยินคุณพ่อคุณแม่พูดว่าถูกอาสะใภ้เอาไปหมดแล้ว ต่อเรื่องนี้คุณพ่อคุณแม่ก็รู้สึกขุ่นเคืองอยู่บ้าง แต่สำหรับเรื่องที่คุณปู่หิวตาย ข้าพเจ้านึกขึ้นมาได้แล้ว มิน่าล่ะ ! ทุกครั้งเวลาที่ข้าพเจ้าไปเยี่ยมคุณปู่ ของกินที่ซื้อไปให้คุณปู่กิน คุณปู่มักจะรีบกินจนหมด ในตอนนั้นอาสะใภ้พูดแค่เพียงว่าในครอบครัวนี้คนที่เลือกซื้อของเก่งที่สุดก็คือข้าพเจ้า และยังบอกอีกว่าคุณปู่ชอบของกินที่ข้าพเจ้าซื้อมากที่สุด สมแล้วที่คุณปู่นำพาจนเติบใหญ่ ตอนนั้นข้าพเจ้าฟังแล้วปลื้มใจมาก ช่างไร้ปัญญาซะจริงๆ

ยังมีอีก ข้าพเจ้านึกได้ว่าทุกครั้งเวลาไปเยี่ยมคุณปู่ อาสะใภ้มักจะคอยเดินตามข้าพเจ้า ตอนนั้นข้าพเจ้ายังคิดว่าครั้งต่อไปเวลาไปเยี่ยมคุณปู่จะซื้ออาหารที่คุณปู่ชอบไปฝากคุณปู่มากๆหน่อย เพราะว่าข้าพเจ้าอยู่นอกบ้านทำงานอยู่ต่างถิ่น ครึ่งปีถึงจะได้กลับบ้านเกิดสักครั้ง รอจนกระทั่งครั้งต่อมากลับไปอีกทีคุณปู่ก็...รู้สึกเสียใจ !"

ผู้พิพากษาพูดว่า : **"แรงกรรม! ทั้งหมดล้วนหนีไม่พ้นกฎแห่งกรรม กฎของยมโลกจะตัดสินไม่ผิดพลาดไม่ว่าเหตุต้นผลกรรมจะพัวพันสลับซับซ้อนแค่ไหนก็ตาม ปลูกเหตุอย่างไรก็ต้องรับผลอย่างนั้น** คุณปู่ของท่านสูบบุหรี่ก็มีผลกรรมของการสูบบุหรี่ คุณปู่ของท่านสูบบุหรี่มาเป็นเวลายาวนานทำให้คุณย่าของ

ท่านปอดไม่ดี ก็เพราะคุณย่าของท่านปอดเสื่อม ไอ มีเสมหะติดลำคอ เสมหะไปอุดกั้นทางเดินหายใจแล้วออกมาไม่ได้ ทำให้ขาดอากาศหายใจตาย ต่อเรื่องนี้คุณปู่ของท่านก็ต้องแบกรับผลกรรมส่วนหนึ่ง แล้วคุณปู่ของท่านบำเพ็ญขันติก็มีบุญกุศลของความขันติ

ทุกคนไม่ควรสูบบุหรี่ไม่ว่าใครก็ตาม !

การสูบบุหรี่จะทำลายสามัญสำนึกของพวกเรา !

หากเป็นศิษย์สาวกของพระพุทธองค์จะต้องเลิกสูบบุหรี่ !

บุหรี่จัดอยู่ในศีลห้า **"เว้นจากการเสพสุราเมรัย"** ในสมัยนั้นพระพุทธองค์บัญญัติศีลห้าของฆราวาส อ้างอิงตามหลักคำสอนในพระสูตร ณ ปัจจุบัน ถึงแม้ว่าจะไม่ได้พูดโดยตรงว่าห้ามสูบบุหรี่ เพียงแค่ชี้แนะไว้ว่าให้งดเว้นจากการเสพสุราเมรัยก็ตาม

การดื่มสุรายิ่งไปกดการทำงานของระบบประสาทของพวกเรา ทำให้มึนงงไม่รู้สึกตัว ทำลายสติสัมปชัญญะของคน ทำลายการบำเพ็ญปฏิบัติ ทำให้เวไนยประพฤติบาปอกุศล สุดท้ายตกนรก นอกเสียจากว่าจะใช้สุราเพื่อเยียวยารักษาโรคภัยไข้เจ็บหรือบางทีอาจจะป่วยหนักเป็นโรคร้ายแรงที่เป็นอันตรายต่อชีวิต จำเป็นต้องใช้สุราผสมลงไปในยากิน เพราะนอกจากสุราแล้วก็ไม่มีสิ่งใดที่จะสามารถใช้แทนสุราได้ สุราแม้เพียงน้อยนิดก็แตะไม่ได้ อย่าหลอกตัวเองและผู้อื่น อย่าคิดว่าดื่มสุราไม่เมาก็ไม่บาป

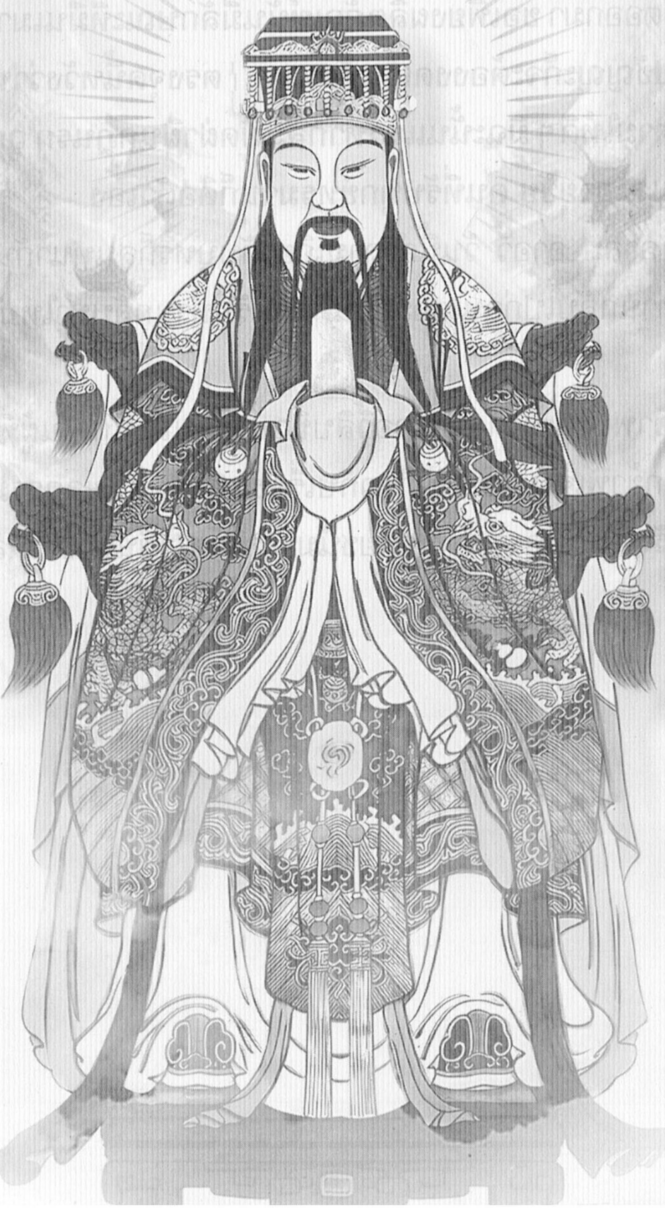
ดังนั้น จุดประสงค์ที่แท้จริงของการรักษาศีลข้อที่ 5 งดเว้นจากการเสพสุราเมรัย ก็คือ **อาหารหรือผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่เป็นของมึนเมาทำลายสติสัมปชัญญะทำลายสามัญสำนึกของพวก**

เราจะต้องงดเว้นเสีย ไม่เพียงแค่สุราเท่านั้น ในสังคมปัจจุบันนี้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ต่อไปในภายหน้าโลกมนุษย์ยังจะมีผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ต่างๆ ที่คล้ายกับสุราหรือบุหรี่ผลิตออกมา **ขอเพียงผลิตภัณฑ์นั้นมีลักษณะที่มึนเมา ทำลายสติสัมปชัญญะก็จะต้องงดเว้นทั้งหมด ตรงจุดนี้หวังว่าทุกคนจะปฏิบัติตามให้ดี ๆ มิฉะนั้นแล้วหากละเมิดฝ่าฝืนกฎนรก ถูกลดบุญวาสนาและอายุขัย คนที่รับทุกข์ทรมานก็คือตัวเอง**

เอาล่ะ! อาอวี้ วันนี้คำถามเกี่ยวกับบุหรี่ก็สนทนากันถึงแค่นี้ก่อน ท่านกลับไปก่อนเถอะ ยินดีต้อนรับท่านกลับมาใหม่ในคราวหน้า !”

ข้าพเจ้าพูดว่า : “อาอวี้สิบนิ้วประนมสำนึกคุณผู้พิพากษาวันนี้บอกข้าพเจ้ามากมายเกี่ยวกับเรื่องราวเหตุต้นผลกรรมภายในครอบครัวที่ไม่มีใครรู้ ได้ประโยชน์มากจริงๆ” ขึ้นบัวขาวกลับ !

การเลื่อนตำแหน่งของจอมราชันตงเอวี้ย กับภัยพิบัติของชมพูทวีป



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สิบนิ้วประนมคารวะผู้พิพากษา !

"ผู้พิพากษาคะ วันนี้อยากขอให้ท่านพาข้าพเจ้าไปกราบคารวะ **"จอมราชันตงเอวี้ย"** ตามที่ในตำนานเล่าขานสืบต่อกันมาหน่อยค่ะ"

ผู้พิพากษาพูดว่า : "ปัจจุบัน***จอมราชันตงเอวี้ย*** ก็คือหนึ่งในพญายมที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของ*จ้าวแห่งยมโลกพญายมราชฟงตู* ก่อนยุคราชวงศ์ซ่ง *จอมราชันตงเอวี้ย* ก็มีอีกชื่อหนึ่งว่า *จอมราชันฟงตู* เป็นผู้ปกครองสูงสุดของยมโลก เทียบเท่ากับตำแหน่งจ้าวแห่งยมโลกในปัจจุบัน แต่ปัจจุบันนี้ *จอมราชันตงเอวี้ย* ก็คือ หนึ่งในพญายม 12 ขุมที่อยู่ภายใต้การปกครองของ*จ้าวแห่งยมโลกพญายมราชฟงตู* ตำแหน่งมีการเปลี่ยนแปลงโยกย้ายนิดหน่อย

เพราะว่ายมโลกมีการสร้างนรกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ไม่หยุด หลังยุคของราชวงศ์ซ่งการสร้างนรกเพิ่มยิ่งมีความรวดเร็วมากขึ้นกว่าในยุคก่อน จนกระทั่งเริ่มต้นปี ค.ศ.1995 ของโลกมนุษย์ การสร้างนรกเพิ่มยิ่งเพิ่มความรวดเร็วยิ่งขึ้นอีก จนกระทั่งตอนนี้นรกหลายส่วนอยู่ในสภาพอิ่มตัว เพราะว่าบนโลกมนุษย์มีคนที่ทำบาปเยอะมากเหลือเกิน เยอะมากเหลือเกินจริงๆ เรารู้ว่าผู้ที่มีศรัทธาบางท่านหลัง

จากที่ได้อ่าน (กฎนรกไร้ความปรานี) แล้ว อาจจะรู้สึกสงสัยว่าทำไมยมโลกจะต้องสร้างนรกเพิ่มขึ้นและอาจจะรู้สึกสงสัยเกี่ยวกับเรื่องการโยกย้ายตำแหน่งหน้าที่การงานในยมโลก ลองคิดๆ ดูตำแหน่งข้าราชการในองค์กรหรือสถาบันบนโลกมนุษย์รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องก็มีการปรับจำนวนเพิ่มขึ้นหรือลดลงเช่นกัน อันที่จริงแล้วยมโลกกับโลกมนุษย์ ทั้งสองโลกนี้ก็มีกฎเกณฑ์แบบเดียวกันแม้แต่บนสวรรค์ก็เหมือนกัน อาอวี้ ท่านตามเรามาเถอะ !”

ผู้พิพากษาพูดว่า : “ในช่วงปีที่ 350 หลังยุคราชวงศ์ซ่ง บัญชีที่ยังไม่ได้รับการชำระสะสางบนโลกมนุษย์ คดีต่างๆ ทั้งคดีเล็กคดีใหญ่ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมและยังค้างคาไม่มีข้อสรุปเริ่มมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่หยุด เมื่อวิญญาณที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมเหล่านี้มาถึงนรก พวกเขาต่างก็ไปอุทธรณ์ร้องทุกข์กับ*จอมราชันตงเอวี้ย* ตำหนักพิจารณาและตัดสินคดีของ*จอมราชันตงเอวี้ย*กลายเป็นสถานที่ที่มีวิญญาณแค้นมากมายมาชุมนุมรวมตัวกัน *จอมราชันตงเอวี้ย*ก็ทำงานหนักเป็นอย่างยิ่ง หลังจากที่นรกสร้างตำหนักจ้าวแห่งยมโลกที่มีขนาดใหญ่โตกว้างขวางแล้ว จากนั้น*จอมราชันฟงตู* ก็เปลี่ยนชื่อจาก *จอมราชันตงเอวี้ย* เป็น **“พญายมจ้าวแห่งยมโลก”**

ตำหนักจ้าวแห่งยมโลกที่สร้างขึ้นมาใหม่นี้เป็นทั้งที่พำนักและที่ทำงานของจ้าวแห่งยมโลก 2 อย่างรวมกันในคฤหาสน์หลังเดียวเช่นนี้ยิ่งทำให้จ้าวแห่งยมโลกควบคุมดูแลยมโลกได้สะดวกยิ่งขึ้น อาอวี้ ! ครั้งก่อนท่านก็เคยเข้าชมตำหนักพิจารณาและตัดสินคดีของผู้บัญชาการสูงสุดในยมโลกไปแล้ว นั่นก็คือตำหนักจ้าวแห่งยมโลกที่

สร้างขึ้นมาในตอนนั้น จอมราชันฟงตูก็ย้ายไปพำนักอาศัยและทำงานที่ตำหนักจ้าวแห่งยมโลกนั้นแล้ว

ส่วน*จอมราชันตงเอวี้ย*ในตอนนี้ก็คือ **พญายมขุมที่ 1 ฉินก่วงหวัง** ที่ยกระดับเลื่อนขั้นขึ้นมาเป็น *จอมราชันตงเอวี้ย* แทน *จอมราชันฟงตู* **พญายมขุมที่ 1 ฉินก่วงหวังตอนที่มีชีวิตอยู่บนโลกมนุษย์เป็นผู้ที่มีความยุติธรรมและความเมตตากรุณา เมื่อสิ้นอายุขัยได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพญายมขุมที่ 1** ลักษณะงานของ*จอมราชันตงเอวี้ย* ค่อนข้างจะคล้ายกับงานของจ้าวแห่งยมโลก เพียงแต่วิญญาณส่วนหนึ่งหลังจากที่มาถึงนรกแล้ว แน่นอนว่าพวกเขาต้องการที่จะฟ้องร้องกับจ้าวแห่งยมโลก ในขั้นพื้นฐานวิญญาณประเภทนี้ทั้งหมดจะถูกจัดให้ไปตำหนักพิจารณาและตัดสินคดีของจ้าวแห่งยมโลก ให้จ้าวแห่งยมโลกมาพิจารณาตัดสินด้วยตัวเอง

อันที่จริงนี่คือนิสัยของคนบนโลกมนุษย์ ทุกคนที่มาถึงยมโลกไม่ว่าจะเป็นพญายมท่านใดในยมโลกก็ตาม ต่างก็มีความเด็ดขาดและยุติธรรม พญายมทุกท่านล้วนจัดการคดีความตามกฎนรกและเหตุต้นผลกรรม จะไม่เอนเอียงข้างใดข้างหนึ่งเลยแม้แต่น้อย ไม่ว่าจะมีสถานะเป็นญาติพี่น้องหรือเพื่อนหรืออะไรก็แล้วแต่ พญายมทุกท่านต่างดูว่าวิญญาณบาปทำบาปไว้อย่างไรแล้วจะตัดสินเขาเข้านรกขุมไหน มีเรื่องคับแค้นใจได้รับความไม่เป็นธรรมอย่างไรแล้วจะมอบป้ายคำสั่งทวงชีวิตประเภทไหนให้ถูกต้องสอดคล้องตามกฎของยมโลก”

เดินผ่านสะพานโค้งกลมเส้นนี้ ทำเนียบข้าราชการด้านหลังนั้นก็คือ **ตำหนักของจอมราชันตงเอวี้ย** ทำเนียบข้าราชการบรรยากาศแออัด ที่สะพานโค้งมียักษ์เดินลาดตระเวนอยู่ไม่ขาด เมื่อพวกยักษ์มองเห็นผู้พิพากษาพวกเขาต่างก็แสดงความคารวะ มีผู้พิพากษานำทางไป ทั่วทุกสารทิศก็ไม่จำเป็นต้องค้นหาป้ายบอกทางเอง สะดวกและรวดเร็วมาก อันที่จริงอยู่ในนรกพวกเราเดินทางกันเร็วมาก ไม่เหมือนบนโลกมนุษย์ที่ต้องค่อยๆ เดินก้าวไปบนพื้นทีละก้าวทีละก้าว

บางครั้งผู้พิพากษาเดินเร็ว ข้าพเจ้าก็ต้องรีบเดิน พวกเราเดินโดยใช้อำนาจจิต เท้าเราไม่ได้เดินติดพื้น นรกกว้างใหญ่จริงๆ ทางสายนี้ไม่เคยเดินผ่านมาก่อน แต่ข้าพเจ้าไม่ได้อยากจดจำเส้นทางในนรกเลย ขอให้เวไนยในนรกได้สดับฟังพระสัทธรรมและได้บำเพ็ญปฏิบัติในเร็ววัน ได้หลุดพ้นจากความทุกข์ในนรกได้ไปผุดไปเกิดในเร็ววัน ตอนนี้มองเห็นตำหนักของจอมราชันตงเอวี้ยแล้ว ที่หน้าประตูทางเข้าบานใหญ่สีแดงทั้ง 2 บานมียักษ์ถืออาวุธมีดเล่มใหญ่ยืนอยู่ หลังจากที่ยักษ์ส่งยิ้มและแสดงความคารวะต่อผู้พิพากษาแล้ว เขาก็ผลักประตูเปิดให้พวกเราเข้าไปข้างใน

เมื่อเข้ามาข้างใน มีนายนิรยบาลยิ้มต้อนรับผู้พิพากษา และพาพวกเราเดินผ่านระเบียงสวนดอกไม้ขนาดย่อมๆ ไปที่ตำหนักพิจารณาและตัดสินคดี ผู้พิพากษากับพวกยักษ์ทั้งหลายในตำหนักของจอมราชันตงเอวี้ยดูท่าทางสนิทสนมคุ้นเคยกันมาก ตำหนักพิจารณาและตัดสินคดีหลังนี้เล็กกว่าตำหนักพิจารณาและตัดสินคดีของจ้าวแห่งยมโลกมากๆ เล็กกว่ามากๆอย่างเห็นได้ชัด ที่นี่ยิ่งรู้สึก

เหมือนยุคโบราณ ประตูอาคารเป็นประตูเหล็กสีแดงบานใหญ่แบบสมัยโบราณ เครื่องเรือนรวมทั้งการตกแต่งภายในทั้งหมดเป็นแบบโบราณ ภาพที่แขวนบนผนังก็เป็นภาพคนแบบคนสมัยโบราณ ด้านล่างของผนังทั้งสองฝั่งยังมีอาวุธยุทโธปกรณ์แบบสมัยโบราณวางอยู่ ตรงหน้าประตูทางเข้ามีป้ายแขวนเขียนว่า**"จอมราชันตงเอวี้ย"** มีพญายมท่านหนึ่งนั่งอยู่ก็คือ *จอมราชันตงเอวี้ย*

จอมราชันตงเอวี้ย สวมเครื่องแบบพญายม หน้าเป็นสีเทา ศีรษะสวมหมวกขุนนางสมัยโบราณ ตาส่งประกายแสงสีดำออกมามองดูดุร้ายน่ากลัวอยู่บ้าง เป็นพญายมท่านหนึ่งที่มีลักษณะน่าเกรงขามเป็นอย่างยิ่ง บนโต๊ะทำงานของพญายมก็เขียนว่า"จอมราชันตงเอวี้ย"

"ข้าพเจ้าซั่งกวนอวี้ฮว๋า คารวะจอมราชันตงเอวี้ย !"

จอมราชันตงเอวี้ยพูดว่า : "ซั่งกวนอวี้ฮว๋าไม่ต้องมากพิธี ยินดีต้อนรับ ท่านมีอะไรจะถามสามารถถามได้ ไม่ต้องเกรงใจ !"

อาอวี้ : "ค่ะ! ข้าพเจ้ามีหลายคำถามอยากเรียนถามจอมราชัน

ข้อที่ 1 ข้าพเจ้าได้ยินว่านรกถึงจุดอิ่มตัวแล้ว ถ้าหากชาวโลกประพฤติผิดในกามกันอย่างมากมายล้นหลามต่อไปเรื่อยๆไม่หยุด นรกเต็มจนเกินพิกัดแล้ว แล้วก็ไม่มีนรกขุมใหม่มารองรับจัดการผู้ที่ประพฤติผิดในกาม ถึงแม้ผู้ที่ประพฤติผิดในกามจะสิ้นอายุขัยลงแล้วก็ไม่ต้องรับการลงโทษชั่วคราว รอจนกระทั่งนรกมีสถานที่สำหรับลงโทษแล้ว ค่อยมารับการลงโทษใช่หรือไม่ ? หรือว่าปล่อยตัวเวไนยที่รับโทษอยู่ในนรกขณะนี้ออกไปก่อนกำหนด ให้นักโทษเก่าออกไป

แล้วให้นักโทษใหม่เข้ามารับการลงโทษ ?

ข้อที่ 2 คนที่ประพฤติผิดในกามมีมากมาย ในเมื่อกฎนรกก็ลดบุญวาสนาและอายุขัยลงแล้ว มีวิธีใดที่จะทำให้เวไนยที่ประพฤติผิดในกามสามารถหลีกเลี่ยงความผิดที่จะต้องตกนรกตอนที่สิ้นอายุขัยได้อย่างถึงที่สุดบ้าง ?

ข้อที่ 3 มีวิธีการใดที่จะสามารถเลิกประพฤติผิดในกามได้อย่างถึงที่สุดบ้าง ?”

จอมราชันตงเอวี้ยพูดว่า : “เฮ่อ ! บรรยากาศแห่งกามตัณหาราคะที่รุนแรงบนโลกมนุษย์พวยพุ่งขึ้นสู่มหาเทวราชวังขององค์เง็กเซียนฮ่องเต้บนสวรรค์ **บรรยากาศแห่งกามตัณหาราคะเป็นอุปสรรคขัดขวางความสมดุลของสัจพลังในธรรมชาติอย่างรุนแรง หากโลกมนุษย์สูญเสียความสมดุลของสัจพลังในธรรมชาติต่อไปเรื่อยๆก็จะเกิดภัยพิบัติต่างๆทางธรรมชาติ** เช่นสภาพอากาศแปรปรวนสามารถเกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆได้ในชั่วพริบตา ประเดี๋ยวท้องฟ้าปลอดโปร่งอากาศแจ่มใส ประเดี๋ยวฝนตก การขึ้นลงของอุณหภูมิภายในหนึ่งวันมีความแตกต่างกันอย่างมากมาย ในหนึ่งวันรู้สึกเหมือนกับมีฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง ฤดูหนาว สี่ฤดู **ภัยพิบัติขนาดใหญ่ต่างๆบนโลกมนุษย์ คลื่นยักษ์ ภัยจากน้ำ ภัยจากไฟ แผ่นดินไหว โรคติดต่อ ภัยพิบัติเหล่านี้คือ “การเตือน”**

อาอวี้ ! ท่านลองคิดๆดู เพราะเหตุใดเรื่องเศร้าต่างๆจึงเกิดขึ้นในโลกชมพูทวีป ? **แน่นอนว่าส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากกรรม**

ร่วมที่มนุษย์สร้างขึ้น ดังนั้น เราหวังว่า (กฎนรกไร้ความปรานี) จะสามารถออกเผยแพร่สู่โลกมนุษย์ ปลุกตื่นจิตใจของผู้คนที่หลงผิดให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ กอบกู้จิตใจของผู้คนช่วยให้รอดพ้นจากกระแสนิยมที่ตกต่ำของสังคม ส่งผลทำให้เวไนยจำนวนมากประพฤติตนอยู่ในทำนองคลองธรรม ไม่ออกนอกลู่นอกทาง ปฏิบัติตามคุณสัมพันธ์ห้า แปรเปลี่ยนบรรยากาศแห่งกามตัณหาราคะให้ภัยพิบัติต่างๆบนโลกมนุษย์ทุเลาลง ให้นรกที่แออัดยัดเยียดสามารถลดความแออัดลง โลกมนุษย์ก็จะไม่ต้องเกิดภัยพิบัติขนาดใหญ่ซ้ำแล้วซ้ำเล่าต่อเนื่องกันในช่วงเวลาอันสั้น

ถ้าหากตอนนี้คนบนโลกมนุษย์ยังคงประพฤติผิดในกามกันอย่างมากมายล้นหลามต่อไปเรื่อยๆไม่หยุด ในระยะเวลาอันสั้นโลกมนุษย์จะเกิดภัยพิบัติขนาดใหญ่แผ่ปกคลุมไปทั่ว ทยอยกันมาอย่างไม่ขาดสาย เวไนยที่ประพฤติผิดในกามรวมทั้งเวไนยที่ก่อกรรมทำชั่วอื่นๆทั้งหมดย่อมหนีไม่พ้น "กฎนรกที่ไร้ความปรานี" และตาข่ายแห่งฟ้าที่ไม่รั่วนี้ไปได้ ทั้งหมดจะตกอยู่ในภัยพิบัติขนาดใหญ่ ถูกกฎนรกและตาข่ายแห่งฟ้าที่ไม่รั่วและไร้ความปรานีกวาดล้างจนหมด ตกนรกรับการลงโทษอันไร้ขอบเขตประมาณ

ถึงแม้นรกจะถึงจุดอิ่มตัวแล้ว แต่สำนักนรกก็จะจัดหาสถานที่อื่นมาสร้างนรกเพิ่มขึ้นใหม่ ถึงแม้ว่านรกนี้จะพังพินาศย่อยยับ แต่ถ้าหากเวไนยในนรกนี้บาปกรรมยังไม่หมดสิ้น พวกเราก็จะนำวิญญาณบาปส่งต่อไปยังนรกอื่นให้รับโทษต่อไปเรื่อยๆ จนกระทั่งบาปกรรมทั้งหมดของวิญญาณบาปถูกชำระล้างจนหมดสิ้นจึงจะสามารถออก

จากนรกได้ หากเวไนยในนรกต้องการที่จะออกจากนรก มีมูลเหตุเพียง 2 อย่าง

อย่างแรก คือ **บาปกรรมในนรกของตัวเองสิ้นสุดวาระตามกำหนด ก็ในเมื่อรับผลกรรมในนรกจนหมดสิ้นแล้ว จึงสามารถไปเกิดใหม่รับเศษกรรมที่ยังเหลืออยู่ตามสถานภาพของพวกเขาเอง**

ในยมโลกมีโรงธรรมสันนิบาตที่พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์เมตตาแสดงธรรม **หากในมหานรกมีวิญญาณบาปที่บังเกิดจิตสำนึกขอขมากรรมอย่างจริงใจ ก็จะถูกยักษ์พาไปสดับตรับฟังพระธรรมเทศนาของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ ดังนั้น จึงได้รับพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ก่อเกิดกุศลมูลได้ไปเกิดในสุคติภูมิ** แต่ที่น่ากลัวที่สุดคือ เวไนยไม่บังเกิดจิตสำนึกขอขมากรรมต่อความผิดบาปในอดีต ยังคงยึดติดลุ่มหลงอยู่ตลอดไม่รู้จักตื่น หลงมัวเมาตกต่ำได้รับความทุกข์ยาก ยิ่งไปกว่านั้นบาปกรรมต่างๆของตัวเองก็มีแต่จะยิ่งหยั่งลึกลงไปเรื่อยๆ

หนึ่งความคิดสำนึกขอขมากรรมอย่างจริงใจที่บังเกิดออกมาจากใจจริง เพียงพอที่จะสามารถสลายบาปกรรมที่ไร้ขอบเขตประมาณได้ แต่ไหนแต่ไรมากฎนรกที่ไร้ความปรานีไม่เคยไร้ความปรานีต่อเวไนยสรรพสัตว์ที่บังเกิดจิตสำนึกผิดอย่างจริงใจ เวไนยส่วนใหญ่ที่ออกจากนรกจะไปเกิดในระดับที่ต่ำลง พิจารณาดูง่ายๆ เช่น ไปเกิดอยู่ในเดรัจฉานภูมิ หรือถึงแม้ว่าจะได้ไปเกิดเป็นมนุษย์แต่ก็มีบุญน้อย เกิดมามีอินทรีย์ไม่ครบถ้วน เป็นคนพิการ

เป็นต้น

อย่างที่ 2 คือ **โชคดีได้รับการฉุดช่วยดวงวิญญาณจากมหาพลังของญาติพี่น้องบนโลกมนุษย์จึงสามารถพ้นออกไปจากนรกได้ แต่การได้รับการฉุดช่วยดวงวิญญาณจากญาติพี่น้องบนโลกมนุษย์นั้นยากกว่า เพราะต้องอาศัยเหตุปัจจัยจากพลังของผู้อื่นมาฉุดช่วย !**

ในยมโลกมีบันทึกมากมายที่ญาติพี่น้องบนโลกมนุษย์สามารถฉุดช่วยวิญญาณบาปให้ไปเกิดในสุคติภูมิได้สำเร็จ บางคนถึงขนาดได้ไปเกิดบนสวรรค์ บ้างก็ได้ไปเกิดในแดนสุขาวดีพุทธเกษตร แต่นี่ก็ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ ก่อนที่วิญญาณบาปจะไปเกิดในนรกก็เคยสะสมผลบุญไว้บ้าง ไม่ใช่ว่าจู่ๆก็ได้รับการโปรดฉุดช่วย ย่อมต้องมีเหตุปัจจัยที่ดีบันดาลให้เกิดขึ้นอย่างแน่นอน

ดังนั้น เวไนยทั้งหลายควรจะฉวยโอกาสตอนที่ตัวเองยังมีอวัยวะครบถ้วนสมบูรณ์ มีร่างกายแข็งแรง ทำความดีให้มาก รักษาศีลวินัย เคารพกฎหมายบ้านเมือง สะสมบุญกุศล หมั่นทำความดีสะสมบุญกุศลด้วยตัวเองให้มากๆ จงอย่าใช้ร่างกายที่แข็งแรงไปทำเรื่องที่ผิดศีลต่างๆ ให้ตกนรก หากวันใดตกนรกจะเป็นความทุกข์ทรมานอย่างไร้ขอบเขตประมาณ ไม่มีวันได้ออกมา

เวไนยที่เคยประพฤติผิดในกาม หรือเวไนยที่เคยสร้างบาปกรรมที่จะทำให้ต้องตกนรก !

เมื่อมีเหตุก็ต้องมีผล เมื่อสร้างบาปกรรมที่จะทำให้ตกนรกต่อไปภายหน้าก็จะต้องรับผลกรรมในนรก **หากไม่ต้องการรับผล**

กรรมนี้ ในขณะที่บาปกรรมยังไม่ได้ส่งผล จะต้องยับยั้งปัจจัยเสริมทั้งหมดของผลกรรมนี้ให้สำเร็จ ถ้าหากชาตินี้คิดอยากหลีกเลี่ยงผลกรรมในนรกอันเนื่องมาจากความผิดที่ได้ประพฤติผิดในกาม มีเพียงวิธีเดียวก็คือต้องขจัดพฤติกรรมลามกทั้งหมดออกไปอย่างถึงที่สุด !

อันดับแรก จะต้อง **"ควบคุมความคิด"** ของตัวเองอย่างเคร่งครัด จะปล่อยตัวเองตามสบายเกิดความคิดลามกขึ้นในใจไม่ได้แม้แต่น้อย เกิดความคิดขึ้นแวบเดียวก็ไม่ได้ !

ถึงแม้จะเกิดความคิดลามกขึ้นเพียงน้อยนิดก็จะต้องรีบสำนึกขอขมากรรมทันที รีบบังเกิดจิตอย่างถึงที่สุดว่าต่อไปจะไม่เกิดความคิดอันลามกนี้ขึ้นอีก !

อีกทั้ง เตือนชาวโลกต่อๆกันไปเรื่อยๆว่า อย่าประพฤติผิดในกาม การบังเกิดจิตนี้สำคัญเป็นอย่างยิ่ง !

หากเวไนยที่มีบุญสัมพันธ์ได้เห็นบทความนี้แล้ว บังเกิดจิตต้องการขุดรากถอนโคนขจัดกามตัณหาให้หมดสิ้นไปอย่างถึงที่สุด แต่ก็ล้มเหลวครั้งแล้วครั้งเล่า **ในวันขึ้น 1 ค่ำและขึ้น 15 ค่ำของทุกเดือนสามารถกล่าวคำสัตย์ปฏิญาณต่อฟ้า จากนี้ไปทุกภพชาติจะไม่ประพฤติผิดในกาม และเอาหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) ไปเผยแพร่บอกต่อ รวมถึงช่วยพิมพ์เผยแพร่**ในยามปกติก็จะต้องระงับคำพูดและการกระทำที่เกี่ยวข้องกับกามตัณหาลามกทั้งหมดอย่างสิ้นเชิง ต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัด **ยึดการกินเจ และไม่กินอาหารที่เพิ่มความกำหนัด อย่างเช่น หอม กระเทียม จะเพิ่ม**

ความกำหนัด ยังมียาสมุนไพรที่ทำให้เพิ่มความกำหนัด พยายามกินให้น้อยๆ อย่างเช่น ปาจี่ เป็นต้น (ปาจี่ หรือเรียกอีกอย่างว่า ปาจี่เทียน เป็นพืชสมุนไพรจีนชนิดหนึ่งจัดอยู่ในพืชสกุลยอ)

สัตว์มีความกำหนัดสูงกว่าคน ดังนั้น...

อย่ากินเนื้อสัตว์ รวมถึงอาหารที่ได้มาจากสัตว์ เพราะนอกจากจะทำให้จิตใจว้าวุ่นแล้วยังเป็นหนี้ชีวิตอีกด้วย

อย่าดื่มเหล้า เพราะเหล้าสามารถทำให้ขาดสติ

ตาและหูก็อย่าไปดูอย่าไปฟังสื่อลามก ที่ทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ

ยามปกติจะต้องวิริยพากเพียร ในการบำเพ็ญปฏิบัติตามหลักพุทธธรรมอย่าได้ขาด อีกทั้งจะต้องบังเกิดจิตเผยแผ่และปกป้องสัมมาธรรม

สำนึกความผิดบาปในอดีต ที่เคยประพฤติผิดในกามอย่างจริงใจ การบังเกิดจิตที่จริงใจต้องการจะขจัดพฤติกรรมในการประพฤติผิดในกามออกไปอย่างถึงที่สุดเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

หากปฏิบัติได้จริงถึง **"ความคิดดับสิ้น ความผิดดับสูญ ทั้งสองอย่างกลายเป็นความว่าง"** ก็ไม่ต้องเป็นกังวลเรื่องบาปกรรมในนรกแล้ว

สวดอริยนาม 「南無觀世音菩薩」 **"นำโม กวนซื่ออินผูซ่า" ก็จะสามารถค่อย ๆ ขจัดพฤติกรรมในการประพฤติผิดในกามได้** ขอเพียงทุก ๆวันสวดอริยนามของพระโพธิสัตว์กวนอิมด้วยความเคารพศรัทธา จะต้องสามารถสัมผัสได้อย่างแน่นอนว่าพระโพธิสัตว์

กวนอิมเมตตาปกปักคุ้มครองอย่างลับๆให้บาปกรรมที่จะต้องตกนรกจากการประพฤติผิดในกามลดลง **หากหลังจากเวไนยตั้งคำสัตย์ปฏิญาณแล้วยึดมั่นในคำสัตย์ปฏิญาณอย่างเคร่งครัด ก็จะสามารถสลายบาปกรรมที่จะต้องตกนรกตอนสิ้นอายุขัยและได้ไปเกิดในสุคติภพ**

สำหรับการลดโทษในนรกอย่างเป็นรูปธรรมจะลดโทษได้มากน้อยเท่าไหร่นั้น ต้องดู**พลังแห่งการบังเกิดจิตสำนึกขอขมากรรม**ของเวไนยมาใช้เป็นข้อสรุปที่แน่นอนในตอนสุดท้าย

ซั่งกวนอวี่ฮว่า ! ท่านยังมีคำถามอื่นอีกไหม ?”

“ตอนนี้ไม่มีแล้วค่ะ! สำนึกคุณท่านจอมราชันเป็นอย่างยิ่งที่อธิบายคำตอบ”

ข้าพเจ้ากราบลา ! อาอวี่กราบลาจอมราชันตงเอวี้ย ผู้พิพากษาและข้าราชการทุกท่าน ขึ้นบัวขาวเดินทางกลับ !

พระภูมิเจ้าที่เทพบุญวาสนา



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้คารวะผู้พิพากษา

วันนี้อยากถามผู้พิพากษาเกี่ยวกับเรื่อง **"ศาลพระภูมิเจ้าที่"** ว่า พระภูมิเจ้าที่ที่ผู้คนกราบไหว้กันนั้น พวกเขาเป็นเทพสวรรค์หรือเทพพื้นพิภพ ? เป็นเทพที่สวรรค์ส่งมาหรือว่าเป็นพวกวิญญาณที่เข้ามาสิงอาศัยอยู่ในศาลเจ้าที่ ? หน้าที่การทำงานและขอบเขตในการควบคุมดูแลของพวกเขาคืออะไร ? พระภูมิเจ้าที่ในบ้านของแต่ละบ้านกับพระภูมิเจ้าที่หน้าประตูแบ่งประเภทกันอย่างไร ?

ผู้พิพากษาพูดว่า : **"พระภูมิเจ้าที่ที่อยู่ตามศาลเจ้าที่ เป็นเทพที่มีบุญวาสนา จัดอยู่ในประเภทเทพแห่งบุญวาสนา** พวกเขาสามารถได้รับการจุดธูปจุดตะเกียงเซ่นไหว้บูชาจากผู้คนบนโลก **เป็นเทพที่สวรรค์แต่งตั้งให้มาดำรงตำแหน่ง** เทพประเภทนี้แบ่งเป็นเทพที่มีบุญวาสนามากกับเทพที่มีบุญวาสนาน้อย พระภูมิเจ้าที่ที่มีบุญวาสนามาก เขตพื้นที่ที่ควบคุมดูแลก็จะกว้างมากหน่อย อย่างเช่นพระภูมิเจ้าที่ของเขตหมู่บ้าน ก็มีพระภูมิเจ้าที่บางส่วนที่รับผิดชอบดูแลเขตพื้นที่ของหมู่บ้านทั้งหมด ถ้าหากว่าเป็นในเขตตัวเมืองก็แบ่งให้พระภูมิเจ้าที่หลายท่านมาดูแลรับผิดชอบ

พระภูมิเจ้าที่ระดับเขตภูมิภาคเหล่านี้ คนบนโลกจะสร้างศาลพระภูมิเจ้าที่ขนาดเล็กให้พวกเขาหลังหนึ่ง หน้าที่ของพระภูมิเจ้าที่ประจำเขต คือรับผิดชอบดูแลบุญวาสนาและการเดินทางเข้าออกอย่างปลอดภัยของเวไนยในเขตพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบอยู่ ขอเพียงมีการเกิดหรือตายในเขตพื้นที่ ทางสำนักนรกจะแจ้งให้พระภูมิเจ้าที่ทราบ หรือเวลาที่มีคนย้ายออกจากเขตพื้นที่ปกครองที่พระภูมิเจ้าที่ปกครองอยู่ พระภูมิเจ้าที่ก็จะได้รับระเบียนข้อมูลทั้งหมด

หน้าที่ของพระภูมิเจ้าที่ คือ **คอยดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยของสภาพแวดล้อมที่เวไนยตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่ หากมีพวกวิญญาณร้าย เทพ ผี ต้องการเข้าไปในเขตพื้นที่ปกครองที่พระภูมิเจ้าที่ดูแลปกครองอยู่ พระภูมิเจ้าที่จะจัดการให้เหมาะสมเรียบร้อย** ทำหน้าที่คุ้มครองมนุษย์ให้ปลอดภัยไม่ถูกคุกคาม

พระภูมิเจ้าที่ทุกๆ ท่านตอนที่มีชีวิตอยู่บนโลกมนุษย์ต่างก็เป็นคนที่ชอบช่วยเหลือผู้อื่น เป็นผู้ที่มีความเที่ยงธรรม หลังจากที่สิ้นอายุขัยก็ถูกส่งมาเป็นพระภูมิเจ้าที่รับการจุดธูปจุดตะเกียงบูชาจากมนุษย์ พระภูมิเจ้าที่ที่มีบุญวาสนามากกว่าก็สามารถได้รับพิธีบวงสรวงเซ่นไหว้จากประชาชน

พระภูมิเจ้าที่ในบ้านแต่ละบ้าน รวมถึงพระภูมิเจ้าที่หน้าประตูจัดเป็นผีดีที่มีบุญวาสนาน้อยกว่าหน่อย พระภูมิเจ้าที่ในบ้านรวมถึงพระภูมิเจ้าที่หน้าประตูเหล่านี้ **ความจริงแล้วก็คือมนุษย์ตั้งป้ายพระภูมิเจ้าที่ขึ้นบูชาเอง แล้วเรียกเป็นพระภูมิเจ้าที่กับพระภูมิเจ้าที่หน้าประตู ที่จริงแล้วพวกเขาคือผี** ตัวเขาเองก็อยู่ในบ้านมาโดย

ตลอด อายุของพวกเขายาวนานกว่ามนุษย์ หากมนุษย์ไม่เข้าไปอาศัยอยู่ในบ้านก็ไม่มีใครเซ่นไหว้พวกเขา เมื่อมนุษย์เซ่นไหว้ ผีก็จะตอบแทนบุญคุณคุ้มครองสวัสดิภาพให้เอง

ปัจจุบันนี้มนุษย์มักจะซื้อขายบ้านมือสอง ผีที่อาศัยอยู่ในบ้านก็ไม่ได้ย้ายตามคนออกไปด้วย เปลี่ยนก็แต่เฉพาะคนที่เป็นเจ้าของบ้าน พวกเขาไม่ใช่พระภูมิเจ้าที่ที่สวรรค์ส่งมา ที่สวรรค์ส่งมาคือพระภูมิเจ้าที่ที่ประจำเขตพื้นที่ต่าง ๆ พระภูมิเจ้าที่ของห้างสรรพสินค้ารวมถึงพระภูมิเจ้าที่ของตึกอาคารขนาดใหญ่ ปัจจุบันมนุษย์อาศัยอยู่ในคอนโดมิเนียม ทางเข้าของตึกอาคารขนาดใหญ่เหล่านี้จะมีพระภูมิเจ้าที่ที่ทางสำนักนรกส่งไป พระภูมิเจ้าที่ของตึกอาคารขนาดใหญ่เหล่านี้อยู่ภายใต้การปกครองดูแลของพระภูมิเจ้าที่ประจำเขต **พระภูมิเจ้าที่ตามห้างสรรพสินค้ารวมถึงพระภูมิเจ้าที่หน้าประตูร้านค้าก็คือพระภูมิเจ้าที่ที่ทางสำนักนรกส่งไปอีกเช่นกัน เป็นเพราะว่าห้างสรรพสินค้านั้นคนจะเยอะกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามห้างสรรพสินค้ารวมถึงร้านค้าจะต้องให้พระภูมิเจ้าที่ที่มีบุญวาสนามากหน่อยไปรับการเซ่นไหว้** เอาล่ะ อาอวี้ ! วันนี้ก็พอเท่านี้ก่อน กลับไปก่อนเถอะ”

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้คารวะผู้พิพากษา ขึ้นบัวขาวกลับ !

ก่อนกลับบ้านแวะไปทักทายพระภูมิเจ้าที่ประจำเขตแถวนี้หน่อย

ข้าพเจ้าพูดว่า : “อาหมีถัวฝอ ! สวัสดีค่ะปู่เจ้าที่”

ปู่เจ้าที่พูดว่า : “อาอวี้ ดึกขนาดนี้แล้วรีบกลับบ้านไปเถอะ

ระวังความปลอดภัยด้วย !"

ข้าพเจ้าพูดว่า : "ขอบคุณค่ะปู่เจ้าที่ ท่านนั่งอยู่ที่นี่ทุกวันไม่รู้สึกอุดอู้บ้างรึ ?"

ปู่เจ้าที่พูดว่า : "เดี๋ยวนี้เราทำงานยุ่งกว่าเมื่อก่อนมาก"

ข้าพเจ้าพูดว่า : "...? ช่วงที่ผ่านมาก่อนหน้านี้ไม่เห็นท่านนั่งอยู่ตรงนี้เลย"

ปู่เจ้าที่พูดว่า : "เมื่อก่อนที่เราพูดถึง คือเมื่อสมัยก่อนตอนที่อาอวี้ยังไม่เกิด เมื่อ 150 ปีก่อน ตอนนั้นไม่ยุ่งเหมือนตอนนี้ คนสมัยนี้ชีวิตรักพัวพันซับซ้อนปัญหามากมาย เจ็บป่วย ตาย เกิด ปัญหาต่างๆเพิ่มมากขึ้นกว่าเมื่อสมัยก่อน"

ข้าพเจ้าพูดว่า : "ปู่เจ้าที่คะ ! คนป่วยก็ไปหาหมอ คนตายก็เอาไปฌาปนกิจ คนเกิดก็ไปโรงพยาบาล ไม่จำเป็นต้องลำบากถึงท่านผู้เฒ่าเลย แล้วจะทำให้ท่านยุ่งได้อย่างไรกันล่ะ ?"

ปู่เจ้าที่พูดว่า : "อาอวี้ ท่านไม่รู้หรอก ! เรารับผิดชอบดูแลสวัสดิภาพของเวไนยชาวโลกที่เข้าออกในเขตพื้นที่ **หากมีเวไนยเกิดเรื่อง ก่อนที่เรื่องจะเกิด เราจะรู้ก่อนล่วงหน้า บางเรื่องเกี่ยวพันถึงการเพิ่มขึ้นและลดลงของบุญวาสนา เราจะต้องไปจัดการแก้ไขปัญหาก่อนที่เรื่องจะเกิดขึ้น** การจัดการเรื่องปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยเวลาและอาศัยคนมาจัดการ **ทุกคนต่างก็มีรัศมีที่แผ่ออกมารอบกายของตัวเอง แต่ละคนต่างมีเจ้ากรรมนายเวรของตัวเอง** ท่านลองดูเวไนยบนถนน ลองสังเกตดูซิว่าแต่ละคนต่างกันใช่หรือไม่ ?

“ค่ะ ! **ข้าพเจ้าเห็นข้างกายของเวไนยแต่ละคนต่างมีเจ้ากรรมนายเวรมากมายตามประกบติดเป็นแถวๆ** ยังมีเจ้ากรรมนายเวรส่วนหนึ่งที่โกรธแค้นเป็นอย่างมาก บ้างก็ตีหัวคนอยู่ตลอดเวลา คนที่ถูกตีนั้นจะรู้สึกปวดหัวอยู่ตลอด เจ้ากรรมนายเวรมากมายเกาะติดอยู่บนร่าง บ้างก็กำลังฮึกเหิมคันไม้คันมืออยากจะต่อยตีกำลังเตรียมพร้อมอยากจะตีคนหยิกคน

ตอนนี้ข้าพเจ้ามองเห็นผู้ชายคนหนึ่งที่มีรัศมีสีขาวอยู่บ้างนิดหน่อย เขาค่อนข้างจะมีพลังธรรมมากกว่าคนอื่นอยู่บ้างเล็กน้อย เมื่อเขาเดินมาถึงตรอกซอยเล็กๆ ที่มืดไม่มีไฟส่องสว่าง พวกผีต่างยอมหลีกทางให้เขาเดินผ่าน รอจนกระทั่งหลังจากเขาเดินผ่านไปแล้ว พวกผีก็กลับเข้าไปในซอยเล็กๆนั่นใหม่ เห็นเช่นนี้แล้วค่อนข้างแตกต่างกันจริงๆ

ปู่เจ้าที่บอกว่า : “ใกล้ๆ กับที่นี่ มีชายโสดคนหนึ่ง **เขาประพฤติผิดในกามและโกหกหลอกลวง เขาหลอกลวงความรักและเงินทองของผู้หญิงคนหนึ่ง ทั้งยังยุยงให้ผู้หญิงคนนั้นทำแท้งหลายครั้ง** ผู้หญิงคนนั้นก็ไม่ใช่ผู้ประพฤติธรรม นางคิดฆ่าผู้ชายคนนี้ให้ตายไปพร้อมกัน แต่ผู้ชายคนนี้ยังไม่หมดบุญ ยังไม่สมควรตาย ชาติก่อนผู้ชายคนนี้เขาเป็นผู้บำเพ็ญแต่ไม่รักษาศีลให้สะอาดบริสุทธิ์ ประพฤติผิดในกาม มาชาตินี้ก็ยังประพฤติผิดในกามอีก

ตอนนี้เรากำลังใช้วิธีการบางอย่างช่วยเหลือเขา เตือนสติเขา หลายวันมานี้ตัวเขาเองก็รู้สึกแล้วว่าเวลาที่จะทำเรื่องอะไรก็จะติดขัดไม่ค่อยราบรื่น อย่างเช่นเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมานี้เขากดเงินที่

ตู้ ATM แต่กดเงินไม่ออก ต่อมาถึงแม้จะสามารถกดเงินได้สำเร็จแต่ก็ไม่ราบรื่น ถึงแม้จะทำทุกอย่างถูกต้องตามขั้นตอนแต่ก็เกิดปัญหาบางอย่างที่คนไม่สามารถอธิบายได้ ครั้งนี้เราช่วยเขา สามารถทำให้เขาค่อยๆย้อนมองสำรวจตน

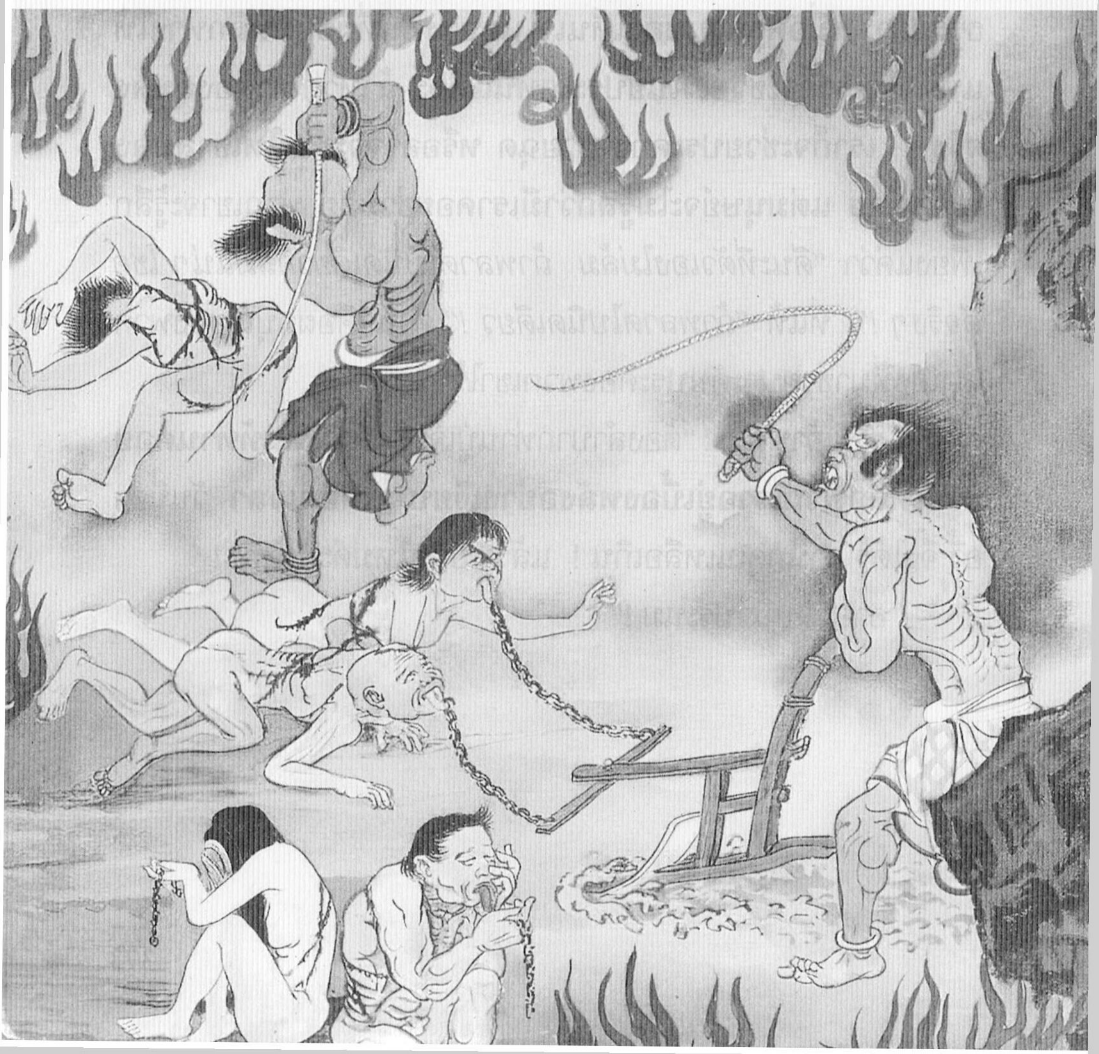
นี่แค่ตัวอย่างเวไนยเพียงรายเดียวเท่านั้น แต่ละวันมีเวไนยมากมายหลายแบบหลายประเภท เรื่องมันเยอะงานก็ยุ่งมากเป็นธรรมดา **เมื่อครู่ท่านมองเห็นเวไนยบางคนที่ผียอมหลีกทางให้ แท้ที่จริงเราก็จะช่วยเวไนยประเภทนี้แหละ ถ้าหากเขาต้องล้มลงจริงๆ เราก็จะช่วยประคอง ช่วยฉุด หรืออาจจะช่วยให้เขาล้มลงเบาหน่อย แต่มนุษย์จะไม่รู้สึกว่ามีเราคอยช่วยอยู่** พวกเขาจะรู้สึกเพียงแค่ว่า *"ดีนะที่ตัวเองไม่ล้ม ถ้าพลาดไปนิดเดียวก็ล้มแน่ๆ โชคดีจริงๆ !"* ที่แท้ *"ถ้าพลาดไปนิดเดียว !"* คำนี้ก็คือผลบุญของพวกเขาเองที่มาช่วยประคับประคองพวกเขาไว้"

ข้าพเจ้าพูดว่า : "ต้องลำบากท่านปู่เจ้าที่แล้ว ! **ที่แท้ท่านคอยช่วยเหลือพวกเราอยู่เบื้องหลังอย่างเงียบๆตลอดเวลา** วันนี้อาอวี้ จึงได้รู้ สำนึกคุณเหลือเกิน ! แล้วพบกันใหม่ค่ะปู่เจ้าที่ !

อาอวี้สิบนิ้วประนม !"

คำพูดเท็จคำเดียว สามารถกลายเป็นเรื่องใหญ่

เยี่ยมชมนรกหนาวเย็นดึงลิ้นทำลายร่าง



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ... อาอวี้สิบนิ้วประนมคารวะผู้พิพากษา !

"อาอวี้ขอเรียนถามผู้พิพากษา **ถ้าหากชาวโลกพูดโกหกจะได้รับผลกรรมในนรกอย่างไร ?** ตอนสมัยเด็กๆเคยได้ยินคุณย่าพูดว่าโกหกต้องตกนรก ถูกทุบตี ฯลฯ วันนี้อยากให้ผู้พิพากษาพาข้าพเจ้าไปเยี่ยมชมหน่อยค่ะ"

ผู้พิพากษาพูดว่า : "เกี่ยวกับการพูดโกหก พูดแล้วเรื่องมันยาว วันนี้เราจะขออธิบายอย่างคร่าวๆซักหน่อย **คำโกหกแท้จริงแล้วส่งผลกระทบอย่างใหญ่หลวง คำโกหกเพียงคำเดียวสามารถทำลายชีวิตคนๆหนึ่งหรือแม้กระทั่งทำลายชีวิตคนจำนวนมากมายนับไม่ถ้วน** คำพูดโกหกเป็นเพื่อนกันกับจิตละโมบ ความโกรธแค้น และความเขลาหลง ชาวโลกที่พูดคำโกหกจะได้รับผลกรรมในนรก

การโกหกที่สำคัญที่สุดต้องดูว่า **คนที่พูดโกหกบังเกิดจิตอย่างไร ตอนที่พูดโกหกนั้นจิตใจโน้มเอียงไปในทางใดระหว่างจิตละโมบ ความโกรธแค้น และความเขลาหลง** สามพิษร้ายนี้ จิตใจโน้มเอียงไปทางใดมากกว่ากัน บางคนมีจิตอย่างใดอย่างหนึ่งในสามพิษร้ายเพียงอย่างเดียว อย่างเช่น มีแต่จิตละโมบอย่างเดียวไม่มีอย่าง

อื่นปน บางคนมีเพียงความโกรธแค้น บางคนมีเพียงความเขลาหลง บางคนมี 2 อย่าง หรือบางทีอาจจะมีครบทั้ง 3 อย่าง

การโกหกแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ **"โกหกจริง"** กับ**"โกหกปลอม"**

การ**"โกหกจริง"**จะได้รับผลกรรมในนรกในระดับที่แตกต่างกัน ย่อมต้องดูว่าการโกหกนั้นทำลายผู้อื่นสำเร็จเป็นจำนวนมากน้อยเท่าไหร่ มากำหนดผลกรรมหนักเบาในนรก

สำหรับการ**"โกหกปลอม"**ก็ไม่ต้องรับผลกรรมในนรก บางคน"โกหกปลอม"แล้วยังมีบุญกุศล อย่างไรที่เรียกว่า"โกหกปลอม" ? เพื่อฉุดช่วยเวไนย ไม่มีจิตที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวเลยแม้แต่น้อย ทั้งหมดก็เพื่อฉุดช่วยเวไนยจึงพูดโกหก ก็คือ"โกหกปลอม" ยังมีการโกหกอีกแบบที่ใกล้เคียงกับการโกหกปลอม คนบนโลกมากมายมักจะใช้การโกหกแบบนี้

ยกตัวอย่างเช่น เมื่อมีคนถามอาอวี้ว่ากินข้าวหรือยัง? อาอวี้เพียงเพื่อไม่อยากให้ฝ่ายตรงข้ามต้องลำบากทำอาหารและกลัวเป็นหนี้บุญคุณฝ่ายตรงข้าม จึงโกหกว่าตัวเองกินแล้ว อันนี้เรียกว่า **คำกุศโลบาย** (โกหกเพื่อความสะดวก)

"คำกุศโลบาย"นี้ยังมีความคิดที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวแฝงอยู่ ไม่ว่าจะโกหกว่าอะไรก็ตาม ขอเพียงมีความคิดที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวแฝงอยู่ก็จะไม่เรียกว่า"โกหกปลอม" **ถ้าหากเคยพูด"คำกุศโลบาย" พวกเราสามารถบังเกิดความจริงใจสำนึกขอขมากรรมให้สะอาดหมดจดได้ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่** แน่นอนว่าจะต้องสำนึก

ขอขมากรรม เพราะ“คำกุศโลบาย”เป็นพฤติกรรมเบื้องต้นของการ“โกหกจริง” หากพูด“คำกุศโลบาย”เป็นประจำบ่อยๆ จิตธรรมญาณแห่งฟ้าปางก่อนของพวกเราก็จะแปดเปื้อน ค่อยๆบ่มเพาะความเคยชินจนกลายเป็นการพูด“โกหกจริง” ในที่สุด

การสำนึกขอขมากรรมต่อการพูด“คำกุศโลบาย”นั้น พวกเราสามารถกราบทูลเรื่องราวต่อหน้าองค์พระพุทธะว่า เมื่อไหร่? ที่ไหน? ที่ตัวเองเคยพูด“คำกุศโลบาย”นั้น โกหกเพื่อเรื่องอะไร? บัดนี้เกิดจิตศรัทธาจริงใจสำนึกขอขมากรรมต่อ“คำกุศโลบาย”นี้ ถ้าหากว่าลืมเรื่องราวนั้นไปแล้ว สามารถบังเกิดจิตศรัทธาจริงใจแก้ไขกลับตัวใหม่อย่างถึงที่สุด ไม่ทำผิดอีกตลอดไป

ข้าพเจ้า..
เมื่อไหร่ ?................ ที่ไหน ?..................
เคยพูดคำกุศโลบายเรื่องอะไร ?...................
บัดนี้ บังเกิดจิตศรัทธาจริงใจสำนึกขอขมากรรม
ต่อคำกุศโลบายที่ได้กระทำทั้งปวง

จำไว้ว่า ถึงแม้กฎนรกจะลงโทษอย่างโหดเหี้ยมเด็ดขาดไร้ความปรานี แต่สวรรค์เมตตาสงสารเวไนยที่**สำนึกผิดอย่างจริงใจตลอดไปชั่วนิรันดร์** สวรรค์ย่อมจะต้องเหลือหนทางให้เวไนยที่สำนึก

ผิดกลับตัวใหม่อย่างจริงใจค่อยๆก้าวขึ้นสู่บันไดแห่งแสงสว่าง ฟื้นคืนความสว่างไสวแห่งจิตญาณเดิมเมื่อครั้งสมัยแรกเริ่มที่ลงมายังโลกมนุษย์ของเวไนย

อันดับต่อมา **วอนขอให้พุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง สลายวิบากกรรม** จากนี้ไปบังเกิดจิตศรัทธาสวดท่องพุทธนามปรารถนาไปเกิดยังแดนวิสุทธิภูมิ ถ้าหากในบ้านไม่มีพระพุทธรูปสามารถกราบทูลเรื่องราวขอขมากรรมกลางแจ้งต่อฟ้าเบื้องบน ขอเพียงสำนึกขอขมากรรมด้วยความจริงใจ **ทุกๆที่ล้วนมีพระพุทธะโพธิสัตว์อยู่ อีกทั้งข้างกายของแต่ละคนก็มีอนิจจังขาว-ดำ (ยมทูตขาว-ดำ) คอยจดบันทึกบุญบาปของทุกคนอยู่ตลอดเวลา**

ปลูกเหตุอันเป็นเท็จต้องเจอผลกรรมที่ซับซ้อนวกวน การพูด "คำกุศโลบาย"จะได้รับผลกรรมของการพูดโกหกตอบสนอง ดังนั้นจะต้องสำนึกขอขมากรรมให้สะอาดหมดจด เหตุอันเป็นเท็จจะต้องอาศัยพลังของจิตศรัทธาจริงใจในการสำนึกขอขมากรรมและพลังแห่งพุทธานุภาพของการสวดพุทธนามมาชำระล้างให้สะอาดหมดจดอย่างถึงที่สุด มิฉะนั้นก็จะต้องประสบพบเจอกับผลกรรมที่ซับซ้อนวกวน **พูด"คำกุศโลบาย" โดยใช้ความคิดเช่นไร ก็จะทำให้เกิดผลกรรมที่สอดคล้องกันกับตอนที่บังเกิดจิตพูดโกหกนั้นมาตอบสนอง** นรกที่ลงทัณฑ์เกี่ยวกับการพูดโกหกนั้นมีมากมาย เราจะพาท่านไปเยี่ยมชม"**นรกมุสาวาท**"ขุมหนึ่งที่ใหม่กว่า อาอวี้ ตามเรามาเถอะ !"

"รบกวนผู้พิพากษาด้วยค่ะ!" ออกเดินทางตามผู้พิพากษาไป พวกเราเหาะไปถึงเขตนรกเขตหนึ่งอย่างรวดเร็ว ผู้พิพากษาแนะนำ

ว่า : "นี่คือทางตอนเหนือของนรกของพวกเรา นรกในเขตภูมิภาคนี้ทั้งหมดจัดอยู่ในกลุ่มประเภท **"นรกมุสาวาท"** "

โอ้โห ! เป็นอาณาเขตที่มีพื้นที่กว้างใหญ่มากแห่งหนึ่ง ! ใช้ความสามารถของตัวข้าพเจ้าไปมองดู ข้าพเจ้าไม่สามารถมองเห็นเลยว่าอาณาเขตนี้สิ้นสุดลงตรงไหน แล้วนี่ยังมีการสร้างเพิ่มขึ้นอีกคาดคิดไม่ถึงเลยจริงๆ

ผู้พิพากษาพูดว่า : "วันนี้อาอวี้ก็เข้าชม"นรกมุสาวาท"ในเขตภูมิภาคนี้สักขุมหนึ่งก่อนเถอะ ! แล้วหลังจากนั้นค่อยจัดหาเวลาที่เหมาะสมมาเยี่ยมชมนรกขุมอื่นๆต่อไป"

สำนึกคุณผู้พิพากษา ! อุณหภูมิของที่นี่ต่ำเกินไป หนาวมาก ! ปรับตัวไม่ได้นิดนึง อยู่บนโลกมนุษย์ถึงแม้ว่าฤดูหนาวของทางตอนเหนือกับทางตอนใต้จะแตกต่างกันมาก แต่ก็ยังสามารถปรับตัวได้ ตอนนี้อุณหภูมิของนรกขุมนี้ต่ำเกินไปจริงๆ หนาวจัง ! ต้องรีบสวดพุทธนามเพื่อปรับพลังจิตให้ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของนรกที่หนาวเย็นสุดขั้วนี้ !

ผู้พิพากษาพูดว่า : "อุณหภูมิของที่นี่ติดลบ 150 องศาเซลเซียส ในปี ค.ศ. 2000 ตามเวลาของโลกมนุษย์ ได้เริ่มทำการก่อสร้างเขต "นรกมุสาวาท"เพิ่มขึ้นมาใหม่ ตอนนี้พวกเราอยู่ใน**"นรกหนาวเย็นดึงลิ้นทำลายร่าง" ซึ่งเป็นนรกที่ลงโทษหนักที่สุดในเขต"นรกมุสาวาท" ที่นี่หนาวอย่างที่สุดและทรมานอย่างที่สุด !** นรกทางใต้ในเขตพื้นที่นรก 10 ขุมเก่ามีนรกมุสาวาทขุมเก่าอยู่ขุมหนึ่ง การลงโทษที่ได้รับในนรกขุมนั้นคือความทุกข์ทรมานอันดับที่ 1

เฮ่อ ! ปัจจุบันนี้สภาพสังคมตกต่ำเสื่อมทราม ใจคนเสแสร้งจอมปลอมไม่มีความจริงใจ ไร้เยื่อใย ขาดความเมตตาปรานี **ที่นี่มีเวไนยมากมายที่"พูดโกหก" ทำให้ผู้อื่นละทิ้งชีวิตอันวิสุทธิ์ผ่องแผ้ว เลิกบำเพ็ญกายบ่มเพาะจิตธรรมญาณ** เชื่อในคำโกหกของเขาแสวงหาสิ่งภายนอก ตกอยู่ในกามคุณห้า มีชีวิตที่ลุ่มหลงมัวเมา ทำให้ชีวิตแห่งปัญญาญาณของผู้อื่นถูกตัดขาด เมื่อสิ้นอายุขัยจึงทำให้ตกนรกหนาวเย็นดึงลิ้นทำลายร่าง วันนี้อาอวี้ก็เข้าเยี่ยมชมนรกหนาวเย็นดึงลิ้นทำลายร่างขุมนี้ก่อนเถอะ!"

ถึงข้าพเจ้าไม่บอก ทุกท่านก็รู้ ลักษณะพิเศษเฉพาะของนรกก็คือ เสียงร้องตะโกนโหยหวน เสียงเจ็บปวดทรมาน เสียงกรีดร้องหวาดกลัวที่ยาวนานต่อเนื่องไม่ขาด แต่รู้สึกว่าความทุกข์ทรมานของที่นี่เหมือนกับเวลาและสถานที่ถูกความหนาวเย็นหน่วงให้ช้าลง รู้สึกว่าทุกอย่างช้ามาก ตัวหนังสือสีทองแดงตัวใหญ่คำว่า **"นรกหนาวเย็นดึงลิ้นทำลายร่าง"** ส่องประกายเข้าตา ประตูทางเข้าของนรกขุมนี้ดูทันสมัยมาก ยักษ์หน้าประตูทางเข้าเห็นพวกเรามา พวกเขาคารวะผู้พิพากษาและเปิดประตูให้พวกเราเข้าไป

นรกขุมนี้ช่างกว้างใหญ่ไพศาล ข้าพเจ้าเห็นวิญญาณบาปมากมายนับไม่ถ้วนกำลังรับการลงโทษที่ทุกข์ทรมานอยู่ในนรกขุมนี้ ทางซ้ายมีวิญญาณบาปอยู่ส่วนหนึ่งกำลังรับผลกรรมแทบจะเหมือนกันในนรกมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ทรมานนักโทษอยู่มากมาย เครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งหมดเป็นระบบอัตโนมัติ ข้างในเครื่องคอมพิวเตอร์จะปล่อยเครื่องทรมานนักโทษออกมาตามล่าวิญญาณบาป ถูกเป้า

แม่นยำร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่มีพลาดเป้าแม้แต่รายเดียว ที่ฝาผนังรวมถึงฝ้าเพดานก็มีกลไกอัตโนมัติปล่อยเครื่องทรมานนักโทษออกมาด้วย ที่นี่เป็นนรกที่ทันสมัยขุมหนึ่ง

นอกจากยักษ์จะปฏิบัติต่อวิญญาณบาปที่คิดหลบอย่างโกรธแค้นแล้ว ยักษ์ยังต้องคอยยุ่งอยู่กับการควบคุมเครื่องคอมพิวเตอร์มาลงโทษวิญญาณบาปอีกด้วย แต่วิญญาณบาปในนี้กลับทุกข์ทรมานอย่างไร้ขอบเขต เพราะนอกจากจะต้องเผชิญหน้ากับยักษ์ที่โหดเหี้ยมน่ากลัวอย่างที่สุดแล้ว ยังต้องเผชิญหน้ากับเครื่องคอมพิวเตอร์ทรมานนักโทษที่ไร้ความปรานีอีก นรกขุมนี้วิญญาณบาปและเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ทรมานนักโทษมีเยอะ ส่วนยักษ์มีน้อย ลองดูวิญญาณบาป 2 รายที่อยู่ข้างกำแพงนี้หน่อย หนึ่งชายหนึ่งหญิงรับผลกรรมเหมือนกัน

วิญญาณหญิงหนาวจนเริ่มสั่นหน่อยๆแล้ว นางทุกข์ทรมานเป็นอย่างยิ่ง เคลื่อนไหวอย่างเชื่องช้ามากๆ คลานลุกขึ้นจากพื้น ในที่สุดก็กลับคืนสู่ลักษณะของคนปกติ ทันใดนั้นวิญญาณหญิงก็ถูกยักษ์ที่ดุร้ายใช้หอกยาวเสียบลงไปที่ส่วนหลัง วิญญาณหญิงเจ็บปวดร้องลั่นถูกยักษ์เสียบแล้วนำไปที่ข้างเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่ง ชั่วพริบตาเดียวในจอคอมพิวเตอร์ก็ปล่อยงูออกมา 2 ตัว ตัวหนึ่งสีดำ อีกตัวหนึ่งสีแดง งูที่ดุร้ายน่ากลัว 2 ตัวพุ่งกระโจนเข้าใส่ปากของวิญญาณบาปอย่างรวดเร็ว งูสีแดงกัดฉีกที่ปาก ส่วนงูสีดำกัดลิ้นของวิญญาณบาปดึงออกมาจนขาดแล้วทิ้งลงกับพื้น คาดไม่ถึงหลังจากนั้นลิ้นสามารถลอยกลับเข้าไปในปากที่ถูกกัด

ฉีกจนเละเทะของวิญญาณบาปได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

ในเครื่องคอมพิวเตอร์ยังมีวัตถุปลายแหลมมากมายลักษณะคล้ายมีดที่แหลมคมมาก คล้ายตะปูพุ่งเป้าเข้าใส่ร่างของวิญญาณบาปอย่างรวดเร็ว หลังจากที่เครื่องทรมานเหล่านี้ตำใส่ร่างของวิญญาณบาป วิญญาณหญิงเจ็บปวดทรมานอย่างที่สุดสลบลงกับพื้น หลังจากที่สลบไปแล้ว ยังมีหนอนมากมายมากินร่างของนาง เลือดสาดกระเซ็นไปทั่ว เลือดที่ไหลลงบนพื้นสุดท้ายก็ถูกหนอนดูดจนแห้ง สาเหตุอันเนื่องมาจากแรงกรรม จากนั้นวิญญาณหญิงก็ฟื้นขึ้นมาใหม่ รับโทษซ้ำไปซ้ำมาแบบนี้ไปเรื่อยๆไม่หยุด

วิญญาณชายก็รับผลกรรมแบบเดียวกัน **วิญญาณบาปบางส่วนถูกยักษ์ใช้กระบองเหล็กที่มีตะปูซ้ายขวาทั้ง 2 ข้างทุบปากทุบลงไปหลายครั้งจนปากแหลกเละเลือดไหล** หลังจากทุบเสร็จจึงลากไปที่โต๊ะคอมพิวเตอร์อีกประเภทหนึ่ง โต๊ะคอมพิวเตอร์มีหนอนคล้ายตะขาบดำที่น่ากลัวมาดูดเลือดที่ปากของวิญญาณบาปจนแห้ง ในขณะเดียวกันหนอนก็ค่อยๆกินลิ้นของวิญญาณบาป จากนั้นก็มีเข็มบินพุ่งออกมาเย็บปากของวิญญาณบาป วิญญาณบาปบางส่วนก็ถูกยักษ์ใช้ตะขอเกี่ยวที่ปากกับส่วนหัวลากไปที่โต๊ะคอมพิวเตอร์ เลือดสดๆจำนวนมากไหลออกมาตลอดไม่หยุด

ตอนนี้มองเห็นวิญญาณหญิงนางนี้ถูกตะขอเกี่ยวอยู่เจ็บปวดทรมานจนร้องลั่น เครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องนี้แขวนอยู่ที่ฝาผนัง เครื่องคอมพิวเตอร์ส่งเสียงที่น่ากลัวและไม่น่าฟังอย่างที่สุด ข้างในปล่อยวัตถุที่มีลักษณะแหลมคมสีแดงเพลิงเล็กๆจำนวนหนึ่งออกมา

ตอนนี้วัตถุนั้นชนกระทบปากของวิญญาณบาปเสียงดัง "ซ่า ซ่า ซ่า" ปากของวิญญาณบาปละลายลงทันที เฮ่อ ! น่ากลัวมาก ! เจ็บปวดทรมานมาก ! น่าเวทนา ! ผู้พิพากษาสั่งให้ยักษ์ตนหนึ่งที่รับผิดชอบดูแลการลงโทษในนี้เข้ามาอธิบายให้ข้าพเจ้าฟังว่า วิญญาณบาปในนรกขุมนี้ทำความผิดอย่างไร จึงตกนรกหนาวเย็นดึงลิ้นทำลายร่างรับการลงโทษในนรกขุมนี้

กิริยาท่าทางที่ดุร้ายน่ากลัวของยักษ์หายไป ยักษ์พูดกับข้าพเจ้าว่า : "วิญญาณหญิงนางนั้นที่ท่านอาอวี้เห็นเมื่อครู่ **ตอนที่นางมีชีวิตอยู่ เป็นเพราะมีจิตที่อิจฉาริษยา พูดโกหกใส่ร้ายป้ายสีผู้บำเพ็ญธรรมที่รักษาศีลวินัยสะอาดบริสุทธิ์ท่านหนึ่ง เจตนาทำลายการเผยแพร่สัมมาธรรมของผู้บำเพ็ญท่านนี้ ก็เพราะคำโกหกของนาง** ทำให้ผู้คนมากมายหลงเชื่อ มีคนมากมายที่สูญสิ้นศรัทธาขั้นพื้นฐานในการที่จะศึกษาพุทธธรรม ทำความดี และรักษาศีลวินัย ก็เพราะนางพูดโกหกเช่นนี้ เมื่อนางสิ้นอายุขัยจึงตกนรกรับการลงโทษ จ้าวแห่งยมโลกโมโหมากขับไล่นางมาอยู่นรกขุมนี้ 1 กัป หลังจากที่รับโทษอยู่ในนรกขุมนี้จนครบกำหนดแล้ว ยังต้องไปรับผลกรรมในนรกขุมอื่นต่อ

สำหรับวิญญาณชายตนนั้น ก็คือ **ตอนที่เขามีชีวิตอยู่ทำธุรกิจโฆษณารักษาโรค เป็นเพราะโฆษณาโกหก เขาสามารถหาเงินที่ไร้มโนธรรมได้อย่างมากมายภายในระยะเวลาสั้นๆ มีคนจำนวนมากหลงเชื่อโฆษณาโกหกของเขา ทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย ทำลายสมรรถภาพของอวัยวะภายในต่างๆ** ที่อาการ

เบาหน่อยก็ทำให้ทุกข์ทรมานจากโรคอวัยวะภายในเสื่อมสมรรถภาพเรื้อรังตลอดชีวิต ที่อาการรุนแรงมากก็ทำให้การทำงานของระบบต่างๆในร่างกายทรุดลงอย่างเฉียบพลันภายในระยะเวลาอันสั้นจนถึงขั้นเสียชีวิต แต่พวกมนุษย์กลับไม่เคยคิดเลยว่าถูกโฆษณารักษาโรคของเขาหลอกลวงให้หลงเชื่อ วิญญาณชายตนนั้นถูกยมโลกลดบุญวาสนาและอายุขัยลง เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนสิ้นอายุขัยก่อนกำหนดตกนรกรับการลงโทษ

คนที่ตกนรกขุมนี้ทั้งหมดคือคนที่โกหกตอนสมัยที่มีชีวิตอยู่ ! ตอนที่มีชีวิตอยู่...

โกหกใส่ร้ายป้ายสีคนที่เผยแพร่ประกาศสัมมาธรรม !

โกหกอย่างน่าไม่อายเพื่อทำลายชีวิตและทรัพย์สินของผู้อื่น

โกหกเพื่อยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นทำผิดศีลต่างๆ

โกหกหลอกขายสินค้าต่างๆที่เป็นอันตรายต่อร่างกายและจิตใจของผู้อื่น

โกหกหลอกลวงทรัพย์สินของผู้อื่น

โกหกหลอกลวงทำลายเกียรติศักดิ์ศรีแห่งพรหมจารีของผู้อื่น และอื่นๆ เป็นต้น

ที่นี่มีเรื่องโกหกของวิญญาณบาปมากมายหลายกรณีจนนับได้ไม่ถ้วน ที่พูดไปเมื่อครู่นี้เป็นเพียงแค่กรณีตัวอย่างของพฤติกรรมชั่วที่ทำให้ตกนรกขุมนี้มากกว่ากรณีอื่นๆในขณะนี้”

ผู้พิพากษากล่าวต่อไปว่า : “สรุปแล้วคือ **ตอนที่มีชีวิตอยู่เจตนาโกหก ขอเพียงคำโกหกนั้นเป็นการทำลายร่างกาย จิตใจ**

ชีวิต สุขภาพ ของผู้อื่น ล้วนต้องตกนรกรับการลงโทษที่สาสมตามความผิด หากมีบุญสัมพันธ์ได้เห็นบทความนี้ หวังว่าจะสามารถบังเกิดจิตที่มีความจริงใจเปลี่ยนแปลงแก้ไขความผิดบาปในอดีตอย่างถึงที่สุด แล้วแนะนำตักเตือนผู้อื่นต่อๆกันไปให้สวดท่องพุทธนาม (อาศัยพุทธานุภาพปกปักคุ้มครองสลายแรงกรรมจากการโกหกที่ทำไว้ในอดีต) รักษากาย ใจ ความคิด ให้สะอาดบริสุทธิ์ตลอดเวลา ชี้แนะทุกคนว่าอย่าได้โกหกเป็นอันขาด **แต่ละครั้งที่โกหกความสว่างไสวแห่งจิตญาณเดิมของพวกเราก็จะมืดมัวลงไปส่วนหนึ่ง หากความสว่างไสวแห่งจิตญาณเดิมของมนุษย์มืดมัวลง ก็ง่ายมากที่จะเกิดเรื่องอันไม่สมมาดปรารถนา ทำให้เจ็บไข้ได้ป่วยต่างๆ ถึงขั้นทำให้เกิดภัยพิบัติทยอยกันมาอย่างต่อเนื่องไม่ขาดสาย**

เอาล่ะ อาอวี้ วันนี้เยี่ยมชมเท่านี้เถอะ! เดี๋ยวเราต้องไปประชุม พรุ่งนี้โอกาสเหมาะค่อยมาใหม่ !”

“อาหมีถัวฝอ ! สำนึกคุณผู้พิพากษา ! ข้าพเจ้าจะรีบกลับไปเขียนบทความ เขียนบทนี้เสร็จค่อยมารบกวนผู้พิพากษาใหม่”

ขึ้นบัวขาวกลับ !

พูดเพ้อเจ้อ
โดนลงโทษอย่างเจ็บปวดทรมาน
นรกคอมพิวเตอร์แก้วผลึก



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สิบนิ้วประนมคารวะผู้พิพากษา

"ผู้พิพากษาคะ ! วันนี้ข้าพเจ้าเห็นหัวข้อเรื่องอาหารเพื่อสุขภาพในเว็บไซต์ทางอินเตอร์เน็ต นักโภชนาการท่านนี้ ต่อการบริโภคเอนเอียงไปทางด้านทฤษฎีทางสุขภาพ มีข้อมูลทางด้านวิทยาศาสตร์มากมาย มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อเรื่องอาหารเพื่อสุขภาพ

เขาได้เขียนบทความบทหนึ่ง อธิบายถึงการนำวัตถุดิบอาหารแปรรูปเป็นอาหารเลิศรสเพื่อสุขภาพอย่างไร ใช้คำที่สั้นกะทัดรัด ได้ใจความ อธิบายได้อย่างมีอรรถรส มีความคิดที่ดีเป็นอย่างมาก ความจริงแล้วเป็นข้อมูลที่ดีมาก สอนให้คนสนใจเรื่องการกินอาหารเพื่อสุขภาพ แต่เขาเอาขั้นตอนทั้งหมดไปเปรียบเทียบเป็นเรื่องสุขภาพในการร่วมเพศ ใช้ถ้อยคำโจ่งแจ้ง ทำให้คนเกิดจินตนาการเพ้อฝันต่างๆ สูญเสียสัมมาสติ อ่านบทความนั้นแล้วรู้สึกเสียดายคนที่เขียนบทความนั้นจริงๆ สิ้นเปลืองเวลามากมายไปศึกษาทฤษฎีต่างๆ ของอาหารเพื่อสุขภาพ คาดไม่ถึงกลับเขียนบทความเช่นนี้ออกมาทางเว็บไซต์ในอินเตอร์เน็ต"

อาอวี้อยากถามผู้พิพากษาว่า : "หากมนุษย์ใช้คำพูดประเภทนี้ทำให้คนอื่นเกิดความคิดที่เป็นมิจฉาสังกัปปะ (ความคิดในทางที่

ผิด) และทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ต้องตกนรกรับโทษไหมคะ ? หากมีนรกขุมนี้ข้าพเจ้าก็อยากไปเยี่ยมชมหน่อยค่ะ”

ผู้พิพากษาพูดว่า : **“หากมนุษย์ใช้คำพูดที่โม้เกินจริง คำพูดที่เลื่อนลอย ทำให้คนอื่นเกิดความคิดที่เป็นมิจฉาสังกัปปะและทำในสิ่งที่ผิด คำพูดที่เพิ่มความแปดเปื้อนให้จิตญาณมัวหมอง หรือบางทีอาจจะเป็นคำหวานจอมปลอม คำพูดที่ไม่จริงซ่อนมีดในรอยยิ้ม หรือบางทีอาจจะพูดประจบเอาใจผู้อื่น**

คำพูดล้อเล่นที่ไม่ใช่เรื่องจริงแต่ฟังแล้วเหมือนจะเป็นเรื่องจริง คำพูดหยอกล้อที่ไร้สาระไม่เกิดประโยชน์ทำให้คนอื่นคิดฟุ้งซ่าน หรือบางทีในชีวิตประจำวันอาจจะพูดเรื่องตลกลามก พูดมุขทะลึ่งๆ ทำให้จิตใจคนรู้สึกสับสน หลอกล่อชักจูงให้เกิดอารมณ์ทางเพศ ทำให้จิตเกิดความกำหนัดในกาม

หรือบางทีอาจจะแต่งเพลงที่เพิ่มตัณหาราคะ หรือนิยายรักโรแมนติก ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ระบำเพลง ดนตรี รูปวาด ฯลฯ ที่มีเนื้อหาและคำพูดที่ไม่เหมาะสม ทำให้เด็กวัยรุ่นมากมายมีความโลภ โกรธ หลง เพิ่มมากขึ้น เข่นฆ่ามากขึ้น ลักขโมยมากขึ้น ประพฤติผิดในกามมากขึ้น โกหกมากขึ้น ทำให้คนสูญเสียสัมมาสติล้วนถือว่าเป็นวาจาเพ้อเจ้อ (สัมผัปปลาปะ)

คนที่พูดวาจาเพ้อเจ้อ เมื่อสิ้นอายุขัยจะตก **“นรกคอมพิวเตอร์แก้วผลึก”** เป็นนรกขุมหนึ่งที่อยู่ในเขต“นรกมุสาวาท” วาจาเพ้อเจ้อ (สัมผัปปลาปะ) เป็นเพื่อนกันกับ ความโลภ โกรธ หลง มานะ (ความถือตัว) **วาจาเพ้อเจ้อทำให้จิตญาณแปดเปื้อนมลทินโดยไม่รู้ตัว**

เนื่องด้วยเวลาจำกัด ตอนนี้เราจะพาท่านไปเยี่ยมชม”

“ค่ะ” พวกเราข้ามใจกลางของนรกไปอย่างรวดเร็ว มองเห็นงูใหญ่ 2 ตัวในเขตนรกมุสาวาทอย่างรำไร เป็นงูใหญ่ 2 ตัวของนรกผรุสวาท (นรกคำหยาบ) พวกเราเริ่มเหาะลงสู่พื้นดินอย่างช้าๆ ตอนเหาะลงมองเห็นนรกขุมหนึ่งอย่างชัดเจน เป็นนรกกระจกแก้วสะท้อนแสงที่ก่อสร้างแบบทันสมัยมาก รู้สึกว่านรกขุมนี้ล้ำสมัยมาก แต่ที่ทำให้เสียบรรยากาศก็คือเสียงแก้วที่แสบแก้วหู รวมทั้งเสียงร้องโหยหวนที่ทุกข์ทรมาน เสียงดังอีกทีกจริงๆ !

ที่หน้าประตูทางเข้าของนรกขุมนี้มองดูแล้วรู้สึกว่าตกแต่งอย่างงดงามอลังการ สีสันของตัวหนังสือเข้ากันอย่างลงตัวทำให้ไม่รู้สึกหวาดกลัว ถ้าหากไม่มีเสียงเจ็บปวดทรมานที่แสบแก้วหูรวมถึงบรรยากาศอึมครึมในตัวของมันเอง ยืนอยู่หน้าประตูทางเข้านรกขุมนี้ก็ไม่รู้สึกเหมือนว่าตัวเองยืนอยู่ในนรก พวกเราตามยักษ์เข้าไปเยี่ยมชมในนรก ในนรกมีห้องกระจกใสมากมายหลายห้องวิญญาณบาปแต่ละตนต่างรับโทษอยู่ในห้องกระจกของตัวเอง อัตราความเร็วในการรับโทษของแต่ละคนมีความแตกต่างกันบ้าง เครื่องคอมพิวเตอร์ทางซ้ายส่วนใหญ่เป็นสีแดง วิญญาณบาปจะรับโทษไวหน่อย ส่วนเครื่องคอมพิวเตอร์ทางขวาทั้งหมดเป็นสีดำ อัตราความเร็วจะช้าหน่อย

ลองดูวิญญาณบาปทางซ้ายกันหน่อย ! มีวิญญาณหญิงอยู่ในห้องกระจกใสกำลังฟื้นฟูสภาพกลับมาอยู่ในสภาพคนแข็งแรงปกติ นางลุกยืนขึ้น เครื่องคอมพิวเตอร์แก้วผลึกสีแดงเพลิงปล่อย

แสงสีเขียวริบหรี่รวมทั้งเสียง "ติ๊ง ติ๊ง จิ๊ว จิ๊ว กริ๊ง กริ๊ง" ออกมาดึงดูดให้นางเดินเข้าไปดู เมื่อนางเข้าไปใกล้เครื่องคอมพิวเตอร์ ในจอภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์แก้วผลึกก็ปล่อยงูสีแดงปากแหลมตัวหนึ่งออกมาทันที **งูน้อยตัวสีแดงปากแหลมที่มีหนามเต็มไปหมดทั้งตัวกัดลิ้นของวิญญาณบาป วิญญาณบาปก็ตื่นกลัวจนร้องลั่นหลังจากที่ลิ้นถูกกัด งูน้อยตัวสีแดงก็ใช้หนามบนตัวของมันพันรัดที่ลิ้นของวิญญาณบาป จนกระทั่งลิ้นของวิญญาณบาปถูกงูน้อยตัวสีแดงพันรัดจนขาดร่วงลงบนพื้น เลือดสดๆ ไหลเต็มปากของวิญญาณบาป**

ตอนนี้จู่ๆ เครื่องคอมพิวเตอร์แก้วผลึกทั้งหมดก็เกิดการแตกอย่างรุนแรง เสียงดังคล้ายเสียงกระจกระเบิดแตก เศษชิ้นส่วนที่แตกทั้งหมดของเครื่องคอมพิวเตอร์โจมตีใส่ร่างของวิญญาณบาป วิญญาณบาปตื่นกลัวพยายามหลบหลีก แต่ก็จนใจเพราะขนาดพื้นที่ของห้องกระจกเล็กเกินไปไม่สามารถหลบหลีกได้ วิญญาณบาปได้แต่จำใจรับโทษนี้ซ้ำไปซ้ำมาต่อไปเรื่อยๆ อย่างทุกข์ทรมาน

สำหรับทางขวาข้าพเจ้ามองเห็นเครื่องคอมพิวเตอร์สีดำปล่อยแสงสีเทาดำและตะขาบสีดำออกมา ส่วนการลงโทษอื่นๆ ก็เหมือนกันเพียงแต่ความเร็วค่อนข้างช้าหน่อย

ผู้พิพากษาสั่งให้ยักษ์นำวิญญาณหญิงมาให้ข้าพเจ้าสอบถาม วิญญาณหญิงร้องห่มร้องไห้เล่าว่า **เป็นเพราะตอนที่นางมีชีวิตอยู่ตอนที่อยู่ในบริษัทรวมทั้งตอนที่อยู่ต่อหน้าเพื่อนๆ นางมีนิสัยชอบพูดคุยเรื่องตลกทะลึ่งลามกเหมือนเป็นเรื่องจริง แต่ไม่ใช่เรื่องจริง**

เจตนายั่วให้ทุกคนมาอิจฉาเรือนร่างอันงดงามของตัวเอง

นางพูดว่า : "ในบ้านของฉัน ฝาผนังติดกระจกหมดทั้งสี่ด้าน ไม่ว่าฉันจะอยู่ตรงมุมไหนของบ้านก็จะสามารถมองเห็นเรือนร่างของตัวเอง ฉันยังมีความเคยชินอีกอย่างหนึ่งคือ มักจะเปลือยกายล่อนจ้อนเดินไปเดินมาอยู่ในบ้านเสมอ บางครั้งก็จะชวนเพื่อนผู้หญิงมารวมตัวกันในบ้าน ให้พวกเขาชื่นชมร่างอันเปลือยเปล่าของฉัน **ยามปกติฉันก็ชอบเอาเรื่องราวเหตุการณ์ต่าง ๆ มาแต่งเติมพูดให้เกินความจริง เดิมทีไม่ใช่เรื่องที่น่าหวาดกลัวอะไรมากมาย แต่ฉันจะพูดโม้เกินจริงให้กลายเป็นเรื่องที่มีความน่ากลัวผสมอยู่** เมื่อฉันเห็นผู้ฟังเกิดความหวาดกลัว ฉันก็จะบอกเขาว่าฉันแค่พูดล้อเล่นเท่านั้น ทำไมถึงขี้ขลาดตาขาวขนาดนี้ ไม่สนุกเลย !

ฉันชอบใช้ความฉลาดของตัวเองมาแกล้งคนรอบข้างเพื่อความสนุก เมื่อฉันสิ้นอายุขัยก็ถูกยมทูตหน้าวัวหัวม้าลากลงนรก พญายมโมโหมากบอกว่า **ยามปกติฉันอยู่ที่บริษัท พูดเรื่องทะลึ่งเรื่องตลกลามก และทำเรื่องทะลึ่งลามก ทำให้วัยรุ่นที่เพิ่งเรียนจบออกจากโรงเรียนมาทำงานเกิดจิตใจหวั่นไหวแล้วไปทำเรื่องที่ประพฤติผิดในกามอย่างมหันต์** บอกว่าตอนที่ฉันมีชีวิตอยู่พูดเพ้อเจ้อ ตัดสินให้อยู่ใน"นรกสัมผัปปลาปะ"ขุมนี้ รับโทษในนรกคอมพิวเตอร์แก้วผลึก 500 ปี

ฮือ ฮือ ฮือ ! ในตอนนั้นฉันแค่อยากทำให้ทุกคนเกิดความสนุกเบิกบาน ไม่คิดว่าผลสุดท้ายต้องมาตกนรกรับโทษที่รุนแรงเช่นนี้ ท่านต้องเขียนหนังสือ **ขอให้ท่านบอกกับชาวโลกว่า อย่าพูดเรื่อง**

ทะลึ่ง อย่าพูดเรื่องตลกลามกเป็นอันขาด อย่าพูดโม้ เกินจริง ยิ่งห้ามแกล้งคนอื่นเพื่อความบันเทิง ฮือ ฮือ ฮือ ! ต่อไปฉันก็ไม่กล้าอีกแล้ว ขอร้องผู้พิพากษาท่านนี้โปรดช่วยฉันด้วย ปล่อยฉันออกไปที ฉันอยากออกไปจากที่นี่"

ผู้พิพากษาพูดว่า : "ตอนที่มีชีวิตอยู่สร้างบาปกรรมไว้อย่างไร ก็ทำให้ได้รับผลกรรมที่สอดคล้องกันในนรกตอบสนอง เธอย้อนสำรวจความคิดและการกระทำต่าง ๆของตัวเองให้ดี ๆ เนื่องด้วยเวลามีจำกัด วันนี้ก็พอเท่านี้ก่อน"

ข้าพเจ้าถามผู้พิพากษาว่า : "เพราะเหตุใดเครื่องคอมพิวเตอร์ทางขวาของนรกถึงทำให้วิญญาณบาปรับโทษในอัตราความเร็วที่ช้ากว่าหน่อยล่ะ ?"

ผู้พิพากษาอธิบายว่า : "เพราะคำพูดที่เป็นวาจาเพ้อเจ้อ บ้างก็ทำลายเวไนยได้รวดเร็วกว่า บ้างก็จะค่อย ๆทำให้จิตที่ดีงามแห่งฟ้าปางก่อนของเวไนยค่อย ๆเกิดความหวั่นไหว ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนหนีไม่พ้นเหตุต้นผลกรรม **ดังนั้น ยามปกติพวกเราจะต้องให้ความสำคัญกับคำพูดและการกระทำของตัวเอง ที่สำคัญคือ ตอนที่อยู่คนเดียวตามลำพังยิ่งต้องให้ความสำคัญกับศีลวินัยภายในจิตใจของตัวเองเป็นพิเศษ จะละเมิดฝ่าฝืนกฎนรกไม่ได้อย่างเด็ดขาด** อาอวี้ ! วันนี้ที่ยมโลกมีการประชุมใหญ่ ยินดีต้อนรับท่านกลับมาใหม่ในวันหลัง"

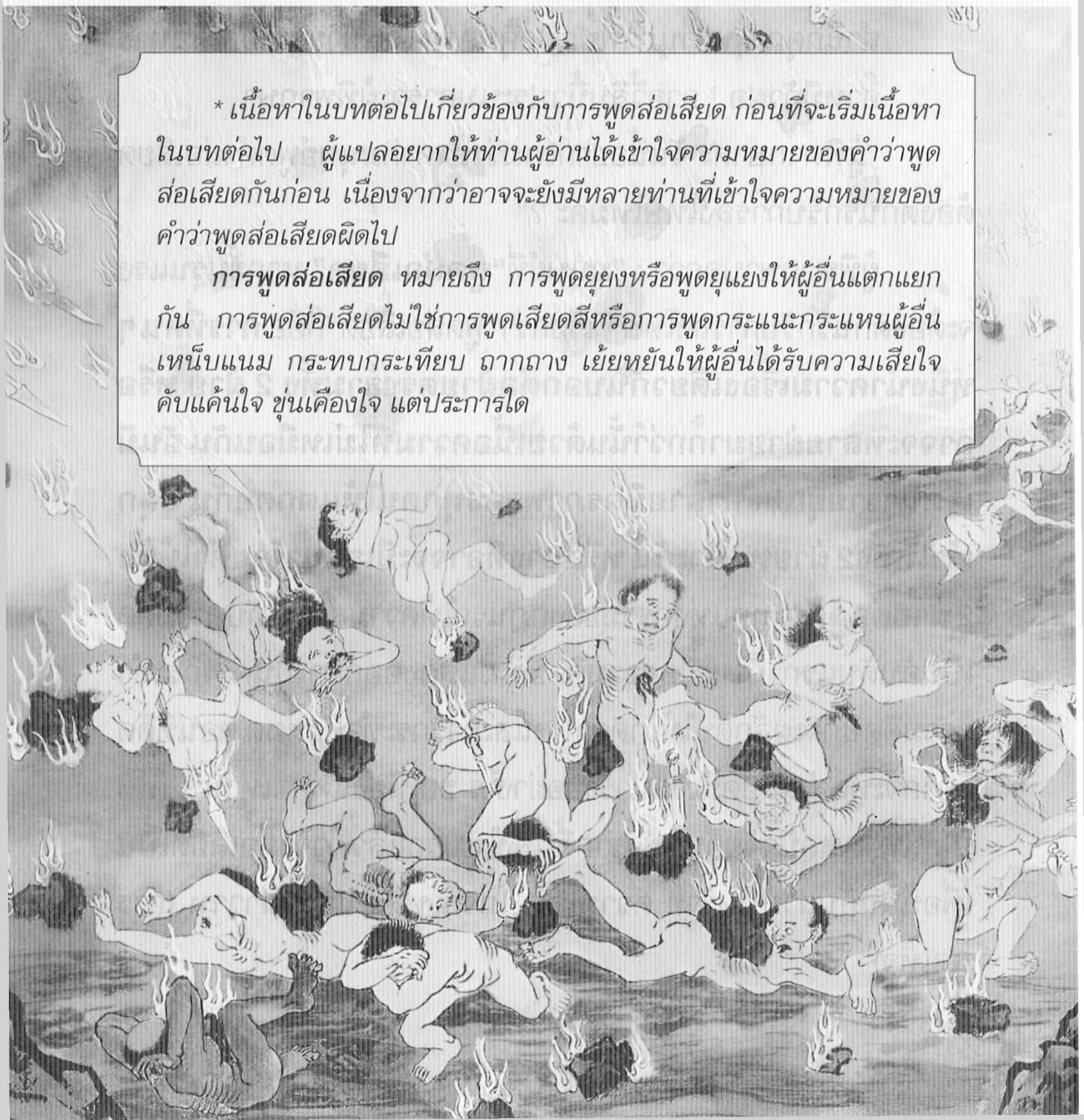
อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สิบนิ้วประนม สำนึกคุณผู้พิพากษา ! ขึ้นบัวขาวกลับ !

สำรวจการลงโทษในนรกปิสุณาวาท

ตะปูบินตัดลิ้น

** เนื้อหาในบทต่อไปเกี่ยวข้องกับการพูดส่อเสียด ก่อนที่จะเริ่มเนื้อหาในบทต่อไป ผู้แปลอยากให้ท่านผู้อ่านได้เข้าใจความหมายของคำว่าพูดส่อเสียดกันก่อน เนื่องจากว่าอาจจะยังมีหลายท่านที่เข้าใจความหมายของคำว่าพูดส่อเสียดผิดไป*

การพูดส่อเสียด *หมายถึง การพูดยุยงหรือพูดยุแยงให้ผู้อื่นแตกแยกกัน การพูดส่อเสียดไม่ใช่การพูดเสียดสีหรือการพูดกระแนะกระแหนผู้อื่น เหน็บแนม กระทบกระเทียบ ถากถาง เย้ยหยันให้ผู้อื่นได้รับความเสียใจ คับแค้นใจ ขุ่นเคืองใจ แต่ประการใด*



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สิบนิ้วประนมคารวะผู้พิพากษา

"ผู้พิพากษาคะ วันนี้อยากถามว่าถ้าหากมนุษย์พูดคำส่อเสียด ต้องตกนรกรับการลงโทษไหมคะ ?"

ผู้พิพากษาบอกว่า : "มนุษย์ที่"**พูดส่อเสียด**" หากขั้นรุนแรงจะต้องตกนรกรับการลงโทษ ที่เรียกว่า"พูดส่อเสียด"ก็คือ **การที่คนๆ หนึ่งนำความเรื่องเดียวกันบอกต่อฝ่ายตรงข้ามทั้ง 2 ฝ่าย หรืออาจจะหลายฝ่ายมากกว่านั้นด้วยเนื้อความที่ไม่เหมือนกัน อันมีเจตนาร้ายยุแยงทำลายมิตรภาพของทุกคนให้แตกคอกัน ปลุกเร้าให้ทั้ง2 ฝ่ายทะเลาะกัน หรือบางทีอาจจะมีเจตนาร้ายทำให้ทั้ง 2 ฝ่ายต่อสู้กัน** กฎแห่งกรรมของกฎนรกให้ความสำคัญกับความคิดเป็นอันดับแรก ก็ในเมื่อความคิดยังไม่แสดงออกมาเป็นการกระทำ ความคิดนี้ก็จะผลักดันให้เกิดคำพูดและการกระทำทั้งหมด ตอนที่คิดอยากจะพูดส่อเสียดมีเจตนาร้ายอย่างไร ขอเพียงแค่คิดเท่านั้น ก็ได้ปลูกเพาะเหตุปัจจัยอันหยั่งรากตื้นลงในนรกแล้ว วาจาส่อเสียดเป็นเพื่อนกันกับสามพิษร้าย **ความโลภ โกรธ หลง และมุสาวาท** (การพูดเท็จ)

คนที่พูดส่อเสียดก็มีแบ่งเป็น“**ระดับรุนแรง**”กับ“**ระดับเบา**”

คนที่พูดส่อเสียด“ระดับรุนแรง” ก็ในเมื่อทำลายกายใจ ทำลายผลประโยชน์ต่างๆของผู้อื่นให้ได้รับความเสียหายแล้ว ย่อมจะต้องตกนรกรับการลงโทษอย่างแน่นอน

คนที่พูดส่อเสียด“ระดับเบา” หรือบางทีอาจจะเพียงเพื่อให้เกิดประโยชน์กับฝ่ายตรงข้ามทั้ง 2 ฝ่ายโดยที่ตัวเองก็ไม่ได้ผลประโยชน์อันใด เพียงแค่มีจิตคิดอยากจะช่วยเหลือผู้อื่น จึงคล้อยตามอุปนิสัยและอารมณ์ของฝ่ายตรงข้ามทั้ง 2 ฝ่าย นำความเรื่องเดียวกันพูดต่อฝ่ายตรงข้ามทั้ง 2 ฝ่ายคนละแบบกัน จุดประสงค์นั้นก็เพื่อให้ทุกคนเกิดความสามัคคีปรองดอง จึงสวมบทเป็นคนพูดส่อเสียด ถือว่าเป็นคนที่พูดส่อเสียดระดับเบา

คนที่พูดส่อเสียด“ระดับเบา”สามารถอาศัยช่วงตอนที่ยังมีชีวิตอยู่สำนึกขอขมากรรมให้สะอาดหมดจด ก็ไม่ต้องตกนรกรับการลงโทษ สำหรับเนื้อหาในการสำนึกขอขมากรรมก็ได้ให้ไปแล้วในบทความก่อนหน้านี้ เนื้อหาในการสำนึกขอขมากรรมก็เหมือนกันกับการสำนึกขอขมากรรมจาก“คำกุศโลบาย” เพียงแต่เอาคำว่า“คำกุศโลบาย” เขียนแก้ไขใหม่เป็นคำว่า “**พูดส่อเสียด**” ส่วนเนื้อหาอื่นๆในการสำนึกขอขมากรรมก็เหมือนกันหมด

ตอนนี้บนโลกมนุษย์มีคนมากมายที่ละเมิดความผิดข้อนี้ แม้กระทั่งเด็กๆ ก็ยังพูดส่อเสียดและพูดโกหกตามผู้ใหญ่ นี่คือปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดกระแสนิยมที่ไม่ดีในสังคม คำพูดเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญส่วนหนึ่งของชีวิต **สอนด้วยคำพูด**

มิสู้สอนด้วยการประพฤติตนให้เห็นเป็นแบบอย่าง เป็นผู้ปกครองต้องเป็นแบบอย่างที่ดี คำพูดและการกระทำต้องสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เด็ก ๆก็จะค่อย ๆเรียนรู้ปฏิบัติตามการอบรมสั่งสอนที่ดีเอง

มนุษย์แรกเริ่มนั้นจิตเดิมแท้ดีงาม แบบอย่างที่ดีงามเริ่มต้นจากตัวของพวกเราแต่ละคนเอง ทุก ๆ คนเคารพกฎหมาย ไม่ละเมิดความผิดบาปตามกฎนรก มนุษยชาติย่อมมีทางรอด ภัยพิบัติย่อมเลื่อนเวลาออกไปชั่วคราว ฟ้าเบื้องบนรักทะนุถนอมทุกชีวิต ย่อมต้องเหลือบันไดแห่งแสงสว่างให้เวไนยที่สำนึกขอขมากรรมด้วยความจริงใจค่อย ๆ กลับตัวใหม่อย่างแน่นอน กลัวแต่ว่าเวไนยจะไม่บังเกิดจิตสำนึกขอขมากรรม อาอวี้ ! ตอนนี้เราจะพาท่านไปเยี่ยมชมนรกของคนที่พูดส่อเสียด”

เนื่องด้วยเวลาจำกัด พวกเราเหาะอย่างรวดเร็วมาถึงทางเหนือสุดของเขต“นรกมุสาวาท” เหาะลงตรงป้ายแผนที่บอกทางป้ายหนึ่ง **“นรกซ้ายขวาวิ่งห้อตะบึง”** ลูกศรชี้ไปทางซ้าย **“นรกเข็มดำแทงลิ้นปิดปาก”** ลูกศรชี้ไปทางขวา จะไปทางซ้ายหรือทางขวาดีนะ อาศัยตาทิพย์จากพุทธานุภาพที่ประทานพรให้ ดูซิว่านรกสองขุมนี้ต่างกันอย่างไร ? ที่แท้นรกทางซ้ายขนาดค่อนข้างใหญ่หน่อย เวไนยที่รับทุกข์ในนรกขุมนี้ค่อนข้างมากหน่อย แต่นรกทางขวาค่อนข้างโศกเศร้าน่าเวทนา งั้นก็ไปทางซ้ายเถอะ !

ผู้พิพากษาก็อยากให้ข้าพเจ้าไปเยี่ยมชม “นรกซ้ายขวาวิ่งห้อตะบึง”อยู่พอดี พวกเรามาถึงอย่างรวดเร็ว ผู้พิพากษาบอกยักษ์หน้า

ประตูถึงภารกิจของข้าพเจ้า ประตูเปิดออก โอ้ ! เป็นนรกอีกขุมหนึ่งที่มีขนาดใหญ่โตมหึมา ลองมองดูเบื้องหน้ากันก่อนเถอะ! ในระดับขอบเขตที่สายตามองเห็น แบ่งออกเป็น 2 ส่วนซ้าย-ขวา ทางซ้ายมีวิญญาณมากมายกำลังวิ่งซ้ายวิ่งขวาอย่างทุกข์ทรมานด้วยความจำใจ ปากของพวกเขาต่างก็มีเลือดไหล ไม่ว่าจะวิ่งอย่างไรก็หนีไม่พ้นการตามแย่งชิงลิ้นของเครื่องคอมพิวเตอร์

ในนรกมียักษ์ที่ดุร้ายมากๆอยู่เป็นจำนวนมาก ในมือของยักษ์ถือค้อน ลูกตุ้ม ดาบยาว หอกยาว คอยรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของพวกวิญญาณบาป ไม่ยอมให้พวกวิญญาณบาปออกนอกเขตพื้นที่ในการลงทัณฑ์ของเครื่องคอมพิวเตอร์ ความจริงแล้ววิญญาณบาปทั้งหลายต่างถูกเครื่องมือทรมานนักโทษที่ปล่อยออกมาจากเครื่องคอมพิวเตอร์ไล่ตามลิ้นของพวกเขาอย่างแม่นยำ เครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องจะรับผิดชอบหน้าที่ลงโทษวิญญาณบาปหนึ่งตนภายในอาณาเขตที่แน่นอนโดยอัตโนมัติ **ขอเพียงวิญญาณบาปเข้าไปในอาณาเขตของเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องคอมพิวเตอร์ก็จะปล่อยตะปูใบมีดออกมา 5 ตัว มาตัดลิ้นของวิญญาณบาปให้ขาดโดยใช้ตะปูดึงลิ้นออกมาก่อน**

ลองดูวิญญาณหญิงที่เพิ่งจะกลับเข้ามารับทุกข์ในเขตพื้นที่ลงทัณฑ์นางนี้กันหน่อยเถอะ! สีหน้านางหวาดกลัว เท้าทั้งสองข้างไม่มีแรงที่จะเดิน นางถูกยักษ์ที่โหดร้ายใช้หอกยาวแทงกลับเข้าไปในเขตพื้นที่ลงทัณฑ์ โอ้ ! หลังของนางเลือดยังไหลอยู่เลย เจ็บปวดทรมานมาก ทันใดนั้นเครื่องคอมพิวเตอร์ก็ส่งเสียง "ปี๊ปี๊" สองคำ

เรียกชื่อของวิญญาณบาปออกมา ต่อจากนั้นก็ปล่อยตะปูใบมีดออกมาเล็งเป้าไปที่ปากของวิญญาณหญิงทันที วิญญาณหญิงมองเห็นก็ร้องลั่นฝืนทนความเจ็บหลังพยายามวิ่งหาทางหนีโดยวิ่งไปทางซ้ายบ้าง ทางขวาบ้าง

ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเครื่องคอมพิวเตอร์ถามชื่อของวิญญาณบาปว่าชื่อ......ใช่หรือไม่ ? วิญญาณหญิงกำลังคิดที่จะตอบ พออ้าปากตะปูก็เข้าปากของวิญญาณหญิงแล้วดึงลิ้นลากออกมา วิญญาณหญิงเจ็บปวดทรมานใช้มือไปคว้าจับตะปูไว้ น่าแปลก ! ทันใดนั้นตะปูก็อ่อนนุ่มลงไม่ทำอันตรายมือของวิญญาณหญิงให้บาดเจ็บ ครั้นแล้ววิญญาณหญิงก็ปล่อยมือแล้ววิ่งหนีไปทางซ้ายบ้างทางขวาบ้าง วิ่งหนีไปวิ่งหนีมาทั้งสองทาง

แต่ไม่ว่าวิญญาณหญิงจะวิ่งไปทางซ้ายหรือทางขวา แต่ละก้าวที่นางวิ่ง ลิ้นจะถูกตะปู 5 ตัวลากยาวออกมา ลิ้นส่วนที่ถูกลากยาวออกมาก็จะถูกปลายใบมีดของตะปูหั่นขาดร่วงลงบนพื้น ความเจ็บปวดทรมานเช่นนี้ทำให้วิญญาณหญิงพยายามวิ่งหนีออกจากอาณาเขตในการลงทัณฑ์ของเครื่องคอมพิวเตอร์อย่างสุดความสามารถ ในที่สุดนางก็เงยหน้าขึ้นแล้ววิ่งไปทางซ้ายต่อ เฮ่อ ! พวกยักษ์ที่โหดร้ายน่ากลัวทั้งสองฝั่งซ้ายขวาจะไม่ยอมปล่อยนางไปอย่างเด็ดขาด ยักษ์ค้อนเหล็กที่อยู่ทางซ้ายกำลังกริ้วโกรธ ใช้ค้อนเหล็กทุบหัววิญญาณหญิงอย่างโกรธแค้น ทุบลงไปทีหนึ่งนางก็สลบไปแล้ว แต่ยักษ์ก็ยังไม่ยอมให้นางสลบ ครั้นแล้วก็ใช้ตะปูเหล็กเกี่ยวลงไปที่ปากของวิญญาณหญิงอย่างดุดันแล้วตบซ้ำไปอีกหนึ่งทีเลือดก็ไหล

วิญญาณหญิงฟื้นขึ้นมาในสภาพที่มึนหัว พยุงตัวเองลุกขึ้นแล้ววิ่งหนีไปทางขวา ทางขวาก็มียักษ์น้ำแข็งตัวสีเขียวปล่อยแก๊สที่หนาวเย็นรวมทั้งก้อนน้ำแข็งส่วนหนึ่งออกมาโจมตีวิญญาณหญิงในทันทีทันใดนั้นขาของวิญญาณหญิงก็ใช้การไม่ได้ ถูกขู่ให้กลับไปที่เครื่องคอมพิวเตอร์รับโทษซ้ำใหม่อีกครั้ง มองดูจนมึนหัวแล้ว ไม่มีที่ไหนที่จะสามารถหนีออกจากความทุกข์นี้ได้เลย

ข้าพเจ้าถามยักษ์ : "ขอถามยักษ์ค้อนเหล็ก ท่านสามารถยั้งมือไว้บ้างได้หรือไม่ ? วิญญาณหญิงนางนี้บาดเจ็บอยู่ นางยังไม่ได้รับการฟื้นฟูกลับคืนเป็นปกติ ท่านก็ตีนางซ้ำซะแล้ว แค่นี้นางก็น่าเวทนาพอแล้ว แม้กระทั่งพักสักนิดก็ยังไม่มีโอกาสเลย"

ยักษ์ค้อนเหล็กพูดว่า : "**วิญญาณบาปนางนี้ตอนที่มีชีวิตอยู่ชอบพูดส่อเสียดเป็นอย่างยิ่ง ไม่ว่าเรื่องอะไรก็ตามขอเพียงนางรู้เท่านั้นแหละ นางก็จะพูดโม้บรรยายเกินความเป็นจริงจนกลายเป็นเรื่องที่ทำลายฝั่งตรงข้ามทั้ง 2 ฝ่าย**

มนุษย์สัมพันธ์ของนางที่มีต่อคนอื่นๆ ก็แย่มากๆ ไม่ว่านางไปถึงที่ไหนก็แล้วแต่ นางจะผูกพยาบาทกับคนอื่นๆทั่วไปหมด ทำให้คนอื่นไม่ชอบ ที่ร้ายแรงที่สุดก็คือนางทำร้ายแม่สามีของตัวเอง

คุณ a สามีของนาง ตอนที่ยังไม่ได้แต่งงานกับนาง คุณ a เป็นลูกที่กตัญญูต่อคุณแม่มาก เพราะตอนที่คุณ a อายุ 3 ขวบ คุณแม่ของคุณ a ครองความเป็นหม้าย เลี้ยงดูคุณ a จนเติบใหญ่ สองแม่ลูกประคับประคองพึ่งพาอาศัยกันมาโดยตลอด ชีวิตมีความสุขดี **นับตั้งแต่นางเข้ามาอยู่ในบ้านก็เริ่มอิจฉาริษยาแม่สามี ครั้นแล้ว**

นางก็พูดส่อเสียดไม่หยุด เจตนาร้ายคิดทำลายความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูก นางยังมีเจตนาใส่ร้ายป้ายสีว่าแม่สามีมีความสัมพันธ์กับผู้ชาย เป็นเพราะคุณ a งานยุ่งและเชื่อคำของภรรยาทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับลูกเกิดความร้าวฉาน สุดท้ายแม่ที่รักลูกรู้สึกเป็นทุกข์เกิดความอัดอั้นตันใจและตายจากโลกไป

วิญญาณแม่สามีของนางมาฟ้องร้องในนรกว่า ลูกสะใภ้พูดส่อเสียดและใส่ร้ายป้ายสี เป็นเพราะวิญญาณหญิงนางนี้ตอนที่มีชีวิตอยู่บนโลกมนุษย์พูดส่อเสียด ดังนั้น ตอนนี้ก็จะต้องมารับโทษใน **"นรกปิสุณาวาทซ้ายขวาวิ่งห้อตะบึง"** ถูกพวกเราทุบตี ที่นี่เป็นนรกขุมแรกที่นางต้องรับโทษ หลังจากที่รับโทษในนรกขุมนี้จนครบกำหนดแล้ว นางยังต้องไปรับโทษในนรกขุมอื่นๆ ต่อ" ตอนนี้มียักษ์ที่ดุร้ายน่ากลัวตัวสีเขียวเข้มตนหนึ่งมองมายังพวกเรา

ผู้พิพากษาพูดว่า : "ยักษ์ค้อนเหล็ก ! จับวิญญาณกลับไปลงโทษต่อเถอะ ภูติบดีมีเรื่องด่วนรอให้เราไปจัดการ"

ยักษ์ค้อนเหล็กคารวะผู้พิพากษา พูดว่า : "ขอเชิญผู้พิพากษามาเยี่ยมชมบ่อยๆ ยักษ์ค้อนเหล็กขอตัวก่อน"

ผู้พิพากษาพูดว่า :"อาอวี้ ! วันนี้พวกเราต้องรีบจัดการเรื่องอุบัติเหตุเภทภัยบนโลกมนุษย์หลายเรื่อง ด้วยเหตุนี้พวกเราต่างก็ทำงานยุ่งกันเป็นอย่างมาก ยินดีต้อนรับท่าน วันหลังค่อยกลับมาเยี่ยมชมใหม่"

"อาหมีถัวฝอ! อาอวี้คารวะผู้พิพากษา ลำบากท่านแล้ว ขอเชิญท่านทำธุระต่อเถอะ ! สำนึกคุณ" ขึ้นบัวขาวกลับ !

ผลกรรมของการพูดคำหยาบ

นรกงูพิษตะปูตำไส้ ทุกข์ทรมานอย่างที่สุด



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง

อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สิบนิ้วประนม

อาอวี้อยากถามผู้พิพากษาว่า : "ถ้าหากมนุษย์ใช้คำพูดที่เลยเถิด ใช้คำพูดต่างๆพูดทำลายเกียรติศักดิ์ศรีของผู้อื่น โกรธแค้นด่าประจานผู้อื่น ผู้ปกครองด่าตีเด็ก สามีภรรยาทะเลาะกัน คำพูดที่ไม่ยอมให้อภัยผู้อื่น ใช้คำพูดที่เลวร้ายสาปแช่งผู้อื่น พฤติกรรมเหล่านี้ต้องตกนรกรับการลงโทษหรือไม่ ?"

ผู้พิพากษาตอบว่า : **"หากคนๆหนึ่งพูดคำหยาบเป็นประจำ จิตใจโกรธแค้นไม่ยอมให้อภัยผู้อื่น ใช้คำพูดที่เลวร้ายมาทำร้ายผู้อื่น ด่าประจานผู้อื่น ถือว่าเป็นคำหยาบ**

อย่างเช่นด่าคนว่า..."เดรัจฉาน !" "สัตว์ !" หรือบางทีอาจจะด่าคนว่า "ไปตายซะ !" ด่าคนว่า "สิ้นลูกสิ้นหลาน !" ด่าคนว่า "ตายไม่มีที่จะฝัง !" แม้กระทั่งภายในใจของคนๆ นี้เองก็ให้ความสำคัญกับคำด่าสาปแช่งเหล่านี้มาก ยกตัวอย่างเช่น นาย a ปรารถนาอยากจะมีลูกชายสักคน แต่ชาตินี้ภรรยาของเขาไม่สามารถให้กำเนิดบุตรได้อีกแล้ว เขามีเพียงลูกสาว 5 คน คนที่พูดคำหยาบก็มีเจตนาใช้คำพูดที่เลวร้ายต่างๆ เช่น "สิ้นลูกสิ้นหลาน" "มีเงินมีบ้านไม่มีคนอยู่

ให้ผีมันอยู่" ฯลฯ ไปด่านาย a อย่างเบาก็อาจจะทำให้นาย a รู้สึกแย่ ไม่มีความสุข อย่างรุนแรงก็อาจจะทำให้ครอบครัวไม่รักใคร่ปรองดองกัน หรือแม้กระทั่งเกิดการนอกใจไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงอื่น หาหญิงอื่นมาให้กำเนิดบุตรชาย

ถ้าหากแต่ละครอบครัวไม่รักใคร่ปรองดองกันก็จะทำให้สังคมเกิดความวุ่นวายไม่สงบ ตอนนี้มีคนบนโลกมากมาย เพราะว่าพูดคำหยาบ ทำให้ผู้อื่นอับอายขายหน้าจนแทบแทรกแผ่นดินหนี บ้างก็อับอายในชีวิตถึงกับคิดสั้นฆ่าตัวตาย คำพูดที่ไม่ดี ไม่สุภาพ คำพูดที่ร้ายกาจ คำพูดที่ทำร้ายร่างกายและจิตใจของผู้อื่น คำพูดเหล่านี้ถือว่าเป็นคำหยาบ (คำผรุสวาท) โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำพูดที่ชั่วช้าต่างๆ

การพูดคำหยาบจะต้องตกนรกรับการลงโทษ คำหยาบเป็นวงจรอุบาทว์ของความเคยชินที่ไม่ดีประเภทหนึ่ง คำหยาบเป็นเพื่อนกันกับความโลภ โกรธ หลง คนที่พูดคำหยาบทุกคนจะมีความโกรธแค้นรวมอยู่ด้วย เพียงแต่ความน่ารังเกียจรวมถึงแรงกรรมของคนที่พูดคำหยาบแต่ละคนจะหนักเบาแตกต่างกัน

หากพูดคำหยาบต่ออริยบุคคลผู้ซึ่งบำเพ็ญปฏิบัติธรรมประจักษ์แจ้งในมรรคผล ถึงแม้จะพูดคำหยาบเพียงแค่คำเดียวเท่านั้น แต่นั่นก็มากเกินพอที่จะทำให้ผู้ที่พูดคำหยาบนั้นตกนรกรับความทุกข์ทรมานต่างๆอย่างไร้ขอบเขตประมาณ ถึงแม้ว่าจะรับโทษในนรกจนหมดสิ้นแล้วแต่ก็ยังจะต้องตกสู่เดรัจฉานภูมิเกิดเป็นสัตว์รับความทุกข์ยากลำบากต่างๆ เมื่อรับผลกรรมในเดรัจฉานภูมิจนหมดสิ้นแล้วจึงได้กลับมาเกิดเป็นคนอีก แต่ก็จะเกิดเป็นคน

ต่ำต้อย จนกระทั่งเศษกรรมจากการพูดคำหยาบนั้นหมดไป ช่วงระยะเวลาที่ผลกรรมของการพูดคำหยาบสุกงอมนั้นมีระยะเวลาที่ยาวนาน เพราะความทุกข์ยากลำบากมีมากจึงง่ายมากที่จะสร้างแรงกรรมใหม่ๆ เพิ่มมากขึ้นอีก ทำให้ยิ่งได้รับความทุกข์ยากลำบากไม่มีที่สิ้นสุด นอกจากว่าจะได้พบเจอกับกัลยาณมิตรที่แท้จริงมาโน้มนำให้บังเกิดจิตแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องต่างๆของตัวเอง ทำความดีสะสมบุญกุศล จึงมีเหตุปัจจัยที่ดีงามที่จะได้รับการฉุดช่วยให้ออกจากทะเลทุกข์ มิฉะนั้นแล้วทะเลทุกข์กว้างใหญ่ไร้ขอบเขตเหลือประมาณ หมื่นกัปจมอยู่ในทะเลทุกข์

คนที่ตกนรกรับการลงโทษ มีมากมายที่ตอนสมัยมีชีวิตอยู่เป็นสามีภรรยากัน เป็นเพื่อนกัน เป็นเพื่อนร่วมงานกัน เป็นพ่อแม่พี่น้องกัน **ตอนที่อยู่ร่วมกันต่างพูดคำหยาบต่อกัน ที่มากที่สุดคือระหว่างสามีภรรยา ก็คือพูดคำหยาบต่อกันง่ายที่สุด** ผู้หญิงจะครองอัตราส่วนมากหน่อย ตอนนี้เราขอแนะนำ **ผู้หญิงทั้งหลายจะต้องระวังกรรมปากของตัวเองให้ดี ๆ ผู้หญิงมากมายเป็นเพราะกรรมดำของตัวเองหนัก ถูกกรรมดำที่เคยทำไว้ในอดีตชักนำ ชีวิตจะประสบพบเจอกับความลำบากใจลำบากกายต่าง ๆ** มีบางคนก็รู้สึกไม่สบายตอนที่มีประจำเดือนในแต่ละเดือน แน่นอนว่าพวกเขาจะต้องใช้คำหยาบต่างๆมาทำร้ายคนรอบข้าง

นิสัยของมนุษย์ก็คือความเคยชินที่มนุษย์ไปปฏิบัติต่อเรื่องราวต่างๆในแง่มุมที่จะเป็นผลประโยชน์ต่อตัวเอง ขอเพียงเกิดความติดขัดไม่ราบรื่นแม้เพียงเล็กน้อยก็ตำหนิบ่นว่าผู้คนรอบข้างด้วยความ

ไม่พอใจ ตำหนิบ่นว่าฟ้าดิน ตำหนิบ่นว่าสภาพแวดล้อมต่างๆที่ไม่เอื้ออำนวย ที่ผิดตลอดคือผู้อื่นไม่ใช่ตัวเอง ตัวเองถูกอยู่คนเดียวเสมอ ไม่เคยผิดอะไรเลย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้อารมณ์เสีย แล้วใช้คำพูดที่หยาบคายมาทำร้ายผู้อื่น **ถ้าหากปรารถนาที่จะหยุดพูดคำหยาบอันดับแรกต้องประคองรักษาสภาพจิตใจให้สงบนิ่งมั่นคง ถ้าอยากประคองรักษาสภาพจิตใจให้สงบนิ่งมั่นคงก็ต้องย้อนมองสำรวจตนก่อน** ทุกๆเวลาพิจารณาใคร่ครวญตัวเองว่าทำผิดตรงไหนหรือว่าใช้คำพูดอะไรผิดไปหรือไม่

โลกมนุษย์ในขณะนี้อยู่ในช่วงที่กระแสนิยมในสังคมกำลังตกต่ำเสื่อมถอย สภาพสังคมวุ่นวาย ยากมากที่จะสามารถประคองรักษาสภาพจิตใจให้สงบนิ่งมั่นคง อุปสรรคต่างๆภายนอกที่ยั่วยวนล่อลวงใจมีมากมายจริงๆ แต่ถึงแม้จะยากลำบาก พวกเราก็จะต้องฟันฝ่าอุปสรรคไปให้ได้ หากไม่ฟันฝ่าอุปสรรค แล้วยังพูดคำหยาบต่างๆ ออกไป เมื่อสิ้นอายุขัย คนที่ตกนรกรับทุกข์ก็คือตัวเองไม่ใช่ใครอื่น

ในสมัยที่พระพุทธองค์ผู้ทรงเมตตายังทรงดำรงพระชนม์ชีพอยู่ก็รู้ล่วงหน้าแล้วถึงอุปสรรคต่างๆ ในการหลุดพ้นออกจากทะเลทุกข์ของเวไนยในธรรมกาลยุคท้าย ยากมากที่ทุกคนจะสามารถยกระดับสัมมาสติบำเพ็ญธรรมบำเพ็ญปฏิบัติ ดังนั้นจึงตั้งใจถ่ายทอดวิธีสวดพุทธนามให้เป็นพิเศษ ทำให้ทุกคนสามารถได้รับการฉุดช่วยโดยง่าย **เพียงแค่สวดพุทธนามสั้นๆ ง่ายๆ ทุกๆ วันกินเจและสวดท่องพุทธนามไม่ขาด** อาศัยพุทธานุภาพมาทำให้ความคิด

และอุปนิสัยค่อยๆเกิดการเปลี่ยนแปลง ค่อยๆ ชำระล้างกายใจของพวกเราให้สะอาดบริสุทธิ์ ทุกๆ วันประคองรักษาความคิดให้สงบนิ่ง เอาความคิดด้านลบ ความคิดเพ้อเจ้อที่ไม่ถูกต้องในยามปกติของพวกเราเปลี่ยนเป็นความคิดที่ดีงามในการสวดท่องพุทธนามในชั่วพริบตา **จากความคิดที่ดีงามในการสวดท่องพุทธนามนี้บ่มเพาะให้กลายเป็นความเคยชินที่ดีงาม แล้วเอาความเคยชินที่ดีงามนี้มาทดแทนความเคยชินที่ไม่ดีต่างๆ ในอดีตของพวกเรา เช่นนี้ชะตาชีวิตของพวกเราก็จะค่อยๆ เปลี่ยนแปลง** ดังนั้น อนาคตก็จะค่อยๆก้าวสู่แสงสว่าง ฟื้นฟูความสว่างไสวของจิตญาณแห่งฟ้าปางก่อนของพวกเรากลับคืนมา

คนที่พูดคำหยาบ ขีดจำกัดที่ต่ำที่สุดของรัศมีกายจะเปลี่ยนเป็นสีแดง ในกรณีที่รุนแรงจะเปลี่ยนจากสีแดงเป็นสีแดงเข้ม **หากยังไม่สำนึกกลับตัว ยังคงพูดคำหยาบต่อไปเรื่อยๆ ก็จะเปลี่ยนจากสีแดงเข้มค่อยๆ กลายเป็นสีดำ**

สีดำ ก็คือรุนแรงเกินกว่าปกติ ก็จะทำให้เกิดเรื่องที่ไม่สมมาดปรารถนาต่างๆ

คนที่มี **รัศมีกายสีแดง** มนุษย์สัมพันธ์จะไม่ค่อยดี จิตใจกลัดกลุ้มเป็นทุกข์ อารมณ์ฉุนเฉียวโกรธง่าย

ส่วนคนที่มี **รัศมีกายสีแดงเข้ม** จะเชื้อเชิญดึงดูดให้เวไนยที่อยู่ในภพภูมิผีมาเข้าใกล้ตัวได้ง่ายที่สุด **เวไนยในภพภูมิผีมีจิตคะนึงถึงแต่ความโกรธแค้น โมโหง่ายที่สุด ขอเพียงมนุษย์เกิดความโมโห ก็จะมีผีขี้โมโหวิ่งปรื๋อเข้ามาตอบรับคำเชิญทันที** ยิ่งทำให้

เจ้ากรรมนายเวรที่อยู่ในโลกวิญญาณที่คอยตามประกบติดอยู่ข้างๆ กายมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอีกส่วนหนึ่ง (โดยปกติข้างกายของแต่ละคนต่างมีวิญญาณคอยตามประกบติดอยู่แล้วส่วนหนึ่ง เพียงแต่จำนวนจะมากหรือน้อยเท่านั้นเอง) พวกเขาจะอยู่ข้างกายคนที่โมโหคอยเติมเชื้อไฟกระพือลม **ขอเพียงเธอโมโห ผีขี้โมโหนั้นก็จะอยู่ข้าง ๆ คอยสั่งเธอให้เธอยิ่งโมโหมากยิ่งขึ้น ยิ่งพูดคำที่เลยเถิดยิ่งขึ้น ยิ่งเหน็บแนมได้อย่างเจ็บแสบมากยิ่งขึ้น** ทำให้มนุษย์ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ ไฟโทสะพุ่งออกไปไกล 20 ลี้ พูดคำหยาบคายขนาดนั้น แรงกรรมก็ยิ่งเพิ่มมากยิ่งขึ้น ลุกลามบานปลายจนไม่สามารถควบคุมได้”

“สำนึกคุณผู้พิพากษา ! ท่านพูดได้ดีมาก ในที่สุดข้าพเจ้าก็เข้าใจแล้ว ตอนที่ข้าพเจ้ายังไม่ได้ศึกษาพุทธธรรม ข้าพเจ้าอยู่ร่วมกับคนในครอบครัวอย่างไม่ค่อยสนิทสนม ข้าพเจ้ามักจะถูกด่า ถูกควบคุมอย่างไร้เหตุผลอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุกๆครั้ง จู่ๆ คนในครอบครัวก็จะกลายเป็นคนที่ดุร้ายน่ากลัวมากอย่างกะทันหัน ทำให้ข้าพเจ้ากลัวเป็นอย่างยิ่ง ความกลัวนี้มีอยู่เรื่อยมา จนกระทั่งหลังจากที่ข้าพเจ้าศึกษาพุทธธรรมแล้ว ความกลัวนี้จึงค่อยๆมลายหายไป”

ผู้พิพากษาพูดว่า : “อืม! อาอวี้ สภาพเหตุการณ์ของท่านมีส่วนหนึ่งเป็นเช่นนั้น แต่อีกส่วนหนึ่งมาจากคนในครอบครัวของท่านคนนั้น นางเป็นมารจากภพมารมาเกิด ชาตินี้นางมีจุดประสงค์เพียงอย่างเดียวก็คือขัดขวางการบำเพ็ญปฏิบัติธรรมของท่าน ไม่ให้

ท่านปฏิบัติภาระหน้าที่ในการปกปักพิทักษ์ธรรม ท่านจะต้องใช้บุญกุศลมาชำระแค้น พากเพียรบำเพ็ญปฏิบัติ ประคองรักษาศีลวินัยให้สะอาดบริสุทธิ์ ค่อยๆ มากล่อมเกลานาง เมื่อพฤติกรรมของนางรุนแรงเกินไป ท่านสามารถหลบเลี่ยงอย่างเหมาะสม ก็เพราะว่า **พฤติกรรมต่างๆที่รุนแรงของนางเสริมสร้างให้ท่านมีอุปนิสัยที่เข้มแข็งต่างจากคนธรรมดาทั่วไปโดยไม่รู้ตัว ท่านยังต้องสำนึกคุณนางอยู่เสมอที่ฝึกฝนเคี่ยวกรำให้ท่านมีจิตใจที่แข็งแกร่งในการบำเพ็ญปฏิบัติ** ก็ขึ้นอยู่กับท่านว่าอยู่ในสภาพที่ยากลำบากถึง**ที่สุดแล้วจะสามารถธำรงรักษาจิตโพธิอันแข็งแกร่งที่หลุดพ้นเกิดตายนี้ไว้ได้หรือไม่**"

"เข้าใจแล้วค่ะ! สำนึกคุณผู้พิพากษาที่ชี้แนะ อาอวี้จะจดจำวิธีการแก้ไขปัญหาที่ผู้พิพากษาสอนสั่ง ใช้บุญกุศลมาชำระแค้น เพียรบำเพ็ญปฏิบัติ รักษาศีลวินัย ค่อยๆกล่อมเกลาคนในครอบครัว อาอวี้จะต้องนำไปปฏิบัติอย่างแน่นอน"

ผู้พิพากษาพูดว่า : "พยายามต่อไปนะอาอวี้ ! ตอนนี้เราจะพาท่านไปเยี่ยมชม"**นรกผรุสวาท**" ที่บริเวณใกล้เคียงกับ"นรกหนาวเย็นดึงลิ้นทำลายร่าง" ยังมี"นรกมุสาวาท"อีกหลายขุม อุณหภูมิจะสูงกว่านิดหน่อย ไม่หนาวเหมือนกับ"นรกหนาวเย็นดึงลิ้นทำลายร่าง" แต่ก็ทุกข์ทรมานเป็นอย่างยิ่งเหมือนกัน วันนี้จะพาท่านไปยังส่วนที่ 2 ของเขต"นรกมุสาวาท" อุณหภูมิก็จะไม่หนาวแล้ว"

พวกเราเหาะไปใกล้จะถึงแล้ว ตอนที่พวกเรากำลังจะเหาะลงสู่พื้น ผู้พิพากษาชี้ไปข้างหน้าแล้วพูดว่า "ข้างหน้านี้แหละ" ข้าพเจ้า

ก้มมองดู โอ๊ะ! มีงูใหญ่ที่น่ากลัว 2 ตัวนอนขดอยู่ หัวงู 2 ตัวนี้ใหญ่มากเหลือเกิน ใหญ่จนน่าสยดสยอง ดีนะที่พวกมันขยับไม่ได้ ไม่เคยพบเห็นงูที่หัวใหญ่ขนาดนี้มาก่อน งูตัวหนึ่งสีแดงเข้ม ส่วนงูอีกตัวหนึ่งสีดำ พวกมันอ้าปากกว้าง ที่แท้ปากของงูสีแดงหัวใหญ่ที่น่ากลัวตัวนี้ก็คือประตูใหญ่ซึ่งเป็นทางเข้าของนรกขุมนี้ ที่ข้างประตูใหญ่ยังมีงูขนาดเล็กที่น่ากลัวอยู่เป็นจำนวนมาก อันที่จริงพวกมันก็ไม่เล็กหรอก เพียงแต่งูใหญ่ 2 ตัวนี้ทำให้รู้สึกว่างูหน้าประตูทางเข้าเหล่านี้เล็กลงไปมากเลยทีเดียว มีทั้งงูสีแดง สีดำ สีเขียว นรกขุมนี้ใช้รูปลักษณ์ของงูมาก่อสร้าง

ด้านบนของประตูใหญ่เขียนว่า **"นรกงูพิษตะปูตำไส้"** โอ๊ะ! หลังจากโดนพิษแล้วยังต้องถูกตะปูตำไส้อีก ยักษ์แสดงความคารวะต่อผู้พิพากษาแล้วเปิดประตูพาพวกเราเข้าไปด้านใน ยังไม่ทันจะได้เข้าไปก็ได้ยินเสียงที่น่าหวาดผวาเป็นอย่างยิ่ง เสียง"ฉื่อฉื่อ อาอาขะฉะ" เหมือนเสียงกัดอะไรสักอย่าง เสียงลมที่โศกเศร้าและยาวนาน รู้สึกว่าที่นี่มีเสียงที่น่าหวาดกลัวหลายอย่างผสมปนเปกันมั่วไปหมด เป็นเสียงที่หนวกหูอย่างที่สุด ยากที่จะทนฟังได้

พวกเราเข้าไปในปากของงูหัวใหญ่ที่น่ากลัว มียักษ์ตนหนึ่งกำชับกับข้าพเจ้าว่าอย่าเข้าใกล้ด้านในมากเกินไป ให้ยืนชมอยู่ด้านข้าง เพราะว่าด้านในมีกลไกเยอะ นรกขุมนี้มีเครื่องคอมพิวเตอร์อยู่มากมายหลายเครื่อง พวกยักษ์ที่ดุร้ายต่างก็ทำงานกันอย่างหนัก ต้องควบคุมเครื่องคอมพิวเตอร์จำนวนมากด้วยความรวดเร็วเพื่อมาลงโทษพวกวิญญาณบาป เห็นได้ชัดว่าเจ้าหน้าที่ของที่นี่มีไม่เพียงพอ

กิริยาท่าทางของพวกยักษ์มีความคล่องแคล่วว่องไวมาก ควบคุมเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยความชำนาญ หากไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์มาช่วย พวกยักษ์จะต้องทำงานหนักมากยิ่งขึ้นอย่างแน่นอน เป็นความจริงอย่างที่ผู้พิพากษาพูดไว้เมื่อครู่นี้ "นรกมุสาวาท"มีวิญญาณหญิงอยู่เยอะกว่า มาที่นรกขุมนี้รู้สึกว่าหัวของข้าพเจ้ารวมทั้งจิตใจของข้าพเจ้าเกิดแรงกดดันมากเป็นพิเศษ รู้สึกปวดหัวและไม่สบายใจอย่างบอกไม่ถูก ไปเยี่ยมชมกันต่อเถอะ! เมื่อมองเห็นพวกวิญญาณบาปที่ทุกข์ยาก อาการเหล่านี้ของข้าพเจ้าก็ไม่มีค่าควรที่จะให้กล่าวถึงเลย

ที่นี่มีวิญญาณบาปมากมายต่างถูกเครื่องคอมพิวเตอร์ปล่อยงูพิษตัวสีแดงเข้มออกมากัดปากและลิ้นของพวกเขา เครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องจะปล่อยเสียงที่น่ากลัวออกมา เป็นเสียงที่ไม่น่าฟังอย่างที่สุด เมื่อวิญญาณบาปถูกงูพิษกัดปากและลิ้น พิษก็จะกระจายไปทั่วร่าง ผมสีดำเปลี่ยนเป็นสีม่วง เจ็บปวดทรมานล้มลงกับพื้น บางคนร้องเสียงดังลั่น บางคนไม่ได้ร้องออกมา เพียงแค่ล้มลงกับพื้นแล้วสลบไป

ตอนนี้งูพิษจะส่งเสียงต่าง ๆ ที่น่ากลัวใส่หูของวิญญาณบาปทำให้พวกเขาฟื้น **เมื่อวิญญาณบาปฟื้นขึ้นมาแล้ว ทันใดนั้นบนพื้นก็ปล่อยตะขอเหล็กแหลมที่ร้อนจนกลายเป็นสีแดงฉานจำนวนหนึ่งออกมาเกี่ยวหูทั้งสองข้างของพวกเขา** เสียงดัง "ฉื่อ ฉื่อ ฉื่อ" หูของวิญญาณบาปละลายลงตามเสียงนั้นทันที

ในขณะเดียวกัน **งูพิษก็ลากเอาลิ้นกับไส้ของวิญญาณบาป**

ออกมากองไว้บนพื้น หลังจากนั้นน้ำเดือดๆที่มีควันพวยพุ่งก็ทะลักออกมาจากเครื่องคอมพิวเตอร์ ลวกลิ้นกับไส้ของวิญญาณบาปจนสุก จนกระทั่งลิ้นกับไส้ของวิญญาณบาปหดลงเล็กมาก แต่เครื่องคอมพิวเตอร์ก็จะปล่อยก้อนน้ำแข็งแข็งๆจำนวนหนึ่งออกมาบดขยี้ลิ้นกับไส้ของวิญญาณบาปจนเละเทะ เลือดสาดกระเซ็นไปทั่ว

หลังจากที่ลิ้นกับไส้ของวิญญาณบาปถูกน้ำเดือดๆลวกจนสุกและถูกก้อนน้ำแข็งแข็งๆบดขยี้จนเละแล้ว เครื่องคอมพิวเตอร์ก็ปล่อยตะปูเหล็กแหลม 2 หัวตัวเล็กๆ จำนวนมากออกมาตำลิ้นกับไส้ของวิญญาณบาปอย่างมากมายจนถี่ยิบ ตอนนี้งูพิษก็งับเอาลิ้นกับไส้ทั้งหมดของวิญญาณบาปยัดกลับเข้าไปในปากของวิญญาณบาป ทำให้พวกเขาเจ็บปวดทรมานจนร้องลั่น กลิ้งเจ็บปวดครวญครางอยู่บนพื้น

พวกวิญญาณบาปรับโทษเช่นนี้ซ้ำไปซ้ำมาอย่างต่อเนื่องไม่ได้หยุดพักเลย การลงโทษของ"นรกมุสาวาท"ขุมนี้ถือว่าเป็นอัตราความเร็วขั้นสูงสุด ทำให้คนดูตาลายไปหมด การที่จะใช้ตัวหนังสือมาอธิบายให้เข้าใจนั้นค่อนข้างมีขอบเขตจำกัด สรุปแล้วอาอวี้พยายามอย่างสุดความสามารถที่จะถ่ายทอดออกมาเป็นตัวหนังสือให้ทุกๆท่านเข้าใจ อันที่จริงแล้วภายในสถานที่ที่อาอวี้เข้าเยี่ยมชมยังมีการลงโทษอีกมากมาย เป็นเพราะเวลามีจำกัดจึงไม่สามารถบรรยายออกมาเป็นข้อๆ ได้

ทันใดนั้นจู่ๆ ก็มีวิญญาณหญิงนางหนึ่งหันมาทางข้าพเจ้าแล้วคุกเข่าหมอบกราบลงบนพื้นอย่างแรง แน่นอนว่ายักษ์จะไม่ยอม

ปล่อยนางแน่ นางถูกยักษ์ที่ดุร้ายถีบนางกลับไปที่ข้างเครื่องคอมพิวเตอร์แล้ว เฮ่อ! นรกช่างโหดร้ายไร้มนุษยธรรมจริงๆ! วิญญาณหญิงช่างน่าสงสารนัก! ตอนนี้ผู้พิพากษาสั่งให้ยักษ์นำวิญญาณหญิงนางนั้นมาให้ข้าพเจ้าสอบถามเพื่อเขียนบทความ ยักษ์นำวิญญาณหญิงเข้ามา

วิญญาณหญิงคุกเข่าลงตรงหน้าข้าพเจ้าแล้วพูดว่า : "**เสี่ยวอวี้จื่อ ช่วยฉันด้วย เสี่ยวอวี้จื่อช่วยฉันที ท่านต้องเป็นเสี่ยวอวี้จื่อแน่ๆ!**"

"เสี่ยวอวี้จื่อ" ชื่อนี้เป็นชื่อในวัยเด็กของข้าพเจ้า ตอนที่ข้าพเจ้าอยู่บ้านคุณย่า ทุกคนจะเรียกชื่อนี้จนเคยชิน ข้าพเจ้าย้ายออกจากเมืองนั้นมา 20 กว่าปีแล้ว ผู้หญิงที่อยู่ตรงหน้าข้าพเจ้านี้คือใครกันนะ? จะต้องเป็นเพื่อนบ้านในสมัยเด็กของข้าพเจ้าอย่างแน่นอน ในขณะที่ข้าพเจ้ายังงงๆอยู่ข้าพเจ้าพูดว่า : "ขอโทษค่ะ! สมัยก่อนเราคงจะต้องเคยเจอกัน ไม่ทราบว่าคุณใช่เพื่อนของคุณย่าข้าพเจ้าหรือเปล่าคะ? เพราะนานมากแล้วที่ข้าพเจ้าไม่ได้ยินผู้ใหญ่เรียกข้าพเจ้าแบบนี้ ไม่ทราบว่าคุณมาอยู่ที่นี่ได้อย่างไรคะ?"

เมื่อคุณย่าของข้าพเจ้าถึงแก่กรรม ท่านก็นำชื่อนี้กลับไปด้วย คิดไม่ถึงเลยว่าวันนี้อยู่ในนรกจะได้ยินใครเรียกข้าพเจ้าแบบนี้อีกครั้ง ความทรงจำในอดีตคล้ายกับว่าวันเวลาได้หวนกลับ ชั่วพริบตาเดียวจู่ๆ ความเศร้าอาดูรก็พรั่งพรูอยู่ภายในจิตใจ

วิญญาณหญิงพูดว่า : "เสี่ยวอวี้จื่อ! เป็นเรื่องธรรมดาที่ท่านจะจำฉันไม่ได้ ฉันกับย่าของท่านไปมาหาสู่กันน้อยมาก บ้านเราอยู่

ห่างกันไม่ไกล แต่บ้านของฉันเป็นทางที่ทุกคนจะต้องผ่าน ตอนที่ท่านเป็นเด็กมักจะชอบเดินกระโดดอย่างร่าเริงมีชีวิตชีวา เพียงแค่ท่านเดินผ่าน พอฉันฟังเสียงฝีเท้าก็รู้ว่าเป็นท่าน ท่านมักจะเดินผ่านบ้านฉันบ่อยๆ ฉันทำงานอยู่ในห้องรับแขกจะมองเห็นด้านข้างของท่าน ในตอนนั้นลูกสาว 2 คนของฉันมักจะถามว่าเพราะอะไรเสี่ยวอวี้จื่อสามารถเที่ยวเล่นได้ทุกวัน ส่วนพวกเราต้องทำงานบ้านมากมายทุกวันไม่ได้หยุด ?

แต่ฉันกลับพูดคำหยาบด่าลูกสาวทั้ง 2 คนว่า : "ใครใช้ให้พวกแกมีชะตาชีวิตต่ำต้อยถ่อยสถุลล่ะ เกิดมาในบ้านคนจน อยู่บ้านหลังเล็กๆ อีพวกห่าราก พวกแกก็ไม่เอาการเอางาน เกิดเป็นลูกสาว ถ้าหากพวกแกเป็นลูกชาย ฉันถึงจะยอมให้พวกแกออกไปเที่ยวเล่นทุกวัน ยังไม่รีบทำงานอีก เสี่ยวอวี้จื่อมีอะไรน่าอิจฉา บ้านของเสี่ยวอวี้จื่อก็แค่มีเงินเหม็นๆอยู่หน่อยนึง บ้านใหญ่โตมีประโยชน์อะไร ไม่มีคนอยู่ ถึงเขาจะได้ออกไปเที่ยวเล่นทุกวันแล้ววิเศษตรงไหน ก็ยังเป็นเด็กผู้หญิงเหมือนพวกแกอยู่ดีนั่นแหละ ไม่กลายเป็นเด็กผู้ชายไปได้หรอก !"

ย่าของท่านเป็นคนซื่อตรงที่มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักของพวกเราที่นั่น นางยินดีที่จะช่วยเหลือผู้อื่น ขอเพียงนางมีของอะไรแน่นอนว่านางจะให้ทุกคนยืมใช้ ยืมแล้วไม่คืนก็ยังได้เลย แต่ว่าหลังจากที่ลูกสะใภ้ของนางทยอยกันเข้ามาอยู่ในบ้าน เวลาจะให้ใครยืมของอะไรก็ต้องแอบๆไม่ให้ลูกสะใภ้รู้ นางมักจะถูกลูกสะใภ้ด่า นางทนถูกลูกสะใภ้รังแกต่างๆนานา ในเวลานั้นฉันมักจะคิดว่าเป็นเพราะ

ย่าของท่านเป็นคนที่ซื่อตรงจึงถูกพวกลูกสะใภ้หลายคนในบ้านรังแกเป็นเวลานาน ด้วยเหตุนี้ฉันจึงต้องเพิ่มความดุร้ายยิ่งขึ้น ไม่ยอมให้ใครไม่ว่าหน้าไหนก็ตามมารังแกฉัน ย่าของท่านพูดว่านับตั้งแต่ท่านเกิดมา นางก็มีความสุขมาก นางมักจะพูดให้ใครต่อใครฟังอยู่เสมอว่าท่านมีนิสัยที่เข้มแข็งมากเป็นพิเศษเหมือนกับเด็กผู้ชาย เมื่อครู่นี้ฉันอาศัยว่ามองท่านจากทางด้านข้างก็รู้สึกทันทีว่าท่านคือเสี่ยวอวี้จื่อ ท่านยังจำเรื่องลูกสะใภ้กัดนิ้วมือแม่สามีขาดที่บ้านเกิดของท่านเมื่อ 20 กว่าปีก่อนได้หรือไม่ ?"

อาอวี้ : "อ๋อ ! ข้าพเจ้านึกออกแล้ว ที่แท้คุณน้าคนนั้นก็คือคุณนี่เอง เรื่องนี้ดังมากเลย เคยได้ยินข่าวแต่ก็ไม่รู้ว่าคือใคร ในเวลานั้นข้าพเจ้ายังเด็กไม่เข้าใจเรื่องของผู้ใหญ่ ได้ยินคุณย่าบอกว่าพวกคุณ 2 คน แม่สามีกับลูกสะใภ้ไม่มีความรักใคร่ปรองดองกัน ดูเหมือนว่าแม่สามีของคุณอยากอุ้มหลานชาย แต่คุณกลับให้กำเนิดลูกสาว 2 คนติดต่อกัน ยังได้ยินอีกว่าพวกคุณ 2 คน แม่สามีกับลูกสะใภ้ทะเลาะกันเป็นประจำ แต่คุณน้าอายุก็ยังไม่แก่มาก ทำไมถึงได้มาอยู่ที่นรกนี่ไวนัก ?"

วิญญาณหญิงร้องไห้โศกเศร้าเสียใจกล่าวว่า : **"เพราะว่าตอนที่ฉันมีชีวิตอยู่ ฉันเป็นคนที่นิสัยเลวมาก พูดคำหยาบด่าคนทุกวัน ไม่ว่าใครหน้าไหนฉันก็ด่าหมด** ขอเพียงไม่ถูกใจอะไรนิดหน่อย แน่นอนว่าฉันจะใช้คำพูดที่เจ็บแสบด่าเสียงดังๆด้วยความโกรธ ถ้าอากาศไม่ดีส่งผลกระทบต่องานที่ฉันทำ ฉันก็จะด่าว่า **"ไอ้ฟ้าบ้าแกมันสมควรตาย ไอ้ฝนเฮงซวยมาตกอะไรที่นี่ เบื่อฉิบหาย"**

แม่สามีกับลูกสาวของฉันยิ่งแล้วใหญ่ ถูกฉันด่าทุกวัน ตอนที่ท่านยังอยู่ที่บ้านเกิด ฉันเพิ่งจะแต่งงานเข้ามาได้ไม่นาน แม่สามียังสาวก็ถูกฉันกัดนิ้วมือจนขาดซะแล้ว

ต่อมาเป็นเพราะฉันไม่สามารถมีลูกได้อีก อารมณ์และนิสัยของฉันก็ยิ่งเลวลงมากยิ่งขึ้น แม่สามีย่อมไม่ใช่คู่ปรับของฉันอยู่แล้ว ทุกวันฉันด่าแม่สามีว่า **"อีแก่หนังเหนียว"** เวลาแม่สามีจะออกนอกบ้านฉันก็จะด่าแม่สามีว่า **"นางโสเภณีเฒ่า นางปีศาจเฒ่า แกออกไปหาผู้ชาย ถ้าแกตายอยู่นอกบ้านฉันไม่ช่วยแกเก็บศพนะ"** แม่สามีมักจะโกรธ ด่ากลับมาไม่กี่คำแล้วจึงออกไป แม่สามีพ่ายแพ้ให้ฉันทุกครั้ง แน่นอนว่าฉันชนะแม่สามี บางครั้งแม่สามีก็ถูกฉันตีจนหัวแตกเลือดสาด ตอนที่ฉันกัดนิ้วมือแม่สามีขาดคือตอนที่ฉันเพิ่งจะแต่งงานเข้ามา ฉันก็แสดงความร้ายกาจให้แม่สามียอมสยบ

ฉันเป็นโรคตับอักเสบตายอยู่ในบ้าน ยมทูตหน้าวัวหัวม้าลากฉันลงมาในนรก **พญายมโกรธมาก บอกว่าตอนที่ฉันมีชีวิตอยู่ใช้คำพูดที่หยาบคายทำร้ายผู้อื่น ด่าว่าทุบตีแม่สามี ด่าว่าฟ้าดินด้วยความโกรธ แล้วก็ไม่มีความกตัญญู ไม่มีมโนธรรม ไม่ซื่อสัตย์ ไม่มีความละอาย ไม่มีจริยมารยาท ไม่มีความเคารพ ตัดสินให้ฉันรับโทษอยู่ใน"นรกงูพิษตะปูตำไส้ 400 ปี"** อยู่ที่นี่ฉันรู้สึกว่าเวลาผ่านไปเนิ่นนานเหลือเกิน ที่นี่ทุกข์ทรมานที่สุดอย่างหาที่เปรียบไม่ได้เลยจริงๆ ตอนที่มีชีวิตอยู่ฉันเข้าใจมาตลอดว่าขอเพียงเสียงดังหน่อย ดุร้ายหน่อย ก็สามารถเอาชนะคนรอบข้างได้ ในที่สุดตอนนี้ฉันก็รู้แล้วว่าฉันผิด "ฮือๆๆๆ" ทุกข์ทรมานมากจริงๆ เสี่ยวอวี้จือ !

ท่านมาที่นรกนี้ได้อย่างไรกัน ? ขอร้องท่านช่วยฉันออกไปที !”

ตอนนี้ยักษ์ที่ดุร้ายน่ากลัวพูดเสียงดังว่า : **“ห้ามพูดไร้สาระ ! รีบกลับไปรับโทษซะ ! อาอวี้มาเยี่ยมชมนรกกำลังยุ่งอยู่ ต้องเขียนหนังสือเพื่อฉุดช่วยกล่อมเกลาชาวโลก ไม่มีเวลาฟังแกพูดพล่าม ยังไม่รีบออกไปอีก !”** ยักษ์ใช้เหล็กง่ามฟาดลงไปทันที ในใจของข้าพเจ้าเกิดความไม่สบายใจ ผู้พิพากษาเห็นข้าพเจ้ามีสีหน้าเศร้าสลดจึงสั่งยักษ์ว่า “ให้วิญญาณบาปพูดต่อไปอีกสักครู่เถอะ! ดูซิว่าวิญญาณบาปยังอยากจะพูดอะไร”

วิญญาณหญิงตัวสั่นเทิ้ม ร้องไห้ด้วยความเจ็บปวดทรมาน พูดว่า :“เสี่ยวอวี้จื่อ ท่านพาฉันไปเขียนหนังสือด้วยได้ไหม ? ที่บ้านเกิดของพวกเรา ทุกคนต่างก็รู้ว่า ท่านอยู่ภายใต้การกล่อมเกลาสั่งสอนของคุณย่ามาตั้งแต่เด็ก มีนิสัยชอบช่วยเหลือผู้อื่น ฉันเชื่อว่าเสี่ยวอวี้จื่อจะต้องช่วยฉันอย่างแน่นอน ท่านไม่ใช่คนที่เห็นผู้อื่นกำลังจะตายแล้วไม่ช่วยเหลือ ถึงแม้พวกเราจะไปมาหาสู่กันน้อยมาก แต่ก็นับว่าเคยเป็นเพื่อนบ้านกันมาก่อน ท่านก็พาฉันไปด้วย ไปเขียนหนังสือกล่อมเกลาชาวโลกด้วยกัน **เตือนชาวโลกว่าอย่าพูดคำหยาบ ฉันจะเป็นประจักษ์พยานยืนยันให้ท่านอย่างแน่นอนว่าฉันพูดคำหยาบต่าง ๆอย่างไร แล้วตกนรกรับทุกข์ทรมานต่าง ๆ อย่างไร** ฉันจะช่วยท่านชักจูงโน้มน้าวทุกคนว่าอย่าพูดคำหยาบ ขอร้องท่านช่วยพาฉันออกไปเถอะ !”

อาอวี้: “คุณน้า อาหมีถัวฝอ ! เห็นคุณตกนรก ข้าพเจ้ารู้สึกเศร้าใจเหลือเกิน ข้าพเจ้าก็อยากจะช่วยคุณออกไปให้เร็วที่สุด แต่

ข้าพเจ้าไม่มีพลังพอที่จะพาคุณออกไปได้ ข้าพเจ้าอาศัยพลังปกปักคุ้มครองของพระพุทธะมาเยี่ยมชมนรกเพื่อเขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) สำหรับคนที่เขียนหนังสือนั้น พระพุทธะเป็นผู้คัดเลือก ข้าพเจ้าไม่มีอำนาจในการจัดการเรื่องนี้เองโดยไม่ได้รับอนุญาตและข้าพเจ้าเป็นศิษย์สาวกของพระพุทธศาสนา รักษาศีลห้า สวดพุทธนาม กินเจสะอาดบริสุทธิ์ คุณน้าก็เริ่มต้นบังเกิดจิตสำนึกขอขมากรรมและสวดท่องพุทธนามเถอะนะ! **ข้าพเจ้าจะเอาบุญกุศลในการเขียนหนังสืออุทิศให้คุณสามารถหลุดพ้นจากความทุกข์ได้รับความสุข ได้ไปเกิดในปทุมทิพย์แดนสุขาวดีในเร็ววัน** ข้าพเจ้าจะลองช่วยคุณขอร้องต่อผู้พิพากษาท่านนี้ หวังว่าจะสามารถช่วยคุณได้ !"

เวลานี้วิญญาณหญิงพูดว่า : "ขอร้องผู้พิพากษา ขอร้องผู้พิพากษา ฉันก้มกราบท่านแล้ว ฉันมันสมควรตาย ! ฉันมันสมควรตาย ! ตอนที่มีชีวิตอยู่ไม่ได้ทำเรื่องที่ดีเลยสักเรื่องเดียว ตอนนี้หวังว่าจะสามารถได้ทำเรื่องที่ดีเพื่อมหาชนทั้งหลายเหมือนแบบเดียวกันกับเสี่ยวอวี้จื่อ ได้โปรดช่วยฉันด้วย ฉันรู้ผิดแล้วจริงๆ !"

ผู้พิพากษาพูดว่า : **"ตอนที่เธอมีชีวิตอยู่ชอบพูดคำหยาบทำร้ายผู้อื่น ดุด่าทุบตีเหยียดหยามแม่สามี ก็คือละเมิดมหาอกตัญญูของกฎนรก กฎนรกจะต้องลงโทษอย่างโหดเหี้ยมทารุณ ขอเพียงสร้างบาปกรรมที่ทำให้ตกนรก นรกก็จะกักขังเธอไว้อย่างแน่นหนา จนกระทั่งบาปกรรมทั้งหมดค่อยๆสลายไป จึงจะสามารถออกจากนรกได้**

กฎของยมโลกนรก ไม่ใช่เป็นเพราะว่าเธอรู้จักกับเจ้าหน้าที่

พนักงานในนี้แล้วจะสามารถอาศัยมิตรภาพลดหย่อนโทษให้เบาลงได้ ถึงแม้จะเป็นพ่อลูกผูกพันกันทางสายเลือด หรือว่าเป็นญาติพี่น้องเกี่ยวดองกันอย่างไรก็ตาม คนที่ละเมิดฝ่าฝืนกฎของยมโลกนรกก็จะต้องรับการลงโทษอย่างเฉียบขาด **ถึงแม้ว่าเจ้าทุกข์ที่ถูกทำร้ายจะยอมยกโทษให้อภัย ถึงแม้แม่สามีของเธอจะไม่ติดใจเอาความและให้อภัยที่เธอไม่กตัญญู แต่กฎนรกอันเที่ยงตรงยุติธรรมก็จะไม่ปล่อยเธอไป**

กฎแห่งกรรมของยมโลกนรกจะรอจนกระทั่งบุญวาสนาและอายุขัยบนโลกมนุษย์ของเธอหมดลง ยมทูตหน้าวัวหัวม้าก็จะจับเธอมารับโทษในนรกอย่างไร้ความปรานี ตอนนี้เธอบังเกิดจิตที่สำนึกผิดเราก็สัมผัสได้ วันนี้เธอก็ให้ความร่วมมือดีเป็นพิเศษ เราจะสั่งให้ยักษ์ช่วยจดบันทึกว่า **เธอเคยให้ความร่วมมือและสำนึกผิด 1 ครั้ง เทียบเท่ากับการได้สดับฟังพระธรรมในนรก 1 ครั้ง เนื่องจากตอนที่เธอมีชีวิตอยู่ไม่กตัญญูกตเวทีจึงทำให้ตอนนี้ลูกหลานของเธอไม่มีใครทำบุญอุทิศส่วนกุศลมาให้** ระหว่างเธอกับอาอวี้ก็คือ ในอดีตชาติเคยเป็นญาติสายเลือดห่าง ๆ กัน เมื่อเหตุปัจจัยสุกงอมจึงทำให้วันนี้มีโอกาสได้พบกัน หวังว่าเธอจะรักถนอมบุญสัมพันธ์อันไม่จีรังนี้ไว้ให้ดี

ยมโลกให้โอกาสผู้ที่สำนึกผิดอย่างจริงใจ สามารถได้สดับฟังพระธรรมหลุดพ้นจากความทุกข์ แต่เงื่อนไขอันดับแรกจะต้องอาศัยความคิดสำนึกขอขมากรรมของตัวเธอเองยกระดับขึ้นจนแสงสว่างของจิตญาณมีความมั่นคง เมื่อยักษ์มองเห็น

แล้วก็จะพาเธอไปสดับฟังพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์แสดงธรรม เหตุปัจจัยอันประเสริฐในการสดับฟังพระธรรมนี้ ทุกๆคนมีสิทธิ์ได้รับเท่าเทียมกัน ขอเพียงเธอบังเกิดจิตสำนึกขอขมากรรมอย่างจริงใจและมั่นคงไม่เปลี่ยนแปลง ยักษ์ย่อมที่จะหยุดพักการลงโทษลงชั่วคราวแล้วพาเธอไปสดับฟังพระธรรมเอง **ทุกครั้งที่สดับฟังพระธรรม ยักษ์จะจดบันทึกไว้ แต่ละครั้งที่สดับฟังพระธรรมจิตญาณของ เธอก็จะได้รับการชำระล้าง ได้รับการกล่อมเกลาสั่งสอน ได้รับการประทานพรจากเสียงพระธรรมอันเมตตากรุณาของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์** ตอนนี้จิตสำนึกขอขมากรรมของเธอยังมีแสงสว่างไม่เพียงพอ กลับไปก่อน ค่อยๆสลายแรงกรรมให้ดี”

ยักษ์พูดกับวิญญาณหญิงอย่างดุร้ายอีกครั้ง : “วันนี้สบายแกเลยสิ ! ได้พบผู้พิพากษาอธิบายหลักธรรมมากมายให้แกฟัง รีบกลับไปรับโทษซะ !” ว่าแล้วก็ใช้ตีนถีบวิญญาณหญิงไปหนึ่งที อุ๊ย ! ยักษ์หนอ ! ยักษ์หนอ ! มักจะดุร้ายอย่างนี้เสมอ หยาบคายอะไรเช่นนี้ ! ยักษ์แต่ละตนที่นี่ดุร้ายมากๆ เฮ่อ ! จะตกนรกไม่ได้อย่างเด็ดขาด ทุกๆ ที่ในนี้ล้วนน่าเวทนา !

เวลานี้ผู้พิพากษาพูดต่อไปว่า : “**หากชาวโลกที่เคยพูดคำหยาบได้เห็นบทความนี้แล้วอยากหลีกเลี่ยง ไม่ต้องตกนรกรับทุกข์ทรมาน ตอนที่มีชีวิตอยู่สามารถสำนึกขอขมากรรมต่อแรงกรรมจากการพูดคำหยาบนี้ได้** แน่นอนว่าจะต้องดูลักษณะความรุนแรงของแรงกรรมจากการพูดคำหยาบว่าเป็นการทำร้ายชีวิตของผู้อื่นหรือไม่ เป็นต้น หากแรงกรรมรุนแรง ถึงแม้จะสำนึกขอขมา

กรรมแล้วก็ยังต้องปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นอย่างแท้จริง ถ้าหากเป็นแรงกรรมจากการพูดคำหยาบธรรมดาๆ ทั่วไป ก็สามารถสำนึกขอขมากรรมให้สะอาดหมดจดได้ตั้งแต่ตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ วิธีการสำนึกขอขมากรรมก็เหมือนกับวิธีการสำนึกขอขมากรรมจากการพูดโกหก อย่างเช่น ข้าพเจ้า.......... เมื่อไหร่ ? ที่ไหน ? เคยพูดคำหยาบเรื่องอะไร ? เอาคำว่า"พูดโกหก" เปลี่ยนเป็น"พูดคำหยาบ" เช่นนี้ก็ใช้ได้แล้ว

ข้าพเจ้า..

เมื่อไหร่ ?................ ที่ไหน ?.................

เคยพูดคำหยาบเรื่องอะไร ?...................

บัดนี้ บังเกิดจิตศรัทธาจริงใจสำนึกขอขมากรรมต่อคำหยาบที่ได้กระทำทั้งปวง

จำไว้ ! จะต้องสำนึกขอขมากรรมด้วยความจริงใจ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก

หนึ่งความคิดที่จริงใจทั้งสามโลกต่างรับรู้ !

หนึ่งความคิดที่จริงใจเพียงพอที่จะค่อย ๆ สลายบาปกรรมได้อย่างมากมายสุดประมาณ !

หนึ่งความคิดที่จริงใจสามารถสื่อตรงถึงฟ้าดินและกฎนรก

เอาวิธีสำนึกขอขมากรรมด้วยความจริงใจในหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) ไปเผยแพร่บอกต่อ **จะต้องสามารถสลายบาปกรรมในอดีตได้อย่างแน่นอน** ยมโลกนั้นจดบันทึกกรรมดีกรรมชั่วต่าง ๆ ของชาวโลกแต่ละคนไว้อย่างละเอียด อย่าคิดว่าเป็นความดีเพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วไม่ทำ ผลบุญอันยิ่งใหญ่แท้จริงแล้วก็มาจากความดีเล็ก ๆ น้อย ๆ รวมถึงการรักษาศีลวินัยอย่างประณีตเคร่งครัด

ขอให้จำเอาไว้ ! ไม่ใช่ว่าอ่านบทความสำนึกขอขมากรรมนี้จบแล้ว ในใจคิดว่ามีวิธีสำนึกขอขมากรรมแล้วสามารถพูดโกหกได้ตาม อำเภอใจ ก็เลยทำผิดซ้ำ แล้วค่อยมาสำนึกขอขมากรรมใหม่เรื่อย ๆ ครั้งแล้วครั้งเล่า เจตนาทำผิดทั้ง ๆ ที่รู้ คนที่เจตนาทำผิดทั้ง ๆ ที่รู้ต้องเพิ่มโทษหนึ่งเท่า !

อาอวี้ ! "นรกผรุสวาท" วันนี้ก็เยี่ยมชมเพียงเท่านี้เถอะ! ยินดีต้อนรับท่านจัดเวลากลับมาใหม่ ! เราต้องไปทำงานราชการก่อน"

"อาอวี้คารวะผู้พิพากษา ! วันนี้สำนึกคุณผู้พิพากษาเป็นอย่างยิ่งที่ท่านช่วยเหลือคุณน้าคนนั้น"

ผู้พิพากษาพูดว่า : "ไม่ต้องเกรงใจ ภายในใจของพวกเราวิญญาณบาปทุกตนล้วนเท่าเทียมกัน ยมโลกของพวกเราต่างหวังว่าวิญญาณบาปทั้งหมดจะสามารถหลุดพ้นออกจากนรกได้ในเร็ววัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการช่วยเหลือท่านในการเขียนหนังสือ ก็คือภาระหน้าที่ของเรา **จุดประสงค์ก็เพื่อช่วยให้ชาวโลกมากมายไม่ต้องตกนรกรับความทุกข์ทรมานหลังจากที่สิ้นอายุขัย** แท้ที่จริงก็คือลดปริมาณงานของพวกเราในยมโลกให้เบาลง เรายังต้องสำนึก

ขอบคุณท่านอาอวี้ด้วยซ้ำ ดีที่สุดท่านมาบ่อยๆ หน่อย ตีพิมพ์หนังสือออกมาให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ **เอาความทุกข์ยากต่างๆ ของนรกเผยแพร่ให้ปรากฏบนโลกมนุษย์ กล่อมเกลาชาวโลกให้รักษาศีล สวดท่องพุทธนาม ทำความดี** และอย่าผิดอย่างเด็ดขาด คือ อย่าผิดต่อพระคุณของพระพุทธะ อย่าผิดต่อเง็กเซียนฮ่องเต้รวมทั้งพญายมทั้งหลายที่แพร่งพรายความลับสวรรค์ในครั้งนี้จนหมดสิ้น เปิดเผยความจริงของเมืองยมโลกรวมทั้งการลงโทษต่างๆ ของนรกเพื่อฉุดช่วยเวไนยชาวโลก

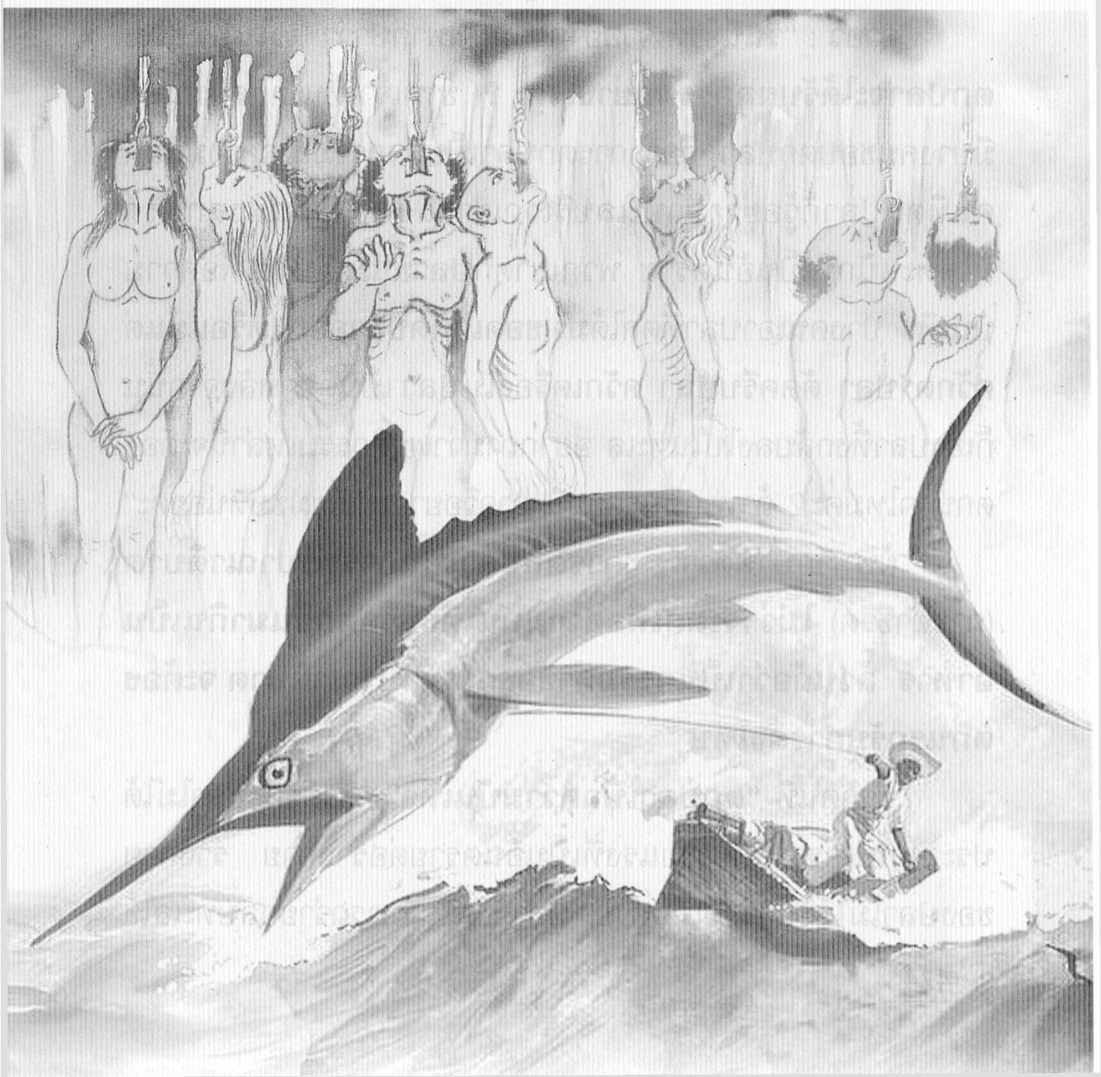
ปัจจุบันนี้เวไนยบนโลกมนุษย์ทำบาป ไม่เชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรม ทำชั่วตามอำเภอใจ ประพฤติผิดในกาม เข่นฆ่าชีวิต ลักขโมย พูดโกหก จวนเกือบจะถึงระดับที่ไม่สามารถควบคุมจัดการได้แล้ว ละเมิดต่อสวรรค์อย่างรุนแรง ทำให้สัจพลังอันสมดุลของฟ้าดินเกิดความวุ่นวาย **เมื่อหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) ออกมาเผยแพร่ก็คือความหวังที่จะกอบกู้เวไนยส่วนหนึ่งที่เคยทำบาป แต่จิตมโนธรรมยังไม่สูญสิ้นไป ให้หลุดพ้นจากทะเลทุกข์**

เอาล่ะ! ท่านรีบกลับไปเขียนบทความเถอะ เราไปทำงาน ก่อน !”

“อาหมีถัวฝอ ! สำนึกคุณผู้พิพากษาที่เมตตาให้ความช่วยเหลือแม้จะอยู่ท่ามกลางภารกิจที่ยุ่งมากมาย ! อาอวี้สิบนิ้วประนมสำนึกคุณ !” ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง !

จงอย่าตกปลาเป็นอันขาด !

นรกวิญญาณไร้ญาติ
ตกปลากระโทงดาบเดียวดาย



นำโม อาหมีถัวฝอ ! คารวะผู้พิพากษา !

อาอวี้ : "วันนี้ข้าพเจ้าอยากถามผู้พิพากษาว่า **เวไนยที่ชอบตกปลาจะได้รับผลกรรมอย่างไรคะ ?** ข้าพเจ้าเห็นบนโลกมนุษย์มีบางคนชอบตกปลา ถือว่าการตกปลาเป็นกิจกรรมเพื่อความสนุก คนที่ตกปลาก็รู้อยู่ว่าน้ำทะเลบริเวณชายฝั่งปนเปื้อนสิ่งสกปรก มีโลหะหนักที่เป็นอันตราย พวกเขาตกปลาขึ้นมาริมฝั่งเพื่อความบันเทิง บางคนเอาปลาที่ตกได้มา **ขอดเกล็ดปลาออก หรือแม้แต่ควักตาปลา ตัดครีบปลา ควักเครื่องในปลา** เป็นต้น หลังจากนั้นก็เอาปลาทิ้งกลับลงไปในทะเล อยากถามว่าพฤติกรรมเหล่านี้จะต้องตกนรกไหมคะ ? ถ้าหากมีนรกขุมนี้ อาอวี้อยากไปเยี่ยมชมหน่อยค่ะ"

ผู้พิพากษาพูดว่า : **"การตกปลาเป็นการทำปาณาติบาต** (การฆ่าชีวิต) **ไม่ว่าจะตกเพื่อความบันเทิงหรือตกขึ้นมากินเป็นอาหาร ล้วนถือว่าเป็นกรรมดำของการทำปาณาติบาต จะต้องตกนรกรับการลงโทษ**

หากคนที่ **"ตกปลาเพื่อความบันเทิง"** ชีวิตของปลาไม่ได้ประสบกับเคราะห์ภัยร้ายแรงที่เป็นอันตรายต่อร่างกาย ร่างกายของปลาไม่ได้รับความเสียหาย ปลายังคงสามารถว่ายกลับทะเลใช้

ชีวิตตามปกติ ผลกรรมก็เบาหน่อย แต่ก็ถือว่าทำร้ายจิตใจของปลา ซึ่งก็คือทำลายขวัญและวิญญาณของปลา ทำให้ปลาตื่นตระหนกหวาดกลัวและเป็นการผูกกรรมสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับปลาที่ถูกตกได้

ถ้าหากมี"**เจตนาตกเพื่อความบันเทิง**"โดยไม่มีจิตคิดฆ่าเลยแม้แต่น้อย แต่ละครั้งที่ตกปลา **ตกปลาหนึ่งครั้งจะถูกลดบุญวาสนาลง 1 เดือน ซึ่งครอบคลุมถึงบุญวาสนาในด้านอาหารและการเสพสุขต่างๆด้วย** อย่างเช่น

ถ้าหากคนที่ตกปลา**เดิมทีเดือนหน้าจะต้องได้ขึ้นเงินเดือน**แต่ตอนนี้เป็นเพราะแรงกรรมดำของการตกปลาเลยทำให้เงินเดือนไม่ขึ้น แถมยังถูกเจ้านายอบรมสั่งสอนแบบไม่มีเหตุผล เพื่อนร่วมงานต่อต้าน ผู้คนไม่ชอบ ร่างกายเป็นเพราะถูกแรงกรรมจากการทำร้ายพวกปลาสะท้อนกลับเข้าหาตัว ทำให้ร่างกายเกิดอาการเจ็บปวดขึ้นเองโดยอัตโนมัติอย่างฉับพลันกะทันหัน

ถ้าหากเป็นคนที่ทำธุรกิจ **เดิมทีเดือนหน้ามีลูกค้ารายใหญ่**จะต้องบรรลุข้อตกลงที่เจรจาร่วมกัน อย่างเช่นเดิมทีสามารถหาเงินได้หนึ่งล้าน บุญวาสนาในส่วนนี้ก็จะลดน้อยลง ถ้าหากบุญวาสนาที่ทำไว้ในชาติก่อนมีมาก ก็จะถูกอุปสรรคที่ยากลำบากขัดขวางเป็นชั้นๆ หาเงินได้สามแสน เป็นต้น

หากเพราะความบันเทิง ทำให้ปลาที่ตกได้รับบาดเจ็บหรือ**พิการ จะต้องถูกลดบุญวาสนาลง 1 เดือน** รวมถึงร่างกายจะได้รับความเจ็บป่วยต่างๆ สำหรับสภาพรายละเอียดของความเจ็บป่วยที่ได้รับก็คือ ทำให้ปลาได้รับบาดเจ็บทรมานแบบไหน แรงกรรมก็

จะสะท้อนกลับไปยังคนที่ตกปลา คนที่ตกปลาจะปวดหัวเวียนหัว เป็นโรคต่างๆ ในช่องปาก โรคขาดสมาธิ เป็นต้น

คนที่ปากแหว่งมาตั้งแต่กำเนิด ก็คือเกิดจากผลกรรมจากการตกปลาในอดีตชาติ สำหรับจุดที่เจ็บปวดต่างๆ ของร่างกาย ก็จะเหมือนแบบเดียวกันกับปลาที่ได้รับบาดเจ็บ

หากตกปลามากิน แต่ละครั้งขั้นต่ำสุดต้องถูกลดอายุขัยลง **7 วัน ลดบุญวาสนาลง 3 เดือน** หากจำนวนปลาที่ตกมีจำนวนมาก รวมถึงปลาที่ตกได้เป็นปลาที่ตั้งท้องมีไข่ ยมโลกก็จะอ้างอิงตามการจดบันทึกอย่างละเอียดของเทพสหเทวาแล้วเพิ่มโทษหนัก **คนที่ตกปลาเป็นประจำ รัศมีแห่งกายจะเปลี่ยนจากสีแดงค่อยๆ กลายเป็นสีเทา เมื่อรัศมีแห่งกายมืดมัวไม่สว่างไสว ทำเรื่องอะไรต่างๆ ก็จะไม่ราบรื่น นอนหลับไม่สบาย จิตใจหวาดระแวงและโมโหง่าย**

แต่ละคนตอนแรกเกิด รัศมีกายจะเป็นวงกลม สีของรัศมีกายจะอ่อน-เข้มต่างกัน เพราะแต่ละคนไม่เหมือนกัน **รัศมีแห่งกายเป็นสัญลักษณ์ตัวแทนของผลบุญ แรงบุญ แรงบาปของแต่ละคน** คนที่มีรัศมีแห่งกายกลมสมบูรณ์สว่างไสวแผ่ปกคลุมพื้นที่ยิ่งกว้างและมีระยะทางยิ่งไกล เป็นสัญลักษณ์ว่าคนๆนี้มีกุศลผลบุญมาก มีคุณธรรมความประพฤติดี รัศมีกายของพระพุทธะและโพธิสัตว์ทั้งหลายที่เปี่ยมด้วยมหาปัญญาคือรัศมีที่กลมสมบูรณ์ที่สุด

ก่อนหน้านี้เคยบอกไปแล้วว่า **แต่ละคนเกิดมา ข้างกายก็มีเทพสหเทวา 2 องค์คอยตามประกบติดอยู่ตลอดเวลาทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าชาวโลกจะไปที่ไหน ถึงแม้จะเข้าห้องน้ำ อาบน้ำ หรือ**

ว่านอนหลับ ก็จะตามประกบติดตลอดจนกระทั่งชาวโลกสิ้นอายุขัย เทพสหเทวา 2 องค์ คือ เทพชาย 1 เทพหญิง 1

เทพสหเทวาชาย จะอยู่ข้างกายทางด้านซ้าย มีรัศมีกายสีขาวจางๆ **รับผิดชอบหน้าที่จดบันทึกความคิดและการกระทำต่างๆ ที่เป็นกุศล** ในแต่ละวันของชาวโลก

ส่วนเทพสหเทวาหญิง มีรัศมีกายสีดำจางๆ จะอยู่ข้างกายทางด้านขวา **รับผิดชอบจดบันทึกความคิดและการกระทำต่างๆ ที่เป็นอกุศล** ในแต่ละวันของชาวโลก

เมื่อชาวโลกทำกรรมดำมากเกินไป เทพสหเทวาหญิงจะโกรธและเตือนสติให้ทราบ แต่มีชาวโลกน้อยเหลือเกินที่สามารถรับรู้ได้ถึงการแจ้งเตือนอันแผ่วเบานี้ คนส่วนมากต่างไม่รู้สึก **ในแต่ละเดือนเทพสหเทวาทั้งสองจะนำข้อมูลความดีความชั่วที่จดบันทึกไว้รวบรวมส่งให้ทางยมโลก**

หากเป็นคนที่ชั่วมาก เป็นภัยต่อโลกมนุษย์ ถึงแม้คนผู้นี้อายุขัยบนโลกยังไม่หมด ยมโลกก็จะรีบจัดการอย่างเร่งด่วนส่งภัยพิบัติไปเก็บเขา เอาวิญญาณเขากลับมารับโทษในนรกอย่างรวดเร็ว ชาวโลกนั้นนอกจากวิบากกรรมของตัวเองที่ถูกลิขิตไว้อย่างแน่นอนแล้ว คำพูดและการกระทำต่างๆ ในชาติปัจจุบันก็สามารถสร้างแรงกรรมใหม่ๆ ออกมาได้ แรงกรรมและบุญวาสนาจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็อยู่ที่พฤติกรรมดีชั่วที่พวกเราปฏิบัติออกมาในแต่ละวัน"

อาอวี้ : "สำนึกคุณผู้พิพากษาเป็นอย่างยิ่งที่อธิบายอย่างละเอียดแจ่มแจ้ง อยากถามผู้พิพากษาว่า ตกปลาเพื่อความบันเทิง

แค่เพียง 1 ครั้ง ก็ต้องถูกลดบุญวาสนาลงขนาดนี้ งั้นถ้าหากคนๆ หนึ่งที่บุญวาสนาไม่ค่อยดี ตกปลาบ่อยๆไม่ยิ่งแย่หรอกหรือคะ ?"

ผู้พิพากษาพูดว่า : **"ถูกต้อง ! ปลาหนึ่งตัวก็คือหนึ่งชีวิต คนที่ตกปลาทำให้ชีวิตของปลาสิ้นสุดลงภายในระยะเวลาอันสั้น แรงกรรมของการฆ่าประเภทนี้จะสะท้อนกลับมาหาตัวเองอย่างรวดเร็ว**

บางคนพูดว่า : *"ฉันไม่ได้นับถือศาสนาอะไร ก็ไม่ต้องรักษาศีลใดๆ อิสระเสรีเป็นอย่างยิ่ง แล้วฉันก็ไม่ได้ฆ่าคนวางเพลิง แค่มีเวลาว่างก็ไปตกปลาเท่านั้นเอง"* ความจริงแล้วความคิดประเภทนี้เป็นความคิดที่ผิด กฎนรกจะอายัดตัวเวไนยทุกคนไว้อย่างแน่นหนา ไม่ว่าจะนับถือศาสนาหรือไม่นับถือศาสนา สุดท้ายคนที่ทำชั่วก็จะต้องรับการลงโทษจากนรกอย่างแน่นอน ถ้าหากเวไนยที่ถือศีลกลับเป็นผู้ละเมิดศีลซะเอง ก็ต้องเพิ่มโทษขึ้นอีกหนึ่งเท่า ทั้งๆ ที่รู้ว่าผิดแต่ยังเจตนาที่จะทำผิด จะต้องเพิ่มโทษหนัก

ถ้าอยากรอดพ้นจากการลงโทษต่างๆ ของนรก มีเพียงวิธีเดียวก็คือ **"รักษาศีลห้า" "บำเพ็ญกุศลกรรมบถสิบ"**

คนที่รักษาศีลห้าจึงจะสามารถรักษากายสังขารของมนุษย์ไว้ได้ ผู้ที่ประพฤติในกุศลกรรมบถสิบจึงจะสามารถรักษาบุญวาสนาของตัวเองและไม่ทำให้ตัวเองต้องตกต่ำลง แต่ทุกวันนี้คำพูดและการกระทำของชาวโลกกลับเป็นไปในทางอกุศลกรรมบถสิบได้อย่างง่ายดายมาก **หากต้องการปกป้องรักษาบุญวาสนาของตัวเองไม่ให้ถูกบั่นทอนลง วิธีที่ได้ผลที่สุดก็คือ "รักษาศีล" และ**

“สวดท่องพุทธนาม” ขอเพียงสวดท่องพุทธนามไม่ขาด ยึดมั่นปฏิบัติเช่นนี้ตลอดไป ย่อมต้องสามารถทำให้บาปกรรมรวมทั้ง **อารมณ์เจ็ด** *(ยินดี โกรธ โศกเศร้า หวาดกลัว รัก เกลียดชัง ปรารถนา)* ค่อยๆ สูญสลายหมดไป สามารถฟื้นฟูจิตญาณอันสว่างไสวแห่งฟ้าปางก่อนของพวกเรากลับคืนมา

ข้างกายของทุกคนต่างมีเจ้ากรรมนายเวรมากมายคอยจ้องหาโอกาสล้างแค้นอยู่ ไม่ว่าใครก็ตามหากทำเรื่องที่ละเมิดฝ่าฝืนขัดต่อกฎนรก ก็จะทำให้เจ้ากรรมนายเวรที่อยู่ข้างกาย สบโอกาสที่จะล้างแค้น ถึงแม้เทพธรรมบาลก็ไม่สามารถยื่นมือเข้าไปก้าวก่ายเรื่องของกฎแห่งกรรมได้ และยิ่งไม่อาจส่งเสริมให้ท้ายปล่อยให้ทำผิด เทพธรรมบาลจะใช้จิตที่เมตตาสงสารมาลงโทษและให้รางวัลเวไนยทั้งหมดอย่างยุติธรรมตามกฎนรก ทุกๆคนเกิดมาต่างมีแรงกรรมทั้งที่เป็นแรงบุญและแรงบาปติดตัวมา ขอเพียงรักษาศีลห้าและบำเพ็ญกุศลกรรมบถสิบอยู่ตลอดโดยไม่ล่วงละเมิด

ถึงแม้ข้างกายของเวไนยจะมีเจ้ากรรมนายเวรมากมาย พวกเขาก็ทำได้เพียงแค่คอยตามประกบ แต่ไม่มีโอกาสแก้แค้น ถึงแม้ว่าบางคนจะทำเรื่องที่ผิดศีลมากมาย อย่างเช่น พูดโกหก ประพฤติผิดในกาม ทำตัวสำมะเลเทเมา ฯลฯ ใช้ชีวิตผ่านไปด้วยการละเมิดศีล ทำเรื่องต่างๆที่ละเมิดฝ่าฝืนขัดต่อกฎนรก แต่ทำไมพวกเขายังคงได้เสวยสุข ร่ำรวยมีฐานะ มีหน้ามีตา **นั่นก็เพราะในอดีตชาติพวกเขาได้สร้างบุญเอาไว้เยอะ บุญวาสนาของพวกเขายังไม่หมด !**

ตอนที่มีบุญมาก บุญก็จะดึงดูดวาสนาต่างๆเข้ามา จะทำเรื่องอะไรก็ราบรื่นเบิกบานใจมีความสุข หากชาวโลกละเมิดศีลอยู่ตลอดแต่ไม่รู้จักทำความดีสะสมบุญกุศล ได้แต่เสพสุขอยู่ในบุญวาสนาต่อไปเรื่อยๆบุญวาสนาก็จะค่อยๆ หมดไป เมื่อความสุขหมดไปความทุกข์ก็เข้ามาแทนที่

ถ้าหากคนที่ตกปลาไม่ได้สร้างบุญสร้างกุศลใดๆเลย และเป็นเพราะชาตินี้ฆ่าสัตว์ตัดชีวิตอยู่เสมอจึงทำให้กรรมดำของตัวเองเพิ่มทวีขึ้น บวกกับบาปกรรมในอดีตชาติ เจ้ากรรมนายเวรและพวกอมนุษย์ที่อยู่ข้างๆกายก็จะสามารถก่อกวนเข้าสิง สร้างเคราะห์ภัยต่างๆให้เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทวงเอาชีวิต ตอนนี้เนื่องด้วยเวลามีจำกัด พูดเพียงเท่านี้ก่อน อาอวี้ท่านตามเรามาเถอะ!”

อาอวี้ : “ค่ะ! ผู้พิพากษา !”

ผู้พิพากษาพูดว่า : “นรกขุมนี้สร้างขึ้นในปีค.ศ.1995 ตามเวลาบนโลกมนุษย์ วิญญาณบาปที่อยู่ในนี้เป็นคนทางตะวันออกซะเยอะ”

พวกเราเหาะลงบนเขตพื้นที่ขนาดใหญ่ผืนหนึ่งอย่างรวดเร็ว รู้สึกคล้ายเขตพื้นที่อุตสาหกรรมขนาดใหญ่บนโลกมนุษย์อยู่บ้าง ต้องมองป้ายบอกทางให้ชัดเจน มิฉะนั้นแล้วจะหลงทางได้ง่ายๆ ที่นี่มีประตูมากมาย ประตูทางเข้าไม่มียักษ์ทวารบาลเฝ้า ประตูทางเข้าแต่ละประตูมีชื่อของนรกเขียนอยู่ ประตูทั้งหมดใส่กุญแจอย่างแน่นหนา ที่แท้ที่นี่คือ **ดินแดนใหม่ของนรก** มึนหัวแล้ว ! สรรพสิ่งต่างๆ บนโลกมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปมากมายชั่วพริบตา ตอนนี้แม้แต่นรก

ก็ยังสร้างขุมใหม่ๆเพิ่มขึ้นตั้งมากมาย แล้วเมื่อไหร่ถึงจะสามารถเยี่ยมชมได้หมดล่ะ ?

ผู้พิพากษาพูดว่า : "วันนี้พวกเราเยี่ยมชมหลังที่ 7 ห้องที่ 7 《**นรกวิญญาณไร้ญาติตกปลากระโทงดาบเดียวดาย**》 เจ้าหน้าที่พนักงานในนรกขาดแคลน ประตูที่นี่ทั้งหมดไม่มีทวารบาลเฝ้า พวกเราเข้าไปกดกริ่งหน้าประตูเถอะ !"

อาอวี้ : "ค่ะ ผู้พิพากษา !" ลองหาๆดูซิ ! หลังนี้คือหลังที่ 1, หลังที่ 2, หลังที่ 3, หลังที่ 4, หลังที่ 5, หลังที่ 6, หลังที่ 7 ห้องที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, ห้องที่ 7... เจอแล้ว ! อักษรจีนตัวเต็มของยุคสมัยปัจจุบันเปล่งแสงสีเขียวเข้ม "**นรกวิญญาณไร้ญาติตกปลากระโทงดาบเดียวดาย**" ข้าพเจ้าเดินเข้าไปกดกริ่งตรงหน้าประตู ยักษ์เปิดประตูแล้วทำความคารวะผู้พิพากษา พวกเราเข้าไปข้างใน นรกขุมนี้เป็นทะเลใหญ่ทะเลหนึ่ง ในทะเลมีปลากระโทงดาบที่ดุร้ายและคมกริบอยู่มากมายทั้งตัวใหญ่ตัวเล็ก ที่นี่แบ่งเป็น 2 ข้างซ้ายขวา วิญญาณบาปทางซ้ายรับโทษโดดเดี่ยวเพียงลำพัง ส่วนทางขวามีวิญญาณบาป 3-5 ตน รับโทษร่วมกันเป็นกลุ่ม นรกขุมนี้แปลกไม่เหมือนทั่วไป มียักษ์เพียง 4 ตน ซ้ายขวาข้างละ 2 ตน เจ้าหน้าที่พนักงานขาดแคลนอย่างที่ผู้พิพากษาบอกจริงๆ พวกยักษ์ทั้ง 4 ตนก็เหนื่อยแย่เลย !

นรกขุมนี้ก็ไม่เล็ก ไม่เหมือนกับทะเลบนโลกมนุษย์ ก้อนหินบริเวณชายฝั่งบนโลกมนุษย์ 1 ก้อนสามารถจุคนได้เพียง 1-2 คนเท่านั้น โดยปกติหาดทรายบนโลกมนุษย์ถ้ามีคนเกินกว่า 500 คนก็

เรียกว่าแออัดแล้ว **นรกขุมนี้ในทะเลมีปลากระโทงดาบเหล็กที่กินคนได้ ปลากระโทงดาบเหล็กที่ขนาดใหญ่ที่สุดตัวหนึ่งมีขนาดยาวประมาณ 10 เมตร อ้าปากสามารถกินวิญญาณบาปได้ 12 ตนพร้อมกันในคราวเดียว** ปลาที่มีขนาดเล็กหน่อยก็กินได้ทีละคำทีละคำ ก้อนหินที่นี่ 1 ก้อนคิดไม่ถึงเลยว่าจะสามารถรองรับวิญญาณบาปได้มากมาย ก้อนหินก้อนขนาดเล็กที่สุดที่อยู่ข้างๆข้าพเจ้าก้อนนี้ก็มีวิญญาณบาปอยู่บนนั้นถึง 45 ตน ก้อนหินก้อนอื่นๆยิ่งมีวิญญาณบาปเยอะกว่านี้

ส่วนพวกวิญญาณบาปทางซ้ายยืนโดดเดี่ยวเพียงลำพัง บ้างก็นั่งโดดเดี่ยวเพียงลำพังอยู่บนก้อนหินริมฝั่งทะเล รับโทษอันทุกข์ทรมานซ้ำไปซ้ำมา ตายแล้วฟื้น ฟื้นแล้วตาย ซ้ำแล้วซ้ำเล่าไม่ได้หยุดงั้นก็ลองดูวิญญาณบาปชายที่อยู่ข้างๆ ข้าพเจ้านายนี้ซิว่าเป็นอย่างไร เขากำลังฟื้นคืนสติอยู่พอดี เขาฟื้นขึ้นมาแล้ว วิญญาณบาปลุกขึ้นมานั่งบนก้อนหิน วิญญาณบาปนายนี้เป็นเพราะได้รับบาปกรรมจากการตกปลาตอบสนอง ตอนนี้ดูเหมือนว่าเขาได้ลืมความเจ็บปวดทรมานเมื่อครู่นี้ไปหมดแล้ว

ข้าพเจ้ามองเห็นภาพที่ปรากฏขึ้นในความคิดของเขาเป็นภาพปลาต่างๆว่ายอยู่ในทะเล เขาคิดถึงปลาทะเลเหล่านี้เป็นพิเศษ แน่นอนว่าเขาจะต้องตกมันให้ได้ หลังจากตกเสร็จก็ขึ้นเรือทันที ด้านหนึ่งย่างปลามากิน ส่วนอีกด้านหนึ่งก็ชื่นชมทิวทัศน์ แววตาของเขาเบิกบานมองปลากระโทงดาบในทะเล ข้างๆตัวก็มีคันเบ็ดตกปลาไฟฟ้าอัตโนมัติอยู่ 1 คัน **เมื่อมือของเขาสัมผัสกับคันเบ็ดตกปลา คันเบ็ด**

ตกปลาก็ทำงานอัตโนมัติขึ้นมาทันที ตะขอเบ็ดเกี่ยวหัวของวิญญาณบาปอย่างแม่นยำและฉับไว มองดูให้ชัด ๆ คันเบ็ดตกปลามีตะขอเหล็กโค้งครึ่งเสี้ยวที่แหลมคม ตะขอเกี่ยวหัวของวิญญาณบาปจากปากเข้าไป ตอนนี้ความคิดในหัวสมองของวิญญาณบาปกลายเป็นความดำมืด เขาร้องออกมาอย่างเจ็บปวดทรมาน เลือดเริ่ม**ไหลออกมาจากปาก มือและเท้าพยายามดิ้นรน แต่ยิ่งดิ้นตะขอก็ยิ่งเกี่ยวเข้าไปลึก**

คันเบ็ดตกปลาเหวี่ยงวิญญาณบาปไปเป็นเหยื่อให้แก่ปลากระโทงดาบเหล็กตัวเล็กตัวหนึ่งที่อยู่ในทะเลทันที ปลากระโทงดาบเหล็กตัวเล็กนี้ตัวยาว 2 เมตร วิญญาณบาปก็ไปตกอยู่บนเสาเหล็กที่มีลักษณะแหลมคมต้นหนึ่งซึ่งอยู่ข้างปากปลากระโทงดาบเหล็กพอดี วิญญาณบาปถูกเสาเหล็กเสียบด้วยความตื่นตระหนกและหวาดกลัว เลือดสด ๆพุ่งออกมาทั้งตัว **ปลากระโทงดาบเหล็กส่งเสียงคำรามอย่างสยดสยอง แล้วกัดส่วนหัวของวิญญาณบาปขาดออกจากร่าง จมูกและตาถูกปลากระโทงดาบเหล็กกินก่อน คำที่สองกินครึ่งล่างของส่วนหัวลงไปถึงลำคอของวิญญาณบาป วิญญาณบาปเจ็บปวดทรมานจนมือเท้าหดเกร็งและมีอาการสั่น ปลากระโทงดาบเหล็กใช้ปากอันแหลมคมผ่าท้องของวิญญาณบาปออกแล้วกินเครื่องในทั้งหมดของวิญญาณบาป** จนกระทั่งร่างกายทุกส่วนของวิญญาณบาปถูกกินจนเกลี้ยง หลังจากกินหมดแล้วปลากระโทงดาบเหล็กก็สำรอกเอาเศษซากทั้งหมดของวิญญาณบาปที่โชกเลือดออกมากองไว้บนก้อนหินก้อนเดิมเมื่อครู่นี้ หลังจากที่

วิญญาณบาปถูกสำรอกออกมา กองอยู่บนก้อนหิน ลมแห่งกรรมก็พัดมาทำให้เศษซากของวิญญาณบาปกลับคืนสู่สภาพเดิม วิญญาณบาปถูกลมแห่งกรรมนี้พัดทีนึงก็ฟื้นคืนชีพขึ้นมาโดยอัตโนมัติ รับความทุกข์ทรมานซ้ำแล้วซ้ำเล่า เฮ่อ ! นี่คือความทุกข์ทรมานอันหาที่เปรียบไม่ได้

ผู้พิพากษาสั่งให้ยักษ์นำวิญญาณบาปตนนี้เข้ามาให้อาอวี้สัมภาษณ์ วิญญาณบาปยังไม่ได้สติ ถูกยักษ์นำตัวเข้ามาในสภาพที่ยังมึนๆงงๆ ข้าพเจ้าแสดงความกลัดกลุ้มออกมา ก็ในเมื่อเขายังไม่ได้สติเลยแล้วจะสัมภาษณ์ได้ยังไงล่ะ ? ยักษ์อธิบายทันทีว่าเดี๋ยวให้เขาดื่มน้ำขิงฟื้นคืนวิญญาณของยมโลกถ้วยหนึ่งจะช่วยทำให้อุณหภูมิในร่างกายของเขาเพิ่มสูงขึ้นและช่วยฟื้นฟูให้เขาสามารถพูดคุยได้ก็จะสามารถทำการสัมภาษณ์ได้ เมื่อสัมภาษณ์เสร็จแล้วค่อยรับโทษจากลมแห่งกรรมต่อ วิญญาณบาปถูกยักษ์ใช้น้ำเย็นสาดให้หายมึน เมื่อดื่มน้ำขิงฟื้นคืนวิญญาณแล้วก็เริ่มเป็นปกติ แต่ยังคงมีลักษณะท่าทางที่เหน็ดเหนื่อยและอ่อนเพลียมาก ยักษ์สั่งให้เขาเล่าออกมาตามความเป็นจริงว่าเพราะเหตุใดจึงตกนรกรับทุกข์ทรมาน

วิญญาณบาป : "ตอนที่ฉันมีชีวิตอยู่ อยู่ที่เมือง... ทางตะวันออก ทำธุรกิจขายส่งอาหารทะเลตากแห้ง สามารถหาเงินได้มากมายแต่เพื่อนที่รู้ใจกลับมีน้อยมาก รู้สึกว่าคนรอบข้างไม่มีใครที่จริงใจกับฉันเลย ฉันรู้สึกโดดเดี่ยวเดียวดาย ถึงแม้เพื่อนกินเพื่อนเที่ยวทางธุรกิจจะมีมากมายแต่ก็ไม่ใช่เพื่อนแท้ ต่างฝ่ายต่างใช้ประโยชน์ซึ่งกันและกัน ทุกๆวันยังต้องแสดงสีหน้าที่ยิ้มแย้มให้กับฝ่ายตรงข้าม

ไม่มีความหมายเลยแม้แต่น้อย ฉันเองก็ไม่อยากทำธุรกิจขายส่งอาหารทะเลตากแห้งมาตั้งนานแล้ว เพียงแต่ว่าธุรกิจนี้เป็นธุรกิจที่ดีมาก ที่ทำธุรกิจนี้ก็เพียงเพื่อหาเงินเท่านั้น ตั้งแต่เด็กๆฉันก็ชอบตกปลามากเป็นพิเศษ เป็นสาเหตุหลักที่สำคัญที่สุดที่ทำให้ฉันตกนรกขุมนี้ ตอนนั้นรู้สึกว่าตัวเองยังอายุน้อยอย่างนี้ มีเงินทุนมาก มิสู้ลองมาทำธุรกิจที่ตัวเองชอบจะดีกว่า ถึงแม้จะขาดทุนก็ไม่ใช่ปัญหาใหญ่ ครั้นแล้วฉันก็เริ่มเสาะหาเครื่องมือตกปลาที่มีความพิเศษเฉพาะสำหรับมืออาชีพจากทั่วทุกมุมโลก เสาะหาอุปกรณ์ เสื้อผ้าและของใช้ต่างๆที่มีคุณภาพดีเยี่ยมสำหรับนักผจญภัยปีนเขา **เปิดร้านค้าเน้นขายเครื่องมือตกปลาเป็นหลัก** และมีอุปกรณ์ผจญภัยปีนเขาขายบ้างนิดหน่อย

ฉันมีความคิดว่าลองๆทดลองดู ถึงแม้จะขาดทุนก็ไม่เป็นไรที่ไหนได้ ! ธุรกิจร้านขายอุปกรณ์ตกปลาร้านนี้เป็นธุรกิจที่ดีมากทำให้ฉันยิ่งมั่นใจมากขึ้น แถมยังได้รู้จักเพื่อนตกปลาที่มีอุดมการณ์เดียวกัน ครั้นแล้วฉันก็คิดที่จะผลักดันเทคนิคการตกปลาให้เป็นที่แพร่หลายเพื่อเพิ่มยอดขายของบริษัท หลังจากที่ผลักดันเทคนิคการตกปลาแล้ว ยอดขายของบริษัทก็เพิ่มขึ้นภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว ฉันรู้สึกว่าตัวเองมีวิธีการลงทุน ครั้นแล้วก็ยิ่งทุ่มเทพลังไปที่บริษัทนี้ ผลักดันองค์กรเอกชน จัดงานปาร์ตี้ "ล่องเรือตกปลาสบายใจวันเกิด" ประเภทแพคเกจเหมารวม **ฉันยังช่วยให้คนที่ชื่นชอบการตกปลาเหมือนกันได้เปิดห้องอาหารที่มีบ่อตกปลา ได้เปิดร้านขายอุปกรณ์ตกปลา** เป็นต้น หลังจากนั้นฉันก็รวบรวมพลัง

มุ่งคิดวางแผนโครงการดีๆที่จะพัฒนาขยายบริษัทตกปลาต่อไปอีก

เป็นเพราะทรัพย์สินเงินทองภายในบ้านมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ฉันจึงเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของที่อยู่อาศัยยกระดับขึ้นเรื่อยๆ จนกลายเป็นที่อยู่อาศัยของคนมีเงิน ครั้นแล้วพวกเรา 3 คน พ่อ แม่ ลูก ก็ย้ายเข้ามาอยู่ในคฤหาสน์หลังใหญ่ขนาดหลายพันฟุต ในบ้านมีคนรับใช้หลายคน แต่เรื่องดีๆมันอยู่กับเราได้ไม่นาน **พวกเราย้ายเข้ามาอยู่ในคฤหาสน์ใหญ่ได้ยังไม่ถึง 3 เดือน ลูกชายของฉันก็เริ่มกลายเป็นคนที่มีความรู้สึกไวและกลายเป็นคนที่ขี้ขลาดตาขาวตลอดทั้งวันตื่นตระหนกหวาดกลัวพูดว่ามีคนจะตีเขา แต่ความจริงแล้วในบ้านไม่มีใครที่จะตีเขา ภรรยาของฉันก็ปวดเอวและเป็นโรควิตกกังวล ทุกวันเกิดโทสะ ระแวงสงสัยว่าฉันนอกใจไปมีผู้หญิงอื่น** เป็นต้น ส่วนคนรับใช้ในบ้านก็ต้องเปลี่ยนใหม่อยู่ตลอดเรื่อยๆ

ทั้งภรรยาและลูกชายไปหาจิตแพทย์ กินยาก็แล้ว ฉีดยาก็แล้ว แต่ว่าไม่เพียงอาการไม่ดีขึ้น กลับยิ่งแย่หนัก หลังจากนั้นถ้าในบ้านเกิดเสียงอะไรขึ้นนิดหน่อยอย่างกะทันหัน ลูกชายก็จะกลัวจนหาที่หลบซ่อน เมื่อก่อนนี้เป็นเด็กที่ไร้เดียงสาร่าเริงมีชีวิตชีวา ตอนนี้พอเห็นแสงสว่างก็จะกลัวมาก ชอบที่มืดสลัวๆ เพื่อไม่ให้แสงสว่างจากดวงอาทิตย์สาดส่องเข้ามาในบ้านโดยตรง หน้าต่างทุกบานในบ้านจึงดึงผ้าม่านปิดหมด ส่วนฉันเป็นเพราะความรักระหว่างสามีกับภรรยามีให้กันไม่มากพอ อยู่บ้านก็ถูกด่า อารมณ์เสีย เริ่มนัดเพื่อนออกไปดื่มเหล้าร้องคาราโอเกะทุกวันแก้กลุ้ม อยู่ในร้านคาราโอเกะกับผู้หญิงอื่นมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส **ทำให้ผู้หญิงตั้งครรภ์ 2 ครั้ง**

และยังยุยงส่งเสริมให้ฝ่ายตรงข้ามทำแท้ง ฉันเริ่มใช้ชีวิตอย่าง**สำมะเลเทเมา** บางครั้งแม้แต่บ้านก็ไม่กลับ แต่ในใจฉันยังคิดถึงลูกชายอยู่ มีครั้งหนึ่งฉันดื่มเหล้าเมา เป็นไข้ตัวร้อนสลบไป ถูกรถพยาบาลนำตัวไปส่งที่โรงพยาบาล เข้าโรงพยาบาลครั้งนี้**ตรวจพบมะเร็งตับระยะสุดท้าย เจ็บปวดทรมานอยู่ 2 เดือนก็จำใจจากโลก**มนุษย์มาอย่างทุกข์ทรมาน ฮือๆๆ... ยมทูตหน้าวัวหัวม้ายังไม่ได้อธิบายให้ฉันเข้าใจเลยว่ามันเกิดเรื่องอะไรขึ้นกันแน่ พวกเขาก็ใช้โซ่เหล็กลากตัวฉันมาที่นรกแล้ว”

พญายมจ้าวแห่งยมโลกโมโหมากตบบัลลังก์พิพากษาแล้วพูดว่า : “เจ้ารู้ความผิดหรือไม่ ? เจ้านำบุญวาสนาติดตัวไปเกิดบนโลกมนุษย์ แต่เจ้าไม่ใช้บุญวาสนาให้เกิดประโยชน์ในทางที่ดี ไม่ใช้บุญวาสนาไปทำความดีเพิ่มพูนบุญกุศลให้มากยิ่งขึ้น เราไม่คิดเลยว่าเจ้ากลับใช้บุญวาสนาอย่างฟุ่มเฟือย **ทำอาชีพที่เป็นการฆ่าสัตว์ตัดชีวิตแล้วยังส่งเสริมให้ผู้อื่นทำอาชีพที่ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ทำลายความคิดทัศนคติของคนอื่นอย่างร้ายแรง ทำลายจิตเมตตาของผู้อื่นให้ขาดสะบั้นลง บาปกรรมหนักที่สุดของเจ้าในชาตินี้ก็คือกรรมปาณาติบาตจากการ “ตกปลา”** เราขอตัดสินให้คุมตัวเจ้าไปรับโทษใน“นรกวิญญาณไร้ญาติตกปลากระโทงดาบเดียวดาย“ **หนึ่งหมื่นปีก่อน** รอจนกระทั่งร้านตกปลาทั้งหมดบนโลกมนุษย์ที่พวกเขาเปิดกิจการขึ้นเพราะเจ้า **ยุติกิจการลงทั้งหมด** เจ้าจึงสามารถออกมาพบเราแล้วค่อยพิพากษาตัดสินความผิดในคดีอื่นๆใหม่อีกครั้ง”

ในยามนั้นวิญญาณบาปกลัวจนร้องเสียงหลงขอความเมตตา คุกเข่าเรียนถามพญายมจ้าวแห่งยมโลกว่า : "ร้านขายอุปกรณ์ตกปลาของข้าน้อยเปิดกิจการเพียงแค่ 8 ปี ทำไมถูกตัดสินรับโทษในนรกนานตั้งหนึ่งหมื่นปีล่ะ ? แถมยังต้องรอให้ร้านตกปลาทั้งหมดเลิกกิจการลงอีกด้วย ร้านตกปลาร้านอื่นๆมันเกี่ยวข้องอะไรกับข้าน้อยด้วยล่ะ ? ข้าน้อยก็ไม่ใช่หุ้นส่วนกิจการซักหน่อย"

พญายมจ้าวแห่งยมโลกกล่าวต่อไปอย่างดุดันว่า : "ตอนนี้ขอเพียงร้านตกปลาบนโลกมนุษย์เหล่านั้นเปิดดำเนินกิจการเพราะได้รับโฆษณาประชาสัมพันธ์ของเจ้า **เหตุต้นผลกรรมในส่วนนี้เจ้าก็จะต้องร่วมรับผิดชอบแรงกรรมด้วย 5 ส่วน เจ้าของร้านที่เปิดกิจการก็ต้องรับผิดชอบแรงกรรม 5 ส่วนเช่นเดียวกัน ถ้าหากเจ้าของร้านที่เปิดกิจการแยกบริษัทออกไปเปิดสาขาที่ 2 ต่อ เจ้าก็ต้องร่วมรับผิดชอบแรงกรรมด้วย 3 ส่วน ส่วนเจ้าของร้านที่เปิดกิจการจะต้องรับผิดชอบแรงกรรม 7 ส่วน** ถ้าหากไม่ใช่โฆษณาของเจ้าส่งผลกระทบ ร้านที่สร้างบาปกรรมปาณาติบาตเหล่านี้ก็จะไม่เปิดกิจการ ถ้าหากไม่ใช่พวกเขาได้รับโฆษณาของเจ้าดึงดูดให้สนใจเปิดกิจการ ยมโลกก็จะไม่จดบันทึกแล้วเอามาคิดบัญชีกับเจ้าส่งเดช !

เจ้าหน้าที่พนักงานของทางยมโลกต่างล้วนถือศีลเป็นพื้นฐาน **ผู้ที่ถือศีลมีรัศมีแห่งกาย คุณธรรมของการรักษาศีลยิ่งมีความสะอาดบริสุทธิ์ตำแหน่งหน้าที่ก็ยิ่งสูง** อันที่จริงแล้วตอนนี้เจ้าควรอยู่บนโลกมนุษย์เป็นคนที่ร่ำรวยและมีเกียรติ มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงและมีทรัพย์สินเงินทองมั่งคั่ง ในอดีตชาติของเจ้าเคยมีอยู่ชาติ

หนึ่งเจ้าเป็นคนที่ดีมาก ให้ทานสะสมบุญเอาไว้มาก ชาตินี้กุศลผลบุญถึงวาระสุกงอม ดังนั้นไม่ว่าเจ้าจะทำอาชีพอะไรก็จะประสบความสำเร็จเจริญรุ่งเรือง คนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเจ้าก็จะมารวมตัวกัน ทรัพย์สมบัติของเจ้าก็จะเป็น 2 เท่าของตอนนี้ **คิดไม่ถึงเลยว่าหลังจากที่เจ้าเกิดมาในชาตินี้เจ้าก็ตกปลาอยู่ตลอด เรียนจบออกมาก็ยังทำธุรกิจขายส่งอาหารทะเล เงินที่เจ้าหาได้จากการทำธุรกิจขายส่งอาหารทะเลทั้งหมดคือเงินที่ถูกหักบุญวาสนาลงไปแล้ว ธุรกิจขายส่งอาหารทะเลทำให้บุญวาสนาครึ่งหนึ่งของเจ้าในชาตินี้ลดลงไปอย่างรวดเร็ว** ยมโลกส่งความฝันไปเตือนเจ้าหลายครั้ง ทำให้เจ้าฝันเห็นตัวเองถูกอาหารทะเลเหล่านั้นกิน ถูกอาหารทะเลเหล่านั้นไล่ฆ่าเจ้า ความฝันนี้ก็คือการเตือน เตือนเจ้าว่าจะต้องวางมือ จะต้องทำอาชีพที่ไม่ผิดศีลธรรม อย่าสิ้นเปลืองบุญวาสนาทำบาปฆ่าสัตว์อีก แต่เจ้ากลับไม่เคยสังเกตเห็น ไม่เคยย้อนสำรวจตนและไม่มีจิตที่สำนึกขอขมากรรมเลยแม้แต่น้อย ยิ่งเพิ่มอัตตา(ตัวตน) มานะ(ความถือตัว) โลภะ(โลภ) มากยิ่งขึ้น **เจ้าไม่ทำความดีสะสมบุญกุศล ซ้ำยังผลักดันส่งเสริมให้ร้านขายอุปกรณ์ตกปลาซึ่งเป็นการฆ่าชีวิตแผ่ขยายออกไป เจ้าผลักดันอาชีพห้องอาหารที่มีบ่อตกปลาให้พัฒนาแผ่ขยายออกไปบนโลกมนุษย์โดยทางอ้อม พันธกรณีในการชำระหนี้ในส่วนนี้ เจ้าจะต้องอยู่ในนรกค่อย ๆรับทุกข์ชำระหนี้**

ถ้าหากเจ้าอยู่บนโลกมนุษย์ประกอบอาชีพที่ถูกต้องสอดคล้องต่อหลักธรรม ขอเพียงไม่ทำบาปหนัก ถึงแม้จะไม่ได้บำเพ็ญธรรม

ไม่ได้ทำบุญสะสมบุญเป็นพิเศษ ด้วยบุญวาสนาของเจ้า ตอนนี้เจ้าควรจะต้องยังอยู่บนโลกมนุษย์ใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ไม่ต้องตกนรกรับความทุกข์ทรมานอันไร้ขอบเขตประมาณเหมือนกับในขณะนี้"

พญายมจ้าวแห่งยมโลก : "ยักษ์วิญญาณไร้ญาติ !"

ยักษ์วิญญาณไร้ญาติ : "ครับ !"

พญายมจ้าวแห่งยมโลก : "รีบคุมตัวเขาไปรับโทษที่ "นรกวิญญาณไร้ญาติตกปลากระโทงดาบเดียวดาย" ชดใช้หนี้กรรมให้สะอาดหมดจด !"

วิญญาณบาป : "ฮือ ๆๆ... ตอนนี้ฉันเสียใจมากจริงๆ ตั้งแต่แรกฉันมีจิตที่ละโมบเกินไป คิดอยากให้ทรัพย์สินเงินทองของตัวเองเพิ่มมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆอยู่ตลอด แต่วิธีการนั้นเป็นวิธีการที่ผิด แม่นางท่านนี้ท่านจะต้องเอาเรื่องที่ฉันพูดไปเมื่อครู่ทั้งหมดเขียนออกมา **หวังว่าพวกเพื่อนๆ ของฉันได้เห็นบทความนี้แล้วจะรีบแก้ไขตัวเองใหม่ให้ถูกต้อง อย่าได้ตกปลาและอย่าได้ทำกิจการเกี่ยวกับร้านตกปลาอีก**

แม่นางท่านนี้ ฉันขอร้องท่านแล้ว ! ขอเพียงท่านเอาสิ่งที่ฉันพูดเมื่อครู่นี้เขียนออกมา พวกเพื่อนๆของฉันเห็นแล้วจะต้องรู้อย่างแน่นอนว่าคนที่ตกนรกรับทุกข์ทรมานก็คือฉัน ตอนนั้นพวกเขาต่างก็รู้เรื่องภายในครอบครัวของฉัน แล้วพวกเขาต่างก็รู้ไอเดีย (ความคิด) ของฉัน พวกเขาจะต้องเชื่อว่าที่ท่านเขียนเป็นความจริงอย่างแน่นอน **เมื่อพวกเขาเห็นบทความนี้แล้วพวกเขาจะต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างแน่นอน ขอเพียงพวกเขารีบเปลี่ยนแปลงแก้ไขในเร็ววัน ไม่**

ทำอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการตกปลาฆ่าชีวิตอีก ก็จะสามารถทำให้ช่วงเวลาที่ฉันจะต้องรับความทุกข์อยู่ในนรกลดน้อยลง ฮือ ๆๆ... ไม่ว่าใครก็ไม่อยากให้ตัวเองต้องรับความทุกข์อันไม่มีขอบเขตไม่มีประมาณอยู่ในนรกในภายภาคหน้าหรอก ฮือ ๆๆ... ฉันอยากออกไปจากที่นี่มากจริงๆ หนึ่งหมื่นปีช่างยาวนานเหลือเกิน ! ฮือ ๆๆ..."

อาอวี้ : "ข้าพเจ้ารู้จักเมืองที่คุณพูดถึงนั้น กรรมปาณาติบาตของเมืองนั้นหนักมาก ที่แท้คุณก็มีส่วนอยู่เบื้องหลังกรรมดำที่หนักขนาดนี้ด้วย การเขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) ให้ออกมาดีก็คือหน้าที่ของข้าพเจ้า เนื้อหาสาระที่คุณได้พูดไปเมื่อครู่นี้ ข้าพเจ้าจะต้องเขียนออกมาให้ครบถ้วนทั้งหมดอย่างแน่นอน คุณควรจะสวดพุทธนาม พุทธานุภาพจะเมตตาปกปักคุ้มครองคุณ ข้าพเจ้าก็จะเอาบุญกุศลจากการเขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) อุทิศให้คุณหลุดพ้นจากความทุกข์ได้รับความสุขในเร็ววัน"

วิญญาณบาป : "ฮือ ๆๆ... เหมือนอย่างตอนนี้ที่พวกเราพูดคุยกันอยู่ **ถึงแม้ร่างกายจะเจ็บปวดทรมานก็ยังสามารถฝืนทนความเจ็บปวดทรมานสวดพุทธนามได้ แต่ว่าอีกเดี๋ยวก็ต้องกลับไปรับโทษ ความเจ็บปวดทรมานจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วแบบไม่มีขาดตอนเลย หัวจะมึนงงและสติปัญญาความคิดไม่แจ่มชัด โดยพื้นฐานทั้งหมดแล้วไม่สามารถที่จะสวดพุทธนามออกมาได้เลย** (สวดไม่ออก) ฮือ ๆๆ...หวังว่าทุกคนทั่วหล้านี้ไม่ต้องตกปลาอีกตลอดไป ไม่ต้องตกนรกรับโทษ ไม่ต้องทุกข์ทรมานเหมือนฉัน ตายไปแล้วยังต้องรับโทษอยู่ในนรกแบบมองไม่เห็นจุดสิ้นสุด ฮือ ๆๆ..."

ผู้พิพากษา : “เอาล่ะ! เวลาจำกัด เราเห็นว่าวันนี้เธอให้ความร่วมมือดีเป็นอย่างยิ่ง **นำเสนอข้อมูลให้อาอวี๋เขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) และบังเกิดปณิธานที่ดีปรารถนาให้ทุกคนทั่วหล้าไม่ต้องตกปลาอีกตลอดไป ไม่ต้องตกนรกรับโทษ** งั้นเอาล่ะ! ตอนนี้เราจดเธอ 1 กุศล สามารถอนุญาตให้เธอไปฟังเทศน์ของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ 1 ครั้ง ได้พักการลงทัณฑ์ชั่วคราว”

ยักษ์วิญญาณไร้ญาติ : “ครับ ผู้พิพากษา ! จะนำตัวเขาไปเดี๋ยวนี้”

อาอวี๋ : “ขอถามผู้พิพากษา เพราะเหตุใดผู้ชายคนนี้จึงสามารถไปฟังเทศน์ของพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ได้ในทันที ? ครั้งก่อนๆ ที่สัมภาษณ์วิญญาณบาป วิญญาณบาปเหล่านั้นรับทุกข์ทรมานสาหัสยิ่งกว่าเขา น่าหวาดกลัวยิ่งกว่าเขา ทำไมผู้พิพากษาไม่จดให้พวกเขา 1 กุศลล่ะ ?

ผู้พิพากษา : “อาอวี๋ ! นรกนั้นแท้จริงเป็นเพราะคนละเมิดศีลทำให้เกิดกรรมดำ คนตกนรกเพราะถูกการกระทำของตัวเองชักพาเป็นเพราะว่าอดีตชาติของเขามีอยู่ชาติหนึ่งเคยบำเพ็ญธรรม รักษาศีล แต่ไม่วิริยะพากเพียรในวิธีสวดพุทธนาม ในชาตินั้นเพียรบำเพ็ญปฏิบัติในการให้ทานต่างๆ แต่กลับไม่มีการอุทิศที่สอดคล้องต่อหลักธรรม ถึงแม้กุศลผลบุญต่างๆที่เพียรบำเพ็ญปฏิบัติจะสุกงอมกลายเป็นความร่ำรวยและมีเกียรติในชาตินี้ แต่จะให้ทำไงได้ในเมื่อเขาไม่รักทะนุถนอมบุญวาสนาของตัวเองไว้ให้ดี บุญวาสนาถูกหักลงจนหมด ตายตกนรกก่อนกำหนด

ระหว่างท่านกับเขามีบุพเพสัมพันธ์ต่อกัน เมื่อครู่นี้ที่ท่านสัมภาษณ์เขาก็กระตุ้นให้เขาบังเกิดจิตที่ปรารถนาจะออกห่างจากทะเลทุกข์ ทำให้เขารู้สึกซาบซึ้งแล้วบังเกิดปณิธานที่ดี ความคิดอันเป็นกุศลของตัวเขาเองที่ช่วยตัวเขาให้ได้รับการจด 1 กุศล ไม่ใช่เราดูแลใส่ใจเขาเป็นพิเศษ **"หากปรารถนาจะล่วงรู้พระพุทธะทั้งปวงในตรีกาล พึงพิจารณาธรรมธาตุภาวะ ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนก่อเกิดขึ้นจากจิตใจ"** เอาล่ะ! อาอวี้! วันนี้เวลาล่วงเลยมามากแล้ว บนโลกมนุษย์ก็ผ่านไปคืนนึงเต็มๆแล้ว เชิญท่านกลับไปก่อนเถอะ! ยินดีต้อนรับท่านกลับมาใหม่"

"อาอวี้สิบนิ้วประนมคารวะผู้พิพากษา! สำนึกคุณผู้พิพากษา อาอวี้จะรีบกลับมาใหม่อย่างแน่นอน!"

เข้าเยี่ยมเทพหลักเมือง



สำนึกคุณพุทธานุภาพปกปักคุ้มครอง ! ขึ้นบัวขาวออกเดินทาง ! นำโม อาหมีถัวฝอ ! อาอวี้สิบนิ้วประนมคารวะผู้พิพากษา !

อาอวี้ : “ผู้พิพากษาคะ! วันนี้อาอวี้อยากเรียนถาม ข้าพเจ้าอยู่บนโลกมนุษย์ เคยเห็นศาลเทพหลักเมืองและก็เคยเห็นศาลปู่เจ้าที่ศาลเล็ก ๆ มากมายนับไม่ถ้วน **ระหว่างเทพหลักเมืองกับปู่เจ้าที่ความจริงแล้วต่างกันอย่างไร ?** ถ้าหากเทพหลักเมืองมีอยู่จริงอยากขอให้ผู้พิพากษาพาอาอวี้ไปเยี่ยมเยียนหน่อยค่ะ”

ผู้พิพากษาพูดว่า : “เทพหลักเมืองกับปู่เจ้าที่ถึงแม้ว่าจะคนละตำแหน่งกันแต่ภาระหน้าที่คล้ายกัน **หน้าที่หลัก ๆ คือปกปักคุ้มครองให้ชาวโลกเข้าออกภายในเขตพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบอยู่โดยสวัสดิภาพ** สำหรับคำว่า “ถู่ตี้กงกง” ในระยะ 1,000 ปีมานี้ชาวโลกชอบเรียกแบบนี้กันมากกว่า และเรียกต่อ ๆ กันมาจนถึงปัจจุบัน ก่อนหน้านี้เคยแนะนำภาระหน้าที่ของพระภูมิเจ้าที่บนโลกมนุษย์อย่างคร่าว ๆไปแล้ว ก็เพราะเหตุการณ์และสรรพสิ่งต่าง ๆ บนโลกมนุษย์ในเวลานี้เปลี่ยนแปลงไป ทางยมโลกจึงเพิ่มพระภูมิเจ้าที่มาดูแลปกปักคุ้มครองชาวโลกให้สอดคล้องตามสถานการณ์

ในยมโลกมีจวนของเทพหลักเมืองอยู่หลังหนึ่ง ผู้ที่มีตำแหน่งสูงสุดในจวนของเทพหลักเมืองก็คือ**เทพหลักเมือง** ผู้ที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของเทพหลักเมืองยังมีเจ้าหน้าที่ในภาคส่วนของสำนักนรกซึ่งก็คือ **พระภูมิเจ้าที่** พระภูมิเจ้าที่ทั้งหมดล้วนรับคำสั่งจากเทพหลักเมือง เทพหลักเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบระเบียนข้อมูลต่างๆในสังสารวัฏของเวไนยทั้งหมดในชมพูทวีป *(ชมพูทวีปในที่นี้หมายถึงโลกมนุษย์ทั้งหมด)*

จวนของเทพหลักเมืองมีตำหนักบุญลับ ซึ่งจดบันทึกมหากุศลของเวไนยโดยเฉพาะ ตำหนักบุญลับก็คืออีกหนึ่งเขตสำนักงานใหญ่ของข้อมูลเวียนว่ายตายเกิดของชาวโลก **ถ้าหากอาอวี้อยากถามว่าในอดีตชาติตัวเองดำรงชีวิตอยู่ที่ไหน? แล้วมีสถานภาพทางสังคมอย่างไร? เป็นชายหรือหญิง? ได้สร้างมหากุศลหรือไม่ ? ขอเพียงท่านเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในชมพูทวีป เทพหลักเมืองก็จะสามารถบอกเรื่องสถานภาพทางสังคมและแรงกรรมต่างๆในสังสารวัฏของท่านออกมาได้อย่างละเอียดชัดเจน** แต่ถ้าหากว่าท่านไม่ได้มาเกิดในชมพูทวีป เทพหลักเมืองย่อมไม่สามารถบอกท่านได้ เพราะเทพหลักเมืองเองก็ไม่รู้เช่นกัน เนื่องจากว่าถ้าหากท่านเกิดในโลกธาตุอื่น ท่านก็ไม่ได้อยู่ในอาณาเขตพื้นที่ที่เทพหลักเมืองควบคุมดูแลการจดบันทึกอยู่นั่นเอง

เทพหลักเมืองของยมโลกคือ **เทพที่สวรรค์แต่งตั้งส่งมาปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่ตอนแรกสุดที่นรกเพิ่งจะถูกสร้างขึ้น** อีกประเดี๋ยวอาอวี้ก็จะได้สัมภาษณ์เทพหลักเมืองด้วยตัวเอง ไขข้อสงสัย

ภายในใจ ตอนนี้จะพาท่านไปเยี่ยมชมจวนของเทพหลักเมือง จวนของเทพหลักเมืองอยู่ทางฝั่งตะวันออกสุดของยมโลก”

อาอวี้ : “สำนึกคุณผู้พิพากษา ! รบกวนผู้พิพากษานำทางด้วยค่ะ” ดีใจจัง ! อีกเดี๋ยวก็จะได้พบกับเทพหลักเมืองในตำนานปรัมปราแล้ว จะถามอะไรดีนะ ? คิดๆดูแล้วน่าละอายใจจริงๆ ตัวเองเป็นเพียงคนธรรมดาฐานะต่ำต้อยด้อยคุณธรรมจรรยา ไม่มีดีอะไรให้ถาม มิสู้ถามเรื่องของผู้ปกครองสูงสุดในยมโลกจะดีกว่า เพราะเหตุใดพญายมจ้าวแห่งยมโลกถึงต้องเป็นพญายมอยู่ในนรก? ทุกคนเห็นพญายมต่างก็กลัว อีกสักครู่ก็จะได้ไขข้อสงสัยภายในใจแล้ว ใกล้จะถึงแล้ว ! ภาพอาคารสมัยโบราณขนาดใหญ่เบื้องหน้าค่อยๆสะท้อนเข้าตา พวกเราค่อยๆเหาะลงบนที่ราบ อาคารสีน้ำตาลที่มีกลิ่นอายแห่งความโบราณปรากฏอยู่เบื้องหน้า ทวารบาลที่เฝ้าประตูจวนของเทพหลักเมืองไม่ใช่ยักษ์ แต่เป็นนักรบแต่งกายแบบสมัยโบราณ 2 ท่าน ในมือถืออาวุธ นักรบ 2 ท่านมองเห็นผู้พิพากษาก็ยิ้มทำความคารวะยินดีต้อนรับ

พวกเขาโค้งคำนับให้ผู้พิพากษาพร้อมทั้งพูดว่า : “ทวารบาลซ้ายคารวะผู้พิพากษา ! ทวารบาลขวาคารวะผู้พิพากษา !”

เทพทวารบาลซ้าย : “เทพหลักเมืองกำชับพวกเราว่า ท่านผู้พิพากษาจะพาซังกวนอวี้ฮว่าผู้มีป้ายคำสั่งจากยมโลกให้เขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) มาสัมภาษณ์เทพหลักเมือง คิดว่าท่านผู้นี้ที่อยู่ข้างๆ ท่านผู้พิพากษาก็คือซังกวนอวี้ฮว่าเป็นแน่ !” สายตาของเทพทวารบาลทั้งสองมองมาพร้อมกันยังป้ายคำสั่งที่ข้าพเจ้าแขวน

ติดตัวอยู่

ผู้พิพากษาพูดว่า : "ไม่ต้องมากพิธี ! ท่านนี้ก็คือซั่งกวนอวี่ฮว่า ผู้เขียนหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) รบกวนเทพทวารบาลซ้าย โปรดนำทางพวกเราไปคารวะเทพหลักเมืองด้วย"

ลักษณะท่าทางของเทพทวารบาลทั้งสองดูไม่ดุร้าย รูปร่างค่อนข้างสูงใหญ่เหมือนกับนักรบในสมัยโบราณ จวนของเทพหลักเมืองหลังนี้ใหญ่โตมาก เป็นคฤหาสน์ของเจ้าหน้าที่ระดับขุนนาง บริเวณรอบๆทั้งสี่ด้านมีเจ้าหน้าที่แต่งกายแบบพระภูมิเจ้าที่เดินไปเดินมาอยู่หลายท่าน เมื่อพวกเขาเห็นผู้พิพากษาต่างก็ยิ้มทำความคารวะ

อาอวี้มองเห็นซุ้มประตูใหญ่ 2 ข้างซ้ายขวา

ทางซ้ายเขียนว่า **"บุญลับวาสนายาวนาน"**

ทางขวาเขียนว่า **"บุญเปิดเผยวาสนาเพียงชั่วแวบ"**

อาคารตรงกลางที่อยู่เบื้องหน้ามีอักษรเขียนว่า **"ตำหนักบุญวาสนา"**

เทพทวารบาลซ้ายพูดว่า : "ผู้พิพากษาและอาอวี้เชิญด้านใน เทพหลักเมืองกำลังทำงานอยู่ข้างในตำหนักใหญ่"

เทพหลักเมืองมีรูปร่างหน้าตาแบบคนสมัยโบราณ เป็นอาวุโสผู้สูงวัยที่ดูอ่อนโยนมีเมตตา สวมชุดแบบสมัยโบราณที่ทั้งหนาและหนัก ท่านส่งยิ้มให้พวกเรา

"ซั่งกวนอวี่ฮว่าคารวะเทพหลักเมือง วันนี้สัมภาษณ์เทพหลักเมือง ข้าพเจ้าอยากทราบว่าผู้บัญชาการสูงสุดในยมโลกดำรงตำแหน่ง

สูงสุดในยมโลกมีเหตุปัจจัยเช่นไร ? ข้าพเจ้าตั้งแต่ยังเล็กก็รู้ว่ามีพญายมที่ทรงความยุติธรรม เริ่มแรกสุดที่ได้ยินเรื่องพญายมก็ได้ยินมาจากคุณย่าของข้าพเจ้า คิดถึงตอนสมัยเด็ก มักจะเห็นคุณย่าถูกบรรดาลูกสะใภ้ด่าตีกดขี่รังแกอยู่เสมอ ทุกๆ ครั้งคุณย่าจะอดทนต่อเรื่องเหล่านี้ ไม่เคยเล่าให้คุณพ่อและพวกคุณอาฟัง คุณย่าเชื่อว่าในยมโลกมีพญายมที่ดุร้ายน่ากลัว และมักจะสอนข้าพเจ้าอยู่เสมอว่า **อยู่ร่วมกันกับผู้อื่นจะต้องใช้ความอดทนเป็นพื้นฐาน** เรื่องราวในอดีตมักจะปรากฏขึ้นในความทรงจำของข้าพเจ้าอยู่เสมอ

คำพูดตอนหนึ่งที่คุณย่าสอนข้าพเจ้า **"หนูจำไว้นะ อย่าได้เป็นทุกข์กังวลที่ต้องเสียเปรียบตกเป็นเบี้ยล่าง อย่าได้เป็นทุกข์กังวลที่ถูกใส่ความกลั่นแกล้งให้ผู้อื่นเข้าใจเราผิด พวกเราทำอะไรฟ้ามองอยู่** ทุกคนเกิดมาต้องตาย ในยมโลกมีพญายม ท่านพญายมย่อมจัดการตัดสินเรื่องราวทั้งหมดอย่างยุติธรรม ขอเพียงพวกเราไม่ทำผิดต่อผู้อื่น แล้วทำไมเรายังจะต้องไปถือสาหาความในเรื่องที่เราเสียเปรียบตกเป็นเบี้ยล่าง ถูกใส่ความกลั่นแกล้งให้ผู้อื่นเข้าใจผิดด้วยล่ะ

ครอบครัวเดียวกันอยู่ด้วยกันจะต้องมีคนมาแบกภาระคลี่คลายแรงกดดันต่างๆ ถึงแม้คำพูดและการกระทำของพวกอาสะใภ้ของหลานจะเลยเถิด ย่าเป็นผู้ใหญ่ทนรับไว้แต่เพียงผู้เดียว สามารถประคองรักษาความปรองดองสมานฉันท์ของครอบครัวไว้ได้ก็พอแล้ว แต่หลานอย่าได้เลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่ดีของพวกเขาเลย มิฉะนั้นโตขึ้นแต่งงานไปอยู่บ้านสามี จะทำให้คนเขาเบื่อหน่ายรำคาญ รังเกียจ

และทอดทิ้ง **เกิดเป็นผู้หญิงจะต้องอดทนได้ พวกเราจะไม่ทำเรื่องที่ทำลายผู้อื่นตลอดไป ขอยอมให้ผู้อื่นเป็นฝ่ายผิดต่อเรายังจะดีกว่า แต่เราไม่ผิดต่อผู้อื่นก็พอแล้ว คนอื่นผิดต่อเรา พวกเราไม่คิดเล็กคิดน้อยเรื่องเหล่านี้ ไม่เก็บเอามาใส่ใจ ลืมๆมันไปซะ ฟ้าเบื้องบนรู้ พญายมรู้"**

ตอนที่อาอวี้ยังเล็กๆ ก็ได้ยินคุณย่าพูดมาตลอดว่าพญายมยุติธรรมอย่างไร พญายมรู้ทั้งหมดไม่ว่าเรื่องใด อาอวี้อยากถามว่าผู้ปกครองสูงสุดในยมโลกจ้าวแห่งพญายมเพราะเหตุใดถึงต้องเป็นพญายมอยู่ในนรกคะ ?

เทพหลักเมือง : "ยินดีต้อนรับอาอวี้ที่มารวบรวมข้อมูลในยมโลก พวกเราชาวยมโลกทั้งเบื้องบนและเบื้องล่างทุกระดับชั้นต่างสนับสนุนการพิมพ์เผยแพร่ (กฎนรกไร้ความปรานี) อย่างเต็มกำลัง ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ห่างจากเหตุต้นผลกรรม คุณย่าของท่านกับท่านในอดีตชาติมีอยู่ชาติหนึ่งเคยเป็นแม่ลูกกัน **ในชาตินั้นคุณย่าของท่านหัวเราะเยาะท่านที่ท่านกราบไหว้พระพุทธะ ดีที่เพียงแค่หัวเราะเยาะเท่านั้นแต่ไม่ได้ขัดขวาง** เป็นเพราะแรงกรรมจากการหัวเราะเยาะท่านที่ท่านกราบไหว้พระพุทธะถึงวาระสุกงอม ทำให้ชาตินี้คุณย่าของท่านหลังค่อมและถูกคนในครอบครัวด่าตีกดขี่รังแก ยังดีที่คุณย่าของท่านในชาตินี้เผชิญกับแรงกดดันและความไม่ราบรื่นต่างๆในชีวิตครอบครัว แล้วไม่เกิดจิตที่โกรธแค้นเพิ่มกรรมดำให้หนักขึ้น **ก็เพราะคุณย่าของท่านเผชิญหน้ากับสภาพที่เลวร้ายอย่างอดทนโดยไม่ขัดขืน** จึงสามารถสลายกรรมเก่าไปตามเหตุปัจจัย และยังเป็นการ

สะสมบุญให้ได้ไปเกิดบนสวรรค์

เวไนยแต่ละคนต่างเป็นผู้สร้างชีวิตในอนาคตของตัวเอง ทุกคนไม่ห่างจากกรรม 3 ประเภท คือ **กุศลกรรม อกุศลกรรม** และ **อัพยากฤตกรรม** *(อัพยากฤตกรรม หรือ อัพยากตกรรม คือกรรมที่ไม่ดีไม่เลว กรรมที่เป็นกลางๆ กรรมที่ไม่ได้เป็นทั้งฝ่ายกุศลและฝ่ายอกุศล)* ยกตัวอย่างเช่น คน 3 คนซื้อเสื้อสีดำเหมือนกัน

a ซื้อเสื้อสีดำมาเพื่อให้เพื่อนบ้านที่ยากจนข้นแค้น สีดำทนเปื้อนไม่ต้องซักบ่อย ที่ a ทำคือ **กุศลกรรม** ต่อไปภายหน้าจะได้รับผลบุญตอบสนอง

b มีความคิดว่าซื้อเสื้อสีดำมา เวลาตอนกลางคืนจะได้ขโมยของได้สะดวก ที่ b ทำคือ **อกุศลกรรม** ต่อไปภายหน้าจะได้รับบาปกรรมตอบสนอง

c เดินเล่นเรื่อยเปื่อยไปเรื่อยๆ ไม่ได้ตั้งใจที่จะซื้อเสื้อ ซื้อก็ได้ไม่ซื้อก็ได้ เจ้าของร้านเรียกให้ซื้อก็ซื้อ ที่ c ทำก็คือ **อัพยากฤตกรรม** ต่อไปภายหน้าจะได้รับผลกรรมที่ไม่ดีไม่เลวตอบสนอง

กุศลกรรมมากก็ไปเกิดใน **ภูมิมนุษย์ ภูมิสวรรค์**

อกุศลกรรมมากก็ไปเกิดใน **ภูมินรก ภูมิเปรต ภูมิเดรัจฉาน**

อัพยากฤตกรรมมาก ส่วนใหญ่ก็ไปเกิดใน **ภูมิมนุษย์ ภูมิผี** ซึ่งก็ยังไม่พ้นจากสามโลกธาตุ *(สามโลกธาตุ ได้แก่ กามภพ รูปภพ อรูปภพ)* **หากต้องการก้าวออกจากสามโลกธาตุ หลุดพ้นเกิดตายได้รับวิมุตติชั่วนิรันดร์ แน่นอนว่าจะต้องรักษาศีล สวดพุทธนาม ยึดมั่นปฏิบัติในกุศลวิธี ทำความดีต่างๆ อย่างลับๆ บังเกิด**

จิตมหาโพธิรวมทั้งบังเกิดปณิธานที่ดี ก็คือ ปรารถนาพุทธภูมิอันสูงสุดเป็นมรรคาเบื้องสูง เบื้องล่างกล่อมเกลาเวไนยผู้ทุกข์ยาก ปณิธานที่เกิดต้องเป็นปณิธานดีอันบริสุทธิ์ไม่มีความคิดที่เห็นแก่ตัวปะปน ถ้าหากปณิธานดีที่เกิดนั้นมีความคิดที่เห็นแก่ตัวปะปนแฝงอยู่แม้เพียงน้อยนิด ต่อไปในภายหน้าตัวเองก็จะต้องรับผลกรรมของความคิดอันเห็นแก่ตัวที่ปะปนแฝงอยู่น้อยนิดนั้น

สำหรับจ้าวแห่งยมโลกนั้น **เพราะเหตุใดถึงได้เป็นผู้ปกครองสูงสุดของยมโลก?** เป็นเพราะในอดีตชาติของจ้าวแห่งยมโลก มีอยู่ชาติหนึ่งอยู่บนโลกมนุษย์เป็นขุนพลใหญ่ที่เปี่ยมด้วยสัจพลังอันน่าเกรงขาม ขุนพลใหญ่เป็นผู้นำกองทัพใหญ่ เพราะว่ามีอยู่ครั้งหนึ่งตอนทำศึกใหญ่ถูกข้าศึกใช้กลอุบายหลอกลวง ทำให้ตอนนั้นขุนพลใหญ่ผู้เปี่ยมด้วยสัจพลังอันน่าเกรงขามไม่สามารถต้านทานข้าศึกได้ พ่ายแพ้ยับเยิน ในคราวนั้นขุนพลใหญ่เศร้าเสียใจอย่างที่สุด ตั้งปณิธานต่อฟ้าว่า **"ตอนนี้เราพ่ายแพ้อย่างย่อยยับ ต่อไปภายหน้ามีโอกาสจะต้องล้างแค้นให้ได้ จะต้องลงโทษผู้ที่ทำผิดฝ่าฝืนกฎ ลงโทษผู้ที่ใช้เล่ห์เพทุบายทุกคน เราจะต้องทำให้พวกเขากลับตัวใหม่อย่างจริงใจประพฤติตัวใหม่เป็นคนดี !"**

ในคราวนั้นเหล่านักรบที่ติดตามท่านขุนพลใหญ่ก็พร้อมใจกันตั้งปณิธานตามท่านขุนพล **"จะต้องลงโทษผู้ที่ทำผิดฝ่าฝืนกฎ ลงโทษผู้ที่ใช้เล่ห์เพทุบายทุกคน"** ตอนที่ท่านขุนพลใหญ่ตั้งปณิธานนั้นมีความเศร้าเสียใจอย่างที่สุด ตำหนิตัวเองที่เตรียมพร้อมป้องกันไม่ดีพอ ทำให้กองทัพทหารที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของตนต้องพลอย

เดือดร้อนพ่ายแพ้สงครามอย่างย่อยยับ การตำหนิตัวเองถือว่าเป็นความโกรธแค้นกลัดกลุ้มใจอย่างหนึ่ง ถือว่าในปณิธานที่ดีมีปณิธานที่ไม่ดี คือมีความคิดล้างแค้นปนอยู่ ก็เพราะตั้งปณิธานนี้จึงเป็นเหตุทำให้ท่านขุนพลใหญ่มีภาระหน้าที่เป็นพญายมจ้าวแห่งยมโลก

ตอนนี้จ้าวแห่งยมโลกอยู่ในยมโลก ทุกวัน เช้า กลางวัน เย็น 3 เวลา แต่ละครั้งจะต้องถูกทรายร้อนกรอกลำคอเป็นเวลา 15 นาที ทุกๆ วันพอถึงเวลารับโทษ ยักษ์สองตนที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการลงโทษจ้าวแห่งยมโลกก็จะมาจับจ้าวแห่งยมโลกพร้อมกัน ยักษ์ตนหนึ่งจับที่หัวของจ้าวแห่งยมโลก ส่วนยักษ์อีกตนหนึ่งก็เอาทรายเหล็กร้อนมากรอกลำคอของจ้าวแห่งยมโลก จ้าวแห่งยมโลกถูกกรอกทรายร้อนจนสลบ พอสลบก็ถูกลมแห่งกรรมพัดให้ฟื้น หลังจากที่ฟื้นแล้วยักษ์ทั้งสองตนก็จับจ้าวแห่งยมโลกกรอกทรายเหล็กร้อนซ้ำ รับโทษซ้ำไปซ้ำมาเช่นนี้ 15 นาที เมื่อครบ 15 นาทีแล้ว จ้าวแห่งยมโลกก็จะฟื้นขึ้นมาเองโดยอัตโนมัติ ทุกอย่างกลับคืนเป็นปกติ

ความทุกข์จากการถูกทรายร้อนกรอกลำคอที่จ้าวแห่งยมโลกได้รับนั้น คือผลกรรมตอบสนองที่ในอดีตตั้งปณิธานที่จะล้างแค้น **คนบนโลกมนุษย์ต่างก็ตั้งปณิธานที่ไม่ดีออกมาทุกวันทั้งปณิธานที่เล็กบ้างปณิธานที่ใหญ่บ้าง ไม่ว่าใครก็ตามเมื่อตั้งปณิธานที่ไม่ดีแล้ว รัศมีแห่งกายจะมืดมัวลงทันที พลังสนามแม่เหล็กด้านลบของปณิธานที่ไม่ดีก็จะผูกมัดคนที่ตั้งปณิธานที่ไม่ดีนั้นไปทุกภพทุกชาติ** หากรัศมีกายแห่งฟ้าปางก่อนของคนๆหนึ่งถูกทำลายเสียหาย ชีวิตก็จะพบกับอุปสรรคขัดขวางครั้งแล้วครั้งเล่า พบ

กับความทุกข์ยากลำบากมากมาย **นอกจากจะสำนึกขอขมากรรมอย่างจริงใจให้สะอาดหมดจดได้ทันเวลาและไม่ทำผิดซ้ำอีกตลอดไป** ในระหว่างที่ผลกรรมของปณิธานที่ไม่ดียังไม่สุกงอม ถ้าหากคนที่ตั้งปณิธานที่ไม่ดีมีกุศลกรรมเบากว่าอกุศลกรรม เขาก็ไร้วาสนาที่จะได้พบเจอกับกัลยาณมิตรที่ชี้นำให้สำนึกขอขมากรรม ชีวิตก็จะพัวพันอยู่ในพลังของสนามแม่เหล็กด้านลบของปณิธานที่ไม่ดี *(พลังสนามแม่เหล็กที่ไม่ดีก็จะดึงดูดสิ่งที่ไม่ดี)* จนกระทั่งบาปกรรมสุกงอม ถึงตอนนั้นก็จะต้องทุกข์ทรมานอย่างไม่มีประมาณ

หวังว่าอาอวี้จะรีบเขียนบทความให้เสร็จ บอกกับทุกๆคนว่า **ไม่ว่าจะเวลาไหนหรือเมื่อไหร่ก็ตาม อย่าตั้งปณิธานที่ไม่ดี ถ้าหากเมื่อก่อนเคยตั้งปณิธานที่ไม่ดีไว้จะต้องรีบสำนึกขอขมากรรมให้เร็วที่สุด สำหรับปณิธานที่ดีสามารถตั้งได้ไม่จำกัด** เมื่อตั้งปณิธานที่ดีแล้วจะต้องไปดำเนินปฏิบัติออกมา พยายามดำเนินปฏิบัติอย่างสุดความสามารถให้ปณิธานที่ดีนั้นสำเร็จลุล่วง

ขณะนี้บนโลกมนุษย์มีคนที่ละเมิดศีลมากเกินไป คนที่ถือศีลมีเพียงน้อยนิด สภาพโดยรวมของพลังสนามแม่เหล็กทั้งหมดไม่ดีเป็นอย่างยิ่ง นี่ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบให้ความคิดของคนผิดเพี้ยนได้โดยง่าย ถ้าหากเวไนยมีกรรมดำหนักเกินไป เหตุปัจจัยต่างๆในขณะนี้ทำให้ไม่สามารถที่จะถือศีลได้อย่างสมบูรณ์พร้อม ไม่ต้องกังวลใจและอย่าท้อแท้ใจ **เพราะถ้ากรรมไม่หนักก็ไม่ได้มาเกิดในสหโลกธาตุ อันดับแรกต้องบังเกิดจิตสำนึกขอขมากรรมต่อกรรมดำในอดีต แล้วตั้งปณิธานปรารถนาให้ตัวเองสามารถมีจิตที่**

แน่วแน่มั่นคงถือศีลได้สมบูรณ์พร้อมตลอดไปทุกๆภพชาติ แล้วกินเจ หมั่นสวดพุทธนามให้มาก ทำความดีต่างๆอย่างสุดความสามารถ คุณภาพชีวิตในภายภาคหน้าจะต้องค่อยๆยกระดับขึ้นอย่างแน่นอน ก็มีเพียงวิธีนี้ที่สามารถสลายบาปกรรมให้หมดไปอย่างแท้จริง หลุดพ้นจากความทุกข์ทรมานตลอดไป ก้าวเข้าสู่หนทางแห่งแสงสว่างในอนาคตทีละขั้นๆ ตามลำดับ

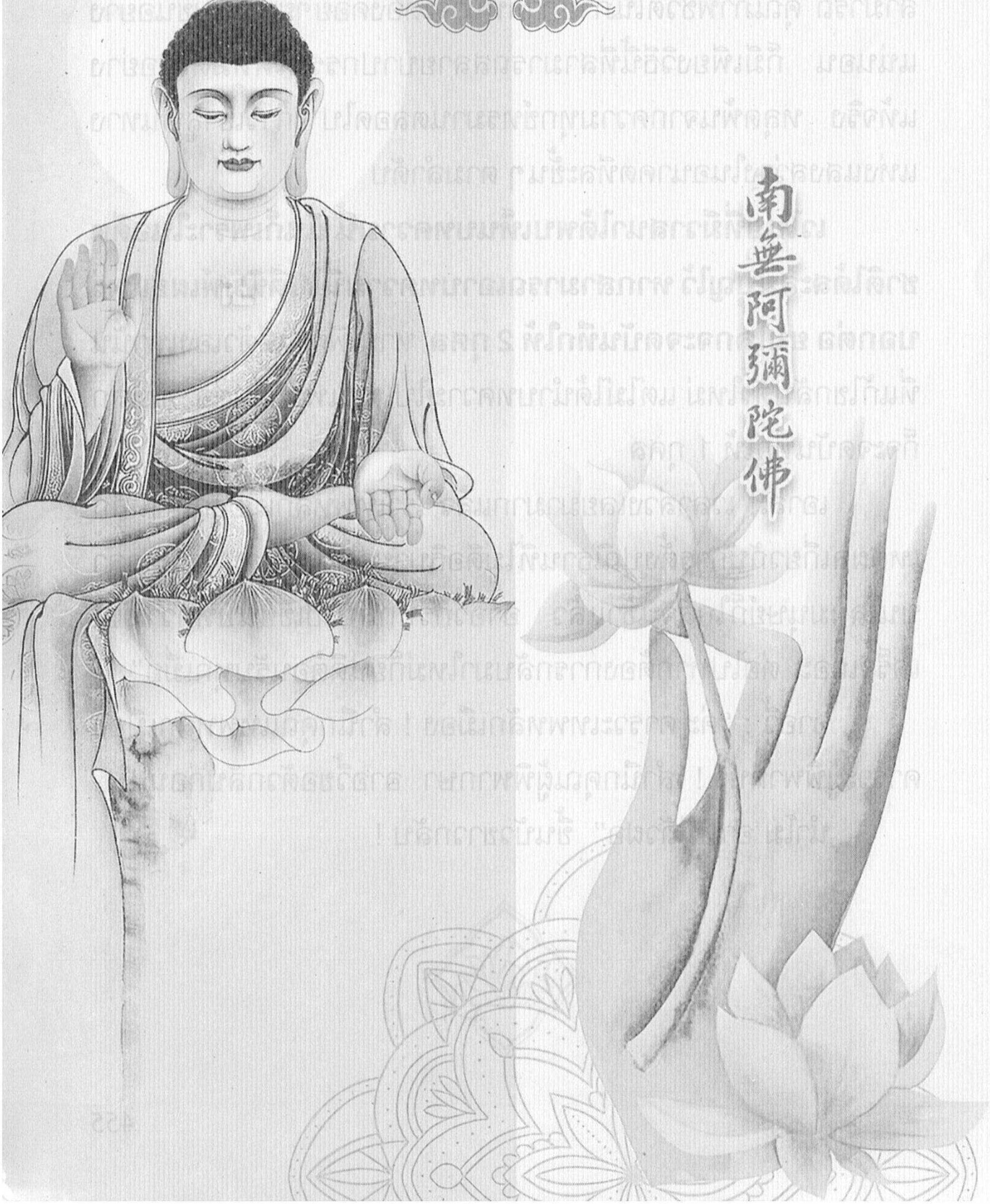
เวไนยที่มีวาสนาได้พบเห็นบทความนี้ นั่นก็เพราะในอดีตชาติได้สะสมบุญไว้ หากสามารถเอาบทความนี้ไปตีพิมพ์เผยแพร่บอกต่อ ยมโลกจะจดบันทึกให้ 2 กุศล หากเพียงแค่ตัวเองเท่านั้นที่แก้ไขกลับตัวใหม่ แต่ไม่ได้นำบทความไปเผยแพร่บอกต่อ ยมโลกก็จะจดบันทึกให้ 1 กุศล

เอาล่ะ! เวลาล่วงเลยมามากแล้ว เราเทพหลักเมืองก็เอาหลักเหตุผลเกี่ยวกับการตั้งปณิธานที่ไม่ดีอธิบายอย่างชัดเจนแล้ว เวลาบนโลกมนุษย์ก็ใกล้จะเช้าแล้ว อาอวี้ก็รีบกลับไปเขียนบทความให้เสร็จเถอะ ต่อไปหากต้องการกลับมาใหม่ก็ยินดีต้อนรับทุกเมื่อ”

อาอวี้ : “ค่ะ คารวะเทพหลักเมือง ! สำนึกคุณเทพหลักเมือง คารวะผู้พิพากษา ! สำนึกคุณผู้พิพากษา อาอวี้ขอตัวกลับก่อน !

นำโม อาหมีถัวฝอ” ขึ้นบัวขาวกลับ !

ภาคผนวก



การสวดพุทธนาม

เนื่องจากเนื้อหาใน **หนังสือกฎนรกไร้ความปรานี** ค่อนข้างจะเน้นมากเป็นพิเศษเรื่อง **"การสำนึกขอขมากรรม"** **"การกินเจ"** และ **"การสวดพุทธนาม"** แต่เนื่องจากศาสนาพุทธในประเทศไทยเป็นนิกายเถรวาท เมื่อพูดถึงการสวดพุทธนาม ชาวไทยหลายคนอาจจะไม่รู้ว่าการสวดพุทธนามคืออะไร ? มีอานิสงส์อย่างไร ? มีวิธีการสวดอย่างไร ? ผู้แปลคิดว่าเมื่อท่านผู้อ่านได้อ่านหนังสือกฎนรกไร้ความปรานีจบแล้ว คงจะมีผู้อ่านหลายท่านที่สนใจอยากรู้ ดังนั้นจึงนำข้อมูลมาเสริมไว้ในส่วนของภาคผนวก

การสวดพุทธนามในที่นี้หมายถึง **การสวดพระนามของพระอมิตาภะพุทธเจ้า** *(เรียกแบบทับศัพท์ว่า "อาหมีถัวฝอ")* อานิสงส์ของการสวดพระนามของพระอมิตาภะพุทธเจ้ามีมากมาย ที่สำคัญที่สุดคือสามารถทำให้ไปเกิดยังแดนสุขาวดี การสวดพระนามของพระอมิตาภะพุทธเจ้าเพื่อไปเกิดในแดนสุขาวดี ทุกคนไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ก็สามารถสวดได้ วิธีปฏิบัติคือสวดภาวนาว่า

"นะโม อมิตาภายะ พุทธายะ"

หรือจะสวดเป็นภาษาจีนแบบทับศัพท์ว่า

"นำโม อาหมี ถัวฝอ"

ก็ได้ *(แต่สวดเป็นภาษาจีนจะง่ายกว่า)* การสวดพุทธนามของพระอมิตาภะพุทธเจ้า "นำโม อาหมีถัวฝอ" ต้องมีพร้อมด้วยปัจจัย 3 อย่างจึงจะบรรลุเป้าหมาย คือ

1. ศรัทธาเชื่อมั่น ศรัทธาคือ ความมั่นใจ เชื่อมั่นวิธีสวด "นำโม อาหมีถัวฝอ" เพื่อไปเกิดแดนสุขาวดี พระพุทธองค์ได้ตรัสไว้ด้วยพระองค์เอง วิธีปฏิบัติธรรมเพื่อให้หลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดในหกภูมิวิถีก็มีแต่วิธีนี้เท่านั้นที่ปฏิบัติง่ายและมั่นใจได้แน่นอนด้วยการอาศัยพุทธานุภาพของพระอมิตาภะพุทธเจ้า ส่วนวิธีอื่นล้วนแต่ต้องอาศัยพลังความสามารถของตนเอง ซึ่งใช่ว่าปุถุชนคนธรรมดาจะสามารถปฏิบัติจนสำเร็จได้ง่ายๆ วิธีบางอย่างจะต้องใช้พลังบุญบารมีเก่าเป็นอย่างมาก การปฏิบัติก็ยากและต้องใช้เวลายาวนาน อายุขัยของคนปัจจุบันก็สั้นมาก เกรงว่าปฏิบัติยังไม่ทันสำเร็จจะหมดอายุขัยเสียก่อน ก็จะเป็นการเสียเวลาเปล่า

สรุปแล้วก็มีแต่วิธีสวด "นำโม อาหมีถัวฝอ" นี่แหละที่มั่นใจได้ที่สุดเพียงแต่เวลาสวด **ใจอย่าคิดฟุ้งซ่าน ปากกับใจต้องรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน** คือปากสวด "นำโม อาหมีถัวฝอ" ใจก็สวด "นำโม อาหมีถัวฝอ" ความคิดก็ต้องคิดถึง "นำโม อาหมีถัวฝอ" ก็จะได้รับการช่วยเหลือและคุ้มครองจากพระพุทธะโพธิสัตว์

2. ปณิธาน คือพลังแห่งความมุ่งมั่นและความพยายามซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญแห่งความสำเร็จทั้งปวง

3. ปฏิบัติ หมายถึงการกระทำ ผู้ที่มุ่งหวังไปเกิดยังแดนสุขาวดี ข้อสำคัญจะต้องไปทำ ไปปฏิบัติ ไปขัดเกลา

"ทำ" ก็คือ **การทำบุญให้ทาน สร้างบุญสร้างกุศล**

"ปฏิบัติ" ก็คือ **ความหมั่นเพียรในการสวด "นำโม อาหมีถัวฝอ"**

"ขัดเกลา" ก็คือ **การขัดเกลาจิตใจ ขัดเกลาปาก ขัดเกลาอุปนิสัยใจคอ** เพื่อทำให้บาปกรรมของตนเองค่อยๆลดน้อยลงจนหมดไป จิตญาณก็จะค่อยๆ สว่างไสว เมื่อนั้นการไปเกิดสุขาวดีก็จะอยู่แค่เอื้อม

วิธีสวดภาวนาพุทธนาม
ของพระอมิตาภะพุทธเจ้า

วิธีสวดภาวนา "นำโม อาหมีถัวฝอ" นั้นง่ายและสะดวกมาก ไม่ว่าจะว่างหรือทำงานอยู่ก็สามารถสวดได้ตลอดทั้งวันตลอด 24 ชั่วโมง การสวด "นำโม อาหมีถัวฝอ" จึงเป็นวิธีที่เปิดกว้างและสะดวกที่สุด การสวดมีทั้งสวดด้วยปากและสวดด้วยใจ

สวดด้วยปาก

1. ปากเคลื่อนไหวแต่ไม่ออกเสียง
2. ใช้ลูกประคำประกอบทั้งออกเสียงหรือไม่ออกเสียง
3. สวดเสียงเบาๆได้ยินเฉพาะตน
4. สวดเสียงดังทำวัตรเช้า-เย็นหรือสวดให้กับคนที่ใกล้จะตาย

สวดด้วยใจ

1. ปากไม่เคลื่อนไหว สวดเงียบๆในใจ
2. นอนสวดในใจ
3. นั่งสวดในใจ
4. สวดในใจอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

ไม่ว่าจะสวดออกเสียงหรือสวดไม่ออกเสียง ข้อสำคัญในใจต้องสวดเงียบ ๆ ไปด้วย

นอกจากนี้ยังมีวิธีการสวดอย่างง่าย ๆอีกวิธีเพื่อให้ผู้ที่มีงานมากนำไปปฏิบัติ โดยก่อนที่จะสวดควรตั้งรูปภาพของพระอมิตาภะพุทธะเจ้า หรือรูปภาพของ 3 อริยเจ้าแห่งแดนสุขาวดี *(พระอมิตาภะพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์กวนอิม พระโพธิสัตว์มหาสถามปราปต์)* ไว้บนโต๊ะบูชาในห้องโถง ถ้าหากไม่มีห้องโถงหรือโต๊ะบูชาหรือไม่สะดวกจะตั้งที่ห้องของตนเองก็ได้ แต่ต้องตั้งไว้ในสถานที่สะอาดและหาผ้าสีเหลืองคลุมไว้ เมื่อเวลาจะทำการสวดจึงค่อยเปิดผ้าที่คลุมไว้ออกแล้วคุกเข่าประนมมือด้วยอาการนอบน้อมหน้าองค์พระ ถ้าหากไม่มีองค์พระ ก็ให้ยืนตรงประนมมือแล้วสวด ดังนี้

นำโม ซีฟังจี๋เล่อซื่อเจี้ย ต้าฉือต้าเปย อาหมีถัวฝอ *(กราบ 1 ครั้ง)*

นำโม กวนซื่ออินผูซ่า *(กราบ 1 ครั้ง)*

นำโม ต้าซื่อจื้อผูซ่า *(กราบ 1 ครั้ง)*

นำโม ชิงจิ้งต้าไห่จ้งผูซ่า *(กราบ 1 ครั้ง)*

นำโม อาหมีถัวฝอ *(สวด "นำโม อาหมีถัวฝอ" ร้อยครั้ง พันครั้ง หรือมากกว่านั้นตามแต่เวลาของแต่ละคนจะเอื้ออำนวย สวดยิ่งมากยิ่งดี เวลาสวดไม่ต้องคุกเข่าก็ได้)*

สุดท้ายสวดคำอุทิศ

ข้าพเจ้าขออุทิศบุญกุศลนี้ให้กับแดนสุขาวดีพุทธเกษตร น้อมตอบแทนพระคุณทั้งสี่เหล่า และสงเคราะห์แก่ผู้ที่ตกอยู่ในทุคติภูมิทั้งสาม หากผู้ใดได้ยลได้ยิน ขอจงบังเกิดโพธิจิต ยามที่ละกายสังขารก็ขอให้ได้ร่วมเกิดในแดนสุขาวดี

(บุญคุณทั้งสี่ ได้แก่ บุญคุณของพ่อแม่ บุญคุณของเวไนย บุญคุณของประเทศชาติ บุญคุณของครูอาจารย์ ทุคติภูมิทั้งสาม ได้แก่ ภูมินรก ภูมิเปรต ภูมิเดรัจฉาน)

การสวด "นำโม อาหมีถัวฝอ" จะใช้หรือไม่ใช้ลูกประคำก็ได้ นอกจากสวดตอนเช้าและก่อนนอนแล้ว เวลาอื่นก็สวดได้ทุกเวลา ไม่ว่าขณะนั่ง ยืน เดิน นอน หรือขณะทำงาน ถ้าหากไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานก็สวดได้ทั้งสิ้น ยกเว้นขณะที่อยู่ในสถานที่ที่ไม่สะอาด เช่น ห้องน้ำ หรือห้องนอน ให้สวดในใจห้ามออกเสียง **ข้อสำคัญขณะสวดใจอย่าคิดฟุ้งซ่าน ปากกับใจต้องรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน** คือปากสวด "นำโม อาหมีถัวฝอ" ใจก็คิดถึง "นำโม อาหมีถัวฝอ" หูก็ฟัง "นำโม อาหมีถัวฝอ" ผู้บำเพ็ญปฏิบัติที่ปรารถนาไปเกิดในแดนสุขาวดีจะต้องหมั่นสวดพุทธนาม หมั่นสร้างความดี ทำบุญทำทาน รักษาศีลห้า และไม่ควรสูบบุหรี่เป็นอย่างยิ่ง เพราะบุหรี่ทำให้

เกิดกลิ่นเหม็น ไม่สะอาด เมื่อสวดพุทธนามย่อมเป็นการไม่เคารพ ดังนั้นผู้บำเพ็ญปฏิบัติจึงต้องรักษาศีลห้าและงดสูบบุหรี่ จึงจะสามารถไปเกิดยังแดนสุขาวดีได้

ผู้ที่ปรารถนาไปเกิดยังแดนสุขาวดีควรกินเจด้วย มิเช่นนั้น เมื่อไปเกิดในแดนสุขาวดีก็จะนำกรรมไปเกิด หากยังไม่สามารถกินเจทุกวันแบบถาวรตลอดชีวิตได้ ก็ค่อยๆกินแบบ 6 วันหรือ 10 วันไปก่อน เมื่อสามารถกินเจทุกวันได้จึงค่อยกินเจทุกวันแบบถาวร

กินเจแบบ 6 วัน คือ วันที่ 8, 14, 15, 23, 29, 30 ของทุกเดือน

กินเจแบบ 10 วัน คือ วันที่ 1, 8, 14, 15, 18, 23, 24, และอีก 3 วันสุดท้ายของเดือน

สำหรับแดนสุขาวดีงดงามแค่ไหน น่าอยู่เพียงใด ท่านที่สนใจสามารถหาอ่านข้อมูลเพิ่มเติมได้ในหนังสือ "ท่องแดนสุขาวดี" หนังสือท่องแดนสุขาวดีเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นกับอาจารย์ควนจิ้ง ซึ่งพระโพธิสัตว์กวมอิมได้พาอาจารย์ควนจิ้งไปท่องเที่ยวแดนสุขาวดีในขณะที่ท่านนั่งเข้าฌานอยู่ และถ้าหากท่านผู้อ่านต้องการอ่านเพิ่มเติมในส่วนของพระสูตร ท่านสามารถหาอ่านเพิ่มเติมได้จาก "มหาสุขาวดีวยูหสูตร" ซึ่งแปลโดยพระวิศวภัทร เซี่ยเกี๊ยก

บทส่งท้าย

กฎนรกไร้ความปรานี พระพุทธะไม่ไร้ความปรานี

ถึงเพื่อนๆผู้อ่านทุกๆท่าน **เพราะเหตุใดกฎนรกจึงไร้ความปรานี ?**

"กฎนรก" ก็คือ **เหตุต้นผลกรรม**

"เหตุต้นผลกรรม" คือ **สิ่งที่เที่ยงแท้ ไม่เปลี่ยนแปลง เป็นกฎที่แน่นอนของจักรวาล**

ความหมายของคำว่า "ไร้ความปรานี" ชี้ให้เห็นว่า **เหตุต้นผลกรรมเป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เมื่อปลูกเหตุเช่นไรก็ต้องรับผลเช่นนั้น** เหตุต้นผลกรรมพัวพันเกี่ยวเนื่องกันหลายภพชาติ บางทีอาจจะไม่เห็นผลตอบสนองทันตาในชาตินี้ แต่ไม่ใช่ว่าจะไม่ตอบสนอง เพราะเหตุต้นผลกรรมเป็นสัจจะอันไม่เป็นเท็จ ไม่ว่าจะอยู่ในฐานะตำแหน่งไหน มั่งคั่งร่ำรวยหรือยากจน มีชื่อเสียงหรือไม่ เป็นชายหรือหญิง เป็นเด็กหรือคนแก่ มีสีผิวเช่นไร ก็ไม่มียกเว้นเป็นกรณีพิเศษ เหตุต้นผลกรรมมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน ดังนั้นจึงพูดได้ว่าไร้ความปรานี

กฎนรกไร้ความปรานี พระพุทธะไม่ไร้ความปรานี ถึงแม้เหตุต้นผลกรรมจะเป็นกฎที่แน่นอนตายตัวไม่เปลี่ยนแปลง **แต่ในช่วงระหว่างที่กรรมยังไม่ตามมาส่งผล ถ้าหากกลับเนื้อกลับตัวเป็น**

คนดี ผลกรรมที่ยังไม่ตามมาส่งผลก็ยังพอจะสามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ พระพุทธะโพธิสัตว์ทั้งหลายมีมหาเมตตามหากรุณา คอยยังประโยชน์ให้แก่เวไนยทั้งหลายอย่างไม่เบื่อหน่าย เมตตาสั่งสอนเวไนยทั้งหลายตามแต่เหตุปัจจัยและจริตของเวไนยแต่ละคน เคลื่อนธรรมจักรให้หมุนไปอย่างไม่หยุดยั้ง เป็นที่พึ่งให้เวไนยหลุดพ้นออกจากกองทุกข์ได้รับความสุข เป็นประทีปส่องสว่างในความมืดมิดให้เวไนยได้เดินถึงฝั่งอย่างรวดเร็ว

ในยุคนี้ถึงแม้คนจะทำบุญ แต่ก็ไม่เข้าใจกระจ่างชัดในเหตุต้นผลกรรม ยิ่งไปกว่านั้นยังสร้างบาปเวร ก่อกรรมทำเข็ญกันมากยิ่งขึ้น ภัยพิบัติ สงคราม โรคภัยต่างๆ เกิดขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า ถึงแม้ว่าจะร่วมกันผนึกกำลังแล้วอุทิศพลังแห่งฤทธานุภาพ พลังแห่งบุญกุศล พลังแห่งความเมตตากรุณา พลังแห่งกุศลกรรม เพื่อต้านภัยพิบัติ แต่นั่นก็เป็นการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ **หากจะแก้กันที่ต้นเหตุ ทุกคนควรเข้าใจถึงเหตุต้นผลกรรม แก้ไขความผิดบาป กลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดี ละทิ้งความชั่วหันมาทำความดี เพราะเมื่อจิตใจคนเปลี่ยนไปในทางที่ดี ภัยพิบัติก็จะลดน้อยลง** ด้วยเหตุนี้พระพุทธะโพธิสัตว์ทั้งหลายจึงขับเคลื่อนธรรมจักรอย่างไม่หยุดยั้ง

หนังสือกฎนรกไร้ความปรานีเล่มนี้ออกมาได้เหมาะกับเวลาและสถานการณ์ พระพุทธะโพธิสัตว์เวทนาสงสารเวไนยทั้งหลายจึงได้เมตตาจัดการวางแผนเพื่อสร้างหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา ผู้อาวุโสซั่งกวนอวี้ฮว่า ยิ่งไม่คำนึงถึงความยากลำบาก มีความกล้าหาญแบกรับภาระใหญ่ ทุ่มเทสุดกายใจเพื่อบริการรับใช้เวไนย บางคนไม่เชื่อ

เรื่องเหตุต้นผลกรรมจึงไปทำเรื่องที่ผิดบาป ตักเตือนครั้งแล้วครั้งเล่าก็ไม่ยอมฟัง แต่พระพุทธะโพธิสัตว์ก็ยังคงทนไม่ได้ที่จะเห็นเวไนยต้องรับความทุกข์ทรมาน จึงสร้างหนังสือเล่มนี้ขึ้นเพื่อให้เวไนยได้มองเห็นถึงสภาพที่แท้จริงของนรก **ให้เวไนยสามารถบังเกิดจิตที่สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปอย่างแท้จริง หากใครที่ยังไม่ได้ทำบาปเมื่อได้อ่านหนังสือเล่มนี้แล้วก็จะได้รู้และไม่ไปทำบาป** นรกได้จัดวางแนวป้องกันด้านหน้าเอาไว้แล้ว พวกเราก็มาเป็นแนวป้องกันด้านหลังพร้อมกัน คอยป้องกันประตูนรกเอาไว้ หวังว่าจะสามารถสกัดกั้นไม่ให้เวไนยเดินเข้าประตูนรกไปรับความทุกข์ทรมานทุกๆเวลา ทุกๆสถานที่ พระพุทธะโพธิสัตว์คอยฉุดช่วยเวไนย พระคุณเหล่านี้พูดเท่าไหร่ก็พูดไม่หมด **ถ้าหากท่านได้อ่านหนังสือ"กฎนรกไร้ความปรานี"แล้วบังเกิดจิตที่สำนึกขอขมากรรมแก้ไขความผิดบาปอย่างแท้จริง ไม่กลับไปทำความผิดเดิมซ้ำอีก ทั้งยังประกาศเผยแพร่ออกไปอย่างกว้างขวาง ช่วยให้เวไนยสามารถกลับตัวกลับใจ ประตูนรกก็จะปิดลงเองโดยอัตโนมัติ** แต่ถ้าหากไม่เชื่อ ไม่ฟัง ยังคงก่อกรรมทำชั่วตามอำเภอใจ ท่านก็เป็นคนเปิดประตูนรกด้วยตัวของท่านเอง ไม่มีใครสามารถไปขัดขวางท่านได้ แต่ท่านต้องรู้ว่าเมื่อพระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ได้พบหน้าท่านอีกครั้งก็หวังว่าท่านจะดำเนินโพธิสัตว์มรรคเข้าสู่ประตูนรกเพื่อฉุดช่วยเวไนย ไม่ใช่ได้พบหน้าท่านเพราะท่านก่อกรรมทำชั่วแล้วลงไปรับโทษในนรก

ด้วยรักและให้ความสำคัญ

เต้าหลัน ขอคารวะ

คำอธิบายท้ายเล่ม

* **<u>คุณสัมพันธ์ห้า</u>** (อู่หลุน)

1. **คุณสัมพันธ์ระหว่างราชากับขุนนาง** (ผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา) ราชาใช้ขุนนางด้วยจริยธรรม ขุนนางรับใช้ราชาด้วยความซื่อสัตย์ จงรักภักดี

2. **คุณสัมพันธ์ระหว่างสามีกับภรรยา** สามีทำหน้าที่รับผิดชอบต่อภรรยาด้วยดี ให้ความรักและคุ้มครองภรรยา ภรรยาปฏิบัติต่อสามีด้วยความอ่อนโยน ให้ความเคารพรักต่อสามี สามีภรรยาปรองดองกัน

3. **คุณสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับลูก** พ่อให้การอบรมสั่งสอนลูกด้วยความเมตตาปรานี ลูกปรนนิบัติรับใช้พ่อแม่ด้วยความกตัญญู

4. **คุณสัมพันธ์ระหว่างพี่กับน้อง** พี่ให้ความรักความเอ็นดูน้อง รู้ให้อภัยใจกว้าง น้องเคารพนับถือพี่ มีความอดทน อยู่ร่วมกันด้วยความสมัครสมาน ไม่โลภมาก ไม่แก่งแย่งสมบัติ

5. **คุณสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนกับเพื่อน** คบหาเพื่อนให้มีวาจาสัตย์ เพื่อนมีสิ่งใดผิดพลาดต้องช่วยตักเตือน เพื่อนทำสิ่งที่ดีต้องช่วยสนับสนุน คบเพื่อนต้องคบกันที่คุณธรรมไม่คำนึงถึงความร่ำรวยหรือยากจน

*** <u>สามอมตะวิญญาณและเจ็ดมรรตยวิญญาณ</u>**

ข้อมูลนี้อ้างอิงตามแนวคิดของเต๋าซึ่งกล่าวว่ามนุษย์มีสามอมตะวิญญาณและเจ็ดมรรตยวิญญาณ (ซันหุนชีพ่อ)

สามอมตะวิญญาณ (ซันหุน) มนุษย์มีสามวิญญาณ เมื่อกายสังขารแตกดับ สามวิญญาณนี้ไม่แตกดับตามกายสังขาร สามวิญญาณมีที่ไปดังนี้

- **วิญญาณฟ้า** กลับคืนสู่ฟ้า วิญญาณฟ้าคือปรีชาญาณที่ไม่เกิดไม่ดับ มีความเป็นอมตะ แต่เป็นเพราะตอนที่มีกายเนื้อกายสังขารได้สร้างเหตุต้นผลกรรมพันพัว ทำให้วิญญาณฟ้าไม่สามารถกลับคืนสู่แดนอนุตตรภูมิซึ่งเป็นต้นกำเนิดได้ จึงต้องถูกฝากขังไว้ที่คุกสวรรค์

- **วิญญาณดิน** ตกสู่นรก เพราะวิญญาณดินกระจ่างชัดในเหตุต้นผลกรรมทั้งหมด เป็นตัวบงการให้กายสังขารทำความดีหรือความชั่ว ดังนั้นเมื่อกายสังขารแตกดับ วิญญาณดินจึงต้องไปรับการพิพากษาตัดสินโทษและรับผลกรรม หากทำความดีได้ขึ้นสวรรค์เป็นเทพ วิญญาณดินกับวิญญาณฟ้าก็จะรวมกันเป็นหนึ่งเดียว

- **วิญญาณมนุษย์** วนเวียนไปมาระหว่างสุสาน เพราะแท้ที่จริงแล้ววิญญาณมนุษย์คือบุญกุศลของบรรพชนแต่ละรุ่นที่สืบทอดมาสู่กายสังขารของทายาทรุ่นหลัง หลังจากที่กายสังขารแตกดับไปแล้ว วิญญาณมนุษย์ก็จะไปอยู่ที่ป้ายวิญญาณในสุสาน ไปๆมาๆ อยู่ที่สุสานบนโลกมนุษย์

วิญญาณอมตะทั้งสามเป็นตถาตาไม่เกิดไม่ดับ เมื่อวิญญาณ

เข้าสู่การเวียนว่ายตายเกิด วิญญาณอมตะทั้งสามก็จะมาประชุมรวมกันใหม่อีกครั้ง

เจ็ดมรรตยวิญญาณ (ชีพ่อ) คือวิญญาณทั้งเจ็ดที่มีวันตายได้แก่อารมณ์ทั้งเจ็ด คือ ยินดี โกรธ โศกเศร้า หวาดกลัว รัก เกลียดชัง ปรารถนา อารมณ์เหล่านี้เกิดขึ้นและดับไปไม่อยู่ยั่งยืน

เจ็ดมรรตยวิญญาณคือเลือดในอินทรีย์ทั้ง 5

หนึ่ง คือเลือดของตา เลือดของตามีรสฝาด

สอง คือเลือดของหู เลือดของหูจะเย็นและไม่แข็งตัวง่าย

สาม คือเลือดของจมูก เลือดของจมูกมีรสเค็ม

สี่ คือเลือดของลิ้น เลือดของลิ้นมีรสหวาน

ห้า คือเลือดในกาย เลือดในกายจะอุ่นและแข็งตัวง่ายกว่า

นอกจากเลือดในอินทรีย์ทั้ง 5 แล้วก็คือเลือดในอวัยวะภายในอวัยวะภายในแบ่งเป็นสีแดงกับสีขาว

หก คือเลือดในอวัยวะภายในที่มีสีแดง เช่น หัวใจ ปอด ตับ ฯลฯ เลือดในอวัยวะภายในที่มีสีแดงจะมีกลิ่นคาว

เจ็ด คือเลือดในอวัยวะภายในที่มีสีขาว เช่น กระเพาะ ลำไส้ใหญ่ ลำไส้เล็ก ฯลฯ เลือดในอวัยวะภายในที่มีสีขาวจะมีกลิ่นเหม็น

เมื่อกายสังขารแตกดับ มรรตยวิญญาณทั้งเจ็ดก็ดับสูญไป

* **<u>คุณธรรมสามัญ 5</u>** (อู่ฉาง)

ได้แก่ เมตตาธรรม มโนธรรม จริยธรรม ปัญญาธรรม สัตยธรรม คุณธรรมสามัญ 5 ของปราชญ์ขงจื่อมีความใกล้เคียงกับศีล 5 ในศาสนาพุทธแต่ก็ไม่ได้เหมือนกันซะทีเดียว มีความหมายค่อนข้าง

กว้างกว่า แต่เพื่อให้ความหมายแคบลงและให้ผู้อ่านชาวพุทธสามารถนึกภาพออกและเข้าใจง่ายขึ้น จึงขอเอามาเทียบเคียงกับศีล 5 ในศาสนาพุทธดังนี้

1. **เมตตาธรรม** เทียบกับ ศีลข้อที่ 1 เว้นจากการฆ่าชีวิต

2. **มโนธรรม** เทียบกับ ศีลข้อที่ 2 เว้นจากการลักทรัพย์หรือสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้

3. **จริยธรรม** เทียบกับ ศีลข้อที่ 3 การละเว้นจากการประพฤติผิดในกาม

4. **ปัญญาธรรม** เทียบกับ ศีลข้อที่ 5 การละเว้นจากการดื่มของมึนเมา

5. **สัตยธรรม** เทียบกับ ศีลข้อที่ 4 การละเว้นจากการพูดปดมดเท็จ

* **<u>คุณธรรม 8</u>** (ปาเต๋อ)

ได้แก่ กตัญญู พี่น้องปรองดอง ซื่อสัตย์จงรักภักดี ความสัตย์จริง จริยธรรม มโนธรรม สุจริตธรรม ละอายต่อความชั่ว

1. กตัญญู กตัญญูเป็นคุณธรรมอันดับแรก เป็นต้นกำเนิดของความดีงาม เป็นคุณธรรมสำนึกที่ควรปฏิบัติรักษาเป็นสำคัญ ซึ่งคนจะขาดเสียมิได้ **ขาดความกตัญญูเหมือนต้นไม้ไม่มีราก เหมือนน้ำไม่มีต้นน้ำ**

พ่อแม่เลี้ยงดูลูกจนเติบใหญ่ บุญคุณลึกล้ำกว่ามหาสมุทร คุณธรรมท่านสูงกว่าขุนเขาไท่ซัน ทุกค่ำทุกเช้า ทุกสิ่งทุกอย่าง พ่อแม่ให้ความรักดูแลเอาใจใส่ลูก จนสุดที่จะบรรยายได้ ไม่ว่าจะลำบาก

ฝ่าฟันอันตรายอย่างไรก็ไม่เหนื่อยหน่ายท้อถอย ความรักลูกนั้น ไม่เปลี่ยนผันจนวันตาย

คนที่เป็นลูกจึงควรสำนึกตอบแทนพระคุณ แม้นอยากให้ลูกกตัญญูต่อเรา จงเริ่มที่เรากตัญญูต่อพ่อแม่ เราเป็นลูกเป็นสะใภ้ในวันนี้ ภายหน้าเราก็ต้องเป็นพ่อแม่ของลูกสะใภ้ วันนี้หากเราเป็นลูกสะใภ้ที่ไม่กตัญญู ผลกรรมนั้นย่อมตอบสนองเป็นธรรมดา ลูกกตัญญูย่อมได้ลูกที่กตัญญู ลูกอกตัญญูย่อมได้ลูกที่อกตัญญู เพราะตนเป็นแบบอย่างให้ลูกเลียนแบบทำตาม อีกทั้งกรรมชั่วย่อมตอบสนองด้วยกรรมชั่ว อันเป็นกฎแห่งกรรมของฟ้าดิน กฎการสนองตอบของฟ้าดินนี้มีอยู่ชัดเจน ไม่อาจไม่เชื่อ

คนเรามีลูกไว้เพื่อหวังได้ฝากผีฝากไข้ยามแก่เฒ่า สะสมอาหารไว้ใช้กินเมื่อยามขาดแคลน พ่อแม่เลี้ยงเราแต่เรามิรู้ตอบแทน ท่านจะเหนื่อยยากเลี้ยงเราเพื่ออะไร ท่านทุ่มเททั้งกายใจ แล้วได้ประโยชน์อะไรจากลูกและสะใภ้ที่ไม่กตัญญู คนที่เป็นลูกจึงควรสงบจิตคิดพิจารณา ร่างกายของเรานี้ เราได้มาจากไหน ใครเลี้ยงจนเติบใหญ่ ใครให้การศึกษาวิชาความรู้ จัดการตกแต่งคู่ครองให้ ให้ที่กินอยู่หลับนอนตั้งแต่เกิดจนบัดนี้

เมื่อรู้พระคุณอันสุดคณาแล้ว จงรู้ตอบแทน ทั้งพ่อแม่ของตนเอง และพ่อแม่ของสามี หลักใหญ่ของการเคารพกตัญญูก็คือไม่ทำให้ท่านโกรธเคือง เศร้าโศกเสียใจ คับแค้นใจ ปวดร้าว ผิดหวังตื่นตระหนก กลัดกลุ้ม หรืออับอาย ฯลฯ และมิได้หมายความว่าการซื้อหมู เป็ด ไก่ ไปให้ท่านกินจะเป็นความกตัญญู

เรารักลูก รักภรรยามากเท่าใด ยิ่งต้องเคารพรักพ่อแม่ยิ่งขึ้นไปอีก เพราะเหตุว่าร่างกายนี้พ่อแม่เป็นผู้ให้มา ขาดพ่อแม่แล้ว เราหาใหม่ไม่ได้อีก แต่ขาดลูก ขาดภรรยา เรายังหาใหม่ได้ คนที่เป็นลูกสะใภ้ ให้เร่งถามใจตนเองว่าได้กตัญญูต่อพ่อแม่ถึงที่สุดแล้วหรือไม่

คนที่เป็นพ่อแม่ ควรให้ความรักความกรุณาต่อลูกและต่อสะใภ้โดยไม่มีความลำเอียง

โบราณกล่าวว่า **ไม่กตัญญูต่อพ่อแม่ บูชาพระไม่เกิดคุณ** กตัญญูเป็นธรรมข้อแรกของคุณธรรมแปด ผู้ขาดความกตัญญู จะต้องประสบเคราะห์ภัยในวันข้างหน้า และเคราะห์ภัยนั้นจะตกทอดถึงลูกหลานแห่งตน น่าสงสารสำหรับผู้ไม่รู้ยิ่งนัก

คนเรามิใช่ว่าจะไม่รู้เรื่องกตัญญูเสียทีเดียว คนเป็นสัตว์ประเสริฐ แต่ก็ทำผิดทั้งๆที่รู้ เดรัจฉานเสียอีกที่ยังรู้จักกตัญญู แพะแกะยังรู้จักคุกเข่าลงขอดื่มนมแม่ อีกายังรู้จักคาบเหยื่อมาป้อนแม่แก่ๆของมัน เป็นการตอบแทนคุณ ไฉนคนจึงไม่กตัญญู

ขอเตือนคนทั้งหลาย **จงกตัญญูเมื่อพ่อแม่ยังมีชีวิตอยู่ ดีกว่าเซ่นไหว้มากมายเมื่อท่านตายไปแล้ว เมื่อท่านยังอยู่ เลี้ยงท่านด้วยถั่วเพียงเมล็ดเดียว ยังดีกว่าเซ่นไหว้ด้วยอาหารพิเศษสูงค่าราคาแพง เมื่อท่านมีชีวิตอยู่ไม่รู้จักกตัญญู เมื่อท่านตายแล้วจึงได้ทำบุญ สวดมนต์ บังสุกุล เลี้ยงพระ อุทิศไปให้จะมีประโยชน์อันใด**

ในคัมภีร์กตัญญุตาธรรม (เซี่ยวจิง) กล่าวไว้ว่า :

เงินทองเป็นของมีค่า แต่บิดามารดามีค่ามากกว่า เหตุใดหรือ? ด้วยเหตุว่าเงินทองอาจหามาได้ใหม่ แต่มารดาบิดาสิ้นไปจัก

หาใหม่มิได้

ภรรยาน่ารัก มารดาบิดาน่ารักยิ่งกว่า เหตุใดหรือ? ด้วยเหตุว่า ภรรยาอาจหามาใหม่ได้ แต่มารดาบิดาหามาใหม่มิได้เลย

การงานพึงเอาใจใส่ มารดาบิดาพึงเอาใจใส่ยิ่งกว่า เหตุใดหรือ? ด้วยเหตุว่า การงานหาใหม่ได้ แต่มารดาบิดาหาใหม่มิได้อีก

ชีวิตของตนต้องรักษา ชีวิตของมารดาบิดาต้องรักษายิ่งกว่า เหตุใดหรือ? ด้วยเหตุว่า ชีวิตร่างกายของตนนี้ มีอยู่ได้ด้วยแม่พ่อเลี้ยงดูฟูมฟักมา ไม่มีแม่พ่อจะมีชีวิตเราได้อย่างไร ชีวิตของมารดาบิดาจึงสำคัญกว่าชีวิตตน

ปราชญ์ท่านกล่าวไว้ว่า :

หมื่นพันตำลึงทองมากมาย ยากจะซื้อชีพกายพ่อแม่
ท่านยังอยู่ไม่เคารพดูแล ท่านนิ่งแน่ร้องไห้ให้ป่วยการ
พระคุณพ่อนั้นดั่งพื้นพสุธา คุณมารดาดั่งมหาสมุทรใหญ่
รักลูกผูกถวิลจนสิ้นใจ จะหมายใครดั่งพ่อแม่แท้ไม่มี

จะเกิดมีชีวิตอย่างนี้ได้ รู้ไหมแม่ต้องอุ้มท้องสิบเดือน ให้นมสามปี เจ็ดปีที่ฟูมฟัก มิพักอบรม ดูแลรักษาอีกสิบปี ลำบากยากเข็ญกว่าลูกจะเจริญวัย พระคุณท่านสุดคณาเหมือนฟ้าสูงแผ่นดินกว้าง ไม่อาจทดแทนได้แม้ส่วนเสี้ยว หากเราไม่กตัญญู จะอยู่เป็นคนอย่างสบายใจได้อย่างไร บาปนั้นเราจะหลบเลี่ยงไปทางไหน จะอยู่ร่วมกับคนทั้งหลายด้วยความรู้สึกอย่างไร **ความกตัญญูเป็นบ่อเกิดแห่งกุศลทั้งมวล พระอริยเจ้าจึงกำหนดว่ากตัญญูเป็นรากฐานแห่งคุณธรรม**

ความกตัญญูตามปกติที่ทุกคนพึงปฏิบัติ คือ

- ไม่นำความเสื่อมเสียมาสู่พ่อแม่ เรียกว่า 安*(อัน)* หมายถึง ให้ความสงบสุขใจ
- ช่วยรับภาระความทุกข์กังวลของท่าน เรียกว่า 慰*(เว่ย)* หมายถึง ปลอบใจช่วยให้คลายทุกข์
- ให้เสื้อผ้าอาหารด้วยกิริยาที่ยินดี เรียกว่า 静*(จิ้ง)* หมายถึง เคารพ
- พ่อแม่โกรธว่า ไม่ขัดเคืองโกรธตอบ เรียกว่า 順*(ซุ่น)* หมายถึง โอนอ่อนไม่ขัดใจ

เมธาจารย์ได้กล่าวไว้ว่า :

จะนับพระคุณพ่อแม่แท้ไม่ถ้วน ฟ้าดินล้วนกว้างใหญ่ไม่รู้ได้
เส้นผมฉันนับถ้วนทุกเส้นไป คุณท่านไซร้ให้ไม่อาจนับมากเท่าไร

ลองพิจารณาดูว่า ก่อนที่จะมีเลือดเนื้อตัวเรา กายนี้ใครเป็นผู้ให้ เมื่อเกิดกายนี้แล้ว ใครเป็นผู้เลี้ยงดู ยามหิวใครเป็นผู้ห่อหุ้ม ยามร้องไห้ใครเป็นผู้อุ้ม ขับถ่ายใครเป็นผู้ชำระล้าง ออกหัดอีสุกอีใส ใครดูแลรักษา พูดจาดื่มกินใครเป็นผู้สอน เมื่อพิจารณาแล้วจึงรู้พระคุณของท่าน แรงใจเลือดในอกของพ่อแม่ทุ่มเททั้งหมดให้แก่ลูก ฉะนั้น สิบเดือนที่อุ้มท้อง อีกสามปีที่ให้นม ท่านต้องเหนื่อยยากลำบากเพียงไร แบกทุกข์หวาดภัยเพียงใด อุ้มเปียกอุ้มแห้งอย่างไร พลีชีวิตเพื่อช่วยลูกได้ทุกเมื่อ มิให้น้ำ ไฟ มีด ไม้ สิ่งใดทำอันตรายแก่ลูกได้ ลูกหัวเราะท่านก็เป็นสุข ลูกงอแงกวนใจท่านก็ทนได้ ตนเองยังไม่ได้กิน แต่ห่วงลูกจะหิว ดูแลให้ลูกได้นอนก่อนที่ตัวเองจะได้นอน

ลูกหนาวร้อน อิ่มหรือหิว ก็ดูแลให้พอเหมาะ เมื่อลูกเจ็บป่วยท่านไม่บ่นว่าลูกเลี้ยงยาก กลับโทษตัวเองที่เลี้ยงลูกไม่ถูกวิธี จะหาหมอหายา หาเจ้าเข้าทรง ขอเพียงให้ลูกหาย แม้นเจ็บป่วยแทนลูกได้ก็ยินดี เมื่อลูกเติบใหญ่ออกเดินทางไกล ก็เป็นห่วงเป็นใย ชะเง้อคอยเมื่อไรลูกจะกลับมา ฯลฯ ท่านให้กำเนิดเรา เลี้ยงดูเรา อบรมเรา ให้ทุกสิ่งแก่เรา หวังดีมีพระคุณต่อเรา ฯลฯ เหล่านี้ เราจะลืมเสียมิได้เลย

บรมครูขงจื่อ สอนธรรมะในข้อกตัญญูแก่ศิษย์ไว้ว่า :

ลูกกตัญญู พึงปฏิบัติต่อมารดาบิดา คือ **เมื่ออยู่กับท่าน ให้เคารพท่าน เมื่อเลี้ยงดูท่าน ให้ท่านได้รับความสุข เมื่อท่านป่วยไข้ให้ห่วงกังวล เมื่อท่านสิ้นไป ให้อาลัยโศกเศร้า เมื่อบูชาเซ่นไหว้ให้ยำเกรงเต็มใจ** ทั้งห้าประการนี้ดีพร้อมจึงได้ชื่อว่าปฏิบัติกตัญญู

ความอีกตอนหนึ่งว่า :

ร่างกายตลอดจนปลายเท้าและเส้นผม ได้จากมารดาบิดา มิกล้าทำลาย นี่คือกตัญญูในเบื้องต้น สำรวมตนบำเพ็ญธรรม สร้างคุณงามไว้ในโลก เกียรติปรากฏแก่บิดามารดร นี่คือกตัญญูในเบื้องปลาย

ฉะนั้น ชายหญิงอย่าลืมรากฐานชีวิตที่ได้มา จงกตัญญูต่อพ่อแม่ จึงจะได้ชื่อว่าเป็น “ผู้บำเพ็ญธรรม”

2. พี่น้องปรองดอง สายเลือดที่สนิทชิดเชื้อที่สุด คือ พี่น้อง เหมือนกิ่งก้านสาขาของต้นไม้ต้นเดียวกัน ให้สำนึกว่าเกิดมาจากแม่เดียวกัน ดื่มนมจากแม่เดียวกัน พี่จึงควรรู้ให้อภัย น้องให้รู้อดทน ความเจริญของครอบครัวเกิดได้เพราะพี่น้องปรองดองกัน

3. ซื่อสัตย์ จงรักภักดี จะทำการใดๆต้องถูกต้อง ยุติธรรม ไม่โป้ปดหลอกลวง ไม่ทำสิ่งที่น่าละอายต่อตนเองและผู้อื่น ถูกต้องต่อฟ้าดิน ต่อบ้านเมือง ต่อสังคม ต่อพ่อแม่ ต่อพี่น้อง บุตร และภรรยา ทุกสิ่งที่ทำไปต้องไม่ผิดต่อมโนธรรม

4. ความสัตย์จริง วาจาสัตย์เป็นบรรทัดฐานแห่งมนุษยธรรมอันล้ำค่า กิจการใดจะรุ่งเรืองล้มเหลวอย่างไร เริ่มต้นได้ที่วาจาสัตย์ ดังคำที่กล่าวว่า

กัลยาณชนเมื่อเอ่ยวาจาใด ต่อให้ม้าฝีเท้าไวก็ไม่อาจตามคืนมาได้ กัลยาณชนเมื่อลั่นวาจาไป คำไหนเป็นคำนั้น การใดที่ได้พูดจานัดหมายกับใคร ไม่ว่าจะเป็นการซื้อขายหรือการงานใดก็ตาม หากคำนึงถึงแต่ผลประโยชน์แห่งตนแล้วผิดสัญญาคำสัตย์ หลอกลวงเหลวไหลล้วนถือเป็นการขาดความสัตย์จริง

ฉะนั้น เมื่อพูดให้คิดถึงการกระทำ เมื่อจะกระทำให้คิดถึงที่พูด ปากกับใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซื่อสัตย์ต่อการกระทำตามสัจวาจา

5. จริยธรรม คนประเสริฐกว่าสรรพสัตว์ใดๆ หากไม่มีจริยธรรมก็จะไม่ต่างอะไรกับเดรัจฉานและจะไม่ได้รับการยกย่อง จริยธรรมแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติของตน ด้วยอาการที่อ่อนน้อมถ่อมตน ท่าทีสุภาพสง่างาม อยู่ในระเบียบแบบแผนอันดีงาม มีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่มีความกรุณาปรานีต่อผู้น้อยทั่วไป เรามีจริยธรรมต่อเขา เขาย่อมตอบสนองต่อเราด้วยจริยธรรม

บรมครูขงจื่อกล่าวไว้ว่า : **ผิดจริยาจงอย่ามอง ผิดจริยาจงอย่าฟัง ผิดจริยาจงอย่าพูด ผิดจริยาจงอย่าทำ**

เราจะไม่ทำในสิ่งที่ทำให้ประเพณีอันดีงามต้องเสื่อมทรามลง จริยธรรมเป็นอัญมณีอันล้ำค่าที่ต้องพกติดตัวอยู่เสมอ **หากไม่รักษาจริยธรรม ระเบียบแบบแผนก็จะยุ่งเหยิง เราจะมักเห็นเรื่องที่ผิดประเวณี เสียจริยาทำอนาจาร ฉุดคร่าใช้กำลังต่าง ๆในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เสมอ ผู้กระทำความผิดเหล่านี้จะแตกต่างอะไรกับเดรัจฉาน** หากใบหน้าเป็นคนแต่ใจเป็นสัตว์ ยังจะเป็นคนได้อย่างไร ในที่สุดชีวิตชื่อเสียงก็จะย่อยยับ ไม่มีหน้าจะพบกับพ่อแม่พี่น้อง และเพื่อนฝูงได้เลย เพราะเสียจริยธรรมอันดีงามไป

ฉะนั้น จึงต้องให้ความสำคัญต่อแบบแผนจริยธรรม รักตัวสงวนตัว รักผู้อื่นเคารพให้เกียรติผู้อื่น เช่นนี้ จึงเป็นผู้มีคุณสมบัติสูงส่ง ไม่ละอายต่อจริยธรรม

6. มโนธรรม เป็นคนไม่ควรทำทุจริต ทรัพย์สินเงินทองแม้เป็นของน่ายินดี แต่ควรได้มาอย่างชอบธรรม หากแข็งขืนช่วงชิงมาทำให้ผู้อื่นเกิดความเสียหายเพื่อที่ตนเองจะได้รับผลประโยชน์ เช่นนี้ภายหลังย่อมได้รับภัยพิบัติเสียหาย ฉะนั้น **กัลยาณชนผู้มีมโนธรรมไม่เพียงแต่ไม่โลภ ยังจะต้องสละทรัพย์ เพื่อมนุษยธรรม ช่วยเหลือผู้คนและงานธรรมต่าง ๆ เป็นที่ชื่นชมต่อเทพยดา เป็นที่เคารพของคนทั้งหลาย**

7. สุจริตธรรม ผู้มีสุจริตธรรมจะต้องปฏิบัติตนด้วยความจริงใจ ทำการใด ๆให้เสมอต้นเสมอปลาย ไม่ฉวยโอกาสเมื่อใกล้เงิน ไม่หลงใหลเมื่อใกล้อิสตรี มีจิตใจสงบเยือกเย็น ละกิเลสความอยาก คุณค่าเหล่านี้อยู่ที่ใจกาย มิได้อยู่ที่เสื้อผ้าที่สวมใส่ ใจกายที่มีความ

บริสุทธิ์ชัดเจน 3 สถาน คือ

- **บริสุทธิ์งานทางโลก งานทางธรรม**
- **บริสุทธิ์ทางการเงิน**
- **บริสุทธิ์สำรวมมารยาทระหว่างหญิงชาย**

เที่ยงตรง 4 คือ **กายเที่ยงตรง ใจเที่ยงตรง วาจาเที่ยงตรง ความประพฤติเที่ยงตรง**

เหล่านี้เป็นเครื่องประดับกายให้ขาวสะอาด จิตใจที่สุจริต แม้ฐานะจะยากจนก็ไม่โลภ ไม่อยากได้แต่ผลประโยชน์อันไม่ควรได้ เจียมตัวรักษาตน รักษาหน้าที่การงานด้วยความสุจริตไม่เปลี่ยนแปลง

8. ละอายต่อความชั่ว ความรู้สึกละอายต่อความชั่ว มีอยู่ในใจของทุกคน เมื่อรู้ละอายจึงรู้การอันควรกระทำที่ถูกต้องชัดเจน ตรงกันข้าม **หากมิรู้ละอาย ใจกายจะไม่สำรวม สวมใส่เสื้อผ้าไม่สุภาพ ไม่ระวังความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ก่อให้เกิดข้อครหาน่าอับอายต่างๆ** เหล่านี้ล้วนเกิดจากไม่รู้ละอายต่อความชั่วทั้งสิ้น

* **<u>คุณธรรมสตรี</u>** (ซันฉงซื่อเต๋อ)

คุณธรรมของสตรีที่พึงปฏิบัติมี สามคล้อยตามและสี่คุณธรรม

สามคล้อยตาม (ซันฉง)

1. ยังไม่แต่งงานต้องเชื่อฟังพ่อแม่ ไม่โต้เถียง

2. แต่งงานแล้วโอนอ่อนผ่อนตามสามี ให้เกียรติสามี

3. เป็นหม้ายต้องยืนหยัดอยู่ในสถานภาพเดิม เลี้ยงดูลูกจนเติบใหญ่ และเคารพในทัศนคติของลูก

สี่คุณธรรม (ซื่อเต๋อ)

1. **งามด้วยคุณธรรมความประพฤติ**

2. **งามด้วยวาจาคำพูด** รู้จักสงวนคำ พูดให้น้อย รู้จักพูดเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่เหมาะสม วาจาไพเราะ รู้จักพูดให้กำลังใจผู้อื่น ไม่พูดคำหยาบ ต้องรู้ว่าควรพูดอะไรและไม่ควรพูดอะไร ฯลฯ

3. **งามด้วยรูปลักษณ์** งามด้วยรูปลักษณ์ในที่นี้ไม่ใช่ความงามจากหน้าตาหรือการแต่งหน้าแต่งตัว แต่เป็นความงามจากกิริยามารยาท ลุกนั่งยืนเดินต้องเรียบร้อย เสื้อผ้าหน้าผมต้องเรียบร้อย และรู้จักรักษาความสะอาดของตัวเอง รู้จักควบคุมอารมณ์ดีใจโศกเศร้าให้แสดงออกมาอย่างพองาม ฯลฯ

4. **งามด้วยการงาน** รู้จักการปฏิบัติตัวต่อสามี มีความเคารพผู้ใหญ่ ปรนนิบัติพ่อแม่สามี อบรมเลี้ยงดูสั่งสอนลูก ขยัน ทำงานเก่ง มีฝีมือในการบ้านการเรือนเช่นงานเย็บปักถักร้อย มีเสน่ห์ปลายจวัก ฯลฯ

* **<u>บุญคุณอันยิ่งใหญ่ทั้ง 4</u>** (ซื่อจ้งเอิน)

อ้างอิงข้อมูลตามพระสูตรในพุทธศาสนาฝ่ายมหายานต้าเซิ่งเปิ่นเซิงซินตี้กวนจิง บทเป้าเอินผิ่น大乘本生心地觀經。报恩品 บุญคุณอันยิ่งใหญ่ทั้ง 4 คือ

1. **บุญคุณของพ่อแม่**

2. **บุญคุณของมนุษยชาติ** *(บุญคุณของเวไนย)* เกิดเป็นคนอยู่ในสังคมหนึ่งๆ ก็ต้องพึ่งพาอาศัยกัน **ไม่ว่าจะเป็นอาหารการกิน การสวมใส่ เครื่องอุปโภคบริโภคทั้งหลาย** บริการต่างๆ ไม่มีสิ่ง

ไหนเลยที่ไม่มาจากเวไนย ชีวิตของเรากับชีวิตของคนอื่นๆย่อมมีความเกี่ยวข้องกันไม่ทางตรงก็ทางอ้อม อย่างเช่น ถ้าหากไม่มีชาวนาปลูกข้าว เราจะลงไปปลูกข้าวเองหรือ ? ถ้าไม่มีพนักงานเก็บขยะเราจะจัดการกับขยะเองงั้นหรือ ?

ไม่เพียงแต่คนด้วยกันเท่านั้น แม้แต่สัตว์ก็มีบุญคุณต่อเราเช่นกัน อย่างเช่น ควายช่วยชาวนาไถนาตลอดทั้งชีวิต ทำให้เราได้มีข้าวกิน ลองคิดๆดูว่ามันเป็นการสมเหตุสมผลหรือไม่ **ถ้าหากควายตัวหนึ่งไถนาทั้งชีวิตจนวันหนึ่งควายแก่จนไม่สามารถไถนาได้อีกต่อไปแล้ว ก็ถูกขายเข้าโรงฆ่าสัตว์ เราจะกล้ากินเนื้อของผู้มีพระคุณงั้นหรือ ?**

นอกจากนี้ **เรากับเวไนยทั้งหลายต่างก็มีความผูกพันกันมาตั้งแต่อดีตในอสงไขยกัปที่ไม่อาจประมาณได้** เกิดๆตายๆหลายภพชาติเคยเกิดเป็นคนในครอบครัวเดียวกัน เกิดเป็นพ่อแม่ลูกกัน เป็นพี่น้องกัน เป็นเพื่อนกัน เคยยังประโยชน์ต่างๆให้แก่กัน เราจะต้องเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน ดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ให้ความสำคัญซึ่งกันและกัน

3. **บุญคุณของประเทศชาติและแผ่นดิน** *(บุญคุณของพระเจ้าแผ่นดิน)* พวกเราสามารถดำรงอยู่รอดในผืนแผ่นดินได้ เพราะผืนแผ่นดินไม่มีความเห็นแก่ตัว มีผืนดินผืนน้ำ มีพืชพันธุ์ธัญญาหาร มีทรัพยากรธรรมชาติให้พวกเราได้ใช้สอย นอกจากนี้เรายังมีราชาผู้ปกครองประเทศทำให้เรามีประเทศชาติที่มั่นคง มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งไม่ต้องระเหเร่ร่อน ประเทศชาติและผืนแผ่นดินได้ให้อะไรกับ

พวกเรามากมาย การทำให้ประเทศชาติเป็นระเบียบเรียบร้อยเกิดความสงบสุขและสง่างามน่าอยู่ จึงเป็นหน้าที่ของพวกเราทุกคน เราจะต้องเคารพปฏิบัติตามกฎหมาย ทำหน้าที่ของประชาชนที่พึงกระทำ

4. **บุญคุณของพระรัตนตรัย** *(บุญคุณของอาจารย์)* พระรัตนตรัยในศาสนาพุทธได้แก่ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ คือ อาจารย์ของมวลมนุษยชาติที่ทำให้พวกเราได้รับปัญญา ได้ประจักษ์ในโพธิ ได้รับวิมุตติ (ความหลุดพ้น) ด้วยเหตุนี้พระรัตนตรัยจึงมีบุญคุณที่ยิ่งใหญ่

消除淫亂業障咒

คาถาสลายกัมมาวรณ์จากการประพฤติผิดในกาม

爹欣謝巴 悉吉艾巴 南巴 嫩巴拉 洽擦洛

เตีย ซิน เซี่ย ปา ซี จี๋ไอ้ ปา หนัน ปา เนิน ปา ลา เชี่ย ชา ลั่ว

常念 南無月光佛

หมั่นท่อง **"นำ โม เอวี้ย กวง ฝอ"** บ่อยๆ



陰律無情

กฎนรกไร้ความปรานี

โอวาทพญายมราชฟงตู

"หากชาวโลกได้อ่านหนังสือ (กฎนรกไร้ความปรานี) แล้ว
สามารถกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนใหม่ ทั้งยังบอกต่อ
หรือพิมพ์หนังสือนี้แจกเพื่อเป็นการเผยแพร่ออกไปให้กว้างขวาง
และความคิดของตัวเขาเองก็เป็นความคิดที่สะอาดบริสุทธิ์
ปรารถนาวอนขอในสิ่งที่ดี ทุกความปรารถนาของเขาก็จะสมหวัง
และยมโลกจะจดบันทึกเป็น 1 มหากุศล ลงในบัญชีเกิดตาย
ของพวกเขาแต่ละคน สามารถได้รับการงดเว้นโทษในนรก
จากผลกรรมชั่วในอดีตที่เคยทำไว้ เมื่อสิ้นอายุขัย
ผู้ที่ดำเนินปฏิบัติตามมหากุศลนี้ก็จะได้ขึ้นสู่สวรรค์"